František Bardon

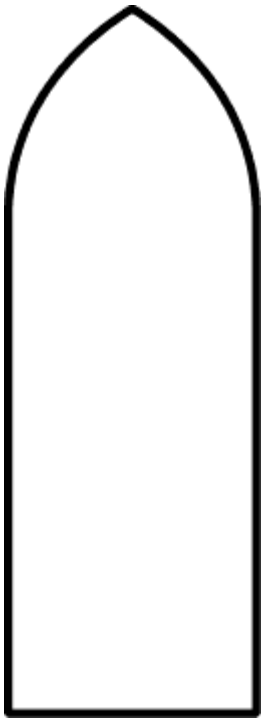

BRÁNA
K OPRAVDOVÉMU ZASVĚCENÍ

Ahabah

Věnování:

Toto dílo věnuji v upřímném přátelství
své věrné spolupracovnici
a milé žákyni paní Otilce V.

František Bardon

Vydalo Chvojkovo nakladatelství, Český Těšín 1998, vydání 4. Poprvé Hermann Beuer Verlag, Freiburg 1995.

Obsah

PŘEDMLUVA K PRVNÍMU ČESKÉMU VYDÁNÍ 6
PŘEDMLUVA 7
ÚVOD 10

ČÁST I. ZASVĚCOVÁNÍ PRVÉ – TEORETICKÉ

O ŽIVLECH 12
ČLOVĚK 15
HMOTNÝ SVĚT (HMOTNÁ ÚROVEŇ) 19
DUŠE (ASTRÁLNÍ TĚLO) 20
ASTRÁLNÍ ÚROVEŇ 22
DUCH 23
MENTÁLNÍ ÚROVEŇ 24
PRAVDA 25
NÁBOŽENSTVÍ 26
BŮH 27
ASKEZE 28

ČAST II. ZASVĚCOVÁNÍ DRUHÉ - PRAKTICKÉ

STUPEŇ I. ***31***
MAGICKÝ VÝCVIK DUCHA 31
KONTROLA MYŠLENEK, KÁZEŇ MYŠLENEK, OVLÁDÁNÍ MYŠLENEK. 31
MAGICKÝ VÝCVIK DUŠE 32
INTROSPEKCE NEBOLI SEBEPOZNÁNÍ 32
MAGICKÝ VÝCVIK TĚLA 33
HMOTNÉ TĚLO 33
MYSTÉRIUM DECHU 33
VĚDOMÉ JEDENÍ 34
MAGIE VODY 35
SOUHRN VŠECH CVIČENÍ I. STUPNĚ 37

STUPEŇ II. ***38***
AUTOSUGESCE NEBOLI TAJEMSTVÍ PODVĚDOMÍ 38
MAGICKÝ VÝCVIK DUCHA 39
MAGICKÝ VÝCVIK DUŠE 40
MAGICKÝ VÝCVIK TĚLA 41
SOUHRN VŠECH CVIČENÍ II STUPNĚ 43

STUPEŇ III. ***44***
VĚDĚNÍ, ODVAHA, CHTĚNÍ A MLČENÍ 44
MAGICKÝ VÝCVIK DUCHA 44
MAGICKÝ VÝCVIK DUŠE 46
MAGICKÝ VÝCVIK TĚLA 48
DODATEK K III. STUPNI 49
IMPREGNOVÁNÍ MÍSTNOSTI 50
BIOMAGNETIZMUS 50
SOUHRN VŠECH CVIČENÍ III. STUPNĚ 55

STUPEŇ IV ***56***

MAGICKÝ VÝCVIK DUCHA 56
MAGICKÝ VÝCVIK DUŠE 57
MAGICKÝ VÝCVIK TĚLA 59
SOUHRN VŠECH CVIČENÍ IV. STUPNĚ 62

STUPEŇ V. ***63***
MAGICKÝ VÝCVIK DUCHA 63
MAGICKÝ VÝCVIK DUŠE 64
MAGICKÝ VÝCVIK TĚLA 68
SOUHRN VŠECH CVIČENÍ V. STUPNĚ....72

STUPEŇ VI. ***73***
MAGICKÝ VÝCVIK DUCHA 73
MAGICKÝ VÝCVIK DUŠE 74
MAGICKÝ VÝCVIK TĚLA 76
VĚDOMÉ TVOŘENÍ ELEMENTÁLNÍCH BYTOSTÍ (ELEMENTÁLŮ) *76*
SOUHRN CVIČENÍ VI STUPNĚ 81

STUPEŇ VII. ***82***
MAGICKÝ VÝCVIK DUCHA 82
MAGICKÝ VÝCVIK DUŠE 83
MAGICKÁ JASNOZŘIVOST *85*
MAGICKÝ VÝVIN ASTRÁLNÍHO JASNOSLUCHU *87*
VÝVIN ASTRÁLNÍHO JASNOCITU *88*
MAGICKÝ VÝCVIK TĚLA 89
TVOŘÍCÍ ČILI KREAČNÍ AKT *91*
MAGICKÉ OŽIVENÍ OBRAZŮ *98*
SOUHRN VŠECH CVIČENÍ VII. STUPNĚ 101

STUPEŇ VIII. ***102***
MAGICKÝ VÝCVIK DUCHA 102
VELIKÉ „TEĎ“ *105*
MAGICKÝ VÝCVIK DUŠE 106
ELEKTRICKÉ A MAGNETICKÉ FLUIDUM *106*
MAGICKÝ VÝCVIK TĚLA 109
MAGICKÉ OVLIVŇOVÁNÍ POMOCÍ ŽIVLŮ *110*
FLUIDICKÉ KONDENZÁTORY *112*
ŽIVLOVÉ ELIXÍRY *116*
SOUHRN VŠECH CVIČENÍ VIII. STUPNĚ 119

STUPEŇ IX. ***120***
MAGICKÝ VÝCVIK DUCHA 120
JASNOZŘENÍ V PRAXI POMOCÍ MAGICKÝCH ZRCADEL *121*
MAGICKÝ VÝCVIK DUŠE 130
IMPREGNACE ASTRÁLNÍHO TĚLA SE ČTYŘMI ZÁKLADNÍMI BOŽSKÝMI VLASTNOSTMI *133*
MAGICKÝ VÝCVIK TĚLA 134
LÉČENÍ NEMOCNÝCH POMOCÍ ELEKTROMAGNETICKÉHO FLUIDA *134*
MAGICKÉ NABÍJENÍ TALISMANŮ, AMULETŮ A DRAHOKAMŮ *136*
REALIZACE PŘÁNÍ ELEKTROMAGNETICKÝMI VOLTY V AKÁŠE, TAK ZVANÉ VOLTOVÁNÍ *142*
SOUHRN VŠECH CVIČENÍ IX. STUPNĚ 143

STUPEŇ X. ***144***
MAGICKÝ VÝCVIK DUCHA 144
MAGICKÝ VÝCVIK DUŠE 148
STYK S BOHY *151*

MAGICKÝ VÝCVIK TĚLA 151
BRAHMA A SHAKTI *151*
SUGESCE *152*
TELEPATIE *152*
HYPNÓZA *152*
DAVOVÁ PSYCHÓZA FAKÍRŮ *153*
ČTENÍ MYŠLENEK *153*
PSYCHOMETRIE *154*
OVLIVŇOVÁNÍ PAMĚTI *154*
PŮSOBENÍ V AKÁŠE *155*
IMPREGNACE MÍSTNOSTI NA VZDÁLENOST *155*
POSELSTVÍ VZDUCHEM *156*
EXTERIORIZACE *156*
SCHOPNOST UČINIT SE MAGICKÝM ZPŮSOBEM NEVIDITELNÝM *157*
PRAKTICKY SE ŽIVLY *159*
LEVITAČNÍ FENOMÉNY *159*
PŘÍRODNÍ FENOMÉNY *160*
MOC NAD ŽIVOTEM A SMRTÍ *160*
SOUHRN VŠECH CVIČENÍ X. STUPNĚ 162
DOSLOV *163*

Předmluva k prvnímu českému vydání

Je tomu již třicet pět let, co jsem poprvé četl jednotlivé, postupně vznikající části této knihy, kterou můj otec diktoval do magnetofonu a paní Votavová strojem přepisovala do definitivní podoby v němčině. Tyto napsané části se potom složitým způsobem dostávaly do tehdejšího Západního Německa, aby mohly být vůbec vydány a univerzální pravdy tak zpřístupněny široké veřejnosti.

Již v době, kdy jsem studoval na gymnáziu v Opavě, mi otec půjčoval ze své bohaté knihovny, která čítala přes dva tisíce svazků, z větší části v němčině, české překlady hlavně různých titulů jógové literatury, spisy astrologické a jinou duchovní literaturu. Tyto spisy oplývaly mnoha krásnými slovy a podobenstvími, ale pro praktický duchovní vzestup byly nepoužitelné.

Když jsem si však přečetl otcovu první knihu, ihned jsem pochopil, že tady je to pravé, co jsem v ostatních knihách dosud marně hledal. Tak jsem se sám začal seznamovat s univerzálními zákony, které platí jak v člověku, tak i v kosmu.

Je smutné, že můj otec, ačkoliv byl Čech, musel napsat všechna svá díla v němčině; u nás z pochopitelných důvodů nemohla vyjít.

Touto knihou se vám zároveň dostává do rukou první část uceleného souboru děl zabývajících se hermetikou. Jde o ojedinělé dílo, protože ve světě nebylo dosud nic podobného od jiného autora ve srovnatelné kvalitě a rozsahu publikováno. Soubor pojednává o zasvěcovací soustavě starého Egypta, symbolicky znázorňované tarotovými kartami.

První tarotová karta je podrobně popsána v knize, která právě vychází, s druhou tarotovou kartou, pojednávající o sférické magii se mohou čtenáři zatím seznámit pouze v německém originále* („*Die Praxis der magischen Evokation*“ - 1. vydání Verlag Hermann Bauer, Freiburg, 1956). V Německu tyto knihy pravidelně vycházejí: první - „*Der Weg zum wahren Adepten*“ (1. vyd. Verlag Hermann Bauer, Freiburg, 1955) - byla vydána již devětkrát v němčině, pětkrát v angličtině a nedávno poprvé ve francouzštině. Druhá do dnešní doby doznala šestého vydání v němčině, čtvrtého v angličtině a prvního ve francouzském jazyce.

Třetí tarotovou kartu pojednávající o kabale popsal autor v knize „*Der Schlüsel zur wahren Quabbalah*“ (1. vyd. Verlag hermann Bauer, Freiburg, 1959). V Německu vyšla již čtyřikrát a ve francouzštině poprvé.

Výše uvedené knihy se šířily postupně z Německa do celého světa a dnes podle autorem popsané univerzální metody cvičí již celá řada žáků.

A tak zatímco v období, kdy u nás byla jakákoliv zmínka o existenci něčeho nadsmyslného prakticky tabu a všichni otcovi nejbližší a žáci o něm i jeho díle více než třicet let důsledně mlčeli, stal se otec v řadě západních zemí uznávaným autorem v oblasti literatury o hermetice.

S jeho životem se může čtenář seznámit v autobiografickém románu „Frabato“ byl dvakrát vydán v němčině (1979, 1988) a jednou v angličtině a francouzštině, v r. 1993 poprvé v českém jazyce.

V současné době jsme opět svědky (jako ostatně již tolikrát) oné situace, kdy se na našem knižním trhu objevuje „novinka neznámého autora“. Ke čtenáři touto cestou přichází i dílo mého otce. Dílo ojedinělé, jak obsahem vyplývajícím ze skutečné znalosti věci, tak i formou zpracování. Dílo přehledně uspořádané, psané srozumitelným jazykem, bez krásných slov, ale poskytující skutečnému zájemci vše pro to, aby mohl začít pracovat na svém duchovním, duševním a tedy i lidském vzestupu.

Lumír Bardon

* Pozn. nakladatele: knihy Praxe magické evokace a Klíč k opravdové kabale vydalo ASU v roce 1993.

Předmluva

Nelze pochybovat o tom, že každý, upřímně toužící po opravdové dokonalosti, hledal až dosud marně správný způsob, dle kterého by v duchovním směru mohl sám na sobě spolehlivě pracovat a bezpečně kráčet po cestě k Bohu. Žhavá touha po tomto vznešeném cíli ho ustavičně nabádala k tomu, aby shromažďoval duchovní literaturu, mnohdy získanou z různých končin světa, která sice překypovala krásnými slovy, avšak pro opravdovou duchovní práci neměla valného významu. I když ten či onen doporučovaný návod přiměl jednotlivce vždy znovu k tomu, aby se dle něho řídil, nedostavil se očekávaný výsledek, který by byl korunoval poctivou snahu a odměnil vynaloženou píli. Za to však v každém vznikla dříve nebo později palčivá, nikým nezodpovězená otázka, zda cesta, kterou pro sebe zvolil, odpovídá jeho individualitě.

Božská Prozřetelnost, vidíc dobrou vůli a trpělivé hledání jednotlivců, se nad nimi smilovala. Uznala právě tuto dobu za vhodnou k tomu, aby přiměla jednoho ze svých zasvěcenců k sepsání a vydání vrcholného díla, v němž jsou široké veřejnosti poskytnuty jedinečné teoretické i praktické zkušenosti ve všech odvětvích Nejvyšší Duchovní Vědy.

Uposlechnout bezodkladně této výzvy Prozřetelnosti považoval autor tohoto díla za svou posvátnou povinnost a předkládá tudíž veřejnosti ochotně a rád uceleně své dlouholeté znalosti a praktické zkušenosti. Neusiluje při tom ani o uznání ani o získání jména, nýbrž vděčí Prozřetelnosti za to, že právě on byl k tomuto úkolu vyvolen, neboť ho zasvěcovali do všech tajů duchovní vědy na Dálném Východě nejvyšší zasvěcenci.

Jednoduchý sloh volil úmyslně, aby se mohl každý bez rozdílu pohlaví, věku a povolání s radostí chopit práce na vlastním zdokonalování a dospět k vytčenému cíli, to jest k splynutí s BOHEM.

Prozřetelnost, z jejíž vůle toto dílo vzniklo, se jistě postará i o to, aby se dostalo do rukou všech těch, kteří nejvíce touží po práci na vlastním duchovním vzestupu dle nejspolehlivějších metod. Dějiny mohou směle zaznamenat, že co svět světem stojí je to poprvé, kdy se tak dokonalé dílo stává každému zájemci snadno přístupným.

V.O.

OBRAZ MÁGA
PRVNÍ TAROTOVA KARTA

Vysvětlivky k symbolice

Dole je symbolicky vyjádřena říše minerální, rostlinstva a zvířeny. Žena vlevo a muž vpravo znamenají PLUS a MINUS v člověku.

V jejich středu je bytost hermafroditní, muž a žena v jedné osobě, na znamení vyrovnanosti mezi principem mužským a ženským.

Elektrické a magnetické fluidum je vyznačeno barvou červenou a modrou, elektrické fluidum červeně, magnetické fluidum modře.

U ženy je oblast hlavy elektrická (červená) a oblast pohlavní magnetická (modrá); u muže je tomu naopak.

Nad hermafroditem je glóbus, symbolizující sféru země. Nad ní je znázorněn mág se čtyřmi živly.

Nad mužem jsou živly aktivní a to živel ohně v barvě červené a živel vzduchu v barvě modré.

Nad ženou jsou živly pasivní: živel vody v barvě zelené a živel země v barvě žluté. Střed obrazu podél mága až ke glóbu je temně fialový na znamení akášického principu.

Nad hlavou mága je zakreslen neviditelnou páskou stříbřitý, zlatem vroubený lotos jako koruna, na znamení božství. Střed koruny vyplňuje rubínově-červený kámen mudrců jako symbol nebo kvintesence veškeré hermetické vědy.

Vpravo v pozadí je slunce (v barvě zlatožluté)

Vlevo v pozadí je měsíc (v barvě stříbřité)

jako Plus a Minus v Mikro- a Makrokosmu, elektrické a magnetické fluidum.

Nad lotosem je koulí symbolicky znázorněn Vesmír a střed koule vyplňuje symbol tvořivé síly Plus a Minus, tvůrčí akt univerza.

Písmeny AUM a barvou temně-fialovou až skoro černou je vyjádřeno ono NEKONEČNÉ, VĚČNÉ, NEOHRANIČENÉ a NESTVOŘENÉ.

Úvod

Kdo se snad domnívá, že v tomto díle nalezne snůšku receptů, pomocí jichž dospěje snadno, to jest bez jakékoliv námahy ke cti a slávě, moci a bohatství, nebo kdo očekává, že se dozví, jak by mohl zničit své nepřátele, tomu budiž hned na počátku řečeno, že bude trpce zklamán a že bez jakéhokoliv dalšího zájmu tuto knihu odloží.

Je mnoho duchovních společností, které pod slovem magie rozumí jen pouhé kouzelnictví a zapřisahnutí se temným mocnostem. Nelze se proto divit, když jednotlivcům již pouhé slovo magie nahání hrůzu. Také kejklíři, jevištní kouzelníci, šarlatáni a jak se tito lidé ještě jinak nazývají, zneužívají většinou pravého pojmu magie, což rovněž nemálo přispívá k tomu, aby bylo na magickou vědu pohlíženo s určitým opovržením.

Již za starověku platili Mágové za nejvyšší zasvěcence, od nichž také slovo magie vzniklo. Tak zvaní kouzelníci nejsou zasvěcenci, nýbrž břídilové mystérií, kteří většinou využívají jednak neznalosti, jednak lehkomyslnosti jednotlivce i celého národa, aby lží a podvodem dosáhli svých sobeckých cílů. Pravý mág však podobným jednáním opovrhuje.

Ve skutečnosti je magie svatou vědou. Je v pravém slova smyslu vědou všech věd, neboť učí znát a prakticky upotřebit veškeré univerzální zákony. Mezi magií a mystikou, případně jiným přiléhavým pojmem není vlastně rozdílu a tam, kde jde o pravé zasvěcení, bez ohledu na to, jaký název ten či onen světový názor pro to zvolil, je třeba postupovat na téže základně a dle stejných univerzálních zákonů. Se zřetelem k univerzálnímu zákonu polarity, týkajícího se dobra a zla, aktivity a pasivity, světla a stínu, může každá věda sloužit jak dobru, tak i zlu. Tak např. je pravým účelem nože, aby jím byl krájen chléb a pod. V rukou vraha se však může stát nebezpečnou zbraní.

Vždy zde rozhodují povahové vlastnosti jednotlivce. Tato zásada platí pro všechna odvětví tajné nauky. Ve svém díle nazývám žáka mágem, abych vyjádřil symbol nejvyššího zasvěcení a nejvyšší vědy.

Mnohému čtenáři je jistě známo, že Taroty nejsou karetní hrou, sloužící pouze mantickým účelům, ale že jsou zasvěcovací knihou, obsahující nejvyšší, v symbolech ukrytá tajemství. První karta této knihy představuje mága, znázorňujícího zvládnutí živlů a držícího klíč k prvnímu arkánu, tj. tajemství nevyslovitelného jména Tetragramatonu, kabalistickému JOD-HE-VAU-HE. Branou k zasvěcení je zde tedy mág; jak mnohostranně se dá této karty použít, pozná čtenář tohoto díla sám. V žádném dosud vydaném spise není pravý smysl první tarotové karty tak zřetelně objasněn, jako v tomto mém díle.

Soustava, kterou jsem vybudoval s největší péčí a krajní obezřetností, není spekulativní metodou, nýbrž je pozitivním výsledkem třicetiletého bádání, praktického cvičení a nesčetného porovnávání s mnoha jinými soustavami nejrůznějších tajných společností a orientální vědy, která je přístupná jen mimořádně schopným a ojedinělým vyvolencům. Tato soustava vznikla tedy z vlastní praxe a je určena pro praxi mnohých. Všemi mými žáky byla vyzkoušena a uznána za nejlepší a nejpraktičtější.

Tím ovšem není řečeno, a ani to tvrdit nechci, že tato kniha popisuje všechny záhady magie nebo mystiky. Uveřejnit o této vysoké vědě vše by znamenalo popsat celé objemné svazky. Plným právem lze však říci, že je toto dílo skutečně vstupní branou k opravdovému zasvěcení, je prvním klíčem k použití univerzálních zákonů. Připouštím také, že jednotlivá díla různých autorů obsahují tu a tam též nějaké to zlaté zrnko, ale nikde v jedné knize nenalezne čtenář cestu k duchovnímu vzestupu tak podrobně vyznačenou jako v této.

Bylo mojí snahou podat látku jednotlivých učebních osnov tak zřetelně, jak jen bylo možné, aby se největší pravdy staly přístupné každému, ačkoliv bylo místy velmi těžké volit pro tyto pravdy slova tak jednoduchá, aby byla všem srozumitelná. Zdali se tato moje snaha setká s očekávaným výsledkem, nechť čtenář posoudí sám. Mnohdy jsem uznal za vhodné některé složky tohoto díla opakovat, abych zdůraznil obzvláště důležitá místa.

Často byly vzneseny stížnosti, že zájemcům a žákům tajných nauk není dána možnost, aby byli zasvěcování osobním vůdcem (Guruem, a že je tudíž pravé vědění přístupné jen obzvláště omilostněným a výjimečně nadaným. Mnozí z opravdových zájemců museli prostudovat celé stohy knih, než se jim podařilo ojediněle ulovit alespoň jednu perličku pravdy.

Komu záleží tedy na vlastním vývinu, kdo nesleduje tuto svatou vědu jen z pouhé zvědavosti a nehledá pouze splnění svých sobeckých přání, nalezne v tomto díle pravého vůdce zasvěcení. Žádný ztělesněný zasvěcenec, byť by jeho duchovní hodnost byla sebevětší, nemůže žákovi pro začátek poskytnout více, než je v této knize uvedeno. Nalezne-ti v ní poctivý žák a pozorný čtenář to, co dosud jinde marně hledal, splnilo dílo zcela své poslání.

Autor

ČÁST I.
ZASVĚCOVÁNÍ PRVÉ – TEORETICKÉ

Motto:
To, co jest nahoře,
jest také to, co jest dole.
Hermes Trismegistos.

Velké tajemství Tetragramatonu
neboli
kabalistické JOD-HE-VAU-HE

O živlech

Vše, co bylo stvořeno, jak makrokosmos, tak i mikrokosmos, tedy velký a malý svět, se vytvářelo působením živlů. Proto se při postupném zasvěcování budeme zabývat nejdříve těmito silami, abychom poznali jejich hloubku a rozmanitost.

Okultní literatura přinesla o živlových silách dosud pramálo, takže jsem se rozhodl zpracovat dokonale toto ještě neobjasněné vědecké pole a odhrnout závoj, který tyto vesmírné zákony zastírá. Je to velmi zodpovědný úkol, neboť není snadné přesvědčit nezasvěcence natolik, aby o bytí a působení živlů získali nejenom vědomosti, ale aby byly později i sami schopni tyto síly také ovládat.

Celý vesmír se rovná hodinovému stroji s kolečky do sebe zapadajícími a vzájemně na sobě závislými. I samotný pojem božství, jakožto nejvýše chápatelného bytí, lze rozčlenit v aspekty, odpovídající ostatním živlům. O tom vsak podrobněji v příslušné kapitole o Bohu.

Nejstarší orientální spisy označují živly jako Tatvy. Naše evropská literatura věnuje těmto Tatvám pozornost jen natolik, že upozorňuje na jejich dobré účinky a varuje před neblahými, tj. uvádí, co je záhodno konat za vlády Tatev nám příznivých a čeho se máme nutně vyvarovat při proudění Tatev nám nepříznivých. O správnosti této skutečnosti nelze nijak pochybovat, avšak vše, co bylo dosud uveřejněno, se týká jen nepatrného aspektu všech živlových účinků. Jak lze účinky živlů, tedy Tatev, zjistit pro osobní potřebu, je povětšině uvedeno v astrologických spisech.

My však hodláme vniknout hlouběji do tajemství živlů a zvolíme proto jiný klíč, který je sice analogický s astrologickým, nemá s ním však nic společného. A tohoto klíče, o němž čtenář dosud nemá ponětí, se naučíme všestranně používat.

Jednotlivé práce, analogie a Účinky živlů popisuji postupně v jednotlivých kapitolách. Nemluvím jen o teorii, ale upozorňuji zároveň i na praktické upotřebení, neboť právě zde je ukryto největší arkánum.

O této velké tajné vědě živlů píše již nejstarší kniha moudrosti, kniha *Tarotu*, kde je na první stránce zobrazen mág, jenž ukazuje na živly a jejich zvládnutí. Na této první kartě symbolizuje:

meč-živel ohně
hůl-živel vzduchu
pohár-živel vody
a mince-živel země.

Z toho vidíme, že již v antických mystériích byl právě mág určen pro první kartu tarotu a zvládnutí živlů zvoleno za první zasvěcovací akt.

Zachovávaje tuto tradici věnuji proto i já největší pozornost především živlům. Jak z dalšího poznáme, je klíč k nim univerzálním prostředkem, jímž můžeme řešit všechny vyskytnuvší se problémy. Pořadí Tatev je dle indického přiřazení následující:

Akáša-princip éteru
Tejas-princip ohně
Vaju-princip vzduchu
Apas-princip vody
Prithivi-princip země

Indická nauka praví, že čtyři hrubší Tatvy vznikly z Tatvy páté, tedy z akášického principu. Akáša je tudíž princip příčiny a můžeme ji pokládat za sílu pátou, za tak zvanou kvint-esenci. O akáše, jakožto nejjemnějším živlu, se čtenář dočte více v příslušné kapitole. Také specifické vlastnosti ostatních živlů jsou v jednotlivých kapitolách blíže rozvedeny a to od nejvyšších úrovní počínaje až dolů do hrubé hmoty.

Již nyní mi dá čtenář jistě za pravdu, že to vskutku není lehký úkol: rozebrat dokonale ono veliké tajemství stvoření a vyjádřit to kromě toho slovy tak, aby každý mohl vniknout až do jádra věci a utvořit si vlastní obraz.

V dalším hovořím též o rozložení živlů a o praktickém významu, aby bez rozdílu každý, ať chemik či lékař, magnetizér, okultista, mág, mystik, kabalista anebo jogín mohl z toho pro sebe čerpat praktický užitek. Podaří-li se mi poučit čtenáře natolik, aby zvládnul látku alespoň tak dalece, že bude s to pro vědecké odvětví, které ho nejvíce zajímá, upotřebit tohoto praktického klíče, bude moje snaha dostatečně odměněna.

Princip OHNĚ

Jak jsem se již zmínil, je akáša neboli princip éteru příčinou vzniku živlů. Za první živel, který dle orientálních spisů vzešel z akáši, musíme považovat

Tejas, to jest princip ohně. Tento živel, právě tak jako všechny ostatní živly, nepůsobí jen na naší hrubohmotné úrovni, nýbrž projevuje se ve všem, co bylo stvořeno. Základními vlastnostmi ohnivého principu jsou: horko a expanze. Oheň a světlo vládlo proto na počátku všeho stvořeného. Také bible na to poukazuje a vyjadřuje to slovy: „Fiat lux-budiž světlo“.

Základem světla je samozřejmě oheň. Každý živel a tudíž i ohnivý, má dvě polarity a to aktivní a pasivní polaritu, to jest plus a minus. Plus je vždy ono budovatelské, tvořivé a plodivé, zatím co minus je pravým opakem toho a je rozkladné, ničivé. Musíme mít na zřeteli vždy dvě základní vlastnosti každého živlu.

Všechna náboženství všech dob připisovala aktivní stránce živlů vše dobré a pasivní stránce vše zlé. Po pravdě řečeno nemůžeme mluvit ani o dobru ani o zlu, tyto pojmy vzešly jen z lidského chápání. **V univerzu není ani dobra ani zla**, neboť vše bylo stvořeno na základě neměnitelných zákonů, v nichž se nejlépe zrcadlí božský princip a jedině znalost těchto zákonů nám dává možnost přibližovat se Bohu.

Abychom si rozpínavou vlastnost (expanzi) ohně mohli lépe představit, nazveme ji elektrickým fluidem. Pod tímto názvem není míněna jen hrubohmotná elektřina, ačkoliv, jak čtenář v dalším uvidí, mák ní určitý analogický vztah. Živlový princip ohně je činný a skryt ve všem, co bylo v celém univerzu stvořeno, počínaje od nejmenšího zrnéčka písku až do nejvyššího viditelného a neviditelného.

Princip VODY

V předcházející kapitole jsem seznámil čtenáře se vznikem a vlastnostmi pozitivního principu ohně. V tomto pojednání popíši opačný princip - živel vody.

I tento živel vzešel právě tak jako živel ohně z akáši, tedy z éterického principu. V porovnání s ohněm má však živel vody zcela opačné vlastnosti. Základními vlastnostmi jsou chlad a stahování. I zde se jedná o dva póly. Aktivní je životodárný, vyživující a udržující; negativní pól je tentýž, jako u ohně, rozkladný a ničivý. Jelikož základní vlastností tohoto živlu je stahování, vyšlo z něho fluidum magnetické.

Oheň a voda působí ve všem. Dle zákona o stvoření by ohnivý princip nemohl sám o sobě obstát, kdyby v něm nebylo protipólu, tj. principu vodního. Tyto dva živly, oheň a voda, jsou základními živly, jimiž bylo vše stvořeno. Proto musíme ve všem vidět dva hlavní živly a kromě toho fluidum elektrické a magnetické, jako protichůdné polarity.

Princip VZDUCHU

Jako další vzešel z akáši živel vzduchu. Zasvěcenci ho nepovažují za skutečný princip, nýbrž ho mají za zprostředkovatele mezi ohnivým a vodním principem, takže živel vzduchu udržuje takřka jako médium neutrální rovnováhu mezi aktivním a pasivním působením vody a ohně. Střídavým působením aktivního a pasivního živlu ohně a vody byl všechen stvořený život uveden v pohyb.

Vzdušný princip přijal v úloze zprostředkovatele od ohně vlastnost sucha a odvody vlastnost vlhka. Bez obou těchto vlastností by život nebyl myslitelný. Tyto dvě vlastnosti propůjčují principu vzduchu rovněž dvě polarity. V positivním působení je to životodárná polarita a v negativním ničivá.

K tomu musím podotknout, že u jmenovaných živlů nejde o obvyklý oheň, vodu a vzduch, což jsou vlastně jen aspekty hrubohmotné úrovně, nýbrž že se jedná výhradně o univerzální vlastnosti živlů.

Princip ZEMĚ

O principu vzduchu bylo řečeno, že není samostatným živlem a toto tvrzení platí též o živlu země. To znamená, že střídavým působením oněch tří jmenovaných živlů povstal poslední živel - živel zemní, který svou specifickou vlastností, tj. ztuhnutím, zahrnuje v sobě všechny tři principy. Právě tato vlastnost dala oněm třem předešlým živlům konkrétní formu. Zároveň však omezila jejich působení, následkem čehož povstaly: prostorovost, míra, váha a čas.

Vzájemné působení prvých tří živlů se stalo působením čtvrtého - zemního živlu- čtyřpólovým, takže můžeme zemní princip nazvat čtyřpólovým magnetem. Fluidum v polaritě zemního živlu je elektromagnetické. Protože ve čtvrtém, tedy zemním živlu, jsou činné všechny živly, můžeme si všechen stvořený život vysvětlit. Uskutečněním tohoto živlu povstalo ono FIAT tj. „BUDIŽ“.

O podrobnostech specifického působení živlů v různých úrovních a říších, jako např. v říši rostlinné, zvířeny a člověka, se čtenář dozví ještě z dalšího obsahu. Důležité je, aby si mohl o působení živlových principů v celém univerzu učinit ucelený obraz.

SVĚTLO

Základem světla je princip ohně. Bez ohně by světlo nebylo nikdy vzniklo. Je tudíž světlo aspektem ohně. Každý ohnivý živel můžeme přeměnit ve světlo a obráceně. Proto zahrnuje světlo všechny specifické vlastnosti. Je zářivé, pronikavé, rozpínavé.

Opakem světla je **temnota**, která povstala z vodního principu. Temnota má opačné specifické vlastnosti světla. Bez temnoty by světlo bylo nejen nemyslitelné, ale nebylo by vůbec. Z toho usuzujeme, že světlo a temnota vznikly ze střídavé hry dvou principů a to ohně a vody. Světlo má tudíž ve svém působení pozitivní vlastnosti a temnota negativní. Tuto střídavou hru musíme vidět ve všem.

AKÁŠA neboli princip ÉTERU

Již při popisování živlů jsem několikrát podotkl, že vzešly z akášického principu. Je tudíž akášický princip to nejvyšší, nejmocnější, nepředstavitelné; je prabytím, prapříčinou všech věcí a všeho stvořeného, krátce řečeno: je sférou příčin. Následkem toho je akáša také bez času a prostoru. Je to ono nestvořené, nepochopitelné, nedefinovatelné.

Náboženství pro ni určila slovo Bůh. Je pátou silou, prasilou, která vše stvořila a která udržuje vše v rovnováze. Je počátkem a čistotou všech myšlenek a idejí, je světem příčin, v němž se vše stvořené udržuje, od nejvyšších sfér počínaje až dolů k nejnižší. Je kvint-esencí alchymistů. Je VŠÍM ve VŠEM.

KARMA, zákon PŘÍČINY a ÚČINKU

Neměnitelným zákonem, jehož aspekt musíme spatřovat jedině v akášickém principu, je zákon o příčině a účinku. Každá příčina vyvolává příslušný účinek. Tento zákon platí ve všem za nejvznešenější a nejvyšší.

Karma není tedy jen zákon pro naše dobré činy a skutky, jak namnoze mylně učí orientální filozofie, nýbrž jak je z toho patrno, má daleko hlubší význam. Instinktivně věří člověk v to, že vše dobré musí mít za následek jen dobré ovoce a vše zlé pravý opak, neboli jak lidové rčení praví „*Jak kdo zasil, tak sklidí*“. Tento nezvratný zákon musí každý znát a respektovat.

Zákonu o příčině a účinku podléhají i živlové principy. O podrobnostech tohoto zákona (které není možno říci několika slovy), se nebudu obšírněji rozepisovat, neboť jsou každému logicky uvažujícímu člověku naprosto jasné a samozřejmé. Také zákon evoluční, tj. vývojový podléhá rovněž zákonu o příčině a účinku. Vývoj je tudíž aspektem karmického zákona.

ČLOVĚK

O těle

V ničem a v nikom se tak věrně nezrcadlí Bůh, jako právě v člověku, jenž byl stvořen podle obrazu univerza. Vše, co můžeme nalézt v univerzu velkém, odráží se přesně v malém; v člověku, který byl proto nazván mikrokosmem, na rozdíl od univerza tj. makrokosmu. Přesně vzato se v člověku odehrává celá příroda a úkolem této kapitoly je naučit se vše pozorovat, vědět a ovládat.

Nebudu zde popisovat fyziologické pochody v těle. S těmi se může každý seznámit četbou příslušné literatury. Mým úmyslem je naučit čtenáře pozorovat člověka z hermetického stanoviska a vysvětlit zájemci, jak si má správně počínat se základním klíčem, tj. účinkem živlů se zřetelem k člověku.

Známé přísloví praví: „*Ve zdravém těle zdravý duch*“. Při studiu člověka pozná každý hlubokou pravdu, která se za těmito slovy skrývá. Jistojistě vyvstane otázka, co vlastně máme

rozumět z hermetického stanoviska pod slovem zdraví? Nebude každý s to tuto otázku ihned správně zodpovědět, neboť převážná většina si problém zdraví vysvětluje zcela individuálně.

Z hermetického hlediska máme pod pojmem zdraví rozumět udržování dokonalé harmonie všech v těle účinkujících sil, se zřetelem k základním vlastnostem živlů. Disharmonie živlů nemusí nabýt právě takových rozměrů, aby vyvolala viditelný účinek, který nazýváme nemocí. Vyvrcholila-li ale disharmonie již natolik, že nastalo onemocnění, narušuje to už podstatně pravidelnou funkci živlů v těle.

Základní podmínkou proto je, aby nastávající zasvěcenec věnoval tělu veškerou pozornost. Zevnějšek těla můžeme považovat za krásný oděv, a krása je ve všem, jak ve velkém tak i v malém, rovněž aspektem božské přírody. Krásným nám nesmí připadat pouze to, co se nám líbí nebo co získá naši sympatii. Sympatie a antipatie spočívá na vzájemném působení živlů. Dokonalé zdraví je základní podmínkou k duchovnímu vzestupu. Chceme-li krásně bydlet, musíme své obydlí, v tomto případě svoje tělo, učinit krásným a harmonickým.

Dle univerzálních zákonů zastávají živly v těle určité funkce, z nichž nejhlavnější jsou: budovatelské, udržovací a rozkladné. Pozitivní, tedy budovatelská část v těle připadá aktivní stránce živlů. Udržovací čili usměrňovací funkci řídí spojovací tj. neutrální část živlů a rozkladnou tj. spalovací práci konají negativní živlové vlastnosti.

Zastává tudíž např. Ohnivý princip po aktivní stránce s jeho elektrickým fluidem aktivní, budovatelskou, expanzivní činnost a opak toho připadá jeho negativní stránce. Vodní princip má po aktivní stránce na starosti budovatelskou činnost a po stránce negativní se stará o rozklad veškerých tekutin.

Vzdušný princip má za úkol usměrňovat v těle elektrické fluidum ohně a magnetické fluidum vody a udržovat je v rovnováze. Proto je považován za princip neutrální nebo zprostředkovatelský.

O zemním principu je v základním klíči o silách řečeno, že v těle má úlohu udržovat pospolu všechny tři živlové činnosti. Ve své aktivitě oživuje, sílí, buduje, udržuje atd., a v negativitě koná pravý opak. Zemnímu principu náleží jak růst těla, tak i jeho úpadek (stárnutí).

Mohli bychom hovořit ještě o celé řadě živlových analogií v těle, avšak tyto vysvětlivky nechť zatím postačí.

O činnosti živlů v těle věděli přesně všichni zasvěcenci všech dob. Nikdy však o ní podrobně nepsali, pravděpodobně proto, aby zabránili jakémukoli zneužití. Zasvěcenci rozdělili lidské tělo na tři základní pojmy a přiřkli:

hlavu principu **ohnivému**
břicho principu **vodnímu**
a **hrudník** principu **vzdušnému**,

jakožto zprostředkovateli mezi ohněm a vodou. Na první pohled vidíme, že je toto rozdělení správné, neboť v hlavě se odehrává vše aktivní, tedy ohnivé, v břiše to opačné, vodní, práce šťáv, vyměšování atd. Hrudník náleží vzduchu a má takřka úlohu zprostředkovatele, protože se v něm dýchání děje mechanicky. A konečně zemní princip představuje se svou soudrživou silou celé lidské tělo včetně kostí a masa.

Případnou otázku, kde a jakým způsobem se v hrubohmotném těle projevuje princip akášický, si po hlubší úvaze může každý sám zodpovědět, a to tak, že se v nejhrubší formě skrývá v krvi a spermatu, při vzájemném působení těchto dvou látek v životnosti neboli vitalitě.

Jak jsem již řekl, tvoří ohnivý živel v těle fluidum elektrické a vodní živel magnetické. Každé fluidum má dvě pólová záření: aktivní a pasivní. Vzájem-ně střídavá působivost všech čtyř pólových záření se rovná čtyřpólovému magnetu, který je totožný s tajemstvím Tetragramatonu, s kabalistickým JOD-HE-VAU-HE.

V lidském těle je proto elektromagnetické fluidum ve svém vnějším záření životním magnetismem, -je ódem, či jak to ještě jinak porůznu nazýváme. Pravá strana lidského těla je u pravičáka aktivně elektrická a levá strana pasivně magnetická. U levičáka je tomu naopak.

Vyzařovací síla tohoto elektromagnetického fluida závisí na tom, jak intenzivně živly v těle působí. Čím zdravěji a ladněji působení živlů v těle probíhá, tím mocnější a čistší je záření.

Vhodným cvičením, správným postojem a přesným dodržováním těchto zákonů můžeme kapacitu, sílu a působivost tohoto elektromagnetického fluida neboli ódu podle potřeby zvýšit nebo snížit. (Viz podrobnosti v praktické části tohoto díla.)

Se známou nám elektřinou a magnetizmem nemá elektrické a magnetické fluidum v lidském těle přímo nic společného, vztah je však obdobný. Tento zákon analogie je důležitým činitelem v hermetické vědě a jeho znalost dává zasvěcenci možnost konat s tímto klíčem pravé zázraky.

V potravě jsou živly obsaženy pomíchaně. Do těla se nám dostanou chemickým procesem, který je v něm udržuje. Z hlediska medicíny vyvolává příjem jakékoliv potravy spolu s dechem v těle spalovací proces, v němž hermetik vidí mnohem více než pouhý chemický postup. V tomto spalování spatřuje vzájemné rozpouštění potravy. Můžeme to porovnat s ohněm, jehož plamen je udržován pomocí paliva.

Na udržování této práce, tedy na potravě a dechu, závisí život. Aby každý živel obdržel potřebnou pohonnou látku, je záhodno přijímat potravu smíšenou, která obsahuje živlové základní látky. Kdybychom byli např. po celý život odkázáni pouze na jednostrannou stravu, naše tělo by bezpodmínečně onemocnělo, jinými slovy, stalo by se disharmonickým. Rozkladný proces, vyvolaný vzduchem a potravou, dodává živlům potřebnou látku, která je udržuje ve stálé činnosti. To je přirozený způsob lidského života. Schází-li jednomu nebo druhému živlu potřebná, tedy pohonná látka, projevuje se to hned v příslušných funkcích.

Dostane-li se např. ohnivý živel v těle k větší činnosti, pocítíme žízeň, u vzdušného živlu hlad, u vodního nás obestře zima a u zemního se dostaví únava. Rovněž každé přesycení živlů vyvolá v těle zvýšení jejich činnosti. U ohně se projeví jako touha po pohybu a činnosti, voda způsobí větší vyměšování. Přesycený vzduch nás upozorňuje, abychom se v jídle omezili a přesycená zem se jeví v aspektech pohlavního života, což se nemusí vždy vybíjet jen v pohlavních pudech, nýbrž (a to zejména u starších lidí), se dostaví touha po zvýšené pracovní činnosti, po vnější tvořivosti apod.

Elektrické a magnetické fluidum má ve své polaritě, tedy aktivně a pasivně, ve všech organických a anorganických tělesech z chemického, případně alchymického hlediska za úkol tvoření kyselin a zásad. Po aktivní stránce buduje a po pasivní rozpouští, rozkládá, ničí.

Tím je biologická činnost v těle vysvětlena. Výslednicí všeho je koloběh života: zrodí se, prospívá, zraje a umírá, což je evoluční bytí všeho stvořeného.

DIETA

Rozumná životospráva udržuje harmonii živlů v těle. Dojde-li k disharmonii činnosti živlů tím, že jeden nebo druhý živel buď převládá, nebo byl zeslaben, musíme učinit v přijímání potravy zvláštní opatření, aby živly byly opět uvedeny do normálních kolejí či aby byly alespoň v tomto směru příznivě ovlivněny. Z tohoto důvodu se pro zvláštní případy předepisují nejrůznější diety. Již odedávna dospěl průměrný člověk k tomuto názoru, aniž by byl pochopil jeho pravou příčinu.

Je-li živlová porucha takového rozsahu, že se disharmonie projevuje již viditelně, nejedná se jen o pouhou disharmonii, nýbrž o skutečné onemocnění. Nezbývá pak než sáhnout k drastičtějším prostředkům, aby opět došlo k žádoucí harmonii, má-li být dosaženo úplného uzdravení a tělo uvedeno do normálního chodu. Na této základně byly vybudovány všechny dosud známé léčebné soustavy. Blíže je popsat nepovažuji za nutné, protože jsou všeobecně známy.

Přírodní léčba doporučuje termické prostředky, jako: lázně, zábaly, obklady, bylinky, masáže apod. Alopatický lékař užívá koncentrovaných léčebných prostředků, které mají vyvolat účinek odpovídající živlům a přispět k uzdravení. Homeopat zvyšuje pomocí svých léčebných prostředků *similia similibus curantur* činnost opačného živlu, aby ohrožený živel uvedl se zřetelem k jeho polaritě do rovnováhy. Elektrohomeopat působí uplatněním svých prostředků přímo na elektrické a

magnetické fluidum, aby podle povahy onemocnění vyrovnal náležitým zesílením těchto fluid rovněž živel, který se stal disharmonickým.

A tak sleduje každá léčebná soustava jeden a týž cíl tj. porušenou živlovou rovnováhu opět napravit. Znalost působení živlů v těle dává magnetopatoyi čili magnetizérovi mnohem větší možnost zasáhnout svými silami zejména tehdy, když je s to probudit v sobě vědomě elektrické nebo magnetické fluidum, zesílit je a dle analogických zákonů přenést na onemocnělou část těla. Praktické stránce této léčebné metody věnuji v této knize zvláštní kapitolu.

Tím by byly veškeré funkce těla dostatečně objasněny. Každou část těla ovlivňuje dle analogie živlů ještě živel specifický, který se projevuje v polaritě té které části těla. Zajímavá je skutečnost, že v chodu, respektive v mechanizaci mají některé orgány střídavě z nitra navenek elektrické, a zvenčí do nitra magnetické fluidum, které přispívá k tomu, aby chod a funkce v celkovém organizmu byly harmonické a analogické. U jiných orgánů je tomu naopak: elektrické fluidum působí zvenku i do nitra a magnetické z nitra navenek. Znalost toho pólového záření nazývá hermetická věda „okultní anatomií těla“. Znalost účinku této okultní anatomie je pro každého zasvěcence velmi důležitá, chce-li své tělo znát, ovlivňovat a ovládat.

V dalším popisuji okultní anatomii lidského těla se zřetelem k elektrickému a magnetickému fluidu, tedy v pozitivním i negativním rozsahu činnosti.

Z těchto vysvětlivek může zejména magnetopat čerpat veliký užitek, neboť dle ohniska nemoci volí pro onemocnělou část těla buď elektrické nebo magnetické fluidum. I všem ostatním může tato znalost jen prospět.

Okultní anatomie

Hlava

Přední část hlavy elektrická, zadní magnetická. Pravá strana magnetická, levá elektrická, vnitřek elektrický.

Oči

Přední i zadní část neutrální. Pravá a levá strana elektrická. Vnitřek magnetický.

Uši

Přední a zadní část neutrální, pravá strana magnetická, levá elektrická. Vnitřek neutrální.

Ústa a jazyk

Přední a zadní část neutrální, pravá a levá strana rovněž neutrální. Vnitřek magnetický.

Krk

Přední a zadní část magnetická. Pravá strana magnetická, levá elektrická. Vnitřek elektrický.

Hrudník

Přední část elektromagnetická, zadní část elektrická. Pravá strana neutrální, levá strana elektrická. Vnitřek neutrální.

Břicho

Přední část elektrická, zadní magnetická. Pravá strana magnetická, levá elektrická. Vnitřek magnetický.

Ruce

Přední a zadní část neutrální. Pravá strana magnetická, levá elektrická. Vnitřek neutrální.

Prsty pravé ruky

Přední a zadní části neutrální. Pravá a levá strana elektrická. Vnitřek neutrální.

Prsty levé ruky

Přední a zadní části neutrální. Pravá a levá strana elektrická. Vnitřek neutrální.

Nohy

Přední a zadní části neutrální. Pravá strana magnetická, levá elektrická. Vnitřek neutrální.

Mužský pohlavní úd

Přední část elektrická, zadní část neutrální. Pravá a levá strana neutrální. Vnitřek magnetický.

Ženské pohlavní ústrojí

Přední část magnetická, zadní část neutrální. Pravá a levá strana neutrální. Vnitřek elektrický.

Poslední obratel páteře a konečník

Přední a zadní části neutrální, pravá a levá strana neutrální, vnitřek magnetický.

Na základě této okultní anatomie si může zasvěcenec sestavit klíčem čtyřpólového magnetu dle potřeby další analogie. Alchymista z toho pozná, že je lidské tělo opravdovým atanátorem, v němž se viditelně odehrává nejdokonalejší alchymistický proces, ono veliké dílo, neboli příprava kamene mudrců.

Tím by byla kapitola, pojednávající o těle, ukončena. Netvrdím, že jsem vzal zřetel na vše, avšak s ohledem na živly, na čtyřpólový magnet, řekl jsem o těle to nejdůležitější a odhalil tajemství Tetragramatonu, majícího vztah k tělu.

HMOTNÝ SVĚT (hmotná úroveň)

V této kapitole nehodlám popisovat hrubohmotný svět se zřetelem k říši nerostné, rostlinné a zvířecí, nechci se též zabývat fyzikálními úkazy v přírodě, neboť jsme se o nich učili již ve škole; např. že je severní a jižní točna, jak dochází k dešti, co způsobuje bouři atd. Nastávajícího zasvěcence budou tyto úkazy zajímat méně a jistě bude spíše toužit po tom, aby poznal hmotný svět pomocí živlů a jejich polarity. Není také třeba se zvláště zmiňovat o tom, že je na naší planetě oheň, voda‘ vzduch a zem, neboť to je každému logicky myslícímu člověku jasné.

Avšak přece jen bude dobře, kdy nastávající zasvěcenec pozná příčinu a činnost všech čtyř živlů, aby jich mohl dle příslušných analogií jiných úrovní správně použít. Jak je možno na základě znalosti hrubohmotných živlů navázat současně styky s vyššími světy, zůstává vyhrazeno dalšímu pojednání o praktickém využití magických schopností. Zatím je důležité vědět, že se na naší zemi odehrává práce živlů nejjemnějším způsobem právě tak, jako v lidském těle. Sledujeme-li analogii k lidskému tělu, přijdeme na to, jak utvořit k živlům rovnoběžku a chtíce nechtíce musíme uznat, že analogie k lidskému tělu je oprávněná.

Ke kapitole, ve které hovořím o těle. o životosprávě a o funkcích živlů v těle, zbývá jen ještě dodat, že zasvěcenec, jenž se naučí manipulovat se živly v jejich nejjemnější formě, dokáže již na vlastním těle hotové zázraky. Ale nejen to; může potom také právem tvrdit, že v tomto směru není nic nemožného.

V zemním principu působí kromě ostatních živlů také čtyřpólový magnet se svou polaritou. Ohnivý živel má ve své aktivitě v přírodě úkol vše oživovat a ve své negativitě pravý opak, tedy vše rozkládat a ničit.

Vodní živel má po aktivní stránce rovněž budovat a po negativní ničit. Vzdušný živel je se svou podvojnou polaritou v přírodě neutrálním, vyrovnávajícím a udržovacím principem.

Zemní živel sdružuje v sobě následkem své specifické vlastnosti o kohezi ony dva hlavní živly ohně a vody s neutrálností vzduchu, takže můžeme zemní živel považovat za nejhrubohmotnější.

Jak jsem v kapitole o těle již podotkl, vznikají vzájemným působením ohnivého a vodního živlu na základě týchž zákonů, jako v těle dvě základní fluida se vzájemnou činností a to elektrické a magnetické. Zmíněné dva živly řídí svými fluidy vše hmotné na naší zemi, ovlivňují veškeré chemické pochody vně i uvnitř země, v říši nerostů, rostlinstva a zvířeny. Z toho vyplývá, že se elektrické fluidum nachází ve středu a fluidum magnetické na povrchu naší země. Toto magnetické fluidum povrchu zemského udržuje vše hmotné, týkající se soudržnosti (koheze), nehledě k vlastnosti vodního principu.

Specifickou vlastností každého tělesa, závislého na složitosti živlu je, že má každý předmět se zřetelem na elektrické fluidum určité záření, což jsou tak zvané elektronové kmity, které k sobě přitahuje všeobecně magnetické fluidum hmotného světa. Tuto přitažlivost nazýváme váhou. Váha

je tedy úkazem přitažlivé síly země. Známá nám přitažlivost železa a nikluje malým příkladem, výstižněji řečeno je vlastně jen napodobeninou toho, co se na naší zemi děje ve velkém. To, co na naší zemi známe jako magnetizmus a elektřinu, je úkazem čtyřpólového magnetu, neboť jak víme, lze libovolně přeměnit magnetizmus v elektřinu a mechanickou cestou opět elektřinu v magnetizmus. Přeměňování jedné síly v druhou je vlastně již alchymistickým nebo magickým pochodem, který během doby tak zevšeobecněl, že se v něm alchymie nebo magie již nespatřuje a připisuje se tedy jednoduše fyzikální vědě.

Na základě toho vidíme, že i zde je možnost použití čtyřpólového magnetu a každý hermetik ví dle zákonů o problému magnetizmu a elektřiny, a to nejenom v těle, jak bylo v kapitole řečeno, nýbrž také v hrubohmotném světě, že to, co je nahoře, jest také to, co je dole.

Každý zasvěcenec, jenž je schopen užít všech živlových sil neboli velkého tajemství Tetragramatonu na všech úrovních, dokáže také na našem hmotném světě velké věci, které v očích nezasvěcence budou platit za hotové zázraky. Pro zasvěcence to však zázraky nejsou. I největší zvláštnost může na základě znalosti zákonů vysvětlit.

Na této zde popsané zásadě spočívá na naší zemi všechen růst, veškeré zrání, všechen život a také veškeré umírání. Zasvěcenci je následkem toho také jasné, že smrt neznamená rozpadnutí v nic, nýbrž je pouhým přechodem z jednoho stadia do druhého.

Hmotný svět vzešel z akášického principu, což je onen nám známý éter. A tento akášický princip Svět také řídí a udržuje. Z toho jasně vyplývá, že přenos elektrického a magnetického fluida je původcem všech vynálezů, které se týkají přenosu do dálky éterem, jako např. rádio, telegrafie, telefonie, televize a budou původcem i všech ostatních vynálezů, které ještě budoucnost pomocí elektrického a magnetického fluida v éteru objeví. Avšak základna a zákony byly, jsou a zůstanou vždy tytéž.

O samotném působení jednotlivých magnetických a elektrických fluid na hmotné úrovni by se dala napsat objemná kniha s velmi poutavým obsahem. Avšak vnímavý čtenář, který se rozhodne jít cestou zasvěcení a nenechá se z ní žádnými vlivy odradit, pozná sám nejrůznější variace sil a vlastností. Vynaloženým úsilím získá poznání, které ho za vše štědře odmění.

DUŠE (ASTRÁLNÍ TĚLO)

Jemnějšími živlovými kmity, elektrickým a magnetickým fluidem živlové polarity povstal vlastně člověk; duše pak z akášického principu neboli z nejjemnějších kmitů éteru. Tak, jako ve hmotném těle působí funkce živlů, je tomu stejně s funkcemi duše, čili tak zvaného těla astrálního. Duše je spojená a srostlá s tělem pomocí čtyřpólového magnetu a jeho specifických vlastností. Splynutí se stává analogicky k tělu elektromagnetickým vlivem živlů.

Práci živlů, tzv. elektromagnetické fluidum duše, nazýváme mluvou zasvěcenců astrální matricí neboli životem. Tuto astrální matrici či elektrické fluidum duše nelze ztotožnit s aurou, o které píší okultisté a ke které se ještě vrátím. U astrální matrice nebo u elektrického fluida jde o pojítko mezi tělem a duší. Ohnivý princip zastává i v duši funkci budovatelskou, vodní princip funkci oživovací, vzdušný princip vyrovnává a zemní princip se stará o spojitost, růst a udržování. Astrální tělo má tytéž funkce jako tělo hmotné.

Člověku je dáno pět smyslů, které odpovídají pěti živlům. Těchto smyslů používá astrální tělo neboli duše k tomu, aby pomocí tělesných smyslů přijímala vlivy fyzického světa. Toto vnímání a zaměstnávání oněch pěti smyslů prostřednictvím astrálního a hmotného těla se děje naším nesmrtelným duchem. Proč je duch nesmrtelný, vysvětluji v dalším obsahu. Bez činnosti ducha v duši by se astrální tělo stalo neživým a rozložilo by se na své součástky.

Protože by duch bez pomoci duše nemohl působit, je tudíž astrální tělo střediskem všech vlastností nesmrtelného ducha. Podle vývinu a zralosti má rozličné elektrické nebo magnetické

fluidické chvění, které se v duši znatelně projevuje čtyřmi druhy povahy. Dle toho, jaký živel převládá, rozeznáváme povahu

cholerickou
sangvinickou
melancholickou a
flegmatickou.

Cholerická povaha vyvěrá z ohnivého živlu, sangvinická povaha ze živlu vzdušného, melancholická z vodního živlu a flegmatická ze živlu zemského. Dle síly a chvění zmíněného živlu se projevuje v různých vlastnostech také síla a expanze fluidického kolísání.

Každý z těchto čtyř, povahu člověka určujících živlů, má po aktivní stránce vše dobré neboli dobré vlastnosti a po pasivní stránce vše opačné, tedy vlastnosti negativní. Není zde možno uvést přesné sestavení účinnosti všech živlů. Pro nastávajícího zasvěcence bude lépe, když vlastní meditací postupem času objeví další účinky sám. Na cestě k zasvěcení to má i svůj zvláštní význam. V dalším uvedu pouze některé příklady:

Cholerická povaha má ve své aktivní polaritě tyto dobré vlastnosti: aktivnost, horlivost, nadšení, odvahu, rozhodnost, sílu tvořivosti, smělost, snaživost atd.

V negativní polaritě jsou to: hádavost, nemírnost, podrážděnost, pud vše zničit, vášnivost, žárlivost, žravost atd.

Sangvinická povaha má po stránce aktivní: bdělost, bezstarostnost, dobrosrdečnost, důvěřivost, hbitost, jasnost, lehkost, neodvislost, obratnost, optimismus, píli, pronikavost, radost, usměvavost atd.

Po stránce negativní: klevetivost, mazanost, nedostatek vytrvalosti, nepoctivost, pomlouvačnost, povídavost, proměnlivost, urážlivost, zchytralost, žvanivost atd.

Melancholická povaha se ve své aktivitě projevuje: důvěřivostí, horoucností, chápavostí, klidem, milosrdenstvím, oddaností, odpouštěním, poddajností, schopností meditační, skromností, soucitem, úctou, vážností, vroucností, zahloubaností, zvnitřněním atd.

V negativitě: leností, lhostejností, nepoddajností, nesmělostí, netečností, sklíčeností atd.

Flegmatická povaha má po aktivní stránce tyto dobré vlastností: cílevědomost, dochvilnost, důkladnost, důslednost, neomylnost, obezřetnost, odolnost, odpovědnost, opatrnost, pevnost, rezervovanost, soustředěnost, spolehlivost, střízlivost, svědomitost, úctu, vážnost, věcnost, vytrvalost atd.

Po negativní stránce jsou to: fádnost, ledabylost, lenivost, lhostejnost, málomluvnost, nedochvilnost, nesvědomitost, plachost, pohrdlivost, těžkopádnost atd.

Vlastnosti živlů jsou dle toho, které z nich převládají, základnou povahy člověka. Intenzita zmíněných, navenek se projevujících vlastností, závisí na polaritě tj. na elektrickém a magnetickém fluidu. Celkový vliv povahových účinků způsobuje navenek určité záření, které se odborně nazývá aurou. Tuto auru nelze zaměňovat s astrální matricí, ježto je mezi oběma veliký rozdíl. Astrální matrice je pojítkem mezi tělem a duší, kdežto aura je záření živlových účinků, projevujících se aktivně nebo pasivně v různých vlastnostech. Toto záření vyvolává v celé duši určitou vibraci, která má pak své zvláštní zabarvení. Toto zabarvení umožňuje zasvěcenci vidět astrálním zrakem svou vlastní auru i auru jiných bytostí. Pravý jasnovidec může potom dle rozpoznané aury zjistit u každého nejen základní povahu, ale vidí i účinek, respektive polaritu duševních kmitů, kterou může případně i ovlivnit.

O tomto námětu hovořím ještě podrobněji ve zvláštní kapitole o introspekci. Temperament člověka ovlivňuje jeho povahu a obojí tvoří jeho celkový výsledek záření duše čili auru. Obrazy velkých zasvěcenců a svatých mají zpravidla svatozář, která je totožná s aurou, zde popsanou.

Kromě povahy, temperamentu a práce elektromagnetického fluida má astrální tělo ještě dvě sídla v mozku. Ve velkém mozku se nachází normální vědomí a v malém mozku opak normálního vědomí tj. podvědomí. Jejich funkce popisuji blíže v kapitole o duchu.

Jak jsem již řekl, je duše právě tak jako tělo rozdělena podle živlů. Duševní funkce, síly a vlastnosti mají i v duši určitá, všem živlům obdobná střediska, která indická filozofie nazývá lotosy. Probouzení těchto lotosů se v indické nauce nazývá Kundalini-Yogou. Tato střediska neboli lotosy nehodlám podrobně popisovat, protože se o nich může každý dočíst v příslušné literatuře. Zmiňuji se o nich proto jen letmo:

Nejspodnější středisko, zvané Múladhára neboli zemní středisko, se nachází v nejspodnější části duše.

Další, tj. vodní středisko je v okolí pohlavních orgánů a jmenuje se dle indické terminologie Svadhistána.

Středisko ohně, jako střed duše, je v okolí pupku a má název Manipůra.

Středisko vzduchu, jakožto vyrovnávajícího živlu, je v okolí srdce a má název Anáháta.

Středisko éteru neboli akášického principu nutno vidět v krku a má název Višudha.

Další středisko a to vůle, rozumu a intelektu má název Ajna (čti adžňa) a nachází se mezi obočím.

Nejvyšší - božské středisko - je tisícipláteční lotos Sahasrára pod temenem hlavy, z něhož prýští a jsou ovlivňovány síly všech ostatních lotosů.

Od nejhořejšího, nejvyššího centra počínaje, probíhá podél páteře až do nejspodnějšího zemního střediska jakoby průchodem tzv. Sušumna - neboli nám již známý akášický princip. Ten má za úkol spojovat a usměrňovat všechna ostatní střediska. O probuzení hadí síly v jednotlivých střediscích hovořím ještě v dalším pojednání. Popis duše má především objasnit souvislost živlů v ní spolu s jejich podvojnou polaritou. Z toho můžeme pozorovat, jak tělo i duše a jejich působení žije a pracuje, jak jejich rozložení podléhá nezměnitelným zákonům čtyřpólového magnetu, tj. tajemství Tetragramatonu, kterými se také řídí. Pakliže budoucí zasvěcenec vše správně a pozorně uváží, získá jasný přehled nejen o funkcích těla, ale i o duši a může si dle prazákonů o vzájemném působení učinit jasnou představu.

ASTRÁLNÍ ÚROVEŇ

O této lze říci, že platí mnohdy za čtvrtou dimenzi. Nevyšla však z oněch čtyř živlů, nýbrž je určitým stupněm hustoty akášického principu, tedy všeho toho, co se až dosud ve hmotném světě odehrávalo, co se právě děje a v budoucnu bude ještě dít, dále co má svůj původ, svůj směr a svoji životní jsoucnost.

Jak již bylo řečeno, je akáša v nejjemnější formě nám známý éter, v němž se kromě jiného pohybují a šíří elektrické a magnetické kmity. Astrální úroveň je tedy také sférou vibrací, ve které má svůj původ světlo, zvuk, barva a rytmus, zkrátka všechen život ve všem stvořeném. Jelikož je akáša původ všeho bytí, zrcadlí (odráží) se v ní samozřejmě také vše to, co již bylo stvořeno, co se v přítomné době právě tvoří a co se v příštích dobách bude ještě vytvářet. V astrální úrovni se zřejmě jeví emanace věčného, což nemá počátku ani konce a je proto bez času a prostrou. Zasvěcenec, který se v této úrovní vyzná, může zde nalézt vše, ať je to minulé, přítomné či budoucí. Dosah a pojetí toho všeho závisí na stupni jeho dokonalosti.

Téměř všechna náboženství, všichni okultisté a spiritisté rozumí pod astrální úrovní „onen svět“. Pro zasvěcence tento výraz neplatí a on se proto také smrti nebojí, neboť je mu tento pojem cizí. Jestliže se rozkladnou prací živlů nebo náhlým přerušením astrální matrice, která je pojítkem mezi hmotným a astrálním tělem, uvolní, nastane stav, který se sice všeobecně pokládá za smrt, je ale ve skutečnosti pouhým přechodem z tohoto světa do astrální úrovně. Na základě tohoto zákona nemá zasvěcenec ze smrti strach: dobře ví, že nepůjde do neznáma. Zvládnutím živlů může kromě mnoha jiného uvolnit také astrální matrici a dosáhnout tím spontánního odloučení astrálního těla od hmoty. Tímto způsobem může pak se svým astrálním tělem vyhledat nejodlehlejší místa, může se

pohybovat v nejrozmanitějších úrovních apod. Tím se mohou kladně vysvětlit veškerá tvrzení o některých svatých, kteří byli viděni současně na několika místech.

Astrální úroveň má různé druhy obyvatel. Předně jsou to duše zemřelých, které se dle své duchovní zralosti zdržují v určitém stupni hustoty. Různá náboženství ho mají za nebe nebo peklo, ovšem pro zasvěcence je to pouhá symbolika. Čím dokonalejší, šlechetnější a čistší bytost je, tím čistší a jemnější je stupeň hustoty, v němž může přebývat. Její astrální tělo se pozvolna rozpouští a bytost se přizpůsobí kmitům onoho stupně, respektive se s ním ztotožní. Jak vidíme, závisí toto ztotožnění na zralosti a duchovním zdokonalení, kterého bytost dosáhla ve světě hmotném.

Kromě toho je astrální úroveň obývána ještě celou řadou jiných bytostí, z nichž zde uvádím jen několik. Jsou to např. tzv. elementárové; bytosti s jednou nebo jen omezeným počtem vlastností, podle toho, jaké živlové kmity převládají. Tito elementárové se udržují toutéž vibrací, kterou lidská bytost vysílá do astrálu. Jsou mezi nimi i tací, kteří dosáhli určitého stupně inteligence. Těch pak obyčejně používají mágové, aby prostřednictvím těchto nižších sil ukájeli své sobecké choutky.

Jiným druhem astrálních bytostí jsou tzv. larvy, které astrální matrice intenzivní citovou myšlenkou vyvolá vědomě, či nevědomě v život. Nejsou to přímé bytosti, nýbrž pouhé tvary, které udržují při životě vášně animálního světa a jež se zdržují na nejnižším stupni astrální úrovně. Pud sebezáchovy je vhání do blízkosti lidí s takovými vášněmi, které těmto tvarům vyhovují. Přímo nebo nepřímo usilují o to, aby probudily a roznítily v člověku dřímající pudy. Podaří-li se jim strhnout člověka k takové vášni, která jim vyhovuje, živí, udržují a posilují se zářením, které vyvolá v člověku vášeň. Člověk zatížený mnoha vášněmi jev nejnižší sféře své astrální úrovně přímo obklopen četou takových larev. Boj s nimi je urputný a v magii tvoří při ovládání živlů svízelnou překážku. O tom však ještě podrobněji v kapitole o introspekci.

Kromě toho jsou zde ještě elementárové a larvy, které můžeme utvořit magickou cestou. O tom rovněž více v praktické části tohoto díla.

Musíme se ještě zmínit o jednom druhu bytostí, s nimiž se zasvěcenec často setká na astrální úrovni a to o bytostech oněch čtyř čistých živlů.

V ohnivém živlu jsou to Salamandři,
ve vzdušném živlu jsou to Sylfy,
ve vodním živlu jsou to Rusalky neboli Undiny
a v zemním živlu jsou to Trpaslíci neboli gnómové.

Všechny tyto bytosti jsou takřka spojkou mezi astrální úrovní a pozemskými živly. Jak navázat styk s těmito bytostmi, jak je ovládat, čeho všeho můžeme jimi dosáhnout, se čtenář dočte rovněž v praktické části tohoto díla, které věnuji zvláštní kapitolu nazvanou „Magie živlů“.

Je ještě řada jiných bytostí, jako satyrové, lesní žínky, vodní mužíci atd., o kterých by se dalo mnoho hovořit. I když to zní jako báchorka, v astrální úrovni jsou to právě takové skutečnosti, jako u všech pozemských bytostí. Jasnovidné oko zasvěcence je vidí všechny, může kdykoliv s nimi navázat styk, čímž je každá pochybnost o jejich existenci předem vyloučena. Proto musí budoucí zasvěcenec nejdříve dosáhnout zralosti, musí se naučit zkoumání, aby si o všem mohl sám učinit správný úsudek.

DUCH

Jak již bylo řečeno, je člověk stvořen podle obrazu božího a sestává z těla, duše a ducha. Předcházející kapitoly nás poučily o tom, že tělo a duše jsou pouhým obalem, neboli oděvem ducha a jsou tedy pomíjející. Je tudíž pouze duch nesmrtelnou částí a věrným obrazem božím. Není

snadné rozebrat a popsat vhodnými slovy něco božského, nesmrtelného, nepomíjejícího. Ale i zde můžeme jako u každého problému vzít na pomoc klíč čtyřpólového magnetu.

Z nejvyšší prapříčiny (akáši), z prazdroje všeho bytí, z duchovní pralátky vzešel duch, duchovní Já se čtyřmi specifickými živlovými vlastnostmi, které náleží nesmrtelnému, podle obrazu božího stvořenému duchu.

Ohnivý princip, tj. impulzivní část tvoří vůle. Vzdušný princip se projevuje v intelektu (rozumu). Vodní princip se projevuje v životě, respektive v pocitu, a zemní princip, jakožto spojka všech tří živlů, ve vědomí Já.

Tyto čtyři praživly jsou základnou všech ostatních vlastností ducha. Typická část pátého tj. éterického principu (akáši) se ve svém nejvyšším aspektu projevuje ve víře a v nejnižší, takřka v nejjemnější formě, v pudu sebezáchovy. Každý z oněch čtyř zde jmenovaných živlových principů má přesně dle zákona analogie polarity ještě mnoho aspektů jak po stránce pozitivní, tak i negativní. Všechny dohromady tvoří ono „JÁ“ neboli DUCHA.

Tak můžeme např. moc, sílu a vášeň připsat ohnivému principu; paměť, schopnost posuzovací a rozlišovací principu vzdušnému; svědomí a intuicí části vodní; sobectví, pud sebezáchovy a rozmnožovací, zemní částí ducha.

Zabralo by mnoho místa, kdybychom chtěli uvést všechny kvality ducha se zřetelem k živlům. Budoucí zasvěcenec si je může bedlivým studiem a hlubokou meditací s ohledem na zákonitost analogie čtyřpólového magnetu zjistit. Je to práce vděčná, která by nikdy neměla zůstat bez povšimnutí, protože poznání a ovládání živlů zaručuje úspěch a přináší dobré ovoce.

V kapitolách o těle, duši a duchu jsem vylíčil člověka v jeho dokonalé formě. Žákovi musí být již jasné, jak důležitá jev zasvěcení a zejména v magické a mystické praxi, ba ve všech tajích, dokonalá znalost vlastního malého univerza. Většina spisovatelů tuto nejdůležitější část, tuto základnu vynechává, buď z naprosté neznalosti nebo z jiných pádných důvodů.

MENTÁLNÍ ÚROVEŇ

Tak, jako má tělo svou pozemskou a astrální tělo neboli duše svou astrální úroveň, má i duch svou vlastní sféru, tak zvanou mentální úroveň. Je to sféra ducha se všemi jeho silami.

Obě úrovně, jak hmotná tak i astrální, vznikly působením oněch čtyř živlů z akáši neboli z principu příčiny oné sféry a i mentální úroveň spočívá na téže bázi a vyšla rovněž z akášického principu ducha. Právě tak, jako duch tvoří v sobě náležitou prací čtyřpólový magnet a projevuje analogicky s astrálním tělem navenek své elektromagnetické fluidum následkem působení živlů jakožto průvodní zjev své polarity, je tomu u mentálního těla v mentální neboli duchovní úrovni.

Astrální tělo tvoří následkem elektromagnetického fluida astrálního světa astrální matrici, tzv. astrální ód. Stejně je tomu u elektromagnetického fluida mentálního světa, které tvoří mentální matrici, poutající mentální tělo na astrální.

Tato mentální matrice neboli ód, tzv. mentální hmota, je nejsubtilnější formou akáši, která řídí a udržuje činnost ducha v astrálním těle. Tato mentální hmota je rovněž elektromagnetická a je vodítkem myšlenek a představ k vědomí ducha, který je pomocí astrálního a hmotného těla uvádí v činnost. Mentální matrice, neboli mentální ód, je se svým dvoupólovým fluidem nejjemnější látkou, kterou si v těle můžeme vůbec představit.

Sféra mentální je zároveň sférou myšlenek, majících svůj původ ve světě představ, tedy v akáše ducha. Každé myšlence předchází základní idea, která podle své povahy přijímá určitý tvar a jako myšlenková forma nebo plastický obraz se dostává éterickým principem neboli mentální matricí k vědomí Já. Člověk sám není tedy původcem myšlenek, nýbrž původ každé myšlenky musíme hledat v nejvyšší akášické sféře mentální úrovně.

Duch člověka je podle situace, ve které se nachází, takřka přijímačem, je anténou myšlenek ze světa idejí. Jelikož je svět idejí vše ve všem, pochází každá nová myšlenka, každý nový vynález,

zkrátka vše, co se člověk domnívá, že sám ze sebe vytvořil, z tohoto světa idejí. A příjem nových myšlenek závisí na postoji a zralosti ducha.

Každou myšlenku ovládá naprosto čistý živel, zejména tehdy, jde-li o myšlenku s abstraktní idejí. Má-li ale myšlenka více kombinací ze světa idejí, působí v ní více živlů, což se projevuje tvarem i zářením. Pouze abstraktní myšlenky mají čisté živly a také čistá pólová záření, ježto pocházejí z jedné ideje přímo ze světa příčin.

Z těchto poznatků vidíme, že jde o působení čistě elektrických, čistě magnetických, indiferentních a neutrálních myšlenek. Každá z nich má zcela podle ideje v mentální úrovni svou vlastní formu, barvu a záření (vibraci). Čtyřpólový magnet ducha uvádí myšlenku k vědomí, které jí řídí dále až k samotnému uskutečnění. Každá na hmotném světě utvořená věc má proto myšlenkou a vědomím ducha ve světě idejí svou příčinu a pochopitelně se zde i odráží. Nejde-li přímo o abstraktní ideu, může se uplatnit více myšlenkových útvarů. Takové myšlenky jsou potom buď elektrické nebo magnetické či elektromagnetické, podle toho, která živlová vlastnost v myšlence převládá.

Hmotná úroveň podléhá času a prostoru. Astrální úroveň, sféra pomíjejícího nebo proměnitelného ducha, je vázána na prostor a mentální úroveň je bez času a prostoru. Totéž platí o veškerých vlastnostech ducha. Pouze pojetí myšlenky v astrálním těle potřebuje určité časové rozpětí, protože spojovací páska astrální a hmotné matrice je ve spojitostí vázána na čas a prostor. Chod myšlenek je podmíněn zralostí ducha a je proto u každého člověka jiný. Čím je člověk zralejší, čím duchovně vyspělejší, tím rychlejší je chod jeho myšlenek v duchu.

I mentální úroveň má, stejně jako astrální, své obyvatele. Vedle myšlenkových útvarů jsou to především zemřelí, jejichž astrální těla se na základě jejích zralosti působením živlů již rozložila, takže dle stupně dokonalosti mohou obývat jim přiřčené oblasti mentální úrovně.

Mentální sféra je kromě toho také sférou elementálů. To jsou bytosti, které člověk utvořil neustálou intenzívní myšlenkou, ať již vědomě či nevědomě. Bytost elementální není ještě natolik zhuštěna, aby si mohla astrální obal sama utvořit nebo jej přijmout. Působí proto v duchovním světě.

Rozdíl mezí myšlenkovým útvarem a elementálem vězí v tom, že myšlenkový útvar pozůstává z více idejí. Elementál naproti tomu má určitou dávku vědomí, tudíž pud sebezáchovy, avšak od ostatních mentálních živočichů se podstatně neliší, ba naopak může mít totéž zabarvení, jako útvar myšlenkový. Zasvěcenci často používají těchto elementálních bytostí. Jak můžeme takový elementál utvořit vědomě, jak ho můžeme udržovat a upotřebit k určitým účelům, popisuji v praktické části této knihy. O mentální úrovní bych mohl ještě mnoho říci, zejména o zvláštních specifických vlastnostech jednotlivých bytostí. Pro povzbuzení k práci a pro objasnění mentální úrovně v hrubších obrysech jistě toto vše postačí.

PRAVDA

Zanechme nyní na chvíli mikrokosmu, tedy člověka s jeho pozemskou, astrální a mentální duší a věnujme se jiným problémům, které musí budoucí zasvěcenec rovněž dokázat správně rozluštit. Je to především problém pravdy, s nímž se již leckterý filozof častokrát zabýval a ani my nezůstaneme tohoto úkolu ušetřeni.

Na tomto místě probereme pouze ony pravdy, o jejichž znalosti musíme mít jasnou představu. Pravda závisí na poznání každého jednotlivce. A jelikož nemáme všichni jedno a totéž poznání, nemůžeme také problém pravdy zevšeobecnit. Každý jednotlivec má dle zralosti a poznání, je-li jeho úmysl poctivý, ze svého hlediska svou vlastní pravdu. O absolutní pravdě může však hovořit pouze člověk, jenž zná a ovládá absolutní zákony makro- i mikrokosmu. Určité aspekty pravdy uznává zajisté bez rozdílu každý. Nikdo nebude pochybovat např. o životě, vůli, paměti a rozumu a jistě ho také nenapadne, aby tato fakta popíral. Žádný pravý zasvěcenec nebude nikomu, kdo není

dostatečně zralý, vnucovat svou pravdu, protože by byla chápána zase jen z individuálního hlediska jednotlivce. Bylo by proto bezúčelné hovořit s nezasvěcenci o vyšších pravdách, nejde-li ovšem o takové lidi, kteří k těmto pravdám spějí tj. začínají pro ně uzrávat. Vše ostatní by bylo profanací a z magického hlediska nesprávné. Každý nechť dbá slov velikého Mistra křesťanství, která zní „*Neházejte perly sviním!*“

K pravdě náleží též schopnost rozlišovat správně vědění od moudrosti. Vědění je ve všech odvětvích lidské činností závislé od zralosti, dále na vnímací schopnosti a na inteligenci rozumu a paměti bez ohledu na to, jak a čím jsme své vědomosti obohacovali, zda čtením nebo jinými zkušenostmi.

Mezí věděním a moudrostí je ohromný rozdíl a mnohem snáze se získává vědění nežli moudrost; tato není nijak závislá na vědění, ačkoliv je obojí do jisté míry identické. Zdroj moudrosti je v Bohu, tedy v principu příčiny (v akáše), ve všech úrovních hmotného, astrálního a mentálního světa. Moudrost nezávisí ani na rozumu ani na paměti, nýbrž na zralosti, čistotě a dokonalosti každého jednotlivce. Moudrost můžeme považovat také za vývojový stupeň vlastního Já. Dospíváme tudíž k poznání nejen rozumem, nýbrž převážně intuicí nebo inspirací. Stupeň moudrosti určuje tedy vývojový stupeň člověka. Tím však není řečeno, že máme vědění zanedbávat, naopak, vědění a moudrost musí držet stejný krok. Zasvěcenec bude proto vždy dbát na to, aby spěl kupředu jak ve vědění, tak i v moudrosti, neboť ve vývoji nesmí ani jedno ani druhé pokulhávat.

Jde-li vědění a moudrost ve vývoji ruku v ruce, je zasvěcenci dána možnost pochopit veškeré zákony mikro- i makrokosmu nejen z hlediska moudrosti, ale i po intelektuální stránce, tedy dvoupólově, dále je poznat a upotřebit pro vlastní rozvoj.

Z celé té řady zákonů jsme se s jedním zákonem seznámili již na všech úrovních a to s prvním hlavním klíčem, s tajemstvím Tetragramatonu neboli čtyřpólového magnetu. Jelikož je to klíč univerzální, je možno jej upotřebit k řešení všech problémů, veškerých zákonů, pro každou pravdu, zkrátka pro vše, za předpokladu, že zasvěcenec ví, jak má klíče správně použít. Během svého vývoje a zdokonalení v hermetické vědě pozná ještě různé aspekty tohoto klíče, jejichž neměnitelnou zákonitost se naučí uznávat. Nebude tápat v nejistotě a ve tmě, nýbrž bude třímat v ruce světlo, kterým prorazí každou nevědomost.

Nechť toto krátké pojednání postačí budoucímu zasvěcenci k tomu, aby věděl, jaký postoj musí k problému pravdy zaujmout.

NÁBOŽENSTVÍ

Nastávající zasvěcenec bude vyznávat univerzální náboženství. Pozná, že každé náboženství má své světlé i stinné stránky. Nejlepší z nich ponechá pro sebe a slabin si nebude všímat. Nemusí samozřejmě vyznávat každé náboženství, ale ke všem bude mít náležitou úctu, neboť každé náboženství má svůj vlastní božský princip, ať již jde o náboženství křesťanské, buddhistické, mohamedánské či jiné. Svému náboženství zůstane zásadně věrný. Oficiální dogmata své církve ho však neuspokojí a proto se vynasnaží vniknout hlouběji do božího stánku, což je také účelem zasvěcování.

Každý mág si na základě univerzálních zákonů utvoří svůj vlastní univerzální názor, v němž bude vidět pravé náboženství. Pozorováním dospěje k názoru, že každý církevník bude, nehledě k slabostem, prohlašovat svou církev vždy za nejlepší ze všech. Každá církevní pravda je relativní a její pochopení závisí na zralosti jednotlivce. Proto ponechá zasvěcenec v tomto ohledu každému jeho přesvědčení, nebude nikomu své vlastní přesvědčení vnucovat, nikoho kritizovat anebo dokonce odsuzovat. Fanatiky nebo ateisty ve svém nitru nanejvýše polituje, aniž by to dal najevo. Každý nechť se drží toho, v co věří, co ho činí šťastným a spokojeným. Kdyby každý dbal této

zásady, nevládla by ani nenávist, ani církevní rozepře. Nebylo by důvodu k rozdílnosti názorů a všechny duchovní směry by svorně vedle sebe prospívaly.

Jinak je tomu ovšem tehdy, když hledající, kterého nemohly uspokojit ani materialismus ani dogmata, touží po duchovní potravě a obrací se přímo k zasvěcenci o radu a vysvětlení. V takovém případě je zasvěcenec povinen poskytnout hledajícímu dle stupně chápavosti náležité vysvětlení. Zasvěcenec ať pak nešetří ani času ani námahy, aby poskytl hledajícímu své duchovní poklady a vedl ho ke světlu.

BŮH

Již od pradávna věřil člověk v něco vyššího, nadsmyslového, v něco, co zbožňoval, nepřihlíželje k tomu, zdali šlo o zosobněnou nebo smyšlenou božskou představu. Co nemohl pojmout a pochopit, připisoval vždy vyšší moci. Takto vznikla božstva celých národů, dobrá i zlá (démoni). Během různých dob došlo k uctívání bohů, andělů, demiurgů, démonů a duchů, což vesměs odpovídalo mentalitě jednotlivých národů, bez ohledu na to, zda uctívaní žili skutečně či jen v představě.

Vývoj lidstva snížil počet vybájených božstev, zejména tehdy, když věda objasnila různé úkazy, které dříve byly připisovány výhradně bohům. Kdyby z historie národů měly být uvedeny všechny jednotlivosti božských idejí, bylo by třeba popsat celé svazky.

Podívejme se na božskou ideu z magického hlediska. Pro průměrného člověka je božská idea opěrný bod jeho ducha, aby nebyl v nejistotě nebo se neztrácel. Proto mu jeho Bůh zůstane vždy nepochopitelný a nepředstavitelný. Jinak je tomu u mága, jenž zná svého Boha ve všech aspektech. Nespokojí se s pouhým uctíváním, ale jelikož ví, že byl stvořen podle obrazu božího a je tedy částí Boha, vidí svůj nejvyšší ideál, svou svatou povinnost a svůj nejvzdálenější cíl v splynutí s Bohem, touží se stát Boho-člověkem. Vzestup k tomuto vznešenému cíli popisuji v dalším obsahu.

Syntéza splynutí s Bohem spočívá ve vývinu božské ideje od nejnižšího stupně počínaje až k nejvyšším natolik, až dojde ke spojení s Univerzálním. Každý má pak na vůli, buďto se vzdát své individuality nebo si ji ponechat. Takoví velikáni se obyčejně vrací na zem s určitou svatou úlohou neboli misí.

Na vzestupu je zasvěcený mág zároveň mystikem. Avšak při splynutí, chce-li se vzdát své individuality, se dobrovolně rozplyne, což mystická terminologie nazývá mystickou smrtí.

Z toho je zřejmé, že skutečné zasvěcení nečiní rozdílu mezi mystickou a magickou cestou. Jde jen o jediné pravé zasvěcení, které oba pojmy spojuje, na rozdíl od většiny mystických a duchovních směrů, které se meditováním nebo jinými duchovními směrnicemi zabývají hned s nejvyššími problémy, aniž by prošly nižšími stupni. Je to právě takové, jako kdyby se někdo chopil hned univerzitního studia bez předchozí návštěvy elementárních tříd. Následky takového jednostranného školení jsou v některých případech velmi neblahé a dle založení jednotlivce někdy dokonce i drastické. Omyl vězí v tom, že většina studijního materiálu pochází z Orientu, kde hmotný a astrální svět platí za *mayu* (svět klamu) a není mu věnována náležitá pozornost.

Na jednotlivosti zde nemohu upozornit, protože by toto téma značně překročilo rámec díla. Při plánovitém postupném vývoji netřeba se obávat uklouznutí. Rovněž tak neúspěch a neblahé následky jsou předem vyloučeny, neboť vývin se děje pomalu, ale jistě. Nezáleží na tom, jaký pojem Boha zasvěcenec zvolí, zda Krista, Buddhu, Brahmu, Allaha nebo jiného, to je jeho individuální záležitostí. Při zasvěcování jde především o ideu.

Mystik se ve své představě bude přibližovat Bohu všeláskou. Jogín sleduje ponejvíce též jeden božský aspekt a to: Bhakti-jogín jde cestou lásky a oddanosti, Radja (čti rádža) a Hatha-jogín cestou ovládání a vůle, Djnana-jogín (čti džňána) cestou moudrostí a poznání.

Pozorujme z magického hlediska božskou ideu na základě čtyř živlů, tzv. Tetragramatonu tj. Nevyslovitelného, Nejvyššího.

Principu ohně připadá všemohoucnost a všesíla. Vzdušnému principu moudrost, čistota a jas, z čehož vychází univerzální zákonitost. Vodnímu principu náleží láska a věčný život. Zemnímu principu všudypřítomnost, nesmrtelnost a tudíž věčnost. Tyto čtyři aspekty tvoří nejvyšší božství. Cestu k tomuto nejvyššímu božství musíme prakticky nastoupit od nejnižší úrovně, abychom v sobě dosáhli uskutečnění Boha. Šťastný je ten, kdo toho dosáhne ještě v tomto životě. Nechť se nikdo neleká námahy, neboť každý jednou dojde k cíli.

ASKEZE

Odjakživa se ve všech náboženstvích, sektách, duchovních směrech a školních soustavách klade veliký důraz na askezi. V některých orientálních soustavách hraničí askeze s nezdravým fanatizmem, který na zdraví natropil již mnoho škod. Umrtvování masa je, všeobecně vzato, právě tak jednostranné, jako kdybychom se starali o vývin pouze jedné části lidského těla a druhou úmyslně zanedbávali. Slouží-li askeze tělu jako dieta, aby zbavila tělo různých usazenin a jiných nečistot, dále aby odstranila nemocí a vyrovnala disharmonie, pak je zcela na místě. Jinak se ale musíme vyhnout jakémukoliv přehánění.

Kdo musí fyzicky těžce pracovat, nečiní dobře, když tělu odpírá potřebné látky jen proto, že se soukromě zabývá jógou nebo mystikou. Takové extrémnosti musí nevyhnutelně poškodit zdraví.

Vegetariánství, pokud neslouží jako prostředek věci, např. rovněž k odstranění usazenin v těle, není pro duchovní pokrok a pro duchovní vývin bezpodmínečně nutné. Dočasné vystříhání se masitých jídel vyžadují přípravné práce některých magických operací a to jen na určitou dobu. Totéž platí o zdrženlivosti v pohlavním životě.

Myšlenka, že pojídáním zvířecího masa přijímá tělo i zvířecí vlastnosti, je nerozumná a mohla vzniknout jen v takovém duchovním směru, který nezná dokonalost prazákonů. Mág takovým mylným názorům nevěnuje pozornost.

Pro magicko-mystický vývin musí mág dodržovat pouze střídmost v pití a v jídle a musí vést rozumnou životosprávu. Přesné směrnice zde nemůžeme určit, neboť magická životospráva je u každého zcela individuální. Každý musí vědět nejlépe sám, co mu svědčí a co mu škodí a jeho svatou povinností je udržovat ve všem rovnováhu.

Rozeznáváme tři druhy askeze a to:

1) duchovní čili mentální
2) duševní či astrální a
3) tělesnou či materiální askezi.

Prvnímu druhu askeze náleží kázeň myšlenky, druhému zušlechťování duše, ovládání vášní a pudů a třetí druh askeze sleduje souladnost těla, střídmý a přirozený život. Bez těchto tří způsobů askeze, které je nutno vyvíjet souběžně, není správný magický vzestup myslitelný. Žádný z těchto způsobů nesmí být zanedbán, žádnému nesmí být dána přednost, nemá-li vývin být jednostranný. Na praktické provádění upozorňuji v učební soustavě této knihy.

Dříve než ukončím teoretickou část, která tvoří teoretickou základnu, doporučuji každému, aby jí neprošel jen letmo, ale usilovným přemýšlením a náležitou meditací si vše uvedené osvojil tak, až se to stane jeho majetkem. Nastávající mág přijde k poznání, že v jednotlivých úrovních je práce živlů podmínkou života. Je samozřejmé, že síly pracují a působí jak v malém, tak i ve velkém, v mikrokosmu i v makrokosmu, v dočasném i ve věčném. Z tohoto poznání není smrtí v pravém slova smyslu, nýbrž podle prazákonů žije vše dále, mění a zdokonaluje se. Mág se proto smrti nebojí, neboť fyzická smrt je pouze přechodem do daleko jemnější sféry, do tzv. astrální sféry, odtud do duchovní úrovně atd. Mág nevěří proto ani v nebe ani v peklo. Na této představě lpí kněží nejrůznějších náboženství, aby udrželi své věřící. Jejich morální kázání slouží k tomu, aby vyvolávali bázeň před peklem a očistcem a slibovali morálně dobrému člověku nebe. Pro

průměrného člověka, pokud je nábožensky založen, má i tento názor své dobré stránky, alespoň se ze strachu z pekla vynasnaží zůstat dobrým.

Mágovi však slouží morální zákony k tomu, aby duši a ducha zušlechťoval. Jenom ve zušlechtěné duši mohou univerzální síly působit, zejména tehdy, když tělo, duše a duch jsou stejnoměrně školeny a vyvinuty.

ČAST II.
ZASVĚCOVÁNÍ DRUHÉ - PRAKTICKÉ

Věnujme se nyní praktické stránce zasvěcování. Stále si musíme uvědomovat, že je třeba školit tělo, duši i ducha stejnoměrně, jinak by nebylo možno dosáhnout magické rovnováhy a také by nebylo možno jí udržet. Na nebezpečí jednostranného školení jsem důrazně upozornil již v teoretické části. Ve vývinu nespěchejme, neboť vše vyžaduje svůj čas. Trpělivost, vytrvalost a houževnatost jsou základními podmínkami vývoje. Úsilí, které k svému vývinu vynaložíme, se mnohokráte vyplatí.

Kdo chce kráčet magickou cestou, nechť si svatě slíbí, že bude pravidelně cvičit. K svým bližním buďme vždy laskaví, přívětiví a shovívaví, za to však neúprosní a přísní vůči sami sobě. Bez dodržování těchto pravidel bychom v magii neprospívali. Nikoho nekritizujme a neodsuzujme. Dbejme především toho, abychom měli vždy čisto před vlastním prahem. Do své svatyně nenecháme nikoho nahlédnout. Mág o své cestě, o svém úspěchu a vzestupu zachovává naprosté mlčení. V mlčení vězí největší moc a čím více tohoto přikázání budeme dbát, tím přístupnější a dosažitelnější se nám stanou všechny vyšší síly.

Se svým časem disponujeme tak, abychom z něho věnovali co nejvíce k svému duchovnímu vzestupu. Není třeba prolelkovat jej v bezvýznamné společnosti nebo jej promrhat planými záležitostmi. Čas plyne jako voda a nikdy ho už nelze dohonit. Stanovme si učební dobu, kterou však musíme bezpodmínečně dodržovat. Výjimky jsou přípustné jen ve zvláštních případech. Člověk, jak je známo, podléhá síle svých zvyků. Zvykne-li si tedy i na určitou cvičební hodinu, bude ho to v daný okamžik již samo nabádat ke cvičení. Cvičení se musí stát právě tak nutností jako jídlo, pití a spaní, jinak bychom nemohli počítat s naprostými úspěchy. Bez práce nejsou koláče!

Veškeré instrukce jsem sestavil tak, jako kdyby byly určeny pro plně zaměstnaného člověka. Kdo má více času, může se zabývat dvěma až třemi cvičeními současně.

Stupeň I.

Magický výcvik ducha

Kontrola myšlenek, kázeň myšlenek, ovládání myšlenek.

Usedněte pohodlně na židli nebo se uložte na pohovku. Uvolněte svaly celého těla, zavřete oči a pozorujte po dobu pěti minut běh svých myšlenek, které se snažte podržet.

Zpočátku na Vás budou dorážet myšlenky, týkající se věcí a záležitostí denního života, povolání, starostí a pod. K těmto myšlenkovým pochodům zaujměte postoj tichého pozorovatele, tedy zcela neodvisle. Podle toho, v jaké situaci a náladě se právě nacházíte, bude se Vám cvičení dařit buď dobře anebo méně uspokojivě. To znamená, že nemáte chod myšlenek ztrácet, nesmíte se zapomínat, nýbrž je pozorně sledovat. Chraňte se při cvičení usnout. Dostaví-li se únava, je lépe cvičení okamžitě přerušit a odložit napříště s předsevzetím, že budete únavě statečně vzdorovat.

Indové např., aby neztráceli drahocenný čas, pomáhají si tím, že si stříkají do obličeje studenou vodu nebo omývají studenou vodou obličej a hořejší tělo. Obojí napomáhá k tomu, abychom se udrželi svěží. Můžeme též před cvičením udělat několik hlubokých vdechů, které rovněž zabraňují únavě a ospalosti. Na takové a podobné zásahy přijde po čase každý žák sám.

Cvičení, týkající se kontroly myšlenek, musíme provádět denně a to ráno i večer. Každý den cvičení prodlužujeme o jednu minutu, takže během týdne musí žák být již s to, po dobu nejméně deseti minut sledovat a kontrolovat chod svých myšlenek, aniž by od tohoto cvičení odbočil.

Doba uvedená k provádění tohoto cvičení je pro člověka průměrných možností a kvalit. Kdo by s ní nevystačil, může si cvičební lhůtu prodloužit dle svých vnímacích schopností, neboť nemá význam spěchat. Vývin je u každého člověka zcela individuální. Pokud není zvládnuto jedno cvičení, nesmí být nikdy započato s dalším.

Pozorný žák pozná, jak ho z počátku myšlenky překotně napadají, jak přímo šíleným tempem kolem něho pádí, takže mu přijde skoro zatěžko rozpomenout se na ně na všechny. Od jednoho cvičení ke druhému však zjistí, že se myšlenky stávají méně chaotické, že se pozvolně mírní až se konečně ve vědomí objeví jen ojediněle, jakoby z dálky přicházející myšlenky.

Této kontrole myšlenek nechť žák věnuje veškerou pozornost, neboť v magickém vývinu je velmi důležitá, což ostatně později každý pozná sám na sobě.

Za předpokladu, že uvedené cvičení bylo náležitě provedeno a žák je prakticky ovládá, může přikročit k dalšímu výcviku a to mentálnímu.

Žák se naučil kontrole svých myšlenek. Další cvičení spočívá v zadržování veškerých myšlenek, které se vtírají tvrdošíjně a proti naší vůli. Musíte např. dokázat vypustit z mysli práci a starosti svého povolání, jakmile jste se z něj vrátili do svého soukromého a rodinného života. Všechny myšlenky, které do Vašeho soukromí nepatří, musíte vypojit a stát se okamžitě jinými lidmi. A zase naopak, jste-li v povolání, musíte veškeré myšlenky věnovat jen tomu a nedovolit, aby bloudily někde jinde, např. doma, u Vašich známých apod.

V tom se cvičte tak dlouho, až se vám to stane zvykem. Dbejte především na to, abyste vše, co děláte, ať již v povolání nebo v soukromí, konali vždy s plným vědomím, bez ohledu na to, zda se jedná o velké nebo o malé věci. Toto cvičení provádějte po celý život, neboť jim bystříte ducha, posilujete vědomí a paměť.

Jestliže jste v tomto cvičení získali určitou praxi, přikročíte k dalšímu a vynasnažíte se udržet delší dobu jen jedinou myšlenku nebo jedinou ideu. Jiné myšlenky, které by se chtěly přidružit nebo násilně vetřít, statečně potlačíte. Pro tento účel si zvolte libovolně buď nějaký myšlenkový nebo ideový pochod, a nějakou vhodnou představu, kterou vší silou podržíte.

Z počátku se Vám to podaří jen několik vteřin, později už několik minut. Musíte dokázat nejméně deset minut nepřetržitě sledovat a udržet jednu jedinou myšlenku.

Bylo-li Vaše úsilí korunováno dobrým výsledkem, můžete přejít k dalšímu cvičení. Nyní budete usilovat o dokonalé vyprázdnění myšlenek! Uložte se opět na pohovku, postel nebo usedněte na židli a uvolněte všechny svaly. Zavřete oči a snažte se každou Vás přepadávající myšlenku energicky odmítnout. Ve Vaší mysli nesmí nic vzniknout, musí zde vládnout naprostá prázdnota.

I toto cvičení se Vám nejdříve podaří zvládnout jen na několik vteřin, avšak při častějším opakování bude Váš úspěch vždy větší. Podaří-li se Vám udržet tento stav plných deset minut, aniž byste se zapomněli, ba dokonce usnuli, můžete považovat cvičení za zvládnuté.

Vaše úspěchy i neúspěchy, dobu cvičení a případné poruchy si pečlivě zapisujte do magického deníku (viz bližší o něm v magickém výcviku duše tohoto stupně). Čím svědomitěji si budete počínat, tím lépe a s větším úspěchem zvládnete i veškerá další cvičení. Pro příští den nebo i týden si vypracujte přesný pracovní plán. Konejte především autokritiku (sebekritiku).

Magický výcvik duše

INTROSPEKCE neboli SEBEPOZNÁNÍ

V našem obydlí, čímž je myšleno naše tělo a naše duše, se musíme v každou dobu dobře vyznat. Budiž tedy naším předním úkolem poznat sami sebe. Každá zasvěcovací soustava, ať je jakéhokoliv druhu, klade tuto podmínku. Bez sebepoznání není opravdového vzestupu.

V prvních dnech magického výcviku duše se budeme zabývat introspekcí neboli sebepoznáním z praktického hlediska. Založte si magický deník a poznamenejte si v něm všechny špatné vlastnosti své duše. Tento deník, který je jakousi Vaší kontrolní knihou, bude sloužit jen Vám a nikdo jiný nemá právo do něho nahlédnout. Při sebekontrole svých chyb, zvyků, vášní, pudů a ostatních nepěkných povahových vlastností buďte nesmlouvaví, neúprosní a tvrdí. Nezkrášlujte žádnou ze svých chyb a nedostatků. Meditujte sami o sobě, vmyslete se nazpět do různých situací své minulosti, jak jste se tu či onde zachovali a jakých chyb jste se za daných okolností dopustili. Všechny své slabosti, zabíhající do nejjemnějších odstínů, si poctivě zapište. Kdyby jich bylo sebevíce, nevadí. Žádnou z nich nesmíte sami sobě utajit a žádná Vám nesmí zůstat neodhalena.

Obzvláště nadaným žákům se podařilo objevit celé stovky chyb v nejjemnějších odstínech.Tito žáci měli výborné meditační schopnosti a dokázali vniknout hluboko do vlastní duše. Očistěte svou duši dokonale, zbavte ji každé nečistoty a všeho kalu.

Tato sebeanalýza je jednou z nejdůležitějších magických průpravných prací. Mnoho okultních soustav jí zanedbává a proto jsou jejich úspěchy také zcela nepatrné. Tato duševní průprava je styčným bodem magické rovnováhy, bez níž pravidelný vzestup ve vývinu není myslitelný. Této sebekritice věnujte každého dne, ráno i večer, několik minut času.

Máte-li během dne nějakou tu chvilku volnou, využijte ji nejlépe tím, že budete intenzivně přemýšlet, kde ve skrytu číhá ještě nějaký nedostatek a podaří-li se Vám jej objevit, ihned si jej poznamenejte, abyste na něj nezapomněli. Přistihnete-li se kdekoliv při chybě, nemeškejte a ihned si ji zapište.

Nepodaří-li se Vám všechny své chyby objevit během jednoho týdne, věnujte tomuto pátrání další týden, až svůj tzv. rejstřík hříchů budete mít úplně sepsaný. Přikročte potom k dalšímu cvičení a to bystrým přemýšlením se snažte přiřknout každou chybu jednomu ze čtyř živlů. Ve svém deníku si pro každý živel utvořte jeden sloupec, do kterého své chyby zapíšete. Takové chyby, u kterých si nebudete zcela jisti, kterému živlu náleží, zapište zatím do sloupce „chyby indiferentní“. Později, až ve výcviku pokročíte, zjistíte snadno, jakému živlu tu či onu chybu máte přiřknout.

Tak např. ohnivému živlu připíšete: mstivost, náhlé vzkypění, nenávist, zlost, žárlivost.

Vzdušnému živlu: chlubivost, lehkomyslnost, klevetivost, marnotratnost, přeceňování sama sebe.

Vodnímu živlu: bezcitnost, ledabylost, lhostejnost, nesmělost, nestálost, netečnost, povolnost, vzdorovitost.

A zemnímu živlu: lenost, nepravidelnost, nesvědomitost, těžkopádnost, urážlivost, zádumčivost.

V následujícím týdnu meditujte o každém jednotlivém sloupci a rozdělte jej na tři skupiny. Do první z nich zařaďte nejhrubější chyby a takové, kterým nejvíce a nejsnáze podléháte, které se při sebemenší příčině a příležitosti okamžitě vynoří. Do skupiny druhé přijdou chyby, které se vyskytují řidčeji a s menší intenzitou. A do třetího, posledního sloupce vypište konečně takové chyby, které se objeví málokdy a jen v nepatrném měřítku. Takto si počínejte u všech ostatních (živlových) sloupců i s chybami indiferentními. Pracujte vždy svědomitě, vyplatí se Vám to.

Stejným způsobem roztřiďte své dobré vlastnosti a zařaďte je do příslušných živlových sloupců. Pamatujte i zde na uvedené tři skupiny.

Ohnivému živlu připíšete např.: aktivnost, nadšení, odvahu, rozhodnost, smělost.

Vzdušnému živlu: dobrosrdečnost, chuť, obratnost, optimismus, píli, radost.

Vodnímu živlu: jemnost, klid, odpouštění, skromnost, soucit, vroucnost, zdrženlivost.

A zemnímu živlu: dochvilnost, důkladnost, odpovědnost, střízlivost, svědomitost, vytrvalost, úctu.

Takto obdržíte dvě tak zvaná astrální zrcadla duše a to: jedno černé zrcadlo se špatnými duševními vlastnostmi a jedno bílé s dobrými a ušlechtilými povahovými vlastnostmi. Tato magická zrcadla můžeme pokládat doslova za okultní a kromě majitele není nikdo oprávněn do nich nahlédnout. Znovu zdůrazňuji, že se každý musí vynasnažit vypracovat svá duševní magická zrcadla přesně a svědomitě. Kdybyste během vývoje objevili na sobě ještě některou dobrou nebo špatnou vlastnost, máte stále ještě možnost zařadit ji do příslušného sloupce. Tato dvě magická zrcadla umožňují mágovi rozeznat téměř přesně, který živel u něho v bílém a černém zrcadle převládá. K dosažení magické rovnováhy je toto poznání, na němž závisí další vývoj, krajně důležité.

Magický výcvik těla

HMOTNÉ TĚLO

Ruku v ruce s vývojem ducha a duše musí jít i vývoj zevní viditelné stránky, to jest těla. Žádná část našeho Já nesmí zaostávat a nesmí být zanedbávána.

Jakmile ráno vstanete, masírujte své tělo na sucho měkkým kartáčem tak dlouho, až kůže lehce zčervená. Tím se otevřou póry a mohou lépe dýchat. Kromě toho to značně usnadní práci ledvin. Pak omyjte rychle celé tělo nebo alespoň hořejší část těla studenou vodou a třete celé tělo hrubým nebo froté ručníkem tak dlouho, až se tělo zahřeje. Osoby starší a zchoulostivělé použijí zejména v zimním období vlažné vody. Tento postup ať se Vám stane denním zvykem a dodržujte jej po celý další život; působí osvěživě a zabraňuje únavě.

Vedle toho pěstujte denně alespoň několik minut ranní gymnastiku, aby se tělo stalo ohebným. Zvláštní gymnastická cvičení neuvádím, tato si může každý sestavit tak, aby vyhovovala jeho věku. Jde hlavně o to, abyste dosáhli tělesné pružnosti.

MYSTÉRIUM DECHU

I dechu musíme věnovat náležitou pozornost. Normálně dýchá každý živočich. Bez dechu není života. Mág musí samozřejmě vědět o dechu víc než pouze to, že vdechuje kyslík a dusík, což plíce pohlcují, a dusík vydechují. Bez dechu a potravy by plíce nemohly prospívat. Vše, co

potřebujeme k životu a co život udržuje, tedy dech a potrava, je čtyřpólové včetně pátého životodárného živlu neboli akášického principu, jak je uvedeno v teoretické části v kapitole o živlech. Vzduch, který vdechujeme, má jemnější stupeň hustoty než hrubohmotná potrava. Obojí je dle univerzálních zákonů téže povahy, tedy čtyřpólové a slouží k udržení těla při životě. Věnujme tedy svou pozornost dechu.

Kyslík podléhá živlu ohně a dusík živlu vody. Živel vzduchu má úlohu zprostředkovatele a živel země udržuje kyslík a dusík pohromadě. Pátý živel étericky neboli akášický, je princip zákonitostí, princip příčiny neboli božský princip. I zde mají živly své elektrické i magnetické fluidum, svou polaritu, jako ve velkém univerzu, v přírodě.

Při bezděčném, tedy normálním dechu obdrží tělo jen tolik živlové látky, kolik potřebuje k svému normálnímu udržení. I zde se řídí přísun podle potřeby živlové látky. Jinak je tomu ovšem u vědomého dýchání. Vložíme-li do vzduchu, který vdechujeme, určitou myšlenku, ideu či představu, bez ohledu nato, zda je věcná nebo abstraktní, přijme tuto myšlenku akášický princip onoho vzduchu a vede jí elektrickým a magnetickým fluidem k vzduchové látce. Tato impregnovaná vzduchová látka, procházejíc krvinkami do plic, má pak dvojí úlohu. Za prvé slouží hmotné částici živlů k udržení těla a za druhé vede elektromagnetické fluidum nabité určitou ideou nebo představou, elektromagneticky, ideově zbarvený vzduch z krevní dráhy astrální matricí k astrálnímu tělu a odtud reflexem mentální matricí k nesmrtelnému duchu.

Tím by bylo tajemství dechu z magického hlediska dostatečně objasněno. Mnoho o Bohu pojednávajících soustav doporučuje ve svých instrukcích vědomé dýchání, jako např. Hathajóga, avšak bez znalosti správného postupu. Násilnými dechovými cvičeními, která všechny tyto soustavy předepisují, si již leckdo značně poškodil zdraví, obzvláště tehdy, koná-li tyto praktiky jen proto, že slibovaly rychlé dosažení okultních sil. Těch může mág, bude-li si to přát, dosáhnout mnohem snadněji a rychleji univerzální soustavou, kterou v tomto svém díle dokonale a podrobně popisuji.

Jak vidíme, nezáleží tedy na množství vdechovaného vzduchu, nýbrž na jeho jakosti, přesněji řečeno na ideji, kterou do vzduchové látky vložíme. Proto není zapotřebí, ba ani radno, přeplňovat plíce vzduchem a tím je jen zbytečně namáhat. Konejte proto svá dechová cvičení pomalu a klidně.

Posaďte se pohodlně, uvolněte svaly a vdechujte nosem. Představujte si, že s vdechovaným vzduchem vniká do plic a prochází krví do Vašeho těla zdraví, klid, mír, úspěch, zkrátka vše to, čeho si nejdříve přejete dosáhnout. Představa Vaší ideje musí být tak intenzivní, že vzduch, který vdechujete, bude Vaším přáním tak silně prodchnut, že se Vaše přání stávají již skutečností. Nesmí ve Vás vzniknout nejmenší pochybnost.

Aby nedošlo k únavě, stačí započít každého dne ráno i večer se sedmi vdechy. Dle možností tento počet stupňujte denně o jedno vdechnutí. Vyvarujte se jakéhokoliv přehánění, které by bylo zbytečné; vše vyžaduje svůj čas.

K představě dalšího přání přistupte v každém případě teprve tehdy, až prvé zvolené je dokonale splněno. U vysoce nadaného žáka se dostaví úspěch nejdříve po sedmi dnech. Vše záleží pouze na schopnostech a na síle představivosti. Některý žák bude k realizaci svých přání potřebovat týdny, ne-li měsíce. Také druh přání zde hraje velkou úlohu. Proto je dobře, nemáme-li zpočátku přání sobecké, ale omezíme se na shora uvedená, jako zdraví, klid, mír atd. Jednotlivá dechová cvičení nekonejte déle, jak půl hodiny. Později postačí úplně deset minut.

Vědomé jedení

(Tajemství eucharistie)

S přísunem potravy pro tělo (jedením) je tomu stejně tak jako s vdechováním. I zde se odehrávají tytéž živlové pochody jako u přijatého vzduchu. Pouze účinek živlů je hmotnější a hrubší. Do potravy vložená přání se projevují obzvláště silně na hmotné úrovni, protože jsou

vystavena nejhmotnějšímu živlovému záření. Tento aspekt musí mág respektovat, chce-li dosáhnout i v tomto směru splnění svých přání, týkajících se těla, zdraví apod., nebo jiných hmotných potřeb.

Posaďte se tedy před talíř s potravou, kterou chcete právě pojíst a zaměřte se s nejintenzivnější představou na to, že Vaše přání je v potravě ztělesněno a tak účinné, jako by se bylo již uskutečnilo. Jste-li sami, nerušeni a nepozorování, můžete nad jídlem držet ruce a žehnat. Není-li to za daných okolností možné, ovlivněte aspoň upřeným pohledem jídlo svým přáním. Navenek to může působit dojmem, že konáte svou obvyklou modlitbu. Ve skutečnosti tomu také tak je. Potom zvolna a vědomě jezte s vnitřním přesvědčením, že současně s jídlem vchází do Vašeho těla a vniká až do nejjemnějšího nervstva také Vaše přání. To, co pro křesťana znamená svaté přijímání, musí být i u Vás přijímání jídla, tedy rovněž posvátný úkon.

Pro magický pokrok se nedoporučuje kvapně jíst. Všechny pokrmy a nápoje se dají magicky ovlivnit, tedy impregnovat přáním. Podmínkou však je, že vše, co bylo magicky ovlivněno, musí být bezpodmínečně snědeno a vypito, nic nesmí zůstat. Při jídle nikdy nečtěte. Tento špatný návyk má bohužel mnoho lidí. Při jídle také nehovořte. Dbejte též toho, abyste při jídle udržovali totéž přání jako např. při vědomém dýchání. Jestliže jste se při tom zaměřili na zdraví, nesmíte si při jídle přát event. úspěch. V těle by tím vznikly dvě nestejné vibrace, které by se vzájemně zeslabovaly. Vždy se držte přísloví: „*Kdo dva zajíce honí, žádného neuloví!*“ Zamyslíte-li se při vědomém a soustředěném jídle nad tajemstvím eucharistie, zjeví se Vám pravý a hluboký význam Kristových slov: „*Vezměte a jezte, neboť toto jest mé tělo, vezměte a pijte, neboť toto jest má krev!*“.

MAGIE VODY

Nejenom v denním životě hraje voda jednu z nejhlavnějších úloh a je jí nevyhnutelně třeba např. k pití, k přípravě pokrmů, k mytí, k výrobě páry v nejrůznějších provozovnách atd., ale i v našem magickém vývinu se může vodní živel stát důležitým pomocným činitelem. Jak již bylo řečeno v teoretické části, podléhá živlu vody magnetizmus neboli síla přitažlivosti. A právě této vlastnosti hodláme v magickém vývoji náležitě využít.

Z literatury, pojednávající o léčebném magnetizmu, záření ódu atd., je známa skutečnost, že vodu můžeme zmagnetizovat. Nikde však není uvedeno, proč a jakým způsobem je možno tuto vlastnost rozšířit nebo ji ještě jinak prakticky zužitkovat. Nejenom voda, ale i veškeré ostatní tekutiny mají specifickou vlastnost přitahovat a vzhledem ku své stahovačnosti vše přijaté zadržet, nehledě k tomu, zda jde o dobré nebo špatné vlivy. Můžeme proto vodní živel a zejména hrubohmotný pokládat za jakýsi akumulátor. Čím chladnější je voda, tím větší je její akumulativní schopnost. Nejakumulativnější je při plné specifické váze, tj. při 4ºC (nad nulou).

Tento poznatek však není tak rozhodující, neboť rozdíly akumulativnosti vody a i jiných tekutin jsou až do 6ºC tak nepatrné a tak málo viditelné, že jenom dobře školený mág je schopen tyto rozdíly postřehnout. Jestliže ale teplota vody stoupá a tato se stává vlažnější, ztrácí voda rychle svou akumulativní schopnost. Mezi 36-37ºC je pro magnetizování již docela neutrální. Avšak pozor! Zde jde pouze o specifickou vlastnost přitažlivé síly a o její praktický význam se zřetelem na magnetizování, což je ostatně samozřejmé na základě znalosti střídavého působení živlů.

Pomocí akášického principu můžeme přáním impregnovat každou věc, každý předmět a tudíž i fyzickou vodu a to při jakékoliv temperatuře. Můžeme tedy magicky ovlivnit jak kus chleba, tak horkou polévku nebo šálek kávy a čaje.

Toto ovlivňování nezávisí ovšem na akumulativní schopnosti vodního živlu, nýbrž na principu příčiny páté živlové síly a projevuje se účinně elektromagnetickým fluidem oněch živlů. Na tento rozdíl musíme brát zřetel, chceme-li předejít případným omylům.

Tak např. není možno zmagnetizovat talíř horké polévky, jelikož akumulativní schopnost vodního živlu vyrovnává expanzivní síla teploty obsažené ve vodě, případně ji ještě převyšuje,

jestliže temperatura přesahuje 37ºC. Můžeme však polévku impregnovat určitým přáním. Pohleďme nyní na problém magie vody z praktické stránky.

Kdykoliv si myjete ruce, myslete si při tom intenzivně, že omýváním nezbavujete špíny jenom tělo, nýbrž i duši. Např., že z Vás přechází do vody neúspěch, neklid, nespokojenost, nemoc atd. Pokud je to možné, myjte se pod vodovodem, kde znečištěná voda hned odtéká, přičemž se soustřeďte na to, že s vodou odtékají zároveň i Vaše slabosti. Máte-li ale k dispozici jen umyvadlo, musíte upotřebenou vodu ihned vylít, aby s nikým jiným nepřišla již do styku. Můžete také své ruce ponořit na chvíli do studené vody a intenzivně myslit, že astrálně-magnetická síla přitažlivosti přitahuje k sobě všechny nedostatky Vašeho těla i Vaší duše. Buďte pevně přesvědčeni o tom, že voda přejímá všechen Váš neúspěch.

Již zakrátko budete úspěchem tohoto cvičení mile překvapení. I tuto vodu samozřejmě ihned vylijte. Neobyčejně silně působí toto cvičení, když je prováděno v létě při koupání v řece, kde je celé tělo (kromě hlavy) pod vodou.

Toto cvičení můžeme také provádět opačným způsobem a to následovně: v nádobě, kde se chceme umýt, vodu zmagnetizujeme nebo jí impregnujeme svým individuálním přáním, jsouce pevně přesvědčeni o tom, že při mytí vchází síla do našeho těla a přání realizuje. Kdo má dostatek času, může spojit obě cvičení, přičemž si počíná tak, že v jedné vodě se zbaví všeho špatného (pod vodovodem nebo ve zvláštní nádobě) a v druhé, dle libosti impregnované vodě, se potom myje. V tomto případě použijeme při prvém cvičení, kde se zbavujeme všeho špatného, mýdla.

Zasvěcenkyně mají kromě těchto dvou možností ještě třetí možnost a to, že se mohou soustředit na myšlenku, že zmagnetizovaná voda omlazuje a osvěžuje jejich obličej a pokožku a činí je přitažlivějšími. Při tom je dobře nejenom se umýt, ale ponořit celý obličej na několik vteřin do vody, což je nutno nejméně sedmkrát opakovat. K tomu účelu můžeme dát do vody trochu boraxu (asi na špičku nože).

Mág se může chopit ještě další možnosti, která rovněž zasluhuje náležitého povšimnutí. Je to magnetická oční koupel. Do odražené, nejlépe den předtím převařené vody, ponoří mág ráno (v umyvadle, vodou přes polovinu naplněného) svůj obličej a otevře ve vodě oči. Ve vodě koulí očima na všechny strany. Toto ponořování opakuje rovněž po každé sedmkrát. Počáteční pálení očí pomine, jakmile si oči na tyto koupele zvyknou. Kdo trpí oční slabostí, učiní dobře, přidá-li do vody slabý odvar světlíku (Herba Euphrasia). Tyto oční lázně učiní oči odolnější vůči povětrnostním vlivům, odstraní oční slabost, posílí tedy sílu zraku a oko se stane jasnějším a zářícím. Neopomeňte vodu pro oční koupel zmagnetizovat respektive impregnovat zvoleným přáním. Pokročilejší žáci, kteří se cvičí v jasnozření, podporují tím své jasnovidné schopnosti.

Souhrn všech cvičení I. stupně

I. Magický výcvik ducha:

1) Kontrola myšlenek
2) Kázeň myšlenek
3) Ovládání myšlenek

K bodu 1): Kontrola myšlenek dvakrát denně, vždy po dobu 5 až 10 minut.
K bodu 2): Potlačení nežádoucích myšlenek
Udržení určité, libovolně zvolené myšlenky
Prázdnota mysli tj. zabránění všem myšlenkám
K bodu 3): Založení magického deníku
Sebekritika
Plánování myšlenek, idejí nebo představ pro příští den, případně týden

II. Magický výcvik duše:

1) Introspekce čili sebepoznávání
2) Sestavení duševního zrcadla (bílého a černého) se zřetelem na živly, z nichž každý se dělí na tři skupiny (okruhy účinností)

III. Magický výcvik těla:

1) Normální a rozumná životospráva
2) Ranní gymnastika
3) Vědomé dýchání
4) Vědomé jedení (tajemství eucharistie)
5) Magie vody

Každé z těchto cvičení můžeme zvládnout během 14 dní, nejdéle během jednoho měsíce. Tato doba je stanovena pro průměrně nadaného žáka. Kdo se s koncentrací a meditací prakticky již zabýval, jistě s touto cvičební pomůckou vystačí. Ostatní, kterým je uvedená cvičební látka zatím ještě něčím zcela novým, si mohou cvičební lhůtu samozřejmě prodloužit podle vlastní potřeby. Neboť každý úspěch se řídí individualitou žáka. Pro praxi by bylo zcela zbytečné přecházet z jednoho stupně na druhý bez důkladného zpracování a ovládání předchozích cvičení.

Konec prvního stupně.

Stupeň II.

AUTOSUGESCE neboli TAJEMSTVÍ PODVĚDOMÍ

Dříve než přikročím k popisování jednotlivých cvičení druhého stupně, vysvětlím žákovi tajemství podvědomí a upozorním zároveň na jeho praktický význam. Tak jako je normální vědomí umístěno v duši, které je velkým v hlavě se nacházejícím mozkem uvedeno v činnost, patří k duši podvědomí, sídlící v malém mozku, jenž je v zadní části hlavy. Jelikož má podvědomí pro magii určitý praktický význam, probereme proto i psychologickou funkci malého mozku, kterému říkáme podvědomí.

U každého člověka, který si je svých pěti smyslů plně vědom, je oblast normálního vědomí stále činná, což znamená, že člověk je schopen permanentně užívat funkci normálního vědomí. Dosavadní bádání nás poučilo, že každá síla má jak v univerzu, tak i v člověku svůj protiklad. Můžeme proto podvědomí považovat za opak normálního vědomí. To, co v normálním vědomí chápeme pod pojmem myšlení, cítění, chtění, paměti a rozumu, se v našem podvědomí odráží jako opačná činnost. Z praktického hlediska bychom vlastně mohli mít podvědomí za svého protivníka, neboť z této oblasti vychází impuls ke všemu nežádoucímu, jako jsou např. naše vášně, chyby a slabosti. V introspekci budiž proto žákovi uloženo, aby pomocí živlového klíče neboli čtyřpólového magnetu práci podvědomí rozebral. Je to vděčný úkol, neboť žák získá vlastním přemýšlením a vlastní meditací o podvědomí naprostou jistotu.

Podvědomí je tedy podněcovatelem všeho toho, co si ne přejeme. Naučme se proto, tento vůči našemu Já jaksi zaujatý aspekt přetvořit, aby nám nejenom neškodil, ale co více, aby nám pomáhal uskutečňovat naše přání. Podvědomí potřebuje k promítnutí do hmotného světa čas a prostor, tedy dva základní principy. Tyto musí mít ostatně každá věc, která má přejít ze světa příčin do skutečnosti. Vezmeme-li tedy našemu podvědomí čas a prostor, přestane nás opačná polarita ovlivňovat a my se stáváme schopnými uskutečňovat svá přání pomocí podvědomí. V tomto náhlém vypojení podvědomí vězí tedy klíč k praktickému použití autosugesce.

Vštípíme-li např. podvědomí, že zítra nebo v jinou dobu už nechceme podlehnout některým svým vášním, řekněme např. kouření, pití (alkoholu), má podvědomí do stanoveného termínu dosti času, aby nám přímo nebo nepřímo kladlo překážky. Ve většině případech se mu skoro vždy podaří nás přelstít a přivodit nám neúspěch. Když ale odejmeme podvědomí při impregnaci určitým přáním pojem času a prostoru, působí v nás jen jeho pozitivní stránka. Normální vědomí se přizpůsobí a naše přání se uskuteční. Znalost této možnosti je pro magický vývoj velmi důležitá a při ovlivňování sebe sama je třeba mít ji stále na zřeteli.

Formule, kterou si pro autosugesci zvolíme, musí být bezpodmínečně pronášena v rozkazovacím způsobu v přítomném čase. Nebylo by správné říkat např.: „*Přestanu kouřit*“ nebo „*Přestanu pít*“, nýbrž formule musí správně znít: „*Nekouřím!*“, „*Nepiji!*“, a nebo „*Nemám chuť ke kouření*“, „*Nemám chuť k pití*“; zcela podle toho, co si chceme odsugerovat nebo vsugerovat. Klíč k sebeovládání je v přítomném čase a v rozkazovacím způsobu. Vždy a v každém ohledu si to musíme uvědomit, chceme-li při ovlivňování podvědomí mít úspěch.

Nejspolehlivěji a nejpronikavěji pracuje podvědomí v noci, když spíme. Ve spánku je práce normálního vědomí zastavena a činnost podvědomí převládá. Proto je doba, kdy se dostavuje ospalost a kdy se hodláme uložit k odpočinku nejvhodnější pro vštěpování sugestivní formule; ale právě tak ráno, ihned po probuzení, kdy je tělo v jakémsi polospánku. Tím není ovšem řečeno, že by se nehodila i jiná doba pro ovlivňování autosugescí. V každém případě jsou prve jmenované doby nejvhodnější a i podvědomí v nich nejlépe přijímá naše rozkazy. Mág proto nebude nikdy usínat s myšlenkami plnými starostí, žalu a deprese, neboť by takovými myšlenkami nepříznivě ovlivňoval své podvědomí. S jakými myšlenkami se usíná, s takovými podvědomí pracuje.

Udržujte proto vždy jen myšlenky dokonale harmonické nebo zaměřené na mír, klid, úspěch a zdraví.

Dříve než se rozhodnete autosugesci provádět, pořiďte si malý řetěz (růženec), který musí mít 30 nebo 40 větších uzlíčků, a tato malá pomůcka pro autosugesci je hotová. Slouží výhradně k tomu, abyste při opakování sugestivní formule nemuseli počítat a neodvraceli tím pozornost. Tato pomůcka Vám ale také pomůže zjistit, kolikrát jste během meditačního nebo koncentračního cvičení odbočili. Při každém přerušení posunete jeden korálek nebo uzlíček.

V praxi se provádí autosugesce velmi jednoduchým způsobem. Jestliže jste své přání vhodně zformulovali, se zřetelem na rozkazovací způsob a přítomný čas např.: „*Je mi každým dnem lépe*“, nebo „*Jsem zdráv, spokojen, šťasten*“, „*Nemám chuť ke kouření, k pití atd.*“, můžete započít s vlastní praxi.

Těsně před spánkem vezměte perličkový (uzlíčkový) růženec a opakujte buď polohlasem, šeptem nebo pouze v myšlenkách, dle toho, jak Vám to nejlépe vyhovuje a jak to Vaše okolí připouští, zvolenou formuli a při každém opakování posuňte jednu perličku nebo uzlíček, až dojdete na konec růžence. Jste si pak jisti, že jste formulku čtyřicetkrát opakovali. Důležité při tom je, abyste viděli své přání již uskutečněno. Kdybyste po čtyřicátém pronesení ještě nemohli usnout, pokračujte v provádění autosugesce tak dlouho, až s přáním přejdete do spánku, což je na tom to nejdůležitější. Usnete-li dříve, než dospějete po druhé až na konec šňůry růžence, je přesto účelu dosaženo.

Rovněž tak ráno, máte-li po probuzení trochu času, sáhněte ihned po šňůře a experiment opakujte. Kdo se během spánku častěji probouzí, učiní dobře, když se po každé, než opět usne, chopí autosugesce. Dosáhne tím rychlejších úspěchů.

Zbývá ještě zmínka o tom, jakých přání můžeme autosugescí dosáhnout. Zde platí všeobecné pravidlo: Dosáhnout můžeme všeho, co se týká ducha, duše a těla. Tak např. zušlechtění povahy; odstranění nepěkných vlastností, disharmonie, dosažení zdraví, získání různých nadání, rychlejší vývin schopností atd. Nedají se ovšem uskutečnit přání, jež s osobností nemají nic společného, jako např. výhry v loterii apod.

K volbě jiné formule (dalšího přání) přikročte vždy teprve tehdy, když vaše předešlé přání bylo uspokojivě splněno. Kdo cvičí systematicky a s rozvahou, přesvědčí se brzy o příznivém vlivu autosugesce a podrží tuto metodu po celý svůj život.

Magický výcvik ducha

V magickém výcviku ducha prvního stupně jsme se učili sledovat a ovládat své myšlenky. Nyní půjdeme dále a naučíme se ovládat koncentraci myšlenek, abychom měli větší koncentrační schopnost a zesílili svou vůlí.

Položte před sebe několik předmětů, jako případně nůž, tabatěrku, pudřenku, tužku, krabičku od zápalek apod. a hleďte upřeně několik okamžiků na některý z nich. Zapamatujte si dobře jeho tvar a barvu. Potom zavřete oči a pokuste se představit si tento předmět plasticky, jak ve skutečnosti vypadá. Zmizí-li Vaší představě, snažte se jej znovu vyvolat. Zpočátku se Vám tento experiment podaří jen na několik vteřin, ale při vytrvalém cvičení bude předmět zřetelnější. Od jednoho cvičení ke druhému bude zmizení a znovuvyvolání vzácnější. Počáteční neúspěchy ať Vás neodradí. Dostaví-li se únava, přejděte na jiný předmět. Zprvu necvičte déle jak deset minut. Postupně prodlužujte cvičební dobu až na půl hodiny.

Abyste mohli vyskytnuvší se koncentrační poruchy kontrolovat, sáhněte opět k perličkovému nebo uzlíčkovému růženci a posuňte při odbočení vždy jednu perličku. Na konci cvičení pak přesně víte, kolikrát jste cvičení přerušili. Cvičení můžete považovat za zvládnuté, jste-li schopní udržet v představě jeden předmět bez přerušení pět minut.

Nyní můžete přejít k tomu, abyste si uměli představovat předměty s otevřenýma očima. Musíte se v tom vycvičit tak dokonale, že budete před sebou vidět jednotlivé předměty tak plasticky, že by se daly téměř uchopit. Kromě představovaných předmětů nesmíte ze svého okolí nic vnímat. I zde sledujte poruchy cvičení pomocí růžence.

Jste-li schopni udržet s otevřeným zrakem nejméně pět minut bez nejmenšího odbočení plastickou představu, jako by tato visela přímo ve vzduchu, je cvičení splněno.

Po vizuální koncentrační schopnosti následuje cvičení akustické. Při tomto cvičení si pro začátek musíte vypomoci s velkou dávkou obrazotvornosti. Nedá se doslova říci; představte se tikot hodin apod., u akustických koncentračních cvičení se nejedná o plastickou představu. Srozumitelněji se můžeme vyjádřit slovy: „myslete si“, že slyšíte (případně na stěně) tikot hodin. Naslouchejte pouze jejich tikotu, aniž byste při tom viděli celé hodiny.

Pochopitelně se Vám to z počátku podaří jen na několik vteřin, ale při určité vytrvalosti zvládnete i toto cvičení uspokojivě. Pro kontrolní účely nechť Vám slouží, jako obvykle, růženec. Dále se snažte slyšet tikot kapesních nebo náramkových hodinek, potom vyzvánění zvonů v nejrůznějších zvukových stupnicích. Můžete si zvolit i jiné akustické koncentrační experimenty, jako údery na gong, na kovadlinu, udeření hromu, dopad kladiva, také různý šramot jako škrábání, srkání, šplíchání, ševel větru až k burácení vichřice. Později hudbu houslí, klavíru nebo jiných hudebních nástrojů.

Důležitá je pouze akustická koncentrace bez připuštění obrazové představivosti. Vtírá-li se při akustické koncentraci současně nějaký obraz, musí být ihned zaplašen. Cvičení je zvládnuto, když jste schopni udržet každou akustickou představu bez jakéhokoliv přerušení nejméně pět minut.

Jako další cvičení je koncentrace pocitová. Vyvolejte si pocit chladu, tepla, horka, tíhy, lehkosti, dále hladu, žízně, únavy a cvičte každý z těchto pocitů tak dlouho, až se Vám podaří udržet jej bez obrazové a akustické představivosti nejméně pět minut.

Načež můžete přikročit ke koncentraci pomocí čichu. Myslete si, že sajete vůni různých květin, jako růží, bezu, fialek a jiných, aniž byste připustili obrazovou představu oněch květin. Totéž se cvičí s vůněmi ostrými a méně lahodnými. I tuto koncentraci provádějte tak dlouho, až se Vám podaří vyvolat libovolně imaginárně každé aróma a podržet je alespoň pět minut.

Poslední koncentrace smyslů je koncentrace pomocí chuti. Aniž bychom nějaký pokrm nebo nápoj imaginárně viděli, soustředíme se pouze na jeho chuť. Nejdříve zvolte pocit sladkosti, kyselosti, hořkosti, načež přejděte podle vlastní volby k chutím různě kořeněným.

Podaří-li se žákovi pocítit jakoukoliv chuť a udržet jí alespoň pět minut, může cvičení považovat za zvládnuté.

Některý žák bude mít při té, jiný při oné smyslové koncentraci, větší nebo menší úspěch. To znamená, že mozková funkce onoho smyslu je buď zcela zanedbaná, nebo převážně zakrnělá nebo také nedostatečně vyvinutá.

Magický výcvik duše

V prvním stupni magického výcviku duše se žák naučil provádět introspekci. Veškeré dobré i špatné vlastnosti si na základě čtyř živlů poznamenal a rozdělil do tří skupin. Takto získal dvě duševní zrcadla. Jedno příznivé (bílé) a jedno nepříznivé (černé). V těchto dvou duševních zrcadlech se přesně zračí povaha jeho duše. Pomocí tohoto sestavení nyní zjistí, které živlové síly, dobré i špatné, v něm převládají a bude usilovat o to, aby dosáhl v působení živlů za každou cenu rovnováhy. Bez vyrovnání živlů v astrálním těle neboli v duši není magický pokrok nebo vzestup myslitelný.

Úkolem druhého stupně magického výcviku duše tudíž je získání duševní rovnováhy. Má-li nastávající mág silnou vůli, započne neprodleně s ovládáním všech nepěkných vlastností, případně vášní, které ho nejvíce ovlivňují. Nemá-li dostatek pevné vůle, vezme to z opačného konce a

vyrovná nejdříve veškeré slabší chyby a s většími bude zápasit tak dlouho, až se mu podaří i tyto zvládnout. Většina učebních soustav předepisuje vývin jenom jednoho nebo dvou, nanejvýše tří smyslů. Koncentrační cvičení prováděná všemi pěti smysly sílí ducha i vůli a žák se naučí všechny smysly nejen kontrolovat, ale také vyvíjet a konec konců též dokonale ovládat. Mág musí mít všechny smysly dostatečně vyvinuty a musí je bezpodmínečně ovládat. Pro magický vývoj jsou tato cvičení velmi důležitá a nesmí být proto opomenuta.

Jsou tři možnosti, pomocí jichž může žák zvládnout všechny své chyby a vášně:

1) Systematickou autosugescí, (viz o ní zvláštní pojednání).
2) Transmutací, neboli přetvořením vášní do opačných, tedy dobrých vlastností.
   Toho můžeme dosáhnout rovněž autosugescí, ale i vhodným meditováním resp. ustavičným uvědomováním si příslušných dobrých vlastností.
3) Silnou vůlí a bdělostí.
   To znamená, že žák nepřipustí, aby vášeň propukla a potře jí okamžitě v samém zárodku.
   Tato metoda je ze všech nejobtížnější a je určena ponejvíce jen pro toho, kdo má dostatek silné vůle, kterou hodlá bojem s vášněmi jen ještě více upevnit.

Má-li žák mnoho času a chce-li ve svém vývoji jít rychle kupředu, může se chopit všech tří metod. Nejlépe je, když všechny metody jdou jedním směrem, jako např. vědomé dýchání, vědomé jedení, magie vody atd. Dobrý výsledek nenechá potom dlouho na sebe čekat.

Účelem tohoto stupně je dosažení duševní živlové rovnováhy. Nastávající mág se proto musí vynasnažit zbavit se co nejdříve navždy všech vášní a chyb, které ho nejvíce brzdí v pokroku. Rozhodně nesmí započít s cvičeními dalšího stupně, pokud dokonale nezvládl všechna cvičení stupně druhého a pokud zejména ve vyrovnávání živlů nedosáhl rovněž pronikavého úspěchu. Zušlechťování duše musí žák sledovat po celý tento cyklus, ale již v tomto stupni musí zkrotit převládající špatné vlastnosti, které jsou největší překážkou jeho dalšímu magickému vývoji.

Magický výcvik těla

Cvičení uvedená v prvním stupni magického výcviku těla provádějte dále. Ta se musí stát denní zvyklostí, jako je např. omývání studenou vodou, tření ručníkem, tělocvik, gymnastika, magie vody, vědomé jedení atd.

Druhý stupeň magického výcviku těla přináší změnu v dechovém cvičení. V předešlém stupni se žák naučil vědomě dýchat a přáním, které se vzduchem přiváděl do plic (pomocí akášického principu) naplňoval současně krevní dráhu. V této kapitole vysvětlím žákovi, jak má vědomě dýchat nejen plícemi, ale i póry.

Naše pokožka zastává dvě funkce a to vdechuje a vylučuje (vyměšuje). Můžeme proto pokládat pokožku za druhé plíce a druhé ledviny v těle. Nyní si každý snadno vysvětlí, proč kladu tak velký důraz na kartáčování těla, na důkladné otírání (tření) hrubým ručníkem, na omývání studenou vodou a na všechny ostatní pokyny, týkající se pěstění těla. Za prvé, aby plíce a ledviny měly snazší práci a za druhé, aby póry byly povzbuzeny k větší činnosti. Netřeba zvláště podotýkat, že pro celkový zdravotní stav má toto vše velký význam. Vědomé dýchání póry nás musí zajímat zejména z magického hlediska a věnujme proto této praxi plnou pozornost.

Usedněte pohodlně do křesla nebo se položte na pohovku (nebo postel) a uvolněte všechny svaly. Nyní si myslete, že nedýchají jenom Vaše plíce, ale že celé tělo saje do sebe vzduch. Buďte pevně přesvědčeni o tom, že současně s plícemi přijímá každý jednotlivý pór životní sílu, kterou tělo přejímá. Musíte si při tom připadat jako vyschlá houba, která, namočena do vody, hltavěji saje. Životní síla přechází takto z akášického principu a z Vašeho okolí do Vás. Zcela podle povahy cvičícího bude vnikání životní síly póry každý pociťovat jinak. Jestliže jste po několikerém opakování dosáhli určité praxe v tom, že dokážete dýchat plícemi a póry, to jest celým tělem současně, spojte oba dýchací způsoby pro vdechování určitého přání např. zdraví, úspěch, mír,

zvládnutí vášní a pod. podle toho, co nejvíce potřebujete. Splnění Vašeho přání (sestaveného v přítomném čase a v rozkazovacím způsobu) musí kromě plic a krevní dráhy přijmout celé Vaše tělo.

Při dostatečné praxi můžete magicky ovlivňovati vydechování tím, že si při každém vydechnutí představíte, že vylučujete opak Vašeho přání, tedy slabost,neúspěch, neklid atd. Pakliže jste dokázali vdechovat a vydechovat plícemi a celým tělem současně, je cvičení splněno.

Jako další přichází na řadu ovládání těla. Klidně a pohodlně sedět je rovněž umění, které je třeba si osvojit. Posaďte se zpříma na židli. Z počátku je dovoleno se zády opírat, aby páteř zůstala vzpřímená. Nohy musíte držet u sebe, aby spolu s koleny tvořily pravý úhel. Kolena dávejte vždy k sobě. Sedíte volně, bez námahy svalů, obě ruce odpočívají na stehnech. Postavte před sebe budík, který nařídíte a necháte po pěti minutách zvonit. Nyní zavřete oči a sledujte pozorně celé své tělo. Nejdříve zpozorujete, že všechny svaly se stanou neklidné. S celou svojí silou se přinuťte k tomu, abyste seděli klidně a vytrvale. Jak toto cvičení se zdá být snadné, pro začátečníka je těžké. Jdou-li kolena stále od sebe, můžete je při prvních pokusech ovinout šňůrou nebo ručníkem.

Podaří-li se Vám bez jakékoliv nervozity, tedy nerušeně pět minut bez námahy sedět, prodlužte každé další cvičení o jednu minutu. Jestliže jste dokázali alespoň půl hodiny klidně, pohodlně a nerušeně sedět, cvičení jste absolvovali.

Kdo dospěl až sem, pozná, že v žádné jiné tělesné pozici si nemůže tak odpočinout a tak se zotavit jako v pozici právě popsané. Kdo by chtěl držení těla použít zároveň jako prostředku k určitému účelu, případně k upevnění vůle, může si dle vlastního úsudku zvolit sám různé jiné tělesné pozice, ovšem za předpokladu, že vydrží v této, mnou doporučované pozici, sedět zcela klidně a pohodlně celou hodinu.

Indická nauka o yoze (józe) uvádí v kapitole a ásánách (tělesné pozice) celou řadu pozic a dává naději, že jejich zvládnutím můžeme získat různé okultní síly. Nebudeme zatím o tom hovořit, zda můžeme těchto sil dosáhnout jenom držením těla (ásána). Pro magický vývoj potřebujeme každopádně zaujmout určitou pozici a shora uvedená je tou nejjednodušší. Slouží nejen k uklidnění těla a vypěstování vůle, ale chrání současně ducha a duši předtím, aby tělem nebyly při svých pracích rušeny. O tom se žák v dalších cvičeních ještě více poučí.

Žáci, kteří při úkolech prvního a druhého stupně zejména v mentálním a duševním školení rádi podléhají únavě a při koncentraci pravidelně usínají, učiní dobře, budou-li provádět cvičení v doporučené tělesné pozici. Snažte se cvičit i v praktickém životě ovládání těla. Pozorováním sama sebe naskytne se k tomu každému dosti příležitostí. Jste-li např. unaveni, přinuťte se ještě k nějaké práci nebo k menší procházce. Máte-li hlad, posečkejte s jídlem ještě půlhodiny. Máte-li žízeň, nepijte ihned, nýbrž až za nějakou chvíli. Kdo má ve zvyku při všem spěchat, ať si navykne jednat pomaleji a zase naopak, kdo je „budižkničemu“, musí se cvičit v tom, aby pracoval rychleji. Je na žákovi samotném, aby se naučil ovládat své tělo a své nervy silou své vůle.

Tím byla cvičení druhého stupně úplně vyčerpána.

Souhrn všech cvičení II stupně

I. Magický výcvik ducha:

1) Autosugesce neboli odhalené záhady podvědomí
2) Koncentrační cvičení:
    a) vizuální (optická)
    b) akustická
    c) pocitová
    d) pomocí čichu
    e) pomocí chuti
3) Negativní stav:
    a) Cvičení, týkající se vypojování všech myšlenek (negativní stav) prohlubujte a provádějte je dále.

II. Magický výcvik duše:

1) Živlová magicko-astrální rovnováha
2) Tříbení povahy - zušlechťování duše:
    a) ovládáním
    b) autosugescí
    c) transmutací

III. Magický výcvik těla:

1) Vědomé dýchání póry
2) Vědomé držení těla
3) Ovládání těla v praktickém životě podle potřeby a přání

Před spaním udržovat vždy jen ty nejkrásnější a nejšlechetnější myšlenky a přejímat je do spánku.

Konec druhého stupně.

Stupeň III.

VĚDĚNÍ, ODVAHA, CHTĚNÍ a MLČENÍ

představují ony čtyři základní pilíře chrámu Šalamounova, tedy opět mikro a makrokosmu, na nichž byla vybudována svatá věda magie. Podle oněch čtyř živlů jsou to základní vlastnosti, které musí mít každý mág, chce-li dosáhnout ve vědě toho nejvyššího.

Magické vědění si horlivým studiem může osvojit bez rozdílu každý a znalost zákonů mu pak umožní, aby dospěl postupně až k nejvyšší moudrosti.

Chtění je aspekt vůle, jehož je možno ve svaté vědě a v běžném životě vůbec bezpečně dosáhnout houževnatostí, trpělivostí a vytrvalostí. Koho nepudí jen pouhá zvědavost, ale kdo je pevně rozhodnut jít a dospět až k samému vrcholu vytčeného cíle, ten musí vyvinout nezlomnou vůli.

Odvaha: Kdo se neleká ani obětí ani překážek, kdo nedbá mínění druhých, ale jde neohroženě za svým cílem, nevšímaje si také toho, zda úspěch či neúspěch se mu staví v cestu, tomu se zajisté projeví to Nejvyšší.

Mlčení: Kdo se vychloubá a honosí, kdo se ohání svou moudrostí, ten se nikdy nestane dobrým mágem. Mág nemá zapotřebí usilovat o to, aby byl považován za autoritu, naopak, činí vše, aby zůstal nepoznán. Mlčení je Moc! Čím více o svých zkušenostech a znalostech každý mág pomlčí, přesto se ale lidem nevyhýbá, tím více mu z nevysychajícího pramene moudrosti bude poskytnuto.

Komu tedy záleží na tom, aby dosáhl vědění i moudrosti, nechť v sobě vybuduje tyto čtyři základní vlastnosti, bez kterých by ve svaté magii nic podstatného nesvedl.

Magický výcvik ducha

V druhém stupni se žák učil cvičení smyslů. Každý smysl koncentrativně školil. V tomto stupni rozšíří svou koncentrační schopnost tím, že bude školit dva až tři smysly najednou. V dalším uvádím několik učebních příkladů, podle nichž si bystrý žák utvoří vlastní pracovní působiště.

Představme si plasticky nástěnné hodiny s kyvadlovým pohybem. Vaše imaginární představa musí být tak dokonalá, jako kdyby se hodiny na stěně skutečně nacházely. Současně se pokuste o to, abyste slyšeli i jejich tikot. Tuto dvojitou představu, tedy zrakovou a sluchovou, se snažte udržet alespoň pět minut. Podaří se Vám to zpočátku opět jen na několik vteřin, ale při vytrvalém cvičení dokážete představu udržet vždy lépe a delší dobu.

Opakujte tento experiment s jiným podobným předmětem, případně s gongem, kde nebudete jenom slyšet dopadající údery, ale zároveň vidět i osobu na gong tlučící. Dále se pokuste o to, abyste viděli potůček, jehož zurčení naslouchátе. Představte si např. pole s dozrávajícím žitem (nebo jiným obilím) a naslouchejte ševelení větru, který naklání klasy sem a tam. Pro změnu si vymyslete jiné podobné pokusy, jimiž zaměstnáte dva až tři smysly současně.

S obrazovými a akustickými představami můžeme spojit i takové experimenty, které zaměstnávají i cit (hmat). Je třeba, abychom všechny smysly oživili a koncentrativně vycvičili. Největší důraz klaďte při těchto cvičeních na zrak, sluch a cit (hmat), neboť vývoj těchto smyslů je pro další pokrok v magii krajně důležitý. Cvičte proto pilně každý den!

Dostaví-li se při cvičení únava, přerušte koncentrační práci a odložte ji na vhodnější dobu, kdy jste duševně svěžejší. Chraňte se usínání při cvičení. Podle získaných zkušeností se pro koncentraci hodí nejlépe ranní doba.

Komu se podaří udržet nepřetržitě pět minut dvě až tři smyslové koncentrace, splnil úkol a může přikročit k dalšímu cvičení.

Zaujměte opět svoji obvyklou pohodlnou pozici, jako při každé koncentrační práci. Zavřete oči a představte si na ní nějakou Vám dobře známou krajinu, dědinu, osadu, zahradu, louku, nějaké místo nebo nějaký les, dům apod. Každou představu udržte co nejdéle. Musíte imaginárně vidět i všechny podrobnosti, jako: barvu, světlo, tvar atd. Imaginace musí být tak plastická, jako byste na dotyčném místě osobně přebývali. Nic nesmí Vašemu zraku uniknout, nic nesmíte vynechat. Zastře-li se Vám obraz nebo úplně zmizí, tím zřetelněji jej ve své představě obnovte. Úkol je splněn, jestliže jste dokázali alespoň pět minut obraz plasticky udržet.

Pokračujte tím, že vložíte do téže představy i sluchový smysl. Jestliže jste si např. představovali krásný les, naslouchejte zároveň zpěvu ptactva, zurčení potůčku, ševelení větříku, bzučení včel atd. Podaří-li se Vám to u jednoho obrazu, přejděte na další podobný experiment dle vlastního výmyslu. Úkol můžete považovat za splněný, jestliže jste každou krajinu, každé místo podrželi nepřetržitě v představě nejméně pět minut a zaměstnali při něm dva až tři smysly současně.

Bylo-li tohoto koncentračního stupně dosaženo, proveďte totéž cvičení s otevřenýma očima, při čemž upřete zrak na jediný bod nebo zírejte do prázdna. Fyzické okolí přestanete vnímat a zvolený obraz musí před Vaším zrakem viset ve vzduchu tak zřetelně jako nějaká fata morgana. Podržte tuto představu pět minut a zvolte pak jinou. Cvičení jste absolvovali, jestliže dokážete podržet při otevřených očích jedním nebo více smysly zvolenou představu bez přerušení nejméně pět minut.

Jako necháváme po přečtení poutavého románu obrazy jednotlivých zajímavých událostí vyvstat před svými zraky, přesně tak si je třeba počínat při každém dalším koncentračním cvičení.

Žák se naučil imaginovat obrazy krajin a míst, které již viděl a které mu jsou tedy dobře známé. Nyní se bude cvičit v tom, že si představí místa, která ještě nikdy neviděl a která musí vzniknout v jeho fantazii. Nejdříve je bude vidět se zavřenýma očima a když se mu to podaří dvěma až třemi smysly najednou po dobu pěti minut, pak se o to pokusí s otevřeným zrakem.

Podaří-li se žákovi zvládnout i toto cvičení stejně dobře, přejde k dalšímu; vystřídá neživé předměty, domy, místa atd. se živočichy. Uvidí imaginárně různá zvířata, jako kočky, ptáky, koně, drůbež, telátka, krávy atd. Zprvu pět minut se zavřenýma očima a po zvládnutí cvičení s očima otevřenýma.

Dále si představí tato zvířata (případně i jiná) při pohybu. Třeba jak si kočička hraje, jak dovádí, jak pije mléko, štěkajícího a skákajícího psa, ptáka v letu, při zobání zrní atd. Takové a podobné kombinace si žák sestaví sám podle vlastní volby. Nejdříve to uvidí se zavřenýma a potom s otevřenýma očima. Udrží-li každou oživenou představu bez přerušení pět minut, může jít dále.

Stejným způsobem si bude žák počínat u lidí. Nejdříve uvidí své známé a příbuzné, později si představí i cizí osoby, které před tím nikdy neviděl. Nejprve započne s představou obličeje, potom celé hlavy a konečně celého oděného těla, napřed se zavřeným a pak s otevřeným zrakem. Žák musí dokázat udržet zvolenou představu pokaždé plných pět minut, než přikročí k dalšímu cvičení a to k představě osob se pohybujících, tedy v chůzi, při hovoru, práci, zábavě atd.

Dokázal-li to žák jedním smyslem, tedy vizuálně, spojí to s akustickou představou, to znamená se sluchovou imaginací, takže bude jakoukoliv představovanou osobu nejen vidět, ale imaginárně i slyšet.

Snažte se imaginaci dokonale přizpůsobit skutečnosti, např. pokud jde o modulaci hlasu, způsob řeči, buď pomalý nebo rychlý, tak, jak tomu u představované osoby skutečně je. Cvičte opět nejdříve se zavřeným a pak s otevřeným zrakem.

Bylo-li dosaženo úspěchu, pokračujte v představivé koncentraci tak, že si imaginárně vytvoříte sami různé obličeje a hlasy. Mohou to být lidé obojího pohlaví a každého věku. Pak si představte osoby cizích národů a ras, ženy, muže, děti, jako např. Negry, Indiány, Číňany, Japonce atd. Různé knihy a obrázkové časopisy Vám v tom mohou být vhodnou pomůckou. I návštěvy v muzeích se k tomu účelu doporučují.

Jestliže jste dbali všech uvedených pokynů a zvládli dokonale všechna doporučovaná cvičení, to znamená, že jste udrželi každou představu pět minut se zavřeným a pět minut s otevřeným zrakem, splnili jste magický výcvik ducha třetího stupně.

Zvládnutí všech těchto obtížných cvičení vyžaduje vytrvalost, trpělivost, houževnatost a pevnou vůli. Kdo nelituje námahy, bude se získanými schopnostmi velmi spokojen, neboť koncentrační cvičení tohoto stupně neposilují jen vůli a schopnost soustředění, nýbrž veškeré intelektuální a duchovní síly, vznítí magické schopnosti ducha a jsou průpravným cvičením pro přenášení myšlenek, telepatii, pro mentální putování, pro jasnozření i na dálku a pod. Bez těchto schopností by nastávající mág mnoho nepořídil. Pracujte proto pečlivě a svědomitě!

Magický výcvik duše

Dříve než započnete s cvičením tohoto stupně, musíte pomocí introspekce a sebeovládání mít v duši astrální živlovou rovnováhu, nechcete-li uškodit sami sobě. Jste-li si jisti tím, že žádný živel ve Vás nemá převahu, budete sice ve zušlechťování povahy pokračovat, ale započnete již s prací živlů v astrálním těle. Úkolem tohoto stupně je osvojit si základní vlastnosti živlů, vyvolat a rozpustit je v těle dle libosti. Teoreticky je nám živlová účinnost již dostatečně známa, takže nyní přejdeme k praxi.

Specifickou vlastností ohně je následkem jeho všestranné rozpínavosti horko, které má tvar koule. Osvojme si především tuto vlastnost, abychom ji mohli v duši a v těle libovolně vyvolat. Při ovládání těla jsme si zvolili pozici, v níž můžeme setrvat neomezeně dlouho pohodlně a nerušeně. Indové nazývají takovou pozici Ásana a i my se přidržíme tohoto názvu.

Usedněte tedy do ásany a myslete si, že jste ve středu ohnivého živlu, který ve tvaru koule zaujímá celý vesmír. Imaginárně se domnívejte, že vše kolem Vás, ba i celý vesmír, je ohnivý. Nyní vdechujte živel ohně nosem a současně celým tělem (póry). Vdechování musí být pravidelné, hluboké, žádné stlačování vzduchu a také žádné přemáhání plic. Hmotné a astrální tělo se musí podobat prázdné nádobě, která se každým vdechnutím víc a více živlem plní, lépe řečeno nasává. Každé nové vdechnutí stupňuje teplotu živlu a stlačuje jí do těla, kde se rozrůstá až k úplnému žáru. Horkost a síla rozpínavosti se stále zvětšují, ohnivý tlak mohutní, takže máte konečně pocit, že jste sami ohnivě žhaví. Celý postup vdechování a procházení ohnivého živlu tělem je samozřejmě čistě imaginární. Při cvičení je třeba mít a udržovat nejplastičtější představu ohně. Započněte se sedmi vdechy ohnivého živlu a při každém dalším cvičení přidejte jedno vdechnutí. Průměrně postačí 20-30 vdechů. Pouze žáci tělesně zdatní a mající pevnou vůli mohou tento počet libovolně zvýšit.

Abyste při vdechování nemuseli počítat, sáhněte k své malé pomůcce tj. k uzlíčkovému nebo korálkovému růženci a při každém vdechnutí posuňte jeden korálek. Z počátku pocítíte teplo pouze duševně, ale při každém dalším experimentu stane se žár duševně i tělesně citelnějším a vy můžete kromě zvýšené teploty (pocení) dosáhnout i stupně horečky. Jestliže žák mezitím dosáhl vyrovnanosti živlů v duši, nemůže mu takové nahromadění živlů v těle ani v nejmenším uškodit.

Po skončení cvičení imaginárního hromadění ohnivého živlu pociťujete imaginárně žár a rozpínavost ohně. Nyní cvičíte v obráceném pořadí takto: nosem normálně vdechujte a ústy a celým tělem (póry) postupně vydechujte, vypouštějíce ohnivý živel do celého vesmíru. Při vydechování živlu dodržujte tentýž počet jako při vdechování. Bylo-li např. započato sedmi vdechy, musíte rovněž sedmkrát vydechnout, prostě kolik vdechů, tolik výdechů. Je to velmi důležité, neboť po skončení cvičení musí žák mít pocit, že je prost vdechovaného živlu a vyvolané teplo musí opět zmizet. Proto se doporučuje používat při cvičení růžence. Cvičte nejdříve se zavřenýma a později otevřenýma očima.

V Orientu jsou zasvěcenci, kteří toto cvičení (nazvané Sádhana) provádějí řadu let a dokáží následkem toho živel ohně tak zhustit, že chodí v zimě za nejkrutějších mrazů nazí a bosí, aniž by pocítili chlad a jsou dokonce ještě schopni kolem svého těla ovinuté mokré šátky ve chvilce usušit.

Nahromaděním ohnivého živlu v těle působí na své okolí a tím přímo na přírodu, takže mohou nechat roztát sníh a led nejen ve svém bezprostředním okolí, ale v okruhu několika kilometrů.

Takové a podobné úkazy dokáže vyvolat i Evropan, pakliže těmto cvikům věnuje dostatek času. Pro náš magický vzestup potřebujeme však zvládnout všechny živly, nikoliv jen jediný z nich, což je z magického hlediska také naprosto správné.

Nyní jsou na řadě cvičení se živlem vzduchu, při nichž si počínejte stejně jako u živlu ohně, pouze představa pocitu je jiná. Zaujměte tutéž pohodlnou pozici, zavřete oči a domnívejte se, že se nacházíte uprostřed vzdušného prostoru, který zaplňuje celé univerzum. Ze svého okolí nic nevnímejte a nic jiného nesmí pro Vás existovat než vzduchem naplněný celý vesmír obestírající prostor. Do své prázdné nádoby duše a hmotného těla vdechujte celým tělem (plícemi a póry) živel vzduchu. Každým dechem naplňujte celé své tělo mocněji a více vzduchem. Musíte přímo ulpět na představě, že Vaše tělo saje každým vdechnutím do sebe vzduch a podobá se přímo balónu. Zároveň to spojíte s pocitovou představou, že se Vaše tělo stává lehčím, že je již tak lehké jako samotný vzduch. Pocit lehkosti musí být tak intenzivní, že své tělo pro svou lehkost již ani nebudete pociťovat.

Jako u živlu ohně započnete i u živlu vzduchu se sedmi vdechy a výdechy. Po ukončení cvičení musíte mít opět jistotu, že ze živlu vzduchu ve Vašem těle nic nezůstalo a Váš pocit je tentýž, jako před zahájením cvičení. Neopomeňte sáhnout opět po růženci, který Vám usnadní počítání. Od jednoho cvičení k druhému stupňujete počet vdechů a výdechů. Nedoporučuji však více než čtyřicet vdechů a výdechů.

Poznámka:
Cestovatelka a badatelka Tibetu Alex. Dav. Neelová popisuje ve svých knihách podobný experiment, nazvaný ŠOD, který prý provádějí tibetští lámové. Avšak pro praxi a obzvláště pro Evropana se tento způsob pro svou nedokonalost vůbec nehodí a proto ho žákovi magie také nedoporučuji.

Neustálým prováděním tohoto experimentu mohou zasvěcenci dosáhnout fenomenálních jevů, jako kráčení po vodě, pohyby ve vzduchu, přemístění těla a mnohých jiných jevů, zejména tehdy, když se soustřeďují pouze na jediný živel. Nás mágy jednostranné fenomény nemohou uspokojit, protože nejsou naším cílem. Hodláme vniknout mnohem hlouběji do poznání a ovládání živlů a chceme také více dosáhnout.

Nyní následuje popis praxe se živlem vody. Posadíte se opět do ásany, zavřete oči a zapomenete na celé své okolí. Představíte si, že se celé univerzum podobá širému moři, v jehož středu se nacházíte. Každým vdechem celého těla se Vaše tělo plní a nasává živlem vody. Chlad vody musíte pociťovat v celém těle. Jestliže jste sedmi dechy naplnili své tělo tímto živlem, vydechnete opět sedmkrát a při každém vydechnutí zbavíte tělo vodního živlu, takže při posledním výdechu nezůstane ve Vašem těle ani nejmenší částečka tohoto živlu. Růženec Vám bude opět vhodnou pomůckou při počítání.

Každé další cvičení prodloužíte o jedno vdechnutí. Čím častěji budete tyto experimenty provádět, tím více pocítíte živel vody a jeho mrazivou vlastnost. Konečně si musíte připadat jako rampouch. Každé jednotlivé cvičení však nesmí trvat déle než dvacet minut. Časem musíte dokázat učinit své tělo ledovým i v nejparnějším měsíci.

Zasvěcenci v Orientu ovládají tento živel tak dokonale, že s ním hravě provádějí fenomenální jevy. V období parna a sucha přivádějí dle libosti a uznání déšť a zase naopak ho zadrží, je-li toho třeba, zahánějí bouři, uklidňují rozbouřené moře, ovládají všechna zvířata pod vodou atd. Skutečnému mágovi jsou takové a podobné fenomény snadno vysvětlitelné.

Zbývá ještě popsat cvičení posledního živlu tj. země. I zde usednete jako u ostatních živlů do ásany. Celé univerzum si tentokrát představíte jako nekonečnou zem, v jejímž středu sedíte. Nesmíte však v zemi vidět pouze kus hlíny, nýbrž hustou zemitou látku. Specifické vlastnosti země

jsou hustota a tíha. Vdechujete opět celým tělem a naplňujete své tělo touto těžkou látkou. Nejdříve učiníte opět pouze sedm vdechů a prodloužíte každé další cvičení o jedno vdechnutí. Musíte dokázat soustředit v sobě tolik zemité hmoty, že Vaše tělo bude mít tíhu olova a touto tíhou téměř ochrne. Vydechování je totéž jako u předešlých cviků. Po skončení experimentu musíte mít tentýž normální pocit jako před cvičením. Cvičte maximálně dvacet minut.

Toto cvičení (zvané Sádhana) jev Tibetu velmi oblíbené; tamější lámové počnou nad kusem hlíny rozjímat, rozebírají ji a opět o ní meditují. Pravý mág si se živlem země lépe poradí, uchopí a zvládne jej u samého kořene a nepotřebuje se zabývat tak svízelnými meditačními pochody.

Barva jednotlivých živlů může sloužit jako pomocná představa a to oheň v barvě rudé vzduch v barvě modré voda v barvě zelenavě-modré a země v barvě žluté, šedé nebo černé.

Představa barev je zcela individuální, ale není bezpodmínečně nutná. Komu práci usnadní, ať si jí na počátku vypomůže. Při veškerých cvičeních jde hlavně o pocitovou představivost.

Po delším cvičení musí každý jednotlivec dokázat vytvořit např. u ohnivého živlu takový žár, který, měřený teploměrem, vykazuje zvýšenou teplotu. Tato průpravná cvičení týkající se ovládání živlů, jsou nezbytná a musíme jim tudíž věnovat náležitou pozornost.

Způsob jevů, které zasvěcenec může vyvolat např. u zvládnutého živlu země, je velmi rozmanitý a každý o něm může libovolně meditovat. Zvládnutí živlů je nejtvrdším oříškem v magické vědě a jen velmi poskrovnu bylo až dosud o něm hovořeno, protože v sobě skrývá největší arkánum. Je nejdůležitějším odvětvím v magii a kdo neovládá živly, ten v magické vědě sotva co podstatného dokáže.

Magický výcvik těla

První stupeň této učební soustavy se žákovi stal již zvykem, takže jej snadno podrží po celý cyklus. Druhý stupeň rozlišuji v tomto pojednání dalšími pokyny. Klidné držení těla žák prodlouží na půl hodiny. Dechová cvičení pomocí pórů budeme v tomto stupni provádět v jednotlivých tělesných orgánech. Žák musí být schopen nechat dle přání dýchat pomocí pórů samostatně každou jednotlivou část těla. Započneme u nohou a končíme hlavou. Praxe je následující.

Usedněte do své obvyklé pozice a zavřete oči. Svým vědomím se přeneste do jedné ze svých nohou. Nezáleží na tom, jakou nohou započnete, zda pravou či levou. Představujte si nyní, že se Vaše noha rovná plicím a vdechuje a vydechuje právě tak jako Vaše plíce životní sílu z celého univerza. Vdechujete (sajete) tedy životní sílu z celého univerza a vydechováním ji opět do celého univerza vracíte (vylučujete). Když se Vám to při opakovaném vdechování a vydechování (asi sedmkrát) podařilo, přejděte k druhé noze. Načež dýchejte oběma nohama současně. Po dosaženém úspěchu proveďte totéž cvičení s rukama, nejdříve s jednou, pak s druhou a konečně s oběma současně. Po zdařilém provedení cvičení přijdou na řadu další orgány a to pohlaví, střeva, žaludek, játra, slezina, plíce, srdce, hrtan a hlava.

Cvičení můžete považovat za splněné, jestliže se Vám podařilo nechat každý jednotlivý orgán, i ten nejmenší, samostatně dýchat. Toto cvičení má veliký význam, neboť nám dává možnost ovládat každou jednotlivou část těla, kterou můžete nabíjet životní silou, ozdravit ji a oživit. Když to totiž dokážeme provést sami na sobě, pak není již takovým velikým uměním působit přemístěním svého vědomí i v jiném těle, což v magnetickém přenášení síly, tedy v magickém zdravotnictví, hraje velkou úlohu. Věnujte proto tomuto cvičení veškerou pozornost.

Další cvičení magického výcviku těla je hromadění životní síly. Naučili jsme se dýcháním póry celého těla vdechovat a vydechovat životní sílu z celého univerza. Nyní přikročíme k hromadění (kupení) životní síly. Praxe je následující.

Sedíte ve své ásaně a vdechujete plícemi a póry celého těla do sebe životní sílu z univerza. Životní sílu však tentokrát univerzu nevrátíte, nýbrž ponecháte ve svém těle. Při vydechování nemyslete na nic a vydechujte pravidelně spotřebovaný vzduch. Každým novým vdechnutím

pociťujete, jak se Vaše tělo stále více plní životní silou respektive jak se ta ve Vás kupí. Tlak životní síly musíte v sobě pociťovat jako stlačenou páru a představit si, že tato stlačená životní síla vyzařuje z těla navenek jako topné těleso. Síla tlaku a záře kolem Vás šíří každým dalším vdechnutím, stává se silnější a pronikavější.

Opakováním tohoto cvičení musíte dospět tak daleko, že pronikavé záření životní síly dokážete vysílat ze svého těla na vzdálenost několika kilometrů. Tlak a pronikavost Vašeho záření musíte doslova pociťovat. Cvik dělá Mistra! Započnete opět sedmi vdechy a každý den přidáte jedno vdechnutí. Každé jednotlivé cvičení nesmí trvat déle jak dvacet minut. Tyto cviky provádějte zejména tehdy, když při svých pracích a experimentech spotřebujete mnoho pronikavé životní síly, jako je např. ošetřování nemocných, působení na dálku, magnetizování předmětů atd.

Jakmile nakupenou životní sílu již nepotřebujete, musíte tělo opět uvést do původního stavu, neboť není radno pohybovat se v běžném životě s předimenzovaným napětím. Působilo by to neblaze na nervy, vedlo k nervozitě a ochablosti a vyvolalo by to i jiné nežádoucí jevy. Experiment ukončíte tím, že při vydechování vrátíte nakupenou životní sílu imaginárně do univerza. Přitom vdechujete jen čistý vzduch a napětí životní síly vydechujete tak dlouho, až jste dosáhli opět pocitu rovnováhy. Po delším provádění tohoto cvičení dokáže mág vrátit univerzu životní sílu najednou, takřka explozivně, podobně jako kdyby vzduchem naplněná pneumatika neočekávaně praskla.

V tomto náhlém vylučování životní síly se cvičte teprve tehdy, když se Vaše tělo stalo dostatečně odolným. Máte-li v tom určitou zručnost, provádějte totéž zvolna s jednotlivými částmi těla. Dbejte při tom hlavně výcviku rukou. Zasvěcenci provádějí tyto cviky i s očima a mohou okouzlit nejen jednu osobu, ale fascinují celou řadu lidí, ba co více, mohou si podmanit celé davy.

Mág, jenž toto dokáže svýma rukama, má pak skutečně žehnající ruce. V tom vězí tajemství žehnající moci, vkládání rukou na nemocné atd.

Cvičení tohoto stupně je splněno, jestliže jste dokázali nakupit životní sílu nejen v celém těle, ale v každé jednotlivé části těla a záření této nahromaděné síly promítnout navenek. Ovládáním tohoto cvičení je magický výcvik těla třetího stupně ukončen.

Dodatek k III. stupni

Žák, který svědomitě cvičil a následkem toho dospěl v magickém vývinu až sem, jistě již sám zpozoroval celkovou přeměnu své bytosti. Jeho magické schopnosti se budou ve všech směrech zdárně vyvíjet.

Po stránce mentální se jeho vůle zpevnila, získal větší odolnost, lepší paměť a bystřejší postřeh, jakož i jasný rozum.

Po stránce astrální se stal klidnějším, vyrovnanějším a v něm dřímající schopnosti se v něm budou nadále vyvíjet podle jeho povahy a nadání.

Po stránce hmotné jistě s radostí sám přizná, že je zdravější, svěžejší a jaksi omlazen. Jeho životní síla zdaleka předčí životní sílu mnoha jeho bližních a v praktickém životě mnoho dosáhne následkem své zářivé síly.

Tak např. může silou svého záření zbavit místnost, ve které se zdržuje, nepříznivých vlivů a naplnit ji svou životní sílou. Dále může s úspěchem ošetřovat nemocné i na dálku, protože je schopen vysílat svou zářivou sílu na kilometrovou vzdálenost. Rovněž má možnost nabíjet svou zářivou silou předměty svými přáními. To vše jsou jen pouhé příklady, neboť žák sám pozná, kdy a kde může své magické schopnosti vhodně uplatnit. Nechť si je však vždy vědom toho, že lze magických schopností užít jak k dobrým, tak i k sobeckým účelům a udělá proto dobře, když se bude stále držet přísloví: „*Jak kdo zasil, tak sklidí!*“

Jeho cílem proto bude vždy konat jen to nejlepší z nejlepšího.

Práce s magnetizmem dovoluje a umožňuje všechny možné variace. Pro lepší přehled upozorňuji zde žáka ještě na několik možností.

IMPREGNOVÁNÍ MÍSTNOSTI

Dýcháním plícemi a póry celého těla vdechujte životní sílu a stlačujte ji celou svou imaginační schopností do svého těla, kde musí přímo dynamicky zářit. Vaše tělo se tak stává světelnou silou, jen ohniskem, ba možno říci, individuálním sluncem. Při každém vdechnutí zesilujte jak stlačenou životní sílu, tak i sílu světla a naplňte jimi místnost, v níž se nacházíte. Silou Vašeho záření musí místnost doslova tonout ve slunečním svitu.

Při vytrvalém cvičení je dokonce i možno osvětlit ve tmě, tedy v noci, místnost natolik, že je možno předměty dobře rozpoznávat a to nejen osobou cvičící, ale i nezasvěcencem. Světlo životní síly se dá totiž tímto způsobem zhmotnit až na skutečné denní světlo a vše záleží vlastně jen na cviku a na síle imaginační.

Avšak jenom s tímto zjevným úkazem se mág samozřejmě nespokojí, neboť dobře ví, že životní síla je povahy univerzální a že není jen nositelem jeho idejí, myšlenek a přání, ale i uskutečňovatelem jeho imaginace, a že může touto životní silou všeho dosáhnout. Je úlohou plastické imaginace, aby toto vše zrealizovala (uvedla ve skutek).

Jestliže cvičící naplnil svou pracovní místnost silou svého záření, nechť si při tom představí to, čeho chce dosáhnout. Např. že všechny se v místnosti zdržující astrální a magické vlivy se pročišťují a mizí, anebo že nejenom jemu samotnému bude v místnosti dobře a zdrávo, ale každému, kdo do ní vstoupí a v ní se zdrží. Kromě toho může mág svou obývací a pracovní místnost impregnovat přáním, aby při všech jeho pracích měl správnou inspiraci, kýžený úspěch atd. Pokročilí mágové jsou dokonce schopni chránit svou místnost před nevítanými hosty tím, že ti, jakmile vstoupí do místnosti, jsou neklidní a nechtějí se v ní ani zdržet. Taková místnost je pak naplněna ochrannou myšlenkou nebo idejí bázně. I subtilně je možno místnost impregnovat a to tak, že každý, kdo do ní vejde bez dovolení, je jakoby ochrnut a vržen nazpět.

Jak vidíme, má mág nepřeberné možnosti a na jejích základě si může sestavit ještě jiné zcela individuální metody.

Vydechováním vypouští mág nakupenou životní sílu opět do univerza a může svou představivostí v místnosti ponechat pouze sílu zářivou a světelnou. Může ale také svou představou imaginovat životní sílu do místnosti přímo z univerza, aniž by ta musela procházet nahromaděna jeho tělem. Takto si může počínat, když v hromadění životní síly získal určitou praxi. I svá vlastní přání může tímto způsobem do místnosti impregnovat. Imaginaci spojené s vůlí, vírou a pevným přesvědčením nejsou kladeny meze.

Při těchto pracích není mág odkázán pouze na ohraničený prostor, nýbrž může dvě i více místností impregnovat současně, ba i celý dům může naplnit svou životní a zářivou silou, kterou nechá nejdříve projít vlastním tělem nebo ji dle uvedené metody čerpá přímo z univerza. Jelikož síla představivosti nezná ani času ani prostoru, může tuto práci vykonávat i na největší vzdálenost. Časem a získanou technikou bude schopen impregnovat náležitě i tu největší místnost, ať se nachází v samé blízkosti anebo v největší vzdálenosti. S ohledem na svůj etický vývin bude tím sledovat vždy jen to nejšlechetnější a jeho moc bude bezmezná. Vytrvalost bude nakonec vždy korunována úspěchem!

BIOMAGNETIZMUS

Žákovi je dána možnost poznat ještě další specifickou vlastnost životní síly, která je pro magické práce rovněž velmi důležitá. Je mu již známo, že životní silou a přáním v uskutečnění se dá nabíjet každý předmět, každé zvíře i každý životní útvar. Životní síla má však také tu vlastnost, že může pojmout jakoukoliv cizí myšlenku i cizí pocity, jimiž se infikuje a nakonec spojí. Koncentrovaná životní síla by se tudíž brzy smísila s jinými myšlenkami, což by účinek impregnované myšlenky oslabilo, ale nejen to, dokonce i znemožnilo, kdyby mág častějším

opakováním experimentu napětí nezesílil a tím i vložené přání neoživil. To vše by způsobilo velkou ztrátu a kromě toho by to nepříznivě ovlivnilo i očekávaný výsledek. Žádoucí vliv působí jen potud, pokud se v žádaném směru nachází napětí. Jestliže tomu tak není, pak životní síla vyprchá, smísí se s jinými vibracemi a účinek pozvolna klesá.

Aby mág tomu všemu mohl čelit, musí znát zákon BIOMAGNETIZMU. Životní síla nevstřebává do sebe jen jednu ideu, představu, myšlenku anebo jediný pocit, nýbrž také pojem času. Na tento zákon, respektive na tuto specifickou vlastnost životní síly musíme brát zřetel při svých experimentech s ní, a později též při práci se živly. Provádíte-li tedy impregnaci určitého přání pomocí životní síly, musíte dbát též času a prostoru. V magii platí tato pravidla:

Práce v akášickém principu je bez času a prostoru.
V mentální úrovni operujeme časem.
V astrální prostorem (tvarem, barvou).
Na hmotné úrovni časem a prostorem zároveň.

Několika příklady znázorním práci biomagnetizmu. Naplňte místnost životní silou a impregnujte ji přáním, že Vám v místnosti bude dobře a že budete zdrávi. Termínujte, lépe řečeno, upoutejte sílu a přání na to, že pokud místnost obýváte a v ní se zdržujete, tento vliv v ní trvale zůstane, že se v ní automaticky bude obnovovat a ustálí se i tehdy, kdybyste místnost přechodně třeba na delší dobu opustili. Vstoupí-li někdo jiný do Vašeho obydlí, aniž by o nakupené životní síle věděl, bude i jemu v něm dobře. Občas můžete hustotu a sílu záření ve svém bytě opakováním přání zesílit. Zdržujete-li se pak v takto ovlivněném bytě trvale, má zde nahromaděná a ovlivněná životní síla stále dobrý vliv na Vaše zdraví, tedy na Vaše tělo. Vibrace životní síly jsou v tomto prostoru pak zabarveny přáním zdraví.

Máte-li ale v úmyslu provádět v této místnosti např. různá okultní cvičení, která nemají se zdravím nic společného a sledují jinou ideovou vibraci, nebudou Vaše úspěchy tak dobré jako v neovlivněné místnosti, nebo v takové, kterou jste před tím pro své práce náležitě ovlivnili. Učiníte proto lépe, když si po každé nabijete místnost takovou ideovou vibrací, kterou Vaše práce a cvičení vyžadují.

Můžete např. nabíjet i prsten, kámen apod. s přáním, aby osoba, která jej nosí, měla štěstí a úspěch. Jsou dvě možnosti nabíjení a termínování. První záleží v tom, že silou své představivosti a koncentrací na dotyčné přání spoutáte životní sílu do kamene nebo kovu a terminujete v tom směru, že se v něm tato síla trvale udrží a že si bude dokonce z univerza automaticky přitahovat další sílu, která bude mohutnět a oné osobě přinášet tak dlouho štěstí a úspěch, pokud bude předmět nosit. Zvolený předmět možno libovolně nabíjet i na kratší dobu trvání, účinku, např. že vliv ihned pomine, jakmile bylo účelu dosaženo.

Druhou možností je takzvané univerzální nabíjení s tímtéž pracovním postupem, avšak se změnou v soustředěnosti přání a to, že předmět (prsten, kámen, šperk) bude po celou dobu svého trvání přinášet nositeli, ať je jím kdokoliv, stálé štěstí, úspěch atd. Taková univerzální nabíjení, byla-li provedena opravdovým zasvěcencem, podrží svoji sílu s plnou účinností po celá staletí. Jak známo z historie egyptských mumií, působí těmito způsoby připoutané síly celá tisíciletí.

V případě, že by se talisman nebo předmět, jenž byl ovlivněn pro určitou osobu, dostal do jiných rukou, ztrácí pro druhou osobu na účinnosti. Dostane-li jej ale původní majitel zpět, působí účinek automaticky dál.

V dalším popisuji jiné pracovní působiště se životní silou a to léčebný magnetizmus.

Léčí-li mág nemocného, ať již osobně magnetickými tahy nebo vkládáním rukou či na dálku, to znamená představou a vůlí, musí i zde dbát zákona času, chce-li v tomto odvětví dosáhnout pronikavých úspěchů.

Obvyklý způsob magnetizování je ten, že magnetizér nechá pomocí své představy proudit svou životní sílu ze svého těla, ponejvíce z rukou, do těla nemocné osoby. Tato metoda

předpokládá, že má přebytek životní síly, nechce-li ohrozit vlastní zdraví. Bohužel jsem byl svědkem velmi smutných případů, kde magnetizér vydal ze sebe tolik životní síly, že to poškodilo jeho zdraví do té míry, že byl blízek úplnému nervovému zhroucení, nehledě k ostatním přidruživším se chorobám, jako chabé srdce, srdeční astma apod. Takovým následkům nelze zabránit, jestliže magnetizér vydá ze sebe více síly než může načerpat a to zejména tehdy, léčí-li v současné době více pacientů.

Tato metoda má ale ještě tu nevýhodu, že totiž magnetizér přenáší na pacienta svou silou zároveň své duševní vibrace a povahové vlastnosti, takže ovlivňuje a infikuje pacienta nepřímo i duševně. Proto se u každého magnetizéra vyžaduje a předpokládá ušlechtilá povaha (viz příslušnou literaturu). Má-li však magnetizér pacienta, jehož povahové vlastnosti jsou ještě horší než jeho vlastní, tak zase naopak tyto nepřímo bere na sebe, což je pro něho v každém ohledu nepříznivé.

Naproti tomu okultně školený magnetizér nedává pacientovi životní sílu vlastního těla, nýbrž čerpá z univerza do svých rukou, impregnuje ji přáním na zdraví a nechá ji proudit do těla nemocného. Obě metody vyžadují však častější opakování experimentu, má-li býti dosaženo rychlejšího úspěchu. Disharmonie, nebo nemoc sama, anebo středisko nemoci vysávají a spotřebovávají totiž velmi rychle přenesenou sílu a po dalším přísunu síly přímo dychtí, takže je třeba experiment opakovat, nemá-li se stav nemocného zhoršit.

Jinak je tomu u mága. Pacient pocítí teprve tehdy určité ulehčení, když se mág duševně otevřel, to znamená, když ve vlastním těle provedl dynamické nakupení životní síly, jejíž světelné záření na nemocného převádí. Mág může úspěšně používat nejrůznějších metod, musí ale vložit do své imaginární představy přání, že se nemocnému vede od hodiny k hodině, ode dne ku dní lépe. V dalším uvádím několik způsobů, jichž se může každý mág při léčení nemocí přidržet.

Především musí umět nemoci dobře rozpoznávat. Tuto znalost si osvojí studiem příslušné literatury. Musí samozřejmě též dobře ovládat anatomii. Nebude zajisté natolik nesvědomitý, aby léčil nemoci, které vyžadují rychlý chirurgický zákrok a rovněž infekční choroby neponechá jen vlastnímu zásahu. Může však v takových případech hojivý proces urychlit a dosáhnout zmírnění bolestí při lékařském ošetření. To dokáže i na dálku.

Výhodou je, když se lékaři specializují i v tomto odvětví a vedle alopatického umění sáhnou i k praktikám magie. Proto učiní mág dobře, když se ujme jen takových případů, u kterých lékař magický způsob léčení přímo doporučuje, nebo ať pracuje ve spojení s lékařem, nechce-li být prohlášen za mastičkáře či šarlatána. Každý mág ať sleduje především blaho a dobro nemocného a nečeká ani na vděk, ani na odměnu. I chvála a uznání mu musí zůstat cizí. Bude-li se držet jen vznešeného ideálu dobra, zaslouženého požehnání se mu stejně dostane. Šlechetně smýšlející mágové pomáhají nemocným, aniž by nemocní měli o tom tušení. Tento způsob pomoci svým bližním přináší největší požehnání.

Uvádím ještě několik běžných metod, jichž může mág používat, aniž by musel mít obavy, že jimi uškodí vlastnímu zdraví.

Dříve než přistoupíte k lůžku nemocného, učiňte nejméně sedm vdechů plícemi a póry a nahromaďte v sobě velké množství životní síly z univerza, kterou nechte v podobě slunce zářit nejjasnějším světlem. Snažte se opětovným vdechováním životní síly utvořit kolem sebe v okruhu nejméně deseti metrů mohutnou zářivou sílu, která se musí přibližně rovnat životní síle deseti normálních osob. Musíte mít pocit, že nahromaděná životní síla září ve Vás slunečním jasem. Když se takto zářivý nacházíte v blízkosti nemocného, pocítí ten okamžitě zmírnění bolestí, je obestřen blahodárnou atmosférou a není-li jeho choroba příliš vážná, bude ihned uzdraven. Nahromaděnou zářivou sílu přeneste na nemocného zcela individuálně a je na Vaší libovůli, jednat dle vlastního uznání.

Školený mág nedělá ani magické tahy ani nevkládá ruce, neboť to vše jsou jen pomocné manipulace, pouhé opory jeho projevené vůle. Mág ví, že stačí úplně, když uchopí pacienta za jednu, případně za obě ruce a pracuje s představou. Oči může mít při tom otevřené i zavřené; chce-li, může se na nemocného dívat, není to ale nutné. Zde pracuje výhradně imaginace. Mág může také

po dobu přenosu síly u pacienta sedět, aniž by s ním tělesně přišel do styku. Představí si prostě, že jej obklopující vyzařovací síla přechází do těla nemocného, že je tam jeho imaginací silou vtlačena a že proniká a prosvěcuje všechny póry pacientovy. Zároveň svou vůlí rozkáže, aby stlačená světelná síla trpícího uzdravila. Musí přitom stále udržovat představu, že se nemocnému vede od hodiny k hodině lépe, že je každým dnem zdravější a světelné síle rozkáže, že tělo nemocného nesmí dříve opustit, dokud nebude úplně zdráv. Když tělo nemocného naplní takovým množstvím světelné síly, které u zdravého člověka je co do míry, asi jeden metr záření, dosáhne tím překvapujících účinků.

Opakuje-li po nějaké době tento experiment, potřebuje pouze napětí koncentrované světelné síly zpevnit a dobrý úspěch je předem zaručen. Za prvé nemůže světelná síla unikat, protože je připoutána a byl jí udělen rozkaz, aby se automaticky obnovovala. Za druhé bylo terminováno, aby se tělo stále více uzdravovalo. A za třetí byl síle vymezen prostor, kterým je tělo nemocného. Při tom je vždy vhodné poutat zářivou sílu ještě zevně a to asi jeden metr kolem těla, což jak shora uvedeno, odpovídá září normální osoby. U této metody bylo dbáno základní podmínky hmotného zákona o čase a prostoru.

Mág při tomto způsobu léčení poznal, že jeho zářivá síla, kterou na pacienta přenesl, není slabší, nýbrž že je stejně intenzivní jako před tím. Je to tím, že v těle stlačená životní síla se automaticky obnovuje a vydanou sílu okamžitě nahradí. Mág bude proto vždy schopen léčit i celé stovky nemocných, aniž by to šlo na újmu jeho vlastní nervové a duchovní síly.

Další způsob je ten, že mág vtlačí přímo do těla nemocného anebo pouze do onemocnělé části životní sílu póry s představou, že se životní síla musí až do úplného uzdravení z univerza sama obnovovat. I zde se představa spolu s přáním váže na čas a prostor. Tohoto způsobu se užívá pouze u nemocných, kteří mají ještě dostatek nervové síly, která určitý tlak nahromaděné životní síly vydrží.

U školeného mága je totiž nakupená životní síla již zhmotnělá tj. zhuštěná hrubohmotná síla, kterou možno porovnat s elektřinou. Tento způsob je v porovnání s ostatními způsoby nejoblíbenější, neboť velmi jednoduchý a nadmíru účinný.

Jiný, zcela zvláštní způsob je ten, že mág nechá pomocí své představivosti nemocného vdechovat svou vlastní vyzařovanou světelnou sílu. Je-li pacient schopen koncentrace, může to učinit sám, není-li tomu tak, provede za nemocného imaginaci mág. Celý postup je v praxi asi tento: Vaše vyzařovací síla sahá do okruhu asi deseti metrů. Jelikož jste v blízkosti nemocného, tone doslova v záplavě Vaší zářivé síly, kterou jste impregnovali přáním na uzdravení. Pacient, jenž je schopen koncentrace, je skálopevně přesvědčen o tom, že každým dechem přijímá Vaší světelnou sílu, která ho uzdravuje. Intenzivně musí myslit na to, že tato léčivá síla v něm trvale zůstane, že se mu daří stále lépe i tehdy, když mág již není v jeho blízkosti. Jestliže ale pacient není schopen vlastní koncentrace, nebo jde-li o nemocné děti, musíte si sami představit, že nemocná osoba každým dechem vdechuje záření Vaší životní síly, přivádí ji do krve a umožňuje tím uzdravení. I zde se musíte koncentrovat s přáním, že vdechovaná síla v nemocném účinkuje kladně a trvale.

Je to způsob vdechování životní síly z mágova těla do těla jiné osoby. přitom se můžeme opřít o jistý citát v bibli, kde se lemu Kristova roucha dotkla nemocná žena, věříc tím ve své uzdravení. Kristus, pocítiv okamžitě úbytek své životní síly, pravil učedníkům: „*Pocítil jsem dotek*“.

Při každé práci s magnetizmem a životní silou je nutno dbát času a prostoru. S ohledem na to jsem zde uvedl několik příkladů v léčení nemocí a na nepřehlednou řadu dalších způsobů z magnetického hlediska bych mohl ještě upozornit. Mág má např. také možnost spojit se s duchem nemocného, když nemocný spí, a uplatňovat v jeho těle leckterý uzdravovací způsob. Kromě toho může vedle životní síly operovat ještě také se živly, s magnetizmem a elektřinou a nemocné takto magicky léčit. Chtít podrobně popsat veškeré způsoby a možnosti léčení magickou cestou by znamenalo naplnit jeden celý objemný svazek. Snad někdy později mi bude ještě možno vydat

zvláštní knihu o okultním léčení z hlediska magie a dát ji k dispozici všem, kdož se magickým léčením zabývají. Zatím to zůstává věcí budoucnosti.

V tomto díle mohu jen poukázat na jednotlivé léčebné postupy, s ohledem na pojem času a prostoru, tedy na magnetizmus. Vysocí zasvěcenci a svatí, jejichž imaginace je již tak značně vyvinuta, že se každá z jejich představ v příslušných úrovních okamžitě zrealizuje, nepotřebují žádných soustav. Tací projeví anebo vysloví přání, která se okamžitě stávají skutečností. Dosáhnout rovněž tak vysokého stupně v léčebném a tím v magickém umění má být snahou každého jednotlivého mága.

Souhrn všech cvičení III. stupně

I. Magický výcvik ducha

1) Koncentrace myšlenek dvěma až třemi smysly současně
2) Koncentrace myšlenek na předměty, krajiny, místa
3) Koncentrace myšlenek na zvířata a lidi

II. Magický výcvik duše

1) Živlové dýchání v celém těle:
    a) oheň - teplo
    b) vzduch - lehkost
    c) voda - chlad
    d) země - tíha

III. Magický výcvik těla

1) Cvičení dle prvního stupně, která se musí stát zvykem
2) Hromadění (kupení) životní síly:
    a) v celém těle vdechováním plícemi a póry
    b) v jednotlivých částech těla Dodatky k III. stupni
3) Impregnování místností pro zdraví, úspěch atd.
4) Biomagnetizmus

Konec třetího stupně.

Stupeň IV.

Dříve než popíši poněkud obtížná cvičení čtvrtého stupně, podotýkám znovu důtklivě, že žák ve svém vývoji nesmí spěchat, chce-li na magické cestě sklízet pronikavé úspěchy. Veškerá cvičení z předešlých stupňů musí nejdříve dokonale ovládat, než započne s dalšími úkoly.

Magický výcvik ducha

V tomto stupni líčím přemístění vědomí zevně. Musíte umět přenést své vědomí dle libosti a potřeby do každého předmětu, do každého zvířete a do každé lidské bytosti.

Jako u koncentrace s předměty, položte jich několik, nejlépe takové, které jsou denními potřebami, před sebe. Sedíce ve své oblíbené pozici, pozorujte chvilku jeden z nich a zapamatujte si jeho tvar, barvu a velikost. Nyní si myslete, že jste se do tohoto předmětu proměnili. Musíte mít pocit tohoto předmětu a musíte také převzít veškeré jeho vlastnosti. Zároveň musíte prožívat připoutanost předmětu k místu, kam byl položen a že toto místo můžete opustit jedině způsobem zvenčí. I účel, jemuž předmět slouží, si musíte imaginárně vnutit. Při intenzivním koncentrování se Vám musí konečně podařit pozorovat a sledovat z předmětu celé ostatní okolí a podchytit poměr tohoto předmětu k jinému. Tedy leží-li např. předmět na stole, prožíváte jednak jeho vztah ke stolu a jednak i k ostatním na stole se nacházejícím předmětům včetně místností, ve které jsou zmíněné předměty umístěny.

Daří-li se Vám cvičení s jedním předmětem, přejděte postupně ke všem dalším. Cvičení jste splnili, jestliže jste dokázali každý zvolený předmět spojit se svým vědomím do té míry, že jste přijali jeho tvar, velikost a vlastnost a nejméně pět minut bez nejmenšího přerušení v něm prodleli. Při tomto cvičení musíte své tělo úplně vypustit z mysli a zapomenout je.

Jako další předměty si pro přemístění vědomí zvolte postupně větší objekty, jako květiny, rostliny, keře, stromy atd. Ježto vědomí nezná ani času ani prostoru, náleží principu akášickému. Nezvyklým způsobem cvičení, jakož i počátečními nezdary se nenechte nijak odradit od další práce. Trpělivost, vytrvalost a houževnatost vedou nakonec vždy k očekávanému úspěchu. Žák teprve později pozná pravý význam těchto průpravných cvičení pro další magii.

Ovládá-li přemístění vědomí do neživých předmětů, přikročí ke cvičení s živočichy. Jak jsem již podotkl, je vědomí bez času a prostoru, takže při svých dalších cvičeních nemusíte mít zvolený objekt přímo před očima. Žák je mezitím již tak dalece vycvičen a školen, že si jakoukoliv bytost dokáže imaginárně představit.

Přemístí tudíž své vědomí do imaginární představy kočky, psa, koně, krávy, kůzlete apod. Na druhu zkušebního objektu vůbec nezáleží, může to být právě tak mravenec jako pták nebo slon. Cvičení provede nejprve v nepohyblivém stavu, později v pohybu tj. v chůzi, běhu, letu, v plování nebo v lezení, zcela dle toho, o jaký objekt jde. Žák musí dokázat přemístit své vědomí do jakéhokoliv zvoleného tvaru, v němž se musí plně uplatnit. Alespoň pět minut musí vydržet bez přerušení v jednom objektu setrvat se svým vědomím, chce-li považovat cvičení za zvládnuté. Zasvěcenci, kteří se po léta zabývají těmito cviky, jsou schopni rozumět každému zvířeti a svou vůlí je ovládat.

V souvislosti s tím si potřebujeme pouze připomenout pověsti o vlkodlacích a vzpomenout si na různé jiné povídky, v nichž se praví, že se kouzelníci proměnili ve zvířata. Pro mága mají pohádky a pověsti daleko hlubší význam. Beze vší pochybnosti se v nich jedná o tak zvané černé mágy, kteří nechtíce být poznání při svých bezbožných činech, berou na sebe v neviditelném světě podobu všelijakých zvířat. Dobrý mág takové počínání odsuzuje a svými duchovními schopnostmi prohlédne každou takovou záhadnou bytost a okamžitě pozná pravého původce.

Naše předběžná cvičení neslouží však k tomu, aby sváděla žáka k nepěkným činům, nýbrž aby ho připravila na vysokou magii, kde při určitých pracích musí vzít na sebe vyšší božské tvary, do nichž pak bude přemísťovat své vědomí.

Kdo ve cvičení dospěl až sem a pomocí svého vědomí může vzít na sebe každou zvířecí podobu a setrvat v její představě alespoň pět minut, provede nyní totéž cvičení s lidmi. Nejprve si zvolíme k tomuto účelu své známé, přátele, rodinné příslušníky, jejichž podobu dobře známe, bez rozdílu stáří a pohlaví. Musíte vždy umístit vědomí pocitem i myslí v každém těle tak dokonale, že si sami sobě připadáte, jako byste byli sami představovanou osobou. Od osob známých přejděte k osobám úplně cizím, jaké jste ještě nikdy v životě nespatřili a které si tudíž musíte teprve představit. Nakonec si zvolte jako zkušební objekt ještě také lidí cizích ras a odlišné barvy pleti. Cvičení je splněno, jestliže jste dokázali přemístit své vědomí alespoň na pět minut do cizího těla. Čím déle přemístění vydržíte, tím lepší je Váš výcvik.

Tímto cvičením dosáhne mág moci spojit se s každým člověkem, prožívat city a myšlenky, které se ve vědomí představované osoby odehrávají. Pozná její minulost, přítomnost i způsob jednání, ale nejen to, může dokonce i osobu dle vlastního uznání ovlivňovat. Jsa si však dobře vědom přísloví:

„*Jak kdo zasil, tak také sklidí*“, nepřikloní se mág nikdy k nešlechetným činům a nebude nikdy ovládat lidi proti jejích vůli a nutit je jednat nepěkně. Veliké moci, která je mágovi tímto cvičením nad každým dána, použije jen pro dobro svých bližních, za což se mu vždy dostane požehnání.

Ze všeho toho mág pozná, proč v Orientu žák svého vůdce (Gurua) přímo zbožňuje. Tím se totiž žák interaktivně spojuje s vědomím svého Mistra, jímž je takto nepřímo prodchnut, takže žákovy pokroky jsou jistější a rychlejší. Orientální učební soustavy považují proto také Mistra (Gurua) za absolutní nezbytnost ve vývoji žáka. V Tibetu známé Ankhur spočívá na téže základně, pouze v opačném pořadí tj. Mistr se spojí s vědomím svého žáka, na kterého přenese moc a osvícení. Totéž se děje u mystiků, kde jde o tak zvaný pneuma-přenos.

Magický výcvik duše

V této kapitole rozšíříme svoji práci se živly. Naučili jsme se dýcháním plícemi a póry pojmout do sebe určitý živel a pociťovat jeho specifickou vlastnost v celém těle. Nyní naplníme zvoleným živlem jednotlivé části těla, což můžeme provést dvojím způsobem. Mág musí znát a ovládat obě metody. První je tato: Vdechujte, jak v třetím stupni (magického výcviku duše) uvedeno, plícemi a póry zvolený živel do celého těla a nahromaďte jej v něm tj. vydechujte naprázdno bez jakékoliv přestávky. Při vdechování doprovázejte svou pocitovou představivost specifickou vlastností živlu.

U ohně - horkem,
u vzduchu - lehkostí,
u vody - chladem
a u země - tíhou.

Započněme sedmi vdechy a namísto, abyste nahromaděný živel imaginárně vypustili opět do univerza, povedete jej do určité tělesné části tím, že specifickou vlastnost živlu ještě více stlačíte a tělesnou část živlem ještě více naplníte. Stlačený živel musíte s jeho specifickou vlastností v dotyčné části těla pocítit mnohem intenzivněji než v celém těle. Podobně jako když se stlačuje pára, aby bylo dosaženo většího tlaku, právě tak musí být živlem proniknuto maso, kosti a pokožka jednotlivé tělesné části.

Pakliže specifickou vlastnost živlu v naplněné částí těla pociťujete dosti značně, nechte živel pomocí své imaginace rozpustit do celého těla a vydechováním (viz III. stupeň) proudit nazpět do univerza. Toto cvičení provedete s každým jednotlivým živlem a to střídavě u vnějšího i vnitřního

orgánu s výjimkou mozku a srdce. Do obou těchto orgánů nehromaďte ani u sebe ani u jiných osob jakýkoliv živel, nechcete-li sobě i jiným uškodit na zdraví. Jenom takový Mistr, který je v ovládání živlů dokonale zběhlý, může si do jisté míry dovolit hromadit živly i v srdci a mozku, aniž by si tím uškodil. Své tělo zná dokonale a má je pod svou mocí.

Bez zvláštního hromadění můžeme živly s jejich specifickými vlastnostmi vést do všech orgánů, tedy i do srdce a mozku. Každý začátečník ať se chrání před hromaděním v srdci a v mozku jak živlů, tak životní síly, obzvláště tehdy, není-li ještě schopen sám jasnozřivě pozorovat funkce jednotlivých orgánů. Při hromadění živlů nebo životní síly v celém těle si mozek a srdce na to zvyknou, neboť rozpětí síly pak není jen v jediném orgánu, nýbrž rozprostírá se v celém těle.

Je záhodno obzvláště v rukou a nohou dobře ovládat hromadění jak živlů, tak životní síly, protože se s tím mág v praxi nejčastěji setkává. Největší pozornost je třeba věnovat prstům.

Další možnost zbavit tělesnou část živlu tkví v tom, že nakupený živel není třeba vést zpět do těla a vydechováním póry jej vrátit univerzu, nýbrž představou můžeme celý nakupený živel vypustit póry do univerza přímo z oné části těla. Tento postup je rychlejší. Mág musí samozřejmě znát a dokonale ovládat oba způsoby.

Druhá metoda hromadění živlů do jakékoliv části těla spočívá v tom, že do tělesné části přeneseme své vědomí a necháme ji jako u dýchání póry vdechovat a vydechovat. Při každém vdechu se živel vdechuje a bez představy, tedy naprázdno, se vydechuje. Máme-li pocit, že žádoucí živel je v tělesné části již dostatečně nakupen, vrátíme jej univerzu, odkud jsme ho načerpali. Tento postup je sice rychlý a jednoduchý, vyžaduje však dobré přenesení vědomí a samozřejmě i dokonalé ovládání hromadění životní síly v jednotlivých částech těla. Kdo se stal Mistrem i této praktiky, může jít opět o krůček dál.

Je nám již známo, že lidské tělo je rozděleno podle živlů na čtyři hlavní oblastí. Pro snadnější přehled si je zopakujeme:

Nohy až ke stehnům a ke kostrči včetně pohlavních orgánů odpovídají živlu země.

Oblasti břišní se všemi orgány (tj. střeva, slezina, žlučník, játra, žaludek až k bránici) náleží vodnímu živlu.

Hrudní koš, plíce a srdce až ke krku jsou vyhrazeny živlu vzduchu.

Hlavu se všemi jejími orgány ovládá živel ohně.

Účelem dalšího cvičení je naplňování jednotlivých tělesných oblastí jejich příslušnými živly. Praxe je tato:

Usedneme opět do své oblíbené pozice (ásany). Plícemi a póry vdechujeme živel země s jeho specifickou vlastností tíhy do zemní oblastí těla (od nohou počínaje až nad pohlavní orgány včetně kostrče). Zemní živel vdechněte sedmkrát, naprázdno vydechněte, takže zemní oblast je naplněna živlem ji ovlivňujícím. Zemní živel ponechte v zemní oblasti a zaveďte sedmi vdechy vodní živel do vodní oblasti, tedy do břicha, aniž byste ho vydechovali, takže je i tato oblast živlem ji ovládajícím rovněž naplněna. Nyní přejděte k dalšímu živlu a vdechněte opět sedmkrát živel vzduchu do hrudního koše a ponechte tento živel v jeho vlastní oblasti. Zbývá ještě oblast hlavy, kterou naplňte taktéž sedmi vdechy živlem ohně, vydechněte naprázdno, takže i oblast hlavy zůstane naplněná živlem ji ovládajícím.

Jsou-li všechny oblasti naplněny příslušnými živly, setrvejte asi dvě až pět minut v této poloze, načež započnete s jejich rozpouštěním. A to u nejposledněji naplněného živlu, v našem případě tedy od hlavy, začněte s ohnivým živlem tím, že sedmkrát naprázdno vdechnete a při každém vydechnutí (celkem sedmkrát) necháte ohnivý živel proudit zpět do univerza. Je-li oblast hlavy zbavena ohnivého živlu, přijde na řadu další oblast a to oblast vzduchu, dále oblast vody a konečně oblast země, až je celé tělo opět živlů prosto.

Kdo získal při těchto cvičeních určitou praxi, může ji obohatit tím, že jednotlivé tělesné oblasti nejen živly naplní, ale živly v oblastech nakupí. Postup je týž, jak, je shora uvedeno, to znamená, že se začíná opět živlem země od nohou a končí se živlem ohně v hlavě. Proces rozložení živlů je týž, jako u předešlého experimentu.

Tato cvičení mají veliký význam, neboť uvádějí jak tělo hmotné, tak i tělo astrální v dokonalý soulad s univerzálními zákony živlů. Došlo-li u mága k disharmonii ať již z jakékoliv příčiny a on ihned zasedne k těmto cvičením, dostane se okamžitě do své původní harmonie, nejen po několik hodin, ale po celé dni pocítí blahodárný vliv dokonalé harmonie celého univerza, která v něm vyvolá a zanechá pocit míru a blaženosti. Živlová harmonie v těle poskytuje ještě jiné možnosti a o některých z nich se zmíním v následujícím.

Především nemají negativní vlastnosti živlů na žáka žádný vliv. Dosáhl-li žák magické rovnováhy, stojí v centru dění, vidí veškeré zákony, všechen vznik a zánik z univerzální, tedy opravdové perspektivy. Vyhne se nemocem a vyvolá vyrovnávající účinek na vlastní karmu a tím i na svůj osud. Vůči každému nepříznivému vlivu se stane odolnějším. Vytříbí svou mentální a astrální auru a zesílí svou mentální a astrální matrici. Povzbudí své magické schopnosti a jeho intuice nabude univerzální povahy. Jeho astrální smysly se zjemní a jeho intelektuální schopnosti zvýší.

Magický výcvik těla

Cvičení prvního stupně se stalo žákovi již celoživotní potřebou.

Cvičení druhého stupně musí podle času a možnosti prohloubit a zesílit. Je třeba, aby žák byl schopen dodržet bezpodmínečně každou askezi, kterou si dobrovolně uložil, aniž by musel zápasit se svody nebo jim nakonec podlehl.

Cvičení třetího stupně je rovněž potřeba ještě prohlubovat. Držení těla musí žák již ovládat natolik, že vydrží sedět v ásaně po celé hodiny a to bez nejmenšího hnutí, bez jakékoliv nervozity a napětí a bez nejmenšího dostavování se svalových křečí. Svou vyzařovací sílu musí zesílit, prohloubit a musí ji zdynamizovat, což dokáže zesílenou imaginací, tedy představivostí a hlubší meditací.

Mág se musí naučit prakticky používat své vyzařovací síly při každé příležitosti a za každé situace. Musí v tom tak vyniknout, že se každé přání, které do své zářivé síly vloží, ihned uskuteční. Tím se stane schopným poskytnout trpícímu lidstvu v případech nemocí a neštěstí kdykoliv pomoc, za což se mu vždy dostane požehnání.

Přikročíme nyní k další, rovněž málo známé kapitole, ve které pohovořím o různém držení těla, o gestikulacích a prstokladech, což jsou tak zvané rituály. Základní princip spočívá v tom, že určitá idea, jistý myšlenkový pochod, má být potvrzen vnější vyjadřovací formou nebo naopak určitá idea či určitý myšlenkový pochod má být gestem vyvolán, hermeticky řečeno evokován. Tento základ platí pro celou obřadnou nebo rituální magii. Tím je řečeno, že lze nejen každou ideu (i každou bytost) vnějším způsobem vyjádřit, ale je možno ji vázat (poutat) i na určitý úkol.

Co nemá jména, symbolu nebo zevního znaku, je bezvýznamné. Na této pra-tezi spočívají veškeré magické pochody a rituály. I každá církevní soustava sleduje od pradávna své zvláštní náboženské kulty. Rozdíl je pouze v tom, že davu bylo z toho všeho přístupno jen velmi málo, vše ostatní bylo přísně tajeno a úzkostlivě střeženo a platilo jen pro církevní hodnostáře a zasvěcence. Každý rituál má svůj zvláštní účel, jemuž také slouží bez ohledu na to, zdali jde o zaklínací kouzla v Tibetu nebo o držení prstů Bali-kněží při provádění různých kultů v Orientu nebo o rituální zaklínání mágů. Syntéza je a zůstane vždy táž.

U justičních přelíčení se považuje zdvižení ruky se vztyčenými třemi prsty za důkaz pravdivé výpovědi a tudíž za magické gesto. Z hlediska křesťanského symbolizují vztyčené prsty svatou Trojici. Také každá z přečetných lóží a sekt má své zvláštní rituály. Tak např. jsou lóže svobodných zednářů vázány na určité znamení, slovo a hmat. Z dějepisně historického hlediska by se o tomto tématu mohlo říci mnoho. Pro praktickou magii resp. pro magický vývin by však takové studium bylo zcela bezúčelné.

Na pravého mága nijak nepůsobí, čte-li v různých knihách, jak leckterý mág kreslí svůj magický kruh, jak jej považuje za symbol nekonečnosti, Boha a nedotknutelnosti, do něhož na svou ochranu řadí svá génia a anděle anebo jak láma maluje svou mandalu a při rituálech do ní staví svá Thatagáta jako ochranná božstva. Pravý mág takové cizí návody a poučky nepotřebuje, ježto dobře ví, že to vše má vést pouze k jakémusi zpevnění určité ideje a že to má být pouhou pamětní oporou ducha.

V tomto (čtvrtém) stupni magického výcviku těla se mág naučí sestavovat a tvořit si své vlastní rituály, kulty, gesta a držení prstů. Vše záleží na jeho individualitě a schopnosti. Mnohý mág dosáhne nejprimitivnějšími rituály daleko více, než filozofický spekulant s nejkomplikovanějšími kulty. Přesný směr zde nemůžeme určit a žák musí jednat intuitivně a musí dokázat každou ideu, každý myšlenkový pochod, i to, co si přeje mít uskutečněné, vyjádřit jemu vyhovujícím vhodným gestem, držením prstů anebo rituálem.

Zajisté nebude např. chtít žehnající gesto vyjádřit sevřenou, k útoku zdviženou pěstí. Zcela podle situace, ve které se nachází, si sestaví svůj nenápadný rituál, jehož použije, nikým nepozorován, tedy tajně.

Někteří mágové, majíce ruce v kapsách, provádějí pohyby prstů uprostřed nejvyšší společnosti nenápadně obřadnou magii. Využívají při tom živlům odpovídající analogie pěti prstů a určí:

Ukazováček……ohni
Palec……...vodě
Střední prst……akáše
Prstenní prst……...zemi
a malíček……..vzduchu

A přitom ponechávají pravou ruku aktivním a levou ruku negativním živlům.

Naučte se proto dávat různým ideám zcela individuální znamení. Pomlčte však o nich před každým, protože kdyby někdo používal pro stejnou ideu téhož znamení, zeslaboval by ji odváděním její síly. Vaše osobní přání, která byste měli rádi co nejdříve splněna, upoutejte na svůj vlastní malý rituál nebo gestikulaci, nejlépe gestikulaci prstů a imaginujte, že se tímto gestem Vaše přání splní, přesněji řečeno, že se již splnilo. Zákon o dodržování přítomné doby a rozkazovacího způsobu platí i zde. Imaginací uskutečnění ve spojení s gestem nebo rituálem je třeba provádět na začátku co nejintenzivněji s pocitem jistoty, samozřejmosti a důvěrou a také s neochvějnou vírou ve zdárný průběh.

Nejdříve použijte obojího, tj. jak rituálu tak představy. Později, když se zabýváte s představou přání a jeho uskutečněním, provedete gesto nebo rituál zcela automaticky. Jestliže jste dospěli tak daleko, že se přání ve Vaší představě zautomatizovalo, je další postup opačný, a sice se provede rituál nebo gesto a představa neboli účinnost oné síly se automaticky rozplyne. To je vlastní účel rituálu nebo gestikulace, držení prstů nebo držení těla. Kdo dospěl již tak daleko, že přání ve své představě zautomatizoval, použije již jen rituálu nebo gesta a představa nebo dotyčná síla působí automaticky.

Dá se to snadno přirovnat k nabité baterii, u které stačí jen správný dotek, aby dala kdykoliv dostatek proudu. Opakováním představy se zvoleným gestem anebo rituálem se ve sféře příčin akášického principu tvoří mohutná zásobárna, která podle přání a účelu přijímá potřebnou vibraci (elektro-magnetické fluidum), barvu, zvuk a všechny potřebné analogie. Tyto můžeme právem pokládat za částice krve v celém jejím složení.

Je-li tato zásobárna častým opakováním rituálu dostatečně nabita silou, stačí pak rituál pouze provést, načež se ze zásobárny uvolní částice, která přivodí potřebný účinek. Proto je dobře zachovat o tom všem mlčení, protože stejným rituálem by mohl kdokoliv jiný bez veškeré námahy odčerpávat nabitou sílu a dosáhnout téhož účinku, což by pochopitelně šlo na úkor původce.

Jsou lóže, které svým začátečníkům ukládají provádění jistých rituálů, které takovou zásobárnu sil automaticky nabíjí. Vyšší zasvěcenci mají tak levný přísun pro svou vlastní zásobárnu sil, s nimiž pak mohou bez námahy operovat. Jakmile ale žák dělá pokroky, takže by mohl ze zásobárny již sám čerpat, je mu uloženo, aby rituálu co nejméně používal.

Mnohému přijde při tom na mysl, že některé pokrokové apolitické organizace vykonávají svými pozdravnými gesty vlastně nepřímo magický úkon a že do všeobecné zásobárny sil častým opakováním toho kterého pozdravného gesta, aniž by to tušili, přispívají i když nevelkou, tak přece jen novou dynamičností životních sil. Tak např. byl u německé národně-socialistické strany . pozdrav, doprovázený zdvižením ruky, určité mocenské gesto. Je-li ale pak takové silně utvořené kolektivní zásobárny sil zneužito k chamtivým a násilnickým účelům, postaví se tato mentálně napnutá síla následkem své polarity proti svým zakladatelům a výsledkem toho je rozkol a rozklad, nehledě k tomu, že kletby nesčetných obětí, jednak úpicích v žaláři, jednak nevinně k smrti odsouzených a smrti na bojišti vystavených, tvoří neviditelně protichůdnou polarizaci, která zásobárnu sil rozpouští.

Tentýž zákon platí stejnou měrou pro veškeré ostatní kulty kdekoli prováděné, ať v náboženství, v sektách nebo v lóžích. Zázračná uzdravování na poutních místech mají tutéž základnu. Věřící čerpá svou pevnou vírou a neochvějnou důvěrou v obraz světce anebo v sochu - duchovní sílu z akášického principu, která byla modlícími nakupena a stahuje ji k sobě, čímž dochází k zázraku. Dobře školený mág má na základě univerzálních zákonů k těmto a podobným úkazům vždy svůj správný postoj a dovede si jej logicky vysvětlit. Bylo by pro něho vskutku pouhou maličkostí, kdyby to ovšem měl v úmyslu učinit, strhnout tuto sílu na základě znalostí zákonů, zejména zákonů o polarizaci, z oné zásobárny sil na sebe a rovněž zázračně uzdravovat anebo provádět s ní zdánlivé zázraky.

Eticky vyspělý mág bude však podobné jednání považovat vždy za zcizení, k němuž se nikdy nesníží, neboť jemu jsou k dispozicí jiné možnosti. To budiž jen tak mimochodem podotknuto a věnujme svou pozornost opět rituálům.

Jak jsem se již zmínil, lze každou ideu, každé přání a každou představu realizovat rituálem, bez ohledu nato, zda na hmotné, astrální nebo mentální úrovni. Jenom doba uskutečnění závisí za prvé na duchovní zralosti, za druhé na tom, jak vydatně bylo rituálu použito. Mág udělá dobře, když si zvolí takové rituály, které může upotřebit po celý život, tedy rituály univerzální povahy. Čím méně přání bude mít, tím rychleji budou splněna. Pokud prvně zvolené rituály dostatečně uspokojivě neúčinkují, netvořte nové. Zpočátku postačí jeden rituál, nanejvýše tři. Dojde-li mág až k tomuto stupni vývoje, bude již vědět, jak daleko v tomto směru může jít a nakolik dokáže svou zásobárnu opatřovat potřebnou silou.

Souhrn všech cvičení IV. Stupně

I. Magický výcvik ducha

1) Přemístění vědomí zevně:
    a) do předmětů
    b) do zvířat
    c) do lidí

II. Magický výcvik duše

1) Hromadění (kupení) živlů:
    a) v celém těle
    b) v jednotlivých částech těla dvojím způsobem
2) Tvoření tělesné harmonie v příslušných tělesných oblastech:
    a) oheň - hlava
    b) vzduch - hruď
    c) voda - břicho
    d) země - nohy, pohlavní ústrojí, kostrč

III. Magický výcvik těla

1) Obřady (rituály) a jejich praktické upotřebení:
    a) gestikulace (gesta)
    b) držení těla
    c) držení prstů

Konec čtvrtého stupně

Stupeň V.

Moudrý Archimédes kdysi pravil: „*Označte mi bod v univerzu a já vypáčím zemi ze stěžejí*“.

Bude zajisté velmi málo těch, kteří vědí, že se za touto větou skrývá veliké okultní tajemství a to tajemství čtvrté dimenze. Ještě z doby školních docházek víme, že vše, co má tvar: kámen, rostlina, zvíře, člověk, zkrátka každé těleso, má zároveň všem známou délku, šířku a výšku.

Když jakýkoliv tvar např. kouli protkneme, obdržíme tak zvaný hloubkový bod, tentýž bod, který měl Archimédes při svém shora uvedeném výroku na mysli, protože tu jde o bod výchozí i závěrečný, jde o vlastní jádro každého tvaru. Každý z tohoto bodu pozorovaný tvar je stejnoměrně objektivní, jinými slovy řečeno, nachází se ve své skutečné rovnováze.

A v tom právě vězí ono tajemství čtvrté dimenze, tajemství časového a prostorového pojetí, tajemství bezčasovosti a bezprostorovosti a tudíž i tajemství prostorové magie.

Bude-li žák o tom náležitě meditovat, otevřou se mu nečekané hloubky vědění a za odměnu mu kyne vysoká intuiční schopnost. Prostorové magii budiž proto věnován pátý stupeň magického výcviku ducha.

Magický výcvik ducha

Předchozími cvičeními si žák osvojil určitou koncentrační schopnost a naučil se své vědomí libovolně přetvářet a každému tvaru přizpůsobovat. Tím se stal schopným natolik, aby vnikl hlouběji do vědy. Údaje pátého stupně magického výcviku ducha seznamují žáka s možností přenášení vědomí do středu každého tvaru od nejmenšího atomu počínaje až do nejvyššího univerza. Naučí se tím každý tvar z jeho středu nejen poznávat, chápat a pojmout, ale naučí se jej z jeho středu i ovládat. Schopnosti, které žák získá cvičením tohoto stupně, mají pro další magii veliký význam, neboť pouze jimi lze utvářet duchovní rovnováhu podle přání. Duchovní rovnováha je specifickou základní vlastností akáši neboli principu příčiny ducha. Přidržme se raději ihned praxe.

Sedíc ve své obvyklé pozici, položte před sebe několik větších předmětů, případně plnou kouli, krychli atd. Volte nejprve předměty s plným obsahem. Pozorujte chvíli některý z těchto předmětů, načež zavřete oči a přeneste své vědomí do jeho hloubkového bodu, tedy přesně do jeho středu. Myslete si, že se ve středu předmětu sami nacházíte a cítíte se být v něm. Přenesení vědomí musí být tak dokonalé, že při něm úplně zapomenete na své tělo.

Toto cvičení je sice těžké, ale praxe dělá Mistra! Počátečními neúspěchy se nenechte odradit a cvičte jen pilně dále.

Jelikož je člověk zvyklý jen na tři dimenze, vyskytují se z počátku určité obtíže, které však od jednoho cvičení ke druhému ustávají, až se konečně koncentrace do hloubkového bodu dokonale podaří. Vydržíte-li setrvat se svým vědomím ve středu zvoleného předmětu alespoň pět minut, přejděte k druhému.

Při stejně dobrém úspěchu zvolte jako cvičební objekt jiné, tentokráte nesymetrické předměty. Musíte dokázat přemístit své vědomí vždy do středu každého předmětu a pociťovat sebe jako zrnečko máku, ba dokonce jen jako pouhou částečku atomu. Podaří-li se Vám to pokaždé bez přerušení, přejděte k dalšímu cvičení a to: obsáhněte ze svého hloubkového bodu velikost a tvar předmětu. Čím menšími si v něm budete připadat a čím více se Vaše vědomí smršťí, tím větší se Vám bude zdát okolí nebo prostorovost cvičebního objektu. Zvolený předmět musí pro Vás znamenat celé univerzum a tento pocit prožívejte co možná nejdéle. Daří-li se Vám to bez poruch s předmětem symetrickým a nesymetrickým, volte jiný.

Cvičení můžete považovat za provedené, máte-li dobré úspěchy s každým předmětem. Po mnoha cvičeních s přemístěním vědomí do hloubkového bodu dosáhnete schopnosti prohlédnout

každý předmět a intuitivně získáte znalost jak o jeho hmotném tak i duchovním složení. Zároveň ale dokážete každý předmět z jeho hloubkového bodu, tedy z jádra ovlivňovat, podle přání jej magicky nabíjet a impregnovat mentální úroveň každého předmětu svým přáním.

Ve čtvrtém stupni si žák tuto schopnost, tj. hromadit životní síly zvenčí dovnitř osvojil, a tento tj. pátý stupeň mu umožňuje činit totéž, jen ještě pronikavěji zevnitř navenek.

U mága se předpokládá, že tutéž praktiku dokáže dokonale provést také ještě u zvířat a u lidí. Musí to dokázat i u takových objektů, které nemá přímo před očima. Ježto vědomí nemá hranic, dá se přenést na největší vzdálenost.

Došel-li mág až sem, chopí se dalších cvičení, týkajících se přemístění vědomí ve vlastním těle do čtvrté dimenze svého těla, svého malého univerza, mikrokosmu, tedy do akášického principu své vlastní bytosti. Viz následující praxi.

Seďte klidně ve své ásaně a zavřete očí. Přeneste své vědomí přímo do středu svého těla, který se nachází v pupečním důlku, což je tak zvaný plexus-solaris. Musíte sami sebe pociťovat jako pouhý bod, jako atomové zrnéčko v hloubkovém středu tj. mezi páteří a důlkem. Tento střed je nejhlubším bodem Vašeho těla. Pokuste se o to, abyste se v něm zdrželi vědomě alespoň pět minut. Pro kontrolu času použijte budík nebo stopky. Z tohoto bodu pozorujte své tělo. Čím nepatrnějším si budete sebe představovat, tím větší a objemnější Vám bude připadat Váš okruh, který se Vám bude jevit celým univerzem.

V tomto bodě meditujte asi takto: Jsem středem svého těla, jsem v něm určující silou! Počáteční obtíže nesmí žáka rozladit. I kdyby se mu to dařilo z počátku jen na několik vteřin, vytrvalým cvičením se z vteřin stanou minuty. Nejméně pět minut musí žák vydržet se svým vědomím v tomto hloubkovém bodě.

Po zpracování tohoto stupně musí se žák umět přenést v každé době a za všech okolností do tohoto hloubkového bodu, tedy do akášického principu a musí odtamtud poznat a ovlivnit vše, co se týká jeho bytosti.

Toto přemístění vědomí do vlastního akášického principu je pravý magický trans a je prvním stupněm ke spojení s kosmickým vědomím, což popisuji v jednom z dalších stupňů.

Magický trans nesmíme ztotožňovat se stavem vyvolávaným spiritistickými médii a to ani tehdy, kdyby šlo o pravou spiritistickou mediumitu. Většinou je ale vše klam, který lehkověrné strhuje k nerozumnému počínání. Skutečná spiritistická média přicházejí do tranzu pomocí modlitby, zpěvu anebo meditace, nebo opačným způsobem tj. pasivitou ducha (vyprázdněním mysli, čímž dochází k spontánnímu vyšinutí vědomí. V takovémto stavu pak mohou elementálové, zemřelí a ostatní nízké bytosti přimět astrální i hmotné tělo k různým projevům a všelijakým činům. Hermetická věda považuje takové experimenty za posedlost a to i tehdy, projeví-li se tu a tam i dobré bytosti.

Skutečný mág sice nepochybuje o podobných experimentech, pokud jde o pravé spiritistické pokusy, ale taková média (prostředky) může nanejvýše jen politovat. Mág může jinak, spolehlivěji a především vědomě přivodit styky s bytostmi. Bližší o tom ve zvláštní kapitole.

Magický výcvik duše

Praktické návody čtvrtého stupně nás naučily stahovat z univerza do svého těla všechny čtyři živly a hromadit je nejdříve v celém těle a pak v jeho jednotlivých částech a vyvolat tím určité živlové napětí, přesněji řečeno, tvořit tak zvanou dynamitu. Každým dalším cvičením se tělo stávalo vůči živlovému napětí elastičtějším a vůči vytvořenému tlaku víc a více odolným.

Pátý stupeň nás vede opět o krůček dále a poučí nás o tom, jak si máme počínat při projekci a ovládání živlů navenek, neboť bez této praxe by práce v praktické magii nebyla myslitelná. Musí nám proto jít o to, abychom tuto praktiku ovládali vskutku mistrně.

Zaujměte svou obvyklou pozici. Dýcháním plícemi a póry vdechujte pomocí představy živel ohně do celého těla. Ohnivý živel vdechujte s jeho specifickou vlastností horka a naprázdno vydechujte. Pociťujete-li v těle žár, je ohnivý živel dostatečně nakupen. Pomocí imaginace jej nechte z plexu-solaris vystoupit a naplňte jim celou místnost, ve které se nacházíte. Při vyprázdnění živlu z těla musíte mít pocit, že tělo je živlu úplně zbaveno a že se nakupený živel v místnosti rozšířil, podobně jak tomu bylo u impregnování místností životní silou. Hromadění a vyprazdňování opakujte s tímto živlem několikrát a po každém vyprázdnění hromaďte více ohnivého živlu v místností. Jakmile jste sami živlu prostí, musíte v místnosti soustředěný živel pociťovat na vlastním těle a seznat, že místnost je skutečně prohřátá.

Po několikerém nacvičování se teplo v místnosti stane nejen subjektivní, ale skutečné a vstoupí-li do takového živlem naplněného prostoru osoba, ať již magicky školena či nikoliv, musí i ona pocítit teplo. Teploměr na zdi nám prozradí, nakolik jsme byli schopní imaginárně živel ohně zhustit, aby v místnosti bylo teplo citelné.

Úspěch v tomto cvičení závisí na vůli a na plastické imaginární síle.

V tomto stupni sice není zapotřebí vyvolávat takové fyzické teplo, které by bylo třeba měřit teploměrem. Má-li ale mág obzvláštní zájem na tom, aby v tomto směru působil fenomenálně, může se na základě uvedeného návodu na toto živelné cvičení výhradně zaměřit.

Pravý mág se však s tímto malým fenoménem nespokojí a bude raději pracovat na svém dalším vývoji, neboť je přesvědčen, že během doby dosáhne ještě větších schopností.

Cvičení, týkající se zevní projekce živlů v místnosti je splněno, když mág teplo v místnosti zřetelně pociťuje. V kladném případě nechá pak nahromaděný živel ohně opět do nekonečna, tedy do univerza, všemi směry kulovitě rozplynout.

Je-li cvičební místnost naplněna živlem, může ji mág libovolně opustit, aniž by dříve živel rozpustil. Rovněž tak může živel neomezeně dlouho udržovat v místnosti, podobně jako při impregnování místnosti životní silou. Všechen zdar závisí na jeho vůli a imaginaci.

Nedoporučuje se však opustit na delší dobu místnost, jež byla naplněna určitým živlem, protože příslušné živlové bytosti pak v takové atmosféře tropí rády svoje rejdy, jdoucí pochopitelně na úkor mága. O tom však více v kapitole, týkající se práce se živlovými bytostmi.

Je třeba upozornit ještě na následující: Pracuje-li mág při těchto cvičeních ve volné přírodě, tedy v neohraničeném prostoru, musí si na základě své představivostí vymezit sám určitý prostor o libovolné velikosti. Imaginaci nejsou ani zde kladeny překážky a meze.

Stejně jako se živlem ohně nechť žák cvičí postupně i s ostatními třemi živly, takže vystřídá oheň se živlem vzduchu, po něm přijde na řadu živel vody a konečně živel země. Cvičení nechť si žák rozdělí podle svých časových dispozic. Jeden den může cvičit se živlem ohně, druhý den se živlem vzduchu atd. Může ale také v jednom dni probírat cviky s více živly. A to tak, že cvičí např. ráno s prvním živlem, v poledne s druhým, večer s třetím a druhého dne ráno opět se čtvrtým živlem. Žáci, mající nadbytek volného času a silnou vůli, mohou probrat všechny čtyři živly při jednom cvičení. Tito žáci budou mít velký úspěch v ovládání živlů. Ovládá-li žák v tomto směru všechny čtyři živly, může jít dále.

Předešlé cvičení poučilo žáka o tom, jak má živel vdechovaný skrze plexus-solaris soustřeďovat navenek do místnosti. Dalším cvičením získá schopnost vysílat póry a plícemi nakupený živel nejen skrze plexus-solaris do místnosti, nýbrž vydechováním póry celého těla vyvolat i takto jakési hromadění živlů v místnosti. To probere postupně i s ostatními živly. Rozpuštění živlů do nekonečna, do univerza se děje stejným způsobem, jak uvedeno v předešlém cvičení.

Ovládá-li žák dokonale i toto cvičení, pokračuje tím, že koná totéž cvičení, ale nikoliv celým tělem, nýbrž jen jednotlivými částmi těla. V magii je nejvíce třeba rukou a prstů, kterým musí žák věnovat největší pozornost. Živelným dýcháním póry musí onen živel soustředit v jedné ruce nebo v obou rukou tak, že jej pak pouhým pohybem ruky najednou bleskurychle vpustí do zvolené místnosti, kterou tímto živlem okamžitě impregnuje. Opakováním cvičení se stane i v tom Mistrem.

Toto cvičení provádí žák se všemi živly až do úplného zvládnutí, načež jde opět o krůček dále.

Usednete jako obvykle do své oblíbené pozice. Vdechujte plícemi a póry celého těla živel ohně a nahromaďte jej v celém těle, až pociťujete opět žár. Nyní imaginujte, že se z nakupeného živlu ohně tvoří v pupečním důlku, v plexu-solaris stlačená ohnivá koule o průměru asi 10-20 cm. Tato stlačená koule musí být tak ohnivá a jasná, že se rovná slunečnímu svitu. Nyní si představte, že tato koule vystupuje volně z Vaší sluneční uzliny (solar-plexus) a že se v prostorovém vzduchu vznáší. Musíte imaginovat, že i při vznášení se v místnosti koule doběla žhaví a že vydává žár. Imaginárně mějte kouli co možná nejdéle v dohledu. Přibližujete-li se jí rukou, musíte pociťovat sálavé horko. Cvičení zakončíte tak, že necháte kouli do univerza buďto zvolna rozplynout nebo naráz rozpadnout v nic. Obě možnosti se Vám musí stát běžné. Stejným způsobem si počínejte se živlem vzduchu, vody a země.

Abyste si u živlu vzduchu mohli udělat lepší představu, dejte kouli při stlačování bleděmodrou barvu. Představa vodního živlu vám půjde lépe; ne-li, tedy si jej představte pro začátek jako ledovou kouli. Nebude však jistě těžko představit si zemní živel v podobě hliněné koule.

Jakmile jste toto cvičení probrali a dokonale ovládli všemi živlovými koulemi, pokuste se utvářet dle stejného návodu jiné formy, jako krychle, kužele, pyramidy a pod. Cvičení můžete považovat za zvládnuté, jestliže se vám podařilo každý živel, který jste ve svém těle nahromadili, do libovolného tvaru zhustit a navenek promítnout.

Jedině tehdy, bylo-li toto cvičení dopodrobna zvládnuto, může přijít na řadu další, které popisuje projekci živlů přímo z univerza. Praxe je následující.

Sedíte ve své ásaně a dýcháte klidně a bez námahy. Představujete si, jak z nekonečného prostoru, z univerza stahujete živel ohně a naplňujete jím místnost, kterou obýváte. Univerzum Vám musí připadat jako obrovská koule, z které ohnivý živel všemi směry čerpáte a místnost jím naplňujete. Imaginujte, že ze samého prazdroje je živel ohně nejéteričtější, nejjemnější, že houstne tím více a stává se hmotnějším a palčivějším, čím více jej k sobě stahujete. Při tomto cvičení musíte na vlastním těle pociťovat žár. Čím více stlačený živel v místnosti houstne, tím větší je teplota. Musíte mít pocit, jako byste byli v peci. Imaginací a silou vůle nechte pak tento živel opět rozplynout v nekonečnu.

Totéž proveďte se živlem vzduchu, který stáhnete rovněž z kulovitého univerza všemi směry k sobě dolů, naplníte jím místnost a necháte zhoustnout. Při tomto cvičení musíte mít pocit, že se vznášíte v nekonečném moři vzduchu prosti tíhy a síly přitažlivosti.

Bylo-li toto cvičení správně provedeno, máte v takto naplněné místnosti pocit lehkosti, jako byste byli sami nějakým balónem. Zhuštěný vzdušný živel rozpusťte pak do své původní substance právě tak, jako popsaný živel ohně v předcházejícím cvičení. Taktéž si počínejte se živlem vody. Představujte si, že tento živel stahujete k sobě z nekonečného oceánu, nejdříve ve tvaru studené páry, kterou tím více zhušťujete, čím blíže je Vaší osobě a místnosti.

Touto studenou párou naplňte celou cvičební místnost a domnívejte se, že jste uprostřed tohoto imaginovaného živlu vody. Musíte pociťovat třeskutý mráz, který Vám na hmotném těle nahání husí kůži. Jakmile cítíte zmíněný pocit zimy, nechte vodní živel opět rozplynout do univerza ve svou prapodstatu.

Tímto způsobem je mág schopen vyvolat kolem sebe i v nejparnějším létě v několika okamžicích příjemný chládek. Právě tak si počínejte se živlem země. Z univerza stahujte šedou hmotu, která, jsouce podobna hlíně, se stává stále hnědší, čím více přichází do Vaší blízkosti. Touto těžkou hmotou naplňte hustě svou místnost. Na vlastním těle musíte při tom pociťovat její tíhu a tlak, jakož i sílu spojitosti. Máte-li tímto pocitem živel země ve své moci, rozložte jej jako ostatní živly do jeho pralátky.

Z toho všeho vidíme, že stahování a zhmotňování živlů směřuje při tomto postupu přesně tam, kam je naše koncentrace řídí, aniž by živel, se kterým právě pracujeme, musel procházet dříve

naším tělem. Vše se tedy odehrává mimo naše tělo. Mág musí dokonale ovládat oba způsoby, protože při některých magických pracích potřebuje živel, který zhmotnil vlastním tělem např. při léčení nemocí, při tvoření služebních duchů a elementárů. Naproti tomu v jiných případech potřebuje živel přímý, univerzálně zhuštěný. Ovládá-li dobře tuto praktiku, může jít dále.

Nové cvičení spočívá v tom, že z univerza je vzat živel, jímž se nenaplňuje místnost tak, jak praví cvičení předcházející, nýbrž zhušťuje se jím libovolně zvolená forma, podobně jako při cvičeních, kde v těle (solar-plexu) byly ze živlu tvořeny a zhušťovány formy a jako ve vzduchu se vznášejíce mimo tělo udržovány, jenomže tvoření forem se neděje v těle, nýbrž přímo ve vzduchu, ve kterém se formy také vznášejí.

Takto si mág musí umět vytvořit kouli ohně, vody, vzduchu a země. Když se mu to správně podařilo, nechť tvoří ze živlů před ním se v místností vznášejících jiné tvary, které po nějaké době nechá opět rozplynout v univerzu. Přitom musí ale vždy pociťovat specifickou vlastnost onoho živlu, s nímž pracuje a z něhož tvoří, musí to dokonce vést tak daleko, že i nezasvěcená osoba onen živel pocítí a zahlédne.

Toto jsou však již veliké výkony, výsledky namáhavé práce v tomto oboru. Zkrátka žák musí být schopen během cvičení každý živel z univerza zhustit a stlačit do jakékoliv zvolené formy. To je účelem tohoto cvičení. Mágové v tomto směru vycvičení dokáží zhustit živel tak dokonale, že se stane hmotnou silou. Tak např. vznítí pomocí ohnivého živlu oheň v největší vzdálenosti. Z počátku se cvičí v tom, že z univerza vzatou ohnivou kouli stlačí imaginárně bez předchozího promítnutí do malé kuličky, z které učiní žhavou jiskru. Tuto jiskru vloží do připraveného klůcku vaty, nasáklého lehce hořlavou látkou, jako je éter, benzín, nebo líh. Stejným způsobem se připraví druhá jiskra se živlem vzduchu a když se tyto jiskry vzájemně dotknou, zachytí vata oheň a začne hořet. Pakliže se mágovi tento malý zázrak podařil, opakuje pokus s knotem obyčejné svíčky a konečně s petrolejovou lampou. Dokáže to učinit na blízko i na dálku.

Kromě toho může spoutat ohnivou jiskru do obyčejného skla nebo do láhve, do které vrhne bleskurychle jiskru vody. Jakmile se tyto jiskry střetnou, nastane výbuch obou živlů a sklo nebo láhev se rozletí na tisíc střepin. Takové a podobné hříčky si pak mág sestaví sám, ježto zná zákony a ovládá je. Skutečný mág ovšem při takovýchto magických žertovinách nezůstane. Ví dobře, že může se živly vyvolat přírodní fenomény, jako blesky, hromobití, déšť, velké bouřky a naopak, může tyto zadržet, zahnat a rozložit. Všechny tyto síly, na které průměrný člověk hledí jako na zázraky, jsou mágovi samozřejmostí a záleží na jeho libovůli, hodlá-li při nich zůstat nebo pokračovat ve svém vývoji.

Mimo jiné je mu též známo, že orientální fakíři dokáží onen skutečný zázrak s mangovým stromem, kde z malého semínka vyroste strom až k plodu během jediné hodiny výhradně jen na základě ovládání živlů.

Žák může ještě také fyzicky kontrolovat hmotné zhuštění živlů a to tím, že zhuštěný živel hodí do sklenice s čistou, ještě lépe destilovanou vodou a toto vhození živlu několikrát opakuje. Pak zjistí, že chuť vody je při ohnivém živlu nakyslá, při vzdušném živlu nasládlá, při vodním živlu natrpkle stahuje a při zemním živlu je ztuchlá. I chemicky je možno tento postup zkoumat, když do takto impregnované vody ponoříme malý proužek lakmusového papíru. Při dobré a pevné impregnaci uzříme, že aktivní živly tj. oheň a vzduch, vyvolají na lakmusovém papíru kyselou reakci, zatímco u vody a země bude reakce zásaditá.

Při tomto experimentu nám bezděčně přijde na mysl biblická svatba v Kanaae, při níž Kristus proměnil vodu ve víno. Jedině tak vysoký zasvěcenec, jakým byl Kristus, dokáže provést tento zázrak a to nikoliv vlivem živlů zvenčí, nýbrž ovládáním akášického principu vody z nitra navenek.

Tímto příkladem uzavírám ovládání živlů magického výcviku duše pátého stupně. Nikdo ať nejde dále, pokud nemá všechna cvičení dokonale zvládnuta. Veškerá cvičení jdou ruku v ruce, ježto jsou na sobě závislá a navazují jedno na druhé.

Předpokládám, že nikoho nenapadne sledovat pouze ojedinělé metody. Nejen, že by nedosáhl žádného očekávaného úspěchu, ale co horšího, škodil by tím vlastnímu zdraví. A hlavně toho je

třeba dbát. Kdo však svědomitě probírá jedno cvičení po druhém, může s klidným svědomím pokračovat a pracovat plnou parou na svém magickém vývoji.

Magický výcvik těla

Tento stupeň obsahuje cvičení, která umožňují vědomě pasivní styk‘ s neviditelnými bytostmi. Tyto metody se sice do jisté míry podobají metodám spiritistickým, ale jak mág sám pozná, je rozdíl vtom, že se z něho nestane bezděčný nástroj, který spiritisté nazývají médiem.

Mág se nesmí stát hříčkou nekontrolovatelných sil, naopak, svoje síly řídí vědomě a naučí se jich rovněž vědomě používat. Přitom dbá zákonů jak neviditelného, tak i fyzického světa.

Pro pasivní styk s neviditelnými bytostmi se v první řadě hodí nejlépe cvičení levitační, jejichž účelem je tu či onu část těla magicky natolik preparovat nebo uzpůsobit, aby se její pomocí mohla bytost projevit. Přejděme tedy ihned k praxi.

Zasedněte pohodlně ke stolu, na který položíte obě ruce. Do pravé ruky proveďte hromadění životní síly a koncentrujte se přitom na to, že svoji ruku a prsty ovládáte jen pouhou vůlí, tedy nikoliv pomocí svalů. Potom nechte nakupenou životní sílu svou představou opět rozplynout do univerza. Nyní započněte s vlastním levitačním cvičením.

Živel vzduchu nahromaďte do ukazováčku pravé ruky a soustřeďte se přitom na to, že ukazováček je tak lehký jako vzduch. Potom si představte, že svou vůlí ukazováček zdviháte, při čemž ruka s ostatními prsty leží klidně a nepohnutě na stole. Musíte mít při tom pocit, že ukazováček nezdvihají svaly, nýbrž Vaše vůle. Jakmile jste prst dostali do výše, nechte jej opět vůlí klesnout. Kdybyste mezitím, co prst je ve výší, ustali v soustřeďování, ihned by klesl. Můžete se o tom konečně i sami přesvědčit, avšak jen proto, abyste zjistili, zda to dokáže vůle nebo svaly.

Můžete-li ukazováčkem pravé ruky provádět vlastní vůlí libovolně levitace, proberete postupně i ostatní prsty. Levitační cvičení je skončeno, když můžete vlastní vůlí nechat zdvihat a klesat všechny prsty pravé ruky. Totéž cvičení proveďte i s prsty levé ruky. Po zdařilém cvičení se pokuste zdvihnout tímto způsobem celou ruku, nejprve pravou a potom levou.

Dostaví-li se po opakovaném cvičení i v tom úspěch, půjdete dále a pokusíte se zdvihnout svou vůlí ruku nejen až k lokti, ale k samému rameni. Pokusy můžete také rozšířit tím, že zdvihnete pomocí vlastní vůle obě ruce současně.

Kdyby mág takto procvičil celé tělo, stal by se po delší době schopným toho, že zdvihne svou vůlí celé své tělo do vzduchu. Mohl by kráčet po vodě, aniž by se potopil, mohl by i s tělem vzlétnout a konat ještě mnoho jiného, zcela dle vlastního přání. Musel by ovšem provádět tato cvičení řadu let, aby dosáhl zmíněných úspěchů.

Velmi dokonalý zasvěcenec dokáže tyto a podobné fenomény hravě i bez dlouholetého cviku, což závisí ovšem na magické zralosti a na magickém vývoji. Bez pádných důvodů nebude však žádný mág tyto fenomény vyvolávat a už vůbec ne snad jen proto, aby ukojil zvědavost nevěřících.

V našem vývojovém stadiu se spokojíme s tím, že budeme pohybovat vlastní vůlí rukama a prsty. Když jsme došli až sem, chopme se ještě jiného menšího, průpravného cvičení, kterého je k pasivnímu styku s neviditelnými bytostmi rovněž zapotřebí.

Usedněte opět ke stolu, na němž necháte ruce klidně ležet. Plasticky si představujte, že duchovní pravá ruka vystupuje z fyzické. Psychickou ruku položte vedle fyzické nebo ji nechte stolem padnout do klína. Představovanou duchovní ruku musíte pokládat za svou skutečnou ruku. Ve hmotné ruce nastane mentálně volný prostor ve tvaru zevní ruky. Myslete přitom, že hmotná ruka je bez prostoru a že se tedy nachází ve čtvrté dimenzi tj. v akášickém principu. Podařilo-li se Vám udržet tuto představu několik vteřin, jděte se svojí mentální rukou opět nazpět do hmotné ruky a ukončete tím cvičení.

Opakujte toto cvičení několikrát, až se Vám podaří delší dobu, nejméně pět minut, ruku uvedeným způsobem vymístit. I s druhou rukou můžete, chcete-li, provádět tytéž cviky. Teprve po velmi zdařilém úspěchu jste schopni navázat pasivní styk s neviditelnými bytostmi.

Magická průprava je, jak vidno, poněkud jiná než u spiritistů, kteří zaujímají pasivní postoj, protože vezmou do ruky tužku a píší nebo kreslí. Zda zprávy, nazývané spiritisty mediálním psaním nebo mediálním kreslením, pocházejí skutečně ze čtvrté dimenze, jak mají za to „z onoho světa“, či zda vznikly jen z podvědomí onoho média, ponechme mínění a úsudku mága.

Ruka, která byla vymístěna dle mé metody, se nachází skutečně ve čtvrté dimenzi, kde může být viděna bytostí oné sféry. Bytost se ruky zmocní a přenese zprávy do našeho hmotného světa.

Po absolvování těchto cvičení je žák schopen spojit se s bytostmi čtvrté dimenze. Mág se bude především snažit navázat styk se svým ochranným duchem, s jeho tak zvaným duchovním vůdcem, který je mu nejblíže. Každý žák magie ví, že od samého zrození je mu božskou Prozřetelností dána na cestu bytost, jejímž úkolem je bdít nad svým chráněncem, řídit jeho kroky a inspirovat ho. Dle vývoje a karmy to může být duch některé zemřelé příbuzenské osoby, může to ale také být inteligence, která se na této planetě ještě neztělesnila; tato dbá o duchovní blaho svého chráněnce obyčejně až do puberty. Čím se člověk stává intelektuálně zralejším, tím méně pozornosti mu duchovní vůdce věnuje a to zejména u takových lidí, kteří si na svého vůdce vůbec nevzpomenou. Svazky se tedy víc a více uvolňují.

O třídním zařazení takových ochranných duchů, jakož i o jejich působení by bylo možno mnoho říci, jenomže by to značně překročilo rámec této knihy. Mágovi je však dána možnost, spojit se se svým vůdcem a dovědět se přímo od něho o všem, co si přeje vědět a co je mu zapotřebí znát. Mág však si může být jist, jestliže je poctivý a jeho povaha zušlechtěna, je-li ve svém vývoji pilný a vytrvalý, že se jeho vůdce bude sám snažit o navázání styků se svým chráněncem. Ať tedy žák hledí nejdříve navázat spojení se svým ochranným duchem. Následuje příslušná praxe.

Vezměte k ruce siderické kyvadélko. Nemusí to být ani originál kyvadélka, stačí také prsten či malý předmět, v nouzi i hřebík, který upevníte na hedvábné niti. Konec nitky otočíte několikrát kolem ukazováčku. Kyvadélko krouží v průměru asi 20-25 cm volně ve vzduchu. Zasedněte pohodlně ke stolu, na který opět položíte obě ruce. Loket ruky, držící kyvadélko, opřete o stolní desku, nad kterou asi 2-3 cm vysoko bude kyvadélko volně kroužit. Loket zůstane opřen, ruku nutno držet zpříma. Asi 5-7 cm stranou nebo za kyvadélko postavte sklenici, vázu nebo jiný zvonivý předmět. Jakmile je podle návodu vše připraveno, vysuňte svou mentální ruku z té, která drží kyvadélko a nechte ji ležet vedle hmotné ruky. Načež se uveďte na několik okamžiků do tranzu, jak popisováno v mentálním školení, tj. že přemístíte své vědomí do středu pupku, čímž se octnete ve čtvrté dimenzi. V tomto stavu volejte svého vůdce a žádejte ho v duchu, aby se Vám prostřednictvím Vaší magicky uzpůsobené ruky projevil. Zachovejte přitom klid a pozorujte kyvadélko, žádajíce současně vůdce, aby vám jedním úderem na sklo dal najevo zápor (tedy NE), dvěma údery NEURČITO a třemi údery klad (ANO).

Podivíte se tomu, jak se kyvadélko dá do pohybu a provede žádané údery. Citlivější osoby dokonce postřehnou, že ruka, držící kyvadélko, je ovládána rukou cizí. Budete možná mít i pocit, jako by Vaše ruka byla pouze rukavicí, ve které vězí ruka cizí, která kyvadélkem pohybuje. Jiné osoby naproti tomu z toho všeho neuvidí nic a budou namísto toho mít pocit, že myšlenky jsou nepřímo řízeny přáním, jež pohybuje svaly ruky a vyvolává kyvadélkové kmity. To vše je zcela individuální a záleží to na vlohách. Kdyby hned na první pokus nedošlo k spojení s duchovním vůdcem, nenechte se případným nezdarem odradit. Vytrvalost vede k úspěchu. Nejde-li to hned naráz, podaří se to jistě po několika dalších pokusech.

V každém případě se dříve nebo později podaří každému žáku navázat styky se svým duchovním vůdcem. A došlo-li jednou k těmto stykům, můžete svému vůdci buďto v duchu nebo hlasitě klást otázky, na které vůdce odpoví znamením kladu, záporu nebo neurčitosti. Především to mají být otázky, týkající se samotného vůdce, jako např. zda se hodlá prohlásit, zda byl již na této planetě vtělen a pod.

Po navázání styků pomocí kyvadélka lze namísto úderů na sklo sáhnout ke kulaté planžetě. Je to kruhový kotouč, rozdělený do políček a každé políčko se opatří abecedním písmenkem. Uprostřed zůstane malý kulatý volný prostor. Kyvadélko bude směřovat k jednotlivým písmenům a slabikováním udělí vůdce bližší zprávy.

Bylo-li dosaženo úspěchu, pořiďte si větší planžetu s úplnou abecedou, číslicemi, s políčky: ano, ne, nejisto, s udáním dnů a hodin. Uprostřed zůstane rovněž volné pole, odkud se vychází. U této větší planžety odpadá manipulace s kyvadélkem, které nahradíte malou (likérovou) sklenkou. Na nožce likérové sklenky nakreslíte inkoustem, tuší nebo inkoustovou tužkou šipku jako ukazovatel. Spodní část sklenky vezměte mezi ukazováček a střední prst a rukou vůdce nechte sklenku pohybovat po abecedě. Hrot šipky bude pak směřovat k písmenkům.

Aby se mohlo sklenkou po planžetě snadněji pohybovat, můžete jí dát pod sklo, neboť po hladké ploše skla bude manipulace se sklenkou výhodnější.

Takové a podobné pomůcky si žák může vymyslit sám. Různé podněty nalezne čtením spiritistické literatury. To vše jsou jen počáteční pomůcky, kterých později nebude zapotřebí.

Ve cvičení pokračujte s tím, že požádáte svého vůdce, aby u magicky připravené ruky zdvihl ukazováček. Vznesete prosbu, aby při NE zdvihl prst jednou, při NEJISTO dvakrát a při ANO třikrát. Máte-li úspěch s ukazováčkem, provedete totéž cvičení i s ostatními prsty. Přijdete na to, že některým prstem Vám to půjde lépe. U někoho to bude ukazováček, u druhého žáka prostředník nebo prsteník. Jelikož v tom hraje úlohu pružnost prstů, zůstaňte pak trvale při onom prstu, kterým se Vám cvičení nejlépe dařilo.

Mág uvítá tuto metodu jistě s radostí, protože umožňuje pasivní styk s neviditelným světem, ať již s vůdcem anebo se zemřelými, a to i tehdy, když okolnosti nepřipustí sáhnout k tužce nebo planžetě, jako např. ve společnosti, v přírodě apod. v takovýchto případech je třeba držet ruku pouze v kapse a i v největším návalu přijde odpověď ANO či NE, zejména když v tom bylo již dosaženo určité zručnosti.

Kdo veškeré uvedené experimenty ovládá, přejde k mediálnímu psaní dle následující metody:

Položte před sebe kus čistého papíru, vezměte do ruky tužku jako při obyčejném psaní. Na palec, ukazováček a střední prst můžete navléknout jakýsi gumový prstenec, nepříliš těsně přiléhající, který si sami zhotovíte z kousku hadice od jízdního kola. Účelem gumového prstence je držet prsty pohromadě, abyste se na držení tužky nemuseli zvláště soustřeďovat.

Poté se uveďte do tranzu, volejte svého duchovního vůdce, připravte mu dle uvedeného návodu magicky pravou ruku a požádejte ho, aby Vaší pravou rukou psal. Z počátku to budou jen nerovné čáry, později nečitelná slova, po několika cvičeních budou slova i věty již čitelné. Popsaný list vyměňte novým čistým, který jste si již předem připravili. Na všechny dotazy obdržíte přímou odpověď. Stálým opakováním tohoto cvičení získáte takovou zručnost, že Vám mediální psaní půjde velmi snadno. Takto se můžete spojit se zemřelými příbuznými, rodinnými příslušníky, s nimiž si přejete vejít do styku. Mág pozná, že není rozdílu mezi vezdejším a oním světem, že to jsou jen stupně hustoty čtvrté dimenze, ve kterých se různé bytosti zdržují a smrt bude pro mága pouhým přechodem do této zmíněné čtvrté dimenze.

Ještě se zmíním o tom, že je (zcela podle založení) několik druhů mediálního psaní a to:

První je automaticko-mechanická metoda, při které se ruka pohybuje zcela automaticky, aniž by mág předem věděl, co bude psát anebo co onen duch hodlá sdělit. Při této metodě dochází i k sdělování v cizích jazycích, které mág nejen že neovládá, ale které ani nikdy neslyšel. I kresby a obrazy mohou takto vzniknout.

Druhá je inspirační a nejběžnější metoda, při níž se sdělení projevují v podobě hlasitého myšlení v nitru anebo mimo sebe. Mág ví takřka již předem, co mu bytost hodlá sdělit. Častým opakováním se v pasivním styku stává tato inspirace hlasitým myšlením a slyšením. Sdělení pak přicházejí z hloubi duše anebo zvenčí.

Třetí metoda je intuitivní, při níž máme pocit, jako bychom psali sami. Kladené otázky jsou okamžitě zodpovězeny. Budí to dojmem, jako bychom odpověď na otázky sami věděli. Je to jakýsi

druh jasnovědění. Ruka píše plným vědomím slova a věty, aniž bychom něco slyšeli anebo byli k něčemu inspirováni.

Metody mohou být i pomíchané např. poloautomatické a poloinspirativní anebo intuitivní nebo mohou být společné tj. inspirativní a intuitivní. Po delším cvičení se teprve ukáže, která metoda převládá. Pracuje-li však žák správně a poctivě, je každá metoda dobrá a spolehlivá. Cvik dělá Mistra!

Uvedu ještě několik připomínek k otázkám kladeným bytostem a k sdělením, která můžeme obdržet. Především se nesmí mág se svými cvičeními a úspěchy vychloubat. Čím více o tom pomlčí, že je ve styku s neviditelnými, tím lépe pro něho. Dále si buďte při kladení otázek vždy vědomi toho, že máte co činit s bytostmi, které jsou podřízeny jiným zákonům než my lidé na fyzické úrovni. Nezapomínejte také na to, že bytosti, jež před tím žily na naší zemi, jsou brzy dezorientovány, protože je naše fyzická sféra třídimenzionální tj. závislá na času a prostoru, což ve sféře čtvrté dimenze odpadá. Jen velmi vyspělé bytosti jsou schopny podat spolehlivou zprávu o čase, dění, budoucnosti atd.

Mág se proto bude ptát bytostí na jejich domov a pro své poučení bude spíše žádat sdělení a vysvětlivky o čtvrté dimenzi. Později, až žák bude mít duchovní smysly vyvinuty, nebude pasivní styk s neviditelnými bytostmi již potřebovat, protože to, co mu může bytost říci, si dokáže sám a spolehlivě zjistit. Pasivní styk má sloužit jen k tomu, abychom se přesvědčili o jiném světě, který bude každý obývat po odložení hmotného těla.

Souhrn všech cvičení V. stupně

I. Magický výcvik ducha

1) Prostorová magie

II. Magický výcvik duše

1) Projekce živlů zevně:
    a) pomocí vlastního těla, zhuštěné v plexu-solaris
    b) zhuštěné v rukou, obzvláště dynamicky prsty
2) Zevní projekce živlů bez předchozího průchodu tělem

III. Magický výcvik těla

1) Průprava pro pasivní styk s neviditelnými bytostmi:
    a) uvolnění vlastní ruky k tomu účelu
    b) výcvik prstů pomocí kyvadélka, tužky, planžety atd.
2) Pasivní styk:
    a) s vlastním ochranným duchem
    b) se zemřelými a jinými bytostmi

Konec pátého stupně.

Stupeň VI.

Upozorňuji znovu důrazně, že všechna dosavadní cvičení musí být bezpodmínečně dokonale zvládnuta, aby bylo možno udržet rovnováhu i při vyšším magickém vývinu. Nemělo by význam některý stupeň vynechat nebo jej zanedbat. Každá mezera by se brzy projevila a žákovi by pak bylo velmi těžké ve vývinu to nebo ono dohánět. Svědomitost je proto jednou z předních podmínek úspěchu v magii, a vždy se vyplácí.

Magický výcvik ducha

V tomto stupni se budeme zabývat meditací o duchu. již v teoretické části této knihy hovořím podrobně o mentální úrovni a rovněž o mentálním těle, tedy o duchu. V tomto pojednání bude naším úkolem učinit si jasný obraz o vlastním duchu včetně jeho čtyř funkcí se zřetelem k nám již dobře známým čtyřem živlům, kteréžto funkce se naučíme zvláštním meditováním od sebe rozlišovat. Vlastnosti ducha, odpovídající čtyřem živlům, jsou tyto:

Vůle, která náleží principu ohně.

Intelekt se všemi jeho souběžnými aspekty (jako jsou rozum a paměť), který náleží principu vzduchu.

Cit se všemi aspekty, náležející principu vody‘

a ***vědomí*** rovněž se všemi aspekty, jako spojovací páska předcházejících tří živlů, náležející principu země.

V myšlenkách se ponořte do sebe, pozorujte jak sebe tak i funkce ducha a meditujte o nich. Každou živlovou funkci si musíte umět jasně představit. Dovedete-li rozlišovat funkce ducha respektive učinit si o nich jasný obraz, půjdete dále.

Toto předběžné cvičení je velmi důležité, neboť uschopňuje mága, aby na mentální úrovni jak u sebe, tak i u jiných osob mohl tyto funkce příslušným živlem ovlivnit, ovládnout, zesílit anebo zeslabit, popřípadě i vypudit.

V dalším cvičení je třeba uvědomovat si své mentální tělo, které se nachází v jakémsi astrálním obalu a spolu s tímto ve hmotném těle podobně jako když je ruka v jemné hedvábné rukavičce, přes kterou je navlečena ještě další rukavice, avšak z tlustého materiálu. Vaše ruka musí pociťovat obě rukavice. Právě tak tomu musí být s celým duchovním tělem. Svého ducha musíte pociťovat v jemném astrálním těle a toto opět v těle hrubohmotném. A právě toto uvědomění je duch. Meditujte o tom při každé vhodné příležitosti.

Jste-li si tím jisti, že Váš duch zaujímá jak astrální tak i hmotné tělo, že obě těla pociťuje a oživuje a že vlastně všechny úkony koná duch prostřednictvím těchto dvou obalů, můžete jít opět o krůček dále.

V jednání si počíná každý člověk buďto vědomě, polovědomě nebo i bezděčně, zcela tak, jak mu to impulzivně z nitra nebo zvenčí přichází, aniž by tomu věnoval zvláštní pozornost.

Následující cvičení Vás naučí jednat při všem vědomě, ať jde o malé či o velké věci, a Vaší snahou budiž, abyste dobu každého vědomého úkonu prodlužovali.

Pod slovem „vědomě“ není míněno, že máme myšlenkou nebo pozorností zůstat při věci, nýbrž že máme jednat s představou a s pocitem, že duch jedná pomocí duše a hmotného těla. Kráčíte-li např. po silnici, nemyslete na to, že kráčíte Vy, nýbrž že je to Váš duch, který jde a který posunuje Vaše astrální a hmotné nohy. Totéž se děje s rukama a ostatními částmi těla.

Dokážete-li provést určitý úkon tímto způsobem alespoň po dobu deseti minut, ovládáte toto cvičení dokonale. Čím déle vydržíte sledovat vědomě své počínání, aniž se přidružily vedlejší úkazy, jako závratě, pocit únavy, poruchy rovnováhy atd., tím lépe. Započněte proto s tímto

cvičením nejdříve při malých úkonech na krátkou dobu a zvyšujte jak význam dění, tak i dobu cvičení, až si konečně zvyknete na správný postoj k věcem.

Toto cvičení je velmi důležité, neboť dává žákovi možnost, aby provedl jakýkoliv úkon jak duchovně, tak i duševně ve spojitosti s hmotným tělem, podle toho, zda pracuje s mentální nebo astrální matricí. Takový úkon je považován za úkon magický.

Žák jistě nyní pochopí, proč magické rituály u nezasvěcenců a u magicky neškolených osob nepůsobí. Tací lidé nemají schopnost provést rituál magicky tj. nebyli předem připraveni a uzpůsobeni, aby pracovali mentálně a astrálně ve spojitosti s hmotou.

Vkládá-li např. magnetizér ruce na nemocného nebo provádí-li magnetické tahy a nenechá-li zároveň zářit svou mentální a astrální ruku a nepředstavuje si při tom, že duchovní síla prozařuje a ovlivňuje ducha, astrální síla že prozařuje a ovlivňuje astrální tělo a hmotná síla hmotné tělo nemocného, bude mít vždy jen poloviční úspěchy, neboť pacient pozůstává ze tří složek, kterými jsou: tělo, duše a duch. Mágovi je samozřejmé, že mentální tělo působí jen na mentální úroveň neboli ducha, astrální tělo jen na astrální úroveň, tedy na duši a hmotné tělo jen na materiální svět tj. působí jen na hmotu. Tento zákon nutno respektovat.

Proto je zapotřebí, aby se mág naučil správně jednat jak duchovně, tak i duševně a dokázal jednat buďto pouze duchem anebo ve spojitosti s duší. Pochopil-li toto vše dobře a ovládá-li tuto praktiku dokonale, může ve svém vývinu pokračovat.

Následuje magické školení smyslů. Nejdříve důležité předběžné cvičení:

Jak v předešlém, tak i v tomto cvičení si stále uvědomujte, že to nejsou Vaše hmotné oči, které vidí, nýbrž že je to Váš duch, který pomocí astrálních a hmotných (fyzických) očí vše vnímá a pozoruje. Meditujte o tom tak často, jak jen můžete. Nejméně pět minut musíte udržet vědomí, že se duch dívá tělesnýma fyzickýma očima. Čím déle to dokážete, tím lépe. Častým opakováním tohoto experimentu nabudete i v tom dokonalosti.

Když se Vám podařilo zvládnout toto cvičení, přijdou po očích na řadu uši a tu si uvědomujete, že to není vaše hmotné ucho, které přijímá zvukové vlny, nýbrž že jsou to uši ducha, které pomocí astrálních a hmotných uší vše vnímají. Máte-li tytéž dobré úspěchy jako u očí, pokračujte stejným způsobem s citem a představujte si, že duch pomocí astrálního těla a toto opět pomocí hmotného těla vnímá předměty, pociťuje zimu, teplo atd. Cvičte pilně, až to ovládáte stejně dobře jak s očima, tak s ušima, tak i s citem.

Chcete-li se zvlášť silně vyvíjet, můžete tyto cviky rozšířit i na ostatní dva smysly a to na čich a chuť. Největší důraz budiž však kladen na první tři jmenované smysly, to jest na vidění, slyšení a cítění, jichž je v praktické magii nejvíce třeba.

Jestliže jste dosáhli náležitého úspěchu v duchovním uvědomování smyslů, pokuste se cvičit dva smysly současně tak, jak tomu bylo u koncentrace smyslů. Nejdříve oči a uši. Dokážete-li to nejméně pět minut, nalaďte ducha na tři smysly zároveň a to na vidění, slyšení a cítění. Podaří-li se Vám i to, udělali jste již značný pokrok v magickém vývinu.

Toto průpravné cvičení je směrodatné pro tak zvaný jasnovid, jasnosluch a jasnocit a musí být dobře zvládnuto. Hlavní cvičení nalezne žák v sedmém stupni magického výcviku ducha této učební soustavy.

Magický výcvik duše

V pátém stupni jsme se učili projektovat živly navenek. V tomto stupni jdeme opět o kousek dále a osvojíme si ovládat akášický princip se zřetelem k živlům. Jak z teoretické části již dobře víme, vznikly živly z akášického principu, který je také ovládá a udržuje v rovnováze. Mág, jenž dlouhým cvikem dosáhl v práci se živly úspěch, může ovládat i nejjemnější princip tj. astrální éter. Cvičení je následující:

Usedněte do ásany a zavřete oči. Představujte si, že se nalézáte v neohraničeném prostoru, jehož jste středem. Není zde „ani nahoře, ani dole“ a ani „po straně“. Tento neohraničený prostor je naplněn nejjemnější látkou, kterou je univerzální éter. Tento je popravdě bezbarvý, smyslům se však jeví v barvě ultrafialové, téměř černofialové, v kteréžto barvě si tuto éterickou látku také představujte. Vdechujte tuto éterickou látku plícemi a přivádějte ji vědomě krevní dráze. Máte-li v tom zručnost, počínejte si s vědomým dýcháním plícemi a póry stejně tak, jako s hromaděním životní síly, pouze s tím rozdílem, že namísto životní síly budete vdechovat éter ve zmíněné barvě a naplníte jím celé tělo. Při tomto cvičení udržujte pocit, že jste spojeni s celým neohraničeným prostorem. Na zevnější svět musíte docela zapomenout. Na tento neobvyklý stav si musíte při cvičeních zvyknout. Každopádně se vyvarujte toho, abyste pozbyli vědomí a usnuli. Jste-li unavení, přerušte raději cvičení a volte dobu, kdy jste duchovně svěžejší. Kdo po několika cvičeních dosáhl úspěchu ve vdechování akáši celým tělem a póry, může jít opět dále.

Jak již víme, je akáša svět příčin, je tedy sférou všech příčin.Vědomá příčina, jako přání, myšlenka, představa, vyvolaná v této sféře s náležitou dynamičností volní koncentrace, neochvějnou vírou a plným přesvědčením, se musí působením živlů realizovat bez ohledu na to, v které úrovní nebo sféře je realizace žádoucí. Toto je jedno z největších magických tajemství a je pro mága univerzálním klíčem, o jehož rozsahu se dokonale přesvědčí teprve během svého dalšího magického vývinu. Žák musí dbát svého etického vývinu, který mu dopomůže k tomu, aby jednal vždy jen šlechetně.

Dalším cvičením se naučíte získávat absolutní moc nad živly ve všech třech říších. Způsob cvičení je tento:

Sedíte ve své obvyklé pozici a vdechujete do sebe plícemi a póry celého těla proud akáši a naplňujete jím celé tělo. Je třeba ještě předeslat, že akášu nelze hromadit (kupit), jako je tomu u životní síly.

Již při vdechování musíte udržovat představu, že vyvoláváte moc nad živly. Myslete při tom, že schopnost vládnout živly již máte a že Vám živly udělají vše, co jim nařídíte vykonat a co si přejete mít, bez ohledu na to, na jaké úrovni má dojít k realizaci přání nebo rozkazu. Při každém vdechu, který v tomto stavu učiníte, musíte mít pocit moci nad živly. Vaše víra a přesvědčení v tuto moc musí být neochvějné. Nesmí ve Vás vyvstat nejmenší pochybnost.

Kdo se propracoval svědomitě všemi cvičeními dosavadních stupňů, získá po delším provádění tohoto cvičení absolutní moc nad živly.

Mág, jenž dosáhl s ohledem na živly magické rovnováhy, svou povahu v životě vyrovnal a zušlechtil, který má nejlepší ctnosti a vysoké ideály, tomu bude tato moc brzy dána. Pocítí v sobě skálopevnou víru, dokonalé přesvědčení a absolutní jistotu, což každou pochybnost předem vylučuje.

Naproti tomu v žákovi, který nepracoval dosti svědomitě, který některého stupně a některá cvičení vynechal nebo je zanedbal, vzniknou pochyby a vliv živlu, který u něho nejvíce převládá, nepřipustí, aby živel byl zvládnut. Žák nyní vidí, proč je především na svědomitost a vytrvalost při cvičeních kladen tak veliký důraz. Postup prostě nestrpí mezery, jinak zůstane žák pozadu a mnohé se dá pak jen velmi těžko a za svízelných podmínek dohonit, protože překážky se rozrůstají.

Žák, jenž je si jist tím, že živly ovládá, pozná, že projekce živlů se mu navenek i do nitra na všech úrovních daří velmi dobře, takže se mu tyto projekce zdají být nakonec jen pouhou hračkou.

Dospěl-li mág až sem, uplatní získanou moc nad živly tím způsobem, že ji vtělí do vhodného rituálu. V jedné z předcházejících kapitol jsem se o rituálech již velmi podrobně rozhovořil. Mág si může kladením prstů nebo pohyby ruky utvořit podle vlastního úsudku vhodný rituál, do něhož vloží živelnou moc. Magickým vývinem bude mít již tolik vlastní intuice, že dokáže sestavit správný, tomu nebo onomu živlu příslušející rituál, který opatří zvoleným slovem (formulí) a vše spojí s určitým, živlu odpovídajícím tónem.

Při této práci se nemůže dopustit žádné chyby, neboť takovéto rituály jsou zcela individuální, tedy čistě osobní. Proto nesmí mág s nikým sdílet rituály, které si sestavil pro svou vlastní potřebu.

Druhá osoba by při upotřebení těchto rituálů mohla v ovládání živlů dosáhnout téhož úspěchu, což by šlo na úkor mágovy síly. Kdyby osoba, nemající magické znalosti, použila takových rituálů, uškodila by nejen sobě, ale přivodila by neštěstí i oněm osobám, pro které by rituály upotřebila. Je tudíž třeba opatrnosti a doporučuje se volit takové rituály, které je možno upotřebit nepozorovaně i v největší společnosti, např. rituály s kladením prstů v kapse. Pravý mág uzná, že je tato výstraha zcela na místě.

Nechť si mág sestaví nejdříve jeden rituál pro živel astrální úrovně, se kterým pohne účinností tohoto živlu a současně utvoří druhý rituál, který působivou sílu na přání okamžitě zastaví nebo rozloží. Tak si bude počínat i s ostatními živly. Pro astrální úroveň utvoří tudíž svou mocí celkem osm rituálů a pro hrubohmotnou projekci rovněž osm.

Dlouhým cvičením a opakováním rituálů se tyto tak zautomatizují, že pak stačí rituál použít, načež živel okamžitě zapůsobí v žádaném směru. Hodlá-li mág účinnost rituálu zrušit, stačí použít rituálu druhého, rozkladného.

Tuto metodu lze nacvičit tou měrou, že se práce daří bez jakéhokoliv volního napětí a bez jakékoliv představivosti. Že může mág účinností živlů na astrálním a hrubohmotném světě všeho dosáhnout, jsem již podotkl. K dosažení tohoto stupně zralosti je třeba především trpělivosti, vytrvalosti a pilného cvičení.

I tehdy, když se žák na podkladě vyšších stupňů vyvíjí dále, musí pokračovat v ovládání živlů, aby se stal v tomto směru dokonalým Mistrem. Jsou-li jeho ideály vznešené a chce-li konat jen dobro a lidstvu pomoci, bude mu Boží Prozřetelnost žehnat a obdaří ho nečekanými schopnostmi, které mu dopomohou k velkolepým úspěchům.

Magický výcvik těla

V tomto stupni není již zapotřebí tělo zvláště školit. Zato využijeme prakticky všech okultních sil, které si žák během magického výcviku těla všech předcházejících stupňů osvojil. Učiníme tak ovšem za předpokladu, že všechny metody a veškerá cvičení žák svědomitě sledoval a že se mu již veškeré praktiky staly zvyklostí. Předepsaná cvičení může každopádně ještě prohloubit, aby dosáhl lepších úspěchů.

Není možno vylíčit všechny magické praktiky, které by žák mohl ovládat. Znamenalo by to popsat ještě další knihu. Z celé nepřehledné řady praktik jich vyjímám pouze několik, které v dalším uvádím.

Žák se stal mezitím již natolik zralým, že praktiky nižší magie se mu velmi dobře daří, zejména tehdy, sleduje-li šlechetné a vysoké ideály.

Vědomé tvoření elementálních bytostí (ELEMENTÁLŮ)

Oproti myšlenkám, které svou formou obývají mentální neboli duchovní sféru, jsou elementálové bytosti, které mág utvořil vědomě a vybavil je určitým stupněm inteligence. Tito elementálové vyplní na mentální úrovni určité úlohy a slouží tedy mágovi jako poslušní sluhové. Mág si může utvořit celou řadu takových sluhů, podle toho, co jimi zamýšlí vykonat. Tvořením elementálů na podkladě elementální magie může mág na mentální úrovni všeho dosáhnout, bez ohledu na to, zda se jedná o jeho vlastní sféru nebo sféru cizí. Pro mnohostrannost mohu uvést jen několik příkladů.

Pomocí elementálů může mág libovolně ovlivnit myšlenky jiné osoby, může duchovní a intelektuální síly člověka posílit nebo oslabit, může sebe i jiné chránit před škodlivými vlivy. Může přátelství proměnit v nepřátelství a naopak, z nepřátel udělá nejlepší přátele. Ve styku s lidmi si může utvořit duchovní ovzduší. Může si podmanit každého lidského ducha, který není vyvinut a

který má slabší vůli. Např. obchodník může rozšířit svůj okruh zákazníků. I v jiných různých záležitostech mohou elementálové konat dobré služby. Pravý mág však bude sledovat vždy jen dobro a motivy altruistické, chce-li dosáhnout ještě vyšších stupňů zralosti.

Praxe tvoření elementálů je velmi jednoduchá a je vlastně věcí mágovy schopnosti imaginace. Je však třeba dbát těchto pravidel:

1) Elementálu dáme vhodnou formu, odpovídající přání, které má být splněno. Forma se tvoří intenzivní imaginací.

2) Forma, tak zvaná nádoba nebo tzv. obal, musí mít i jméno. Vše stávající, ať ve tvaru či bez něho, má jméno. Co jméno nemá, neexistuje.

3) Elementálu vymezíme úkol, který má splnit a to vůlí a silou představivosti. Úkol udělujeme v přítomném čase a v rozkazovacím způsobu, jak již uvádím v kapitole, týkající se podvědomí.

4) Elementálu vtiskneme působnost bez ohledu na to, zda jde o elementál s trvalou nebo omezenou účinností.

Má-li se práce s elementály dařit, musíme bezpodmínečně dbát těchto čtyř základních pravidel. Následujícím praktickým příkladem učiním práci s elementály ještě srozumitelnější.

Dejme tomu, že mág hodlá pomocí elementálu u někoho posílit paměť nebo jinou intelektuální schopnost. Bude si tedy počínat takto.

Představí si nekonečné univerzální moře světla, z kteréžto světelné látky utvoří velikou světelnou kouli. Pomocí imaginace tuto kouli víc a více stlačuje, tedy kupí, až světelná koule dosáhne velikosti asi 30-50 cm. Stlačováním světla se koule podobá třpytícímu slunci. Tuto světelnou kouli impregnuje mág přáním a pevným přesvědčením, aby měla onu sílu a moc, která má u určité osoby vzbudit a posílit žádoucí mentální schopnost, jako např. paměť, dar výřečnosti apod. Jakmile mág toto mentální slunce (kouli) utvořil, dá mu vhodné jméno, např. „Lucis“ a pod. Dále mu určí dobu, po kterou má tato koule v mentální úrovni působit. Příklad: „*Budeš tak dlouho působit na mentální úrovni, až dotyčná osoba obdrží žádoucí schopnost natolik, aby se ji stala zvykem.*“ Po stanovení elementálovy životnosti udělí mág ještě rozkaz, aby se elementál po splnění úkolu opět v moři světla rozplynul.

Tím je magicky řečeno - stanoveno zrození a smrt elementálu, podobně jak tomu je osudově i u člověka nebo u každé jiné žijící bytosti. Jelikož je elementál bez času a prostoru, lze jej dirigovat do mentální nebo myšlenkové úrovně oné osoby. Odeslání se děje náhle, jako by tvůrce mezi sebou a elementálem přetrhl jakousi pásku. Po odeslání elementálu je třeba zabývat se neprodleně jinými záležitostmi a nemyslit již na právě utvořený elementál. Přerušení mezi sebou a elementálem možno také doprovázet odesílacím gestem, podobně jako bylo při jeho tvoření užito libovolného posunku ruky.

To vše je již věcí žáka, jenž v tomto stupni musí být již natolik vyvinut, že si takové a podobné návody dovede svou vypěstovanou intuicí určit již sám. Čím je elementál od mága odpoutanější, to znamená, čím méně mág na svůj elementál myslí, tím více může elementál působit v mentální sféře osoby, pro kterou byl stvořen. Nerušen myšlenkou mága může samostatně pracovat.

Čas od času je záhodno elementál nabíjet a dát mu novou expanzivní sílu. Za tímto účelem se elementál jménem mu daným přivolá z mentální úrovně dotyčné osoby, učiní se novým nakupením světla dynamičtější, načež se opět odešle. Splnil-li elementál uloženou mu úlohu, rozloží se samočinně v moři světla.

Tento příklad jistě postačí, aby mág věděl, jak si má počínat při tvoření elementálů. Vylíčeného experimentu používá mnoho zasvěcenců proto, aby žáka ve vývinu níže stojícího, inspirovali a posílili.

Věnujme nyní svou pozornost dalšímu, do jisté míry podobnému tématu, které nás seznámí s tzv. LARVAMI.

Rozdíl mezi elementálem a larvou je ten, že elemnentála tvoří mág vědomě, kdežto larvy se následkem silného psychického rozrušení v příslušné úrovni tvoří bezděčně samy.

Čím větší je rozrušení, tím více mentální hmoty člověk ztrácí a tím silnější, hutnější a života schopnější se larva stává, zejména tehdy, když se jedno a totéž psychické rozrušení často a pravidelně opakuje. Toto bezděčné tvoření larev v mentální úrovní se děje u každého člověka, ať je magicky školen či nikoliv, ať je mlád nebo stár, inteligentní nebo primitiv, bez ohledu na to, zda o tom ví nebo ne.

Jakmile psychické rozčilení přejde a vzrušující záležitosti není věnována již pozornost, zaniká pozvolna takováto larva sama, až se konečně zcela rozplyne, tedy zmizí. Vyvoláno naší psychickou vznětlivostí odehrává se na mentální úrovni nepřetržitý zrod a odumírání larev, což jde na úkor mentální látky každého člověka. Příčina psychického vzrušení může být různá. Původci jsou ponejvíce strach, žal, leknutí, starost, nenávist, lakota a pod. Tvar larvy závisí na příčině psychického vzrušení a je vždy symbolický. Kdo se v symbolice jen poněkud vyzná, učiní si o tom jasný obraz. Např. myšlenka lásky je většinou symbolizována srdcem, myšlenky nenávisti i bleskem nebo šípem atd.

Ačkoliv nemohou být larvy, tyto nežádoucí mentální obyvatelé, viděny normálním okem, existují přesto a dobře školený mág je na mentální úrovni velmi dobře postřehne. U citlivých nebo snadno vznětlivých osob, ať již magicky školených či nikoliv, se mentální látka snadněji odpoutává a tvoření larev je následkem toho rovněž snazší a také intenzivnější. Takové osoby škodí samy sobě jak na zdraví (doplácí na to zejména svými nervy), tak i v duchovním směru a strhnou sebou dokonce i jiné osoby, které Se dají snadno ovlivnit.

Příčinou toho jsou veškeré druhy davových psychóz. Účinnost takových davových psychóz nemusím blíže popisovat, neboť každý získal své osobní zkušenosti na základě vlastního pozorování.

Z toho všeho je patrno, že larva se stává tím silnější, čím častěji se vracíme k příčině psychického vzrušení a čím větší pozornost jí věnujeme. Byla-li larva silně zhuštěna, roste její pud sebezáchovy a i ona všemožně usiluje o prodloužení své životnosti. Při sebemenší příležitosti podněcuje ducha dotyčné osoby, aby se vrátil k oné vzrušující příčině a oživil ji. Citlivé anebo snadno vznětlivé osobě může se taková dobře živená larva stát i osudnou. Četné poruchy ducha, jako stihomam a pod, jsou jejími neblahými následky.

Mnoho lidí zastává mylný názor, že jsou pronásledováni a ničeni černými mágy, zatímco se stávají obětmi své vlastní fantazie, lépe řečeno larvy, kterou sami utvořili. Zpravidla přijdou tito lidé k poznání teprve tehdy, když opustili svou hmotnou schránku.

Magicky skutečně pronásledovaných osob je jen mizivé procento. Je třeba jen vzpomenout četných nevinných obětí, které v minulosti skončily inkvizicí. Povšechně vzato je pro veškeré lidstvo určitou výhodou, že přeměnou doby se duchovním zákonům věnovalo stále méně pozornosti. Jenomže tím, že se věci nešlo na kloub a neprozkoumaly se vyšší zákony, bylo - jak se praví - s koupelí vylito zároveň i děcko.

Žák magie jistě znovu uzná, proč hned z počátku praktické části tohoto díla kladu tak veliký důraz na introspekci, na kontrolu myšlenek a na ovládání myšlenek. Kdyby se totiž mág během svého vývoje nestal pánem svých myšlenek, tvořil by si nevědomky neustále larvy, které by mu dříve nebo později byly velmi na překážku.

V dalším popisuji jinou kategorii bytostí mentální úrovně a to kategorii tak zvaných STÍNŮ.

Rozdíl mezi larvou a stínem je ten, že larva přijme v mentální úrovni následkem psychického rozrušení zcela bezděčně tvar, motivu odpovídající, kdežto stín obdrží tvar určitý, vzešlý z lidské fantazie.

Jako larvy, tak i stíny se stálým vyvoláváním zjevu zhušťují a oživují. Mohou dokonce zesílit i natolik, že svůj vliv uplatňují nejen na mentální nebo astrální úrovni, ale i na hrubohmotné. Dvěma příklady popíši toto téma podrobněji.

Velmi markantním příkladem je tak zvaný stihomam, který se zřetelem na zmíněné tvoření stínů objasním ze dvou stran.

Jsou mezi lidmi jednotlivci, kteří mají téměř démonické vzezření nebo se tváří již od narození podmračeně, takže budí dojem být černými mágy, aniž by třeba měli nejmenší tušení o duchovní vědě nebo magii.

Nyní se může stát, že snadno vznětlivá, snadno ovladatelná, jedním slovem řečeno domýšlivá osůbka bude mít s takovým prototypem třeba co činit obchodně. Ona vznětlivá osoba, nazveme ji naším pokusným objektem, pocítí ihned velkou antipatii vůči svému protějšku. Může se přihodit, že tento prototyp bude mít - nejsa si rovněž toho vědom - ještě neobvykle nápadné chování. Náš pokusný objekt uchvátí myšlenka, že je to jistojistě černý mág, s nímž má co činit. Zčistajasna počne o tomto typu špatně smýšlet a první krok k sebe-ovlivňování je učiněn.

Dříve nebo později se našemu pokusnému objektu přihodí menší nepříjemnosti všedního rázu. Po původní příčině ovšem pátrat nebude, nýbrž vše jednoduše přiřkne přispění našeho prototypu. Pozornost se zvýší, bude následovat pozorování sama sebe a obraz prototypu vstupuje zřetelně a skálopevně o tom přesvědčen, že je prototypem pronásledován. Oči prototypu budou v nazírání pokusného objektu zlověstně svítit, jeho vzezření se zjevuje i ve snu, jeho obraz se stává stále zřetelnější a vynořuje se popřípadě i za bílého dne. Konečně to dospěje tak daleko, že se pokusný objekt cítí prototypem pronásledován na každém kroku. Živá imaginace dokáže obraz zhustit natolik, že je viditelný i jiným osobám. Náš pokusný objekt, domnívaje se být pronásledován, si namlouvá vše možné, i to nejhorší, maje při tom obraz stále před očima, hledá pomoc, utíká k modlitbě a podniká to či ono, jen aby vliv zaplašil. Nakonec se nervově zhroutí, pozbude případně i rozumu a končí buď sebevraždou anebo v ústavu pro nervově choré. Stín splnil svůj úkol. Jak velké je ale překvapení, když se takový duch musí na mentální úrovni přesvědčit o tom, že spáchal zdařilou magickou sebevraždu. Jaké to trpké zklamání.

Náš prototyp nemá pochopitelně ani nejmenší potuchy o tom všem, co se přihodilo, že byl vlastně jen prostředek k účelu. Jeho obličej a jeho zjev byly jen formou, byly šablonou, dle které si náš pokusný objekt utvořil stín, tuto sama sebe zničující bytost, které padl za oběť. Takové a podobné smutné příklady se vyskytují častěji, než by si kdo mohl myslit. U někoho rychleji, drastičtěji a u druhého pomaleji, plíživěji a záludněji.

Kdyby se však někdo odvážil říci domněle pronásledované osobě pravdu, se špatnou by se potázal. Nebylo by mu rozhodně uvěřeno, neboť stín se dovede nejrafinovanějším způsobem postarat o to, aby mu oběť neunikla.

Přivede-li Boží Prozřetelnost takovou pronásledovanou osobu do rukou pravého mága (zasvěcence), jenž je schopen záludnou hru takového stínu okamžitě prohlédnout, nastane i jemu těžký úkol, aby oběť přesvědčilo omylu, vsunul ji najmou kolej a naučil ji jinému způsobu myšlení. Někdy, a to zejména tehdy, když je oběť dokonale ve vleku takového stínu, musí zasvěcenec jednat velmi rázně, musí energicky zasáhnout, chce-li uvést vše do rovnováhy.

Následuje druhý příklad, který má tentýž postup, ale jiný motiv.

Jde v tomto případě, o stín lásky, tak zvaný Eros-stín.

Jeho zrození (možno-li zde slova zrození vůbec použít) je obličej, je to krásné tělo žijící osoby, anebo to může být také pouhý obraz, akt, pornografická kresba, která dráždí smysly a pohlavní pudy, při čemž zůstane stejné, jde-li o ženskou či mužskou bytost. Nemá-li zamilovaná osoba možnost své osobní požadavky uspokojit, roste a sílí touha, která takový stín jen posiluje a činí jej stále pronikavějším, ježto se živí výhradně myšlenkami touhy.

Čím více se postižená osoba staví proti takové neukojené lásce, tím dotěrněji. si takový Eros počíná. Zprvu se dostavuje ve snu a nechá svou oběť prožívat ty nekrásnější pocity lásky. Později dráždí pohlavní chtíče a nechá sebou ve snu prodělávat pohlavní akt. Polucí, která z toho vzejde, se stín stává stále hutnější a může tím více působit na svou oběť, neboť právě sperma je koncentrovaná životní síla, kterou stín upírovitě vysává. Zde ovšem nejde o hmotné semeno, nýbrž pouze o animální životní sílu, která jev semenu nahromaděna.

Oběť ztrácí půdu pod nohama, pozbývá svou vůli a stín získává zvolna, ale jistě nadvládu. Není-li takové osobě osud příznivý, aby se zavčas někdo vyskytl, kdo by ji náležitě poučil, dal ji správný směr a uvedl její zájem na jinou kolej, stává se stín stále nebezpečnější. Dotyčnou oběť postihne pomatenost, přestává jíst, její nervy jsou předrážděny a ještě celá řada dalších neblahých jevů se postupem času přidruží.

Tento EROS-STÍN (stín lásky) se může neukojenou vášní tak dalece zhustit, že vezme na sebe tělesné formy a svede svou oběť k onanii a pohlavním výstřednostem. Tisíce takových nešťastníků padlo již takovému stínu pro nešťastnou lásku, pro neukojenou vášeň sebevraždou za oběť. Připomíná to živé příhody středověkých inkubů a sukubů a soudní přelíčení s čarodějnicemi. Je to vskutku velmi nebezpečná zábava!

Na základě těchto dvou příkladů může mág pozorovat účinnost stínů, může si takové stíny dokonce sám stvořit. Vydává se ovšem přitom nebezpečí, že dříve nebo později bude jimi uchvácen a ovládán. Každopádně je mu nyní znám jak celý postup, probíhající u průměrného člověka, tak i postup vědomého tvoření z magického hlediska. Nenechá se zajisté svést k tomu, aby tyto praktiky sám prováděl a zůstane pamětliv magického rčení, které zní: „*Láska je zákon, láska ovládaná vůlí.*“

Zůstává k objasnění ještě jedno téma a to tak zvaných FANTÓMŮ.

Jsou to oživené tvary zemřelých. Abych zabránil mnoha omylům, věnuji tomuto tématu obzvláštní pozornost, aby mohl každý rozpoznat zrno od plevele.

Odloží-li člověk svoji tělesnou schránku, octne se okamžitě ve čtvrté agregaci, což všeobecně platí za „onen svět“. Bez zprostředkovatelské látky není možno, aby se bytost na naší třídimenzionální úrovni uplatnila, právě tak, jako ryba nemůže žít bez vody. Totéž platí o bytostech, které již přešly na „onen svět“.

Představou a vzpomínkou na zemřelého, ať jíž je to chvála, úcta, smutek a pod., se tvoří a oživují imaginární obrazové tvary zesnulých, které mají poměrně dlouhou životnost, jsou-li vzpomínky časté a intenzivní. Tyto obrazy, utvořeny žijícími osobami, nazývá magie fantomy. A je to právě tento druh fantomů, který se v nejčetnějších případech projevuje spiritistům, zaklinačům duchů apod. Také strašidla nejsou nic jiného, než pouhé fantomy, které se živí, zhušťují a udržují - stejně jako u stínů - pozorností pozůstalých. Lze se o tom snadno přesvědčit tím, když současně na několika místech v téže době a minutě je citována jedna bytost, která se prostřednictvím tzv. médií projeví potom zároveň na všech místech. Není to nic jiného, než že se hlásí fantom oné zemřelé osoby, neboť fantomů lze tvořit na stovky.

Je politováníhodné, že spiritistická média považují tyto fantomy za skutečné duchy zemřelých osob. Je bohužel nutno podotknout, že až příliš mnoho neplechy, podvodů a sebeklamu se vyskytuje právě ve spiritistické vědě. Lze pozorovat, že prostřednictvím jednoho média se stále projevuje např. nějaký veliký vojevůdce, prostřednictvím druhého média opět věhlasný kdysi umělec, zde svatý a jinde pro změnu farao a hned zase anděl. Nelze se proto divit, že právě toto vědecké odvětví má pro tento veliký sebeklam nejvíce nepřátel a sklízí neustálý posměch.

Takový fantom má pochopitelně nadmíru silný pud sebezáchovy a stane se přímo vampírem onoho média, ba i celého kroužku. I bezprostřednímu okolí může být osudným.

Ovšem pravý mág, jenž ovládá čtvrtou agregaci tj. akášický princip, je samozřejmě schopen navázat kdykoliv spojení s tím neb oním zemřelým nebo s jakoukoliv neprovtělenou inteligencí. Praxi jsem již uvedl v kapitole o mediálním psaní. Mág je kromě toho i schopen pomocí imaginace utvořit schránu (formu, obal), kterou uvede do čtvrté agregace a přiměje buď přáním nebo i násilně žádoucí bytost k tomu, aby vstoupila do připravené formy a navenek se projevila. Tato praxe však náleží do odvětví nekromancie čili zaklínací magie a nemá se všeobecně známým spiritismem nic společného. Pravý mág přikročí k této praxi ovšem jen v nejkrajnějším případě a nebude nikdy zbytečně volat bytost z její sféry, neboť vše to, co by mu bytost mohla ze čtvrté agregace sdělit nebo vykonat na hmotném event. na astrálním světě, dokáže učinit sám následkem své magické zralosti.

Souhrn cvičení VI stupně

I. Magický výcvik ducha

1) Meditace o vlastním duchu
2) Poznávání smyslů v duchu

II. Magický výcvik duše

1) Průprava k ovládnutí akášického principu
2) Vědomé uvádění do tranzu pomocí akáši
3) Zvládnutí živlů z akáši pomocí individuálního rituálu

III. Magický výcvik těla

1) Vědomé tvoření bytostí:
    a) elementálů
    b) larev
    c) stínů
    d) fantomů

Konec šestého stupně.

Stupeň VII.

Magický výcvik ducha

V šestém stupni se žák učil uvědomovat si svého vlastního ducha, jednat jako duch v těle vědomě a také vědomě používat smyslů.

V tomto stupni bude žák vědomě sledovat kvality ducha čili mentálního těla a používat je. Samozřejmě musí i zde dbát analogie živlů. Jak jsem již řekl, lze živel ohně přeměnit ve světlo a obráceně světlo v ohnivý živel. Bez světla by oko nebylo schopno postřehnout a rozpoznávat barvy a tudíž bychom také bez světla nemohli upotřebit své oči. V důsledku toho je smysl zraku analogický se živlem ohně.

Specifickou vlastností ohnivého živlu mentálního těla je vůle. Vzdušnému živlu podléhá v mentálním těle intelekt se všemi aspekty a je připisován sluchu. Vodní živel mentálního těla se projevuje v citu čili v žití. Tyto tři živlové principy, tedy: oheň, vzduch a voda tvoří společně v mentálním těle princip země, jehož specifická vlastnost se projevuje ve vědomí. Akášický princip se nejjednodušším způsobem uplatňuje ve svědomí.

Mág zajisté okamžitě pozná, jak důležitá je právě tato analogie, jestliže již natolik pokročil, že náležitou introspekcí dosáhl v astrálním těle magické rovnováhy. Jeho dalším úkolem budiž nyní, aby svého ducha analyzoval a zjistil, který živel v jeho duchu, tj. v mentálním těle převládá.

U lidí, majících velmi pevnou vůli, čímž ovšem není míněna jen tvrdohlavost a pod., nýbrž opravdu pevná vůle, převládá samozřejmě živel ohně. Převládá-li v mágově mentálním těle intelekt neboli rozum se všemi aspekty, můžeme z toho usoudit, že silnější je živel vzduchu. Je-li ale mág především citlivůstkářem, hraje v něm největší úlohu živel vody. Má-li mág slabou paměť, znamená to, že je vědomí všestranně ovlivňováno a s jistotou můžeme říci, že má nadvládu živel země.

Toto rozdělení slouží k zjištění účinností živlů v duchu (mentálním těle) a také k usměrnění vývinu, aby oslabené živly přišly vhodnými koncentračními cviky a hlubokým meditováním do rovnováhy. U mága nesmí převládat ani živel ohně ani vzduchu, vody nebo země a mág musí svá cvičení rozdělit tak, aby jeho usilovná práce živly vyrovnala. Vhodným příkladem podám v dalším správnou charakteristiku.

Dejme tomu, že mág má vysoce vyvinutý intelekt, ale naproti tomu slabou vůli, která neodpovídá zralosti jeho intelektu. V takovém případě musí usilovat o to, aby posílil vůli vhodnými koncentračními cviky, které povzbudí v duchu ohnivý princip. Musí volit především takový druh koncentrace, který oko více vycvičí, tedy koncentraci týkající se optické imaginace, jelikož, jak jsem již několikrát podotkl, oko podléhá živlu ohně.

Má-li ale mág silnou vůlí, přitom však slabý intelekt, můžeme z tohoto příkladu usoudit, že imaginárními cvičeními musí věnovat veškerou pozornost sluchu a musí tudíž volit taková koncentrační a meditační cvičení, kterými ucho plně zaměstná.

Zjistí-li však mág, že má jak silnou vůli, tak i velmi dobrý intelekt, za to ale pokulhává jeho cit, musí svého ducha učinit citlivějším. To dokáže imaginárními a meditačními cvičeními, kterými bude na cit silně působit.

Pozná-li mág, že jeho astrální i mentální tělo inklinuje převážně k zemnímu živlu, např. že jeho myšlenky se tvoří v jeho duchu jen velmi pomalu a že je příliš melancholický, je to nejlepším důkazem, že převládá živel země a musí především rovněž vhodným cvičením školit vědomí.

Mág musí se zřetelem k živlům učinit svého ducha dokonale harmonickým a musí volit vždy taková cvičení, která odpovídají živlům současně, takže se v něm bude stejnoměrně stupňovat a vyvíjet jak vůle, tak oheň, tak intelekt - vzduch, cit - voda a vědomí - země.

Na základě tohoto popisu vzniká určitá tabulka, kterou pro lepší srozumitelnost v dalším uvádím:

živly	oheň	vzduch	voda	země	akáša
smysly	oči	uši	vnímání	chuť, čich	vše úhrnně
základní vlastnosti ducha	vůle	rozum, intelekt	pocit, cit	vědomí	svědomí
cvičení koncentr. meditační	optická	akustická	pocitová	vědomí	rozšiřující, uvědomující si přítomné

Akášický princip vychází samočinně jako výsledek koncentrace, takže se o něm nemusím zvláště rozepisovat. Rovněž není třeba uvádět jednotlivá koncentrační a meditační cvičení, ta si žák může sestavit podle specifických vlastností živlů v něm převládajících. Při slabé vůli si zvolí za koncentrační cvičení imaginaci předmětů, obrazů atd. Konečně probral tato cvičení již podle druhého stupně této učební soustavy. Uvedená tabulka harmonie mu má být jen vodítkem či kompasem, aby poznal, který živel převládá a která cvičení musí intenzivněji sledovat. Jako výsledek neboli úspěch tohoto hermetického roztřídění se u něho dle toho projeví také akášický princip.

Magický výcvik duše

Obzvláště zajímavé téma, se kterým se v tomto stupni magického výcviku duše budeme zabývat, pojednává o vývinu astrálních smyslů se zřetelem k živlům. Uvedená cvičení všech předcházejících stupňů sice stejně vyškolí, oživí a vyvinou mágovy astrální smysly, přesto je třeba obzvláštního vývinu zejména v takových případech, kde pro tu neb onu schopnost jsou v nadání dány menší dispozice, ježto je každý člověk jinak založen. Proto je záhodno, abych zde uvedl cvičení, která mágovi dají možnost, aby smysly svého astrálního těla vyvinul snadno a rychle.

V magickém výcviku ducha šestého stupně se žák učil uvědomovat si své mentální tělo a jednat jako duch jak prostřednictvím astrálního, tak i hmotného těla. V souvislosti s tím pojednávám v dalším o nejzajímavějším problému a to o jasnozření.

O této schopnosti bylo již napsáno a vydáno mnoho knih, ale žádná z těch, která se mi až dosud dostala do rukou, neposkytuje mágovi nejmenší praktický návod. Proto je dvojnásob namístě, abych odvětví jasnovidnosti důkladně zpracoval.

Pod jasnozřením se všeobecně rozumí druhý zrak, jak to nazývá lidové rčení, nebo správněji řečeno zírání mimo čas a prostor, ať už se jedná o jasnozření do minulosti, přítomnosti a budoucnosti nebo o vidění zemřelých apod. Jen málokterý autor popsal tuto schopnost z psychologického nebo jiného hlediska a proto ať je naším dalším úkolem podrobit jasnozřivost důkladnému studiu.

Předně upozorňuji, že existuje vícero druhů jasnovidnosti. U prvního druhu jde o vrozenou schopnost jasnovideckou, která byla majiteli propůjčena již na neviditelném světě nebo, která mu jako výsledek jeho dřívějších vtělení byla dána s sebou do nynější existence. Tento druh jasnovidnosti je samozřejmě nejlepší. Jsou to ale jen jednotlivci, kteří se s ním mohou těšit. Tyto jednotlivce můžeme nazvat rodilými jasnovidci, u kterých je tato schopnost bez vlastního přičinění tak silně vyvinuta, že ji mohou ihned prakticky upotřebit.

Další druh jasnovidnosti se projevuje v tom, že následkem bezděčného vyšinutí živlů v duchu (mentálním těle) se tato schopnost projeví sama, což je patologický zjev. Rovněž silné otřesy při různých nemocech mohou vyvolat určitý stupeň jasnozřivé schopnosti. Obvykle se tento stav vyskytuje u lidí, kteří následkem mrtvice, nervového zhroucení a i jiných fyzických, psychických nebo duševních úpadků byli vyšinuti z normální rovnováhy a jako průvodní jev se u nich objevila zřetelná nebo méně zřetelná jasnovidnost.

Pro mága - praktika je ovšem tento druh jasnovidnosti nežádoucí, ježto vede dříve nebo později k úplnému zhroucení, což znamená nejen ztrátu jasnozřivé schopnosti, ale i podlomení zdraví, ba co více, může vést i k předčasnému konci. Tento druh jasnovidců je nanejvýše k politování a to i tehdy, když by jasnovidecké úspěchy těchto lidí byly přímo fenomenální. Do této kategorie patří i osoby, které případným mediálním nadáním mohou vyvolat jasnovideckou schopnost pomocí bytostí.

Ani tento druh není možno mágovi - praktikovi doporučit, protože i takové osoby končí obvykle nejen nervovým rozrušením, ale mnohem hůře, tj. dříve nebo později jako duševně choří. V řadách duševně chorých, kteří museli být dopraveni do ústavu pro chorobomyslné, je mnoho těch, kteří se bez spolehlivého vedení zabývali problémy spiritismu a právě tomu „děkují“, za svůj beznadějný stav bez ohledu na to, zda motivy k tomuto studiu byly vážné nebo zda byla sledována pouhá zvědavost, případně ještě jiné povrchní a sobecké důvody.

Dalším druhem vyprovokovaného jasnozření, který rovněž náleží do shora uvedené skupiny, je násilné vyvolávání této schopnosti užíváním omamných prostředků jako jsou opium, hašiš, mescalin (peyotl), soma a jiné. Předpokládám, že mág této skupině jasnozření nebude věnovat pozornost, neboť vede pomalu, ale jistě k záhubě. Na užívání těchto a podobných nebezpečných opiátů si pozvolna zvykne každý nešťastník (jinak tyto lidi nelze nazvat), čímž si podlomí veškeré morální a duchovní základní pilíře, dále vůli a konečně nervové síly, což se vše samozřejmě vymstí na zdraví a na dalším magickém vývinu. Orient má miliony takových případů a i v západním světě a v ostatních civilizovaných státech se hojně vyskytují.

Samozřejmě je mágovi dána možnost, aby se - pokud sám ještě nedosáhl potřebné zralosti - tím, nebo oním způsobem přesvědčil o existenci jasnozření a o jiných nadpřirozených jevech, ale zpravidla, a to je právě ten nejchoulostivější bod, nezůstane jen při pouhém přesvědčení, nýbrž pokus se stane zvyklostí a takoví lidé pak nevyhnutelně skončí tímtéž způsobem jako všichni ostatní postižení.

Z tohoto důvodu nepopisuji v tomto svém díle žádný způsob, který by mága mohl svádět k pokusům s uvedenými prostředky a poukazuji raději v dalším na zcela neškodné metody, které podle duchovní zralosti dopomohou zcela automaticky k projevení jasnozřivé schopnosti a jsou tudíž průvodním jevem vyššího magického vývinu.

Je ještě jiný způsob jasnozření a to ten, který byl vyvolán zeslabením nebo přechodným ochrnutím zrakového orgánu, tedy oka. Většina knih, v nichž se doporučuje cvičit jasnovideckou schopnost tak zvaným fixováním předmětu, magického zrcadla, křišťálové koule nebo drahokamů, je do jisté míry správnou metodou, která se však nehodí pro každého. Jedině v rukou školeného mága jsou tyto pomůcky pro vývin jasnozření namístě, ale nesmějí tuto schopnost vyvolat ovlivňováním optického nervu, nýbrž mají sloužit pouze jako pomůcka oku, které bylo vědomě školeno. Z magického hlediska není vůbec žádná pomůcka, ať byla sebevíce vychvalována a precizně zhotovena, schopna přivodit dar jasnovidnosti. Schopnost jasnozření sama spočívá: na založení (nadání) a na psychickém a astrálním vývinu a konečně na zralosti mága.

Další kapitoly, v nichž popisuji sestavení fluidických kondenzátorů, obsahují též návody na zhotovení magických zrcadel a ostatních pomůcek. Při studiu budiž mágovi jasno, že veškeré zde jmenované prostředky jsou a mají být jen pomůckami, nikoliv samotným faktorem, jenž žádaný výsledek, kterým je pravá jasnovidnost, přivodí.

Konečně se zmíním ještě o posledním druhu jasnovidnosti, který se správným magickým vývinem vyskytuje jako průvodní jev a který je vyvolán systematickým rozvojem smyslů. V našem případě je to jasnovidné oko.

Rozhodl jsem se obohatit toto dílo tajnou magickou metodou, o níž nebylo až dosud nikde učiněno zmínky, která je však jak z hermetického hlediska tak i dle zákonné analogie živlů nade vše praktická.

Následuje praxe týkající se vývinu astrálních smyslů.

MAGICKÁ JASNOZŘIVOST

Dříve, než vysvětlím cvičení samotné, musím ještě předeslat, že zde máme co činit s aspektem světla. Jak již vidíme, je světlo aspektem ohně a proto je analogické oku a vůli. U experimentu se jedná hlavně o to, abychom si světlo dokázali představit co nejpřirozeněji, to znamená viditelně, jinak bychom nedosáhli žádoucího úspěchu.

Zaujměte svou obvyklou ásanu a představujte si, že univerzální světlo, které se rovná svým leskem a tvarem našemu slunečnímu světlu, sajete z univerza do svého těla buď vdechováním plícemi a póry nebo pouze imaginárně. Své tělo mějte za jakousi dutinu, která je naplněna univerzálním třpytivým bílým světlem. Do tohoto světla v těle koncentrujte vlastnost jasnozření tím, že si představíte, že světlo vše proniká a vše vidí. Čas ani prostor nejsou tomuto světlu překážkou. O vlastnosti světla musíte být skálopevně přesvědčeni, nesmí ve Vás vzniknout nejmenší pochyby. Jste-li nábožensky založeni, snadno uvěříte tomu, že toto univerzální světlo je částí Boha, jenž má všechny zde popsané vlastnosti.

Jestliže jste tímto způsobem vsáli do svého těla světlo s uvedenými vlastnostmi a pociťujete vnitřně jeho napětí a pronikavost, veďte a hromaďte světlo imaginárně z nohou a rukou intenzivně směrem k hlavě a umístěte je, na nejvyšší míru stlačené, v obou očních bulvách. Můžete ale také, pakliže Vám to půjde lépe, naplnit nejprve jedno a potom druhé oko předepsaným stlačeným světlem.

Někteří mágové vyvíjejí a oživují jasnozřivě také jen jedno oko a druhé ponechávají volné a nevyvinuté. Je na žákovi, aby se rozhodl pro první nebo druhou možnost. Jsem však toho názoru, že je lépe učinit jasnovidnými obě oči současně.

Jakmile jste světlo v očních bulvách nakupili, imaginujte, že Vaše oči sají všechny do světla koncentrované vlastnosti. U tohoto cvičení setrvejte nejméně deset minut a jste-li si vnitřně jisti, že Vaše oko, které jste naplnili imaginárně univerzálním světlem, také skutečně vlastnosti tohoto světla má, necháte světlo přímo z očí opět imaginárně rozplynout v univerzálním moři světla nebo je povedete v jeho původním tvaru nazpět do těla a teprve odtud do univerzálního světla. Obě metody jsou dobré a výsledek je týž. Důležité při tom je, aby oči, zbavené přemíry světla, měly opět svou normální schopnost vidění. Oči mága se totiž nesmějí stát tak senzitivními, aby mág nemohl rozpoznat to, co vnímá normální oko a naopak, co postřehuje oko jasnozřivé. Kdyby totiž mág neprovedl rozplynutí koncentrovaného světla, mohlo by se stát, že by jeho oči zůstaly trvale jasnovidnými a on by byl již sotva schopen rozpoznat, co je hmotné a co duchovní. Svou jasnozřivou schopnost musí tudíž mít v moci a uplatňuje ji vždy jen tehdy, když si to sám přeje.

Častým opakováním tohoto cvičení se mág tak zdokonalí, že své jasnovidné, tedy světelné oko, uvede v činnost za několik okamžiků. Tímto způsobem připravené oko uzří pak vše, co mág vidět chce, ať již se zavřeným nebo otevřeným fyzickým zrakem, ať v křišťálové nebo skleněné kouli, ať na vyleštěné ploše skříně nebo v magickém zrcadle. Kvalitu viděného podmiňuje potom již jen čistota mágovy povahy.

Výbornou pomůckou, která napomáhá k ještě rychlejšímu úspěchu v dosažení jasnozřivosti a která blahodárně ovlivňuje i fyzické oko, je příprava magické ohnivé oční vodičky. Slabostí zraku a jinou oční chorobou postižené osoby mohou nejen z magického, ale i ze zdravotního hlediska dosáhnout jejím používáním praktického užitku. K přípravě této vodičky je zapotřebí těchto přísad:

1) Velká láhev destilované vody, kterou lze obdržet v lékárně nebo v drogerii.
2) Trochu heřmánku (čerstvého nebo sušeného).
3) Trochu světlíku (Herba Euphrasia), rovněž buď čerstvého nebo v sušeném stavu.
4) 7-9 slabších vrbových nebo lískových prutů, které najdete v přírodě. Tyto pruty stejně dlouhé se zbaví listí a propletou silnější nitkou, načež se svazek nechá uschnout u teplých kamen, na slunci nebo na suchém vzduchu.
5) Kousek filtračního papíru a malá nálevka.

Máte-li všechny přísady po ruce, započněte s přípravou vlastní ohnivé vodičky.

Do čisté nádoby dejte 1/4 litru destilované vody, postavte na plamen a nechte přijít do varu. Jakmile se voda začne vařit, hoďte do ní dvě čajové lžičky heřmánku a jednu čajovou lžičku světlíku. To vše nechte přejít jen několik vteřin varem, odstavte z ohně a přikryjte. Asi po desetiminutovém vyluhování přeceďte odvar do jiné čisté nádoby a nechte vychladnout. Jakmile je odvar studený, vezměte svazek vrbových nebo lískových prutů, které na volném konci zapálíte u otevřeného plamene v kamnech nebo nad plynovým hořákem, načež planoucí stranu ponořte do připraveného studeného odvaru.

Tímto způsobem jste do odvaru, který se stal tekutým kondenzátorem (o kondenzátorech viz podrobný popis v příslušné kapitole), vložili hmotný živel ohně. Tento tekutý kondenzátor přefiltrujte do čisté nádoby. Filtrací se totiž tekutý kondenzátor oprostí případných třísek, uhlíčků a popela, které se ponořením hořícího svazku do něho uvolnily. Tekutinu nalijte na misku nebo talíř a postavte před sebe.

Nyní vdechujte plícemi nebo póry anebo obojím současně do těla živel ohně a naplňte jím celé tělo. Při této projekci není třeba klást tak veliký důraz na intenzitu teploty, kterou stejně pocítíte, jako na to, že živel ohně má být nositelem Vašeho přání, které do tohoto živlu imaginárně vkládáte.

Jestliže jste tak učinili a vložili do živlu ohně přání, aby se Vaše fyzické oči posílily a astrální zrak vyvinul, jako jste to dělali u experimentu s hromaděním světla, veďte živel ohně do tekutiny buď slunečním pletivem (solarplexem) nebo jednou ze svých rukou anebo výdechem. Máte-li při tom pocit, že projekce nebyla dost vydatná, můžete experiment třeba několikrát opakovat, avšak nejvýše 7-9krát. Tím se takto připravený kondenzátor stane skutečně silně působivou trestí, která bude mít příznivý vliv nejen na fyzický zrak, ale která posílí, oživí a vyvine i astrální smysly.

Tento fluidický kondenzátor uzavřete pak v čisté láhvi, kterou uschováte v chladnu. Ohnivé oční vodičky používáme k posílení zraku nebo při jeho magickém ošetřování. Při stávající slabosti zraku by se mohl tento fluidický kondenzátor kapat bez obav jednoduše do očí, ježto složení obou bylinek posiluje zrak, aniž by působilo zánětlivě. Pro magickou praxi stačí pouze zvlhčit tímto fluidickým kondenzátorem kousek vaty obalené gázou a použít ji jako podkladu na oči po dobu cvičení pro oživení očí světlem.

Později, až bude Váš astrální zrak dostatečně vyvinut, odpadnou obklady s fluidickým kondenzátorem a stačí, abyste prováděli kupení světla v očních bulvách. Po opakovaných pokusech, když bude fyzické oko těmito světelnými cviky již vyvinuto, věnujte pozornost výhradně astrálnímu zraku s přáním, abyste astrálně viděli.

Kromě při experimentu samotném by bylo možno upotřebit obklady s fluidickým kondenzátorem i na noc, aby v době spánku automaticky působily. Mělo by to ale tu nevýhodu, že by se oči a oční víčka staly vnikáním ohnivého živlu následkem častého upotřebení obkladů přecitlivělé. Doporučuji proto dávat obklady pouze po dobu cvičení. Aby při cvičení obklad nepadal z očí, můžete si ho upevnit šátkem. Tuto magickou operaci provádějte vždy beze svědků, tedy když jste sami. Abyste obklady a tresť, která se dá určitou dobu uschovat, nemuseli při každém experimentu obnovovat, musíte dbát na to, aby obojí nepřišlo do nepovolaných rukou, i když by šlo o rodinné příslušníky.

Žák, jenž svědomitě probral všechny předcházející stupně, může na základě popsané a doporučované metody vyvinout jasnovideckou schopnost za několik měsíců, při dobrých vlohách dokonce jíž za několik týdnů. Kromě toho se stane schopným sledovat i nadále prakticky veškeré další úkoly a operace, které v magické vědě musí ještě absolvovat.

Není možné uvádět jednotlivé úspěchy popisovaných metod, týkajících se jasnozření, neboť jsou tak rozmanité a fenomenální, že je vskutku lépe, když mág pozná na vlastním úspěchu, nakolik dokáže jasnovidecky vyvinout svůj astrální zrak. V každém případě mága varuji, aby se získanými schopnostmi vychloubal, nebo co by bylo ještě horší, aby jich zneužíval ke škodě svých

spolubližních. Nechť jich užije jedině pro blaho lidstva. Čas a prostor mu nebudou na překážku a jeho jasnovidnému oku nezůstane nic ukryto.

MAGICKÝ VÝVIN ASTRÁLNÍHO JASNOSLUCHU

Tento vývin je téměř týž jako u jasnovidnosti. Schopnost jasnosluchu spočívá v tom, že je možno slyšet hlasy i na největší vzdálenost a být zároveň schopen rozumět řeči všech bytostí. Nejdříve se zračí tato schopnost v hlasitém myšlení, které přichází z nitra, buď z okolí srdce nebo z plexu-solaris. Po delším cvičení a návyku se astrální slyšení vyvine natolik dokonale, že abnormálním sluchem zachytíme vše, podobně, jako kdybyste s kýmkoliv normálně hovořili.

I tuto schopnost, bez níž se v magii nelze obejít, mají všichni mágové. Proto budiž na jasnosluch kladen právě takový důraz, jako na jasnozření a směrodatná cvičení nesmí v žádném případě zůstat bez povšimnutí. Vše, co jsem pravil o astrálním vidění, o jeho vlohách, dále o stavech, které vyvolávají patologické jevy, platí samozřejmě i pro jasnosluch a jasnocit, o němž pojednám po tomto tématu.

Bez dalších průtahů vizte praxi jasnosluchu:

Pro cvičení, přicházející v úvahu, potřebujete pouze tekutý kondenzátor‘ a kousek vaty. Z té udělejte dvě kuličky o velikosti středu ucha. Vatové zátky slabě zvlhčete fluidickým kondenzátorem a položte je obě před sebe. Podobně jak zní předpis u výcviku astrálního zraku počínejte si se živlem vzduchu a naplňte jim celé tělo vdechováním plícemi a póry. Celé Vaše tělo se musí podobat balónu, který je naplněn vzduchem.

Do tohoto principu vzduchu imaginujte svou představivostí přání, že tento princip vyvolá ve vašem astrálním a hmotném těle schopnost jasnosluchu. Máte-li vnitřní jistotu, že živel vzduchu je Vaším přáním a Vaší představou dostatečně impregnován, projektujte buď solar-plexem nebo rukama anebo výdechem preparovaný živel vzduchu do oněch dvou před Vámi ležících kuliček z vaty tím způsobem, že živel vzduchu, který vyplňuje celé Vaše tělo, stlačíte a nakupíte natolik, že příjme velikost oněch dvou před Vámi ležících kuliček. Obě zátky můžete magicky impregnovat současně nebo naplníte jednu po druhé celkovým množstvím živlu. U tohoto experimentu jde hlavně o absolutní přesvědčení a o pevnou víru, že se schopnost jasnosluchu u vás rychle vyvine.

Jako fluidického kondenzátoru použijte silného odvaru heřmánkového s destilovanou vodou. Na 1/8 litru dejte dvě plné polévkové lžíce heřmánku, které po spaření přefiltrujete a uschováte v chladnu, aby tento fluidický kondenzátor nezplesnivěl. Účinkoval by sice i tehdy, kdyby chytil plíseň, ale nebyl by hygienický.

Když jste tyto dvě vatové zátky buď obě najednou nebo postupně jednou nebo vícekrát naplnili živlem vzduchu, vsuňte si je do uší a ucpěte jimi střed ucha. Dále zaveďte imaginárně do celé hlavy akášický princip, přeneste své vědomí do uší a imaginujte schopnost absolutního jasnosluchu. Představujte si, že do uší zavedený akášický princip vyvolá u Vás okamžitě dar dokonalého jasnosluchu. Po delším meditování a koncentrování v tomto směru nechte akášický princip opět rozestoupit do univerzální akáši, z uší odstraňte vatové zátky, které dobře uschovejte, aby nepřišly do rukou nepovolaných. Kdyby se stalo a vatové zátky by přišly do styku s jinou osobou, musíte si zhotovit nové. Jinak postačí, abyste vatové kuličky vyjmuli z uší a nakupený živel vzduchu imaginárně rozpustili. Jestliže žák má dostatek času, může si pro každý experiment zhotovit a nabít nové vatové kuličky, což je ovšem výhodnější.

Chcete-li u některého experimentu použít svého astrálního sluchu, zaveďte pouze akášu o velikosti svých ušních mušlí do vnitřku obou uší. Po vytrvalém cvičení budete v téže okamžiku schopni použít jasnosluchu pro svou potřebu. Jakmile tuto schopnost již nepotřebujete, veďte akášický živel nazpět do její původní formy tj. do univerzální akáši. Zavedením akášického principu do ušních vchodů je mentální a astrální sluch ovlivněn a vyvinut a koncentrovaným živlem vzduchu se dostaví fyzický jasnosluch.

Kdo o tom náležitě medituje, nalezne ihned souvislost a může postup porovnat s rádiem, kde rovněž jsou éter (akášický princip hmoty) a vzduch prostředníky zvukových vln.

VÝVIN ASTRÁLNÍHO JASNOCITU

Dříve než přejdeme k vývinu astrálního jasnocitu, vezmeme k ruce svůj magický deník a vmyslíme se nazpět do doby, kdy jsme se náležitě zabývali introspekcí různých pozitivních a negativních vlastností. Na základě magického zrcadla jsme tehdy zjistili, které vlastnosti uvedeným živlům odpovídající v nás převládají. Jak důležitá byla tehdejší introspekce vysvítá z toho, že právě nadvláda dotyčných živlů poukazuje na naše citové centrum.

Převládá-li živel ohně, je citovým centrem hlava, přesněji vzato čelo. U živlu vzduchu to bylo srdce, u nadměrného živlu vody solar-plexus a u živlu země ruce nebo stehna. Jestliže jsme tímto způsobem zjistili své astrální citové pole, můžeme přejít k další praxi.

Budete si počínat právě tak, jako u vývinu obou předcházejících smyslů. Zapotřebí je pouze kousku flanelu, plátna nebo vaty, který fluidickým kondenzátorem slabě zvlhčíte. Fluidickým kondenzátorem může být opět silný odvar heřmánku. U tohoto postupu nabijte živlem vody, který budete vdechovat plícemi a póry zároveň, své tělo přáním, aby tento živel ve vás vyvolal jasnocit.

Jasnocit je schopnost pociťovat a vnímat všechny v živlech a v akáše se nacházející jevy a síly. K této kategorii schopností se řadí také psychometrie tj. vnímání minulosti, přítomnosti a budoucnosti každého předmětu, dopisu atd. Náleží sem i schopnost materializace každé myšlenky a bytosti, nehledě k tomu, zda jde o bytost utvořenou nebo takovou, která se již v akáše nachází. Ještě řadu dalších schopností, které jsou spojeny s vnímáním a pocitem, lze pojmout do kategorie jasnocitu. Rovněž tak intuice má svůj původ v jasnocitu. Těchto několik příkladů jistě postačí k objasnění schopnosti jasnocitu.

Nyní následuje vlastní praxe. Jakmile jste živel vody vdechováním póry v celém těle nakupili, naplňte jej intenzivní představou schopnosti jasnocitu.

Musíte si být jisti tím, že živel vody je dosti silným, aby ve Vašem astrálním těle tuto schopnost skutečně vzbudil. Imaginací vytáhněte buď solar-plexem, čelem, rukama nebo výdechem živel vody ze svého těla a veďte ho do kousku plátna nebo vaty, který jste napustili fluidickým kondenzátorem. Nabíjení můžete opakovat, avšak nejvýše 7-9krát.

Toto cvičení nekonejte ve své obvyklé pozici, nýbrž položte se pohodlně na pohovku nebo i na zem. Hlavní podmínkou při tom je, abyste leželi úplně rovně, pouze hlava leží poněkud výše. K vývinu astrálního jasnocitu není zapotřebí samotného živlu vody, nýbrž pouze jeho magnetické síly přitažlivosti. Ještě před cvičením položte fluidický kondenzátor na stanovené citové pole. Hned z počátku provádějte toto cvičení se zavřenýma očima. Nyní si představujte, že celé Vaše tělo doslova tone v univerzálním živlu vody, podobně, jako kdybyste se nacházeli uprostřed na povrchu nekonečného oceánu. Nebudete pociťovat nic jiného než vodu a opět jen vodu. Musíte být velmi opatrní, neboť při tomto cvičení Vás bude silně přepadávat spánek a není vyloučeno, že vzdor veškeré bdělosti přece jen usnete. Další cvičení konejte s pevným přesvědčením, že spánku více nepodlehnete. Kdyby se Vám totiž usnutí mělo stát zvykem, těžko byste se nadále této překážce ubránili.

Při shora uvedené imaginaci přemístěte své vědomí do vnímajícího pole a myslete si, že magnetická schopnost vody, která se ve Vás nachází, oživuje nejjemnější částečky Vašeho vnímacího pole a vyvolává astrální pocit. Magnetickou sílu přitažlivosti si musíte představovat tak intenzivně, že se stane absolutní skutečností.

Máte-li po delší meditaci absolutní jistotu, že jste vnímací pole dostatečně oživili, zanechte pozvolna představy univerzální vody. Rozložte živel vody, který se ve Vás nachází, opět do živlu univerzálního, sejměte fluidický kondenzátor a i zde koncentrovaný živel veďte nazpět do

univerzálního živlu, čímž jste cvičení zakončili. Chcete-li pocitové pole někdy prakticky použít, stačí, abyste do něho přemístili vědomí a schopnost jasnocitu vstoupí ihned v platnost.

Zbývá ještě podotknout, že vývin astrálních smyslů tj. vidění, slyšení a cítění, musíte cvičit denně až do úplného uskutečnění, i kdybyste těmto cvičením mohli věnovat jen sebekratší dobu. Skutečný úspěch na sebe nenechá dlouho čekat. Vývin ostatních smyslů nebudeme zatím sledovat, protože pro mágovu praxi nejsou tak důležité. Žák má ovšem na vůli, aby na základě těchto tří cvičebních metod sestavil svou vlastní praxi pro vývin ostatních smyslů.

Schopností dosažené tímto astrálním vývinem smyslů jsou tak dalekosáhlé, že není třeba o nich zvlášť hovořit. Radost nad dosaženým úspěchem by se dala porovnat snad jedině se slepcem, který byl po léta nevidomým, avšak náhle nabyl opět svého fyzického zraku.

Magický výcvik těla

Ovládá-li mág projekci živlů navenek tak, že dokáže projektovat, nebo vyvolat každý živel buď přes své tělo nebo přímo z univerza, může dle libosti pro sebe i pro jiné tvořit elementáry a používat je. Je schopen stvořit bytosti, které mu věrně slouží nejen na mentální, ale i na astrální úrovni a rovněž i na hmotném světě. Přijde jen na to, zdali je stvoří, přesněji řečeno zhustí, mentálně, astrálně či hmotně.

O vědomém tvoření myšlenkových forem neboli elementálů jsem již hovořil. Rozdíl mezi elementálem a elementárem spočívá v tom, že elementál vzniká mágovou představivostí a silou jeho vůle na základě vědomé myšlenkové formy a působí pro něho, případně pro jiné, ponejvíce jen na mentální neboli myšlenkové úrovní. Elementár naproti tomu je ve své účinnosti mnohem pronikavější a subtilnější, protože ho mág může utvořit z jednoho nebo i více živlů.

O vlastním tvoření neboli kreačním aktu elementáru, jakož i o veškerých podrobnostech, na které musí mág při tom bezpodmínečně dbát, hovořím v dalším a uvádím současně zřetelně praktické příklady. Intuicí vyvolanou dosavadním školením si mág dokáže sestavit vlastní praktiky pro účely, které bude mít právě na mysli. Maje na zřeteli svůj etický vývin, mág se jistě neodváží stvořit elementára pro špatné účely, protože by se mu neviditelný svět zle vymstil.

Znalostí tvoření elementárů je totiž mágovi dán do ruky klíč, kterým může na mentální, astrální a hmotné úrovni dosáhnout všeho. Mág si musí být stále vědom toho, že odpovědnost za jeho činy nenese stvořený elementár, nýbrž on sám. Elementární bytosti jsou v rukou mága poslušné nástroje, které slepě plní jeho rozkazy a přání, nehledě k tomu, zda jsou jeho úmysly šlechetné či nikoliv.

Právě tak, jako nelze od truhláře žádat pekařskou práci, nedá se od elementární bytosti, která byla stvořena pro určitý účel, očekávat splnění jiného úkolu, pro který stvořena nebyla. Jeden a týž elementár nesmí proto být nikdy pověřen dvěma nebo více úkoly, protože by dobře a spolehlivě neprovedl pak ani jednu ani druhou práci. Kromě toho je při stvoření elementáru také nutno dbát analogie živlů a bylo by protizákonné, kdyby si mág stvořil elementár, který by této analogií neodpovídal. Tvar elementáru může být libovolný a mágovi nejsou v tomto směru kladeny meze ani překážky, takže může zde dát své intuici a fantazii volný průchod.

Nedoporučují však mágovi rozhodnout se pro tvary žijících nebo již zemřelých známých osob. Takový elementár by mohl totiž snadno vniknout do okruhu mágova mentálního nebo astrálního těla a přivodit mu velkou škodu. Kromě toho by se mág vydával nebezpečí, že by se elementár v důsledku inteligence v něm spočívající postavil nakonec proti svému stvořiteli a v nestřeženém okamžiku by mu velmi uškodil. Elementáru by se totiž mistrně podařilo mága upírovat nebo ho ve spánku nepřímo ovládat, kromě jiných nepříjemností, které by dokázal mágovi natropit. Tuto výstrahu ať si každý mág vezme k srdci!

Elementáru dejte ihned při jeho stvoření vhodné jméno. Doporučuji volit jména méně běžná, protože při pouhém vyslovení toho kterého jména přijde elementár okamžitě do mágovy blízkosti.

Stvořil-li kdo více elementárů, nechť si jejich jména pečlivě zapíše. Nesdílejte s nikým jména svých elementárů, protože každý zručný mág by se jich mohl snadno zmocnit a pak s nimi manipulovat bez námahy.

Síla a účinnost elementára závisí na intenzitě jeho nabíjení. Čím silnější je mágova vůle, tím větší je projekce živlů navenek a silně nabitý elementár je tím pronikavější a účinnější. Elementára můžete dokonce tak silně zhustit, že se stane viditelným i neškolenému fyzickému oku. Mág může potom takového elementára nechat pracovat viditelně i neviditelně zcela dle toho, jak to pro svůj účel potřebuje.

Životnost elementára se řídí podle účelu, pro který byl stvořen a musí být hned na začátku kreačního aktu spoluurčena. Když byl účel splněn, rozloží mág svůj elementár opět do původního živlu.

Na tento rozkladný proces nikdy nezapomeňte, protože elementár se po skončení úkolu rád osamostatní a kdyby mág na tuto okolnost pozapomněl, vymkne se elementár jeho moci a stane se snadno upírem. Veškeré karmické následky, způsobené upírovitostí elementára by šly samozřejmě na úkor mága. Buďte proto při práci s elementáry velmi opatrní a svědomití!

Většina mágů určí hned při kreačním aktu způsob elementárova rozkladu např., že zničí (spálí) jeho jméno nebo vykonají určitý rituál, udělají znamení, gesto nebo použijí zvláštní, předem stanovené formule. To vše je zcela individuální a řídí se volbou mága. Zvláštní zřetel zasluhuje rozkladný akt, s nímž může mág, maje ho stále po ruce, kdykoliv přinutit své elementáry k absolutní poslušnosti, když jim pohrozí, že je zničí.

V každém případě si mág musí být vědom toho, že má nad svými elementáry absolutní moc a že je dokonale ovládá. Tento předpoklad je nutný, nemá-li se mág stát hříčkou svých vlastnoručně stvořených elementárů. Časem získá mág zkušenost, že čím věrněji, lépe a spolehlivěji mu elementár slouží, tím důvěrnějším se stává, takže mág jen nerad vykoná rozkladný proces. Tento pocit nesmí mága ovšem nikdy uchvátit, má-li zůstat neodvislým od svých bytostí. Proto je správné určit elementáru jen krátkou životnost a stvořit si v případě potřeby pro tytéž účely raději elementáry nové. Tím ovšem není řečeno, že si mág má každý týden utvořit pro jeden a týž účel nového elementára, ale nebylo by výhodné, aby udržoval třeba několik roků pro jedinou záležitost stále téhož elementára.

Elementáry, které si mág hodlá pořídit pro vlastní potřebu, utvoří výhodně z projekce živlů vlastním tělem. Naproti tomu elementáry, které potřebuje pro jiné osoby, stvoří projekcí živlů přímo z univerza. Mágovi je známo, že mezi ním a každým elementárem je neviditelná páska, které je možno zneužít, jestliže by i pro jiné osoby utvořil elementáry tělesnou projekcí. Jakým způsobem je to možné, to si každý mág jistě vysvětlí sám.

V dalším se zmíním o místě, na kterém můžete elementáry uschovávat. V Orientu upoutávají mágové své elementáry, které jmenují Yidamy (či žida-my) do takzvaných kylichorů, kde je zároveň uschovávají. Kylichor je diagram postavený z kamene a yidamu přizpůsobený, k němuž cizí osoba nemá přístup. Školený mág zvláštní místo nepotřebuje a uschová svého elementára na vhodném místečku ve zdi, neboť ví, že elementár není vázán na čas a že také nevyžaduje zvláštní umístění. Ve zdí je elementáru stejně dobře jako ve volném prostoru. Ve zdi nebo větším předmětu uschováte elementára dokonce ještě mnohem bezpečněji. Jenom nepoutejte elementára na taková místa, kde se lidé stále zdržují. Kdyby totiž některá osoba zaujala místo, kde elementár právě je, přepadl by ji jakýsi neklid a ještě by se mohly vyskytnout další nepříjemné průvodní jevy.

Při kreačním aktu určete hned zpočátku, jakým způsobem hodláte elementára přivolat, zdali jménem, které vyslovíte buď šeptem nebo v myšlenkách a nebo pohybem ruky, gestem nebo rituálem. V tom ať vždy rozhodne mágova individualita.

Dříve než popíši praktickou část, tedy vlastní kreační akt, podotýkám, že mág není vázán pouze na jediný způsob tvoření, který v dalším uvádím. Je to jen malý úsek praktické magie, který poukazuje na to, jak má a může použít svých sil. Mág se však nesmí nikdy zaměřovat jednostranně, naopak, ovládá-li tyto praktiky dokonale, jsou mu k dispozici další možnosti. Tento magický úsek

sledujte prakticky jen z počátku, při čemž můžete pomoci sobě i jiným, což je vlastně účelem tohoto tématu.

Tvořící čili KREAČNÍ AKT

K utvoření elementára platí pro kreační akt čtyři základní metody.

První je projekce jediného živlu do připravené určité formy, ať již mentální, astrální či hmotné.

Druhá metoda podmiňuje projekci více živlů rovněž do připravené určité formy, která musí být buď mentální, astrální nebo hmotná.

Třetí je projekce jednoho živlu bez určité formy, kterou pomocí onoho živlu teprve utvoříte.

Čtvrtá je projekce více živlů, které si postupně určitou formu teprve samy vytvoří.

Praktickými příklady vysvětlím podrobně všechny čtyři metody:

Metoda první

Postavte před sebe určitý předmět, dle jehož tvaru chcete elementára mít zpodobněného. Dejme tomu, že si zvolíte tvar koule. Může to být buď velká dřevěná nebo skleněná koule, plná nebo uvnitř dutá. I větší gumový míč vykoná tutéž službu. Silou své představivosti stáhněte z univerza žádaný živel a imaginujte ho do zvolené formy tak, že tvar předmětu (gumového míče) bude živlem zcela vyplněn. Takto si počínejte s každým živlem, se kterým chcete pracovat, s výjimkou akáši. Musí to být takový živel, který odpovídá Vašemu přání a Vaší ideji. Tuto projekci opakujte několikrát, přičemž si musíte představovat, že se tvoří, kupí a stlačuje stále více živelné látky. Jste-li si tím jisti, že je živel dostatečně nakupen, aby uskutečnil Vaše přání, impregnujte svého, nyní již hotového elementára přáním, tedy účelem, který chcete, aby byl splněn. Elementárovi dejte jméno, bez něhož by nemohl obstát a určete zároveň jeho životnost, během které má splnit danou mu úlohu.

Pakliže jste pracovali se živlem ohně, utvořili jste si ohnivého elementára a máte ohnivou kouli. Elementár utvořený ze živlu vody se bude podobat skleněné kouli. Ze živlu vzduchu bude koule mít modravý třpyt a ze živlu země se bude rovnat hroudě země. Jestliže jste dbalí všech pravidel a pokynů, pak elementára z předmětu vytáhněte a odešlete ho na práci mu určenou. Před tím mu rozkažte, aby se po vykonané práci do své formy okamžitě vrátil. Tím je Vám dána možnost elementára kontrolovat, zdali práci správně vykonal a to tím, že se formy dotknete siderickým kyvadélkem.

Vrátil-li se elementár po vykonané práci do své původní formy (v našem případě do gumového míče nebo koule), dá se siderické kyvadélko do pohybu a bude kroužit, protože takový elementár magneticky a elektricky silně září. Tento pokus s kyvadélkem je velmi důležitý, neboť se můžete takto nejlépe přesvědčit, zdali byl Váš rozkaz splněn či nikoliv. Později, až dosáhnete potřebné zralosti, budete práci svého elementára sledovat jasnovidně. Zůstane-li kyvadélko bez pohybu, je to důkaz, že elementár dosud pracuje, tj. že svou práci ještě neskončil.

Při odesílání elementára na jemu vykázanou práci si musíte být vědomi toho, že elementár nezná času ani prostoru, že pro něj neplatí překážky a že v případě potřeby může v jediném okamžiku přelétnout celou zeměkouli.

Musíte být pevně přesvědčeni o tom, že Vaši vůli a váš rozkaz splní bezpodmínečně v době, kterou jste stanovili. O úspěchu nesmíte pochybovat.

Jakmile jste elementára odeslali, přetněte spojovací pásku mezi sebou a elementárem, jako byste ji přeřízli nožem a přestaňte na svůj elementár myslet. Uveďte se buď do negativního stavu (vyprázdněte mysl) nebo upoutejte svoji pozornost na něco zcela jiného. Na svého elementára musíte jedním slovem řečeno úplně zapomenout. Čím lépe to dokážete, tím nerušeněji a pronikavěji může odeslaný elementár působit.

Po uplynutí Vámi stanovené lhůty se přesvědčíte siderickým kyvadélkem, zdali se elementár již vrátil do své formy. V daném případě máte možnost elementára rozložit (zničit) a to způsobem předem stanoveným, který je, jak jsem již řekl, zcela individuální. Může to být buď spálením jeho jména nebo provedením stanoveného rituálu nebo tím, že budete jeho jméno polohlasem slabikovat pozpátku. Rozklad se může stát také normální imaginací, podobně jak jsem to doporučoval při projekcí živlů. Chcete-li, můžete elementára pověřit také stejným úkolem ještě v jiné záležitosti.

Kdyby se snad elementár ve stanovené lhůtě nevrátil na své místo do úschovny a Vy jste se přesvědčili, že úkol nesplnil k Vaší spokojenosti, přivolejte ho nazpět, utvořte zesílenou imaginací vydatnější nakupení živlů a odešlete ho znovu na práci. Toto nabíjení můžete opakovat tolikrát, až docílíte žádaného účinku. To bude zapotřebí pouze tehdy, když jste elementára pověřili úkoly, pro které jeho síla a napětí nedostačují. Nesmíte zapomenout, že účinnost elementára závisí na Vaší duchovní zralosti, je proto závislá na Vaší schopnosti, jak dokážete živel zhustit, že dále závisí na Vaší víře, která musí být schopna i hory přenésti.

Tato metoda tvoření elementárů je nejjednodušší a mág ji používá jen při jednoduchých účincích, přesně ohraničených ideách a vlivech, které nevyžadují zvláštní inteligence. Např. udělit druhé osobě jakýkoliv rozkaz, poskytnout v jednoduchých záležitostech ochranu apod. Jak jsem již řekl, je pomocí elementárů možno dosáhnout mentálních, astrálních a hmotných účinků.

Uvedeným způsobem se dá elementární bytost utvořit i bez hmotné formy. V takovém případě projektujte budoucí živel do myšlenkové formy a postupujte stejně jako při tvoření do hmoty. Tato elementární kreace je sice poněkud svízelnější, ale má za to tu výhodu, že můžete formu umístit i tam, kde by hmotné těleso nemělo místo, např. v koutě, ve zdi a na takových místech, kde je styk s lidmi vyloučen.

Tento způsob praktiky skýtá mágovi řadu možností upotřebení a budiž přenecháno jeho intuici, k jakému účelu chce utvořených elementárů použít. Elementárem může např. chránit svůj dům nebo byt, může jeho pomocí utvořit kolem sebe příznivější ovzduší apod.

Právě tak, jako může každá věda sloužit dobru i zlu, tak je bohužel možno zneužít i této praktiky pro sobecké a zlomyslné účely. Např. si může obchodník utvořit elementára jen proto, aby mu získal velký okruh zákaznictva. Všechny strašidelné domy, které jsou přičiněním zlomyslných mágů jako takové známy, děkují za svou pověst vědomému tvoření elementárních bytostí pro nekalé účely. Šlechetně smýšlející mág se nikdy nepropůjčí k takovýmto praktikám.

Metoda druhá

Pro tuto metodu můžete použít každého předmětu, např. malé sošky, panenky a pod. a zvolit ho za vhodnou formu pro svou elementární bytost. V dalším se dovíte dosud přísně utajovanou praktiku, která je přímo ideální.

Opatřete si žlutou hlínu a pravý včelí vosk. S tímto materiálem si budete počínat takto:

Vezmete dvě třetiny hlíny a jednu třetinu vosku. Tyto díly se rozumí obsahově a nikoli podle váhy, takže na jeden litr hmoty připadnou dvě třetiny litru hlíny a jedna třetina litru vosku, aby hmota měla správný poměr.

Hlínu rozděláte trochou vroucí vody na hustou kaši a přidáte k ní buď úplně rozpuštěný nebo alespoň hodně nahřátý měkký včelí vosk. Obojí musíte tak dlouho mísit, až se hlína s voskem dobře stmelí. K rozdělání hlíny stačí jen malé množství vody, aby hmota nebyla měkká, neboť by se pak nedala vhodně zpracovat. Z nedostatku pravého včelího vosku postačí v nouzi i jiný podobný prostředek, jakým je např. lůj, stearin, vorvaní tuk apod., kterých se obvykle používá k výrobě svíček. Ovšem jen v případě opravdové nouze, protože pravý včelí vosk je nejvýhodnějším prostředkem pro naše účely.

Z dostatečně uhnětené hmoty utvořte figurku, tedy formu, kterou má elementár mít. Chcete-li elementáru dát lidskou podobu, musíte i hmotu náležitě zformovat a dát ji eventuálně tvar loutky.

Pokud je loutka teplá a měkká, provrtejte větším hřebíkem nebo nějakým ostrým předmětem od konce hlavy až k nohám, jako by podél páteře větší otvor tak, že uděláte uvnitř voskové loutky jakousi dutinu. Tuto dutinu naplňte až k samému otvoru fluidickým kondenzátorem, načež otvor zalepte, pokud je loutka ještě měkká, aby kondenzátor, je-li tekutý, nevytekl. I po vychladnutí a ztvrdnutí loutky by se tato dala kondenzátorem naplnit a její otvor pak zalepit tekutým voskem nebo svíčkou. O přípravě magických kondenzátorů hovořím ve zvláštní kapitole.

Hodlá-li mág stvořit elementární bytost jen pro vlastní potřebu, ucpe otvor loutky kouskem vaty, kterou opatřil několika kapkami své vlastní, tedy organické prima materie. Tato jest alfou a omegou a sestává z několika kapek vlastní krve a vlastního semene. V našem případě by sice úplně postačilo buď jedno nebo druhé, mohou-li však být spojena obě prvotřídní mumia, je účinek pochopitelně mnohem větší. Jde-li o ženu-magičku, postačí samozřejmě kapka vlastní krve. Takto impregnovaný kousek vaty vsunete nejprve do dutiny loutky, načež ho přelijete tekutým kondenzátorem a otvor zalepíte. Dle magických zákonů se taková loutka hodí nejlépe k utvoření elementární bytosti. Velikost loutky zde nehraje úlohu. Ovšem, čím je větší, tím snazší je mágova imaginární práce. Pro zručného mága postačí, je-li loutka asi 10 cm vysoká.

Tvoří-li mág elementára pro druhou osobu a zhotovuje-li k tomuto účelu loutku, nesmí za žádných okolností přimísit k tekutému kondenzátoru vlastní príma materii, nechce-li sám sobě uškodit. Ona osoba by pak na základě mentálního, astrálního a hmotného spojení měla možnost mága přímo nebo nepřímo ovlivňovat a to nejen v dobrém, ale i ve zlém. Např. ponořil-li by kdo mumiálně zhotovenou loutku do studené vody, vyvolal by tím u mága - stvořitele zimnici, a naopak loutka vystavena velkému horku by u mága způsobila rovněž velkou teplotu (horečku). Magicko-sympatickou páskou jsou dány ještě další možnosti, které však nehodlám uveřejnit, aby žáka nesváděly ke zlým činům.

Loutka zde popsaná se dá samozřejmě nabíjet jen jedním živlem a dá se jí tvořit pouze jediný elementár, jak ostatně v předcházející metodě uvádím. Následuje popis praxe druhé metody.

Uchopte svou voskovou loutku do levé ruky a pravou rukou učiňte nad ní několik tahů, jako byste ji chtěli oživit svou životní silou. Vlastním dechem na loutku několikrát dýchněte, jako byste ji chtěli z jejího neživého stavu přivodit k životu. Své stávající elementární bytosti dejte vhodné jméno, které několikrát do loutky vyřkněte. Křesťansky smýšlející mágové křtí dokonce loutku způsobem, jakým se provádí křest u novorozeňat, při kteréžto ceremonii dají pak loutce zvolené jméno. To je věcí názoru mága, není však bezpodmínečně zapotřebí. V každém případě si mág musí být vědom toho, že v loutce má dokonalé tělo pro svůj elementár.

Když jste své loutce dali jméno, naplňte živelným vdechováním celé své tělo živlem země, projektujte tento živel buď jednou rukou nebo solar-plexem navenek a naplňte živlem loutku počínaje od nohou až k místu pohlaví. Živel země musíte při plnění loutky v těchto místech dynamicky nakupit. Všechny specifické vlastnosti země, jako je tíha atd. musíte do loutky vkoncentrovat a mít při tom pevnou vůli a naprosté přesvědčení, že živel země se svými vlastnostmi v loutce také trvale zůstane a že v ní bude působit podle přání.

Právě tak si počínejte se živlem vody, který projektujte do břišní oblasti loutky. Dále přijde na řadu živel vzduchu do prsou a živel ohně do hlavy.

Jestliže jste imaginárně promítli do loutky všechny čtyři živly, můžete si být jisti, že jste utvořili astrální tělo svého elementára, které sice tvar loutky přijalo, může však z ní na Vaše přání kdykoliv vystoupit a vzít na sebe Vámi žádanou velikost. Neviditelnou páskou zůstane astrální tělo Vašeho elementáru s hmotným obalem, kterým je v našem případě loutka, trvale spojeno a život i jsoucnost elementáru závisí na fyzické loutce a musí po vykonané práci přijmout opět její velikost, musí do ní vstoupit, lépe řečeno, musí se s loutkou okamžitě spojit.

Když jste došli až k tomuto stadiu, můžete experiment několikrát opakovat a hlubokou meditací o dosavadním postupu účinnost zesílit. Jestliže jste dle popsaného způsobu stvořili astrální tělo svého elementára, přikročte k utvoření těla mentálního, při čemž si budete počínat takto.

Sílou své představivosti utvořte v loutce mentální tělo a představujte si, že je toto zhotoveno z nejjemnější étericke látky a že celou loutku vyplňuje. Do hlavy loutky koncentrujte veškeré schopnosti duše a ducha, které dle Vašeho přání má elementár mít a prohlubte tyto schopnosti náležitými meditacemi. Nemáte-li na mysli žádná obzvláštní přání, můžete v loutce soustředit čtyři specifické vlastnosti ducha, tj.: vůle, intelekt, cit (pocit) a vědomí a tyto vlastnosti rovněž postupně prohloubit meditacemi. Jste-li si tím jisti, že je Vaše loutka dostatečně nabita a schopna Vaše přání nebo očekávaný účinek provést, přikročte k oživení svého elementáru.

Do své pravé ruky soustřeďte (nahromaďte) z univerza tolik světla, že bude jako slunce žhavě bíle zářit. Do své levé ruky vezměte loutku, nad kterou několik centimetrů podržíte svou zářící pravou ruku. Do pupečního místa loutky vdechujte svůj teplý dech a proneste do ní hlasitě jméno svého elementára. Zároveň si představujte, že při každém dechu mizí světlo z Vaší pravé ruky, protože vniká do loutky. Hned při prvním vdechnutí si představujte, že v loutce počíná tlouci srdce a cirkulovat krev. Vaše představivost musí být tak intenzivní, že život v loutce pociťujete zřetelně, ba přímo fyzicky. Po sedmém vdechu světlo z Vaší pravé ruky úplně zmizelo a vniklo do loutky. V astrální formě Vaší loutky jde již tep. Při osmém vdechu si myslete, že astrální tělo Vaší loutky tep přijímá a že začíná pravidelně dýchat. Při devátém dechu jmenujte svého elementára a zvolejte současně hlasitě a přímo extaticky: *ŽIJ! ŽIJ! ŽIJ!* Poslední „*ŽIJ*“ musíte pronésti s jistým entuziasmem a s přesvědčením doprovázeným neochvějně vírou, že jste žádaného elementára stvořili. Buďte ujištěni, že jste dle analogie přírodních zákonů postavili do světa skutečně dokonalou bytost.

Nyní můžete buď pokračovat nebo loutku zahalit kusem pravého hedvábí pro další upotřebení. Hedvábí je totiž, jak známo, nejlepší magickou izolační látkou. Loutku uschovejte na vhodném místě, k němuž kromě Vás nemá nikdo jiný přístup. Žádná druhá a cizí osoba se Vaší loutky nesmí dotknout. Každá další práce už je pak jen věcí imaginace.

V případě, že hodláte pokračovat, postavte loutku opět před sebe a imaginárně si představujte, že astrální a mentální tělo z loutky vystupuje. Ve svém elementáru musíte vidět malého dokonalého človíčka podobně, jako byste pozorovali drobnohledem normální lidskou bytost. Chcete-li ve svém elementáru vidět ženskou nebo mužskou bytost, to záleží jednak na Vaší vůli a jednak na účelu, kterému bude elementár sloužit. Stejně je tomu se svršky (oblečením) loutky, při jejichž zhotovení může Vaše fantazie pracovat libovolně. Zcela dle povahy úlohy můžete případně elementára imaginárně spojit vhodným rituálem a nechat ho narůst podle potřeby.

Musíte hned z počátku svému elementáru vštípit, že musí podle Vašeho přání vzít na sebe vždy patřičnou velikost. Tím je Vám dána možnost, že se Váš elementár může stát jak malým trpaslíkem, tak i velikým obrem. Pokud jde o vzhled elementára tj. má-li být více nebo méně úhledný, je na Vaší vůli jednat v tomto ohledu dle vlastního přání a potřeby.

Protože astrální a mentální tělo nezná čas ani prostor a též hmota mu není překážkou, musíte svému elementáru vštípit tyto vlastnosti hned na počátku jeho tvoření. Každý mág udělá dobře, když při práci s elementárem upoutá důležité pracovní pochody na vhodný rituál, protože se pak další práce odehrává zcela mechanicky, aniž musí mág namáhat jak vůli tak imaginaci. Rituál, který je vázán na určitý postup, vyvolá pak samočinně potřebnou sílu a účinnost.

Po delší práci s elementárem se může elementár buď na přání mága nebo i zcela automaticky tak silně zhustit, že se stane viditelným i každému fyzickému a magicky neškolenému oku. Je ovšem lépe, necháte-li elementáry působit neviditelně. I tuto okolnost neopomeňte s elementárem imaginárně stanovit.

Elementár stvořený tímto způsobem, vykoná uloženou práci nejdříve jen mentálně, později astrálně a po delším upotřebení konečně i hmotně, což se řídí vždy účelem, pro jaký byl mágem utvořen. Úkol musíte elementáru včlenit hned při jeho stvoření. Vštěpovat mu případně (nové) vlastnosti dodatečně by už činilo potíže. Proto je vždy dobře, když si mág ještě před zhotovením elementára vypracuje přesný plán, v němž pečlivě každou podrobnost zaznamená.

Nikdy nedopusťte, aby Vám elementár přerostl přes hlavu, zejména ne tehdy, když již tak zmohutněl, že dokáže mentálně i astrálně vykonat velké Věci a vyvolávat i fyzické účinky. Po skončené práci upoutejte elementára určeným rituálem vždy do jeho formy (v našem případě do voskové loutky) a nenechte ho nikdy prosadit vlastní vůli. Buďte si vždy vědomi své autority a magické moci nad ním a pomněte, že ve fyzické voskové loutce držíte tělo svého elementára, tedy jeho život i jeho smrt.

Kdybyste voskovou loutku zničili (rozbili), případně nechali fluidický kondenzátor vytéci, přivodili byste tím smrt, tedy rozklad i elementára.

Jelikož má býti loutka balena vždy jen do pravého hedvábí, buďte ujištěni, že astrální tělo nemůže figuru opustit a ani do ní vniknout, protože hedvábí tomu brání. Je důležité toto vědět a zapamatovat si! Hodláte-li elementára od jeho fyzické schránky odpoutat a někam odeslat, musíte loutku nejdříve zbavit obalu.

Kdybyste nedopatřením loutku zabalili do hedvábí v době, kdy je její astrální tělo ještě venku, mohli byste elementára právě tak usmrtit (případně okamžitě rozložit), jako kdybyste se dotkli mága, jenž svým astrálním tělem dlí mimo své fyzické tělo, čímž byste ho okamžitě usmrtili, protože se dotekem přetrhne spojovací páska mezi astrálním a fyzickým tělem. Jak z uvedeného vidno, musíte s utvořeným elementárem zacházet právě tak, jako s člověkem.

Při rozložení elementára si nesmíte počínat ukvapeně, neboť uvolněná síla pochází ze samotného mága a náhlý nečekaný odraz by mohl uškodit i jemu, zejména tehdy, dokáže-li elementár vyvolat tak silné fyzické účinky, kterých není schopen ani sám mág. V takovém případě musíte elementára rozložit pozvolna. Dbejte proto raději včas na to, aby elementár tak dalece nezmohutněl, že by přerostl Vaše fyzické, astrální a mentální síly.

Pro rozkladný proces elementára doporučují dvě metody. Jak jsem již uvedl, nesmíte zničení provést náhle, např. že byste loutku bez předchozího odmagnetování naráz spálili a pod. Mějte na zřeteli, že jste do elementára, způsobem zde popsaným, vložili (projektovali) kus svého vlastního Já a náhlým zničením byste vyvolali silný magický odraz. Není-li mág pak dost odolný nebo vůči podobným odrazům dostatečně magicky chráněn, mohl by si velmi citelně uškodit na vlastním zdraví a přivodit si např. chorobu srdce, nervové zhroucení, různá ochrnutí, pomatení mysli a pod. Buďte proto v magii vždy velmi opatrní a řiďte se přesně danými pokyny a pravidly. Nemusíte se potom nikdy obávat, že uškodíte svému zdraví. Jen nerozumný a zákonů neznalý člověk uškodí sobě i jiným. Rozumný a šlechetně smýšlející mág bude konat vždy jen dobro a dokáže v magii mnoho, protože se nikdy neprohřeší vůči zákonům přírody a ducha.

Rozkladný proces je u elementára týž jako úmrtí u člověka, nebyl-li hned při kreačním aktu určen jiný způsob. Vezmete při něm k ruce svou loutku a představíte si v ní obvyklý dýchací proces astrálního těla. Pociťujete tlukot srdce a oběh krve. Svou pravou ruku nabijete akášou, kterou si představíte v černě-fialové barvě. Zahrocení projektujete náhle, jakoby černý blesk neočekávaně sjel, akášu do srdce své loutky, čímž jste svého elementára usmrtili. Srdce se zastaví, dech ustane. Mentální tělo z loutky vytáhnete, jelikož se úderem akáši páska u loutky mezi jejím mentálním a astrálním tělem přetrhla. Pakliže jste si mentální tělo představovali imaginárně mimo loutku, rozpusťte je rovněž imaginárně do univerzálního světla, podobně, jako když uniká pára. Po tomto činu přikročte k rozkladu astrálního těla loutky a nechte jeden živel po druhém do univerzálního živlu imaginárně vyprchat.

Při tomto aktu započněte se živlem ohně z hlavy loutky, po něm přijde na řadu živel vzduchu z oblasti prsou, dále živel vody z břicha a konečně živel země z nohou. Nějakým způsobem otevřete potom dutinu v loutce, třeba tak, že loutce ulomíte hlavu. Obsah, tj. fluidický kondenzátor, zachyťte na kus sacího papíru, který spálíte. Samotnou loutku byste sice mohli znovu zpracovat a upotřebit pro nového elementára, ale uděláte lépe, když ji rovněž zničíte spálením nebojí zakopete na nějakém osamělém místě. Tím jsem popsal normální proces rozkladu elementára.

Nyní seznámím žáka ještě s jinou metodou, kterou doporučuji užívat v případě, kde je elementár již natolik zhuštěn, že dokáže vykonat fyzické úkoly a účinky anebo kde je již tak silný,

že se staví na odpor mágovy moci a roste mu přes hlavu. Aby se uchránil před magickým odrazem, případně před lstí elementára, musí se přesně řídit následujícím návodem.

Přichystejte si vanovou lázeň s tak teplou vodou, jak jen Vaše tělo vydrží. Vstupte do vany a usedněte v ní. V levé ruce držte loutku obalenou hedvábím. Pravou ruku máte nabitou akášou. S loutky setřeste levou rukou, v níž jí držíte, hedvábný obal, který může spadnout do vody. V okamžiku, kdy držíte obnaženou loutku nad vanou, zaveďte zničující paprsek akáši do srdce loutky. V tomtéž okamžiku ponořte loutku do vody a myslete si při tom, že všechna síla, veškeré schopnosti, celý život přechází prostřednictvím vody do Vás, tedy do Vašeho těla, do Vaší duše a do Vašeho ducha. Tímto postupem zničíte rychle a spolehlivě stvořenou bytost, tj. svého elementára. Vaše tělo, duše a duch převezmou život v snesitelné míře, přebytečná síla zůstane ve vodě a Vy zůstanete uchráněni magického odrazu.

Vystupte zvody, osušte se, loutku však nechte ještě tak dlouho pod vodou, až úplně vychladne. Studenou vodu pak vypusťte nebo vylijte tak, aby s druhou osobou nepřišla do styku. Jste-li jasnovidní a shledáte-li, že aura loutky dosud září, vhoďte ji znovu do horké vody a koncentrujte se při tom natolik, aby voda přijala poslední zbytek života. Horká voda loutku rozpustí a fluidický kondenzátor, tedy tekutina se s teplou vodou smísí. Tento experiment můžete pro jistotu provést i tehdy, když záření aury nevidíte. Máte aspoň jistotu, že veškerý život elementára vyhasl. Zbytek loutky, včetně hedvábného obalu spalte nebo zakopejte do země. Tímto zákrokem přestal elementár pro Vás existovat.

Dříve, než ukončím popis této metody, dám mágovi, jenž pracuje s elementáry, ještě několik pokynů, které jsou pro jeho praxi velmi cenné a důležité.

Tak jako je člověku osudem přesně na minutu stanovena hodina zrodu a smrti, určete i svému elementáru hned při kreačním aktu jeho životnost, tedy přesnou hodinu smrti, kterou musíte na minutu bezpodmínečně dodržet i tehdy, kdybyste své elementáry měli termínované třeba na několik roků. Proto učiníte dobře, když si předem vše pečlivě vypracujete, abyste na nic nezapomněli. Jsou-li Vaši elementárové tak stvořeni a zhuštění, že s nimi můžete hovořit jako s lidmi, budou Vás přemlouvat, dokonce Vám i hrozit, abyste je nezničili. Za žádných okolností nesmíte na nějaké sliby nebo výhrůžky přistoupit. Dříve nebo později byste stejně nad nimi ztratili svou moc a nadvládu a elementárové by se Vám pak bohužel stali velmi osudnými. I tehdy, když Vám elementárové věrně sloužili a Vy jste si je oblíbili, musíte lhostejně, přímo chladnokrevně přistoupit k zničujícímu aktu, jakmile udeřila stanovená hodina smrti. Nelítostně musíte zahájit rozkladný proces, jako byste měli v úmyslu provést jakoukoliv jinou magickou operaci.

Jak důležité je stanovení úmrtní hodiny elementára, vysvítá i z toho, že v případě, kdybyste měli být sami odvoláni z tohoto světa, aniž by životnost Vašeho elementáru byla dovršena, ten se sám ve stanovenou hodinu rozpadne, i kdybyste z astrální úrovně měli možnost zahájit v akášické sféře rozkladný proces, ovšem za předpokladu, že se o něj budete ještě zajímat. Jak to lze provést, o tom se zmiňovat nebudu, protože to by velmi překročilo obsah tohoto díla. Na astrální úrovni Vám to však, jako uvědomělému mágovi, bude automaticky jasné.

Kdyby v takovém případě Váš elementár nebyl termínován, to znamená, že jeho úmrtní hodina nebyla předem přesně stanovena, žil by po odchodu mága z tohoto světa celá staletí a byl by stále života schopen. Mezitím by se z něho stalo strašidlo, mučící duch nebo upír a za všechny zlé činy, které by potom natropil, by byl odpovědný jeho stvořitel, tedy mág.

Nyní může třeba někdo prohodit otázku, kolik takových a podobných elementárů si mág může pořídit. Má na vůli rozhodnout sám, kolik si jich chce stvořit pro sebe a kolik jich potřebuje pro jiné. Někteří mágové mají celou řadu elementárů, kteří jim věrně slouží a plní svědomitě všechny dané úkoly, pro které byli stvořeni. Tak např. může mág mít elementáry, kteří ho předem upozorní na každé blížící se nebezpečí, jiní opět, kteří ho chrání, opět takoví, kteří pro něho zprostředkují různé zprávy atp. Nemělo by význam citovat zde veškeré možnosti, protože jsou vesměs úplně individuální a závisejí na přání, která si mág přeje mít jimi uskutečněna.

V elementární magii vězí také původ všech mluvících obrazů, sloupoví a soch v chrámech antických národů. I báje o oživeném Golemu, kterého měl stvořit moudrý Rabbi Löw v Praze, spočívá na stvoření elementárů. Jenomže v případě Golema došlo ke stvoření rituálně na podkladě kabaly. Tato okolnost je známa každému, kdo se v kabalistické mystice dobře vyzná. Syntéza je však táž, jak ji uvádím v této metodě.

Metoda třetí

Dříve než popíši praxi třetí metody, musím podotknout, že je známa pouze jedincům a i v Orientu jí málokterý zasvěcenec používá. Rozhodne-li se tady mág, provádět prakticky i tuto třetí metodu, musí samozřejmě dbát na vše, co jsem až dosud o tvoření elementárů uvedl a doporučil.

Musí si především založit pracovní plán a dobře uvážit účel elementára, tj. jeho úlohu, o které si učiní jasný obraz. Dále musí brát zřetel i na tvar, pro který se rozhodne, a dbát i na to, zdali chce stvořit mužskou či ženskou anebo podvojnou bytost. Musí zároveň určit vhodné jméno a pečlivě zaznamenat. Nesmí zapomenout na stanovení životnosti elementára a to přesně den a hodinu. Půjde-li o elementára pro mágovu vlastní potřebu, nechá projekci projít vlastním tělem, stvoří-li elementára pro druhou osobu, provede projekci přímo z univerza. Také si poznamená způsob, jakým bude elementára přivolávat, zdali rituálem, formulí, gestem apod. Dále, na co ho chce poutat, zdali na loutku nebo na nějaký předmět, talisman nebo pentakl. I místo úschovy musí pro svého elementára určit předem, aby nepřišel do styku s jinými osobami. Když toto vše dobře uvážil, promyslel a zaznamenal tak, aby o celém plánu přesně věděl, přikročí k vlastní praxi.

V této tj. třetí metodě vylíčím elementára, který je určen pro mágovu vlastní potřebu a byl stvořen projekcí ohnivého živlu.

Na kus papíru nakreslete kruh a do jeho středu dva protilehlé čtverce, takže obdržíte pravidelný osmiúhelník, který naznačuje, že jde o symbol čtyř živlů a jejich pozitivní a negativní účinnost. Samotný kruh znázorňuje všeobsahující akášický princip, z něhož všechny čtyři živly vzešly. Střed úhelníku opatřete libovolným znamením, jakožto symbol elementára. Papír, na kterém kresbu provedete, musí být tak velký, aby stvořený elementár mohl pohodlně stát uprostřed osmiúhelníku, tedy na jeho znaménku. Tutéž kresbu vyryjte do malého kulatého předmětu, nejlépe na měděnou, stříbrnou nebo zlatou destičku (i jiný kov se pro tento účel hodí), o velikosti jednoho centimetru v průměru. V případě nedostatku kovu musel by postačit i kousek dřeva.

Ryteckou práci proveďte nejlépe ostrým předmětem na kovové destičce, tím spíše, má-li elementár mít delší životnost. Lámové z Tibetu takto pracují a nazývají velkou kresbu velkým kylichorem a malou rytinu malým kylichorem, který popřípadě nosí tajně stále u sebe. Jenomže v Tibetu nekreslí, jak zde pravím, velký kylichor na papír, nýbrž zhotovují ho na osamělém, nikomu přístupném místě z nasbíraných kamenů. Stavba takového velkého kylichoru má potom průměr 3-4 m. Pro naše účely však postačí nakreslit velký kylichor na papír červeným inkoustem, tuší nebo jinou nesnadno smazatelnou tekutinou.

Jakmile jste skončili přípravné práce, můžete započít s tvořením elementára. Usedněte pohodlně do ásany, rozložte před sebe kresbou opatřený papír a položte malý kylichor přesně doprostřed velkého kylichoru. V okamžiku, kdy jste pustili malý kylichor z ruky, vyslovte jméno, které jste pro elementár zvolili. Malý kylichor Vám budiž jen počátečním opěrným bodem při projekci živlů. Plícemi a póry vdechujte živel ohně, který můžete buď hned ve svém těle svým přáním impregnovat nebo až dodatečně oživit svou představivostí, když jste ho projektovali z těla navenek. Kdo by chtěl dosáhnout rychlejších úspěchů, může využít obou možností.

Nyní projektujte jedním z výchozích bodů svého astrálního těla živel ohně navenek a soustřeďte ho tak, že obsah z celého těla stlačíte do malé ohnivé jiskřičky. Tuto ohnivou jiskřičku nebo tento stlačený ohnivý živel upoutejte svou vůlí nebo svou imaginací na povrch svého malého kylichoru. Tento experiment opakujte alespoň sedmkrát, koncentrujte a nahromaďte živel na povrch malého kylichoru, spojte jednu koncentrovanou jiskřičku s druhou, takže se bude zvětšovat

a po sedmém opakování experimentu bude mít již velikost malého plaménku, asi jako plamen svíčky.

Unavilo-li Vás cvičení, můžete plamének na základě odesílací nebo uschovávací metody umístit až tam, kde elementára budete přechovávat. Může to být případně ve zdi nebo na jiném, těžko přístupném místě. Malý kylichor z velkého kylichoru vyjměte, rovněž ho dobře uschovejte a nebo, je-li Vám to milejší, stále ho noste u sebe. Velký kylichor složte a uschovejte, čímž jste zakončili první úsek práce.

Při druhém pracovním úseku potřebujete velký kylichor pouze před sebe rozprostřít, položit do jeho středu malý kylichor a přivolat bytost, jménem jí daným, načež se na povrchu malého kylichoru objeví plamen. Opakujte projekci se živlem ohně a zvětšujte plamen každým dalším nakupením ohnivého živlu.

Jestliže plamen dosáhl tímto způsobem žádoucí velikosti elementára, můžete imaginárně přeměnit plamen v potřebný tvar, čímž jste elementára dohotovili. Živlem ohně ho nabíjejte ještě delší dobu, abyste v něm dosáhli větší intenzity. Čím častěji budete cvičení opakovat, tím působivější bude Váš elementár.

Práce s elementárem, stvořeným tímto způsobem je táž, jak ji popisuji v obou předcházejících metodách, pouze nabíjení se děje vždy ve velkém kylichoru a při volání postačí použít rituálu nebo vzít k ruce malý kylichor a udělit elementáru potřebný rozkaz.

Této metody se užívá v Tibetu a tamější mágové nazývají své elementáry yidamy. Zrušení yidamů se provede rozkladným procesem pomocí imaginace, podle návodu metody první a druhé, jestliže jste si ovšem nesestavili individuálně jiný způsob rozkladu. Upotřebení takového elementáru je tak mnohostranné, že není možno zmínit se zde o všech možnostech.

Jsou např. yidamy, jež byli stvořeni k léčení nemocných, k přenášení předmětů, k doručování a zprostředkování zpráv žákům a přátelům. Dále tací, kteří ochrání mága na každém kroku a v každé době, kteří jiné osoby ovlivňují atd. atd. Vše se řídí přáním mága.

Nedoporučuji yidam přetěžovat několika úkoly zároveň. Nejlépe je utvořit u takového elementára pouze jedinou schopnost a jediný okruh účinnosti. I zde musíte přesně dodržovat životnost. Můžete si, přejete-li si to, pořídit několik takových yidamů.

Zasluhuje ještě zmínky, že stejným způsobem mohou být utvořeni yidami k projekcí živlů a dokonce jeden a týž yidam všemi čtyřmi živly. V posledně jmenovaném případě se však při projekci nezačíná se živlem ohně, nýbrž se zemí, potom s vodou, nato se vzduchem a naposled s ohněm. Tím jsem podrobně popsal postup třetí metody.

Metoda čtvrtá

I při této metodě můžete pracovat s velkým a malým kylichorem, jak je uvedeno v metodě třetí, pouze s tím rozdílem, že si hned zpočátku imaginárně představíte dokonalý tvar elementáru. Takto utvořený elementár je okamžitě hotov, avšak jeho sílu a působivost musíte častým opakováním projekce živlů prohloubit.

Tato metoda je sice obtížnější, ale zkušený mág, mající dobrou imaginaci, ji rovněž snadno ovládne. V Orientu si mágové tvoří elementáry, tedy yidami i tímto způsobem, při čemž jim obrazy démonů a bohů slouží jako pomůcky při jejich představivosti.

Všechny ostatní podmínky, jako určení životnosti, nabíjení, pojmenování, volání, ukrytí, působivost, účel, rozkladný proces jsou tytéž, jako u předcházejících tří metod.

MAGICKÉ OŽIVENÍ OBRAZŮ

K oněm čtyřem metodám, týkajícím se tvoření elementárů, náleží ještě metoda magického oživení obrazů. Často se praví, že obrazy, zejména na místech kultů, obrazy světců, sochy atd. magicky září a vyvolávají u svých ctitelů a zbožňovatelů zázračné účinky na těle, duši a duchu.

Božský klid, mírnost a náboženské cítění, které obestře návštěvníky kostelů a poutních míst je zajisté každému dostatečně známo, takže se o něm nemusím zmiňovat šířeji. I veškerá zázračná uzdravení na poutních místech, která byla částečně dokázána i vědecky, v základě zůstala však nevysvětlena, je třeba připsat oživení obrazů a soch. Zvláštní ovzduší, které takové objekty obestírá, přispívá k jejich záření a bylo způsobeno pozorností nebo zbožňováním tisíců obdivovatelů a věřících. Toto oživení obrazů a soch svatých se děje zcela bezděčně.

Magie však zná také způsob vědomého oživování obrazů apod., pro který v dalším uvádím velmi dobrý a praktický návod.

Vědomé magické oživení obrazů náleží, jak jsem již podotkl, k metodám o tvoření elementárů, při čemž zůstává stejné, jedná-li se o obraz obyčejný či svatý. Syntéza zůstane táž, pouze záření a účel mohou být odlišné.

Předně Vám musí být známo, že nesmíte oživovat obrazy, jejichž originál dosud žije. Zmíněné osobě byste totiž v důsledku toho, že Vás s jejím tělem, duší a duchem spojuje páska sympatie, mohli škodit. Utvořili byste totiž věrný obraz, který by byl neviditelnou tajemnou páskou sympatie s originálem spojen. I takové obrazy nemají být oživovány, které mohou vyvolat nečisté motivy, jako např. ženské akty a pod. V takových případech by se mág vydával v nebezpečí, že by vyvolal elementára, který by ho přepadával jako upír, inkubus nebo sukkubus. Také si tímto způsobem nepořizujte elementáry, kterými byste snad chtěli ukájet své vášně. Na tato opatření musí bezpodmínečně dbát každý, kdo se chce zabývat oživováním obrazů. Vizte nyní nezbytnou praxi.

Připadla-li Vaše volba na olejomalbu, kterou hodláte oživit, nepotřebujete sice k tomu fluidický kondenzátor, ačkoliv ten do jisté míry přispívá k zesílení a rychlejšímu tvoření elementáru. Vystřihněte kousek sacího nebo lepenkového papíru o velikosti zarámovaného obrazu, napusťte ho fluidickým kondenzátorem a nechte ho dobře zaschnout. Když je tato malá pomůcka připravena, otevřete zadní část obrazu a položte papír se zaschlým kondenzátorem přímo na zadní stranu malby. Nezáleží na tom, zdaje to plátno, hedvábí, papír nebo jiný materiál. Dejte přes to kus obyčejného papíru, připevněte hřebíky nebo lepicí páskou. Kartónovým papírem můžete zadní část rámu ještě pojistit, čímž zabráníte vnikání prachu. Tím jste připravili obraz k oživení. Umístěte ho buď na stěně nebo ho nechte stát před sebou na stole.

Nyní utvořte vlastní imaginací mentální tělo, které musí tvarem a velikostí přesně odpovídat zvolenému obrazu. Máte-li před sebou obraz, na němž je zobrazena pouze část nohy, musíte chybějící myšlenkově doplnit. Je-li naproti tomu Váš obraz menší, než vyžaduje normální velikost např. je-li to malá fotografie, musíte i na tuto okolnost brát při práci náležitý zřetel. Ostatní postup je týž, jak uvedeno v metodě druhé, týkající se tvoření elementárů pomocí voskové loutky.

Když jste do obrazu vložili imaginární představou mentální tělo, zaveďte tam rovněž svou imaginací příslušné vlastnosti ducha, kterými jsou: vůle, intelekt, cit a vědomí. Následuje imaginace obalu mentálního těla, což dokážete rovněž svou představivostí. Do tohoto obalu koncentrujte schopnosti, okruh působnosti, zkrátka vše to, co se Vám zdá být žádoucí.

Jde-li o elementára, kterého potřebujete pro jiné osoby, nesmí projekce živlů projít Vaším tělem, nýbrž potřebný živel musíte čerpat přímo z univerza. Jde-li však o obraz, který si chcete oživit pro vlastní potřebu, uděláte dobře, provedete-li projekci živlů vlastní tělem. Do svého obrazu můžete včlenit buď jediný živel nebo i všechny čtyři živly včetně akášického principu. Hodláte-li pracovat se všemi živly, musíte si při jejich projekci počínat právě tak, jako byste tvořili dokonalého člověka.

Jakmile jste provedli projekci živlů do svého astrálního těla a včlenili do obrazu určitou hustotu, přivolejte ho k životu. Způsob přivolání k životu je tentýž, jak uvedeno v druhé metodě s voskovou figurkou. I způsob zrušení může být stejný za předpokladu, že jste si nepřipravili jinou metodu, která by Vám individuálně lépe vyhovovala. Mág učiní dobře, když po několikerém opakování experimentu neponechá elementár v obraze, nýbrž ho uschová třeba za obrazem ve zdi.

Jestliže mág svůj obraz oživil, může ho nechat vystoupit a použít uvedeným způsobem pro svoji potřebu. Ponechá-li však elementára v obraze, může se stát, že se elementár zhustí natolik, že

se stane viditelným i nezasvěceným osobám. Radím každému, aby se s těmito věcmi nevychloubal a praktiky, které provádí, přísně tajil, nechce-li si přivodit pověst černého mága nebo kouzelníka.

Stejným způsobem se dají oživit sochy, busty a pod., jenomže by kondenzátor musel být vpraven přímo do busty a není-li to možné, tedy by busta musela být zevně natřena fluidickým kondenzátorem a kondenzátor by na ní musel důkladně zaschnout.

Několika příklady jsem zpracoval důležitou kapitolu praktické magie, na jejímž základě si může každý mág vypracovat ještě další metody. Uznal jsem za vhodné uvést pouze tyto čtyři metody, jejichž způsob upotřebení bude zajisté každému jasný. Předem budiž řečeno, že se žákovi, který svědomitou prací nemá všechny dosavadní stupně za sebou, nikdy nepodaří stvořit dokonalou elementární bytost. Tímto upozorněním uzavírám sedmý stupeň této učebnice.

Souhrn všech cvičení VII. stupně

I. Magický výcvik ducha

1) Rozbor ducha se zřetelem na vlastní praxi

II. Magický výcvik duše

1) Vývin astrálních smyslů pomocí živlů a fluidických kondenzátorů:
    a) jasnovidnost
    b) jasnosluch
    c) jasnocit

III. Magický výcvik těla

1) Tvoření elementárních bytostí na podkladě čtyř různých metod
2) Oživování obrazů magickou cestou

Konec sedmého stupně.

Stupeň VIII.

Magický výcvik ducha

V tomto stupni projednám kapitolu, která je pro další postup v magii velmi důležitá, neboť objasňuje tak zvané opouštění hmotného těla. Pod tím se rozumí přemísťování těla mentálního, později i astrálního z těla hmotného.

Každý mág, který v magii pracoval až dosud opravdu svědomitě, musí mít i tuto schopnost, která mu umožní, aby své fyzické tělo kdykoliv libovolně opustil a svým mentálním tělem překlenul největší vzdálenosti, navštívil všechny světadíly, octl se krátce řečeno v mžiku všude tam, kde si přeje být.

Tato na pohled složitá schopnost je pro mága, jenž se v ní dobře vycvičil, velmi jednoduchá. Jako holubice opouští snadno svůj holubník, právě tak bez obtíží a bez překážek se mág vymístí ze svého hmotného těla, aby byl v téže okamžiku tam, kde co chce vidět, slyšet a vnímat. Tuto schopnost si neosvojuje snad jen proto, aby ukojil svou zvědavost a viděl dopodrobna vše, co se na tom kterém místě děje, nýbrž touto schopností přispívá především k blahu svých bližních.

Hmota mu není překážkou, pro jeho ducha není času ani prostoru a on může, přeje-li si to, v jediném okamžiku přelétnout celou zeměkouli. Odpoutáním mentálního těla od hmotného se může volně pohybovat nejen na naší planetě, ale podle své zralosti může se svým mentálním tělem vyhledat i jiné sféry. Tímto způsobem pozná celé univerzum a v jeho jednotlivých sférách může do určité míry být i prospěšný. Poznat celé univerzum, tedy makrokosmos, má a musí být horoucím přáním každého mága a je ostatně i pravým účelem mentálního tj. duchovního putování.

O této schopnosti a o všem, co s ní souvisí, dalo by se teoreticky mnoho říci. Ježto jde ale v tomto díle o praktickou učebnici, nebudeme se líčením zkušeností a zážitků zbytečně zdržovat, neboť ty musí získávat konečně každý mág sám, aby se jednak přesvědčil a jednak, aby byl pro eventuální poslání dostatečně připraven. Věnujme tedy raději pozornost hned praktické části, týkající se vývinu mentálního putování, které je jakýmsi druhem přemístění vědomí, výstižněji řečeno přemístění ducha.

Doporučuji, aby mág absolvoval nejdříve několik průpravných cvičení, které ho na vlastní praxi mentálního putování náležitě připraví. Jedním z důležitých předběžných cvičení je např. toto:

Usedněte v ásaně před zrcadlo, v němž se vidíte v normální velikosti.

U velkého zrcadla udržujte mezi tělem a zrcadlem menší vzdálenost, kdežto u malého zrcadla musí být vzdálenost větší, aby v něm žák viděl svou věrnou podobu.

Několik minut se v zrcadle pozorujte, načež zavřete oči a v duchu si věrně představujte svůj obraz. Dokážete-li vštípit své představivosti přesně všechny tahy obličeje a celé své podoby, jděte dále. Není-li tomu tak, opakujte toto cvičení tak dlouho, až se Vám podaří představit si v duchu všechny podrobnosti Vaší zrcadlové podoby. Přitom si bedlivě všímejte zejména podoby hlavy a výrazu obličeje.

Jestliže se Vám trpělivým cvikem podařilo představovat si v originále svůj věrný obraz, přemístěte své vědomí do této zrcadlové polohy tak intenzivně, že se tam budete přímo pociťovat. Účelem tohoto přemístění vědomí je, naučit se pozorovat své tělo ze zrcadlové podoby. Setkává-li se Vaše snaha s úspěchem, pozorujte ze zrcadlové podoby postupně i všechny předměty, které jsou v zrcadle viditelné. Protože Vám to zpočátku půjde jistě velmi těžko, vezměte na pomoc sílu své představivosti a svědomitě si imaginujte předměty, jež se ve Vaší blízkosti nachází.

Po nějaké době pilného cvičení nebude Vám již činit obtíže postřehnout po přemístění vědomí do Vaší zrcadlové podoby ihned vše přesně tak, jak byste to pozorovali fyzickým zrakem. Jakmile jste si osvojili i tuto schopnost, jste pro mentální putování dostatečně připraveni.

Nedoporučuji žákovi, aby přikročil k tomuto experimentu bez absolvování uvedených průpravných prací, ježto odpoutáváním vědomí od fyzického těla by se mohly u slabších osob

vyskytnout různé poruchy vědomí. Tato výstraha je proto rozhodně namístě a jen žáci, kteří mohou s klidným svědomím říci, že ovládají všechna cvičení dosavadních stupňů, mohou se bez obav odvážit jak tohoto cvičení, tak i všech dalších prací.

K cvičení mentálního putování již nepotřebujete hmotné zrcadlo a budete pracovat nyní takto: Zaujměte svou normální pozici v ásaně a soustřeďte se na svého ducha. Myslete při tom, že je to Váš duch, který vše vidí, slyší a postřehuje a že se může neodvisle od času a prostoru pohybovat tak volně, jako by [ne][*] byl spojen s fyzickým tělem. Takto si musíte počínat před každým mentálním putováním. Čím více jde Vaše meditace do hloubky, čím větší je Váš pocit a Vaše jistota, že Váš duch nemá překážek a že může dle Vaší vůle z Vašeho těla volně vystupovat, tím rychlejšího úspěchu dosáhnete v mentálním putování.

Máte-li po tomto meditování, které vyžaduje denně jen několik minut času, vnitřní pocit volnosti a odpoutanosti, představujte si, že vystupujete ze svého těla, jako ze skořápky a že vedle něho stojíte. Svým duchem se musíte umět tak dalece přenést do svého vědomí, že máte pocit, že vedle svého těla stojíte i tělesně, podobně, jako když vyklouznete ze županu nebo jiné součásti oděvu. Právě tak se, za pomocí imaginace, odehrává celý postup. Představivost vlastního ducha ve tvaru a velikosti svého těla jste dostatečně nacvičovali před svou podobou v zrcadle.

Nyní se snažte pohlížet na své tělo, jako by toto nepatříc k Vám, sedělo ve své pozici. Tento vědomý stav nepřipoutanosti jakož i ono prodlévání samých vedle sebe vícekrát opakujte, přičemž považujte za první úlohu důkladné pozorování těla. Očima se snažte postřehnout na svém těle každou maličkost jako např. výraz obličeje se zavřenýma očima, klidný a pravidelný dech, oděv, místo, na němž Vaše tělo spočívá atd. Na začátku záleží samozřejmě vše, jak již bylo podotknuto, na síle Vaší představivosti, ale později si to již nebudete muset namlouvat.

Máte-li po opakovaném cvičení absolutní jistotu, že stojíte vědomě vedle svého těla a že ho pozorujete, obraťte svůj zřetel na své bezprostřední okolí, při čemž Vám bude imaginace rovněž dobrým pomocníkem. Po skončení cvičení se vždy do těla vraťte tak, jako kdybyste vklouzli do šatů, probuďte se a přesvědčete se, zdali vše to, co jste si imaginárně představovali, skutečnosti také odpovídá. V imaginaci musíte být tak vycvičeni, že Váš představovaný duch vnímá všechny předměty místnosti právě tak dobře a pravdivě, jako byste je pozorovali fyzickým okem.

Můžete-li po vytrvalém a častokrát opakovaném cvičení mluvit o úspěchu, jděte opět o krůček dále. Znovu se uveďte vedle svého těla, nezůstaňte však stát na jednom místě, nýbrž pokuste se po způsobu malých dětí udělat několik krůčků sem a tam a sice tak, jako byste byli na svém těle závislí. Vlastní lehkost a pocit bezčasovosti a bezprostorovosti rády svádí k tomu, pohybovat se hned velkými kroky, na které Vaše tělo normálně není zvyklé. Z počátku je lépe se tomu vyhnout, abyste dokázali dokonalé odpoutání mentálního těla. Důležité při tom je mít stále pocit připoutanosti k zemi.

Teprve později po nesčíselných pokusech a cvičeních můžete využít zákonů mentální sféry. Daří-li se Vám pozvolné chození po cvičební místnosti, otevřete dveře, jako byste byli ve svém fyzickém těle a pokuste se, krok za krokem, z místnosti odcházet. Nejdříve jenom do předsíně nebo do vedlejší místnosti, kde si rovněž imaginárně představíte předměty, které po skončení cvičení, tedy navrácení se do hmotného těla, porovnáte se skutečností.

Máte-li jistotu, že se můžete ve svém mentálním těle pohybovat právě tak, jako ve hmotě, jste schopni jít dále. Cvičení dělá Mistra a tajemství mentálního putování spočívá jen ve vytrvalém cvičení! Nemohu dosti zdůraznit, jak důležitá jsou všechna tato cvičení, neboť jsou předběžným stupněm k přemísťování astrálního těla, což je známo pod tak zvanou extází, kde se nejen duch, ale i duše spolu s duchem od těla oddělí. O tom podávám žáku podrobné vysvětlení ještě v kapitole, týkající se magického výcviku duše.

Dokážete-li se pohybovat ve vlastním bytě svým duchovním tělem právě tak dobře, jako fyzicky, můžete se již odvážit i kratších procházek mimo své obydlí. Vyhledejte např. byt svých

[*] v originále chybí.

sousedů nebo navštivte známé a přátele, kteří jsou za prvé ve Vaší bezprostřední blízkosti a za druhé, které dobře znáte.

Když jste po několika pokusech získali určité zkušenosti, sbírejte vedle rozpoznávání předmětů i jiné poznatky a dojmy. Těmito cviky vyškolíte své vědomí tak znamenitě, že svým mentálním tělem postřehnete smyslové dojmy sluchu, zraku a vjemu stejně tak, jako kdybyste byli přítomní fyzickým tělem. Podmínkou toho jsou nepřetržitá cvičení ve školení mentálního putování.

Pokračujte tím, že navštívíte své známé a přátele, abyste viděli, čím se právě zabývají. Toho či onoho přistihnete při nějaké každodenní práci, při čemž Vám z počátku může opět napomáhat Vaše představivost. Abyste poznali, zdali se smyšlený děj kryje se skutečností, potřebujete si představit, že osoba, kterou jste viděli v mentálním těle, koná něco jiného, popřípadě protichůdného.

Daří-li se Vám tato imaginace stejně dobře, odporuje ale skutečnosti, je to nejlepší důkaz, že není směrodatné ani jedno, ani druhé a že obojí je zatím jen smyšlenkou. V tom případě ještě nejste tak dalece vycvičeni a musíte cviky stále opakovat, až se Vám podaří rozpoznávat skutečnost od smyšleného. Nejdříve budete jen pociťovat, že představované je opravdu skutečností, což znamená, že smysly přešly z hmotného těla již do mentálního. Později odpadnou veškeré obavy, neboť v tom získáte jistotu a rozpoznáte přesně, zdali viděné, slyšené a pociťované je v mentálním těle skutečnost nebo smyšlenka.

Po dlouhodobém cvičení se tato schopnost stane každému mágovi běžnou a kamkoliv své mentální tělo přemístí, postřehne přesně to, co stávajícím poměrům také skutečně odpovídá.

Jsou-li Vaše pokroky takové, že můžete jako u normální chůze podnikat delší procházky aniž by Vás přepadávala únava, stáváte se teprve zralými zabývat se zákony bezčasovosti a bezprostorovosti, nikoliv dříve.

Uvedeným způsobem se tedy oddělte od svého hmotného těla a myslete si, že nejste vázáni ani časem ani prostorem. V mentálním těle meditujte, že se tak můžete v mžiku ocitnout všude tam, kde si přejete být. Tohoto pevného přesvědčení dosáhnete častým a hlubokým meditováním v mentálním těle. Přejete-li si někde být přítomni mentálním tělem, stačí pouze, abyste si představili, že tam již jste a v téže okamžiku tam také skutečně budete. Při větších vzdálenostech dosáhnete v této schopnosti uspokojivé plynulosti teprve po dlouhém a trpělivém cvičení a častým přemísťováním se do toho kterého místa.

Mezitím musíte ovšem vyhledávat také místa, která jsou Vám osobně známa. Teprve tehdy, když jste se dokonale přesvědčili, že dokážete svými smysly vše obsáhnout, ať se Vaše mentální tělo ocitne kdekoliv a to i v největší vzdálenosti a v každé denní době, můžete vyhledat místa, jež jsou Vám úplně neznámá. Tamější smyslové vjemy ve Vás nevzbudí nejmenší pochyby o tom, že to, co jste tam viděli, slyšeli a vnímali by neodpovídalo skutečnosti. Musíte vytrvale a pilně cvičit, než si zvyknete na cizí dojmy. Vyhledávejte proto svým mentálním tělem tropické krajiny, mořské břehy, velkoměsta, přemístěte se na dálný sever i jih, zkrátka všude tam, kam Vás to láká a co si Vaše srdce přeje vidět. Po dalších neúnavných cvičeních se Vám stane již běžným, abyste viděli, slyšeli a pocítili vše, kamkoliv se přemístíte.

Mentální putování neslouží jen k tomu, abyste všude tam, kde se na zemi octnete, vše postřehli, co se v přítomné době právě děje, nýbrž má také za účel tam působit. Tak např. můžete svým mentálním zrakem rozpoznávat nejen každou chorobu, ale máte zároveň možnost různé nemoci přímo na místě léčit a jinak příznivě uplatňovat svůj vliv. Veškeré úspěchy a práce, které jste se učili tvořením elementálů, můžete dokázat přemísťováním svého mentálního těla.

Když jste konečně na základě mentálního putování na celé zeměkouli jako doma a fyzický svět Vám nemůže poskytnout již nic nového, pokuste se o to, vyhledat svým mentálním tělem i jiné úrovně, abyste vešli do styku i s tamějšími bytostmi a získali tímto způsobem i znalosti, o nichž průměrný člověk nemůže mít nejmenší potuchy.

Odebrání se do jiné sféry je velmi jednoduché. Potřebujete se totiž na sféru, kterou hodláte svým mentálním tělem navštívit, pouze myšlenkově zaměřit, načež budete v téže okamžiku jakoby

uchopeni vírem a kolmo jakýmsi trychtýřem zdviženi do výše. Rovněž přechod z našeho hmotného světa na jinou sféru se děje tak rychle, jako byste v mžiku obletěli celou zeměkouli.

Protože v tomto směru musí mág získat své vlastní zkušenosti, bude lépe, když mu o tom nic bližšího nesdělím. Při cvičeních, týkajících se mentálního putování, bude mága zpočátku přepadávat nepřekonatelná ospalost, vůči které se musí veškerou silou bránit. Je to tím, že oddělováním mentálního těla se spojovací tj. životodárná páska mezi mentálním a astrálním tělem uvolňuje, což pochopitelně vyvolává přemístění vědomí a svádí k ospalosti. Ale nepřetržitým cvičením a také tehdy, když se vymísťování mentálního těla stalo již zvykem, ustane i onen neblahý pocit ospalosti.

Ovládání schopnosti mentálního putování, jak ji zde popisuji, je nezbytnou průpravou pro vymísťování těla astrálního, které vysvětluji a doprovázím v další kapitole a to v magickém výcviku duše.

Veliké „TEĎ“

Kdo se propracoval ve vývinu až sem, musí úzkostlivě bdít nad svým myšlením, zejména plastickým myšlením. Koncentrační schopnost, získaná dlouhými houževnatými cviky, vyvolává v akáše plastickým myšlením pronikavé obrazy, které jsou silně oživeny a usilují o realizaci.

Myslete proto vždy jen šlechetně a čistě a snažte se přeměnit své případně vášně v dobré vlastnosti. Mágova duše musí ostatně být již tak zušlechtěna, že mág již vůbec nedokáže myslit nepěkně a rovněž nedokáže někomu něco zlého přát. Opravdový mág musí být stále přívětivý, laskavý a ochotný, musí, kde je toho zapotřebí, přispět radou i skutkem a musí vždy jednat velkoryse a ohleduplně, zachovávaje při tom naprosté mlčení. Dále musí být prost ctižádostí, pýchy a vychloubačnosti. Všechny tyto a podobné vášně by se v akáše zřetelně zrcadlily a jelikož akášický princip v sobě zahrnuje analogii harmonie, činila by akáša mágovi v takovém případě největší potíže, které by mu byly brzdou při jeho dalším vývinu a které by ho mohly, což by bylo ještě horší, zcela znemožnit. Další vzestup by byl pak úplně vyloučen.

Stačí si pouze připomenout Bulwerův román „*Zanoni*“, ve kterém strážkyně prahu není nikdo jiný než akáša, která se vždy včas postará o to, aby nezralému a nešlechetnému nespadla nikdy velká mystéria do klína. I tehdy, kdyby je měl před sebou natištěna, nebudou nic platná, neboť akáša dokáže takového člověka vždy obestřít temnotou, nechá v něm vyvstat pochyby anebo ho osudově zle pronásleduje, jen aby mu mystéria utajila. I kdyby stovky knih zveřejňovaly všechna velká mystéria, nezralému zůstanou vždy nepřístupná.

Pravý mág není nábožensky zaujat, církevní a sektářské zabarvení je mu cizí. Ví, že každé náboženství má svůj vlastní systém, který má vést k Bohu a proto bude každé náboženství náležitě ctít. Ví rovněž dobře, že každá církev má své nedostatky, pro které ji však neodsuzuje, neboť každé dogma odpovídá zralosti jeho přívržen̊ců.

Vývinem mág zraje a stává se schopným prohlédnout svým duchovním zrakem každou myšlenku, každý skutek a čin, ať již náleží minulosti, přítomnosti či budoucnosti. Na základě této schopnosti ho budou často přepadávat i svody, aby odsuzoval své spolubližní. Tím by mág jednal protizákonně a vyvolal by určitou disharmonii. Takový mág není dosti zralý a sám na sobě brzy pozná, že akáša zastře jeho jasnovidné schopnosti a že maya (svět klamu) ho ošálí.

Mág musí vědět, že dobro i zlo mají svou jsoucnost a každé z nich plní svůj úkol. Pouze tehdy smí mág člověka napomenout a vytknout mu případně i jeho slabosti a nedostatky, když byl k tomu přímo vybídnut a ani tehdy nesmí mít v úmyslu činit tím někomu výtky.

Opravdový mág přijímá život tak, jak se mu jeví. Z dobra se raduje a ze zlého čerpá ponaučení, ale nikdy nevěsí hlavu. Vlastní slabosti jsou mu známy a on se snaží je všemožně zvládnout. Myšlenky lítosti nepěstuje, protože by to byly myšlenky negativní a proto činí dobře, když se jim vyhne. Tím, že své chyby uznává a již je neopakuje, je jim učiněno zadost.

Bylo by proto nehoráznou chybou vracet se stále do minulosti a litovat toho či onoho. Jen slaboch stále naříká a chce být politován. Pravý mág ví, že přivoláváním obrazů z minulosti je oživuje a tvoří jimi nové příčiny, kterými si sám klade nové překážky. Proto žije každý mág, pokud to jen jde, výhradně přítomností a jen v nejkrajnějším případě se dotkne minulosti. Do budoucnosti plánuje jen to nejnutnější. Zanechává veškerého snílkování a horování, a neztrácí tím zbytečně těžko získané síly a nedává zároveň podvědomí možnost a příležitost, aby mu kladlo v cestě nové překážky.

Mág pracuje na svém vzestupu vědomě, při tom však nezapomíná na své hmotné povinnosti, které plní svědomitě právě tak, jako převzaté úkoly svého duchovního rozvoje.

Sám k sobě ať je mág vždy přísný a neúprosný. Ať je vždy skromný a pokud jde o jeho postup, ať je naprosto mlčenlivý. Akášický princip neznaje času ani prostoru, působí stále jen v přítomnosti, neboť pojem času závisí pouze na našich smyslech.

Každému mágovi mohu jen vřele doporučit, aby se co možná nejvíce přizpůsobil akáše, ve které musí vidět ono veliké „TEĎ“, dle něhož musí myslit a jednat.

Koncentrační schopnost závisí se zřetelem k živlům na magické rovnováze a je zároveň nejlepším měřítkem, jaké živly musí mág zvládnout ve svém astrálním těle ještě dokonaleji. Může-li např. oheň mága astrálně ještě nějak uchopit, nebudou se mu dobře dařit plastická vizuální imaginační cvičení. U živlu vzduchu mu půjde těžko akustická koncentrace, u živlu vody bude pocitová koncentrace pokulhávat a u živlu země to bude vědomí, které se mu dá jen těžko zvládnout. U posledně jmenovaného živlu mu např. půjde hůře cvičení mentálního putování nebo uvádění se do tranzu, kde je zapotřebí přemístit vědomí. V podobném případě musí mág provádět intenzivněji taková cvičení, která příslušný živel ovlivňují.

V provádění koncentračních cvičení musí mág stále pokračovat a náležitě je prohlubovat. Známkou magické rovnováhy je, když se veškerá koncentrační cvičení (vizuální, akustická, pocitová a s přemístěním vědomí) daří stejně dobře.

Na tomto stupni vývinu musí mág být již schopen udržet v duchu představu jakéhokoliv živlu alespoň 15 minut bez nejmenšího přerušení. Žádný druh koncentrace se mágovi nesmí dařit lépe a rovněž tak nesmí mít raději ten neb onen způsob koncentrace. V daném případě by to nasvědčovalo tomu, že ještě nedosáhl absolutní rovnováhy živlů v těle, duši a duchu a musel by bedlivým a houževnatým cvičením usilovat o to, aby magické rovnováhy stůj co stůj dosáhl. Kdyby tak neučinil, byly by mu všechny nedostatky v další duchovní práci jen na závadu.

Následuje magický výcvik duše osmého stupně, ve kterém popisuji kabalistické OR a OB, vysvětlují elektrické a magnetické fluidum a uvádím i praktické návody pro jejich zvládnutí.

Magický výcvik duše

ELEKTRICKÉ a MAGNETICKÉ FLUIDUM

V teoretické částí tohoto díla pravím, že ze čtyř živlů, o kterých jsem již vícekrát velmi podrobně hovořil, vznikají dvě základní fluida a to: fluidum elektrické a magnetické. Elektrické fluidum pochází ze živlu ohně, magnetické fluidum ze živlu vody. Vzdušný princip je mezi oběma fluidy živlem vyrovnávacím. Živel země je obapolný a obsahuje tudíž obě fluida, takže je elektromagnetický - uvnitř elektrický a zevně (na tzv. periférii) magnetický. Tato dvě fluida působí zákonitostí, již popisovanou, ve všech sférách, dále v mentální a astrální úrovni i v hmotné sféře. Jsou příčinou našeho bytí.

Naším dalším úkolem bude poznat obě tato fluida a ovládat je. Jakmile se totiž mágovi podaří je zvládnout, může jimi ve všech sférách všeho dosáhnout bez ohledu na to, zda jde o mentální, astrální nebo hmotný svět. Účinnost fluida v té či oné sféře je závislá na mágově zralosti, jak silně a pronikavě dokáže příčinu vyvolat.

Při práci se jmenovanými fluidy musí dbát dvou základních metod, z nichž první je induktivní a druhá deduktivní. V tomto stupni se mág naučí obě metody prakticky užívat. Nejdříve si probereme elektrické fluidum.

Ovládání elektrického fluida (induktivně)

V úvahu přicházející cvičení můžete provádět vsedě nebo stoje, jak Vám to individuálně půjde lépe. Zaujměte tedy svou pozici, zavřete oči a myslete si, že je Vaše tělo duté a že se nacházíte uprostřed ohnivé koule, která obestírá celé univerzum. Ohnivý živel si představujte v barvě žhavě bílé a lesknoucí se, jako slunce. Cvičeními, týkajícími se projekce živlů, jste se již učili pociťovat horko. Při této imaginaci budete teplo pociťovat na povrchu svého těla zcela automaticky, aniž byste tomu museli věnovat zvláštní pozornost. Expanzi ohnivého živlu musíte prožívat na vlastním těle.

Imaginárně si představujte, že univerzální ohnivý živel vhání a expanzivně tlačí do Vašeho dutého těla světlo. Čím intenzivněji a ohnivěji si univerzální ohnivou kouli dokážete představovat, tím více světla vniká ze všech stran póry expanzivně do Vašeho těla, takže se celé Vaše tělo naplní přemírou světla. Tlakovou sílu světla musíte v těle pociťovat a připadat si jako balón naplněný světlem. Tlaková síla světla musí vnikat zvenčí dovnitř. Budete mít při tom nezvyklý pocit plnosti, jako byste měli každým okamžikem explodovat.

Při tomto cvičení dýchejte klidně a pravidelně. Dynamická náplň světla Vás bude totiž svádět k tomu, abyste zadržovali dech, což rozhodně nesmíte. Jakmile se Vám tato světelná dynamida tj. nakupení světla daří a máte dojem, že již každou chvilku může nastat exploze, budete mít zároveň pocit, jako by celé Vaše tělo, zejména konečky prstů, byly nabity elektřinou. Tento pocit si dobře zapamatujte, protože je to totiž ono elektrické fluidum mnou popisované.

Po zdařilém nakupení světla nechte imaginárně univerzální oheň pozvolna uhasínat, až posléze úplně vyhasne. Zároveň imaginujte, aby i nakupené světlo ochablo, síla napětí pozvolna slábla, až vše mimo Vás a ve Vás vybledne a docela vyhasne. Tím jste zakončili první cvičení, týkající se induktivní metody elektrického fluida.

Jestliže jste si po několika cvičeních osvojili dostatečnou zručnost a dokážete snadno a kdykoliv si to přejete, utvořit v sobě elektrické fluidum, impregnujte je nějakým přáním. Stačí, když si při tom budete představovat, že ve Vás nakupené světlo, lépe řečeno ve světle se nacházející elektrické fluidum, povzbuzuje a posiluje Vaše aktivní síly v duchu, duši a v těle. Tímto způsobem můžete zvenčí dovnitř, tedy v sobě, probudit všechny aktivní schopnosti, vlastnosti atd., které ohnivému a vzdušnému živlu náleží. Máte např. možnost stupňovat svou sílu vůle, víru a moc nad živly. Rozsah Vámi takto získané síly a moci nelze popsat pouhými slovy a bude proto lépe, když se o tom sami přesvědčíte vlastními zkušenostmi.

V předcházejících stupních poukazuji stále na to, jak je důležité zušlechťovat svou duši, být prost veškerých vášní a usilovat o dosažení magické rovnováhy. Kdyby toto a všechna další cvičení prováděl vášnivý člověk, který nedosáhl absolutní magické rovnováhy, aktivizací by jen ještě posílil své vášně a ty by pak těžko zvládnul. Nakonec by se mu staly osudnými. Jistě každý uzná, že veškerá varovná slova nebyla pronášena nadarmo a že nebyla jen morálním kázáním. Naproti tomu dokonale vyrovnaný člověk se nemá čeho obávat, může se naopak jen ještě více povznést a očekávat s plnou důvěrou, že dosáhne splnění svých vznešených ideálů.

Ovládání magnetického fluida (induktivně)

Postup je u tohoto fluida tentýž. Sedíte ve své ásaně a domníváte se, že jste dutí a schopní přijmout do sebe magnetické fluidum. Zavřete nyní oči a představujte si, že celé univerzum, v jehož středu se nacházíte, je naplněno vodou. Automaticky budete na povrchu svého těla pociťovat mokro a chlad, čehož ale nebudete tolik dbát, jako si spíše imaginárně představovat, že Vaše tělo

saje z univerzálního živlu vody veškerou magnetickou sílu, podobně, jako když je suchá houba vhozena do vody.

Toto imaginární cvičení musíte stále stupňovat, až v sobě utvoříte dynamiku, rovnající se naplněné pneumatice a až poznáte, že větší hromadění není již možné, ba ani zapotřebí. Samotné magnetické fluidum pocítíte jako sílu stahující a přitahující.

Jestliže jste s tímto cvičením dosáhli při hromadění magnetické síly vrcholu, nechte představu opět pozvolna rozplynout vniveč a rozpusťte ve Vás nahromaděnou magnetickou sílu do nekonečna. Dokážete-li po několikerém cvičení rozeznat rozdíly mezi elektrickým a magnetickým fluidem, můžete, podobně jako u elektrického fluida, posílit v sobě ony schopnosti, které náleží vodnímu a zemnímu živlu jako např. mediální schopnosti, (tj.jasnocit, psychometrie, čtení myšlenek, mediální psaní atd.).

Ovládání elektrického fluida (deduktivně)

Podle této metody pracujte jedině tehdy, ovládáte-li dokonale obě předcházející. Deduktivní metoda se podobá induktivní, pouze pořadí je obrácené. Dýcháním plícemi nebo póry, popřípadě obojím způsobem, eventuálně jen pouhou imaginací, nahromaďte do svého těla z univerza živel ohně tak, jak jste se to učili při vdechování živlů a jejich kupení. Při hromadění ohnivého živlu nepotřebujete věnovat pozornost výhradně teplu, protože to pocítíte automaticky.

Nakupením živlu vznikne značná expanze, která v těle vyvolá silné záření elektrického fluida navenek, které pocítí zejména celá pokožka Vašeho těla asi tak, jako byste se dali ošetřovat nějakým elektrickým nebo vysokofrekvenčním přístrojem. Častým opakováním a přibývajícím kupením živlu se záření elektrického fluida stupňuje, stává se pronikavější a subtilnější a může se i natolik zhustit, že bude viditelné a vnímatelné i neškolenému oku. Tuto sílu je možno tak dalece stupňovat, že by se s ní dala rozsvítit i neónová lampa.

Pro takové a podobné pokusy ovšem tato cvičení určena nejsou a tyto experimenty mají sloužit jen pro eventuální přesvědčení. Jinak má být této síly použito výhradně jen k vyšším a šlechetnějším účelům. Jestliže jste u tohoto cvičení dosáhli nejvyšší míry nahromadění živlu, tedy nejvyššího záření, nechte ohnivý živel spolu s elektrickým fluidem opět rozplynout do univerza. Tělo se od živlu oprostí a cvičení je skončeno.

Ovládání magnetického fluida (deduktivně)

Podobně, jakým je postup předcházejícího cvičení s elektrickým fluidem (deduktivně), je i při cvičení týkajícím se magnetického fluida (deduktivně), pouze s tím rozdílem, že místo živlu ohně budete pracovat s živlem vody.

Do svého imaginárně vyprázdněného, tedy dutého těla nahromaďte dynamicky, jak to jen nejlépe dokážete, živel vody. Při hromadění dýchejte plícemi nebo póry anebo obojím způsobem. Můžete to učinit ale také jen čistě imaginárně. Ačkoliv mokro a chlad při hromadění živlu stejně pocítíte, obraťte přesto svůj zřetel k zevní vrstvě a k pokožce svého těla. Obzvláště na pokraji a na pokožce pocítíte jakýsi stahující chlad a přitažlivou sílu, jako by šlo o skutečný magnet. Z počátku a při obzvláště silné dynamičnosti Vás bude pocit tohoto fluida, než tomu uvyknete, téměř ochromovat.

Jestliže jste nakupení živlu provedli až do nejvyšší míry, necháte vodní živel spolu s magnetickým fluidem imaginárně pozvolna rozplynout do univerza a ukončíte tím cvičení.

Všechny čtyři metody musíte ovládat tak dokonale, že každou z nich dokážete během několika vteřin svou imaginací provést a vyvolat buď magnetické nebo elektrické fluidum. Častým a neúnavným cvičením dosáhnete žádoucí zručnosti.

Buďte při cvičení pozorní, neboť ovládání obou jmenovaných fluid je velmi důležité. Pomocí těchto univerzálních sil můžete totiž dosáhnout všeho bez ohledu na to, na jaké úrovni hodláte uplatnit svůj vliv. Z počátku cvičte se zavřenýma očima, později s otevřeným zrakem, ať jste

kdekoliv a v jakékoliv situaci. Zasluhuje ještě zmínky, že u všech čtyř metod to mága rádo svádí k tomu, aby napínal celé svalstvo a zadržoval dech, což rozhodně dělat nesmí! Všechny metody musí provádět klidně a navenek k nepoznání.

Jak mág jistě už poznal, slouží induktivní metoda k tomu, aby z univerza přivodil sílu dovnitř, tedy do svého těla, duše a ducha, zatím co úkolem deduktivní metody je projektovat sílu tj. fluidum z nitra navenek.

Osvojil-li si mág ve všech čtyřech metodách velmi dobrou praxi, rozšíří cvičení tím, že při induktivní metodě, když elektrické fluidum v sobě vystupňoval až na nejvyšší míru, nechá zevní živel ohně svou imaginací rozplynout v nic, zatím co elektrické fluidum se silou napětí a s příslušným živlem ohně ponechá ještě ve svém těle.

Po nějaké chvíli (když už to déle neudrží) nechá toto fluidum pozvolna rozplynout do univerza. Stejným způsobem si mág bude počínat s magnetickým fluidem. Obě uvedené metody cvičte tak dlouho a vytrvale, až je mistrně ovládnete.

Uvedené metody považujte jaksi za předběžná cvičení k ovládání elektrického a magnetického fluida. A jestliže se Vám tyto metody staly běžné, můžete se chopit poslední a hlavní metody, která se týká ovládání fluida elektromagnetického. Následuje podrobný popis.

Ovládání elektromagnetického fluida

Dbejte především této analogie: Hlavu a hrudník ovlivňuje elektrické fluidum, břicho, stehna a nohy magnetické. Je úkolem mága, aby nohy, stehna a břicho (až k pupečnímu důlku) naplnil dle uvedeného způsobu magnetickým fluidem. Musíte dokázat zavést do těchto dvou oblastí těla postupně obě fluida takovou dynamikou, jako kdybyste měli již každým okamžikem explodovat.

Po několika cvičeních se Vám podaří udržet obě fluida. Svou imaginací zaveďte nyní elektrické fluidum do pravé strany hrudníku, takže si utvoříte kolem srdce dutinu. Doporučuji, abyste hned při plnění hořejší oblasti těla elektrickým fluidem nechali levou stranu hrudníku volnou, to znamená, že ji nebudete plnit. Potom vytáhněte imaginací levým hrudníkem magnetické fluidum, nahromaděné v dolejší oblasti těla a nakupte toto fluidum v celé levé ruce až do konečků prstů. Ruka se tím stane magnetickou a její chladivé záření bude stahovat.

Právě tak si budete počínat u pravé ruky, do které z hořejší oblasti tj. z hlavy a z pravé strany hrudníku zavedete imaginárně elektrické fluidum a tamtéž ho nakupíte. Pravá ruka se tímto způsobem stane elektrickou. V celé ruce pocítíte expanzivně žhavou elektrickou sílu, nejvíce však v konečcích prstů. Nemáte-li pro obě síly zvláštní potřebu, necháte je z rukou imaginárně rozplynout do univerza.

Ovládáte-li toto cvičení dokonale, stali jste se pány nad elektromagnetickým fluidem, pány nad dvěma univerzálními silami, s nimiž můžete všeho dosáhnout.

V jednom z dalších pojednání této knihy popisuji několik možností upotřebení obou fluidických sil. Sláva mágovi, jehož ruce jsou elektrické a magnetické, neboť takové ruce jsou opravdovým požehnáním lidstva!

Magický výcvik těla

Ovládá-li mág veškeré dosavadní praktiky magického výcviku těla, nepotřebuje již v tomto směru zvláštní školení. V dalších kapitolách magického výcviku těla mu dám ještě několik ponaučení a podnětů pro případná upotřebení. Následuje popis ovlivňovající metody pomocí živlů, kterou může mág použíti k ovlivňování sama sebe i jiných osob.

Magické ovlivňování pomocí živlů

Pro tyto platí čtyři - analogii živlů odpovídající metody - bez ohledu na to, zdali jde o ovlivňování sama sebe či jiných osob. Je to:

1) u živlu ohně - metoda spalování
2) u živlu vzduchu - metoda vypařování
3) u živlu vody - metoda mísení
4) u živlu země - metoda tlení

Mohl bych uvést na sta variací a ovlivňovacích možností pomocí živlů a zaplnit jimi celou knihu. Omezím se však u každého živlu jen na jediný příklad a na základě tohoto příkladu si mág může eventuálně sám obohatit svou praktickou stránku a rovněž sám sestavit podobné praktiky.

Uvedené čtyři metody působí na nejsubtilnější astrální matrici hmotného světa a podněcují živly této úrovně, aby uplatňovaly svůj vliv všude tam, kde je mág nechává nepřímo zasahovat.

Jde-li o ovlivňování člověka, působí hmotné živly se svými analogiemi na spojovací látku mezi astrálním a hmotným tělem. Takový mág, který na každé úrovní živly dokonale ovládá, nepotřebuje žádnou z těchto metod, protože žádaného dosáhne přímým působením stejně rychle a bezpečně. Ovšem i nejvyšší mág sáhne občas k nižším silám, které mu slouží právě tak, jako síly nejvyšší. Méně zralí mágové naproti tomu využívají rádi nižších praktik, aby jimi splnili svá přání, neboť tyto síly slouží slepě každému, kdo je ovládá.

Možná, že vznikne otázka, čemu tyto nižší síly, tudíž metody, mají vůbec sloužit? Na tuto otázku odpovídám dvěma příklady.

Dejme tomu, že některý v magii zatím ještě málo zběhlý žák se obrátí na vyspělejšího bratra o pomoc, aby mu byl nápomocen při překonávání určité vášně, zděděné negativní vlastnosti apod., kterou při nejlepší vůli není schopen sám zdolat anebo by při nejmenším strávil mnoho času, než by nad ní zvítězil a vyrovnal se s ní. Vyšší bratr má možnost působit příslušnou metodou na živel, jemuž vášeň podléhá a zmírnit u žáka negativní formu ovlivňujícího živlu, aby žák svou vášeň snáze zdolával. Vyspělejší bratr může, když to uzná za vhodné, neblahý vliv živlu i docela vyřadit.

Druhý příklad: Úkolem mága je léčit pomocí živlů velmi zdlouhavou chronickou chorobu. Několik přímých zásahů k úplnému vyléčení nepostačí a častější opakování by ho stálo mnoho času. V takových případech může mág použít těchto sil jako pomocných faktorů. Takové a podobné případy se vyskytují častěji, kde živly uvedených kategorií mohou mágovi býti nápomocny. Mág může použít veškeré síly, které zná, hlavním předpokladem však je, aby úmysly a motivy byly vždy šlechetné, neboť mág je toho přesvědčení, že čistému zůstane vše čisté.

Při práci se všemi čtyřmi metodami jsou mágovi dány tři rozsahy působnosti:

1) Okamžitá působivost
2) Termínovaná působivost, která je časově omezena.
3) Neomezená neboli trvalá působivost, která určitě časem ochabne a konečně zcela vyprchá, nedojde-li k obnovení magického zásahu.

V dalším uvádím popis praktického provádění.

Ovlivňování živlem ohně (spálením)

Připravte si kousek flanelu nebo sacího papíru. Nemáte-li jedno ani druhé, postačí v nouzi i kousek obyčejného papíru o velikosti l0x10 cm. Papír napusťte ohnivým fluidickým kondenzátorem a nechte uschnout.

Tímto způsobem připravený papír položte před sebe a imaginací do něho koncentrujte pomocí hrubých živlů své přání, které chcete míti splněno. Nezapomeňte při tom termínovat účinnost tj. má-li zásah působit jednorázově, po určitou dobu nebo trvale. Jakmile jste papír ovlivnili svým

přáním, spalte ho, buď v ohništi, nebo nad hořící svíčkou. Při spálení koncentrujte znovu, že spálením papíru (nebo flanelu) se síla uvolní a přiměje hrubé živly k tomu, aby žádoucí účinek vyvolaly. Zbylý popel je magicky bezcenný a naložte s ním tak, jak nakládáte s každým jiným popelem.

Při tomto experimentu můžete účinnost formulovat i tak, že se u oné osoby, pro kterou operaci podnikáte, dostaví účinek ihned, jakmile něco teplého sní, vypije, nebo když vstoupí do teplé místnosti, či do styku s jakýmkoliv faktorem tepla. Při této operaci máte také možnost živel ohně projektovat do papíru, naplnit přáním a předat univerzálnímu živlu ohně nebo akášickému principu za účelem splnění. Je možno postupovat i jinak, ale tento příklad jistě postačí, aby mágovi byl dán přesný pokyn, jak si má správně počínat.

Ovlivňování živlem vzduchu (vypařováním)

Na malou misku z jakéhokoliv kovu nalijte trochu vody, aby jí bylo dno pokryto jen několik milimetrů. Do vody dejte několik kapek fluidického kondenzátoru, přicházejícího pro živel vzduchu speciálně v úvahu. Nemáte-li ho po ruce, může to být i univerzální fluidický kondenzátor.

Nyní si počínejte právě tak, jako u předcházejícího živlu a koncentrujte do tekutiny své přání. Misku nebo talířek postavte na horký plát, na plynový hořák nebo lihovar (elektrický vařič nepoužijte) a nechte přáním nabitou tekutinu vypařit. Do páry koncentrujte, aby vzdušný živel přání přijal a aby nejsubtilnější vzdušný princip byl přinucen přání realizovat. Koncentraci provádějte tak dlouho, dokud se poslední kapka tekutiny nevypaří, čímž je experiment skončen.

Při imaginaci přání můžete současně vložit i rozkaz, aby osoba, jež má být ovlivněna, při každém dechu sála do sebe vzdušný princip, který přání počne uskutečňovat.

Toto je pouze jeden příklad a podobné variace ovlivňování vzdušným živlem si může každý mág sestavit sám.

Ovlivňování vodním živlem (smísením)

Vezměte nový pohár, skleněný talířek nebo malou vázu a jděte k tekoucí vodě u pramene potoka nebo u řeky. Dbejte na to, abyste u tohoto experimentu nebyli nikým pozorováni. Nádobku naplňte vodou, do které přidáte několik kapek fluidického kondenzátoru, který je pro vodní živel směrodatný. V případě nouze vezměte univerzální fluidický kondenzátor. Potom si počínejte právě tak, jako u předcházejícího živlu a proveďte impregnaci přání. Je-li připravená voda Vaším přáním dostatečně nabita, vylijte impregnovanou vodu po proudu přímo extaticky a rozkažte, aby nejsubtilnější částečky vodního živlu Vaše přání splnily.

Jakmile přijde ovlivněná osoba kterýmkoliv způsobem do styku s vodním živlem např. při mytí sama sebe, při pití, následkem deště apod., stává se vodní živel okamžitě činným a vyvolá žádoucí zásah.

Tento příklad mágovi zajisté postačí a je mu ponecháno na vůli, aby si na základě tohoto příkladu sestavil sám různé individuální metody, které budou rovněž tak účinné.

Ovlivňování zemním živlem (tlením)

Pro práci s tímto živlem platí dvě metody. První je táž, jak uvedeno u předcházejícího experimentu, kde použijete říční nebo dešťové vody (voda z vodovodu nepřichází v úvahu) a přidáte trochu fluidického kondenzátoru, který odpovídá zemnímu živlu. Můžete použít i univerzálního kondenzátoru. S fluidickým kondenzátorem můžete také pracovat bez ředění vodou. V tomto případě nevylijte impregnovanou tekutinu do vody, nýbrž dostatečnou koncentrací opatřenou ji vlijete do země, která tekutinu do sebe vsaje a zemní živel přivodí žádaný účinek.

Tento experiment neprovádějte nikdy na místech frekventovaných, jako jsou např. ulice, nýbrž na vhodném místě v zahradě, na louce nebo na poli. Kdo ve velkoměstě tuto možnost nemá, vezme pro tento účel květináč s trochou země.

Druhá možnost je tato: Vezměte jablko, hrušku nebo ještě lépe brambor, do kterého loupáčkem na brambory nebo nožem uděláte otvor, který naplníte fluidickým kondenzátorem, zemnímu živlu odpovídajícím. V nouzi postačí i univerzální fluidický kondenzátor. Nyní si počínejte jako před tím a impregnujte bramboru svým přáním. Na to zakopejte bramboru do země. Při každé manipulaci koncentrujte, aby živel země vyvolal žádoucí účinek.

K tomuto úseku patří také sympatická a mumiální magie, tzv. transplantace, při níž se však nepracuje s fluidickými kondenzátory, nýbrž s mumiemi. Jsou to součástky těla jako vlasy, nehty, krev, pot atd.

Tento nízký druh magie nebudu zde blíže popisovat, ježto si příslušné praktiky může sestavit každý mág sám, hodlá-li se jimi řídit.

Tyto dva příklady postačí k vysvětlení ovlivňovací metody živlem země. Dle těchto údajů si mág může vymyslit další metody, při čemž mu budou jeho intuicí dány vždy ty nejsprávnější pokyny.

Jak z příkladu vysvítá, je mág, lépe řečeno jeho školená vůle, oním směrodatným faktorem, který svou imaginací přiměje univerzální živly k tomu, aby žádaný účinek provedly. Mág může operaci opakovat tak často, jak si sám přeje, až dosáhne žádoucího účinku. I pro sebe, tedy pro ovlivňování sama sebe, může tyto experimenty provádět.

Je ještě jiný druh sebeovlivňování, kde živlové bytosti, tzv. salamandři, víly, lesní žínky a trpaslíci provádějí sledovaný účinek pomocí živlů. Způsob, jakým mají být tyto bytosti vyvolány, aby se staly viditelnými a mágovi sloužily, uveřejňuji ve svém druhém díle.

FLUIDICKÉ KONDENZÁTORY

Každý předmět se dá ovlivnit každým fluidem, ať již elektrickým nebo magnetickým, ať nabitým živly nebo akášou, či pomocí imaginace a vůle. Dle zákonů analogie a na základě zkušeností se však ukázalo, že se každý předmět a každá tekutina nehodí k tomu, aby nahromaděnou sílu dostatečně dlouho podržely nebo akumulovaly. Podobně, jako mají elektřina, magnetizmus a teplo dobré a špatné vodiče, je tomu i u vyšších sil. Dobré vodiče mají nadměrnou akumulativní schopnost, ježto hromadí a v sobě neomezeně dlouho udržují síly, které byly do nich koncentrovány. Hermetická věda nazývá takové akumulátory „fluidickými kondenzátory“ a dělí je na tři hlavní skupiny.

K první skupině náleží ***pevné***,
k druhé skupině ***tekuté*** a
k třetí skupině ***vzdušné*** kondenzátory

Do první tj. nejhlavnější skupiny fluidických kondenzátorů patří především pryskyřice a kovy. U kovů je to zlato, které stojí na prvním a nejvyšším místě. Nepatrné stopy, ba pouhé atomové částečky zlata propůjčují každé tekutině neobyčejnou kondenzační schopnost. Proto se také zlato přidává v nepatrném množství do každého fluidického kondenzátoru. O tom však později.

Do druhé skupiny patří z pryskyřic sestavované látky, oleje, roztoky a extrakty, získané a složené z určitých rostlin. U pevných těles je to zlato, které se těší nejvyšší hodnosti, protože je analogické se sluncem a odpovídá tudíž sluneční a světelné síle. U tekutých těles je oním zlatem lidská krev a semeno (sperma), které mohou podle okolností zlato dokonce úplně nahradit, protože nepatrné stopy krve nebo spermatu, přidané k tekutině, jí propůjčují výbornou akumulativní schopnost.

Do třetí skupiny patří vykuřovadla, vůně (voňavky), vypařovadla, o kterých se však nebudu blíže zmiňovat, protože jsou pro magickou praxi méně důležité.

V dalším popisuji jen ty nejhlavnější fluidické kondenzátory, jichž je v praxi nejvíce zapotřebí. Kdybych chtěl uvést všechny druhy fluidických kondenzátorů, dále jejich způsoby výroby, možnosti upotřebení a kdybych kromě toho měl ještě také brát zřetel na drahokamy a polodrahokamy, které jsou rovněž znamenitými kondenzátory, vzrostlo by toto pojednání na objemnou knihu.

Fluidické kondenzátory se připravují dvojím způsobem. Jsou jednoduché tzv. univerzální fluidické kondenzátory, které se připravují z jedné jediné látky nebo rostliny a které se dají upotřebit téměř pro každý účel.

Druhými jsou sestavované fluidické kondenzátory, které se připravují z více látek nebo rostlin a které mají obzvláště silné akumulativní schopnosti. Protože se ke každému tekutému fluidickému kondenzátoru dává jako přísada nenápadné množství zlata, musí si ho každý mág opatřit.

V odborných fotozávodech obdržíte zlatý chlorid, což je tzv. *aurum chloratum*, jehož se užívá při nuancování fotografických desek. Toto aurum chloratum se dá snadno rozpustit ve vodě. Rozpustíte-li jeden gram tohoto zlatého chloridu ve dvaceti gramech destilované vody, obdržíte znamenitý roztok zlata, z něhož stačí přidat 5- 10 kapek do 100 gr tekutiny fluidického kondenzátoru.

Ti, kdož jsou obeznámeni s laboratorními pracemi, mohou si elektroanalýzou roztok zlata pořídit sami. V homeopatických lékárnách a tam, kde se homeopatické nebo elektrohomeopatické léčebné prostředky prodávají, můžete preparát zlata snadno získat. Homeopatické zlaté prostředky jsou ponejvíce rozředěný zlatý chlorid a nebo elektrolytickým postupem sestavované roztoky, jako např. *aurum chloratum Dl - D3*, *aurum muriatikum Dl - D3* nebo *aurum metallicum Dl - D3*. Znalec homeopatických léků ví, že velké D je decimální potence.

Nemáte-li ani jednu ani druhou možnost, abyste si takový roztok obstarali, nezbude Vám nic jiného, než si ho pořídit sami podle receptu starých proslulých alchymistů. Složení receptu je velmi jednoduché.

Vezměte částečku zlata nejlepší jakosti (žádné nové zlato), čím více karátů, tím lépe. Obvyklé l4ti karátové zlato splní rovněž svůj účel. Tvar zlata zde nehraje úlohu, může to býti právě tak prsten nebo jehlice, řetízek nebo plášť od hodinek. Dále si udělejte (nebo opatřete) trochu destilované vody. V nouzi to může být i dešťová voda.

Do malé nádobky dejte tolik vody, aby podle váhy byla voda desetkrát těžší než zlato. Máte-li např. 10 gr zlata, přidejte 100 gr destilované nebo dešťové vody. Na otevřeném plameni rozžhavte zlato do ruda a vhoďte je potom do destilované vody. Dbejte na to, aby drát, na němž máte zlato připevněno nebo kleště, s nimiž zlato držíte, nepřišly s vodou do styku. Nejlépe se k tomu hodí hák z drátu, z něhož do ruda rozžhavený kousek zlata shodíte.

Rychlým ochlazením voda obyčejně zasyčí a stříká a musíte býti opatrní, aby Vás horká voda nepopálila. Zejména pozor na oči! Do destilované vody smí spadnout jedině čisté zlato. Nechte obojí (vodu i zlato) vychladnout. Tuto proceduru opakujte 7- 10krát. Při každém ochlazování zlata se vypaří i mnoho vody, zejména tehdy, pracujete-li s malým množstvím vody. Rychlým ochlazováním zlata (oxidací) se od něho oddělí pokaždé zcela nepatrné částečky, kterými se voda nasytí. Staří alchymisté nazývali tuto nasáklou vodu nebo jinou rostlinnou esenci, kterou žhavým zlatem preparovali, „kvintesencí zlata horkou cestou“ a používali ji jako přísady pro jiné alchymistické léčebné prostředky. My ji však potřebujeme pro naše fluidické kondenzátory. Zlatem nasáklou tekutinu profiltrujte a dobře ji uschovejte. Z tohoto zlatého roztoku přidávejte rovněž jen 5-10 kapek do 100 gr. tekutiny fluidického kondenzátoru. Zlato, jehož jste použili k výrobě roztoku, očistěte nějakým čistícím prostředkem a užívejte je dále.

Výroba jednoduchého fluidického kondenzátoru

Do nádoby (hrnce) dejte jednu hrstku čerstvého nebo sušeného heřmánku a polijte ho takovým množstvím studené vody, aby byl úplně pod vodou.

Heřmánek nechte asi 20 minut přikrytý vařit. Rovněž přikrytý ho nechte vychladnout, načež ho proceďte. Odvar dejte znovu na oheň a nechte ho přikrytý pomalu vyvařit, až z něho zbude asi 50 gr. Několik kapek více nebo méně nehrají úlohu. Heřmánkový extrakt nechte vychladnout a přilijte do něho za účelem konzervování stejnou dávku (v našem případě 50 gr) ligu nebo čistého alkoholu. V nejkrajnějším případě můžete použít i denaturovaného lihu. Do této směsi dejte 10 kapek zlatého roztoku.

Hodláte-li kondenzátoru použít pro vlastní potřebu, můžete ho ještě zesílit tím, když na kousek vaty zachytíte vlastní krev nebo sperma, v případě možnosti obojí, načež dáte vatu do kondenzátoru a se vším dobře zatřepete. Potom vše přefiltrujte přes kousek vaty, plátna nebo filtrační papír v trychtýři do lahvičky a uschovejte dobře zazátkované v chladnu a temnu pro další potřebu.

Tímto způsobem zhotovený fluidický kondenzátor neztrácí ani po mnoha letech svou účinnost. Před každým novým upotřebením musíte kondenzátorem dobře zatřepat a láhev po odlití opět zazátkovat a dobře uschovat v chladnu a temnu.

Takto si můžete zhotovit více univerzálních fluidických kondenzátorů např. z ruského nebo pravého čínského čaje, z květu lilie, z topolových listů, z kořene alúry nebo mandragory, z květů arniky nebo akátu. Pro normální potřebu jako je např. ovlivňování pomocí živlů nebo vývin astrálních smyslů fluidickými kondenzátory postačí jednoduchý, pouze z jedné rostliny zhotovený fluidický kondenzátor.

Složitý univerzální fluidický kondenzátor

K dosažení obzvláště silného hromadění sil nebo při pracích, které mají kromě mentálního a astrálního vlivu přivodit i hmotná ovlivňování, jako např. při tvoření elementárů (vosková loutka), oživování obrazů a dalších materializačních úkazů, potřebujeme složitý fluidický kondenzátor, který se skládá z těchto rostlinných extraktů:

- kořen anděliky
- listy šalvěje
- lipový květ
- slupky z okurek nebo jádra tykve
- květy nebo listy z akátu
- heřmánek
- květy, listy nebo kořen lilie
- skořicový květ nebo kůra
- kopřivové listí
- listí z máty peprné topolové listí
- květy nebo listy fialek (popřípadě macešky)
- vrbové listy nebo kůra
- tabák (zelený nebo sušený)

Jsou tři druhy výroby. První a nejjednodušší je tento: Dejte do hrnce stejné díly shora uvedených rostlin, přelijte je vodou a nechte je půlhodiny vařit. Po vychladnutí je proceďte a odvar nechte pozvolna vyvařit až je hodně hustý. Kolik výtažku obdržíte, tolik alkoholu nebo lihu přidejte, nakapte do všeho podle míry (10 kapek na 100 gr) zlatého roztoku, případně krve, sperma nebo obojího. Vše dobře protřepte a celou tekutinu proceďte jemným sítkem do tmavé láhve (zelené nebo hnědé), kterou zazátkujte a postavte na tmavé místo pro další upotřebení.

Druhý způsob spočívá v tom, že stejné díly rostlin dáte do skleněné láhve, přelijete je čistým lihem nebo alkoholem, aby byly dostatečně ponořeny a necháte je na teplém místě 29 dní vyluhovat. Potom je prolisujete přes plátno nebo je necháte projít jiným lisem. Získanou tekutinu přefiltrujete a přidáte do ní podle míry roztok zlata, případně i vlastní mumia (krev, sperma). Nalijete tekutinu do láhví a uchováte pro vlastní potřebu. Do tohoto lihového výtažku nepřijde za účelem konzervování již žádný další líh.

Jeden z nejlepších způsobů výroby je ovšem ten, připravíte-li jednu rostlinu po druhé a to buď způsobem uvedeným při jednoduchém fluidickém kondenzátoru (s heřmánkem) anebo si zhotovíte extrakty z rostlin lihovými výtažky. Když máte vše hotovo, slijete extrakty dohromady, přidáte k nim popsaný roztok zlata a dobře uschováte.

Právě tak si počínejte u ostatních čtyř speciálních fluidických kondenzátorů za účelem ovlivňování živlů. Potřebné rostliny jsou tyto:

Pro živel ohně:

- cibule, česnek
- pepř
- hořčicová zrnka resp. semínka.

Poznámka: Tento fluidický kondenzátor nesmí pro svou dráždivost přijít na nahé tělo, zejména na oči.

Pro živel vzduchu:

- lískové oříšky (může být i listí nebo kůra)
- jalovcové bobulky
- růžové květy (nebo listí)
- semena koriandru

Pro živel vody:

- oves (může to být i jemně nakrájená ovesná sláma)
- řepné semeno (různého druhu event. krmné řepy, cukrovky atd.)
- pivoňky (květy nebo listy)
- třešňové listy (popřípadě i kůra)

Pro živel země:

- petržel (kořen, listí nebo semena)
- semeno kmínu
- jitrocel (širokolistý nebo úzkolistý)
- květ karafiátu nebo melisové listí

Na nezasvěcence budou tyto recepty působit dojmem neuspořádanosti a z farmakologického hlediska by platily za holý nesmysl. Zde však nejde o farmakologický, ale o magický účinek. Oko zasvěcence, znající tajnou signaturu rostlin, jistě nalezne hlubokým přemýšlením jejich pravou souvislost.

Na podkladu zákonitosti analogie by se daly sestavit celé stovky takových receptů. Avšak naznačený směr musí mágovi postačit a bude mu dobrým vodítkem. Veškeré zde uvedené recepty jsou vyzkoušeny a v praxi se dobře osvědčily.

Dříve než ukončím problém o tekutých fluidických kondenzátorech, osvětlím v souvislosti s ním i problém alchymistický, kterým jsou

ŽIVLOVÉ ELIXÍRY

Pravé alchymistické elixíry nejsou nic jiného než znamenitě sestavované fluidické kondenzátory, které se zhotovují na podkladu živlové analogie a tří úrovní lidské jsoucnosti a které se dle toho náležitě nabíjejí.

Pro mentální úroveň se nabíjejí a užívají esence, pro astrální úroveň roztoky (tinktury) a pro hmotnou sféru různé soli, případně extrakty.

Takto zhotovené elixíry neovlivňují samozřejmě jen hmotné lidské tělo, nýbrž i tělo astrální a mentální. Takový elixír není tudíž jen dobrým lékem, ale i dynamickým regeneračním prostředkem.

Ve svém dalším díle, pojednávajícím o alchymii, které hodlám též vydat tiskem*, uvedu v tomto směru celou řadu návodů. V této učební soustavě poukazuji pouze na to, že elixíry pravých alchymistů jsou vlastně jen znamenité fluidické kondenzátory.

Příprava pevného fluidického kondenzátoru

Jelikož v dalším stupni popisuji zrcadlovou magii, tedy praxi s magickým zrcadlem, musí si umět každý mág zhotovit magické zrcadlo sám. K tomu potřebuje pevný fluidický kondenzátor, který sestává ze sedmi kovů:

olovo……jeden díl
cín……jeden díl
železo……...jeden díl
zlato……jeden díl
měď……jeden díl
mosaz……..jeden díl
stříbro……..jeden díl
aloeová pryskyřice……...…...jeden díl
živočišné uhlí……tři díly
kamenné uhlí…….sedm dílů

Uvedenými díly se zde nemíní váha, nýbrž míra. Vezmete-li např. jeden kubický centimetr olova, musíte u všech ostatních kovů vzíti též po jednom kubickém centimetru. Totéž platí u aloeové pryskyřice a u obou druhů uhlí.

Všechny součástky rozmělníte. Z měkkých kovů, jako je olovo a cín uděláte hrubším pilníkem drtiny a na tvrdší kovy vezmete jemnější pilník. Abeovou pryskyřici roztlučte v hmoždýři na jemný prášek. Je ale možné, že ji obdržíte již rozmělněnou. Rovněž tak si počínejte u živočišného a kamenného uhlí. Máte-li všechny ingredience pohromadě, promíchejte je dobře a získaná směs je již pevným fluidickým kondenzátorem.

Elektro Magicum starých mágů a alchymistů není rovněž ničím jiným než skvělým fluidickým kondenzátorem, který se připravuje takto:

30 g	zlata
30 g	stříbra
15 g	mědi
6 g	cínu
5 g	olova
3 g	železa
15 g	rtuti

* toto dílo už autor nestačil napsat (pozn. nakl.)

Jak vidíte, jsou zde zastoupeny všechny planetární kovy a z této kovové směsi se zhotovují magická zrcadla, zvony atd.

Mnou doporučované pevné fluidické kondenzátory jsou rovněž velmi dobré a spolehlivé a byly mnohokrát vyzkoušeny.

Příprava magických zrcadel

Jsou dva druhy magických zrcadel a to plochá a dutá. Pro oba druhy se hodí normální zrcadla, natřená stříbrným amalgamem nebo černým lakem anebo opatřená tekutým nebo pevným fluidickým kondenzátorem. Zejména posledně jmenovaná mají pro naši magickou praxi obzvláštní význam a několika příklady popíši jejich způsob zhotovení.

1) Pro nejjednodušší s jedním kondenzátorem zhotovená zrcadla se hodí povrch zrcadla, misky (nejlépe skleněné), který natřete tekutým nebo pevným fluidickým kondenzátorem.

2) Z lepenky si vystřihněte kotouč o průměru 20-50 cm podle toho, jak velké chcete mít magické zrcadlo. Ze sacího nebo filtračního papíru vystřihněte stejně veliký kotouč, navlhčete nebo natřete ho několikrát stejnoměrně štětkou nebo vatou, až je kotouč fluidickým kondenzátorem úplně prolnut, načež ho nechte uschnout. Sací nebo filtrační papír přilepte na přistřiženou lepenku, nechte vše uschnout a zrcadlo máte hotové.

Tak jednoduché zrcadlo si může zajisté zhotovit každý sám. Komu by kulatý tvar nevyhovoval, může volit ovál nebo hranatý tvar. Také si můžete dát zrcadlo do rámu, přejete-li si to. Fluidickým kondenzátorem, který k tomu potřebujeme, může být onen jednoduchý, doporučuji však vzít raději složitý fluidický kondenzátor.

3) U třetí metody si počínejte právě tak, pouze povrch impregnovaného sacího nebo filtračního papíru natřete tence bezbarvým lakem a posypte celý povrch přes jemné sítko rozmělněným pevným fluidickým kondenzátorem.

Zrcadlo, které je po uschnutí již hotové, je nejlepším magickým plochým zrcadlem, jaké si můžete vůbec představit, protože obsahuje oba fluidické kondenzátory, proto se znamenitě hodí pro praxi.

4) Příprava parabolického nebo dutého zrcadla není rovněž komplikovaná. Ze sklárny nebo hodinářského obchodu si opatřete vypouklé sklo, jakého se užívá k výrobě nástěnných hodin. Též vypařovací miska vykoná tutéž službu. Stranu navenek vypouklou natřete několikrát stejnoměrně černým lihem nebo rychle schnoucím nitrolakem (acetonovým autolakem).

Chcete-li upotřebit zrcadla pro optické jasnozření, stačí, když je opatříte černým dřevěným rámem a zrcadlo je hotové. Jestliže je kromě toho chcete míti opatřeno fluidickým kondenzátorem, natřete vnitřní stranu slabě dobrým bezbarvým lakem, posypte ji přes jemné sítko pevným fluidickým kondenzátorem a nechte uschnout.

Kdo by si chtěl zhotovit zrcadlo z dutého skla, které nemůže obdržet, vezme místo skla vydlabané dřevo nebo kus lepenky, která se dá snadno zpracovat, je-li navlhčená.

Jednoduché, levné a snadno dosažitelné duté zrcadlo si zhotovíte z hlíny, sádry a podobného materiálu. Žlutou hlínu nebo sádru rozmícháte tekutým fluidickým kondenzátorem tak, abyste s hmotou mohli dobře pracovat. Žádané zrcadlo zformujete ručně, necháte je pozvolna uschnout, aby se neutvořily trhliny. Vzniknou-li přece, zamažte je měkkou hlínou a nechte tvar opět dobře uschnout. Hotovou zrcadlovou formu vyleštěte sklem nebo smirkovým papírem, aby nezůstaly špinavé pruhy a natřete dutou zrcadlovou plochu bezbarvým lakem. Na olakovanou plochu nasypte přes sítko kondenzátor a nechte zrcadlo opět uschnout. Černým lihem nebo nitrolakem můžete ještě také nalakovat orámování, jestliže jste je neopomněli udělat, a zadní část formy. Tím jste zrcadlo dohotovili.

Takové zrcadlo, které jste si z hlíny nebo sádry sami zhotovili, je dokonce magicky mnohem účinnější než zrcadlo skleněné, protože má dva působivé kondenzátory, tj. pevný a tekutý. Tekutý

kondenzátor je ve hlíně a pevný na povrchu zrcadlové plochy. Toto zrcadlo má pouze tu nevýhodu, že je v porovnání s jinými zrcadly těžké a snadno se rozbije.

Zůstane-li Vám po přípravě zrcadla ještě trochu fluidického kondenzátoru, dobře ho uschovejte, protože ho můžete upotřebit i pro jiné účely, jako např. pro magickou hůl, která se zhotovuje z jalovcové větve asi 30 - 50 cm dlouhé, do jejíž celé délky se navrtá úzký otvor, který se naplní pevným kondenzátorem. Hůl se zazátkuje, zapečetí a pro různé magické operace, jako přenášení vůle na žijící osoby nebo jiné bytosti, pro upoutání atd. magicky nabije.

O tom však více v druhém díle, týkajícím se praktické magie.

Souhrn všech cvičení VIII. stupně

I. Magický výcvik ducha

1) Průpravná cvičení pro mentální putování
2) Mentální putování v praxi:
    a) v místností
    b) na kratší vzdálenost
    c) návštěvy u známých, příbuzných atd.

II. Magický výcvik duše

1) Veliké „TEĎ“
2) Nelpění na minulosti
3) Poruchy koncentrace jako vodítko magické rovnováhy
4) Astrální tělo a světlo
5) Ovládání elektrického a magnetického fluida

III. Magický výcvik těla

1) Magické ovlivňování pomocí živlů
2) Fluidické kondenzátory:
    a) jednoduché
    b) složité
    c) fluidické kondenzátory pro magická zrcadla
    d) zhotovení magického zrcadla pomocí fluidických kondenzátorů

Konec osmého stupně.

Stupeň IX.

Magický výcvik ducha

V sedmém stupni, v kapitole: „Magický výcvik duše“ hovořím o jasnozření. Toto téma rozebírám v devátém stupni ještě důkladněji. Veškeré návody, které jsou až dosud známy a které mají sloužit k dosažení této schopností, nepřinesou nikomu kýžený úspěch. I u nejvíce nadaných, mediálně založených osob se dostavují úspěchy jen kusé, které však brzy a úplně ustanou. Namísto toho se zpravidla přihlásí různé choroby, např. oslabení zraku, nervová slabost apod. Hlavní příčina onemocnění vězí v tom, že získaná jasnozřivost není výsledkem soustavného mentálního a astrálního vývinu, nýbrž že byla vyvolána násilím. Je tudíž jednostranná a následkem toho chorobná.

Praktické upotřebení veškerých nedokonalých návodů vede bezpodmínečně k ochrnutí některého živlového principu a následek toho je přecitlivělost toho nebo onoho smyslového orgánu. Tato přecitlivělost může vyvolat smyslové dojmy z astrálního nebo mentálního světa. Všechny tyto vjemy pak závisí na duchovním založení cvičící osoby, jsou důsledkem její zralosti a konečně bývají způsobeny i karmou.

Ochrnutí živlu dělíme na čtyři skupiny:

1) *ochrnutí principu ohnivého*

Do této skupiny zařadíme veškeré jasnozřivé experimenty, které doporučují: zírání do křišťálu, fixaci jednoho bodu, lesklé plochy (černého inkoustu, černé kávy, zrcadla atd.)

2) *ochrnutí principu vzdušného*

Do skupiny patří jasnosluchové experimenty, předepisující různá vykuřování, vdechování narkotických dýmů, plynů atd.

3) *ochrnutí principu vodního*

Ochrnutí tohoto principu vyvolají experimenty s narkotickými a alkalickými prostředky, kterými jsou např. opium, hašiš, soma, peyotl (meskalin), které zažíváním přechází do krve.

4) *ochrnutí principu zemního*

K tomu vedou veškeré praktiky, způsobující rozštěpení nebo vyšinutí vědomí. Jsou to např. tance různého druhu, naklánění přední části těla, kroužení hlavou, slabikování v nohou a pod. Rovněž náleží k této skupině veškeré nežádoucí a chorobné vize duševně chorých, všechny patologické případy vyvolané leknutím, vyčerpaností apod.

O rozmanitosti těchto a podobných cvičení, o jejich nebezpečích a nevýhodách bylo by mnoho co říci. Skutečnému mágovi však toto krátké pojednání zcela určitě postačí.

Je samozřejmé, že ochrnutí živlového principu podlamuje zdraví, zejména jsou-li takové a podobné experimenty prováděny delší dobu a staly se tudíž již zvykem, ale nejen to, brzdí i duchovní vývin. Všichni pochybovači se mohou na základě uvedených čtyř skupin o jsoucnosti vyšších sil sami přesvědčit. Kdo však neovládá sám sebe, tím méně živly, podlehne snadno svodům sil nižších, z jejichž područí se jen zřídka kdy dostane.

Pouze školený mág, jenž má pevnou vůli, ovládá živly a vyvíjí své astrální smysly vhodnými cviky předběžných stupňů, může si beztrestně dovolit dočasné ochrnutí nebo vypojení některého živlového principu, aniž by se musel obávat, že si uškodí na těle, duši a duchu. Pravý mág uvede vhodnými cviky tělo, duši a ducha opět do živlové rovnováhy. I jeho úspěchy v praktické

jasnozřivosti jsou naprosto uspokojivé, neboť neexperimentuje, nýbrž pracuje vědomě se schopnostmi již získanými, které jsou průvodními jevy jeho duchovního vývoje.

JASNOZŘENÍ v praxi pomocí MAGICKÝCH ZRCADEL

Jsou dva druhy magických zrcadel a to: 1) optická zrcadla zhotovená buď z plochého nebo dutého skla, opatřená na jedné straně stříbrným amalganem nebo černým lákem. U zrcadla z dutého skla je vnější vypouklá strana lakovaná a vnitřní, tedy dutá strana zůstává čistá a lesklá. K optickým zrcadlům se čítají i křišťálové koule, dále plochá nebo dutá kovová zrcadla, na jejichž povrchu je nanesena barevná nebo černá tekutina. I hladina tiché vody může sloužit za optické zrcadlo.

Dále jsou magická zrcadla opatřená fluidickými kondenzátory, které jsem již podrobně popsal.

Mág si musí býti vědom především toho, že úspěch zrcadlové magie nezaručuje magické zrcadlo, nýbrž astrální a mentální schopnosti, vyvinuté vhodnými cviky předběžných stupňů. Mág bude proto magické zrcadlo jakéhokoliv druhu považovat jen za pomůcku – za jakési nářadí. Tím ovšem není řečeno, že by mág bez magického zrcadla nemohl vůbec pracovat. Jelikož magické zrcadlo poskytuje mnoho možností upotřebení, mág po této pomůcce jistě vždy rád sáhne.

Mág, který tuto učební soustavu probral prakticky, se neposadí před magické zrcadlo, aby pouhou fixací tohoto unavil zrakové nervy. Mág pracuje jinak, tj. prakticky. Dříve než popíši jednotlivé praktiky, uvedu několik příkladů, kdy magické zrcadlo koná dobré služby:

1) u všech imaginačních prací, vyžadujících optické cviky
2) všude tam, kde jde o nabíjení silami, fluidy atd.
3) jako průchodní brána ke všem žádoucím úrovním (sférám)
4) jako spojovací prostředek se živými a zesnulými osobami
5) jako pomůcka k navázání styků s různými silami, bytostmi, inteligencemi atd.
6) jako ozařovač při impregnování místnosti, léčení nemocných atd.
7) jako ovlivňovací prostředek sebe sama nebo jiných osob
8) jako magický vysílač a přijímač
9) jako prostředek k zadržování škodlivých a nežádoucích vlivů
10) jako promítací přístroj veškerých žádoucích sil, bytostí, obrazů atd.
11) jako dalekohled
12) jako pomůcka k prozkoumání minulosti, přítomnosti a budoucnosti

Jelikož je magické zrcadlo univerzálním prostředkem, není možno vyjmenovat zde všechny možnosti. Avšak intuitivní mág přijde na základě těchto dvanácti příkladů sám na další praktiky s magickými zrcadly.

Ve vzdálenosti asi 1 - 2 m se před svým magickým zrcadlem posaďte do ásany (koncentrační pozice). Toto cvičení nevyžaduje zvláštní osvětlení. Imaginační cviky provádějte tím, že si zpočátku postupně představujte předměty, které otevřeným zrakem musíte vidět tak zřetelně, jako by zde byly skutečné. Jelikož jste se pomocí předcházejících cvičení stali již Mistry imaginace, nepřijde Vám toto předběžné cvičení nijak zatěžko. Představu předmětů udržte vždy po dobu několika minut, načež je imaginačně opět zrušte. Kdyby se Vám proti očekávání imaginace přec jen nedařila, provádějte nejdříve imaginační cviky s barvami a potom teprve přejděte k imaginaci s předměty.

Optická imaginační schopnost je, jak jsem již podotkl, obdobná ohnivému principu, takže mágové, kteří ovládají dokonale živel ohně, budou mít i v zrcadlové magii nejlepší úspěchy. Po představě s předměty přejděte k imaginaci různých zvířat, dále lidí, při čemž si zpočátku představujte výrazy tváří u známých, později u neznámých osob a různých lidských ras. Imaginační cvičení prodlužte konečně na celou postavu. Daří-li se Vám toto cvičení a můžete-li si představit

osobu, ať známou či neznámou, mužskou nebo ženskou na povrchu zrcadla, přejděte k představě domů, krajin, míst apod., abyste i v tom získali náležitou schopnost. Teprve takto jste magicky připraveni k provádění pravé zrcadlové magie.

Tyto přípravné cviky jsou velmi důležité, neboť mentální, astrální a hmotné oko musí imaginací teprve uvyknout tomu, aby pojalo velikosti obrazů a jejich zřetelnost. Jinak bychom viděli vše jen zkresleně. Při provádění těchto cviků nesmíte připustit, aby se Vám v zrcadle objevovaly samočinně různé jiné obrazy, což se stává ponejvíce osobám mediálně založeným. Odmítejte proto důrazně všechny nežádoucí jevy i tehdy, kdyby byly sebekrásnější a lákavé. Vše, co se Vám objeví nečekaně, jsou pouhé halucinace, myšlenkové reflexy prýštící z podvědomí, které se rády vynořují za tím účelem, aby mága klamaly a brzdily v jeho úsilí a poctivé práci. Při tomto předběžném cvičení shledáte, že se Vám imaginárně pracuje tím lépe, čím větší je magické zrcadlo.

Nabíjení magického zrcadla

Další úlohou mága je seznámit se s nabíjením magických zrcadel. Musí dokázat upoutat (nakupit) pomocí imaginace na každý zrcadlový povrch sám ze sebe nebo přímo z univerza žádanou sílu, kterou opět imaginárně rozpustí do původního zdroje. Nabíjení magických zrcadel může provádět následovně:

1) postupně všemi čtyřmi živly
2) akášou
3) světlem
4) elektrickým fluidem
5) magnetickým fluidem

Dosáhl-li mág těmito cviky v nabíjení zrcadla určité zručnosti, je dostatečně schopen provádět s magickými zrcadly další experimenty. V dalším uvádím několik příkladů současně s návody.

MAGICKÉ ZRCADLO
jako průchodní brána ke všem žádoucím úrovním (sférám)

Při tomto experimentu se postarejte o to, aby Vás okolí nerušilo. Posaďte se pohodlně před magické zrcadlo a naplňte jeho povrch akášickým živlem, který vsajete z univerza do svého těla plícemi a póry. Nabíjení zrcadla osobní (vlastní) akášou provedete buď skrze ruce nebo přímo ze solar-plexu. Nyní na své tělo zapomeňte a považujte se pouze za ducha, který může přijmout jakýkoliv tvar a jakoukoliv podobu. Myslete si, že se Váš duch zmenšil natolik, aby mohl zrcadlem projít. Jakmile pomocí imaginace projdete zrcadlem, octnete se okamžitě na astrální úrovni. Svým plným vědomím se na ní zdržte, několikrát se poohlédněte, aniž byste pozbyli vědomí nebo dokonce usnuli. Potom se zrcadlem opět vraťte a spojte se se svým tělem. Při počátečních cvičeních Vás na astrální pláni obklopí pouze tma. Při častém opakování tohoto pokusu spatříte světlo. Pocit svobody, nevázanosti, volnosti Vás uchvátí. Nacházíte se na astrální úrovni, které se obvykle říká „onen svět“.

Vytrváte-li v onom cvičení, setkáte se na astrální pláni se zesnulými a jinými bytostmi tuto pláň obývajícími, a projevíte-li přání vidět určitou zemřelou bytost, v téže okamžiku s ní budete ve styku. Časem se seznámíte se všemi platnými zákony astrálního světa a poznáte i místo, které po odložení hmotné schránky sami zaujmete. Obavy ze smrti tím z Vás jednou provždy vymizí. Soustředíte-li se z astrální pláně na některou vyšší sféru, pocítíte brzy jemnější kmity, pocit zvláštní lehkosti (éteričnosti) Vás uchvátí a budete uzpůsobení vstoupit do styku s bytostmi vyšších sfér. Získáte tím poznání a zkušenosti, jaké Vám žádný smrtelník nemůže dát. Do svého fyzického těla se vrátíte obohaceni duchovními kmity vyššího stupně, které není možno popsat. Na ovládání živlů a na vlastní mentální a astrální čistotě (zušlechtěné povaze) záleží, které duchovní sféry můžete navštěvovat. V získání poznatků Vám nejsou kladeny meze.

Jestliže Vám astrální úroveň poskytla dosti zkušeností, můžete stejným způsobem navázat styky i s vysokými světelnými bytostmi. V kladném případě nenabijete zrcadlo akášou, nýbrž koncentrovaným, slunci se podobajícím světlem. Je nabíledni, že dle uvedených návodů můžete pomocí zrcadla vyhledat a navštívit i nižší úrovně jako např. říší živlů a jejich obyvatele. Magické zrcadlo nabijte vždy tím živlem, jehož říši hodláte navštívit a při prostoupení zrcadlem vezmete na sebe vždy tvar té nebo oné úrovně. Tak např. při návštěvě říše trpaslíků naplníte nejen magické zrcadlo živlem země, ale i svého ducha proměníte imaginárně v trpaslíka a naplníte se cele jeho životem. Totéž platí o bytostech živlu vzduchu o tzv. vílách, o vodních bytostech, rusalkách nebo undinách a ohnivých bytostech, salamandrech. Zkušenosti, které v těchto říších a s jejich obyvateli získáte, jsou tak cenné, že by se jimi daly naplnit celé svazky. Jak je možno přimět živelní duchy k sestoupení na naši pozemskou pláň a k tomu, aby vykonali různé služby, popisují zřetelně ve svém druhém díle nazvaném „Praxe magické evokace“.

MAGICKÉ ZRCADLO
jako spojovací prostředek se živými a zesnulými osobami

Přejete-li si pomocí magického zrcadla ovlivnit přítele, známého nebo jinou osobu, chcete-li jí např. udělit rozkaz, aby Vám napsala nebo Vás navštívila, budete si počínat takto:

Povrch magického zrcadla nabijete akášou a meditujete, že všude tj. mezi Vámi, zrcadlem a Vaším přítelem je akáša, že tudíž není času ani prostoru. Tento pocit meditativně udržte a přejte si vidět ihned v zrcadle svého přítele. V následujícím okamžiku spatříte jako v panoramatu žádoucí osobu, uvidíte čím se právě zabývá a co ji bezprostředně obklopuje. Současně budete mít pocit, jako byste vedle žádoucí osoby sami stáli. Je-li Vám okolí známé, můžete se pak ihned mentálním putováním přesvědčit o pravdivosti toho, co jste v zrcadle spatřili. U mága, jenž správně cvičil a své astrální smysly školil, budou zkušenosti jeho práce s magickým zrcadlem souhlasit s výsledkem mentálního putování a budou proto odpovídat skutečnosti. Není-li tomu tak, musí mág experiment tak dlouho opakovat, až bude mít vnitřní jistotu, že viděné souhlasí se skutečností, což se dá různou osobní kontrolou snadno zjistit.

Vidíte-li např., že dotyčná osoba spí, přitáhněte pomocí imaginace jejího ducha, tj. mentální tělo do svého zrcadla a zhmotněte ho svou vůlí natolik, jako by osoba stála před Vámi tělesně. Když se Vám to podařilo, udělte ji svůj rozkaz. Při tom vždy dbejte, stejně jako u autosugesce, přítomné doby a rozkazovacího způsobu, protože jinak by se možná podvědomí dotyčné osoby‘ mohlo vzepřít. Pravý mág se však nikdy nesníží k tomu, aby dával rozkazy škodlivé a ničící, neboť dobře ví, že akášický princip by se mu za to těžce mstil.

Zrcadlovou magií je také možno navázat astrální styky s druhým mágem, který je na téže vývojovém stupni. Vše, co jeden z mágů do zrcadla pronese, druhý uslyší, byť by vzdálenost mezi oběma mágy byla sebevětší. Někdy je přenos slyšet tak hlasitě, že by třeba i třetí právě přítomná osoba, magicky neškolená, ale senzitivní, na dálku pronesená slova zřetelně uslyšela.

Stejným způsobem je možno volat zesnulé osoby, aby se v zrcadle objevily. Soustřeďte se pouze do akáši, dotyčnou zesnulou bytost si představte nebo intenzivně myslete, aby se tato objevila. Voláte-li ze zemřelých někoho známého, soustřeďte se na nějakou okolnost v době, kdy dotyčná osoba žila, zavolejte pak její jméno do akáši a vyčkejte, setrvajíce v meditaci, objevení zesnulé bytosti. Za krátkou chvíli se v zrcadle objeví, načež můžete vyslovit svá přání. Z počátku se bude styk s bytostí podobat hlasitému pronášení myšlenek, avšak později bude mág schopen se zesnulou bytostí normálně hovořit. Mág také může zesnulou bytost nechat ze zrcadla vystoupit, načež jí živlem země natolik zhmotní, že bude viditelná i oku neškolené osoby.

Je věcí každého jednotlivce, jak hluboko do všeho vnikne a jak důkladně a důsledně si bude při práci počínat. I jiné bytosti je možno přivolat a zhmotnit, avšak o tom všem podrobněji v mém druhém díle, ježto je při tom třeba dbát určitých pravidel.

MAGICKÉ ZRCADLO
jako pomůcka k navázání styků a různými silami, bytostmi, inteligencemi atd.

Tuto metodu podrobně popisuji ve svém druhém díle „Praxe magické evokace“. Pro zajímavost se zde zmiňuji jen o následujícím: Nabije-li mág své zrcadlo akášou a učiní-li na jeho povrchu imaginativně živlem dotyčné bytosti tahy jejího znaku a vysloví-li jméno oné bytosti, může s ní navázat styky. Na základě tohoto kontaktu může pak mág od oné bytosti obdržet vše, co je schopna podle svých zvláštností poskytnout. Totéž platí ovšem i pro veškeré ostatní bytosti a síly.

MAGICKÉ ZRCADLO
jako ovlivňovací prostředek sebe sama nebo jiných osob

Pro tento účel se hodí každé magické zrcadlo, ale zejména zrcadla opatřené fluidickým kondenzátorem. V tomto směru je tolik možností upotřebení, že není možno je všechny vyjmenovat. V dalším uvádím jen několik příkladů.

Z univerzálního moře světla vsajte pomocí imaginace nebo vdechováním skrze plíce a póry tolik světla do svého těla, až máte pocit, že se podobáte žhavě bílému slunci. Světlo impregnujte určitým přáním např. že Vám jeho záře propůjčuje intuici, inspiraci nebo jinou žádoucí schopnost, nebo že Vám dává poznat pravdu. Skrze své ruce nechte světlo imaginárně proudit na povrch zrcadla, kde ho shromáždíte, takže i poslední paprsek z Vašeho těla přejde na zrcadlo. Z nakupeného světla utvořte bílou lesknoucí, slunci se podobající kouli, která vydává přemíru intenzivních paprsků. Tento způsob nabíjení opakujte několikrát bezprostředně za sebou, až jste si jisti, že je zrcadlo dostatečně nabito a že jeho paprsky silně pronikají Vaším tělem, duší a duchem a vyvolají ve Vás žádoucí vliv. Silou své vůle a pevným přesvědčením upoutejte pomocí imaginace toto světlo na povrch zrcadla, kde je podle svého přání necháte libovolně dlouho, načež je opět rozpusťte. O účinku a vlivu světla musíte být tak přesvědčeni, že ani stín pochybnosti ve Vás nevznikne. Právě ono skálopevné přesvědčení to je, které propůjčuje světelným paprskům nesmírnou dynamitu, jež vyvolává téměř fyzické účinky. Sám jsem před léty tímto způsobem ovlivnil magické duté zrcadlo tak silně, že se rozletělo na tisíce střepů a střípků, takže jsem si pro tento účel musel pořídit zrcadlo z dubového dřeva.

Nyní se posaďte před zrcadlo a meditujte o svém přání nebo o pravdě, kterou si přejete zvědět, nebo o problému, jehož rozluštění Vás čeká. Když pak po svém meditování zavedete do sebe akášický princip nebo se uvedete do tranzu, dosáhnete velmi brzy svého cíle. Každopádně Vás tato práce příjemně překvapí a při svých dalších meditacích tyto praktiky nevynecháte. Ponecháte-li magické zrcadlo nabité, musíte je před zraky jiných osob ochránit. Nejlépe učiníte, když je zabalíte do pravého hedvábí, protože hedvábí je, jak známo, spolehlivým izolačním prostředkem. Paprsky zrcadla můžete také nechat dopadat na své lůžko, aby pro dosažení žádaného ovlivňovaly podvědomí i po dobu Vašeho spánku. Vaše autosugesce zesílí účinek a vedou k rychlejšímu úspěchu. Je samozřejmé, že tímto způsobem nezískáte pouze poznatky a neprobudíte v sobě jen dřímající schopnosti, jejichž vývin urychlíte, ale ovlivníte i vytčeným směrem i duši a ducha. Jakmile tento vliv zrcadla již nepotřebujete nebo vyžaduje-li jiná práce něco jiného např. ovlivnění akášou nebo živlovým zářením, magnetickým nebo elektrickým fluidem, zrušíte imaginací první ovlivnění opačným způsobem respektive rozpustíte světlo do univerza. I jiné osoby můžete ozářit nebo ovlivnit, jenomže potřebné nabíjení nevedete vlastním tělem, nýbrž imaginárně přímo z univerza na povrch zrcadla. Tímto způsobem je možno provádět různé experimenty, jako např. hypnózu, mediální styk, magnetický spánek a pod. Pro intuitivního mága je toto vše samozřejmostí a vlastní praxi dle toho usměrňuje.

MAGICKÉ ZRCADLO
jako ozařovač k impregnováni místností, léčení nemocných atd.

Podobnou praktikou je impregnování místností pomocí magického zrcadla, které nabijete fluidem odpovídajícím Vašemu přání, jako např. světlem, biomagnetizmem, akášou a pod. Toto fluidum stáhněte pomocí imaginace přímo z univerza natolik, aby se záření rozprostíralo po celé místnosti, kterou hodláte impregnovat. Již při hromadění termínujte účinek. Takto můžete, je-li toho třeba, ozařovat po celé dny, případně i měsíce místnost, v níž se zdržujete tím, čeho si nejvíce přejete, např. úspěchem, zdravím, inspirací, mírem a pod. Nabíjení můžete také zesílit, když jeho dynamitu častějším opakováním zhustíte. Samozřejmě je možno léčit tímto způsobem a vyléčit různé choroby, je-li zrcadlo dostatečně nabito. Můžete před zrcadlo posadit i nemocné osoby, kterým již po uplynutí několika minut bude mnohem lépe.

MAGICKÉ ZRCADLO
jako vysílač a přijímač

I pro tyto účely je možno zrcadlo výhodně použít a to při experimentech, týkajících se oživení obrazů nebo zvukového přenosu. V tomtéž smyslu jako má rozhlasová stanice vysílače a přijímače, můžeme i my využít svého magického zrcadla. V dalším uvádím v krátkosti dvě praktiky, které dokáže provést bez námahy každý mág, jenž se řídil všemi dosavadními pokyny.

První z těchto praktik popisuje vzájemné oživení obrazů nebo myšlenek mezi dvěma stejnoměrně školenými mágy. Na vzdálenosti nezáleží, může býti právě tak l0ti nebo 1000 kilometrová. Dorozumívací možnost je několikerá a to prostřednictvím myšlenek, obrazů, dopisů, slov a pocitů. Praxe je jedna a táž, při níž se pracuje jedním a tímtéž principem, jímž je akáša. Následuje popis zrcadla jako vysílače, aniž by ovlivněná osoba tušila, že bylo vysíláno.

Bude dobře, když si mág osvojí nejdříve určitou praxi s partnerem, jenž je na téže vývojovém stupni nebo který alespoň akášický princip velmi dobře ovládá. Stanovte se svým partnerem přesnou vysílací a přijímací dobu. Obojí se může dít současně. Nejdříve o praxi vysílatele. Ten především nabije zrcadlo akášou a uvede se pomocí akášického principu do transu. Pojem o času a prostoru mezi sebou a přijímatelem imaginárně vypojí, takže má pocit, že stojí u svého přítele. Tento pocit se později dostaví zcela automaticky, což známe již ze zkušenosti a z dřívějších experimentů. Nejdříve se pokuste přenést zcela jednoduché tvary, jako např. trojhran nebo kruh s přáním, aby přijímatel tento tvar uviděl ve svém zrcadle. Přijímatel nabije rovněž své zrcadlo před přijímáním akášou, uvede se též do transu akášickým principem a naladí se na to, že v zrcadle zřetelně pozná, co vysílací partner vyšle. Jsou-li oba partneři stejnoměrně školeni, postřehne pak přijímatel bezpečně obraz, který byl vysílatelem do zrcadla projektován. Po uplynutí stanovené doby přenosu a postřehu vymění oba partneři úlohu, takže vysílatel se stane přijímatelem a opakuje telepatický experiment v obráceném pořadí.

Je vždy dobře, když se mág školí rovnoměrně, jak ve vysílání, tak v postřehu. Počátečními neúspěchy se nenechte odradit a cvičte pilně dál. Po několika pokusech se úspěch zcela určitě dostaví.

Daří-li se Vám příjem jednoduchých obrazů, zesilte cvičení tím, že volíte obrazy složitější, později obrazy žijících osob, obrazy míst a krajin, podobně, jak jste si počínali při prvních přípravných cvičeních, týkajících se imaginace v zrcadle. Po dostatečné praxi se pokuste o to, přenášet myšlenky bez imaginace, tedy myšlenky zachycené pouze intelektem. Jestliže jste získali ve vysílání i příjmu dostatek zkušeností, pokuste se pomocí imaginace napsat do zrcadla krátká slova, která příjemce uvidí a přečte ve svém zrcadle. Slova vystřídají věty a konečně dokážete přenášet písemně z jednoho zrcadla na druhé i celá poselství. Po dosažení optické schopností přenosu vynasnažte se získat též možnost akustického přenášení tím, že jako vysílající pronesete do zrcadla zpočátku jedno nebo dvě slova s přáním, aby byla příjemcem vyslyšena. Příjemce se uvede pro stanovenou dobu do transu a vyčká sluchového poselství. To mu bude nejdříve připadat jako

hlasité myšlení, avšak od jednoho cvičení ke druhému bude slyšet vždy zřetelněji, dokonce tak zřetelně, jako by šlo o telefonní hovor. Po mnoha vytrvalých pokusech a cvičeních bude akustický příjem tak jasný, jako by pronášená slova byla mluvena přímo do ucha.

Jste-li dostatečně obeznámeni s přenosem krátkých slov, přejděte k vysílání a k poslechu kratších vět, až opět vytrvalým cvičením dospějete i k přenášení dlouhých zpráv. Zasvěcenci v Orientu se tímto způsobem vzájemně dorozumívají a nazývají tuto schopnost „Poselství vzduchem“, což je nutno brát symbolicky, neboť ve skutečnosti při tom hraje největší úlohu akášický princip. Je samozřejmé, že vysílatel a příjemce si mohou tímtéž způsobem vyměňovat navzájem i pocity nejrůznějšího druhu.

Ovládá-li mág schopnost na rovnocenné partnery vysílat a od nich přijímat, může zachycovat a odposlouchat hovory a sledovat obrazné přenosy i jiných mágů, podobně, jako je tomu u radiopřijímačů. Jako v rozhlase rádiem tak i v magické terminologii se tomu říká „poslech na černo“.

V dalším popisuji magické zrcadlo jako vysílače sloužícího k přenášení myšlenek, slov a obrazů na osoby magicky neškolené, které nemají nejmenší potuchy o tom, že se tímto způsobem vysílá a že mohou býti případně ovlivňovány.

V takovém případě upoutá mág do svého akášou nabitého zrcadla své předsevzetí rozkazem, aby na určitou dobu bylo to neb ono přeneseno. Zavede-li mezi sebe a onu nepřipravenou osobu akášický princip, přijme toto poselství podle své schopnosti. Při ještě nedostačující praxi se poselství zpočátku projeví tím, že ovlivněnou osobu přepadne ve stanovenou chvíli jakýsi neklid a že na vysílatele (v našem případě na mága) bude intenzivně myslit. Později bude přijímací osoba považovat poselství jako vlastní myšlenku, ježto není schopna rozpoznat, zdali bylo vysláno nebo zdali prýští z jejího vlastního nitra. Záleží-li mágovi na tom a zaměří-li se případně hlavně na tento druh vysílání, může dotyčné osobě vštípit, že myšlenky přichází od něho. Dříve nebo později se tato praktika nemine účinkem.

Mág může pomocí zrcadla vysílat také tím způsobem, že účinek se dostaví postupně nebo tehdy, když je příjemce náležitě uzpůsoben. Nejvhodnější doba je obvykle tehdy, když příjemce není rušen vnějšími vlivy a může vysílané zachytit buď před spaním nebo ráno ihned po probuzení. V takových případech koncentruje mág do zrcadla myšlenku, přání, zprávu s rozkazem, že to, co hodlá dotyčné osobě sdělit, přijme ta teprve tehdy, jakmile nadejde pro ni vhodná chvíle poslechu. Pokud nebyla zpráva přijata, působí dále a zůstane na povrchu zrcadla. Byla-li však odeslána, splnilo zrcadlo svůj úkol a přijala-li ovlivněná osoba vyslanou myšlenku nebo zprávu, stane se povrch zrcadla opět čistý. Mág se věnuje svým dalším povinnostem, aniž by se více staral o svou vysílačku a zrcadlo působí automaticky tak dlouho, až byla myšlenka nebo zpráva skutečně přijata.

MAGICKÉ ZRCADLO
jako ozařovač při impregnování místností, léčení nemocných a pod.

I pro tento účel se dá magického zrcadla použít. V rukou zručného mága se může stát výborným prostředkem jeho vlastního vývinu. Praxe impregnování místností je tato:

Pracujete-li v místnosti, kterou si přejete ovlivnit pomocí magického zrcadla výhradně pro vlastní účely, provedete nabíjení skrze vlastní tělo. Při nabíjení zrcadla pro jiné osoby stáhnete síly přímo z univerza, aniž byste tyto nechali dříve projít vlastním tělem. .

Tedy z univerza stáhnete buď přímo nebo skrze své tělo množství světla, které nakupené upoutáte pomocí imaginace na povrch magického zrcadla. Hromadění opakujte tak dlouho, až nakupené světlo přijme tvar koule nebo kotouče, vydávající v celé místnosti lesknoucí se bílé světlo, podobající se světlu silné lampy. Intenzivním opakováním cvičení nejen že vyzařované světlo imaginárně vidíte, ale přímo pociťujete, jak prostupuje Vaše tělo v podobě rentgenových paprsků. Přesvědčením a vírou vložte do světla přání a myslete, že se světlo stává od hodiny k hodině, ode dne ke dni automaticky silnější a že síla záření působí stále pronikavěji a dynamičtěji.

Účinek termínujte - jak řečeno v kapitole o biomagnetismu - a působení zářivé síly určete buď dočasné nebo trvalé. Do spoutaného světla tj. do svého imaginárního slunce vložte úlohu nebo přání, které má zářivá síla vykonat (splnit) např. přivodit úspěch, mír, zdraví, zvýšit inspiraci, intuici, zcela podle toho, co nejvíce potřebujete. Potom umístěte zrcadlo ve svém pokoji jako světlomet, abyste byli stále pod vlivem jeho vyzařování. O zrcadlo se nemusíte více starat, neboť pracuje jako ozařovač automaticky dále a ovlivňuje Vás i jiné osoby žádaným směrem. Tuto metodu podržíte zajisté při veškerých svých pracích, cvičeních, bádáních a meditacích.

Bylo-li zrcadlo nejen pro Vás, ale i pro jiné osoby magicky ovlivněno např. za účelem léčení nemocných, tedy pro úplné uzdravení, poznáte, že pod vlivem zářivé síly zrcadla dokážete vykonat mnohem více práce, aniž byste byli unaveni, a vstoupí-li do Vaší místnosti nemocná osoba, pocítí okamžitou úlevu bolestí, obzvláště, přijde-li pod přímý dopad zářivých paprsků. Síla účinnosti závisí na intenzitě, s jakou bylo zrcadlo nabito. Příznivé záření neplatí jen pro jedinou osobu, nýbrž pro tolik osob, kolik se jich do místností vejde. Pro magnetizéry z povolání nebo pro osoby, zabývající se léčením nemocných nebo ovlivňováním osob, bude tato metoda znamenitou pomůckou.

Je možno impregnovat nebo ozařovat nejen jednu jedinou místnost, nýbrž zářivou sílu můžete pomocí imaginace přenést do největší vzdálenosti na jednu nebo více osob. Pouze imaginaci účelně pozměníte. Netřeba zdůrazňovat, že se magické zrcadlo jako ozařovač stává v rukou mága velmi cennou pomůckou, poskytující různé možnosti upotřebení. Mág svého magického zrcadla jistě nikdy nezneužije a nezneuctí tím, že by jím rozséval špatné vlivy.

MAGICKÉ ZRCADLO
jako prostředek k zadržování škodlivých a nežádoucích vlivů

I pro tento účel koná magické zrcadlo dobré služby. Pouze impregnace vyzařovací síly magického zrcadla je poněkud jiná a impregnace místnosti nebo místa, zkrátka toho, co má být chráněno, se naplní zářivou silou světla tak, aby světelné paprsky zadržovaly jakékoliv nepříznivé vlivy nebo vracely je zpět k výchozímu bodu. Tam, kde jde o nepříznivé vlivy, musíte pracovat s impregnací světla. Jedná-li se o to, chránit místnost před jakýmikoliv vlivy, ať dobrými či nepříznivými, naplníte impregnaci zrcadla respektive místnosti akášou, do níž vložíte imaginárně vlastnost nedotknutelnost a neprostupnost. Práce s akášickým principem nedovolují jeho hromadění, což bylo již několikrát podotknuto, avšak impregnaci přání je kvůli dynamizaci účinku možno pomocí imaginace častěji opakovat.

Mág má na vůli pořídit si pro různé účely několik magických zrcadel. Pracuje-li však s dálkovým poslechem a přenosem, nesmí samozřejmě svoji pracovní místnost izolovat akášou, protože by mu tento princip znemožnil jakékoliv působení na dálku. Podrobnosti, týkající se zadržování škodlivých vlivů, dále izolování určitého místa pomocí magického zrcadla za účelem různých magických prací atd. uvádím ve svém druhém díle nazvaném „Praxe magické evokace“.

Kromě této možnosti upotřebit magického zrcadla jako prostředku k zadržování nežádoucích vlivů, má mág ještě další výhody v tom, že může veškerá známá fluida (magnetické, elektrické nebo elektromagnetické) upotřebit ve spojitosti se zrcadlovou magií a účelně s nimi pracovat. Jakých sil je pro ten či onen případ třeba, zdali magnetického či elektrického fluida nebo živlů, závisí na práci a na účinnosti jeho přání.

MAGICKÉ ZRCADLO
jako promítací přístroj veškerých sil, bytostí, obrazů atd.

Magické zrcadlo můžete také upotřebit ke zhmotnění veškerých sil mentální a astrální úrovně, takže budou viditelné i magicky neškoleným osobám. Nejde při tom jen o pouhou domněnku nebo sugesci, neboť myšlenky, elementáry, bytosti všech úrovní, živlové bytosti atd. se dají na základě

zde uvedených praktik v zrcadle natolik zhmotnit, že mohou být i fotografovány. Následuje praktický návod.

Naplňte povrch zrcadla zhmotnělým živlem země. Tento živel nenechte projít vlastním tělem, protože byste tím vyvolali poruchy na zdraví (určitá ochromení atd.), nýbrž nahromaďte ho pomocí imaginace přímo z univerza. Čím větší bude nakupení zemního živlu, tím hmotnější a viditelnější bude to, co hodláte promítnout. Je proto třeba nakupení živlu víckrát opakovat. Přejete-li si zhmotnit nějakou představu, nějaký obraz nebo elementál natolik, aby se stal dobře viditelným i druhé, magicky neškolené osobě, musíte si počínat takto:

Zaveďte pomocí imaginace akášický princip buď pouze do hlavy dotyčné osoby nebo chcete-li do celého těla a určete současně, aby tento princip v ní účinkoval po celou dobu experimentu. Jde-li to, učinit nějakou představu (smyšlenku) viditelnou, umístěte ji svou imaginací dokonale, zřetelně a jasně na povrch zrcadla, jako by tam byla skutečně a stáleji udržujte. Pohlédne-li pak osoba, kterou jste akášickým principem ovlivnili, na zrcadlo, uvidí na něm onu představu jako ve filmu. Stejným způsobem si můžete počínat s elementálem, elementárem nebo stínem, který jste sami utvořili (zplodili). Voláte-li však bytost z astrální nebo jiné úrovně, musíte dříve prostor kolem svého zrcadla, v němž se má bytost projevit, naplnit akášickým principem. Lépe je samozřejmě naplnit akášou celou místnost. Těchto příprav není třeba, máte-li ještě jedno magické zrcadlo, jemuž určíte úlohu impregnovat akášickým principem celou místnost. Je-li vše dokonale připraveno, uveďte se do tranzu tím, že do sebe zavedete akášický princip a v tomto stavu volejte žádanou bytost, obývající astrální nebo jinou úroveň. Dokud neovládáte praktiky zaklínací magie, které popisuji podrobně ve svém druhém díle, spokojte se s tím, že pomocí imaginace voláte zesnulé a jiné bytosti z astrální úrovně.

Na zrcadle se nacházející nakupený živel země zhmotní obrazy nebo bytosti natolik, že je uvidí a uslyší neškolená osoba. Viděné a slyšené není potom žádnou halucinací a mág může obraz (zjev) živlem země zhmotnělý zachytit i fotograficky. Musí však mít na zřeteli, že obrazy takto zhuštěné mají mnohem vyšší vibraci než normální nám známé světlo. Tuto vyšší vibraci není samozřejmě možno fotograficky zachytit. Proto vyžadují takové snímky co možná nejkratší expoziční dobu. U dobrých fotopřístrojů volte jednu setinu vteřiny. Jsou však již speciální fotopřístroje, které mají expoziční dobu dvě setiny vteřiny. Takové přístroje se hodí nejlépe, usnadní práci a obrazy jsou konkrétní.

Při pořizování těchto snímků nehraje úlohu, zdali je den či noc. Kdo by však chtěl mít zároveň ofotografováno zrcadlo a jeho pozadí, musí ovšem snímek pořizovat při vhodném osvětlení. Jinak se v zrcadle objeví pouze zhmotnělý obraz. Zkušenosti ukázaly, že je u těchto snímků lépe volit desky nežli filmy. Jelikož je kmitočet dotyčného obrazu mnohem vyšší než kmitočet světla, vyžadují tyto snímky zvláštní barevné filtry. Vyžadují tedy fotografické snímky mentální úrovně, jako jsou smyšlené (představované) obrazy, elementáry, elementály, stíny a všechny ostatní jevy modrý filtr. Veškeré bytosti, astrály zesnulých atd. musí mít fialové filtry. Bytosti jedno-živelné (živlové bytosti) vyžadují filtr barvy rubínové. Pro fotografické snímky přírodních jevů, vyvolané na základě přírodní magie přírodními silami nutno použít žlutý filtr. Barvy filtrů jsou, jak vidno, obdobné dotyčným úrovním.

Kromě obrazů a bytostí může mág nechat skrze magické zrcadlo nahlédnout i neškoleného do jeho (případně i někoho jiného) minulosti, přítomnosti a budoucnosti.

MAGICKÉ ZRCADLO
jako dalekohled

Ve svém magickém zrcadle můžete pozorovat a sledovat též události, které se u známých i neznámých odehrávají i v té největší vzdálenosti. Zrcadlo naplňte jako obvykle akášickým principem. Klidně a pohodlně vytrvejte ve své pozici, uveďte se do tranzu pomocí akášického principu a zaměřte se v tomto stavu na osobu, kterou hodláte pozorovat. Při tom si myslete, že

zrcadlo je veliký dalekohled, skrze který i na největší dálku vše dobře vidíte. V téže okamžiku uvidíte dotyčnou osobu a její okolí jako ve filmu. Z počátku budou obrazy možná poněkud nejasné, ale častějším opakováním experimentu vyvstanou před Vámi tak zřetelně a čistě a pocit, že žádaná osoba se nachází ve Vaší bezprostřední blízkosti, bude tak přesvědčivý, že se budete domnívat stát skutečně přímo vedle ní, i kdyby šlo v tomto případě o vzdálenost třeba tisíc kilometrovou.

Kvůli kontrole a jistotě, že to, co jste si přáli v zrcadle vidět, odpovídá skutečnosti, představte si pomocí imaginace, že se dotyčná osoba zabývá něčím zcela jiným. Když se Vám to astrálními smysly podaří právě tak dobře je to důkazem, že viděné je zatím pouhý klam a je tudíž třeba cvičení opakovat tak často, že si osvojíte schopnost rozeznávat skutečnost od smyšlenky nebo klamu. Mág může, jestliže si to přeje, pod svým zručným vedením nechat stejným způsobem vidět do dálky i každou jinou magicky neškolenou osobu. V tomto odvětví obzvláště vyškolení a vycvičení mágové dokáží na podkladě uvedených praktik a za pomocí červených filtrů zhotovit na největší vzdálenost i fotografické snímky viděných obrazů a událostí.

Nejedná-li se Vám ani tak o hmotné události, které můžete na vzdálenost v přítomné době spatřit, jako spíše o duševní život, o povahu a cítění určité osoby, stačí, když si odmyslíte její hmotné tělo a zaměříte se výhradně na její astrál. Ihned se Vám objeví aura a povahové rysy dotyčné osoby v různých barevných odstínech. Z toho si můžete potom dle zákona analogie učinit logické závěry o její povaze a jejích schopnostech. Jestliže Vás ale nezajímá ani světské počínání určité osoby, ani její duševní vlastnosti a povahové rysy, odmyslete si jak její hmotné, tak i astrální tělo a přejte si vidět v zrcadle výhradně jejího ducha. Okamžitě se Vám zjeví obrazy duchu odpovídající, takže můžete její myšlenkové a ideové pochody sledovat i na největší vzdálenost.

Z tohoto příkladu vidíte, že je možno osvojit si schopnost čtení myšlenek u kohokoliv i na největší vzdálenost a záleží pouze na Vaší vůli, jak dalece si hodláte toto Mistrovství osvojit.

MAGICKÉ ZRCADLO
jako pomůcka k prozkoumání minulosti, přítomnosti a budoucnosti

Nejobtížnější úloha při práci s magickým zrcadlem připadá přesnému zjišťování minulosti, přítomnosti a budoucnosti u jiných osob. Je samozřejmé, že mág může vidět v zrcadle, jakoby na filmu natočenou svou vlastní minulost a přítomnost. A kdyby chtěl ukojit svou zvědavost a přál si vidět také svou vlastní budoucnost, nebylo by pro něho těžké se pomocí zrcadla na ni zaměřit a dovědět se sebemenší podrobnosti. Nevýhoda by však byla v tom, že v okamžiku, kdy mág spatří v zrcadle svou budoucnost, je zbaven své svobodné vůle. Dal by se pak přirovnat již jen se šablonou, kterou je nutno vyplnit, aniž by se mohlo na ní něco pozměnit. Jinak je tomu ovšem tehdy, když akášický princip v nejvyšším projevu, který můžeme nazvat Božskou Prozřetelnost, mága tím nebo oním způsobem varuje, případně před blížícím se nebezpečím, aniž by se mág chtěl o své budoucnosti sám něco dovědět. Na takovou výstrahu musí mág samozřejmě reagovat, protože případné neuposlechnutí by mohlo mít pro něho neblahé následky. Každý mág, který dospěl až k tomuto stupni vývinu pozná, zdali výstraha přichází od bytostí, jakoukoliv sféru obývající, nebo přímo z akášického principu.

Chce-li mág u neškolených osob a u takových, na nichž mu záleží, zjistit minulost, přítomnost a budoucnost, je pro něho magické zrcadlo pochopitelně velmi cennou pomůckou. Veškeré myšlenky, city, pocity a fyzické činy zanechávají v akáše čili v principu příčiny přesné záznamy, které může mág kdykoliv, buď pomocí svého magického zrcadla, nebo přímo v transu v akáše číst a které jsou mu tedy otevřenou knihou. Potřebuje se pouze pomocí imaginace na to zaměřit. Z počátku, pokud mág není v tom ještě dokonalým Mistrem, budou se mu obrazy projevovat nesouvisle nebo jen ojediněle. Častým opakováním tohoto cvičení vyvstane však před zraky mága na povrchu zrcadla jako v panoramatu jeden obraz za druhým s minulostí související a to tak čistě a zřetelně, jako by mág viděné události sám prožíval. Od přítomnosti počínaje až k dětství a k samému zrození může mág nechat promítnout jednu událost za druhou. Je dobře sledovat

minulost jenom ke zrození, ačkoliv je možno zjistit život ducha té či oné osoby i v dřívějších vtěleních. Toho nechť se ale mág vyvaruje, protože by zjišťováním jak budoucnosti tak dřívějších vtělení u sebe a u jiných osob zasahoval do dění Božské Prozřetelnosti a jeho zvědavost by měla těžké následky. Předně by byl v téže okamžiku tak stár, kolik předešlých životů uviděl. Toto vědomí by v nitru mága vyvolalo a zanechalo velmi nepříjemný pocit a neblaze by se projevovalo hlavně v tom, že by mág ztratil veškerý zájem na svém dalším životě. Za druhé se mág stává odpovědným za veškeré chyby svých minulých životů. Jediná výhoda by byla v tom, že by si uvědomil své zkušenosti v minulých životech získané, což by ale nevýhody nijak nevyvážilo.

Přeje-li si mág zjistit budoucnost jiné osoby, uvede se pouze do tranzu. Ovládá-li tuto praxi dokonale, nezůstane mu nic ukryto. Tento druh jasnozření, kdy mág může mentální, astrální a hmotnou úroveň u sebe i u jiných jasně a souvisle vidět, je nejvyšší výsledek práce s magickým zrcadlem. Dospěl-li mág až sem, nemám mu k praxi s magickým zrcadlem už co říci a na základě příkladů zde uvedených si vypracuje své vlastní praktické metody.

Magický výcvik duše

V tomto stupni uvádím metodu, dle které se mág naučí vědomě odpoutávat své astrální tělo od těla hmotného a přenést se všude tam, kde si přeje se svým astrálním tělem být. Odpoutávání astrálního těla se děje - jak nám ihned poví praktický návod - za jiných předpokladů než je tomu u mentálního putování nebo u transu, vyvolaného akášickým principem. Stav, při kterém je astrální a mentální tělo odpoutáno od těla fyzického, nazývá okultní terminologie extází. Opravdový mág ovládá schopnost odpoutávání astrálního těla dokonale a může se se svým astrálním tělem kdekoliv objevit. Ve většině případů mu však postačí mentální putování nebo trans.

Schopnosti odpoutávání astrálního těla použije mág ponejvíce jen při pracích, které vyžadují hmotný magický zásah. Tyto práce podmiňují zvýšenou opatrnost, protože na rozdíl od mentálního putování jsou obě spojovací pásky mezi mentálním, astrálním a hmotným tělem (tak zvané mentální a astrální matrice) od těla uvolněny a astrální a mentální tělo spojuje s fyzickým tělem pouze velmi jemná, elastická, stříbrně se lesknoucí životní páska. Kdyby se ve stavu, v němž je mentální a astrální tělo odděleno od těla hmotného, dotkla fyzického těla cizí ruka, ať magicky školená či nikoliv, porušil by tento dotek onu nadmíru jemnou pásku, to znamená, že spojení s hmotným tělem by bylo přerváno a okamžitě by nastala fyzická smrt.

Proto musíte hned z počátku těchto cvičení přísně dbát na to, aby se Vás v tomto stavu nikdo nedotkl. K přetržení jemné pásky dochází tím, že lidské elektromagnetické fluidum působí mnohem silněji a mágova přejemná životní páska nemůže tomuto fluidu vzdorovat, ani tehdy, když je mág sebevíce vycvičen a magicky vyvinut. Lékařská věda by při prohlídce těla, které by bylo tímto způsobem usmrceno, zjistila toliko srdeční embolii nebo srdeční mrtvici (případně ochrnutí srdce). Fyzické tělo se ve stavu extáze podobá zdánlivě mrtvému, je tudíž neživé a bez citu, dech je zastaven a srdce nebije. Popis praxe vše blíže vysvětlí. Zdánlivá smrt je rovněž extatický jev, který se u postiženého dostaví následkem patologického působení. Každému mágovi je tento jev snadno vysvětlitelný.

Je nutno ještě podotknout, že normální dýchání, které přivádí ony čtyři živly včetně akáši do krevní dráhy, udržuje v permanenci mentální matrici, tvořící ono pojítko mezi mentálním a astrálním tělem, neboť jak víme ze zkušenosti, není života bez dechu. Naproti tomu astrální matrici, která spojuje astrální tělo s tělem fyzickým, udržuje při životě přísun potravy do těla. Mág vidí nyní jasně souvislost mezi přijímáním potravy a mezi dechem. Cvičení týkající se vědomého dýchání a vědomé požívání potravy v počátečních stupních uvedená uzná za opodstatněná. Zanedbávání jednoho nebo druhého v tomto vývojovém stupni by se u mága projevilo bezpochyby disharmonicky, ať již nemocemi nebo jinými poruchami. Příčina mnohých poruch na duchu, duši a na těle tkví v nepravidelnosti a zanedbávání obou těchto faktorů. Proto jsem, hned z počátku

zdůrazňoval, a to nikoliv zbytečně, že je bezpodmínečně třeba, aby tělo, duše a duch byly vyvíjeny a udržovány současně a stejnoměrně. Není-li fyzické tělo dosti harmonické, silné a houževnaté, nemá-li přijímáním vydatné a na vitamíny bohaté potravy dostatečnou zásobu elektromagnetického fluida a tím dostačující elastičnost astrální matrice, mohou mu extatická cvičení uškodit na zdraví.

Mág zajisté nyní uzná, že jsou veškerá asketická cvičení, doporučující dodržovat v pracovní vývojové soustavě posty extrémní a tudíž hodná zavržení. Mnohé orientální praktiky, které předepisují askezi a asketická cvičení, jsou jednostranné a přímo nebezpečné pro lidi nedomorodé, jejichž tělesné dispozice jsou pro stávající podnebí nedostačující.

Jestliže ale mág vyvíjel stejnoměrně ony tři stupně jsoucnosti, kterými jsou tělo, duše a duch, nemusí se obávat, že u něho vyvstanou nějaké poruchy v mentálním, astrálním a fyzickém těle. Arciť, kdo tuto učební soustavu neprobíral systematicky a ve vývinu přehlížel to i ono bezpečnostní opatření, musí počítat s případnou disharmonií.

Mág tudíž nepřikročí dříve ke cvičení, týkající se odpoutávání a vysílání těla astrálního, pokud si není zcela jist, že ovládá dokonale veškeré dosud uvedené metody. U mentálního putování zůstává nejsubtilnější část tj. astrální matrice, spojující tělo s duší, v těle, kdežto při odpoutání těla astrálního všechno z těla vystoupí, takže je u extatických cvičení zvýšená opatrnost na místě.

Vlastní praxe odpoutávání a vysílání těla astrálního je velmi jednoduchá, zejména pro toho, kdo dobře ovládá mentální putování. Při odpoutávání těla astrálního si počínejte takto:

Usedněte do ásany (i v leže můžete toto cvičení provádět) a vystupte se svým mentálním tělem z těla fyzického. Své hmotné tělo pozorujte vědomím, které jste do těla mentálního přenesli. Bude Vám připadat, jako by hmotné tělo bylo pohrouženo do spánku. Pomocí imaginace si nyní představujte, že z těla hmotného vytahujete svou vůlí své astrální tělo, podobně jako tělo mentální. Astrální tělo se ve Vaší představě musí podobat přesně tělu mentálnímu a fyzickému. Se svým astrálním tělem se nyní spojte tím, že do astrální formy vstoupíte. Při tomto cvičení budete mít divný pocit, jakoby astrální tělo k Vám nepatřilo a musíte tudíž ihned vědomě spojit mentální matrici s astrální, neboť by se Vám tak jako tak nedařilo astrální tělo v představě udržet. Toto bude fyzickým tělem (Jakoby jakousi neviditelnou páskou) stále přitahováno. Pozorujete-li při těchto cvičeních zároveň fyzické tělo, zjistíte, že při provádění tohoto experimentu vyvstanou poruchy v dýchání. Avšak v okamžiku, kdy se v duchu spojíte s astrální formou a začnete ihned vědomě dýchat, pocítíte, že jste s astrálním tělem také skutečně spojeni.

Při počátečních cvičeních, kde se jako duch vedle svého fyzického těla spojíte tímto způsobem s tělem astrálním, musíte myslit výhradně jen na dýchání. Toto cvičení provádějte tak dlouho, až si na dýchání v astrálním těle, které jste vytáhli a umístili vedle svého fyzického těla a duchovně se s ním spojili, úplně zvyknete.

Z uvedeného je zřejmé, že je to výhradně vědomé dýchání v astrálním těle, které umožňuje uvolnění astrální matrice. Stalo-li se Vám častým opakováním tohoto cvičení dýchání v mentálním a astrálním těle zvykem, můžete přejít k dalším cvikům. Jakmile počnete v astrálním těle dýchat, ustane dech v těle fyzickém. Odpoutáním upadne fyzické tělo do jakési letargie, údy ztuhnou, obličej zpopelaví a vezme na sebe mrtvolný vzhled. Přestanete-li ale vedle svého fyzického těla dýchat a hodláte-li cvičení ukončit, zpozorujete v tu chvíli, že je astrální tělo neprodleně přitahováno (Jakoby silou magnetu) tělem hmotným, ve kterém se okamžitě ujímá normálního dýchání. Až tehdy, když se i mentálním tělem, tedy se svým vědomím, vrátíte duchovně do svého fyzického těla, takže astrální a mentální tělo je opět ve fyzické schránce, nabudete pozvolna plného vědomí a ukončíte tím první cvičení.

To, co se všeobecně považuje za umírání, je tentýž postup. Rozdíl je pouze v tom, že matrice mezi hmotným a astrálním tělem je zničena. Tam, kde jde o normální úmrtí a astrální matrice mezi hmotným a astrálním tělem je následkem nemoci nebo z jiné příčiny přervána, nemá astrální tělo spolu s tělem mentálním ve fyzickém těle již co činit a vystoupí z něj automatiky. Tento postup převede dýchání do těla astrálního, aniž si to kdo v astrálním těle uvědomí. Z toho vyplývá, že zesnulé bytosti rozdíl mezi hmotným tělem a tělem astrálním hned nepostřehnou a nepociťují.

Uvědomí si to znenáhla až tehdy, když poznají, že hmotné tělo nemohou již upotřebit a že astrální tělo podléhá jiným zákonům (zákonům akášického principu). O tom se však podrobněji zmiňuji již v kapitole, týkající se astrální úrovně. Cvičení vědomého odpoutávání astrálního těla je tedy napodobení procesu umírání. Z toho jasně vidíme, jak blízko jsme těmito cviky od hranice, dělící skutečný život od tak zvané smrti a všechno nabádání ke zvýšené opatrnosti je tím naprosto odůvodněno.

Ovládá-li mág dokonale odpoutávání astrálního těla, odpadá pro něho za prvé veškerý strach ze smrti, za druhé pozná celý postup jeho odchodu z tohoto světa a ví také, kam po odložení své hmotné schránky přijde. Po mnoha cvičeních vědomého odpoutávání astrálního těla uvykne mág dýchání v astrálním těle natolik, že si toho již ani nebude vědom a bude v astrálním těle prožívat tytéž pocity, jako by se nacházel v těle hmotném. Při návratu do hmotného těla zadrží pouze v astrálním těle vědomě dech, aby se astrální tělo mohlo od mentálního těla odpoutat a přijmout opět tvar těla fyzického. V okamžiku, kdy astrální tělo přijme formu těla fyzického, začne automaticky dýchat, čímž je teprve návrat do fyzického těla možný. Tuto okolnost je nutno mít stále na zřeteli. Jelikož mentální tělo podléhá jiné zákonitosti, nedýchá stejným rytmem, jako tělo hmotné ve spojení s tělem astrálním. Až tehdy, když jste si na vystupování a navrácení astrálního a mentálního těla z těla hmotného zvykli a můžete-li jedno, jak druhé libovolně provádět, dále, když si - pokud jde o dýchání - počínáte náležitě opatrně, jste schopni se od hmotného těla znenáhla vzdalovat. Při těchto přípravných cvičeních se však nevzdaluje dále, než vedle svého fyzického těla. Stůjte buď vedle svého těla nebo zaujměte jeho polohu tj. posaďte se do ásany.

Další cvičení spočívá v tom, pozorovat kromě těla, stejně jako při odpoutání mentálu, své bezprostřední okolí. Je to konečně tentýž postup jako u mentálního putování. Všechny předměty musíte postřehnout, vnímat a musíte vše slyšet, pouze s tím rozdílem, že duch si zvolí pro své putování ještě jeden obal, kterým je astrální tělo, umožňující hmotnější působení.

Odeberete-li se někam pouze se svým mentálním tělem a tam sledujete nějaký příběh, nějakou událost, která by ve Vás mohla vyvolat příznivé nebo nepříznivé fyzické pocity, nemůžete tyto v mentálním těle prožívat a také události samy Vás nemohou ovlivnit. Prožijete-li ale totéž s tělem astrálním, pociťujete to tak intenzivně, jako byste tam byli přítomni i tělem hmotným.

Nyní se cvičte v tom, vzdálit se od svého hmotného těla krok za krokem. Neviditelná síla přitažlivostí, podobající se té, se kterou magnet působí na železo, Vás bude nejdříve násilně přitahovat k tělu fyzickému. Dá se to vysvětlit tím, že páska mezí astrálním a hmotným tělem je vyživována, udržována a držena v rovnováze nejsubtilnějším fluidem. Těmito cviky se však exteriorizace astrálního těla stává vědomým postupem proti přírodnímu zákonodárství přírodních sil v těle, který musí být zvládnut. Z toho důvodu vyžaduje pohyb astrálním tělem mnohem větší úsilí, než když se pohybujete pouze tělem mentálním. Vzdalujte se proto při počátečních cvičeních od svého hmotného těla jen několik kroků a ihned se zase vraťte. Tím, že Vás magnetická přitažlivost trvale upoutá a ovlivní, vyvolá ve Vašem astrálním těle i různé pocity, jako např. strach před smrtí a pod. Tyto pocity musíte každopádně přemoci. V tomto stupni musíte nad veškerými se vyskytnuvšími překážkami stůj co stůj zvítězit. Při každém opakování cvičení se od fyzického těla více vzdalujte. Čím větší kus cesty se svým astrálním tělem časem urazíte, tím menší bude síla přitažlivosti k tělu hmotnému. A později při velmi dalekých cestách Vám přijde dokonce i zatěžko se vracet do těla. Pro mága vyrůstá potom nebezpečí v tom, že ho přepadne při vzpomínce na opětný návrat do hmotného těla smutek, obzvláště tehdy, když se nachází v úrovních nebo krajích, jež ho zcela uchvátí. Proto musí být mág absolutním pánem svých citů. Zvykne-li si na to, být se svým astrálním tělem nejen na hmotné, ale i na astrální úrovni jako doma, tak ho obvykle omrzí život a on by se nejraději do svého hmotného těla již nevrátil. Zatouží po tom, přetnout násilně životní pásku, která ho k fyzickému tělu ještě poutá. Kdyby tak učinil, spáchal by tím právě takovou sebevraždu, jako ve fyzickém těle. Kromě toho by se provinil vůči Božské Prozřetelnosti a přivodil by si tímto násilnickým činem karmické následky. Je pochopitelné, že jsou svody k takové

násilnosti velké, zejména tehdy, musí-li mág ve hmotném světě snášet mnohá utrpení, kdežto na jiných úrovních a sférách prožívá samou blaženost.

Kdo s těmito cvičeními, týkajícími se vysílání astrálního těla pokročil natolik, že může astrální tělo podle své libosti kamkoliv vysílat, má možnost použít této schopnosti pro nejrůznější účely. Se svým astrálním tělem se může odebrat všude tam, kde si přeje být, může léčit nemocné tím, že v astrálním těle nakupí a zhustí elektrické a magnetické fluidum, které na nemocné osoby převede. Léčení astrálním tělem je mnohem pronikavější než pouhým přenášením myšlenek nebo pomocí mentálního putování, protože fluida, s nimiž mág pracuje, působí jen v úrovni nemocné osoby.

Kromě toho má mág možnost působit různými vlivy. Živlem země, který na astrální úrovni zhustí ve svém astrálním těle, že se před zraky zasvěcence i nezasvěcence zmaterializuje a stane viditelným, slyšitelným i hmatatelným. Tyto úspěchy jsou odvislé od doby cvičení a od toho, jak je kdo schopen živel země nakupit ve svém astrálním těle. Je samozřejmé, že mág dokáže se svým astrálním tělem provádět i fyzické úkony. Vyvolávání fenoménu, což je schopností zasvěcenců (klepání, vykonávání různých prací) je tím dostatečně objasněno. Mágovi v tomto ohledu nejsou kladeny meze a jen na něm záleží, v čem se hodlá specializovat. Každopádně je dostatečně obeznámen a ví, jak si má počínat. Může např. zhustit jen jednu část těla, případně ruku, zatím co druhou nechá astrální. Dokáže-li pomocí své imaginační síly zrychlit v předmětu elektronové kmity, nechá před zraky diváka zmizet předmět velikosti odpovídající jeho síle a vývinu a přenese ho na astrální úroveň. Hrubohmotné předměty pak již nepodléhají zákonům hmoty a stanou se astrální. Svým astrálním tělem může mág takové předměty přenést hravě na největší vzdálenost, kde je opět zhmotní do původního tvaru.

V očích nezasvěcenců se zdají tyto fenomény být pouhou chimérou. Vycvičený mág však dokáže vyvolat ještě větší fenomény, které svět považuje za hotové zázraky. Na základě tohoto vysvětlení zázraky jako takové pro mága neexistují. Mág zná upotřebení vyšších sil a zákonů a dle potřeby jich použije.

Mohl bych uvést ještě mnoho dalších příkladů, co vše dokáže mág se svým astrálním tělem provést, ale poctivému snaživci postačí pouhé náznaky.

IMPREGNACE ASTRÁLNÍHO TĚLA
se čtyřmi základními Božskými Vlastnostmi

Došel-li mág ve svém magickém vývinu až sem, započne s konkretizováním svého názoru o Bohu. Jednostranně školený mystik, jogín atd. vidí svého Boha pouze v jednom aspektu, kterého uctívá a jemuž platí jeho největší uznání. Naproti tomu opravdový zasvěcenec, jenž s ohledem na ony čtyři živly sleduje trvale tuto učební soustavu ve svém duchovním vývinu, rozdělí pojem Boha podle univerzálních zákonů na čtyři aspekty:

1. **Všemohoucnost**, odpovídající ohnivému principu
2. **Moudrost a Vševědoucnost**, náležející principu vzdušnému
3. **Všudypřítomnost** s principem vody
4. **Nesmrtelnost** s principem země

Tento stupeň ukládá mágovi, aby o těchto čtyřech božských idejích (aspektech) postupně meditoval. Hluboké meditace mohou mága přivést s některou božskou Ctností do extáze, ve které s ní přímo splyne, takže se bude sám pociťovat za onu Ctnost. Toto vytržení musí prožít se všemi čtyřmi Ctnostmi Boha. Cvičení si rozdělí libovolně. Bude např. o jedné z těchto Ctností meditovat tak dlouho, až si je jist tím, že se s ní ztotožnil. Meditace si může rozdělit podle svého času také tak, že po jednom cvičení vyvolá v sobě meditativně postupně všechny čtyři Ctnosti.

Meditace musí být tak silné, hluboké, pronikavé a přesvědčivé, že se astrální tělo naplní každou jednotlivou Ctností. Pojem mága o Bohu je univerzální, slučující podle univerzálních zákonů všechny čtyři Božské Vlastnosti. Nechť mág věnuje těmto meditacím veškerou pozornost, protože vedou ke splynutí s jeho Bohem. Může-li si mág o těchto čtyřech Ctnostech učinit vnitřní obraz, což dokáže hlubokou meditací, bude schopen navázat spojení, jehož praxi nalezne v desátém stupni této učební soustavy. Tyto meditace časem zbožští jeho ducha, jeho duši a konečně působí analogicky i na jeho tělo, čímž mu umožní spojení s Bohem, což je také hlavním účelem a cílem tohoto vývojového kursu.

Magický výcvik těla

Žák, jenž prakticky probral všechny až dosud uvedené metody, nepotřebuje pro magický výcvik těla provádět již žádná zvláštní cvičení. Vyvinuté síly jen ještě více prohloubí a všestranně jich použije. V dalším uvádím několik návodů, které může žák po několikerém opakování dle svého vývinu prakticky sledovat.

Léčení nemocných pomocí elektromagnetického fluida

Je překrásnou a svatou povinností pomáhat svými silami trpícím. Mág dokáže konat v léčení nemocí po způsobu mnoha svatých hotové zázraky. Žádný lékař, magnetizér a léčící médium nedokáže vyvolat a využít dynamické síly podle prazákonů tak dokonale, jako právě mág. Předpoklad toho je, že mág musí dobře znát okultní anatomii těla se zřetelem na živly a jejich pozitivní i negativní činnost, jinak by nebylo možné ohnisko nemoci zdárně ovlivňovat.

Pomocí akášického principu se svým jasnovidným zrakem může mág ihned rozeznat každou příčinu onemocnění a započít s ovlivněním (tedy s léčením) přímo u kořene, tedy u původní příčiny nemoci. Tkví-li příčina v mentální úrovni, musí mág působit především na ducha nemocného, aby napravil harmonii. Jak jsem již vícekrát podotkl, může mentální sféra působit pouze na mentální úroveň, astrální sféra na astrální úroveň a hmotná sféra výhradně jen na hrubohmotnou úroveň. Toho si musí být mág stále vědom. Transmutace z jedné úrovně na druhou se může dít jen pomocí příslušné matrice neboli spojovací pásky silou, která je mnohem subtilnější. Myšlenka sama absolutně nemůže vyvolat fyzickou sílu tj. odstranit tělesnou bolest.

Za to ale myšlenka koncentrovaná, naplněná vírou a přesvědčením vyvolá v pacientově mentální sféře silné vibrace, které projdou mentální matricí a vniknou do astrálního těla. Dále než do pacientovy duše takový vliv nevnikne. Tento zásah pacienta sice povzbudí k tomu, aby se v duchu obíral léčivým procesem, čímž vznikne vibrace pro léčení žádoucí, ale to je vše. Určité mentálně-astrální zmírnění choroby se tím sice docílí, z pacientovy vnitřní mentální sféry se urychlí léčivý postup, ale pro zmenšení bolestí hmotného těla tento vliv nepostačuje, zvláště tehdy ne, když je pacient chorobou tak vyčerpán, že si tělo látky a fluida, jichž je k léčení třeba, automaticky již neobnovuje. Úspěch by byl tedy jen zcela nepatrný a léčení jen subjektivní.

Do této kategorie léčebných metod patří sugesce, hypnóza, autosugesce, modlitba o zdraví atd. Mág sice tyto metody nezavrhuje, ale také na ně nespoléhá a považuje je jen za druhořadé pomocné prostředky. Tak vysokou hodnotu, jaká je těmto metodám v různých četných knihách připisována, pro něho nemají.

Mnohem účinněji pracuje opravdový magnetizér, jenž okultním tréninkem a vhodnou životosprávou disponuje přebytkem životního magnetizmu. Takový magnetizér nepotřebuje ani víru pacientovu ani sugesci, hypnózu nebo svatozář. Přebytkem své životní síly naplní, v případě potřeby i proti pacientově vůli, astrální tělo a dosáhne tím rychlejšího uzdravení, protože jeho magnetizmus má silnější napětí a může tímto způsobem posílit astrální matrici nemocného.

Magnetopat může plným zdarem léčit i dítě, které si ještě neumí udělat správnou představu a které ještě nedokáže být svým podvědomím v léčení nápomocno.

Jinak je tomu u mága, který by mohl denně léčit celé stovky nemocných, aniž by jeho vitalita utrpěla nejmenší újmu, kdyby mu to ovšem jednak dovolil čas a za druhé, kdyby se na léčebnou praxi zaměřil. Mág se řídí univerzálními zákony a uplatňuje jeho vliv přímo v onemocnělé části, aniž by musel procházet astrálním tělem a jeho matricí. Mágův zásah je tudíž mnohem vydatnější a účinnější všech ostatních zázračných léčitelů. Uzdravení může podle okolností nastat tak rychle, že to školní medicína bude považovat za zázrak.

Opravdovému mágovi zde nehodlám předepisovat všeobecná pravidla léčení nemocných. Ježto je znalý zákonů, jistě si již sestavil svou vlastní pracovní metodu. Postačí mu tedy jen několik náznaků.

Mág pracuje vůlí a imaginací všude tam, kde u jeho pacientů jde o slabost nebo poruchu ducha a je proto třeba narušenou harmonii opět napravit. Při tom si mág musí býti vědom činnosti svého ducha, že totiž ovlivnění neprovádí ani jeho astrál, ani fyzické tělo, nýbrž že zde pracuje výhradně jeho duch. Proto zasluhuje jeho duch veškerou pozornost. Na tělo a na duši musí úplně zapomenout, aby účinek ducha k duchu byl dostatečně intenzivní. Jeli pacient v agonii nebo v bezvědomí, může ho mág probudit opět k vědomí. Jestliže je třeba hledat příčinu onemocnění v astrálním těle, pracuje mág s nahromaděnou životní silou, kterou impregnuje přáním úplného uzdravení. Nakupenou životní sílu povede mág přímo z univerza do astrálního těla pacientova, aniž by ji dříve nechal projít svým vlastním tělem. Tím zabrání mág jakémukoliv oslabení vlastní vitality a zároveň tomu, aby se ód smísil s nemocným ódem pacientovým. Jsou-li příčiny onemocnění fyzické povahy a je-li v těle zasažen některý orgán, vezme mág na pomoc živly, elektrické a magnetické fluidum. Při silné konstituci pacienta pracuje mág pouze se živly, které působí na nemoc blahodárně např. proti vysoké teplotě bude bojovat se živlem vody. Zavedený živel si sám vytvoří potřebné fluidum (elektrické nebo magnetické) a mág doporučí pacientovi dodržovat životosprávu živlům odpovídající, dále dietu, dýchací gymnastiku, léčebné bylinky, koupele apod.

Jestliže je ale tělo nemocného již velmi zeslabeno tedy málo odolné, takže není schopno chybějící živel přijmout, následkem čehož se potřebné fluidum nemůže samočinně vytvářet, nezbývá mágovi než onemocnělý orgán chybějícím fluidem sám naplnit. Při tom musí ovšem mít na zřeteli okultní anatomii polarizace. Orgán, který zastává funkci magnetického fluida, nesmí nabíjet fluidem elektrickým, nechce-li pacientovi přitížit. U orgánů, v nichž působí obě fluida, zavede tyto postupně. Ovlivňuje-li např. fluidálně hlavu, naplní její přední část tj. čelo, levou stranu a vnitřek (velký mozek) elektrickým fluidem a pravou stranu hlavy a její zadní část (malý mozek) fluidem magnetickým.

Vkládá-li při léčení mág na nemocného ruce, což je arci dobrou pomůckou, ale není ji nevyhnutelně třeba, musí i vkládání rukou být fluidálně správné. V našem případě týkající se hlavy bude čelo a levou stranu ovlivňovat pravou, tedy elektrickou a zadní část hlavy a pravou stranu levou, tj. magnetickou rukou.

V léčebné praxi obzvláště dobře vycvičený a zběhlý mág nevkládá ani ruce, ani neprovádí tahy, nýbrž koná vše, dík své školené obrazotvornosti, imaginativně. Pomocí imaginace musí umět zavést magnetické nebo elektrické fluidum i do nejmenších orgánů, takže např. do nitra oka zavede magnetická a do okrajů bulvy elektrické fluidum. Tímto způsobem dokáže nejen vyléčit mnoho očních chorob a posílit zrak, ale co víc, udělá slepé opět vidoucími, ovšem za předpokladu, že se v tom kterém případě nejedná o organickou vadu.

Neutrální části těla bude mág léčit tím způsobem, že je naplní buď živlem odpovídajícím dotyčné oblasti těla nebo nahromaděnou životní silou. Nevezme-li eventuálně na neutrální části vůbec zřetel, nedopustí se tím velké chyby, protože fluidické záření ovlivňuje nepřímo i neutrální organická střediska.

Tam, kde nejde jen o poruchu jediného orgánu, nýbrž kde je zasaženo celé tělo např. u nervových chorob, špatné krve a apod. zavede mág elektrické fluidum do celé pravé strany pacientovy a magnetické fluidum do celé levé strany.

U pacienta, jehož tělesná konstituce není pro příjem způsobilá, zavede mág kromě léčivých fluid postupně ještě živly, jednotlivým oblastem odpovídající. Od nadměrného dynamického nakupení živlů mág ovšem upustí, protože by tím vyvolané veliké napětí pacient nesnesl.

Nejúčinnější magické léčení spočívá v tom, že mág ovlivňuje u nemocného podle potřeby postupně ducha, duši a tělo. Způsob tohoto léčení je mágovi na základě uvedených příkladů již dostatečně znám a není tudíž třeba zvláštních připomínek.

Na eventuální otázku, zdali je opravdový a vysoce vyvinutý mág schopen vyléčit úplně každou, i zdánlivě nevyléčitelnou chorobu je možno odpovědět kladně za předpokladu, že tělu nechybí žádný orgán. Mág tedy opravdu může vyléčit každou i tu nejtěžší chorobu.

V knize Osudu (akáše) bude však mág číst, kam až smí se svým zásahem jít, neboť některé choroby jsou podmíněny karmou. To znamená, že pacientovi bylo osudem uloženo, aby svojí chorobou to nebo ono z nynějšího života nebo z některého minulého vtělení vyrovnal. Jestliže je ale mág povolán k tomu, aby se stal prostředkem k Věci a chorobu buď zmírnil anebo úplně vyléčil, což pravý mág v akáše také vidí, může na základě těchto návodů a s ohledem na univerzální zákony působit přímo zázračně.

Nejvyšší zasvěcenci, kteří kdy kráčeli po naší zeměkouli a kteří dokázali udivit svět nevídanými zázraky v léčení nemocných, křišením mrtvých apod., mohli tak činit jen se zřetelem na univerzální zákony, jejich síly a fluida. Nebylo přitom důležité, zdali schopnost realizace jejich víry hrála vědomě či bezděčně úlohu nebo zda šlo o vyřknutí živého slova (kabalu). Na mágově vyspělosti záleží, nakolik dokáže jeho realizační schopnost provést zázračné vyléčení.

Magické nabíjení talismanů, amuletů a drahokamů

Víra v talismany, amulety a drahokamy sahá až do šerověku a má svůj původ ve fetišismu, který je mezi primitivními národy rozšířen až dodnes. Do určitého stupně je i u kultivovaných národů víra v talismany atd. dosud rozšířena, byla však přizpůsobena módě a projevuje se v nošení rozličných drobných předmětů, jako jsou přívěsky, prsteny, náprsní jehlice apod. Zejména měsíční kameny přinášející štěstí jsou vysoce v kursu. Kdyby idea talismanů neskrývala v sobě něco pravdivého a i magického, byla by myšlenka i víra v talismany ze světa idejí již dávno zmizela. Naší úlohou bude proto závoj sejmout a rozpoznat zrno od plevele.

Talisman, amulet nebo měsíční kámen má posílit, zvýšit a udržet víru a důvěru osoby, která jej nosí. Tím, že nositel věnuje svému talismanu zvýšenou pozornost, působí autosugestivně žádoucím směrem na podvědomí a může podle vloh a schopností dosáhnout různých efektů. Když člověk věřící jen hmotě, tedy vyslovený hmotař, suchopárný vědátor tento druh víry odsuzuje, zesměšňuje, kritizuje a všem takovým a podobným věcem vtiskne pečeť pověry, nelze se tomu divit. Pravý mág však ví, oč ve skutečnosti jde a nespokojí se nošením talismanů jen za účelem povzbuzení víry a důvěry, ale bude pátrat po souvislosti talismanu se zákonitostí. Je mu známo, že talismany, které vděčí za svou existenci jen víře, ztrácí v ruce nevěřícího nebo podezřívavého člověka svoji působivost. Mág půjde proto se svou vědou a zákonitostí v tomto směru o kus dále.

Dříve než rozpitvám syntézu, upozorním ještě na různé rozdíly. V rukou mága není talisman ničím jiným než nástrojem, opěrným bodem, něčím hmotným, na což může vázat nebo poutat svou sílu, příčinu, svůj fluid. Tvar talismanu, zda je to prsten, přívěsek, náprsní jehlice apod., jakož i věcná hodnota jsou mu věcí vedlejší. Nedbá při tom ani na módu, ani na krásu a nimbus. Pro něho je to předmět, jehož pomocí tvoří upoutáním svých sil příčiny, které mají vyvolat žádoucí účinky bez ohledu na to, zda-li nositel v to věří či nikoliv.

Pentakl je naproti tomu již předmět specifický (talisman), který je v souzvuku se zákony analogie žádoucího účinku, žádané síly, schopnosti a příčiny. Při jeho zhotovení a ovlivnění musí mág dbát příslušných zákonů analogie. Rovněž za účelem navázání spojení s bytostmi vyšších světů, ať dobrých či zlých (inteligencemi, genu nebo démony) dá mág přednost pentaklu před talismanem.

Amuletem se nazývá kousek speciálního tzv. panenského nebo i obyčejného pergamenového papíru, na němž může být napsáno božské jméno, svatý verš z bible nebo mantra, vyjadřující uctívání božstva. Též nošení různých kouzelných rostlin, jako je např. mandragora, které mají přivodit určitou ochranu nebo jiné efektivní účinky, patří ještě do kategorie amuletů. Dále nošení fluidických kondenzátorů pevných nebo tekutých nebo jimi nasáklý sací papír, přírodní magnety, malé umělé magnety ve tvaru podkůvky se čítají rovněž k amuletům.

Zbývá ještě zmínit se o drahokamech a polodrahokamech, které jsou výborné fluidické kondenzátory. Od pradávna byly používány jako nositelé štěstí, úspěchu, poskytující ochranu a působící léčivě. Na podkladě barev a tvrdosti (hutnosti) přisoudila astrologická věda každému druhu kamenů zvláštní účinnost a osobám narozeným pod určitým znamením nebo pod vlivem určité planety doporučila nosit pro štěstí příslušný kámen. Skutečnému mágovi je však známo, že astrologicky volené kameny pro štěstí mají jen nepatrnou účinnost a pro lidi vůbec nevěřící jsou úplně bezcenné. Naproti tomu jsou kameny, souvisící s astrologickou účinností a se zřetelem na jejich tvrdost, chemické složení a barvu přístupny a hodí se k tomu, aby byly magicky ovlivněny.

Mág může, pokud je to možné, dbát astrologických pravidel, není však na nich závislý. Je schopen, přeje-li si to, ovlivnit každý kámen i astrologicky nejnepříznivější tak silně, že jsou účinky zaručeny bez ohledu nato, zdali dotyčná osoba v účinnost věří nebo nevěří. Vždy se dostaví efekt podle mágova rozkazu a přání.

Různé druhy a rozdíly mezi talismany, amulety, pentakly a drahokamy jsem tedy dostatečně objasnil. Pohovořím nyní ještě o rozličnosti nabíjení. Jde o deset způsobů, které jsou:

1) Nabíjení pouhou vůlí ve spojitosti s imaginací.
2) Nabíjení zhuštěnou časovou životní silou a impregnací přání.
3) Nabíjení upoutáním elementárů, elementálů, bytostí, které mají žádoucí účinek vykonávat.
4) Nabíjení individuálními a tradicionelními rituály.
5) Nabíjení magickými formulkami, mantramy, tantry atd.
6) Nabíjení hromaděním živlů.
7) Nabíjení elektrickým a magnetickým fluidem.
8) Nabíjení nahromaděním světelné síly.
9) Nabíjení pomocí elektromagnetických voltů.
10) Nabíjení sexuálně-magickými operacemi.

Každá z uvedených možností nabíjení má mnoho obměn a zabralo by mnoho času a papíru, kdybych je zde chtěl všechny popsat. Vyvinutý mág si podle své intuice sestaví vlastní způsoby a možnosti. Deset zde uvedených má sloužit jen jako příklad a proto podám jen stručný popis o každém jednotlivém způsobu nabíjení.

Ad 1)

Nabíjení pouhou vůlí ve spojitosti s imaginací

Pro tento způsob nabíjení platí nejjednodušší a nejsnazší metoda. Účinek závisí jednak od mágovy vůle a jednak od jeho imaginační schopnosti. Každý talisman, kámen, pentakl, s výjimkou papírových a pergamenových amuletů, musí být před magickým nabíjením zbaven cizího, na něm lpícího fluida. Nejlépe je to učinit pomocí magie vody.

Vezměte sklenici s čerstvou studenou vodou, do které talisman ponořte. Koncentrujte se při tom, že voda odnímá z talismanu všechny nepříznivé vlivy. V této koncentraci setrvejte určitou

chvíli. Po několika minutách dokonalé soustředěnosti musíte mít jistotu, že veškeré nežádoucí vlivy voda již sebrala a že Váš talisman je jich tudíž prost. Talisman osušte a buďte ujištěni, že je pro ovlivnění způsobilý. Tento očistný proces musíte provést s každým pevným talismanem, bez rozdílu, jakou metodou ho hodláte nabíjet.

Nyní vezměte talisman k ruce, upřete na něj svůj pohled a s největší silou vůle, pevnou vírou vložte do něho imaginativně své přání respektive účinnost. Tuto termínujte, tj. má-li působit jen určitou dobu nebo trvale, platí-li jen pro jistou osobu nebo pro každého, kdo by tento talisman nosil. V přítomné době imaginujte, že žádoucí efekt již působí. Sílu napětí vloženého přání můžete častějším opakováním svého ovlivnění zesílit, čímž se síla vyzařování zintezivní a bude pronikavější. Do talismanu soustřeďte pocit, že jeho účinnost trvá a sílí automaticky i tehdy, když na něj nemyslíte. Je-li talisman určen pro druhou osobu, platí pro ni totéž. Když jste podle nejlepšího vědomí a svědomí, s největší schopnou silou talisman nabili, je možno jej nosit.

Ad 2)

Nabíjení zhuštěnou časovou životní silou a impregnací přání

Stejným způsobem zbavíte talisman cizích vlivů, jak je uvedeno pod ad 1). Je-li talisman určen pro Vaši osobní potřebu, musíte zhuštění životní síly provést ve vlastním těle (viz návod ve III. stupni). Když jste své tělo životní silou expanzivně naplnili, veďte a zaveďte ji pravou rukou do talismanu, kde ji stlačíte tou měrou, aby celý tvar talismanu, amuletu nebo kamenu zabrala. Musíte při tom udržovat představu, že talisman v podobě sací nádobky životní sílu do sebe hravě přijímá atak dlouho ji v sobě podrží, jak dlouho si to budete přát. Pracujte s představou, že se časem a nošením nebo upotřebením talismanu jeho účinnost nijak nezmenší, ale naopak zvýší. Vaše imaginace musí být tak silná a vydatná, že talismanem vstřebávaná životní síla nabývá stlačováním sněhobílý třpyt a že se podobá žhavému slunci. Přání ohledně účinnosti talismanu vložte ihned při zhušťování životní síly do svého těla. Také dobu působnosti můžete dodatečně imaginárně určit. Konejte vše v přítomném čase, čímž vyjádříte přesvědčení, že talisman má bezprostředně po ovlivňovacím aktu plnou účinnost.

Nemějte pro jeden a týž talisman několik přání a obzvláště protichůdná. Nejlépe působí takové nabíjení, které sleduje splnění pouze jediného přání. Volte vždy přání, která mohou být splněná a zanechte přání fantastických, tudíž nesplnitelných. Tento příkaz platí pro všechny tvary talismanů a pro všechny způsoby nabíjení.

Chcete-li se přesvědčit o expansivnosti nabíjení talismanu, vezměte si na pomoc siderické kyvadélko. Nabíjíte-li talisman pro někoho jiného, neveďte zhuštěnou životní sílu vlastním tělem, nýbrž přímo z univerza a zaveďte ji imaginárně do talismanu. Ostatní pravidla jsou tatáž.

Ad 3)

Nabíjení upoutáním elementálů, elementárů, bytostí, které mají vyvolat žádoucí účinek

O tvoření elementálů a elementárů jsem psal podrobně již v předešlých stupních. I elementál nebo elementár můžete vázat na talisman, pentakl, amulet nebo kámen. Upoutání můžete provést vyřknutím slova, které si sami zvolíte, použitím malého zvlášť sestaveného rituálu nebo gestem pomocí imaginace. Potom stačí zvolené gesto, rituál, slovo nebo formuli pouze vyslovit nebo provést a připoutaný elementál způsobí žádoucí účinek. Kdy je možné elementál nebo elementár vázat na talisman, bude mág již vědět.

Elementálů použije k ovlivňování sféry mentální a elementárů pro dosažení astrálních nebo hmotných účinků. Také bytosti je možno tímtéž způsobem upoutat na talisman pro určité úkony, což dokáže každý mág, který na svém vývinu poctivě pracoval. Kontaktu může dosáhnout na základě praxe pasivního styku, dále magickým zrcadlem nebo uvedením se do tranzu v akáše. K tomu není třeba dalších pokynů a mág jistě ví, jak si má počínat.

Ad 4)

Nabíjení individuálními a tradicionelními rituály

Tento způsob nabíjení je ve veliké oblibě u orientálních mágů, majících svatou trpělivost, jíž je v tomto případě skutečně třeba. Orientální mág učiní rukou, prsty nebo také jen jediným prstem, zcela podle své individuality nad talismanem určité, své libovolné znamení, nebo učiní toto znamení s talismanem přímo ve vzduchu. Zároveň se koncentruje na působivost, kterou má talisman mít. Tento experiment opakuje denně několikrát a získá tímto častým opakováním nadmíru silnou baterii (voltáž) v akáše, která potom žádoucí účinek vyvolá. Když stálým opakováním experimentu magický volt v akáše zesílil, stačí učinit s talismanem nebo nad ním znamení nebo rituál i bez imaginace a duchovní námahy a žádoucí účinek se bezpečně dostaví.

V kabale zběhlý mág ví, že bude mít za 462 dní vlastní, tímto způsobem nabitou baterii v akáše, aby jeho rituál automaticky účinkoval. Tento způsob nabíjení nevyžaduje velké námahy, je ale velmi zdlouhavý a zřídka kdy bude mít evropský mág k tomu trpělivost, protože může stejného efektu dosáhnout mnohem rychleji pomocí jiné - zde uvedené - metody.

Nabíjení tradicionelním rituálem je snazší a vyžaduje jen několikerého opakování experimentu, aby kontakt byl navázán. Účinek je při tom obrovský a hraničí přímo se zázraky. Takové tradicionelně nabíjené rituály jsou však tajemství lóží, duchovních společností, sekt nebo klášterů, která nesmím ani já prozrazovat. V jasnozření dobře školený mág se může o těchto tajemstvích snadno dovědět pomocí své jasnovidné schopnosti, vydával by se ale v nebezpečí, že bude přistižen. Orientální mágové, kteří chrání svoje rituály pod přísahou smrti, by postupovali vůči každému vetřelci, který by se odvážil zmocnit se těchto rituálů bez jejich svolení, magicky neúprosně. Proto varuji mága před podobným zcizováním. Tyto rituály jsou obvykle gesta, jimiž se nad talismanem provádí tajná znamení různých božstev (Ishta Devatas), podobně, jak to popisují u rituálů individuálních. Že takové ovlivnění působí nade vše silně, je bezesporu, neboť rituál provádí možná i na sta školených mágů a předchází tradicionelně z jedné generace na druhou. Je-li některý člen tajné duchovní společnosti pro svou zralost uznán a hoden toho, obdrží takový rituál jako vyznamenání. Takové předávání tajného rituálu a zároveň navázání kontaktu s dotyčnou baterií se v Orientu nazývá Ankhur nebo Abhisheka.

Ad 5)

Nabíjení magickými formulkami, mantramy, tantry atd.

Tato možnost nabíjení je jedna z největších a nejmocnějších, vyžaduje však vysokých vědných znalostí a velkých příprav. Tyto popisuji podrobně ve svých dalších dvou dílech, týkající se praxe magické evokace a klíče k opravdové kabale. Avšak kvůli snazšímu porozumění činím zde malou poznámku.

První způsob nabíjení spočívá v opakování magické formulky, při čemž žádoucí účinek vyvolá bytost v úvahu přicházející.

Nabíjení mantramy se děje tím způsobem, že se do vhodného talismanu opakuje bezpočtukrát v myšlenkách nebo slovy svatá věta, jako uctívání božstva (Japa-Yoga, čti džapa-jóga). Ctnost (vlastnost) dotyčného božstva se tímto opakováním zhmotňuje. Je jisté, že se na všech úrovních (sférách) může takto dosáhnout velkých účinků.

Nabíjení pomocí tanter není nic jiného než správně prováděná slovní magie, při níž se používá určitých kosmických sil tak, že se s ohledem na kosmický rytmus, zvuk, na kosmickou barvu a vlastnost, volí vhodná písmena, slova atd.

Ad 6)

Nabíjení hromaděním živlů

Tuto možnost má každý mág, který všechny dosavadní stupně prakticky absolvoval. Přeje-li si mág dosáhnout účinku pomocí některého živlového principu, naplní (ovlivní) talisman nebo pentakl, pro tento účel zhotovený, živlem, který je pro splnění účinku směrodatný. Nabíjení se děje stejným způsobem, jak uvedeno pod ad 2): Nabíjení zhuštěnou životní silou. Rozdíl je pouze v tom, že se namísto životní síly použije v úvahu přicházejícího živlu. Pro svou vlastní potřebu se zhuštění živlu provede vlastním tělem a pro jiné osoby přímo z univerza.

Jestliže některý živel způsobuje např. těžkosti při jeho zvládnutí, je možno použít v tomto případě talismanu, který je naplněn živlem opačným (protichůdným). Ještě mnoho jiných účinků je možno dosáhnout pomocí živlů a mág, který je v ovládání živlů zběhlý, si intuitivně sestaví vlastní praktické návody.

Ad 7)

Nabíjení elektrickým a magnetickým fluidem

Jedním z nejsilnějších způsobů nabíjení je upotřebení elektrického a magnetického fluida. Má-li talisman něco ochraňovat, odvracet, něco ozařovat nebo vyvolávat nějakou aktivizaci, použije se převážně elektrického fluida. Jestliže má ale působit přitažlivě (vzbuzovat sympatii, přinášet štěstí, úspěch), volí se magnetické fluidum. Nabíjení se děje stejným způsobem, jako se životní silou a se živly, jenomže se u talismanů, určených pro vlastní potřebu, provádí nakupení fluida pouze v příslušné polovině těla, tedy nikoliv v celém těle. Magnetické fluidum se v levé polovině těla dynamicky nakupí a levou rukou se nechá proudit do talismanu. U elektrického fluida je to pravá polovina a projekce tohoto fluida se děje pravou rukou.

Ad 8)

Nabíjení nahromaděním světelné síly

Pro jemné duchovní účinky např. zvýšení různých okultních sil, intuice, inspirace atd. je možno talisman nabíjet nahromaděnou světelnou silou.

Způsob tohoto nabíjení je týž, jako se zhuštěnou životní sílou a současnou impregnací přání, termínováním atd. Stlačené světlo v talismanu se podobá slunci a musí mít jasnější zář než normální sluneční svit. Pro osobní potřebu se zhuštěná světelná síla nechá projít vlastním tělem do talismanu, pro druhé osoby přímo z univerza. Jinak platí všechna ostatní, již popsaná pravidla.

Ad 9)

Nabíjení elektromagnetickými volty

Ke zmírnění karmických vlivů, k ochraně vlivů jiných sféra též za účelem přetvoření osudu podle přání je možno ovlivnit talisman, jak pro vlastní potřebu, tak pro druhé osoby magickým voltem, tzv. voltováním.

Tento způsob nabíjení talismanů je nejsilnějším napodobením akášického principu a jenom mág, který upřímnou a poctivou prací sleduje spojení s Bohem, si může dovolit tento způsob ovlivnění, aby se případným zásahem do akáši neprovinil proti Boží Prozřetelnosti.

Jak jsem již častokrát pravil, bylo vše stvořeno vzájemným působením dvou fluid a čtyř živlů. Středem všeho je podle univerzálních zákonů vždy fluidum elektrické. Na periférii elektrického fluida, kde jeho rozpínavost již ochabuje, začíná intenzivně působit fluidum magnetické. Z ohniska, tedy ze středu až k periférii elektrického fluida je tatáž vzdálenost, jako od počátku magnetického fluida až na konec periférie magnetického fluida, kde je magnetická síla přitažlivosti nejsilnější. Tento zákon platí jak v malém, tak i ve velkém, tedy jak v mikrokosmu, tak i v makrokosmu. U

nabíjení talismanu voltem respektive při tvoření potřebného voltu je bezpodmínečně nutno tento zákon respektovat. Hodláte-li talisman, pentakl nebo kámen ovlivnit voltem pro vlastní účely, budete si počínat takto:

Do pravé strany svého těla nakupíte dynamicky, pomocí veškeré své síly, elektrické fluidum. To promítnete rukou, posléze ukazováčkem a proměníte je do silné elektrické jiskry, kterou imaginárně upoutáte přesně do středu svého talismanu. Stlačená elektrická jiskra musí přímo žhavě rudě svítit. Stejným způsobem si počínejte s fluidem magnetickým, které povedete ukazováčkem levé ruky a odtud před sebe, načež kulatou elektrickou jiskru obalíte magnetickým fluidem tak silně, aby se stala imaginárně neviditelnou. Stlačené magnetické fluidum si představujte v modré barvě.

Když jste to dokázali provést, musí Vám zůstat imaginárně jen malá modrá koule, která zabere celý tvar talismanu. Tím je Váš volt hotov a jakmile uvnitř tohoto voltu zazáří elektrické fluidum a kolem něho fluidum magnetické, impregnujte kouli tj. hotový volt svým přáním a termínujte zároveň účinek. Kdo by chtěl později ovlivnění ještě zesílit, což ale sotva bude třeba, potřebuje pouze zhustit magnetické fluidum, čímž uvnitř se nacházející elektrické fluidum samočinně zesílí.

Neobyčejně silný magický účinek takového voltu může podle přání změnit i karmu. Mág, jenž takový volt dokáže zhotovit, nepodléhá již zákonům karmy, nad ním vládne již jen Božská Prozřetelnost.

Nabíjení talismanů voltem pro druhé osoby provede mág stejným způsobem, jenomže nebude čerpat magnetické a elektrické fluidum z vlastního těla, nýbrž přímo z univerza. Nechť se ale pro tento druh nabíjení talismanů pro jiné osoby rozhodne jen v nejkrajnějším případě. Musí totiž mít naprostou jistotu, že dotyčná osoba má opravdu vznešené ideály, že to se svým magickým vývinem myslí upřímně a že je pouze karmou pronásledována a je, jak se lidově praví, ve všem smolař.

Jasnovidné oko mága toto vše postřehne a jeho intuice mu vždy správně vnukne, zdali to má a smí učinit či nikoliv. Zde je pak mág za své konání již sám zodpovědný. Kdyby se takový magický volt upoutal na malý železný podkůvkový magnet, takže by koule obsáhla celý magnet, musel by se o nadměrné účinnosti tohoto magnetu přesvědčit i sebevětší nevěřící Tomáš.

Ad 10)

Nabíjení sexuálně-magickými operacemi

Je ještě jeden způsob magického nabíjení talismanů, o kterém se zde zmíním jen malou poznámkou. Z etických a morálních důvodů upouštím od bližšího popisování praxe. Meditující mág objeví v úvahu přicházející metodu sám, ale i on upustí od praktického provádění, tím spíše, když mezitím poznal celou řadu jiných ovlivňovacích způsobů. Jen eticky velmi vyspělý mág se může odvážit tuto praktiku provádět, protože jemu, jakožto absolutně čistému, je vše rovněž absolutně čisté. Nemorální člověk by touto praktikou udělal více škody než užitku. Při nejmenším by tropil neplechu a tak veliké síly, jakými jsou síly lásky, by tím byly zneužívány. Proto se zmíním jen letmo o principu, na kterém tento způsob nabíjení spočívá.

Především je třeba různých příprav, bez nichž operace není proveditelná. Sexuálně-magická operace za jakýmkoliv účelem provedená je svatým úkonem, modlitbou, kterou se napodobuje akt Lásky. Vše v univerzu stvořené bylo uskutečněno dějem Lásky. Na tomto univerzálním zákoně spočívá i sexuální magie.

Mág pracuje samozřejmě s partnerkou stejně smýšlející, nejlépe rovněž magicky školenou. Muž (mág) je aktivní, tj. plodící princip, žena (magička) je naproti tomu princip pasivní, rodící. Magička (partnerka) školená v ovládání elektrického a magnetického fluida musí v sobě přeměnit póly, takže bude u ní hlava magnetická-fluidální a pohlavní ústrojí elektrické-fluidální. U muže je tomu naopak, hlava musí mít pól elektrický a pohlavní ústrojí pól magnetický. Při spojení nastane mezi oběma partnery nadmíru silné dvou-pólové napětí sil, které vyvolá nesmírný účinek. Při tomto

aktu lásky se neplodí nový život, nýbrž žádoucí příčina spolu s účinkem. Dolejší a hořejší dvojitý pól je uveden v činnost, takže zde působí čtyřpólový magnet, ono JOD-HE-VAU-HE, které je největším tajemstvím Lásky, tajemstvím stvoření. Jak snadno by mohlo být tohoto posvátného aktu stvoření, toho nejvyššího, co je vůbec možno v tomto světě provést, zneužito k nízké smyslnosti a tím ke zkáze. Nejvyšší symbolický důkaz toho nalezneme ve vyhnání biblického Adama a Evy z ráje.

Mág, jenž se odváží provést tuto praktiku ze všech praktik nejvyšší, musí bezpodmínečně ovládat hořejší i dolejší proudy, aby je za účelem případného nabíjení kamene, tedy svého talismanu na něj upoutal. Kdyby mág tohoto posvátného úkonu zneužil, postihlo by ho totéž, jako Adama a Evu, kteří nesměli více pojídat ovoce z ráje. Intuitivní mág jistě plně pochopí hloubku této symboliky a bude považovat za oprávněné, když o tomto mystériu, které je ze všech mystérií nejvyšší, zachovám přísné mlčení.

REALIZACE PŘÁNÍ elektromagnetickými volty v akáše, tak zvané voltování

Tvoření voltu elektromagnetickým fluidem jsem vysvětlil při popisu ovlivňování (nabíjení) talismanů. U voltu je postup týž, jenomže u akášického voltu musí být elektromagnetická koule větší. Následuje praxe:

Zhustěte ve své pravé polovině těla s největší silou elektrické fluidum a promítněte je dlaní pravé ruky navenek. Z elektrického fluida tvořte imaginárně kouli, kterou nechte volně se vznášet ve vzduchu. Tato projekce neprochází tudíž prstem, nýbrž celou pravou dlaní. Ohnivou kouli, kterou musí stlačené elektrické fluidum do ruda rozžhavit, častým zhušťováním elektrického fluida v sobě a opakováním promítnutí dynamicky zesilte. Zhušťování a dynamizování opakujte tak často, až koule dosáhne průměru jednoho metru. Totéž proveďte s fluidem magnetickým a začněte s promítnutím zhuštěného magnetického fluida levou dlaní a navenek tím, že elektrickou kouli budete svým magnetickým fluidem vrstvu za vrstvou obalovat. Častým opakováním zhuštění magnetického fluida a promítnutím tohoto bude obal stále hustší a větší, až celá koule dosáhne průměru asi dvou metrů. Elektromagnetický volt je takto hotov.

Zhotovuje-li mág takový volt pro osobu druhou, čerpá a zhušťuje jak elektrické tak i magnetické fluidum přímo z univerza. Jestliže byl takový elektromagnetický volt zhotoven s největší imaginací, pevnou vírou a vůlí, impregnuje mág tento ze všech nejsilnější magický akumulátor příslušným soustředěným přáním. Svou imaginací utvoří mág žádoucí příčinu, kterou má jeho volt vyvolat. Když jeho magickému voltu určil konečně také dobu trvání, vrhne ho téměř extaticky svou představou do nekonečného univerza, do makrokosmu, do světa příčin, tedy do akáši. Spojení se svým voltem myšlenkově přeruší tím, že při vrhu přestane náhle o něm přemýšlet, úmyslně naň zapomene a věnuje se jiným pracím.

Tento zde uvedený způsob totálního nabíjení (tzv. nabíjení naplno) je jednou z nejmocnějších operací, kterou mág dokáže na svém dosavadním vývojovém stupni provést, neboť tím se stal pánem jak sám nad sebou, tak i nad ostatními. Jakou příčinu do svého voltu v akáše vloží, takový účinek vyvolá bez rozdílu, zda na mentální nebo hmotné úrovni. Této velké a odpovědné možnosti si bude mág jistě náležitě vážit a pro sebe i pro svoje bližní, pro něž se takovéto operace odváží, sledovat vždy jen dosažení vysokých a ušlechtilých účelů.

Mág, jenž se propracoval tvrdou školou až k tomuto stupni, vyrovnal namáhavými cvičeními, které pro něho znamenaly víc než pouhou askezi, svou karmu natolik, že mu to nemůže již uškodit. Mág již nepodléhá obvyklému vlivu osudu, on se stal pánem nad svým vlastním osudem, jedině Božská Prozřetelnost ve svém nejvyšším aspektu může jeho vůli ovlivnit.

Souhrn všech cvičení IX. stupně

I. Magický výcvik ducha

1) Jasnozření v praxi prostřednictvím magnetického zrcadla
    a) zírání mimo čas a prostor
    b) působení na dálku pomocí magického zrcadla
    c) různé promítací práce magickým zrcadlem

II. Magický výcvik duše

1) Exteriorizace čili vědomé odpoutání astrálního těla od těla hmotného
2) Impregnování astrálního těla se čtyřmi božskými vlastnostmi (Ctnostmi)

III. Magický výcvik těla

1) Léčení nemocných elektromagnetickým fluidem
2) Magické ovlivňování (nabíjení) talismanů, amuletů a drahokamů
3) Realizace přání elektromagnetickými volty v akáše, tak zvané voltování

Konec devátého stupně.

Stupeň X.

Dříve než začne mág sledovat prakticky poslední, tj. desátý stupeň této učební soustavy, nechť se ohlédne nazpět a přesvědčí se, zdali vše až dosud uvedené také skutečně stoprocentně ovládá. Kdyby tomu tak nebylo, musí vynaložit veškeré úsilí, aby zameškané dohonil a vyplnil všechny mezery ve svých praktických znalostech a schopnostech. Nemá význam ve vývoji spěchat! Neboť při pozdějších magických pracích by se každé překotné počínání neblaze projevilo ke škodě jednotlivce. Aby si tedy mág ušetřil jakékoliv dodatečné zklamání, nechť pracuje soustavně a vytrvale.

Mág musí totiž vědět, že tímto posledním stupněm zakončuje - pokud jde o první tarotovou kartu - svůj magický vývin a že musí proto být náležitě připraven pro vyšší magické práce, které popisuji ve svých dalších dvou dílech. Kdyby jeho práce vykazovaly nedostatky, nikdy by se mu nepodařilo zvládnout a ovládat síly vyšší.

Nezáleží proto na tom, zdali ukončí tuto učební soustavu o několik měsíců dříve nebo později. Hlavní věcí je, že zůstane při svém rozhodnutí jít stále kupředu a dospět až k samému vrcholku Božského Poznání.

Zreviduje-li svůj dosavadní vývin, sezná, že již urazil značný kus cesty ve svém zdokonalování, mnohem větší, než se kdy domníval. Zároveň si ale musí uvědomit, že je to teprve první příčel žebříku, po němž se chce a musí dostat nahoru.

Jestliže mág uváží, kolik vědomostí a zkušeností si musí ještě osvojit, skloní v hluboké pokoře svou šíji před studnicí Božské Moudrosti. V jeho srdci nebude ctižádosti, ani pýchy a domýšlivosti, tím méně špatných vlastností, neboť čím více a čím hlouběji bude vnikat do dílny Boží, tím oddanější a přijatelnější se stane jeho nitro.

Magický výcvik ducha

První úlohou desátého stupně se mágovi ukládá, aby se blíže seznámil se sférou živlů. Mentálním tělem navštíví jednotlivé živlové sféry, tj. že se jeho duchem přenese do

říše trpaslíků tzv. gnómů, potom do
říše vodních panen nebo rusalek. Dále pozná
říši vzdušných bytostí tzv. víl a konečně i
říši salamandrů, říší ohnivých bytostí.

Nezasvěcenci budou připadat tyto možnosti příliš pohádkové a fantastické a bude je mít za pouhé utopie. Totéž platí o gnómech, rusalkách, vílách a salamandrech. Že tyto bytosti skutečně existují, o tom se mág vlastním pozorováním sám přesvědčí.

Magicky neškolený člověk, jehož smysly jsou v duchovním směru nevyvinuté, je zaměřen pouze na vibrace hmotného světla a nemůže si tudíž učinit o existenci jiných bytostí vůbec představu, tím méně se o nich přesvědčit. Následkem vysloveně hmotařského způsobu života je většina lidí zaujata hmotou do té míry, že něco vyššího, jemnějšího, mimo náš fyzický svět stávajícího, nemohou pochopit a už vůbec ne poznat.

Jinak je tomu samozřejmě u školeného mága, jenž své smysly vyvíjel vědomě a v důsledku toho může mnohem více vidět a postřehnout, takže se o vyšších silách, vyšších úrovních a bytostech sám přesvědčí. To je však také vlastní účel tohoto školení, vycvičit člověka natolik, aby poznal a ovládal nejen fyzický svět, ale také vyšší sféry. Nebudu však předbíhat a rozvíjet podobná témata. Vraťme se tedy raději k otázce praxe, jak a co je třeba činit, dostat se do říše živlových bytostí.

Z předběžného studia mág ví o existenci říše živlů, v níž vládne nejen živel samotný, ale i jemu odpovídající bytosti. Rozdíl mezi člověkem a živlovou bytostí je v tom, že lidská bytost pozůstává ze čtyř respektive z pěti živlů, ji ovládající, kdežto živlová bytost je složena pouze z jediného čistého, jí příslušejícího živlu.

Podle našeho letopočtu má taková bytost možná delší životnost, za to ale nemá nesmrtelného ducha. Obyčejně se potom taková bytost do svého živlu opět rozplyne.

O podrobnostech se zatím zmiňovat nebudu, protože mág je pozná praktickými zkušenostmi, které může získat přenosem svého ducha. Mág se musí umět svým duchem přenést do říše živlů, aby navázal se živlovými bytostmi kontakt. Časem dokáže nad nimi i vládnout. Přivolávání bytostí na náš hmotný svět pasivním nebo aktivním způsobem popisuji obšírně v příslušné kapitole svého druhého díla nazvaného „Praxe magické evokace“.

Říše živlů není naším hmotným světem a bez řádné průpravy by nebyl mág schopen se do ní přenést. Živlová bytost se může dorozumívat jen s bytostí sobě rovnou a mág musí tudíž tuto okolnost mít na zřeteli. Např. pták se může dorozumět zase jen s ptákem a právě takové je to u živlové bytosti. Kdyby se živlová bytost chtěla dorozumět s člověkem, musela by na sebe vzít lidskou postavu a lidskou vlastnost, aby se mohla jako člověk člověku přiblížit.

Mág teprve nyní plně pochopí, proč musel v předběžných stupních provádět cvičení, týkající se přeměňování a přemísťování. Gnóm nemůže nikdy rozumět člověku a naopak. Buď se při magické operaci stane mág gnómem nebo gnóm člověkem. Proto musí mág dříve než vejde do říše gnómů, vzít na sebe jejich podobu.

Nemá-li správnou představu o tom, jak gnóm ve skutečností vypadá, musí svou jasnozřivou schopností buď v tranzu nebo pomocí magického zrcadla podobu gnóma vidět. Přitom zjistí, že trpaslíci jsou docela malí mužíci, podobní skřítkům, líčeným v pohádkách. Ponejvíce mají dlouhý vous a na hlavách čapky, dlouhé vlasy, třpytivé oči a nosí malé kutny. Tak a podobně bude mág gnóma v zrcadle vidět. Všimne si i toho, že každý gnóm nosí u sebe lucerničku, vrhající různé světelné paprsky, která je mu v podzemní říší ukazovatelem.

Když se mág v zrcadle jasnozřivě přesvědčil o postavě gnóma, potřebuje již jen vzít na sebe v duchu, tedy na mentální úrovni jeho podobu. Ztotožní se se živlem země, to znamená, že naplní celou svoji podobu zemním živlem bez jakéhokoliv zhuštění (nakupení). Nemusí si nic více představovat, než že klesá do podzemní říše, tedy do země. Pocit temnoty se ho tam zmocní. Imaginárně si představí lampu, vydávající překrásné světlo, které temnotu prozáří.

Při svých počátečních pokusech mág mnoho neuvidí. Po několika experimentech si na tmu zvykne a postřehne bytosti jemu se podobající. Vytrvá-li ve svých pokusech, pozná, že se bytosti stávají viditelnějšími a při různých jejich pracích jim bude přihlížet. Mág však nesmí žádnou z těchto bytostí oslovit první. Pokud se některá ze zemních bytostí na něho přímo neobrátí a sama ho neosloví, musí se mág chránit pronést první jediné slůvko. Může se stát, že vzájemnou prací budou trpaslíci svádět mága k nějaké poznámce, ke které se však nesmí nechat vyprovokovat, nechce-li se vydat v nebezpečí, že trpaslíci získají nadvládu. Gnómové by pak různými magickými praktikami tohoto živlu mága upoutali v té míře, že by se stal zemním duchem a měl potom sotva kdy možnost vrátit se do svého fyzického těla. Po uplynutí určité lhůty by se mentální páska mezi astrálním a hrubohmotným tělem přetrhla a okamžitě by nastala fyzická smrt. Lékařská prohlídka by zjistila jen srdeční mrtvici.

Mág, jenž magickým školením má sám sebe v moci a dbá tohoto zákona (nepromluvit první), nemusí se ničeho obávat. Naopak, jakmile gnómové začnou sami hovořit, poznají v mágovi bytost jim nadřazenou a stanou se jeho nejlepšími přáteli. Zákon o mlčenlivosti platí jen při prvních návštěvách. Když se gnómové přesvědčí o tom, že je mág svou inteligencí a sílou vůle převyšuje, nejen že se z toho radují, ale stanou se jeho nejposlušnějšími sluhy. Bytosti živlu země jsou člověku nejblíže a slouží mu rády, zejména, když poznají jeho převahu.

Říši gnómů nechť mág navštěvuje tak dlouho, pokud se od jejích obyvatelů může něčemu novému naučit. Žádná kniha neseznámí mága s tolika tajemstvími této říše, jako gnómové sami.

Např. se mág dozví o síle a účinku různých bylin, o ukrytých pokladech, získá magickou moc nad určitými kameny a ještě mnohé jiné. Stane se očitým svědkem všeho toho, co se pod zemí nalézá např. prameny, uhlí, rudy a pod. Kromě toho si od gnómů osvojí různé magické praktiky, které je možno zhodnotit pomocí živlu země.

Časem mág zjistí, že jsou gnómové rozdělení na různé skupiny inteligence. Někteří ho poučí i ve vědě alchymistické. Je-li konečně mág v říši gnómů jako doma, získal-li všechny zkušenosti, které mu tyto bytosti mohly poskytnout, může vyhledat říši sousední, říši vodních duchů.

V magickém zrcadle si opět zjistí tvar a vzezření některého obyvatele vodní říše. Sezná, že vodní bytosti se podobají člověku jak vzhledem, tak i postavou. Většinou jsou to duchově, tzv. rusalky, krásné ženské postavy, ačkoliv jsou mezi nimi i mužští vodní duchově. Při návštěvě vodní říše není proto bezpodmínečně třeba vzít na sebe podobu ženské vodní bytosti a mág se imaginárně promění v rusalku jen tehdy, když ho to těší. Má to onu výhodu, že ho budou rusalky méně obtěžovat, neboť jsou to velmi dotěrné a eroticky silně založené bytosti.

Když je mág duchovně připraven, to znamená, že svého ducha impregnoval vodním živlem, přenese se někam k jezeru nebo k moři, zcela podle svého přání a spustí se do hloubky vody. Ani zde nenarazí hned zpočátku na vodní bytosti. Avšak častým opakováním pokusu, jsa prodchnut přáním přijít s nimi do styku, bude je k sobě přitahovat. Nejdříve se setká jen se ženskými postavami, pohybující se ve vodě zcela volně, tak jako lidé. Zřídka kdy uvidí rusalku nesympatickou. I rusalky jsou - pokud jde o inteligenci - rozděleny na skupiny a ačkoliv jsou všechny překrásné, potká takové, které se vyznačují obzvláštní inteligencí a krásou a jsou tak zvanými vůdkyněmi v říši vodního živlu. Mág uvidí, že kromě svých obvyklých rejů vykonávají tyto bytostí ještě také různé práce. Od bližší ho popisování upouštím, protože mág má možnost se o tom všem sám přesvědčit.

I zde platí zásada, že mág nesmí oslovit vodní bytosti dříve, pokud samy na něho nepromluví, nepoloží mu otázky a pod. Od inteligentních vodních bytostí, se kterými mág vstoupí do styku, se může o vodním živlu dovědět velmi mnoho zajímavého a poučného, že by o tom všem mohl sám popsat celé knihy. Nejen že získá vědomosti o životě ryb, různých vodních rostlin, kamenů nalézajících se pod vodou atd., ale rusalky mu svěří nejrůznější praktiky vodního živlu. Nechť se ale každý mág chrání před svůdnou krásou rusalek a nevzplane k některé z nich natolik, že by ztratil půdu pod nohama. Taková láska by mu byla osudnou.

Tím není řečeno, že by se s rusalkami nemohl pobavit, ale vždy musí býti pamětliv toho, že láska je zákon, ale láska ovládaná vůlí. Svou krásou, líbezností a opojnou erotikou by rusalky dokázaly mága tak uchvátit, že by se mohl stát jednou z jejich bytostí, což by přivodilo jeho fyzickou smrt. Kolík mágů již ztroskotalo na takové nešťastné lásce. Budiž proto mág pevný, neboť ve sféře živlů je tato říše ze všech nejpřitažlivější a kdyby nedokázal svou vášeň krotit, vydal by se vodním duchům úplně.

Dokáže-li mág říši vodních duchů libovolně vyhledávat a naučí-li se od nich vše, co mu může živel vody v hermetickém smyslu poskytnout, obrátí svoji pozornost k další říší, kterou jest říše vzdušných bytostí.

Na rozdíl od říše vodní, jejíž obyvatelé - vodní panny neboli undiny - spojení s člověkem vítají, jsou bytosti vzdušného živlu velmi plaché. I tyto jsou, podobně jako bytosti vodního živlu krásného vzezření, převážně ženského rodu, ačkoliv se mezi nimi vyskytují i bytosti mužské.

Zde nemusí mág vzíti na sebe podobu vzdušné bytosti a může svou vlastní osobu, svého ducha impregnovat živlem vzduchu a vydat se imaginárně do vzdušné oblasti s přáním, přimět bytosti vzdušného živlu k navázání spojení. Nesmí ovšem ztrácet trpělivost, kdyby se mu to delší dobu a častými pokusy nedařilo. Musí stále udržovat myšlenku, aby vzdušné bytosti za každou cenu uviděl, což se mu posléze také určitě podaří.

Nejdříve se mu budou vzdušné bytosti vyhýbat, to ho však nesmí rmoutit. Uvidí překrásné bytosti, hebké a ohebné s nádhernými éterickými těly. Svým duchem se jim musí přizpůsobit, že se též nechá vzduchem unášet. Dříve nebo později ho vzdušné bytosti osloví. I zde musí být mág

opatrný a nesmí žádnou vzdušnou bytost, ať mužskou či ženskou oslovit první. Mohlo by se mu přihodit totéž, jak je uvedeno u předcházejících živlových bytostí.

Dokázal-li mág četnými pokusy navázat styky i s bytostmi živlu vzduchu, zasvětí ho do všech praktik a tajů s tímto živlem souvisejících, o nichž si nezasvěcenec nemůže učinit ani představy.

Jestliže se mág dokonale seznámil s říší vzdušného živlu a jejími bytostmi, ovládá-li dokonale veškeré mu svěřené magické zákony a praktiky, obrátí svůj zřetel ke čtvrté říši živlových bytostí, k říši ohnivých duchů tzv. salamandrů. Tyto musí rovněž dokonale poznat a navázat s nimi kontakt.

Do určité míry se i bytosti ohnivého živlu podobají člověku, mají však některé zvláštnosti, které lidská bytost nemá a proto je radno, aby si mág pomocí svého magického zrcadla vštípil nejdříve důkladně vzezření ohnivého ducha. Zjistí přitom, že salamandři mají menší obličej než lidé a neúměrně tenký a dlouhý krk. Svého vlastního ducha přemístí mág imaginárně do podoby ohnivého ducha, kterou naplní čistým živlem ohně a v duchovní sféře se odebere někam do jícnu sopky, který je nejmarkantnějším domovem ohnivých bytostí.

U předcházejícího živlu vzduchu si mág jistě povšiml toho, že vzdušné bytosti jsou nestálé a že jsou nepřetržitě v pohybu. Ve zvýšené míře je tomu u salamandrů, kteří neustále kolem sebe šlehají plameny. Nechť mág nezapomene na zásadu, že přeměněn v podobu ohnivého ducha nesmí rovněž první oslovit některou z ohnivých bytostí. Podle stupně inteligence jsou ohnivé bytosti rozděleny na skupiny a čím je ohnivý duch inteligentnější, tím krásnější a ladnější je celé jeho vzezření. Lidské bytosti se nejvíce podobají takoví ohniví duchově, kteří mají nejvyšší stupeň inteligence a mág se pochopitelně bude snažit navázat styk s těmi nejinteligentnějšími. Se zřetelem k praktické magii pozná mág vše, co se živlem ohně dá v tomto směru dosáhnout.

Poznal-li mág také ohnivé bytosti, respektive jejich vůdčí duchy v kráterech, dosáhl-li s nimi spojení a dověděl-li se od nich vše, co samy ví a o čem ho mohly poučit, může vyhledat také ohnivé bytosti, zdržující se v nejhlubším středu naší země. Tito salamandři mají mnohem větší znalosti než ohnivé bytosti v kráterech.

Když konečně mág vyčerpal veškeré vědění týkající se ohnivého živlu, může s klidným svědomím říci, že se stal neomezeným pánem veškerých živlových principů.

Návštěvami u bytostí všech živlů mág pozná, že každá živlová bytost, byt by byla sebevíce inteligentní a měla sebevětší znalosti, sestává pouze z jediného živlu, kdežto člověk je složen ze čtyř živlů a kromě toho ještě z pátého živlu, kterým jest božský princip. Na základě tohoto poznání teprve jasně pochopí, proč je psáno v bibli, že člověk je nejdokonalejší bytostí všech tvorů a že je stvořen podle obrazu božího. Tím je také opodstatněna touha všech živlových bytostí po nesmrtelnosti, kteroužto přednost člověku závidí. Je přáním každé živlové bytosti dosáhnout též nesmrtelnosti a mág je schopen živlové bytosti tuto možnost propůjčit. Není zatím možno vypisovat podrobně způsob provedení, avšak každý mág bude mít tolik dobré intuice, že na to přijde sám.

Mágovy vlastní zkušenosti mu dají poznat, kolík může od živlových bytostí získat. Veškeré získané zkušeností pak přenese do paměti tj. do hmotného těla a využije jich prakticky i na hmotné úrovni. V oboru přírodní magie dokáže mág potom provést před zraky nezasvěcenců hotové divy.

Učinil-li mág další pokroky v tom, že důkladně poznal a dokonale ovládá všechny čtyři říše živlů a jejich obyvatele a že své zkušenosti o mnoho dalších rozšířil, může vědomě vejíti ve styk se svým duchovním učitelem (Guruem) neboli ochranným duchem. Jak jsem již v kapitole, týkající se pasivního styku s neviditelným světem uvedl, má každý člověk ochranného ducha, který je mu dán na cestu Božskou Prozřetelností a který bdí nad jeho duchovním vývojem.

Mág vešel poprvé ve spojení se svým ochranným duchem prostřednictvím pasivního styku. Pomocí své jasnovidecké schopnosti mohl svého ochranného ducha vidět buď v tranzu nebo v magickém zrcadle, když si přál dosáhnout tohoto kontaktu. Nyní však mág již pokročil natolik, že může se svým ochranným duchem vstoupit na mentální úrovni ve viditelný styk. Prakticky je to snadno proveditelné, jestliže se ovšem ochranný duch neprojevil jíž sám takovému mágovi, jenž mentální putování dokonale ovládá.

Praxe viditelného spojení s ochranným duchem pouze vyžaduje, aby si mág v duchu představil, že je - stoje rovně jako svíčka - jakoby vírem uchvácen a nesen do výše. I obrácený postup si může mág případně představit a to tak, že není nesen do výše, nýbrž, že je - lehký jako pírko - od země odražen. Budiž ponecháno koncentračnímu pochodu každého jednotlivce, pro kterou metodu se rozhodne.

Když se mág se svým duchem vyzdvihl, stoupá stále výš, až mu země připadá být již jen malou hvězdou a on - vzdálen zeměkouli - se vznáší v univerzu. Koncentruje se přitom na přání, aby se mu jeho duchovní ochránce zjevil, nebo, aby jím byl přiváben. I když ne hned, tedy zcela jistě po několika pokusech se mág setká se svým vůdcem nebo ochranným andělem, podle toho, jak ho kdo nazývá.

První setkání je pro mága obzvláště velikou událostí, neboť má od oné chvíle možnost být se svým duchovním ochráncem ve stálém spojení. První otázkou mága bude, kdy, jak a za jakých okolností může se svým ochranným duchem vždy vstoupit ve spojení. Pokynů vůdce musí každý mág bezpodmínečně uposlechnout. Od tohoto okamžiku převezme duchovní ochránce další vedení mága.

Jakmile došlo ke spojení s Guruem, nastoupí mág poslední etapu mentálního vývoje a jelikož mu hmotný svět nemá již co říci a co poskytnout, vyhledá sféry jiné. Provede to stejným způsobem, tj. že se v kolmém postoji odrazí od země a soustředí se na sféru, kterou hodlá vyhledat. Podle jeho vůle bude touto přitahován. Jelikož jeho duch nezná ani času ani prostoru, může v současném okamžiku vyhledat buď sám nebo v doprovodu svého ochránce každou sféru. Podle kabalistického stromu života vyhledá podle pořadí nejdříve sféru měsíční, po ní sféru Merkura, dále sféru Venuše, sféru Slunce, Marsu, Jupitera a konečně i sféru Saturna. Ve všech sférách se setká s tamějšími bytostmi, pozná prakticky tam vládnoucí zákony a veškerá tajemství.

Dospěl-li mág tak daleko, že může navštěvovat a ovládat celé univerzum tj. sférickou planetární soustavu bytostí, je tím jeho mentální školení ukončeno. Stal se z něho dokonalý mág, bratr světla, skutečný zasvěcenec, který arci dosáhl mnoho, ale ještě ne všechno.

Magický výcvik duše

V teoretické části této učební osnovy se zmiňuji o pojmu Boha. Pokročilý mág může s uskutečněním tohoto pojmu již započít. Dříve než přikročí k praktickému zpracování tohoto posledního úseku svého vývoje, nechť se přesvědčí, zdali astrální školení všech stupňů dokonale ovládá, zdali dosáhl absolutní magické rovnováhy a zušlechtil svoji duši natolik, aby v ní mohl Bůh přebývat.

O praktickém spojení s Bohem mluví mnoho církví. Většina jich zastává názor, že se postačí k Bohu modlit, uctívat Ho a vzdávat Mu díky, čímž může dojít ke spojení. Ovšem mágovi, jenž se poctivě propracoval svízelnou cestou vývoje až k tomuto stupni, toto tvrzení církví nepostačí. Bůh je pro mága absolutní Pravdou, je pro něho to Nejvyšší, Nejzákonitější, co vůbec může existovat. Proto také mág hned z počátku svého zasvěcení na svém vzestupu plně respektoval tuto zákonitost se zřetelem na univerzální zákony, těmito zákony se řídil a vědomě je v sobě pěstil. V této univerzální zákonitosti musí být Bůh chápán.

Každý mág ať křesťan, žid, buddhista, muslim, hind, brahmán nebo vyznavač jiné církve, jde-li cestou zasvěcení, musí při svém pojmu o Bohu univerzální zákonitost bezpodmínečně respektovat.

Křesťan bude mít za svůj nejvyšší ideál Krista, bude ho uctívat a přizná mu rovněž všechny čtyři základní vlastnosti, základní kvality nebo aspekty, které se vyznačují Všudypřítomností. Ony čtyři základní vlastnosti jsou:

Všemohoucnost, Moudrost nebo Vševědoucnost, Všeláska nebo Milosrdenství a Nesmrtelnost. Ve svém Kristu nebude tudíž mág manifestovat pouze jedinou kvalitu, nýbrž

s ohledem na univerzální zákony a analogii čtyř živlů bude v Kristu vidět a uctívat nejvyšší Božství. Totéž platí o přívrženci Buddhismu nebo jiné náboženské nauky. Jestliže mág správně pracuje a je magicky zralý, vybuduje svůj božský princip podle těchto čtyř základen s jejich základními vlastnostmi živlům odpovídající a těmito čtyřmi základními aspekty svého Božství bude zastupovat svůj nejvyšší názor o Bohu.

Představu svého Boha nemusí upnout na nějakou právě žijící nebo kdysi žijící osobnost, nýbrž představa může být i symbolická. Jestliže si mág zvolí za symbol svého nejvyššího Božství Krista, Budhu, Dévi, Slunce, Světlo nebo Plamen nebo cokoliv jiného, je to v postatě totéž. Nejde zde ani tak o představu jako spíše o kvalitu, kterou do své představy vloží. V každém případě musí pro mága jakéhokoliv náboženského vyznání být jeho představa o Bohu to Nejvyšší, Nejmilejší, Nejcennější a Nejuctivatelnější, nad kterým již nic vyššího nemůže existovat.

Ke styku respektive ke spojení se svým Bohem může dojít čtverým způsobem. První způsob je mysticko-pasivní, druhý magicko-aktivní, třetí konkrétní a čtvrtý způsob je forma abstraktní. Pravý mág má ovládat všechny čtyři způsoby. Pro svůj pozdější trvalý styk může pak volit způsob, jemu nejlépe vyhovující.

Mysticko-pasivní formu spojení s Bohem sleduje většina svatých a všichni věřící, jimž se v náboženském zanícení nebo v extázi božský princip jakkoli projevil. Projevení Boha se řídí vždy podle nejvyššího nazírání mága. Křesťanovi se zjeví Bůh v některém známém symbolu např. v podobě Krista, bílé holubice, Ducha svatého, v podobě kříže atd. Tyto podrobnosti nejsou ani tak důležité, jako je spíše důležitá božská vlastnost, ve které se Bůh jednotlivci projevuje. Jak hluboko, intenzívně a pronikavě se Bůh jednotlivci projeví, závisí na jeho duchovní a duševní zralosti. Tento způsob zjevení Boha prožívají všichni ti, kdož přijdou hlubokou meditací nebo modlitbou do tzv. extatického stavu. Všichni mystikové, teosofové, Bhakti-yogíni atd. vidí v této formě zjevení Boha dosažení svého vytouženého cíle. V historii nalezneme mnoho záznamů o tomto mystickém spojení s Kristem a není proto třeba je jednotlivě uvádět.

Druhý způsob zjevení Boha je magicko-aktivní, který prožívá většina mágů. Školený mág se snaží přiblížit svému Bohu voláním, respektive vstoupit s ním do styku. I zde jde o formu extatickou s tím rozdílem, že se nedostavuje jako průvodní jev, jako je tomu u prvého způsobu zjevení, nýbrž dochází k němu vědomě stupeň za stupněm. Při tomto způsobu zjevení spěje nitro, to jest duch mága polovinu cesty vzhůru k Bohu a druhou polovinu jde Bůh mágovi vstříc. Volání Boha tímto magicko-aktivním způsobem je volání teurgické, skutečně magické, které si mág smí dovolit jen tehdy, když dosáhl pravý stupeň zralosti. Je věcí jednotlivce, jak volání provede, protože není pro to zvláštní metody.

Jak mysticko-pasivní, tak i magicko-aktivní volání Boha se může dít buď konkrétní nebo abstraktní formou. Při konkrétním volání dá mág svému Bohu určitou podobu, kdežto abstraktní volání spočívá na představě abstraktní božské ideje (božských vlastností).

Praxe jednotlivých možností zjevení božského pojmu je velmi jednoduchá. Medituje-li mág v odpoutání, tedy v akášickém principu, tj. v tranzu o svém Bohu a o Jeho Vlastnostech (Ctnostech), a zjeví-li se mu při této meditaci očekávaný božský symbol, jde v tomto případě o mysticko-pasivní způsob zjevení Boha. Volá-li ale mág pomocí své plastické meditace buď mimo sebe anebo v sobě jednotlivé vlastnosti Boha bez ohledu na to, zdali má pro tyto vlastnosti formu konkrétní nebo abstraktní, jedná-li se o magicko-aktivní způsob volání Boha.

Kdo ve svém vývoji dospěl až k tomuto bodu, může kromě mysticko-pasivního spojení s Bohem dosáhnout i spojení magicko-aktivního. Proto dávám přednost metodám, týkající se konkrétní i abstraktní formy, které může mág ovládat. Velmi dobré předběžné cvičení ke konkretizování Boha spočívá v tom, postavit před sebe obraz, sošku nebo symbol uctívajícího Božství.

Mág, sedě v ásaně, zírá intenzivně na obraz tak dlouho, až se mu - zavře-li oči - obraz objeví. Při zírání na obraz jeho uctívaného Božství může potom toto Božství také na vedlejší bílé ploše opět vidět. Toto zobrazování Božství napomáhá mágovi k zjevování se jeho Boha.

Nechť toto předběžné cvičení opakuje tak dlouho, až si dokáže v každé době, za každé situace a na každém místě bez jakékoliv námahy své uctívané Božstvo živě představit. Představovaný obraz může potom spojit s dotyčnými božskými vlastnostmi. Nedokáže hned na poprvé spojit svůj obraz se všemi čtyřmi základními božskými vlastnostmi, o nichž meditoval v předběžném stupni. Vezme tedy jednu vlastnost po druhé. Konkretizování božské vlastnosti do představovaného obrazu je velmi důležité a musí být tak dlouho opakováno, až mág své Božství vybavené všemi čtyřmi vlastnostmi skutečně pocítí. Jakmile toho mág dosáhl, představí si svůj uctívaný obraz nikoliv jako obraz, nýbrž s veškerou intenzitou skutečně žijící, působící, zářící, jakoby Božství, jeho osobní Bůh stál vskutku před ním. To je tak zvané konkrétní spojení s Božstvím mimo sebe. Čím častěji mág tuto metodu opakuje, tím silnější a působivější bude před sebou mít vizuální procítěné Božství.

Je-li si mág jist tím, že vše, co o pojmu Boha a jeho realizaci rozumí, vložil do svého uctívaného obrazu, nechť si myslí, že toto živé Božství, které před ním v plné záři stojí se všemi čtyřmi základními vlastnostmi, zaujímá celé jeho tělo, že tedy do něho vstupuje a zastává místo jeho duše. Toto nechť mág opakuje tak často, až v sobě ucítí Božství tak silně, že při této metodě ztratí své osobní vědomí a považuje sám sebe za představované Božství.

Častým opakováním tohoto splynutí s Božstvím převezme mág vlastnosti, které do svého obrazu konkretizoval. Nepůsobí v něm již jeho osobní Já, nýbrž jeho Božství. Zažije-li takto konkrétní božské splynutí jeho osobního Boha a z úst mágových nemluví již jeho vědomí, jeho duše, jeho duch, nýbrž v něm se projevující Duch Boží. V téže okamžiku splývá mág se svým Bohem, stává se po dobu splynutí sám Bohem a je účasten všech základních Vlastností jeho s ním spojeného Božství.

Metoda konkretizování spojení s Bohem je pro další magickou praxi velmi důležitá, neboť mág se musí umět spojit tímtéž způsobem také s Božstvím jiného náboženství. Tuto praxi vyžaduje jak zaklínací magie, tak i teurgie, neboť jedině takto může mág spojení s Božstvím kdykoliv přivodit a podřízené bytosti přimět k provádění jeho vůle.

Je samozřejmé, že je tímto způsobem mág schopen spojit se s božským principem v té míře, že veškeré síly konkretizovaného Božství, s nímž se duševně spojí, jsou vlastní i jemu a zůstanou vněm jako vlastnosti tehdy, když s představou není přímo spojen. Tyto božské vlastnosti nazýváme my zasvěcenci magickými schopnostmi, silami nebo Siddhis.

Ovládá-li mág dobře konkrétní spojení s jeho představovaným Božstvím započne s uskutečňováním abstraktní formy spojení s Bohem. Z počátku může božskou ideu vázat na pomocnou představu jako např. na světlo, oheň apod., později od ní upustí a promítne nejdříve mimo sebe a pak ve svém nitru a výhradně jakost božské vlastnosti. Tuto váže rovněž nejdříve na tělesný orgán živlům odpovídající, takže pocítí abstraktně např. Všemohoucnost v hlavě, Lásku v srdci atd.

Častým opakováním tohoto cvičení se mág s abstraktní božskou ideou ztotožní natolik, že představa tělesné části nebo oblasti odpadne. Nyní může ony čtyři základní vlastnosti sloučit v jednu jedinou ideu, která nechá pojem Boha v nejvyšší možné formě prožívat v jeho nitru. Vytrvalými cviky manifestací Boha prohloubí, takže si bude připadat být sám Bohem. Tak dalece musí jít splynutí s Bohem, že po dobu meditace mág nepocítí Boha ani mimo sebe ani v nitru. Subjekt a objekt se musí vzájemně prolínat a mág si uvědomuje pouze toto jediné: „*Jsem Bohem*“ nebo jak praví Ind ve svých Védách:

„*Tat tvam asi / To jsi Ty!*“

Dospěl-li mág až sem, ukončil po astrální stránce svůj magický vývin. Dalšími cviky potřebuje své meditace již jen prohlubovat a své Božství zesilovat.

STYK S BOHY

Jakmile mág v uskutečňování Boha dospěl tak daleko, že se může spojit s každým Božstvím, s každou Inteligencí a s každou vysokou Božskou Bytostí, je schopen působit v jakékoliv sféře nikoliv jako mág, ale jako Bůh.

Tím zakončuji magický výcvik duše posledního stupně. V tomto směru nemám mágovi již co říci, neboť se stal zajedno s Bohem a co ve svém božském spojení vysloví nebo rozkáže je tolik, jako by to byl vyslovil Bůh sám. Mág se nyní podílí na všech čtyřech základních vlastnostech jeho Boha, s nímž je spojen.

Magický výcvik těla

BRAHMA a SHAKTI

Znalec jiných zasvěcovacích soustav nalezne při porovnání s touto mojí učební osnovou určitou paralelu, protože se musí všechny cesty v pravdě shodnout. Jako příklad zde uvádím indickou jógickou soustavu, týkající se hadí síly, která se shoduje se soustavami egyptských mystérií mnou uvedenými.

U Kanadalini-jógy je žák svým Guruem nabádán k tomu, aby meditoval o Muladhara-centru, které se nalézá v kostrči a aby zde prováděl cviky Pranayamy. Probereme-li symboliku Muladhara-centra shledáme, že toto středisko má tvar čtyřúhelníku žlutě zabarveného s rudým trojúhelníkem uvnitř. Střed trojúhelníku vyplňuje fallos (mužský úd), který je třiapůlkrát ovinut hadem. Mualdhara-centrum je první, nejprimitivnější a nejhmotnější centrum, zobrazeno tím, že jeden z rohů vyplňuje slon s příslušnou Bohyní.

Tento symbolický vyjadřovací způsob v Indii nazýván Laya-jógou je naprosto jednoznačný a je zasvěcovacím klíčem k prvnímu stupni v józe. Popsaný znak má různé výklady, z nichž nejsprávnější je ten, že čtyřúhelník zastupuje princip země, trojúhelník ony tří hroty nebo říše (hmotný, astrální a mentální svět), fallos sílu plodící (imaginaci) a had představuje cestu vědění. Že princip země sestává ze čtyř živlů je žákovi již známo a není proto třeba dalších komentářů. Žák jógy musí především poznat a ovládat ony tři světy tj. hmotný, astrální-duševní a mentální-duchovní svět.

Muladhara-čakra je tudíž pouhým zasvěcovacím diagramem, odpovídajícím první tarotové kartě. Žádný žák v Indii neobdrží tak jasnou definici a musí k ní dospět sám tehdy, když Muladhara-centrum ovládá tj. když na své duchovní cestě dosáhl vývoje, který odpovídá tomuto diagramu.

Ne nadarmo je Muladhara-centrum nazýváno centrem Brahmovým, neboť v tomto vývojovém stadiu pozná žák jógy Brahmu, tedy Božství ve své nejjemnější manifestaci.

Brahma je ono Věčné, Nevyzpytatelné, Nedefinovatelné, Univerzální, ono Stálé a Klidné, je tedy část pozitivní. Brahma netvoří sám ze sebe, a vše stvořené je prací jeho Shakti, prací ženského principu. V Muladhara-centru je tudíž Shakti znázorněna hadem, který se ujímá síly tvořivosti zobrazeného fallose, tj. imaginace.

O tomto centru by se dalo ještě mnohé říci, ale vyvinutému mágovi postačí tyto vysvětlivky, aby poznal, že mají náboženské a zasvěcovací soustavy společnou paralelu. Imaginace je Shakti čili síla Kundalíni, kterou mág musí soustavně pěstovat. Při pohledu na celou tuto desetistupňovou vývojovou soustavu přijde mág nato, že právě tato tvořivá síla, síla fallose, tedy imaginace a její vývoj hrají ve vývinu největší úlohu.

Magický výcvik těla jsem ukončil již v devátém stupni, takže v této kapitole pohovořím již jen o vývinu některých okultních sil, které mág arci nemusí všechny ovládat, ale v jeho vývinu mu nesmí být nic podivné a každý okultní fenomén musí umět správně vysvětlit.

SUGESCE

V kapitole o podvědomí hovořím o tomto tématu natolik, že podrobně popisuji autosugesci čili ovlivňování sama sebe. Tatáž pravidla platí i pro sugesci jiných osob. Je však podmínkou, aby sugestivní formulka zněla přesně, v přítomném čase a v rozkazovacím způsobu. S ohledem na svůj duchovní vývin vloží mág každému, kdo zralosti nedosáhl žádanou sugesci do podvědomí. Není vždy bezpodmínečně třeba pronášet sugesci hlasitě, nýbrž stačí opakovat ji v myšlenkách (telepaticky).

Provádět sugesci i na největší vzdálenost není pro mága těžké. Může tak učinit dvojím způsobem. Buď svým duchem vyhledá dotyčnou osobu, aby ji (nejlépe ve spánku) sugestivně ovlivnil, nebo překlene mezi sebou a subjektem pomocí akášického principu vzdálenost, aby mohl sugestivně pracovat. Není třeba zvláště upozornit, že při dálkových sugescích může mág také použít magického zrcadla. Je samozřejmé, že působení sugesce může býti uděleno nejen pro přítomnou dobu, ale i pro dalekou budoucnost, to znamená, že doba subjektivního působení musí být vložena do podvědomí subjektu.

TELEPATIE

je obor podobný sugesci. Přenést svoje myšlenky na kohokoliv je pro mága maličkostí. Potřebuje při tom dbát pouze na to, že musí myšlenky vštípit duchu dotyčné osoby a nikoliv tělu a také ne duši. Mág si představí ducha osoby, tj. že si hmotné a astrální tělo odmyslí a zaměstná se pouze jejím duchem, kterému myšlenku vštípí. přitom má na vůli vnuknout subjektu, že jde o jeho, (tedy mágovu) myšlenku nebo o myšlenku jiné osoby. Může ale také ponechat příjemce v domnění, že myšlenka vznikla v něm samotném. Na to vše musí mág vzít při přenosu myšlenek zřetel.

Nejen myšlenky, ale i city se dají přenést jak v bezprostřední blízkosti, tak i na největší vzdálenost. Mág jistě nikdy nepustí ze zřetele, že pomocí svých magických sil má přenášet jedině dobré myšlenky a city. Jsem přesvědčen o tom, že žádný mág se nepropůjčí k tomu, aby svých schopností zneužil. Je samozřejmě možné vsugerovat někomu myšlenky i proti jeho vůli. Jelikož mág ovládá živly, může v telepaticky ovlivněné osobě myšlenky vypojit a vštípit jí myšlenky podle svého přání.

HYPNÓZA

Vedle sugesce a telepatie je to hypnóza, pomocí které může býti lidská bytost uvedena násilně do spánku a zbavena své vlastní vůle. Z magického hlediska je hypnóza hodná zavržení, pročež by se mág měl na tento obor méně zaměřit. Není tím ovšem řečeno, že by mág nedokázal kohokoliv uspat. Praxe je velmi jednoduchá.

Mág potřebuje pouze svou vůlí nebo pomocí elektromagnetického fluida funkci ducha vypojit a v tutéž chvíli se dostaví spánek. Zdali při tom mág použije telepatickou nebo sugestivní představu myšlenek je již věcí vedlejší. Obojí mu může sloužit jako pomůcka, není ale od nich odvislý. Téměř všechny knihy pojednávající o hypnóze doporučují použití telepatie a sugesce. Kdo ovládá síly, nepotřebuje ani jedno ani druhé, neboť v okamžiku, v němž si tělo a duši pokusné osoby odmyslí tj. nedbá ani jednoho ani druhého, a pomocí imaginace vypojí nebo ochromí vůli dotyčné osoby, upadne okamžitě do bezvědomí nebo spánku. Tímto způsobem uvolněné podvědomí je pak přístupno sugescím všeho druhu.

A právě tento akt násilnosti, toto zasažení do individuality člověka se z magického hlediska nedoporučuje a mág přikročí k hypnóze jakéhokoliv druhu pouze tehdy, jestliže tím sleduje výhradně šlechetné cíle např. hodlá-li svému objektu udělit sugesce s obzvláště silnou působivostí. I kdyby pokusná osoba si výslovně přála být hypnotizovaná, má mág podle možností od toho

upustit. Pravý mág nebude nikdy provádět hypnotické experimenty jen proto, aby ukojil zvědavost nebo chtivost jiných.

Ve chvílích velkého nebezpečí může školený mág přivodit tak zvanou hypnózu úleku tím, že nechá elektromagnetickým fluidem bleskovitě ochrnout na několik okamžiků ducha svého protivníka. V životě mága toho sotva kdy bude třeba. Vědecky bylo dokázáno, že je možno hypnotizovat i zvířata. Při hypnóze zvířete zasáhne mág instinktivní stránku, načež i to největší a nejsilnější zvíře upadne okamžitě do bezvědomí.

DAVOVÁ PSYCHÓZA FAKÍRŮ

která nachází četné obdivovatele a je prováděna indickými fakíry a kejklíři, není pro mága žádným problémem. Fakíři, zabývající se těmito experimenty, neví většinou ani sami, jak dochází k jejich uskutečnění, neboť tajemství těchto experimentů je tradiční a přechází z jedné generace na druhou. Je-li určitý prostor, místo atd. naplněn akášickým principem, jsou akášou prodchnuti i všichni přítomní, takže vládne tento princip v každém jednotlivci. Jelikož je akáša principem příčiny, musí se vše, co do akášického principu bylo vloženo, uskutečnit. Na základě tohoto zákona je davová psychóza fakírů, kteří svým divákům předvádějí různé scény, snadno vysvětlitelná. Tutéž davovou hypnózu dokáže i mág přivodit popsaným způsobem.

Tradičním slovem nebo tradiční formulí přivolá fakír do místností akášu a vloží do tohoto principu obrazy, které si přejí diváci vidět. Tento experiment se nepřetržitým opakováním již natolik zautomatizoval, že fakír nemusí použít ani imaginace ani akáši, tím méně postupu děje. Jemu stačí vyslovit akášickou formuli, aby diváky dostal do své moci, načež potřebuje jen tiše krátkými větami, tantry atd. vyslovovat postupně děj, který je diváky žádán a diváci vidí postupně celý děj v obrazech. Takové formule jsou potom opravdu formule kouzelné, neboť jejich tajemství přechází tradičně po celá staletí z jedné rodiny na druhou. Majitel takové tradiční formule pak ani sám neví, jaké síly jejich vyslovením dává do pohybu. Je mu pouze známo, že při vyslovení té či oné formule se to nebo ono stane, aniž by pátral po příčině. Takový přeludný akášický jev obdivují pak obyčejně lidé, kteří nemají o vyšších magických zákonech ani potuchy. V Indii je takové kouzelnické představení pouhou obchodní záležitostí. Kdyby někdo při takovém kejklířském představení celou scénu fotografoval, byl by velmi zklamán, až by zjistil, že na deskách není zcela nic z toho, co bylo diváky viděno, nýbrž že vykazují jen samotného fakíra (s jeho eventuálními průvodci) tiše sedícího a usmívajícího se.

Tento zdánlivě nejtajnější experiment je tudíž na základě zákona magie snadno vysvětlitelný a zůstává věcí jednotlivce, chce-li se tímto experimentováním zabývat nebo se dokonce na to specializovat. Pro další magický vývin a magický vzestup jsou tyto experimenty absolutně bezvýznamné. Zmiňuji se o nich jen proto, aby si mág mohl o nich učinit obraz a měl pro ně z magického hlediska správné vysvětlení.

ČTENÍ MYŠLENEK

Problém čtení myšlenek zavdal příčinu k mnohé propagandě. Pro mága je tento problém věcí samozřejmou, kterou považuje za méně cennější průvodní jev svého duchovního vývinu. Čtení myšlenek se řídí postojem mága a může být obrazné nebo intuitivní. Je samozřejmé číst myšlenky nejen osoby v bezprostřední blízkostí se nacházející, ale i tehdy, když je osoba na míle vzdálená, což není ničím jiným, než zrealizované působení v akáše. Každá myšlenka, každé slovo a každý čin zanechávají ve světě příčiny tj. v akáše přesné otisky. Hovořím o tom již v kapitole, pojednávající o akáše.

Zaměří-li se mág na ducha té které osoby a naplní sebe akášou, může číst myšlenky přítomnosti a hledí-li se svým nejvnitřnějším přáním nazpět, může bez jakékoliv námahy zachytit i

myšlenky nejhlubší minulosti. Zaměstnal-li se mág čtením myšlenek delší dobu a je-li vtom dostatečně zběhlý, může číst hravě každou, i sebevíce skrytou myšlenku. Myšlenky se tvoří intelektuálně nebo imaginativně. Snadněji se dají číst imaginativně tvořené myšlenky. Schopnosti dokonalého čtení myšlenek dosáhne mág pouze tehdy, když se stal neomezeným pánem nad svým duchem a tudíž i pánem svého myšlenkového života. Toto jest základní podmínkou. Jinak dokáže zachycovat myšlenky jen částečně a to jen myšlenky afektivní. Čtení myšlenek není žádný problém, vyžaduje pouze styk ducha s duchem. Mág se musí jako duch sám cítit, což snadno dokáže na základě absolvovaných cvičení předběžných stupňů. Mezi sebou a dotyčnou osobou naváže kontakt tím způsobem, že si tělo a duši odmyslí a zachytí veškeré myšlenky, které si přeje vědět.

PSYCHOMETRIE

Je schopnost spočívající v tom, vypátrat z libovolného předmětu, dopisu, klenotu, starožitnosti jak přítomnost, minulost a podle přání i budoucnost a zjistit všechny s dotyčným předmětem související události minulé, nynější i budoucí.

Pro mága, jenž tuto učební soustavu prakticky absolvoval a své astrální smysly ve vidění, slyšení a cítění dobře vyškolil, je tato schopnost průvodním jevem vyvinutých astrálních smyslů a je velmi snadno proveditelná. Předmět, který hodlá prozkoumat vezme buď do ruky nebo ho položí na místo svého těla, které je pro důkladné zjištění směrodatné. Chce-li události vidět v obrazech, tj. probádat je vizuálně, přitiskne předmět k čelu. Při inspirativním tj. akustickém zjišťování položí předmět na místo, kde se nalézá srdce a hodlá-li předmět prozkoumat po stránce citové nebo intuitivní, položí ho na solar-plexus nebo ho drží prostě v ruce. Nyní se soustředí na to, co chce o předmětu vědět a uvede se do akáši nebo do tranzu. Svým duchovním zrakem, sluchem nebo citem sleduje jednotlivé události minulosti, přítomností a budoucnosti. Mág může vzít na pomoc i své magické zrcadlo.

Tímto způsobem může např. ze starožitností zjistit všechny s nimi související události, jako by je viděl ve filmu nebo v panorámatu. Má samozřejmě možnost vidět v každém dopise, který obdrží buď on sám nebo jiné osoby od známých nebo neznámých, nejen pisatele, ale čte hravě i myšlenky, které v duchu píšící osoby vyvstaly. Krátce řečeno mág může číst mezi řádky každého dopisu.

K psychometrii náleží též schopnost navázat hmotné, duševní a duchovní spojení s osobou, která s tím neb oním předmětem přišla do styku, protože je jakýkoliv předmět jakýmsi pojítkem mezi tělem, duší a duchem mága a dotyčné osoby. Nesporně může mág pomocí předmětu číst i myšlenky té které osoby na největší vzdálenost. Zároveň má možnost poznat i duchovní stránku dotyčné osoby, její povahové vlastnosti a vyzkoumat bez námahy ve světě akáši její duševní vývoj. Totéž platí samozřejmě i po stránce hmotné, takže zjistí minulost, přítomnost a budoucnost, utvoří-li se zřetelem k akáše mezi svou duší a duší dotyčné osoby příslušné pojítko.

Určitý druh psychometrie s nepatrnou odchylkou je takzvaná psychografie, která pro mága nemá arci valného významu a z řečeného vyplývá. Zmíněným pojítkem je možno zjistit a poznat nejen odesílatele např. dopisu ve všech fázích a věcech, ale dotyčný předmět může sloužit mezi dotyčnou osobou za tím účelem, aby tato mohla býti eventuálně duchovně, duševně a i tělesně ovlivňována. Z toho všeho je patrno, že psychometrie je vlastně podřadnou schopností nám již známého jasnozření.

OVLIVŇOVÁNÍ PAMĚTI

Jak již víme, je paměť intelektuální vlastnost, kterou má každý člověk, jehož pět smyslů je neporušeno. Paměť je ale zároveň příjemcem myšlenek a idejí z mentálního, tedy akášického světa.

Je nám známo, že veškeré myšlenky a ideje se vtisknou do akáši a z akáši a mentální sféry je paměť svou přijímací vlastností přivolá opět do vědomí. Jelikož je mág pánem v akáše, může paměť ovlivňovat přímo i nepřímo. Přímý způsob je ten, že posiluje pomocí příslušného živlu nebo elektromagnetického fluida, také jen pouhým ovlivněním podvědomí, paměť imaginací. Může ale také, má-li na zřeteli paměť, pomocí imaginace určité ideje, myšlenky a vzpomínkové obrazy ve vědomí, tedy i v paměti, podle svého přání snadno vymazat, vypojit, zeslabit. Nepřímý způsob ovlivňování paměti spočívá v tom, že akášickým principem působí mág na paměť nepřímo.

Mág, jenž v akáše vidí veškeré obrazové a myšlenkové pochody každé osoby, může tyto pomocí imaginace nechat vyblednout, může je vymazat, nebo pojítko mezi obrazy v akáše a dotyčnou osobou rovněž pomocí imaginace zničit, odpojit nebo zeslabit. Jelikož má mág možnost odejmout tímto způsobem každé osobě paměť, varuji důtklivě před zneužitím a nikdo, komu jde o etický vývin, se nesníží k podobnému činu. Této schopnosti použije mág jen tehdy, chce-li u někoho zeslabit nebo zcela vymazat smutné zkušenosti nebo neblahé zážitky, které zanechaly v paměti hluboké stopy. V takovém případě může mág vykonat mnoho dobra tím, že zastře mnohý srdcebol, mnohou smutnou vzpomínku, přes kterou se některá osoba nedokáže sama přenést. Toto může mág provést i sám na sobě, jestliže se kdysi dožil velkých zklamání a jiných duševních otřesů, případně před jeho magickým vývinem, které se vždy znovu vrací do paměti. Vymaže-li tyto obrazy v akáše, nemohou se do jeho paměti již nikdy vrátit. Dokáže-li ale zvítězit nad nimi svou vůlí, autosugescí nebo jinými metodami, nemá zapotřebí zasáhnout drastickým způsobem do akáši, aby nechal nepříjemné obrazy zmizet. Patologický jev, týkající se ztráty paměti, je možno vysvětlit tím, že bylo spojení s mentálním světem, tudíž i s akášou občas ochromeno. Tento stav je však již disharmonie, je to choroba, porucha ducha, jestliže nastal různými příčinami, jako je leknutí apod.

PŮSOBENÍ V AKÁŠE

Právě tak, jak je možno podle předběžné kapitoly v akáše paměť ovlivňovat a určité vzpomínkové obrazy vymazat, může dobře školený a velmi vyspělý mág podle okolností vymazat v akáše nejenom určité ideje a vzpomínkové obrazce, nýbrž pomocí své vůle a imaginární síly i příčiny v akáše zaznamenané, které mají osudový vliv u něho a u jiných osob. Učiní to ovšem za předpokladu, že své počínání může dostatečně odůvodnit. Jestliže vymaže příčinu, kterou si ten či onen v životě sám utvořil, musí ji vyměnit za jinou, která bude mít na osud dotyčného určitý vliv. Tento zásah do osudu člověka, ať se jedná o samotného mága nebo o někoho jiného, se nesmí stát z lehkovážnosti.

Mág si dovolí takový zásah pouze tehdy, jestliže své počínání může Boží Prozřetelností dostatečně odůvodnit. Vymazání jedné příčiny a utvoření nové, ať více či méně příznivé se dá nejlépe provést elektromagnetickým voltem, jehož praxe je uvedena v devátém stupni magického výcviku těla.

Jsou ještě jiné metody, které vesměs spočívají na vůli a nezbytné imaginaci a mág si je může podle vlastního uvážení sám určit. Jedno je jisté a sice okolnost, že mág je schopen změnit osud, příčiny a tudíž i hříchy (co ovšem církve za hřích považují, neboť hříchy jsou morální názory církví). Již Kristem to bylo naznačeno slovy: „*Komu hříchy odpustím, tomu zůstanou odpuštěny*“.

IMPREGNACE MÍSTNOSTI NA VZDÁLENOST

O impregnování místností, kde se mág v impregnovaném prostoru sám zdržuje, jsem již hovořil a doporučil různé pomůcky, jako např. magické zrcadlo s fluidickým kondenzátorem. Nezmínil jsem se však ještě o tom, že mág může impregnovat místnost i na vzdálenost. Má k tomu dvě možnosti.

Prvá možnost spočívá v tom, že svým duchem nebo i svým astrálním tělem vyhledá a navštíví místnost bez ohledu nato, kde se tato nachází a provede v ní pomocí imaginace žádoucí impregnaci. Pro impregnaci samotnou platí samozřejmě tatáž pravidla, která jsem již uvedl v příslušné kapitole. Při druhé možnosti spojí mág pomocí akáši místnost, kterou hodlá impregnovat se svou místností, takže obě místnosti v akáše splývají. Spojením jedné místnosti s druhou se dá překlenout i největší vzdálenost. Čím mág impregnuje vlastní místnost, to přechází i na místnost druhou, byť by tato byla sebevíce vzdálená.

POSELSTVÍ VZDUCHEM

Tento dorozumívací způsob mezi mágy a adepty je ponejvíce oblíben v Orientu, obzvláště v Tibetu. Když se pomocí akášického principu překlene vzdálenost bez ohledu na rozměry mezi osobou nebo místností tím, že bylo překlenuto A+B (matematicky AB) tj. čas a prostor, je možno v tomto stavu - jsme-li s někým spojeni - čísti a přenášeti nejen myšlenky, ale udělovati a přijímati i fyzické zprávy, jestliže v těchto dvou překlenutých nebo v akáše spojených dvou pólech zavedeme elektromagnetické fluidum. Např. věty, které byly v prostoru mága proneseny, mohou býti zřetelně slyšeny i v prostoru, který je s mágovým prostorem akášicky spojen. Vysloví-li vzdálená osoba ve své místnosti odpověď, je možno ji v místnosti mága slyšet tak zřetelně, jako by vysílající osoba byla sama přítomna.

Elektromagnetické fluidum musí být utvořeno práv ě tak, jak uvedeno v kapitole o voltování. Rozdíl je pouze v tom, že se neutvoří koule, nýbrž voltu se dá forma místnosti. Takovým elektromagnetickým akášickým spojením je možno vyslovovat a na největší vzdálenost přenášet slova a věty, které uslyší i osoby nezasvěcené a magicky neškolené. Horlivým cvičením se dá tato pracovní metoda fyzicky natolik zmaterializovat, že se projeví i ve hmotě. Zde se tedy nejedná o přenos myšlenek, nýbrž o přenos fyzicky pronesených slov, což věda nazývá radiovysílačem a radiopřijímačem. Éter, v němž se slovní záchvěvy pohybují, je akášický princip a potřebná elektřina je v našem. případě elektromagnetické fluidum. Mág ví již ze zkušenosti, že všechno to, co věda dosáhla fyzikálně nebo fyzickou cestou bez ohledu na to, jakými silami, zdali elektřinou, magnetismem, teplem atd., je možno dosáhnout magickými znalostmi.

Ale nejen slova a zvukové vlny je možno přenášet, nýbrž i obrazy. Obrazy, které byly v magicky připravené místnosti pomocí imaginace viditelně vyvolány, tedy zmaterializovány, mohou být viděny a postřehnuty lidmi, kteří jsou akusticky spojeni s vysílací místností, tedy s prostorem, v němž mág pracuje. Viz moderní televizní techniku. Je nabíledni, že je možno uskutečnit akášickým principem a elektromagnetickým fluidem na největší vzdálenost i jiné přenosy, např. pocity, vůně atd.

Tímto způsobem je možno přenášet i působení živlů. Hrubohmotný éter není ještě zdaleka zcela využit a budoucnost nás poučí, že bude možno přenášet nejen zvukové vlny, rádiu podobné a světelné vlny, podobné televizi, ale i jiné síly. Věda zde nalezne široké pole působnosti a jsem si naprosto jist tím, že přijdou doby, kdy se budou i éterem přenášet termické vlny tj. teplo na největší vzdálenost. V tomto směru by mohl mág poskytnout mnoho podnětů a říci mnohé, co by se dalo éterem uskutečnit. Jeho pomocí by mohlo dojít k pospolitosti mezi magickou vědou a technicko-fyzikální a chemickou. Na základě univerzálních zákonů by mág objevil ještě daleko větší vynálezy, ale každý předčasný zásah do evoluce by se na něm samotném těžce mstil.

EXTERIORIZACE

Podle této učební osnovy si mág osvojil schopnost odpoutat své mentální a astrální tělo od hmotného, takže to pro něho není jíž novinkou. Dosud neznámým mu bude snad jen dodatek, že při těchto pracích nemusí odpoutávat celé mentální nebo astrální tělo, nýbrž že provede exteriorizaci

pouze jednotlivých tělesných částí. Jelikož mentální a astrální tělo nejsou vázány na čas a prostor, může mág, odpoutá-li pomocí imaginace v akáše jednotlivé částí svého těla, přenést je na největší vzdálenost.

Může tedy např. jedno oko nebo obě oči kamkoliv přenést a získat tam právě takové dojmy, jako by tam byl přítomen fyzicky a nemusí vynaložit síly na to, přenést se tam celým svým mentálním nebo astrálním tělem. Totéž dokáže provést se svým duchovním nebo duševním uchem a je schopen slyšet vše na neomezenou vzdálenost. Z počátku to pomocí imaginace dokáže učinit jen s mentálním tělem a později s astrálním a s mentálním tělem. Takto může všude se svým přemístěným okem a uchem vše vidět a současně slyšet, aniž by se musel uvádět do tranzu nebo do světa příčin.

Jestliže získal dost zručnosti v přemisťování očí a uší, provede tentýž postup s rukama, případně i s nohama. Nejdříve jenom mentálně, potom ve spojení s astrálníma rukama a jestliže je živly země zhustí, může je i zhmotnit. Materializací svých rukou upozorní na sebe v neomezené vzdálenosti např. klepáním a jiným podobným hlukem. Při dostatečné praxi bude schopen pohybovat i předměty. Je jisté, že je tímto způsobem možno přivodit všelijaké strašidelné zjevy, ale žádný mág se nebude zabývat podobnou dětinskostí.

Tím je vysvětlena schopnost dopisování na dálku mezi žijícími osobami. Odpoutá-li osoba, v magii zběhlá, pomocí imaginace svojí mentální a astrální ruku, kterou si představí tam, kde je připravena tužka a papír, může mentální a astrální ruka mága uchopit ruku partnera i v největší vzdálenosti a podávat normální sdělení, podobně jak bylo uvedeno při mediálním psaní. Je dokonce možné zprostředkovat tímto experimentem na neomezenou vzdálenost i přesný rukopis mága. Zasvěcenci nazývají tuto práci „dopisování na dálku mezi osobami“.

Získal-li mág v exteriorizaci rukou a případně i nohou určité mistrovství, může přikročit k přenášení předmětů i na největší vzdálenost tímtéž způsobem.

V následující kapitole uvádím způsob, dle kterého je možno učinit předmět, který má být přemístěn, neviditelným. Mág zjistí, že svým fyzickým zrakem a uchem nemůže vidět ani slyšet, jestliže své oči a uši přemístil kamkoliv mimo své tělo. I kdyby měl fyzické oči otevřené, nepostřehl by nic, co se v době experimentu kolem něho děje. Při exteriorizaci jiných údů bude přemístěný úd např. ruka tak dlouho ztuhlá, až mentální a astrální úd bude opět spojen s tělem.

Schopnost UČINIT SE magickým způsobem NEVIDITELNÝM

V četných pohádkách a povídkách se praví, že ten neb onen kouzelník se stal neviditelným, dále, že existuje prsten, který toho, kdo si ho navlékne na prst, učiní okamžitě neviditelným. Mnoho knih popisuje i talismany a drahokamy, jejichž nošením se může každý stát neviditelným a tyto knihy uvádějí i návody k této schopnosti, ale zhola nic z uvedeného není absolutně spolehlivé a pro praxi použitelné. Že je z magického hlediska skutečně možné osvojit si schopnost stát se neviditelným, může každý mág na základě znalosti univerzálních zákonů potvrdit.

Především jde o neviditelnost mentální čili duchovní, astrální čili duševní a taktéž o neviditelnost fyzickou. Neviditelnost mentálního těla - ducha nemá sice valného významu, avšak v životě mohou přece jen nastat situace, kde bude třeba sáhnout i k této praxi. Přemístí-li se mág duchovně i duševně někam, kde si nepřeje být viděn bytostmi jakéhokoliv druhu ani školenými smysly kohokoliv, může použít mentální neviditelnosti.

Např. Mistr nebo Guru vyhledá mentálně svého žáka, aby ho mohl nerušeně kontrolovat. Tím, že se učiní neviditelným, může se zdržovat v bezprostřední blízkosti žáka, aniž by byl žákem viděn, i kdyby žákovy smysly byly již dostatečně magicky vyvinuty. Dále může býti mág přítomen magickým pracím takzvaných černých mágů, sledujících nepěkné cíle, aby vše viděl a v případě potřeby svým vlivem zasáhl, aniž by byl spatřen samotnými mágy nebo jejich podřízenými

bytostmi. Ještě mnoho jiných situací se může v životě naskytnout, kdy schopnost stát se mentálně a astrálně neviditelným bude na místě.

Metoda, jak se stát mentálně neviditelným je velmi jednoduchá. Své duchovní tělo naplní mág od hlavy až k patě akášou. Jakmile tak učinil, zmizí okamžitě duchovní tělo před zraky každé bytosti, neboť akáša je bezbarvá a bez chvění. Kdyby takto připravený duch mága chtěl na některé mentální úrovni něco podniknout, zanechala by jeho práce v akášickém principu přesné otisky a mág by mohl, ačkoliv neviditelný, být následkem své činnosti vypátrán pomocí jasnozření. Tomu musí mág předejít a jakmile naplní své duchovní tělo akášou, utvoří kolem celého svého těla černý obal. Nezáleží na tom, jaký tvar tomuto obalu dá, zdali tvar koule nebo vejce. Každopádně nesmí opomenout izolovat se dokonale jak nad hlavou, tak i pod nohama akášou.

Dříve než se mág učiní tímto způsobem neviditelným a než se odebere na místo působení, soustředí se na to, aby pomocí akáši zůstala jeho činnost úplně neutrální, tedy aby nebyla psána do akáši tj. nezanechala stopy. Tato koncentrace je důležitá, neboť jinak by musel mág počítat s tím, že by v akáše byly zaznamenány sice velmi nečitelně, ale přece jen nové příčiny. Za svou činnost v mentálním světě jako neviditelný je si mág sám odpovědný. Osud na něho nemá již vlivu, neboť mág se stal pánem akáši, tedy pánem Osudu. Podléhá jedině Božské Prozřetelnosti a pouze Jí musí skládat účty. Kdyby mág tyto praktiky zneužil, neměl by co činit s Osudem, ale s Božskou Prozřetelností. V případě, že by jeho činy měly neblahý vliv, mohlo by se mágovi stát, že by se od něho Božská Prozřetelnost odvrátila a jako osamělá individualita by musel - sám na sebe odkázán - žíti v univerzu. Jedinečnou možnost opírat se o Božskou Prozřetelnost by tím ztratil. Že by to bylo víc než kletbou, tím si může být mág jist. Neměl by nad sebou nikoho a dříve nebo později by svou opuštěnost zřetelně pocítil a byl vydán zániku celé své individuality. Co to znamená z magického hlediska, může si každý mág velmi dobře představit.

Kdo v mentálním putování ovládá dobře schopnost stát se neviditelným, může tutéž metodu použíti i při exteriorizaci těla astrálního. Zde platí tatáž praktika se zavedením akáši do celého těla tj. do mentálního i astrálního těla současně. Ostatní pravidla jsou nezměněna.

Stát se neviditelným i na hrubohmotné úrovni je z magického hlediska rovněž proveditelné, jenomže se namísto akáši použije světla. Náplň světla ve fyzickém těle musí odpovídat vždy síle světla, které právě v daném okamžiku vládne. Kdyby např. světelná náplň byla intenzivnější než je třeba, nedosáhlo by se neviditelnosti, nýbrž průsvitnosti a lesku, takže by mág zářil navenek jako slunce. Schopnost stát se fyzicky neviditelným vyžaduje k osvojení třeba několikaletou vytrvalou praxi. Absolutně dokonale ovládají tuto schopnost jedině adepti vyššího, mnohdy přímo nejvyššího stupně.

Jiný způsob stát se neviditelným záleží v odvrácení smyslů, jako např. pomocí hypnózy, davové sugesce; dále je neviditelnost provedená bytostmi, která ve fyzickém těle vyvolá světlu odpovídající kmitočet, čímž dochází k neviditelnosti. O této kapitole, stát se neviditelným pomocí bytostí, hovořím ve druhém díle nazvaném „Praxe magické evokace“, kde uvádím současně několik návodů.

Mág, který si osvojil dostatečnou praxi v tom, jak učinit své mentální, astrální a případně i fyzické tělo neviditelným, může podle svého přání bez námahy učinit neviditelným i každý předmět hmotného světa. Jiná možnost učinit obyčejný předmět neviditelným spočívá ještě v tom, že mág imaginárně ve spojitosti s akášou přemění pevnou formu předmětu ve formu astrální, načež před zraky nezasvěcence tj. osoby, jejíž smysly nejsou magicky vyvinuty, okamžitě zmizí. Do astrální formy přeměněný předmět může býti astrálním tělem ať již bytosti nebo samotného mága, případně jeho některou tělesnou částí (řekněme rukou) přemístěn do největší vzdálenosti. Mágovi nebo bytosti, která přenos vykonala, připadá potom již jen úloha uvést předmět z astrálního stavu opět do hmotné formy. Bytosti spiritistických médií se rovněž mnohdy zabývají přenášením předmětů, jestliže se jedná o neklamné materializační fenomény, které se ale vyskytnou málokdy, ale jsou též možné. Mág, jenž zná univerzální zákony a ve vývinu učinil značné pokroky, musí dokázat totéž, co umí vyvolat nejvyšší planetární a mimoplanetární inteligence.

PRAKTICKY SE ŽIVLY

Mágovi, jež se hodlá ještě více zaměřit na využití živlů, se k tomu skýtá mnoho možností. Při specializaci je ovšem třeba, aby mág živel, se kterým pracuje, častými cviky zmaterializoval tj. zhustil natolik, že živelní síla se stane skutečnou silou fyzickou. Je-li mág v tomto směru dokonalý, může např. živlem země, který ve svém těle zhustí, dosáhnout nezranitelnosti rovnající se experimentům indických fakírů. Může do svých svalů zabodávat ostré předměty, aniž by pocítil nejmenší bolesti a ztratil jediné krůpěje krve, tím méně zanechal nějakou jizvu. Lehat na prkna se hřebíky dokážou fakíři na základě autosugesce do určitého stupně. Mág dosáhne téhož efektu mnohem rychleji pomocí živlu země. Velká tržná zranění dokáže mág přímo pod rukou u sebe a u jiných osob pomocí živlu zahojit, aniž by zůstala jakákoliv jizva. Ránu několik centimetrů dlouhou, která by musela býti chirurgicky sešívána, dokáže scelit během několika minut. Živlem země, který zhustí mimo svou osobu, může každou myšlenku, každou představu, každou bytost, ať zesnulou nebo neztělesněnou zhustit natolik, že se stane viditelnou i očím neškolené osoby a může být dokonce i fotografována.

Bleskovým promítnutím zemního živlu dokáže mág kohokoliv, i největšího nepřítele, ať člověka nebo zvíře, okamžitě ochromit. Práce se zemním živlem poskytují ještě jiné možnosti, avšak tyto příklady mágovi jistě postačí.

Promítne-li mág do sebe vodní živel, který silně zhustí, je schopen vzdorovat největšímu vedru, aniž by jeho tělo utrpělo nebo bylo popáleno. Promítne-li vodní živel do svých rukou, může bez obav vzít do ruky žhavé uhlíky nebo držet žhavé kusy železa, aniž by se popálil. S úsměvem ve tváři by mág mohl stát i v hořící hranici a neutrpěl by sebemenší škodu na svém těle. V souvislosti s tím si vzpomeňme na biblickou událost, podle které byl jinoch vržen do roztopené pece a zůstal bez pohromy. Apoštol Jan, miláček Kristův, byl - jak známo - vhozen do kotle s vroucím olejem a nic se mu nestalo.

Mágovi je jasné, že tyto události nejsou pouhými legendami, nýbrž že se skutečně udály a že tyto na pohled připadající zázraky je možno ovládáním živlů provést. Vodní živel navenek promítnutý a zhuštěný uhasí každý požár bez ohledu na jeho rozsah.

I se živlem vzduchu může mág provádět tím neb oním způsobem experimenty, jejichž výsledky hraničí přímo se zázraky.

Nakupí-li mág v sobě živel ohně, vydrží největší mráz. Tibetští lámové dokáží do sebe nahromadit ohnivý živel a vyvolat v sobě tak veliký žár, že na svém těle usuší v krátké době mokré ručníky, byť by počasí bylo sebechladnější. Tato praktika je v Tibetu známa pod jménem TUMO. Mág může se živlem ohně navenek promítnutým zapálit bez námahy veškeré hořlavé látky. Bible obsahuje podobné události, kde hranice vzplály pomocí živlu ohně, i když před tím byly polity vodou. Není pochyby o tom, že je možné projekcí živlu ohně nechat zahynout (uschnout) i rostliny (stromy). Kristus, jenž podával důkaz své síly, nechal uschnout listy fíkovníku, při čemž dbal téhož zákona; projekci samotnou však přivodil vyřknutím kabalistického slova, které nepřímo přimělo ohnivý živel k provedení jeho rozkazu.

Ještě mnoho jiných magických účinků se dá vyvolat pomocí živlů, pro které si mág na základě univerzálních zákonů se zřetelem k ovládání živlů sestaví své vlastní metody.

LEVITAČNÍ FENOMÉNY

Pod slovem levitace se rozumí odstranění gravitace. Studiem univerzálních zákonů mág zjistí, že gravitace je odvislá od magnetické síly přitažlivosti země. Ve vlastním těle můžeme tíži odstranit dvojím způsobem.

Jednak tím, když vytrvalým cvičením a hromaděním živlů vzduchu (Waju-tatvy) zrealizujeme základní vlastnost tohoto živlu v sobě natolik, že se jako balón od země vyzdvihneme tj. že se staneme lehkými jako pírko.

Druhá metoda spočívá v ovládání elektromagnetického fluida. Dosáhneme-li dostatečné hustoty v nahromadění magnetického fluida v těle, přestane zemská síla přitažlivosti působit tj. gravitace pomine. Mág octnuv se v této náplni, se země sotva dotkne a můžeme se směle pohybovat i na hladině vody, bez ohledu na její hloubku. Zhustí-li magnetické fluidum ještě více, můžeme se libovolně vznést od země do vzduchu a pomocí zhuštěného živlu vzduchu nebo vyvolaného větru pohybovat se jakýmkoliv směrem. Rychlost takového transportu vzduchem závisí již jen na jeho vůli. Většina jógínů ovládá tyto levitační fenomény. I v bibli čteme, že Kristus kráčel po moři. Že může mág tímto způsobem zcela podle svého přání levitovat i předměty nebo magicky neškolené osoby, je jisté.

Nakupení magnetického fluida, jehož je k tomu zapotřebí, je možno provést tímtéž způsobem pomocí magicky školené imaginace nebo jinými praktikami, jako např. kabalou, za přispění bytostí, duchů atd. Vypojení elektrického fluida v těle a převaha magnetického fluida se může stát nejen vědomě, ale i bezděčně, jako např. u různých spiritistických transmédií a somnabulů, kde elektrické fluidum se tranzem vypojí a magnetické fluidum získá nadvládu.

I u osob náměsíčních obdrží magnetické fluidum převahu následkem toho, že z nich náhle vyprchá fluidum elektrické, což se obyčejně odehrává v noci ve spánku. Je potom jisté a bylo také pozorováno, že tito náměsíčníci, lehcí jako pírko se pohybují po zdí vzhůru, vyšplhají bez námahy na nejnebezpečnější místa na domech nebo se jednoduše na drátě pohybují sem a tam. Překypění magnetického fluida u náměsíčních v době spánku způsobuje vliv měsíce. Proto také onen název „náměsíční“. Každopádně se zde jedná o disharmonii, o poruchu elektromagnetického fluida a následkem toho o patologický stav, tedy o nemoc. Léčit tyto postižené osoby by bylo možno pouze zharmonizováním elektrického fluida, které je třeba v těle osoby, tímto způsobem onemocnělé, zesílit.

Toto krátké vysvětlení o levitaci musí mágovi postačit. Je logické, že mág může u sebe i u jiných osob nebo předmětů vyvolat pravý opak tj. zvýšenou gravitaci. Postup je tentýž, jenomže se pracuje místo s magnetickým fluidem s fluidem elektrickým. Toto vysvětlení je jednoznačné, jestliže je mágovi známo, že se dvě stejnojmenné síly odpuzují a dvě nestejnojmenné síly přitahují.

PŘÍRODNÍ FENOMÉNY

Pomocí živlů a elektromagnetického fluida může mág působit jak v malém tak i ve velkém rozsahu i v přírodě. Potřebuje k tomu pouze větší prostor, v němž v úvahu přicházející síly promítne a zhustí. Tak např. může projekcí živlu vzduchu ovlivnit vítr v přírodě, projekcí živlu vody může přivolat prudký liják nebo i trvalý déšť. Elektromagnetickým fluidem promítne elektrické a magnetické volty, které na sebe narazí a způsobí blesky. Hromaděním magnetického fluida dokáže přitáhnout vodní živel i z největší vzdálenosti a způsobit deštivé počasí. Samozřejmě může učinit pravý opak, zadrží-li např. déšť a rozežene mraky. Též krupobití může podle libosti vyvolat nebo toto odvést na jiné místo. To vše docílí mág pomocí živlů nebo elektromagnetického fluida. Toto ovlivňování počasí provádí s úspěchem lámové v Tibetu. Mág si veškeré metody snadno vysvětlí a to, co dokáže učinit tibetský lama pomocí jeho obřadů (zaklínací magie) s bytostmi, tantry atd., je schopen vyvolat vlastní silou v případě, že se zaměří na toto odvětví.

MOC NAD ŽIVOTEM A SMRTÍ

Mág, jenž dokonale ovládá živly a elekromagnetické fluidum, stal se pánem i nad životem a smrtí každého člověka. Nikdy se však neodváží ohrozit život svých spolubližních, ačkoliv dobře ví,

jak je možno přivodit magickou smrt. Je pro to mnoho možností. Upouštím však od toho, uvést podrobnější metody a to z toho důvodu, abych mága nepřivedl do pokušení. Na základě univerzálních zákonů může mág, stojící v ovládání okultních schopností a sil na vysokém stupni, křísit i mrtvé. Mágovy školené smysly mu umožní pozorovat práci živlů v těle, duši a duchu, dále působení elekromagnetického fluida, vidí pojítko mezi hmotným, astrálním a mentálním tělem a je mu známo, jak se dá vše podle univerzálních zákonů ovlivnit. Je pro něho jednoduchou věcí oba spojovací články pomocí živlů a elektromagnetického fluida vytvořit.

Tam, kde nebyl porušen žádný orgán, životu důležitý, může mág přivolat duši zpět do života, ovšem za předpokladu, že mu Božská Prozřetelnost káže tak učinit. Smrt člověka nebo zvířete bleskem nebo podobnými příčinami zaviněnou, může mág učinit neplatnou. Potřebuje pouze v tomto případě navázat v akáše kontakt s duchem, zavést vědomě mezi duchem a duší elektromagnetické fluidum, aby se pojítko mezi duší a duchem zpevnilo. Totéž provede s duchem a duší v těle a utvoří pomocí elektromagnetického fluida a živlů náležitou harmonii. Bleskurychlou náplní těla principem světla zesnulý oživne. V tom vězí syntéza křísení mrtvých magickým způsobem, jejíž příčinou jsou živlové síly a elekromagnetické fluidum, bez rozdílu, zda při tom hrála úlohu vůle nebo zda byly použity jiné metody. Je dostatečně známo, že dosud každá doba měla své zasvěcence, kteří křísili mrtvé.

Nežli ukončím desátý stupeň, upozorňuji znovu, že v tomto stupni uvedené magické schopností nemusí mág všechny dokonale ovládat. Na základě univerzálních zákonů jsem pouze uvedl směrnice, jak je možno tyto fenomény, které hraničí se zázraky, vyvolat. Jak dalece se mág v té či oné metodě hodlá zaměřit, ponechávám jeho úvaze. Dokonalý zasvěcenec, opravdový adept umí vyvolat na základě univerzálních zákonů všechny a ještě mnohem větší magické fenomény než jsou fenomény zde uvedené.

Celá učební osnova první tarotové karty, symbol mága, je tím dokonale popsána. Kdo se rozhodl tuto soustavu prakticky sledovat, tomu je dána možnost se dokonale vyvinout. Důkladněji není možno praxi podat a tak, jak jsem ji popsal já, byla až dosud podána a svěřena jen nejvyvolenějším žákům v chrámech mystérií.

Není možno všechny stupně v krátké době důkladně probrat. Celá praxe si může podle okolností vyžádat i několika let k úplnému absolvování. Vážně smýšlejícího žáka to však neodradí, neboť na základě této vědy může do prvního zasvěcení náležitě vniknout. Mnozí, kteří až dosud měli pro magii jen opovržlivý úsměv, změní po přečtení tohoto díla zcela určitě svůj názor, neboť magie je něco docela jiného, než se většina lidí domnívala. Magie je nejtěžší vědou na této zemi, kterou je nutno zvládnout nejen teoreticky, ale hlavně prakticky. Je mnohem snadnější osvojit si intelektuální vědění, než se stát opravdovým mágem.

Souhrn všech cvičení X. stupně

I. Magický výcvik ducha

1) Povznesení ducha do vyšších sfér.

II. Magický výcvik duše

1) Vědomé spojení duše s osobním božstvím.
2) Styk s Božstvy atd.

III. Magický výcvik těla

1) Různé návody k získání magických schopností.

Konec desátého stupně.

Doslov

Již v úvodu knihy pravím, že toto zasvěcovací dílo není prostředkem k tomu, získat bohatství, moc, čest a slávu, nýbrž je vážným studiem člověka, tedy mikrokosmu se zřetelem k univerzu - makrokosmu a k jeho zákonům.

V důsledku toho získá čtenář docela jiné mínění o magii a nebude ji již nikdy přirovnávat ke kouzelnictví.

Samozřejmě bude každý čtenář posuzovat toto zasvěcovací dílo podle vlastní individuality. Úplný materialista tj. vyslovený hmotař, který v nic nevěří, tím méně o nadsmyslném něco ví a uznává proto jen hrubohmotný svět, bude mít toto dílo za pouhý výplod fantazie. Není úkolem této knihy v takovýchto lidech vzbuzovat víru nebo je přimět k tomu, aby své mínění změnili a zaujali jiné stanovisko. Kniha je určena výhradně pro čtenáře, hledající nejčistší pravdu a nejvyšší poznání. Pro tyto jednotlivce je toto dílo opravdovým zlatým nalezištěm.

Mnohdy bývají spolubližní přemlouváni, aby se přiklonili k určitému duchovnímu směru, který je jim i vnucován. Zkušenosti ukázaly, že se lidé různých duchovních směrů vzájemně potírají. Jedni to činí z existenční zášti, druzí se domnívají být pokrokovější, moudřejší apod. Opravdový mág bude mít pro takové lidi, sekty, duchovní směry soucit, nebude však vůči nikomu chovat zášť, nikoho nebude pomlouvat a ponižovat. Každého bude náležitě ctít, bez ohledu na to, jakou cestou k Bohu kráčí. Je smutným, ale pravdivým úkazem, že teosofové, duchovní, spiritisté a jak se všichni ještě jinak jmenují, chovají navzájem nepřátelský postoj, jako by každá cesta nevedla k Bohu. Všichni, kdož hledají cestu k Bohu by si měli připomenout slova Kristova, velkého Učitele mystiků, která zní: „*Miluj svého bližního, jako sebe samého*“. Tato průpověď by měla být svatým přikázáním všem, kteří hledají duchovní stezku.

Mnoho bytostí, jež musely opustit náš hrubohmotný svět, v němž neměly možnost dosáhnout pravého poznání v duchu, si ve vyšších sférách stěžovalo, že na této zemi není všeobecně přístupná pravá věda, která v minulosti byla vyhrazena jen zvláštním vyvolencům.

V důsledku toho vkládá nyní Božská Prozřetelnost do rukou všech, kdož jdou upřímně za pravdou a poznáním, stupeň za stupněm mystéria, která byla po tisíciletí pečlivě ukryta zrakům veřejnosti. Pouhým čtením ovoce poznání arci nespadne nikomu do klína, toto si musí zasloužit každý tvrdou prací a mnohými obtížemi a překážkami.

Mnohý čtenář se o pravdivosti zákonů bude chtít nejdříve přesvědčit, aby mohl uvěřit a pak se teprve eventuálně rozhodne jíti cestou zasvěcení. Skutečný mág ví, že tento postoj člověka je zvrácený. Je přesvědčen o tom, že je třeba se k víře vyškolit zasvěcením. Teoretickým pročítáním tohoto díla se získá intelektuální vědění, ale nikoliv moudrost. Vědění je možno získat a nasbírat teorií (přenosem atd.), ale moudrost si osvojíme jenom zkušenostmi a poznáním. Ta je pak závislá na duchovní zralosti jednotlivce a duchovní zralost spočívá na duchovním vývinu, který na cestě zasvěcení prakticky prodělváváme.

Kromě této první tarotové karty, která je v egyptských mystériích - kolébce moudrosti - symbolicky znázorněna mágem, je ještě dalších dvacet karet, tak zvaných velkých arkán. Tato skutečnost je známa každému, kdo o tarotu něco četl. Každá z těchto tarotových karet zastupuje další zasvěcovací systém. Vedle oněch dvaceti dvou arkán je ještě padesát šest malých arkán, odpovídající tarotovým kartám, které symbolizují rovněž malá mystéria. Každá z těchto karet vyžaduje další popis. Je na vůli Božské Prozřetelnosti, kolik z těchto tarotových karet mi bude dovoleno popsat a uveřejnit.

Po důkladném studiu této nauky dospěje čtenář k názoru, že se nedá hovořit ani o bílé ani o černé magii a že není také rozdílu mezi magií, mystikou a jinými podobnými vědami, ať se již nazývají jakkoli a jdou jakýmkoliv směrem.

V úvodu jsem také podotkl, že každá věda může sloužit jak dobru, tak zlu. Protože lidé dosud neměli o magii správnou představu, vznikl názor, že černá magie existuje. V jednotlivých kapitolách a příslušných učebních metodách jsem častokrát poukázal na to, že je tato věda určena jen pro nejvznešenější cíle. Kromě toho jsem vždy zdůraznil, že mág musí během svého vývinu zušlechtit svou povahu do nejvyšší míry, nechce-li se na svém vzestupu zastavit nebo dokonce klesnout, což by bylo velmi tragické. Zušlechtění duše jde ruku v ruce se vzestupem a vývinem. Komu jde pouze o to, aby získal okultní síly a schopnosti, jimiž by se chtěl honosit, koná zbytečnou práci, neboť Božská Prozřetelnost zůstane ve svém díle vždy nevyzpytatelnou a svede toho, kdo se pachtí jen za okultními silami brzy z cesty. Okultní schopnosti jsou pouhé průvodní jevy, které mají sloužit za jakýsi kompas vývinu. Jimi se mají sledovat jen šlechetné cíle, jako např. pomoci svým spolubližním, pročež zůstanou vyhrazeny vždy jen pravému mágovi.

Kdo vstoupil na cestu zasvěcení, nemusí měnit svůj světský názor, pokud jde o náboženství. Pravé náboženství je vlastně praxe zde popsaného zasvěcení a každé náboženství je možno podle této zasvěcovací soustavy usměrnit.

Před vstupem na Cestu Pravého Zasvěcení nechť každý dobře uváží, zdali v tomto pravém zasvěcení vidí také skutečně své pravé náboženství, svou životní úlohu, kterou hodlá splnit i tehdy, když mu vyvstanou překážky a obtíže. A vydá-li se na Cestu tímto naznačeným směrem, nechť si zároveň slíbí, že ho nikdy nepustí se zřetele. Základní podmínky k tomu jsou: veliká, přímo nadlidská vytrvalost, železná vůle a mlčenlivost o svém pokroku.

Který čtenář touží po zdokonalení a zvolí si proto toto poučné dílo za svého vůdce, tomu přeji dokonalý úspěch a Boží požehnání.

Autor.

František Bardon

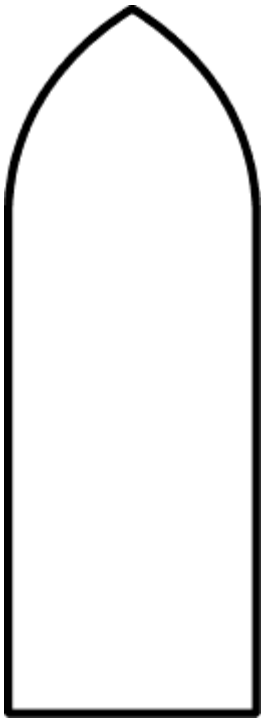

BRÁNA
K OPRAVDOVÉMU ZASVĚCENÍ

Ahabah

Věnování:

Toto dílo věnuji v upřímném přátelství
své věrné spolupracovnici
a milé žákyni paní Otilce V.

František Bardon

Vydalo Chvojkovo nakladatelství, Český Těšín 1998, vydání 4. Poprvé Hermann Beuer Verlag, Freiburg 1995.

Obsah

PŘEDMLUVA K PRVNÍMU ČESKÉMU VYDÁNÍ 6
PŘEDMLUVA 7
ÚVOD 10

ČÁST I. ZASVĚCOVÁNÍ PRVÉ – TEORETICKÉ

O ŽIVLECH 12
ČLOVĚK 15
HMOTNÝ SVĚT (HMOTNÁ ÚROVEŇ) 19
DUŠE (ASTRÁLNÍ TĚLO) 20
ASTRÁLNÍ ÚROVEŇ 22
DUCH 23
MENTÁLNÍ ÚROVEŇ 24
PRAVDA 25
NÁBOŽENSTVÍ 26
BŮH 27
ASKEZE 28

ČAST II. ZASVĚCOVÁNÍ DRUHÉ - PRAKTICKÉ

STUPEŇ I. ***31***
MAGICKÝ VÝCVIK DUCHA 31
KONTROLA MYŠLENEK, KÁZEŇ MYŠLENEK, OVLÁDÁNÍ MYŠLENEK. 31
MAGICKÝ VÝCVIK DUŠE 32
INTROSPEKCE NEBOLI SEBEPOZNÁNÍ 32
MAGICKÝ VÝCVIK TĚLA 33
HMOTNÉ TĚLO 33
MYSTÉRIUM DECHU 33
VĚDOMÉ JEDENÍ 34
MAGIE VODY 35
SOUHRN VŠECH CVIČENÍ I. STUPNĚ 37

STUPEŇ II. ***38***
AUTOSUGESCE NEBOLI TAJEMSTVÍ PODVĚDOMÍ 38
MAGICKÝ VÝCVIK DUCHA 39
MAGICKÝ VÝCVIK DUŠE 40
MAGICKÝ VÝCVIK TĚLA 41
SOUHRN VŠECH CVIČENÍ II STUPNĚ 43

STUPEŇ III. ***44***
VĚDĚNÍ, ODVAHA, CHTĚNÍ A MLČENÍ 44
MAGICKÝ VÝCVIK DUCHA 44
MAGICKÝ VÝCVIK DUŠE 46
MAGICKÝ VÝCVIK TĚLA 48
DODATEK K III. STUPNI 49
IMPREGNOVÁNÍ MÍSTNOSTI 50
BIOMAGNETIZMUS 50
SOUHRN VŠECH CVIČENÍ III. STUPNĚ 55

STUPEŇ IV ***56***

MAGICKÝ VÝCVIK DUCHA 56
MAGICKÝ VÝCVIK DUŠE 57
MAGICKÝ VÝCVIK TĚLA 59
SOUHRN VŠECH CVIČENÍ IV. STUPNĚ 62

STUPEŇ V. ***63***
MAGICKÝ VÝCVIK DUCHA 63
MAGICKÝ VÝCVIK DUŠE 64
MAGICKÝ VÝCVIK TĚLA 68
SOUHRN VŠECH CVIČENÍ V. STUPNĚ....72

STUPEŇ VI. ***73***
MAGICKÝ VÝCVIK DUCHA 73
MAGICKÝ VÝCVIK DUŠE 74
MAGICKÝ VÝCVIK TĚLA 76
VĚDOMÉ TVOŘENÍ ELEMENTÁLNÍCH BYTOSTÍ (ELEMENTÁLŮ) *76*
SOUHRN CVIČENÍ VI STUPNĚ 81

STUPEŇ VII. ***82***
MAGICKÝ VÝCVIK DUCHA 82
MAGICKÝ VÝCVIK DUŠE 83
MAGICKÁ JASNOZŘIVOST *85*
MAGICKÝ VÝVIN ASTRÁLNÍHO JASNOSLUCHU *87*
VÝVIN ASTRÁLNÍHO JASNOCITU *88*
MAGICKÝ VÝCVIK TĚLA 89
TVOŘÍCÍ ČILI KREAČNÍ AKT *91*
MAGICKÉ OŽIVENÍ OBRAZŮ *98*
SOUHRN VŠECH CVIČENÍ VII. STUPNĚ 101

STUPEŇ VIII. ***102***
MAGICKÝ VÝCVIK DUCHA 102
VELIKÉ „TEĎ“ *105*
MAGICKÝ VÝCVIK DUŠE 106
ELEKTRICKÉ A MAGNETICKÉ FLUIDUM *106*
MAGICKÝ VÝCVIK TĚLA 109
MAGICKÉ OVLIVŇOVÁNÍ POMOCÍ ŽIVLŮ *110*
FLUIDICKÉ KONDENZÁTORY *112*
ŽIVLOVÉ ELIXÍRY *116*
SOUHRN VŠECH CVIČENÍ VIII. STUPNĚ 119

STUPEŇ IX. ***120***
MAGICKÝ VÝCVIK DUCHA 120
JASNOZŘENÍ V PRAXI POMOCÍ MAGICKÝCH ZRCADEL *121*
MAGICKÝ VÝCVIK DUŠE 130
IMPREGNACE ASTRÁLNÍHO TĚLA SE ČTYŘMI ZÁKLADNÍMI BOŽSKÝMI VLASTNOSTMI *133*
MAGICKÝ VÝCVIK TĚLA 134
LÉČENÍ NEMOCNÝCH POMOCÍ ELEKTROMAGNETICKÉHO FLUIDA *134*
MAGICKÉ NABÍJENÍ TALISMANŮ, AMULETŮ A DRAHOKAMŮ *136*
REALIZACE PŘÁNÍ ELEKTROMAGNETICKÝMI VOLTY V AKÁŠE, TAK ZVANÉ VOLTOVÁNÍ *142*
SOUHRN VŠECH CVIČENÍ IX. STUPNĚ 143

STUPEŇ X. ***144***
MAGICKÝ VÝCVIK DUCHA 144
MAGICKÝ VÝCVIK DUŠE 148
STYK S BOHY *151*

MAGICKÝ VÝCVIK TĚLA 151
BRAHMA A SHAKTI *151*
SUGESCE *152*
TELEPATIE *152*
HYPNÓZA *152*
DAVOVÁ PSYCHÓZA FAKÍRŮ *153*
ČTENÍ MYŠLENEK *153*
PSYCHOMETRIE *154*
OVLIVŇOVÁNÍ PAMĚTI *154*
PŮSOBENÍ V AKÁŠE *155*
IMPREGNACE MÍSTNOSTI NA VZDÁLENOST *155*
POSELSTVÍ VZDUCHEM *156*
EXTERIORIZACE *156*
SCHOPNOST UČINIT SE MAGICKÝM ZPŮSOBEM NEVIDITELNÝM *157*
PRAKTICKY SE ŽIVLY *159*
LEVITAČNÍ FENOMÉNY *159*
PŘÍRODNÍ FENOMÉNY *160*
MOC NAD ŽIVOTEM A SMRTÍ *160*
SOUHRN VŠECH CVIČENÍ X. STUPNĚ 162
DOSLOV *163*

Předmluva k prvnímu českému vydání

Je tomu již třicet pět let, co jsem poprvé četl jednotlivé, postupně vznikající části této knihy, kterou můj otec diktoval do magnetofonu a paní Votavová strojem přepisovala do definitivní podoby v němčině. Tyto napsané části se potom složitým způsobem dostávaly do tehdejšího Západního Německa, aby mohly být vůbec vydány a univerzální pravdy tak zpřístupněny široké veřejnosti.

Již v době, kdy jsem studoval na gymnáziu v Opavě, mi otec půjčoval ze své bohaté knihovny, která čítala přes dva tisíce svazků, z větší části v němčině, české překlady hlavně různých titulů jógové literatury, spisy astrologické a jinou duchovní literaturu. Tyto spisy oplývaly mnoha krásnými slovy a podobenstvími, ale pro praktický duchovní vzestup byly nepoužitelné.

Když jsem si však přečetl otcovu první knihu, ihned jsem pochopil, že tady je to pravé, co jsem v ostatních knihách dosud marně hledal. Tak jsem se sám začal seznamovat s univerzálními zákony, které platí jak v člověku, tak i v kosmu.

Je smutné, že můj otec, ačkoliv byl Čech, musel napsat všechna svá díla v němčině; u nás z pochopitelných důvodů nemohla vyjít.

Touto knihou se vám zároveň dostává do rukou první část uceleného souboru děl zabývajících se hermetikou. Jde o ojedinělé dílo, protože ve světě nebylo dosud nic podobného od jiného autora ve srovnatelné kvalitě a rozsahu publikováno. Soubor pojednává o zasvěcovací soustavě starého Egypta, symbolicky znázorňované tarotovými kartami.

První tarotová karta je podrobně popsána v knize, která právě vychází, s druhou tarotovou kartou, pojednávající o sférické magii se mohou čtenáři zatím seznámit pouze v německém originále* („*Die Praxis der magischen Evokation*“ - 1. vydání Verlag Hermann Bauer, Freiburg, 1956). V Německu tyto knihy pravidelně vycházejí: první - „*Der Weg zum wahren Adepten*“ (1. vyd. Verlag Hermann Bauer, Freiburg, 1955) - byla vydána již devětkrát v němčině, pětkrát v angličtině a nedávno poprvé ve francouzštině. Druhá do dnešní doby doznala šestého vydání v němčině, čtvrtého v angličtině a prvního ve francouzském jazyce.

Třetí tarotovou kartu pojednávající o kabale popsal autor v knize „*Der Schlüsel zur wahren Quabbalah*“ (1. vyd. Verlag hermann Bauer, Freiburg, 1959). V Německu vyšla již čtyřikrát a ve francouzštině poprvé.

Výše uvedené knihy se šířily postupně z Německa do celého světa a dnes podle autorem popsané univerzální metody cvičí již celá řada žáků.

A tak zatímco v období, kdy u nás byla jakákoliv zmínka o existenci něčeho nadsmyslného prakticky tabu a všichni otcovi nejbližší a žáci o něm i jeho díle více než třicet let důsledně mlčeli, stal se otec v řadě západních zemí uznávaným autorem v oblasti literatury o hermetice.

S jeho životem se může čtenář seznámit v autobiografickém románu „Frabato“ byl dvakrát vydán v němčině (1979, 1988) a jednou v angličtině a francouzštině, v r. 1993 poprvé v českém jazyce.

V současné době jsme opět svědky (jako ostatně již tolikrát) oné situace, kdy se na našem knižním trhu objevuje „novinka neznámého autora“. Ke čtenáři touto cestou přichází i dílo mého otce. Dílo ojedinělé, jak obsahem vyplývajícím ze skutečné znalosti věci, tak i formou zpracování. Dílo přehledně uspořádané, psané srozumitelným jazykem, bez krásných slov, ale poskytující skutečnému zájemci vše pro to, aby mohl začít pracovat na svém duchovním, duševním a tedy i lidském vzestupu.

Lumír Bardon

* Pozn. nakladatele: knihy Praxe magické evokace a Klíč k opravdové kabale vydalo ASU v roce 1993.

Předmluva

Nelze pochybovat o tom, že každý, upřímně toužící po opravdové dokonalosti, hledal až dosud marně správný způsob, dle kterého by v duchovním směru mohl sám na sobě spolehlivě pracovat a bezpečně kráčet po cestě k Bohu. Žhavá touha po tomto vznešeném cíli ho ustavičně nabádala k tomu, aby shromažďoval duchovní literaturu, mnohdy získanou z různých končin světa, která sice překypovala krásnými slovy, avšak pro opravdovou duchovní práci neměla valného významu. I když ten či onen doporučovaný návod přiměl jednotlivce vždy znovu k tomu, aby se dle něho řídil, nedostavil se očekávaný výsledek, který by byl korunoval poctivou snahu a odměnil vynaloženou píli. Za to však v každém vznikla dříve nebo později palčivá, nikým nezodpovězená otázka, zda cesta, kterou pro sebe zvolil, odpovídá jeho individualitě.

Božská Prozřetelnost, vidíc dobrou vůli a trpělivé hledání jednotlivců, se nad nimi smilovala. Uznala právě tuto dobu za vhodnou k tomu, aby přiměla jednoho ze svých zasvěcenců k sepsání a vydání vrcholného díla, v němž jsou široké veřejnosti poskytnuty jedinečné teoretické i praktické zkušenosti ve všech odvětvích Nejvyšší Duchovní Vědy.

Uposlechnout bezodkladně této výzvy Prozřetelnosti považoval autor tohoto díla za svou posvátnou povinnost a předkládá tudíž veřejnosti ochotně a rád uceleně své dlouholeté znalosti a praktické zkušenosti. Neusiluje při tom ani o uznání ani o získání jména, nýbrž vděčí Prozřetelnosti za to, že právě on byl k tomuto úkolu vyvolen, neboť ho zasvěcovali do všech tajů duchovní vědy na Dálném Východě nejvyšší zasvěcenci.

Jednoduchý sloh volil úmyslně, aby se mohl každý bez rozdílu pohlaví, věku a povolání s radostí chopit práce na vlastním zdokonalování a dospět k vytčenému cíli, to jest k splynutí s BOHEM.

Prozřetelnost, z jejíž vůle toto dílo vzniklo, se jistě postará i o to, aby se dostalo do rukou všech těch, kteří nejvíce touží po práci na vlastním duchovním vzestupu dle nejspolehlivějších metod. Dějiny mohou směle zaznamenat, že co svět světem stojí je to poprvé, kdy se tak dokonalé dílo stává každému zájemci snadno přístupným.

V.O.

OBRAZ MÁGA
PRVNÍ TAROTOVA KARTA

Vysvětlivky k symbolice

Dole je symbolicky vyjádřena říše minerální, rostlinstva a zvířeny. Žena vlevo a muž vpravo znamenají PLUS a MINUS v člověku.

V jejich středu je bytost hermafroditní, muž a žena v jedné osobě, na znamení vyrovnanosti mezi principem mužským a ženským.

Elektrické a magnetické fluidum je vyznačeno barvou červenou a modrou, elektrické fluidum červeně, magnetické fluidum modře.

U ženy je oblast hlavy elektrická (červená) a oblast pohlavní magnetická (modrá); u muže je tomu naopak.

Nad hermafroditem je glóbus, symbolizující sféru země. Nad ní je znázorněn mág se čtyřmi živly.

Nad mužem jsou živly aktivní a to živel ohně v barvě červené a živel vzduchu v barvě modré.

Nad ženou jsou živly pasivní: živel vody v barvě zelené a živel země v barvě žluté. Střed obrazu podél mága až ke glóbu je temně fialový na znamení akášického principu.

Nad hlavou mága je zakreslen neviditelnou páskou stříbřitý, zlatem vroubený lotos jako koruna, na znamení božství. Střed koruny vyplňuje rubínově-červený kámen mudrců jako symbol nebo kvintesence veškeré hermetické vědy.

Vpravo v pozadí je slunce (v barvě zlatožluté)

Vlevo v pozadí je měsíc (v barvě stříbřité)

jako Plus a Minus v Mikro- a Makrokosmu, elektrické a magnetické fluidum.

Nad lotosem je koulí symbolicky znázorněn Vesmír a střed koule vyplňuje symbol tvořivé síly Plus a Minus, tvůrčí akt univerza.

Písmeny AUM a barvou temně-fialovou až skoro černou je vyjádřeno ono NEKONEČNÉ, VĚČNÉ, NEOHRANIČENÉ a NESTVOŘENÉ.

Úvod

Kdo se snad domnívá, že v tomto díle nalezne snůšku receptů, pomocí jichž dospěje snadno, to jest bez jakékoliv námahy ke cti a slávě, moci a bohatství, nebo kdo očekává, že se dozví, jak by mohl zničit své nepřátele, tomu budiž hned na počátku řečeno, že bude trpce zklamán a že bez jakéhokoliv dalšího zájmu tuto knihu odloží.

Je mnoho duchovních společností, které pod slovem magie rozumí jen pouhé kouzelnictví a zapřisahnutí se temným mocnostem. Nelze se proto divit, když jednotlivcům již pouhé slovo magie nahání hrůzu. Také kejklíři, jevištní kouzelníci, šarlatáni a jak se tito lidé ještě jinak nazývají, zneužívají většinou pravého pojmu magie, což rovněž nemálo přispívá k tomu, aby bylo na magickou vědu pohlíženo s určitým opovržením.

Již za starověku platili Mágové za nejvyšší zasvěcence, od nichž také slovo magie vzniklo. Tak zvaní kouzelníci nejsou zasvěcenci, nýbrž břídilové mystérií, kteří většinou využívají jednak neznalosti, jednak lehkomyslnosti jednotlivce i celého národa, aby lží a podvodem dosáhli svých sobeckých cílů. Pravý mág však podobným jednáním opovrhuje.

Ve skutečnosti je magie svatou vědou. Je v pravém slova smyslu vědou všech věd, neboť učí znát a prakticky upotřebit veškeré univerzální zákony. Mezi magií a mystikou, případně jiným přiléhavým pojmem není vlastně rozdílu a tam, kde jde o pravé zasvěcení, bez ohledu na to, jaký název ten či onen světový názor pro to zvolil, je třeba postupovat na téže základně a dle stejných univerzálních zákonů. Se zřetelem k univerzálnímu zákonu polarity, týkajícího se dobra a zla, aktivity a pasivity, světla a stínu, může každá věda sloužit jak dobru, tak i zlu. Tak např. je pravým účelem nože, aby jím byl krájen chléb a pod. V rukou vraha se však může stát nebezpečnou zbraní.

Vždy zde rozhodují povahové vlastnosti jednotlivce. Tato zásada platí pro všechna odvětví tajné nauky. Ve svém díle nazývám žáka mágem, abych vyjádřil symbol nejvyššího zasvěcení a nejvyšší vědy.

Mnohému čtenáři je jistě známo, že Taroty nejsou karetní hrou, sloužící pouze mantickým účelům, ale že jsou zasvěcovací knihou, obsahující nejvyšší, v symbolech ukrytá tajemství. První karta této knihy představuje mága, znázorňujícího zvládnutí živlů a držícího klíč k prvnímu arkánu, tj. tajemství nevyslovitelného jména Tetragramatonu, kabalistickému JOD-HE-VAU-HE. Branou k zasvěcení je zde tedy mág; jak mnohostranně se dá této karty použít, pozná čtenář tohoto díla sám. V žádném dosud vydaném spise není pravý smysl první tarotové karty tak zřetelně objasněn, jako v tomto mém díle.

Soustava, kterou jsem vybudoval s největší péčí a krajní obezřetností, není spekulativní metodou, nýbrž je pozitivním výsledkem třicetiletého bádání, praktického cvičení a nesčetného porovnávání s mnoha jinými soustavami nejrůznějších tajných společností a orientální vědy, která je přístupná jen mimořádně schopným a ojedinělým vyvolencům. Tato soustava vznikla tedy z vlastní praxe a je určena pro praxi mnohých. Všemi mými žáky byla vyzkoušena a uznána za nejlepší a nejpraktičtější.

Tím ovšem není řečeno, a ani to tvrdit nechci, že tato kniha popisuje všechny záhady magie nebo mystiky. Uveřejnit o této vysoké vědě vše by znamenalo popsat celé objemné svazky. Plným právem lze však říci, že je toto dílo skutečně vstupní branou k opravdovému zasvěcení, je prvním klíčem k použití univerzálních zákonů. Připouštím také, že jednotlivá díla různých autorů obsahují tu a tam též nějaké to zlaté zrnko, ale nikde v jedné knize nenalezne čtenář cestu k duchovnímu vzestupu tak podrobně vyznačenou jako v této.

Bylo mojí snahou podat látku jednotlivých učebních osnov tak zřetelně, jak jen bylo možné, aby se největší pravdy staly přístupné každému, ačkoliv bylo místy velmi těžké volit pro tyto pravdy slova tak jednoduchá, aby byla všem srozumitelná. Zdali se tato moje snaha setká s očekávaným výsledkem, nechť čtenář posoudí sám. Mnohdy jsem uznal za vhodné některé složky tohoto díla opakovat, abych zdůraznil obzvláště důležitá místa.

Často byly vzneseny stížnosti, že zájemcům a žákům tajných nauk není dána možnost, aby byli zasvěcování osobním vůdcem (Guruem, a že je tudíž pravé vědění přístupné jen obzvláště omilostněným a výjimečně nadaným. Mnozí z opravdových zájemců museli prostudovat celé stohy knih, než se jim podařilo ojediněle ulovit alespoň jednu perličku pravdy.

Komu záleží tedy na vlastním vývinu, kdo nesleduje tuto svatou vědu jen z pouhé zvědavosti a nehledá pouze splnění svých sobeckých přání, nalezne v tomto díle pravého vůdce zasvěcení. Žádný ztělesněný zasvěcenec, byť by jeho duchovní hodnost byla sebevětší, nemůže žákovi pro začátek poskytnout více, než je v této knize uvedeno. Nalezne-ti v ní poctivý žák a pozorný čtenář to, co dosud jinde marně hledal, splnilo dílo zcela své poslání.

Autor

ČÁST I.
ZASVĚCOVÁNÍ PRVÉ – TEORETICKÉ

Motto:
To, co jest nahoře,
jest také to, co jest dole.
Hermes Trismegistos.

Velké tajemství Tetragramatonu
neboli
kabalistické JOD-HE-VAU-HE

O živlech

Vše, co bylo stvořeno, jak makrokosmos, tak i mikrokosmos, tedy velký a malý svět, se vytvářelo působením živlů. Proto se při postupném zasvěcování budeme zabývat nejdříve těmito silami, abychom poznali jejich hloubku a rozmanitost.

Okultní literatura přinesla o živlových silách dosud pramálo, takže jsem se rozhodl zpracovat dokonale toto ještě neobjasněné vědecké pole a odhrnout závoj, který tyto vesmírné zákony zastírá. Je to velmi zodpovědný úkol, neboť není snadné přesvědčit nezasvěcence natolik, aby o bytí a působení živlů získali nejenom vědomosti, ale aby byly později i sami schopni tyto síly také ovládat.

Celý vesmír se rovná hodinovému stroji s kolečky do sebe zapadajícími a vzájemně na sobě závislými. I samotný pojem božství, jakožto nejvýše chápatelného bytí, lze rozčlenit v aspekty, odpovídající ostatním živlům. O tom vsak podrobněji v příslušné kapitole o Bohu.

Nejstarší orientální spisy označují živly jako Tatvy. Naše evropská literatura věnuje těmto Tatvám pozornost jen natolik, že upozorňuje na jejich dobré účinky a varuje před neblahými, tj. uvádí, co je záhodno konat za vlády Tatev nám příznivých a čeho se máme nutně vyvarovat při proudění Tatev nám nepříznivých. O správnosti této skutečnosti nelze nijak pochybovat, avšak vše, co bylo dosud uveřejněno, se týká jen nepatrného aspektu všech živlových účinků. Jak lze účinky živlů, tedy Tatev, zjistit pro osobní potřebu, je povětšině uvedeno v astrologických spisech.

My však hodláme vniknout hlouběji do tajemství živlů a zvolíme proto jiný klíč, který je sice analogický s astrologickým, nemá s ním však nic společného. A tohoto klíče, o němž čtenář dosud nemá ponětí, se naučíme všestranně používat.

Jednotlivé práce, analogie a Účinky živlů popisuji postupně v jednotlivých kapitolách. Nemluvím jen o teorii, ale upozorňuji zároveň i na praktické upotřebení, neboť právě zde je ukryto největší arkánum.

O této velké tajné vědě živlů píše již nejstarší kniha moudrosti, kniha *Tarotu*, kde je na první stránce zobrazen mág, jenž ukazuje na živly a jejich zvládnutí. Na této první kartě symbolizuje:

meč-živel ohně
hůl-živel vzduchu
pohár-živel vody
a mince-živel země.

Z toho vidíme, že již v antických mystériích byl právě mág určen pro první kartu tarotu a zvládnutí živlů zvoleno za první zasvěcovací akt.

Zachovávaje tuto tradici věnuji proto i já největší pozornost především živlům. Jak z dalšího poznáme, je klíč k nim univerzálním prostředkem, jímž můžeme řešit všechny vyskytnuvší se problémy. Pořadí Tatev je dle indického přiřazení následující:

Akáša-princip éteru
Tejas-princip ohně
Vaju-princip vzduchu
Apas-princip vody
Prithivi-princip země

Indická nauka praví, že čtyři hrubší Tatvy vznikly z Tatvy páté, tedy z akášického principu. Akáša je tudíž princip příčiny a můžeme ji pokládat za sílu pátou, za tak zvanou kvint-esenci. O akáše, jakožto nejjemnějším živlu, se čtenář dočte více v příslušné kapitole. Také specifické vlastnosti ostatních živlů jsou v jednotlivých kapitolách blíže rozvedeny a to od nejvyšších úrovní počínaje až dolů do hrubé hmoty.

Již nyní mi dá čtenář jistě za pravdu, že to vskutku není lehký úkol: rozebrat dokonale ono veliké tajemství stvoření a vyjádřit to kromě toho slovy tak, aby každý mohl vniknout až do jádra věci a utvořit si vlastní obraz.

V dalším hovořím též o rozložení živlů a o praktickém významu, aby bez rozdílu každý, ať chemik či lékař, magnetizér, okultista, mág, mystik, kabalista anebo jogín mohl z toho pro sebe čerpat praktický užitek. Podaří-li se mi poučit čtenáře natolik, aby zvládnul látku alespoň tak dalece, že bude s to pro vědecké odvětví, které ho nejvíce zajímá, upotřebit tohoto praktického klíče, bude moje snaha dostatečně odměněna.

Princip OHNĚ

Jak jsem se již zmínil, je akáša neboli princip éteru příčinou vzniku živlů. Za první živel, který dle orientálních spisů vzešel z akáši, musíme považovat

Tejas, to jest princip ohně. Tento živel, právě tak jako všechny ostatní živly, nepůsobí jen na naší hrubohmotné úrovni, nýbrž projevuje se ve všem, co bylo stvořeno. Základními vlastnostmi ohnivého principu jsou: horko a expanze. Oheň a světlo vládlo proto na počátku všeho stvořeného. Také bible na to poukazuje a vyjadřuje to slovy: „Fiat lux-budiž světlo“.

Základem světla je samozřejmě oheň. Každý živel a tudíž i ohnivý, má dvě polarity a to aktivní a pasivní polaritu, to jest plus a minus. Plus je vždy ono budovatelské, tvořivé a plodivé, zatím co minus je pravým opakem toho a je rozkladné, ničivé. Musíme mít na zřeteli vždy dvě základní vlastnosti každého živlu.

Všechna náboženství všech dob připisovala aktivní stránce živlů vše dobré a pasivní stránce vše zlé. Po pravdě řečeno nemůžeme mluvit ani o dobru ani o zlu, tyto pojmy vzešly jen z lidského chápání. **V univerzu není ani dobra ani zla**, neboť vše bylo stvořeno na základě neměnitelných zákonů, v nichž se nejlépe zrcadlí božský princip a jedině znalost těchto zákonů nám dává možnost přibližovat se Bohu.

Abychom si rozpínavou vlastnost (expanzi) ohně mohli lépe představit, nazveme ji elektrickým fluidem. Pod tímto názvem není míněna jen hrubohmotná elektřina, ačkoliv, jak čtenář v dalším uvidí, mák ní určitý analogický vztah. Živlový princip ohně je činný a skryt ve všem, co bylo v celém univerzu stvořeno, počínaje od nejmenšího zrnéčka písku až do nejvyššího viditelného a neviditelného.

Princip VODY

V předcházející kapitole jsem seznámil čtenáře se vznikem a vlastnostmi pozitivního principu ohně. V tomto pojednání popíši opačný princip - živel vody.

I tento živel vzešel právě tak jako živel ohně z akáši, tedy z éterického principu. V porovnání s ohněm má však živel vody zcela opačné vlastnosti. Základními vlastnostmi jsou chlad a stahování. I zde se jedná o dva póly. Aktivní je životodárný, vyživující a udržující; negativní pól je tentýž, jako u ohně, rozkladný a ničivý. Jelikož základní vlastností tohoto živlu je stahování, vyšlo z něho fluidum magnetické.

Oheň a voda působí ve všem. Dle zákona o stvoření by ohnivý princip nemohl sám o sobě obstát, kdyby v něm nebylo protipólu, tj. principu vodního. Tyto dva živly, oheň a voda, jsou základními živly, jimiž bylo vše stvořeno. Proto musíme ve všem vidět dva hlavní živly a kromě toho fluidum elektrické a magnetické, jako protichůdné polarity.

Princip VZDUCHU

Jako další vzešel z akáši živel vzduchu. Zasvěcenci ho nepovažují za skutečný princip, nýbrž ho mají za zprostředkovatele mezi ohnivým a vodním principem, takže živel vzduchu udržuje takřka jako médium neutrální rovnováhu mezi aktivním a pasivním působením vody a ohně. Střídavým působením aktivního a pasivního živlu ohně a vody byl všechen stvořený život uveden v pohyb.

Vzdušný princip přijal v úloze zprostředkovatele od ohně vlastnost sucha a odvody vlastnost vlhka. Bez obou těchto vlastností by život nebyl myslitelný. Tyto dvě vlastnosti propůjčují principu vzduchu rovněž dvě polarity. V positivním působení je to životodárná polarita a v negativním ničivá.

K tomu musím podotknout, že u jmenovaných živlů nejde o obvyklý oheň, vodu a vzduch, což jsou vlastně jen aspekty hrubohmotné úrovně, nýbrž že se jedná výhradně o univerzální vlastnosti živlů.

Princip ZEMĚ

O principu vzduchu bylo řečeno, že není samostatným živlem a toto tvrzení platí též o živlu země. To znamená, že střídavým působením oněch tří jmenovaných živlů povstal poslední živel - živel zemní, který svou specifickou vlastností, tj. ztuhnutím, zahrnuje v sobě všechny tři principy. Právě tato vlastnost dala oněm třem předešlým živlům konkrétní formu. Zároveň však omezila jejich působení, následkem čehož povstaly: prostorovost, míra, váha a čas.

Vzájemné působení prvých tří živlů se stalo působením čtvrtého - zemního živlu- čtyřpólovým, takže můžeme zemní princip nazvat čtyřpólovým magnetem. Fluidum v polaritě zemního živlu je elektromagnetické. Protože ve čtvrtém, tedy zemním živlu, jsou činné všechny živly, můžeme si všechen stvořený život vysvětlit. Uskutečněním tohoto živlu povstalo ono FIAT tj. „BUDIŽ“.

O podrobnostech specifického působení živlů v různých úrovních a říších, jako např. v říši rostlinné, zvířeny a člověka, se čtenář dozví ještě z dalšího obsahu. Důležité je, aby si mohl o působení živlových principů v celém univerzu učinit ucelený obraz.

SVĚTLO

Základem světla je princip ohně. Bez ohně by světlo nebylo nikdy vzniklo. Je tudíž světlo aspektem ohně. Každý ohnivý živel můžeme přeměnit ve světlo a obráceně. Proto zahrnuje světlo všechny specifické vlastnosti. Je zářivé, pronikavé, rozpínavé.

Opakem světla je **temnota**, která povstala z vodního principu. Temnota má opačné specifické vlastnosti světla. Bez temnoty by světlo bylo nejen nemyslitelné, ale nebylo by vůbec. Z toho usuzujeme, že světlo a temnota vznikly ze střídavé hry dvou principů a to ohně a vody. Světlo má tudíž ve svém působení pozitivní vlastnosti a temnota negativní. Tuto střídavou hru musíme vidět ve všem.

AKÁŠA neboli princip ÉTERU

Již při popisování živlů jsem několikrát podotkl, že vzešly z akášického principu. Je tudíž akášický princip to nejvyšší, nejmocnější, nepředstavitelné; je prabytím, prapříčinou všech věcí a všeho stvořeného, krátce řečeno: je sférou příčin. Následkem toho je akáša také bez času a prostoru. Je to ono nestvořené, nepochopitelné, nedefinovatelné.

Náboženství pro ni určila slovo Bůh. Je pátou silou, prasilou, která vše stvořila a která udržuje vše v rovnováze. Je počátkem a čistotou všech myšlenek a idejí, je světem příčin, v němž se vše stvořené udržuje, od nejvyšších sfér počínaje až dolů k nejnižší. Je kvint-esencí alchymistů. Je VŠÍM ve VŠEM.

KARMA, zákon PŘÍČINY a ÚČINKU

Neměnitelným zákonem, jehož aspekt musíme spatřovat jedině v akášickém principu, je zákon o příčině a účinku. Každá příčina vyvolává příslušný účinek. Tento zákon platí ve všem za nejvznešenější a nejvyšší.

Karma není tedy jen zákon pro naše dobré činy a skutky, jak namnoze mylně učí orientální filozofie, nýbrž jak je z toho patrno, má daleko hlubší význam. Instinktivně věří člověk v to, že vše dobré musí mít za následek jen dobré ovoce a vše zlé pravý opak, neboli jak lidové rčení praví „*Jak kdo zasil, tak sklidí*“. Tento nezvratný zákon musí každý znát a respektovat.

Zákonu o příčině a účinku podléhají i živlové principy. O podrobnostech tohoto zákona (které není možno říci několika slovy), se nebudu obšírněji rozepisovat, neboť jsou každému logicky uvažujícímu člověku naprosto jasné a samozřejmé. Také zákon evoluční, tj. vývojový podléhá rovněž zákonu o příčině a účinku. Vývoj je tudíž aspektem karmického zákona.

ČLOVĚK

O těle

V ničem a v nikom se tak věrně nezrcadlí Bůh, jako právě v člověku, jenž byl stvořen podle obrazu univerza. Vše, co můžeme nalézt v univerzu velkém, odráží se přesně v malém; v člověku, který byl proto nazván mikrokosmem, na rozdíl od univerza tj. makrokosmu. Přesně vzato se v člověku odehrává celá příroda a úkolem této kapitoly je naučit se vše pozorovat, vědět a ovládat.

Nebudu zde popisovat fyziologické pochody v těle. S těmi se může každý seznámit četbou příslušné literatury. Mým úmyslem je naučit čtenáře pozorovat člověka z hermetického stanoviska a vysvětlit zájemci, jak si má správně počínat se základním klíčem, tj. účinkem živlů se zřetelem k člověku.

Známé přísloví praví: „*Ve zdravém těle zdravý duch*“. Při studiu člověka pozná každý hlubokou pravdu, která se za těmito slovy skrývá. Jistojistě vyvstane otázka, co vlastně máme

rozumět z hermetického stanoviska pod slovem zdraví? Nebude každý s to tuto otázku ihned správně zodpovědět, neboť převážná většina si problém zdraví vysvětluje zcela individuálně.

Z hermetického hlediska máme pod pojmem zdraví rozumět udržování dokonalé harmonie všech v těle účinkujících sil, se zřetelem k základním vlastnostem živlů. Disharmonie živlů nemusí nabýt právě takových rozměrů, aby vyvolala viditelný účinek, který nazýváme nemocí. Vyvrcholila-li ale disharmonie již natolik, že nastalo onemocnění, narušuje to už podstatně pravidelnou funkci živlů v těle.

Základní podmínkou proto je, aby nastávající zasvěcenec věnoval tělu veškerou pozornost. Zevnějšek těla můžeme považovat za krásný oděv, a krása je ve všem, jak ve velkém tak i v malém, rovněž aspektem božské přírody. Krásným nám nesmí připadat pouze to, co se nám líbí nebo co získá naši sympatii. Sympatie a antipatie spočívá na vzájemném působení živlů. Dokonalé zdraví je základní podmínkou k duchovnímu vzestupu. Chceme-li krásně bydlet, musíme své obydlí, v tomto případě svoje tělo, učinit krásným a harmonickým.

Dle univerzálních zákonů zastávají živly v těle určité funkce, z nichž nejhlavnější jsou: budovatelské, udržovací a rozkladné. Pozitivní, tedy budovatelská část v těle připadá aktivní stránce živlů. Udržovací čili usměrňovací funkci řídí spojovací tj. neutrální část živlů a rozkladnou tj. spalovací práci konají negativní živlové vlastnosti.

Zastává tudíž např. Ohnivý princip po aktivní stránce s jeho elektrickým fluidem aktivní, budovatelskou, expanzivní činnost a opak toho připadá jeho negativní stránce. Vodní princip má po aktivní stránce na starosti budovatelskou činnost a po stránce negativní se stará o rozklad veškerých tekutin.

Vzdušný princip má za úkol usměrňovat v těle elektrické fluidum ohně a magnetické fluidum vody a udržovat je v rovnováze. Proto je považován za princip neutrální nebo zprostředkovatelský.

O zemním principu je v základním klíči o silách řečeno, že v těle má úlohu udržovat pospolu všechny tři živlové činnosti. Ve své aktivitě oživuje, sílí, buduje, udržuje atd., a v negativitě koná pravý opak. Zemnímu principu náleží jak růst těla, tak i jeho úpadek (stárnutí).

Mohli bychom hovořit ještě o celé řadě živlových analogií v těle, avšak tyto vysvětlivky nechť zatím postačí.

O činnosti živlů v těle věděli přesně všichni zasvěcenci všech dob. Nikdy však o ní podrobně nepsali, pravděpodobně proto, aby zabránili jakémukoli zneužití. Zasvěcenci rozdělili lidské tělo na tři základní pojmy a přiřkli:

hlavu principu **ohnivému**
břicho principu **vodnímu**
a **hrudník** principu **vzdušnému**,

jakožto zprostředkovateli mezi ohněm a vodou. Na první pohled vidíme, že je toto rozdělení správné, neboť v hlavě se odehrává vše aktivní, tedy ohnivé, v břiše to opačné, vodní, práce šťáv, vyměšování atd. Hrudník náleží vzduchu a má takřka úlohu zprostředkovatele, protože se v něm dýchání děje mechanicky. A konečně zemní princip představuje se svou soudrživou silou celé lidské tělo včetně kostí a masa.

Případnou otázku, kde a jakým způsobem se v hrubohmotném těle projevuje princip akášický, si po hlubší úvaze může každý sám zodpovědět, a to tak, že se v nejhrubší formě skrývá v krvi a spermatu, při vzájemném působení těchto dvou látek v životnosti neboli vitalitě.

Jak jsem již řekl, tvoří ohnivý živel v těle fluidum elektrické a vodní živel magnetické. Každé fluidum má dvě pólová záření: aktivní a pasivní. Vzájem-ně střídavá působivost všech čtyř pólových záření se rovná čtyřpólovému magnetu, který je totožný s tajemstvím Tetragramatonu, s kabalistickým JOD-HE-VAU-HE.

V lidském těle je proto elektromagnetické fluidum ve svém vnějším záření životním magnetismem, -je ódem, či jak to ještě jinak porůznu nazýváme. Pravá strana lidského těla je u pravičáka aktivně elektrická a levá strana pasivně magnetická. U levičáka je tomu naopak.

Vyzařovací síla tohoto elektromagnetického fluida závisí na tom, jak intenzivně živly v těle působí. Čím zdravěji a ladněji působení živlů v těle probíhá, tím mocnější a čistší je záření.

Vhodným cvičením, správným postojem a přesným dodržováním těchto zákonů můžeme kapacitu, sílu a působivost tohoto elektromagnetického fluida neboli ódu podle potřeby zvýšit nebo snížit. (Viz podrobnosti v praktické části tohoto díla.)

Se známou nám elektřinou a magnetizmem nemá elektrické a magnetické fluidum v lidském těle přímo nic společného, vztah je však obdobný. Tento zákon analogie je důležitým činitelem v hermetické vědě a jeho znalost dává zasvěcenci možnost konat s tímto klíčem pravé zázraky.

V potravě jsou živly obsaženy pomíchaně. Do těla se nám dostanou chemickým procesem, který je v něm udržuje. Z hlediska medicíny vyvolává příjem jakékoliv potravy spolu s dechem v těle spalovací proces, v němž hermetik vidí mnohem více než pouhý chemický postup. V tomto spalování spatřuje vzájemné rozpouštění potravy. Můžeme to porovnat s ohněm, jehož plamen je udržován pomocí paliva.

Na udržování této práce, tedy na potravě a dechu, závisí život. Aby každý živel obdržel potřebnou pohonnou látku, je záhodno přijímat potravu smíšenou, která obsahuje živlové základní látky. Kdybychom byli např. po celý život odkázáni pouze na jednostrannou stravu, naše tělo by bezpodmínečně onemocnělo, jinými slovy, stalo by se disharmonickým. Rozkladný proces, vyvolaný vzduchem a potravou, dodává živlům potřebnou látku, která je udržuje ve stálé činnosti. To je přirozený způsob lidského života. Schází-li jednomu nebo druhému živlu potřebná, tedy pohonná látka, projevuje se to hned v příslušných funkcích.

Dostane-li se např. ohnivý živel v těle k větší činnosti, pocítíme žízeň, u vzdušného živlu hlad, u vodního nás obestře zima a u zemního se dostaví únava. Rovněž každé přesycení živlů vyvolá v těle zvýšení jejich činnosti. U ohně se projeví jako touha po pohybu a činnosti, voda způsobí větší vyměšování. Přesycený vzduch nás upozorňuje, abychom se v jídle omezili a přesycená zem se jeví v aspektech pohlavního života, což se nemusí vždy vybíjet jen v pohlavních pudech, nýbrž (a to zejména u starších lidí), se dostaví touha po zvýšené pracovní činnosti, po vnější tvořivosti apod.

Elektrické a magnetické fluidum má ve své polaritě, tedy aktivně a pasivně, ve všech organických a anorganických tělesech z chemického, případně alchymického hlediska za úkol tvoření kyselin a zásad. Po aktivní stránce buduje a po pasivní rozpouští, rozkládá, ničí.

Tím je biologická činnost v těle vysvětlena. Výslednicí všeho je koloběh života: zrodí se, prospívá, zraje a umírá, což je evoluční bytí všeho stvořeného.

DIETA

Rozumná životospráva udržuje harmonii živlů v těle. Dojde-li k disharmonii činnosti živlů tím, že jeden nebo druhý živel buď převládá, nebo byl zeslaben, musíme učinit v přijímání potravy zvláštní opatření, aby živly byly opět uvedeny do normálních kolejí či aby byly alespoň v tomto směru příznivě ovlivněny. Z tohoto důvodu se pro zvláštní případy předepisují nejrůznější diety. Již odedávna dospěl průměrný člověk k tomuto názoru, aniž by byl pochopil jeho pravou příčinu.

Je-li živlová porucha takového rozsahu, že se disharmonie projevuje již viditelně, nejedná se jen o pouhou disharmonii, nýbrž o skutečné onemocnění. Nezbývá pak než sáhnout k drastičtějším prostředkům, aby opět došlo k žádoucí harmonii, má-li být dosaženo úplného uzdravení a tělo uvedeno do normálního chodu. Na této základně byly vybudovány všechny dosud známé léčebné soustavy. Blíže je popsat nepovažuji za nutné, protože jsou všeobecně známy.

Přírodní léčba doporučuje termické prostředky, jako: lázně, zábaly, obklady, bylinky, masáže apod. Alopatický lékař užívá koncentrovaných léčebných prostředků, které mají vyvolat účinek odpovídající živlům a přispět k uzdravení. Homeopat zvyšuje pomocí svých léčebných prostředků *similia similibus curantur* činnost opačného živlu, aby ohrožený živel uvedl se zřetelem k jeho polaritě do rovnováhy. Elektrohomeopat působí uplatněním svých prostředků přímo na elektrické a

magnetické fluidum, aby podle povahy onemocnění vyrovnal náležitým zesílením těchto fluid rovněž živel, který se stal disharmonickým.

A tak sleduje každá léčebná soustava jeden a týž cíl tj. porušenou živlovou rovnováhu opět napravit. Znalost působení živlů v těle dává magnetopatoyi čili magnetizérovi mnohem větší možnost zasáhnout svými silami zejména tehdy, když je s to probudit v sobě vědomě elektrické nebo magnetické fluidum, zesílit je a dle analogických zákonů přenést na onemocnělou část těla. Praktické stránce této léčebné metody věnuji v této knize zvláštní kapitolu.

Tím by byly veškeré funkce těla dostatečně objasněny. Každou část těla ovlivňuje dle analogie živlů ještě živel specifický, který se projevuje v polaritě té které části těla. Zajímavá je skutečnost, že v chodu, respektive v mechanizaci mají některé orgány střídavě z nitra navenek elektrické, a zvenčí do nitra magnetické fluidum, které přispívá k tomu, aby chod a funkce v celkovém organizmu byly harmonické a analogické. U jiných orgánů je tomu naopak: elektrické fluidum působí zvenku i do nitra a magnetické z nitra navenek. Znalost toho pólového záření nazývá hermetická věda „okultní anatomií těla“. Znalost účinku této okultní anatomie je pro každého zasvěcence velmi důležitá, chce-li své tělo znát, ovlivňovat a ovládat.

V dalším popisuji okultní anatomii lidského těla se zřetelem k elektrickému a magnetickému fluidu, tedy v pozitivním i negativním rozsahu činnosti.

Z těchto vysvětlivek může zejména magnetopat čerpat veliký užitek, neboť dle ohniska nemoci volí pro onemocnělou část těla buď elektrické nebo magnetické fluidum. I všem ostatním může tato znalost jen prospět.

Okultní anatomie

Hlava

Přední část hlavy elektrická, zadní magnetická. Pravá strana magnetická, levá elektrická, vnitřek elektrický.

Oči

Přední i zadní část neutrální. Pravá a levá strana elektrická. Vnitřek magnetický.

Uši

Přední a zadní část neutrální, pravá strana magnetická, levá elektrická. Vnitřek neutrální.

Ústa a jazyk

Přední a zadní část neutrální, pravá a levá strana rovněž neutrální. Vnitřek magnetický.

Krk

Přední a zadní část magnetická. Pravá strana magnetická, levá elektrická. Vnitřek elektrický.

Hrudník

Přední část elektromagnetická, zadní část elektrická. Pravá strana neutrální, levá strana elektrická. Vnitřek neutrální.

Břicho

Přední část elektrická, zadní magnetická. Pravá strana magnetická, levá elektrická. Vnitřek magnetický.

Ruce

Přední a zadní část neutrální. Pravá strana magnetická, levá elektrická. Vnitřek neutrální.

Prsty pravé ruky

Přední a zadní části neutrální. Pravá a levá strana elektrická. Vnitřek neutrální.

Prsty levé ruky

Přední a zadní části neutrální. Pravá a levá strana elektrická. Vnitřek neutrální.

Nohy

Přední a zadní části neutrální. Pravá strana magnetická, levá elektrická. Vnitřek neutrální.

Mužský pohlavní úd

Přední část elektrická, zadní část neutrální. Pravá a levá strana neutrální. Vnitřek magnetický.

Ženské pohlavní ústrojí

Přední část magnetická, zadní část neutrální. Pravá a levá strana neutrální. Vnitřek elektrický.

Poslední obratel páteře a konečník

Přední a zadní části neutrální, pravá a levá strana neutrální, vnitřek magnetický.

Na základě této okultní anatomie si může zasvěcenec sestavit klíčem čtyřpólového magnetu dle potřeby další analogie. Alchymista z toho pozná, že je lidské tělo opravdovým atanátorem, v němž se viditelně odehrává nejdokonalejší alchymistický proces, ono veliké dílo, neboli příprava kamene mudrců.

Tím by byla kapitola, pojednávající o těle, ukončena. Netvrdím, že jsem vzal zřetel na vše, avšak s ohledem na živly, na čtyřpólový magnet, řekl jsem o těle to nejdůležitější a odhalil tajemství Tetragramatonu, majícího vztah k tělu.

HMOTNÝ SVĚT (hmotná úroveň)

V této kapitole nehodlám popisovat hrubohmotný svět se zřetelem k říši nerostné, rostlinné a zvířecí, nechci se též zabývat fyzikálními úkazy v přírodě, neboť jsme se o nich učili již ve škole; např. že je severní a jižní točna, jak dochází k dešti, co způsobuje bouři atd. Nastávajícího zasvěcence budou tyto úkazy zajímat méně a jistě bude spíše toužit po tom, aby poznal hmotný svět pomocí živlů a jejich polarity. Není také třeba se zvláště zmiňovat o tom, že je na naší planetě oheň, voda‘ vzduch a zem, neboť to je každému logicky myslícímu člověku jasné.

Avšak přece jen bude dobře, kdy nastávající zasvěcenec pozná příčinu a činnost všech čtyř živlů, aby jich mohl dle příslušných analogií jiných úrovní správně použít. Jak je možno na základě znalosti hrubohmotných živlů navázat současně styky s vyššími světy, zůstává vyhrazeno dalšímu pojednání o praktickém využití magických schopností. Zatím je důležité vědět, že se na naší zemi odehrává práce živlů nejjemnějším způsobem právě tak, jako v lidském těle. Sledujeme-li analogii k lidskému tělu, přijdeme na to, jak utvořit k živlům rovnoběžku a chtíce nechtíce musíme uznat, že analogie k lidskému tělu je oprávněná.

Ke kapitole, ve které hovořím o těle. o životosprávě a o funkcích živlů v těle, zbývá jen ještě dodat, že zasvěcenec, jenž se naučí manipulovat se živly v jejich nejjemnější formě, dokáže již na vlastním těle hotové zázraky. Ale nejen to; může potom také právem tvrdit, že v tomto směru není nic nemožného.

V zemním principu působí kromě ostatních živlů také čtyřpólový magnet se svou polaritou. Ohnivý živel má ve své aktivitě v přírodě úkol vše oživovat a ve své negativitě pravý opak, tedy vše rozkládat a ničit.

Vodní živel má po aktivní stránce rovněž budovat a po negativní ničit. Vzdušný živel je se svou podvojnou polaritou v přírodě neutrálním, vyrovnávajícím a udržovacím principem.

Zemní živel sdružuje v sobě následkem své specifické vlastnosti o kohezi ony dva hlavní živly ohně a vody s neutrálností vzduchu, takže můžeme zemní živel považovat za nejhrubohmotnější.

Jak jsem v kapitole o těle již podotkl, vznikají vzájemným působením ohnivého a vodního živlu na základě týchž zákonů, jako v těle dvě základní fluida se vzájemnou činností a to elektrické a magnetické. Zmíněné dva živly řídí svými fluidy vše hmotné na naší zemi, ovlivňují veškeré chemické pochody vně i uvnitř země, v říši nerostů, rostlinstva a zvířeny. Z toho vyplývá, že se elektrické fluidum nachází ve středu a fluidum magnetické na povrchu naší země. Toto magnetické fluidum povrchu zemského udržuje vše hmotné, týkající se soudržnosti (koheze), nehledě k vlastnosti vodního principu.

Specifickou vlastností každého tělesa, závislého na složitosti živlu je, že má každý předmět se zřetelem na elektrické fluidum určité záření, což jsou tak zvané elektronové kmity, které k sobě přitahuje všeobecně magnetické fluidum hmotného světa. Tuto přitažlivost nazýváme váhou. Váha

je tedy úkazem přitažlivé síly země. Známá nám přitažlivost železa a nikluje malým příkladem, výstižněji řečeno je vlastně jen napodobeninou toho, co se na naší zemi děje ve velkém. To, co na naší zemi známe jako magnetizmus a elektřinu, je úkazem čtyřpólového magnetu, neboť jak víme, lze libovolně přeměnit magnetizmus v elektřinu a mechanickou cestou opět elektřinu v magnetizmus. Přeměňování jedné síly v druhou je vlastně již alchymistickým nebo magickým pochodem, který během doby tak zevšeobecněl, že se v něm alchymie nebo magie již nespatřuje a připisuje se tedy jednoduše fyzikální vědě.

Na základě toho vidíme, že i zde je možnost použití čtyřpólového magnetu a každý hermetik ví dle zákonů o problému magnetizmu a elektřiny, a to nejenom v těle, jak bylo v kapitole řečeno, nýbrž také v hrubohmotném světě, že to, co je nahoře, jest také to, co je dole.

Každý zasvěcenec, jenž je schopen užít všech živlových sil neboli velkého tajemství Tetragramatonu na všech úrovních, dokáže také na našem hmotném světě velké věci, které v očích nezasvěcence budou platit za hotové zázraky. Pro zasvěcence to však zázraky nejsou. I největší zvláštnost může na základě znalosti zákonů vysvětlit.

Na této zde popsané zásadě spočívá na naší zemi všechen růst, veškeré zrání, všechen život a také veškeré umírání. Zasvěcenci je následkem toho také jasné, že smrt neznamená rozpadnutí v nic, nýbrž je pouhým přechodem z jednoho stadia do druhého.

Hmotný svět vzešel z akášického principu, což je onen nám známý éter. A tento akášický princip Svět také řídí a udržuje. Z toho jasně vyplývá, že přenos elektrického a magnetického fluida je původcem všech vynálezů, které se týkají přenosu do dálky éterem, jako např. rádio, telegrafie, telefonie, televize a budou původcem i všech ostatních vynálezů, které ještě budoucnost pomocí elektrického a magnetického fluida v éteru objeví. Avšak základna a zákony byly, jsou a zůstanou vždy tytéž.

O samotném působení jednotlivých magnetických a elektrických fluid na hmotné úrovni by se dala napsat objemná kniha s velmi poutavým obsahem. Avšak vnímavý čtenář, který se rozhodne jít cestou zasvěcení a nenechá se z ní žádnými vlivy odradit, pozná sám nejrůznější variace sil a vlastností. Vynaloženým úsilím získá poznání, které ho za vše štědře odmění.

DUŠE (ASTRÁLNÍ TĚLO)

Jemnějšími živlovými kmity, elektrickým a magnetickým fluidem živlové polarity povstal vlastně člověk; duše pak z akášického principu neboli z nejjemnějších kmitů éteru. Tak, jako ve hmotném těle působí funkce živlů, je tomu stejně s funkcemi duše, čili tak zvaného těla astrálního. Duše je spojená a srostlá s tělem pomocí čtyřpólového magnetu a jeho specifických vlastností. Splynutí se stává analogicky k tělu elektromagnetickým vlivem živlů.

Práci živlů, tzv. elektromagnetické fluidum duše, nazýváme mluvou zasvěcenců astrální matricí neboli životem. Tuto astrální matrici či elektrické fluidum duše nelze ztotožnit s aurou, o které píší okultisté a ke které se ještě vrátím. U astrální matrice nebo u elektrického fluida jde o pojítko mezi tělem a duší. Ohnivý princip zastává i v duši funkci budovatelskou, vodní princip funkci oživovací, vzdušný princip vyrovnává a zemní princip se stará o spojitost, růst a udržování. Astrální tělo má tytéž funkce jako tělo hmotné.

Člověku je dáno pět smyslů, které odpovídají pěti živlům. Těchto smyslů používá astrální tělo neboli duše k tomu, aby pomocí tělesných smyslů přijímala vlivy fyzického světa. Toto vnímání a zaměstnávání oněch pěti smyslů prostřednictvím astrálního a hmotného těla se děje naším nesmrtelným duchem. Proč je duch nesmrtelný, vysvětluji v dalším obsahu. Bez činnosti ducha v duši by se astrální tělo stalo neživým a rozložilo by se na své součástky.

Protože by duch bez pomoci duše nemohl působit, je tudíž astrální tělo střediskem všech vlastností nesmrtelného ducha. Podle vývinu a zralosti má rozličné elektrické nebo magnetické

fluidické chvění, které se v duši znatelně projevuje čtyřmi druhy povahy. Dle toho, jaký živel převládá, rozeznáváme povahu

cholerickou
sangvinickou
melancholickou a
flegmatickou.

Cholerická povaha vyvěrá z ohnivého živlu, sangvinická povaha ze živlu vzdušného, melancholická z vodního živlu a flegmatická ze živlu zemského. Dle síly a chvění zmíněného živlu se projevuje v různých vlastnostech také síla a expanze fluidického kolísání.

Každý z těchto čtyř, povahu člověka určujících živlů, má po aktivní stránce vše dobré neboli dobré vlastnosti a po pasivní stránce vše opačné, tedy vlastnosti negativní. Není zde možno uvést přesné sestavení účinnosti všech živlů. Pro nastávajícího zasvěcence bude lépe, když vlastní meditací postupem času objeví další účinky sám. Na cestě k zasvěcení to má i svůj zvláštní význam. V dalším uvedu pouze některé příklady:

Cholerická povaha má ve své aktivní polaritě tyto dobré vlastnosti: aktivnost, horlivost, nadšení, odvahu, rozhodnost, sílu tvořivosti, smělost, snaživost atd.

V negativní polaritě jsou to: hádavost, nemírnost, podrážděnost, pud vše zničit, vášnivost, žárlivost, žravost atd.

Sangvinická povaha má po stránce aktivní: bdělost, bezstarostnost, dobrosrdečnost, důvěřivost, hbitost, jasnost, lehkost, neodvislost, obratnost, optimismus, píli, pronikavost, radost, usměvavost atd.

Po stránce negativní: klevetivost, mazanost, nedostatek vytrvalosti, nepoctivost, pomlouvačnost, povídavost, proměnlivost, urážlivost, zchytralost, žvanivost atd.

Melancholická povaha se ve své aktivitě projevuje: důvěřivostí, horoucností, chápavostí, klidem, milosrdenstvím, oddaností, odpouštěním, poddajností, schopností meditační, skromností, soucitem, úctou, vážností, vroucností, zahloubaností, zvnitřněním atd.

V negativitě: leností, lhostejností, nepoddajností, nesmělostí, netečností, sklíčeností atd.

Flegmatická povaha má po aktivní stránce tyto dobré vlastností: cílevědomost, dochvilnost, důkladnost, důslednost, neomylnost, obezřetnost, odolnost, odpovědnost, opatrnost, pevnost, rezervovanost, soustředěnost, spolehlivost, střízlivost, svědomitost, úctu, vážnost, věcnost, vytrvalost atd.

Po negativní stránce jsou to: fádnost, ledabylost, lenivost, lhostejnost, málomluvnost, nedochvilnost, nesvědomitost, plachost, pohrdlivost, těžkopádnost atd.

Vlastnosti živlů jsou dle toho, které z nich převládají, základnou povahy člověka. Intenzita zmíněných, navenek se projevujících vlastností, závisí na polaritě tj. na elektrickém a magnetickém fluidu. Celkový vliv povahových účinků způsobuje navenek určité záření, které se odborně nazývá aurou. Tuto auru nelze zaměňovat s astrální matricí, ježto je mezi oběma veliký rozdíl. Astrální matrice je pojítkem mezi tělem a duší, kdežto aura je záření živlových účinků, projevujících se aktivně nebo pasivně v různých vlastnostech. Toto záření vyvolává v celé duši určitou vibraci, která má pak své zvláštní zabarvení. Toto zabarvení umožňuje zasvěcenci vidět astrálním zrakem svou vlastní auru i auru jiných bytostí. Pravý jasnovidec může potom dle rozpoznané aury zjistit u každého nejen základní povahu, ale vidí i účinek, respektive polaritu duševních kmitů, kterou může případně i ovlivnit.

O tomto námětu hovořím ještě podrobněji ve zvláštní kapitole o introspekci. Temperament člověka ovlivňuje jeho povahu a obojí tvoří jeho celkový výsledek záření duše čili auru. Obrazy velkých zasvěcenců a svatých mají zpravidla svatozář, která je totožná s aurou, zde popsanou.

Kromě povahy, temperamentu a práce elektromagnetického fluida má astrální tělo ještě dvě sídla v mozku. Ve velkém mozku se nachází normální vědomí a v malém mozku opak normálního vědomí tj. podvědomí. Jejich funkce popisuji blíže v kapitole o duchu.

Jak jsem již řekl, je duše právě tak jako tělo rozdělena podle živlů. Duševní funkce, síly a vlastnosti mají i v duši určitá, všem živlům obdobná střediska, která indická filozofie nazývá lotosy. Probouzení těchto lotosů se v indické nauce nazývá Kundalini-Yogou. Tato střediska neboli lotosy nehodlám podrobně popisovat, protože se o nich může každý dočíst v příslušné literatuře. Zmiňuji se o nich proto jen letmo:

Nejspodnější středisko, zvané Múladhára neboli zemní středisko, se nachází v nejspodnější části duše.

Další, tj. vodní středisko je v okolí pohlavních orgánů a jmenuje se dle indické terminologie Svadhistána.

Středisko ohně, jako střed duše, je v okolí pupku a má název Manipůra.

Středisko vzduchu, jakožto vyrovnávajícího živlu, je v okolí srdce a má název Anáháta.

Středisko éteru neboli akášického principu nutno vidět v krku a má název Višudha.

Další středisko a to vůle, rozumu a intelektu má název Ajna (čti adžňa) a nachází se mezi obočím.

Nejvyšší - božské středisko - je tisícipláteční lotos Sahasrára pod temenem hlavy, z něhož prýští a jsou ovlivňovány síly všech ostatních lotosů.

Od nejhořejšího, nejvyššího centra počínaje, probíhá podél páteře až do nejspodnějšího zemního střediska jakoby průchodem tzv. Sušumna - neboli nám již známý akášický princip. Ten má za úkol spojovat a usměrňovat všechna ostatní střediska. O probuzení hadí síly v jednotlivých střediscích hovořím ještě v dalším pojednání. Popis duše má především objasnit souvislost živlů v ní spolu s jejich podvojnou polaritou. Z toho můžeme pozorovat, jak tělo i duše a jejich působení žije a pracuje, jak jejich rozložení podléhá nezměnitelným zákonům čtyřpólového magnetu, tj. tajemství Tetragramatonu, kterými se také řídí. Pakliže budoucí zasvěcenec vše správně a pozorně uváží, získá jasný přehled nejen o funkcích těla, ale i o duši a může si dle prazákonů o vzájemném působení učinit jasnou představu.

ASTRÁLNÍ ÚROVEŇ

O této lze říci, že platí mnohdy za čtvrtou dimenzi. Nevyšla však z oněch čtyř živlů, nýbrž je určitým stupněm hustoty akášického principu, tedy všeho toho, co se až dosud ve hmotném světě odehrávalo, co se právě děje a v budoucnu bude ještě dít, dále co má svůj původ, svůj směr a svoji životní jsoucnost.

Jak již bylo řečeno, je akáša v nejjemnější formě nám známý éter, v němž se kromě jiného pohybují a šíří elektrické a magnetické kmity. Astrální úroveň je tedy také sférou vibrací, ve které má svůj původ světlo, zvuk, barva a rytmus, zkrátka všechen život ve všem stvořeném. Jelikož je akáša původ všeho bytí, zrcadlí (odráží) se v ní samozřejmě také vše to, co již bylo stvořeno, co se v přítomné době právě tvoří a co se v příštích dobách bude ještě vytvářet. V astrální úrovni se zřejmě jeví emanace věčného, což nemá počátku ani konce a je proto bez času a prostrou. Zasvěcenec, který se v této úrovní vyzná, může zde nalézt vše, ať je to minulé, přítomné či budoucí. Dosah a pojetí toho všeho závisí na stupni jeho dokonalosti.

Téměř všechna náboženství, všichni okultisté a spiritisté rozumí pod astrální úrovní „onen svět“. Pro zasvěcence tento výraz neplatí a on se proto také smrti nebojí, neboť je mu tento pojem cizí. Jestliže se rozkladnou prací živlů nebo náhlým přerušením astrální matrice, která je pojítkem mezi hmotným a astrálním tělem, uvolní, nastane stav, který se sice všeobecně pokládá za smrt, je ale ve skutečnosti pouhým přechodem z tohoto světa do astrální úrovně. Na základě tohoto zákona nemá zasvěcenec ze smrti strach: dobře ví, že nepůjde do neznáma. Zvládnutím živlů může kromě mnoha jiného uvolnit také astrální matrici a dosáhnout tím spontánního odloučení astrálního těla od hmoty. Tímto způsobem může pak se svým astrálním tělem vyhledat nejodlehlejší místa, může se

pohybovat v nejrozmanitějších úrovních apod. Tím se mohou kladně vysvětlit veškerá tvrzení o některých svatých, kteří byli viděni současně na několika místech.

Astrální úroveň má různé druhy obyvatel. Předně jsou to duše zemřelých, které se dle své duchovní zralosti zdržují v určitém stupni hustoty. Různá náboženství ho mají za nebe nebo peklo, ovšem pro zasvěcence je to pouhá symbolika. Čím dokonalejší, šlechetnější a čistší bytost je, tím čistší a jemnější je stupeň hustoty, v němž může přebývat. Její astrální tělo se pozvolna rozpouští a bytost se přizpůsobí kmitům onoho stupně, respektive se s ním ztotožní. Jak vidíme, závisí toto ztotožnění na zralosti a duchovním zdokonalení, kterého bytost dosáhla ve světě hmotném.

Kromě toho je astrální úroveň obývána ještě celou řadou jiných bytostí, z nichž zde uvádím jen několik. Jsou to např. tzv. elementárové; bytosti s jednou nebo jen omezeným počtem vlastností, podle toho, jaké živlové kmity převládají. Tito elementárové se udržují toutéž vibrací, kterou lidská bytost vysílá do astrálu. Jsou mezi nimi i tací, kteří dosáhli určitého stupně inteligence. Těch pak obyčejně používají mágové, aby prostřednictvím těchto nižších sil ukájeli své sobecké choutky.

Jiným druhem astrálních bytostí jsou tzv. larvy, které astrální matrice intenzivní citovou myšlenkou vyvolá vědomě, či nevědomě v život. Nejsou to přímé bytosti, nýbrž pouhé tvary, které udržují při životě vášně animálního světa a jež se zdržují na nejnižším stupni astrální úrovně. Pud sebezáchovy je vhání do blízkosti lidí s takovými vášněmi, které těmto tvarům vyhovují. Přímo nebo nepřímo usilují o to, aby probudily a roznítily v člověku dřímající pudy. Podaří-li se jim strhnout člověka k takové vášni, která jim vyhovuje, živí, udržují a posilují se zářením, které vyvolá v člověku vášeň. Člověk zatížený mnoha vášněmi jev nejnižší sféře své astrální úrovně přímo obklopen četou takových larev. Boj s nimi je urputný a v magii tvoří při ovládání živlů svízelnou překážku. O tom však ještě podrobněji v kapitole o introspekci.

Kromě toho jsou zde ještě elementárové a larvy, které můžeme utvořit magickou cestou. O tom rovněž více v praktické části tohoto díla.

Musíme se ještě zmínit o jednom druhu bytostí, s nimiž se zasvěcenec často setká na astrální úrovni a to o bytostech oněch čtyř čistých živlů.

V ohnivém živlu jsou to Salamandři,
ve vzdušném živlu jsou to Sylfy,
ve vodním živlu jsou to Rusalky neboli Undiny
a v zemním živlu jsou to Trpaslíci neboli gnómové.

Všechny tyto bytosti jsou takřka spojkou mezi astrální úrovní a pozemskými živly. Jak navázat styk s těmito bytostmi, jak je ovládat, čeho všeho můžeme jimi dosáhnout, se čtenář dočte rovněž v praktické části tohoto díla, které věnuji zvláštní kapitolu nazvanou „Magie živlů“.

Je ještě řada jiných bytostí, jako satyrové, lesní žínky, vodní mužíci atd., o kterých by se dalo mnoho hovořit. I když to zní jako báchorka, v astrální úrovni jsou to právě takové skutečnosti, jako u všech pozemských bytostí. Jasnovidné oko zasvěcence je vidí všechny, může kdykoliv s nimi navázat styk, čímž je každá pochybnost o jejich existenci předem vyloučena. Proto musí budoucí zasvěcenec nejdříve dosáhnout zralosti, musí se naučit zkoumání, aby si o všem mohl sám učinit správný úsudek.

DUCH

Jak již bylo řečeno, je člověk stvořen podle obrazu božího a sestává z těla, duše a ducha. Předcházející kapitoly nás poučily o tom, že tělo a duše jsou pouhým obalem, neboli oděvem ducha a jsou tedy pomíjející. Je tudíž pouze duch nesmrtelnou částí a věrným obrazem božím. Není

snadné rozebrat a popsat vhodnými slovy něco božského, nesmrtelného, nepomíjejícího. Ale i zde můžeme jako u každého problému vzít na pomoc klíč čtyřpólového magnetu.

Z nejvyšší prapříčiny (akáši), z prazdroje všeho bytí, z duchovní pralátky vzešel duch, duchovní Já se čtyřmi specifickými živlovými vlastnostmi, které náleží nesmrtelnému, podle obrazu božího stvořenému duchu.

Ohnivý princip, tj. impulzivní část tvoří vůle. Vzdušný princip se projevuje v intelektu (rozumu). Vodní princip se projevuje v životě, respektive v pocitu, a zemní princip, jakožto spojka všech tří živlů, ve vědomí Já.

Tyto čtyři praživly jsou základnou všech ostatních vlastností ducha. Typická část pátého tj. éterického principu (akáši) se ve svém nejvyšším aspektu projevuje ve víře a v nejnižší, takřka v nejjemnější formě, v pudu sebezáchovy. Každý z oněch čtyř zde jmenovaných živlových principů má přesně dle zákona analogie polarity ještě mnoho aspektů jak po stránce pozitivní, tak i negativní. Všechny dohromady tvoří ono „JÁ“ neboli DUCHA.

Tak můžeme např. moc, sílu a vášeň připsat ohnivému principu; paměť, schopnost posuzovací a rozlišovací principu vzdušnému; svědomí a intuicí části vodní; sobectví, pud sebezáchovy a rozmnožovací, zemní částí ducha.

Zabralo by mnoho místa, kdybychom chtěli uvést všechny kvality ducha se zřetelem k živlům. Budoucí zasvěcenec si je může bedlivým studiem a hlubokou meditací s ohledem na zákonitost analogie čtyřpólového magnetu zjistit. Je to práce vděčná, která by nikdy neměla zůstat bez povšimnutí, protože poznání a ovládání živlů zaručuje úspěch a přináší dobré ovoce.

V kapitolách o těle, duši a duchu jsem vylíčil člověka v jeho dokonalé formě. Žákovi musí být již jasné, jak důležitá jev zasvěcení a zejména v magické a mystické praxi, ba ve všech tajích, dokonalá znalost vlastního malého univerza. Většina spisovatelů tuto nejdůležitější část, tuto základnu vynechává, buď z naprosté neznalosti nebo z jiných pádných důvodů.

MENTÁLNÍ ÚROVEŇ

Tak, jako má tělo svou pozemskou a astrální tělo neboli duše svou astrální úroveň, má i duch svou vlastní sféru, tak zvanou mentální úroveň. Je to sféra ducha se všemi jeho silami.

Obě úrovně, jak hmotná tak i astrální, vznikly působením oněch čtyř živlů z akáši neboli z principu příčiny oné sféry a i mentální úroveň spočívá na téže bázi a vyšla rovněž z akášického principu ducha. Právě tak, jako duch tvoří v sobě náležitou prací čtyřpólový magnet a projevuje analogicky s astrálním tělem navenek své elektromagnetické fluidum následkem působení živlů jakožto průvodní zjev své polarity, je tomu u mentálního těla v mentální neboli duchovní úrovni.

Astrální tělo tvoří následkem elektromagnetického fluida astrálního světa astrální matrici, tzv. astrální ód. Stejně je tomu u elektromagnetického fluida mentálního světa, které tvoří mentální matrici, poutající mentální tělo na astrální.

Tato mentální matrice neboli ód, tzv. mentální hmota, je nejsubtilnější formou akáši, která řídí a udržuje činnost ducha v astrálním těle. Tato mentální hmota je rovněž elektromagnetická a je vodítkem myšlenek a představ k vědomí ducha, který je pomocí astrálního a hmotného těla uvádí v činnost. Mentální matrice, neboli mentální ód, je se svým dvoupólovým fluidem nejjemnější látkou, kterou si v těle můžeme vůbec představit.

Sféra mentální je zároveň sférou myšlenek, majících svůj původ ve světě představ, tedy v akáše ducha. Každé myšlence předchází základní idea, která podle své povahy přijímá určitý tvar a jako myšlenková forma nebo plastický obraz se dostává éterickým principem neboli mentální matricí k vědomí Já. Člověk sám není tedy původcem myšlenek, nýbrž původ každé myšlenky musíme hledat v nejvyšší akášické sféře mentální úrovně.

Duch člověka je podle situace, ve které se nachází, takřka přijímačem, je anténou myšlenek ze světa idejí. Jelikož je svět idejí vše ve všem, pochází každá nová myšlenka, každý nový vynález,

zkrátka vše, co se člověk domnívá, že sám ze sebe vytvořil, z tohoto světa idejí. A příjem nových myšlenek závisí na postoji a zralosti ducha.

Každou myšlenku ovládá naprosto čistý živel, zejména tehdy, jde-li o myšlenku s abstraktní idejí. Má-li ale myšlenka více kombinací ze světa idejí, působí v ní více živlů, což se projevuje tvarem i zářením. Pouze abstraktní myšlenky mají čisté živly a také čistá pólová záření, ježto pocházejí z jedné ideje přímo ze světa příčin.

Z těchto poznatků vidíme, že jde o působení čistě elektrických, čistě magnetických, indiferentních a neutrálních myšlenek. Každá z nich má zcela podle ideje v mentální úrovni svou vlastní formu, barvu a záření (vibraci). Čtyřpólový magnet ducha uvádí myšlenku k vědomí, které jí řídí dále až k samotnému uskutečnění. Každá na hmotném světě utvořená věc má proto myšlenkou a vědomím ducha ve světě idejí svou příčinu a pochopitelně se zde i odráží. Nejde-li přímo o abstraktní ideu, může se uplatnit více myšlenkových útvarů. Takové myšlenky jsou potom buď elektrické nebo magnetické či elektromagnetické, podle toho, která živlová vlastnost v myšlence převládá.

Hmotná úroveň podléhá času a prostoru. Astrální úroveň, sféra pomíjejícího nebo proměnitelného ducha, je vázána na prostor a mentální úroveň je bez času a prostoru. Totéž platí o veškerých vlastnostech ducha. Pouze pojetí myšlenky v astrálním těle potřebuje určité časové rozpětí, protože spojovací páska astrální a hmotné matrice je ve spojitostí vázána na čas a prostor. Chod myšlenek je podmíněn zralostí ducha a je proto u každého člověka jiný. Čím je člověk zralejší, čím duchovně vyspělejší, tím rychlejší je chod jeho myšlenek v duchu.

I mentální úroveň má, stejně jako astrální, své obyvatele. Vedle myšlenkových útvarů jsou to především zemřelí, jejichž astrální těla se na základě jejích zralosti působením živlů již rozložila, takže dle stupně dokonalosti mohou obývat jim přiřčené oblasti mentální úrovně.

Mentální sféra je kromě toho také sférou elementálů. To jsou bytosti, které člověk utvořil neustálou intenzívní myšlenkou, ať již vědomě či nevědomě. Bytost elementální není ještě natolik zhuštěna, aby si mohla astrální obal sama utvořit nebo jej přijmout. Působí proto v duchovním světě.

Rozdíl mezí myšlenkovým útvarem a elementálem vězí v tom, že myšlenkový útvar pozůstává z více idejí. Elementál naproti tomu má určitou dávku vědomí, tudíž pud sebezáchovy, avšak od ostatních mentálních živočichů se podstatně neliší, ba naopak může mít totéž zabarvení, jako útvar myšlenkový. Zasvěcenci často používají těchto elementálních bytostí. Jak můžeme takový elementál utvořit vědomě, jak ho můžeme udržovat a upotřebit k určitým účelům, popisuji v praktické části této knihy. O mentální úrovní bych mohl ještě mnoho říci, zejména o zvláštních specifických vlastnostech jednotlivých bytostí. Pro povzbuzení k práci a pro objasnění mentální úrovně v hrubších obrysech jistě toto vše postačí.

PRAVDA

Zanechme nyní na chvíli mikrokosmu, tedy člověka s jeho pozemskou, astrální a mentální duší a věnujme se jiným problémům, které musí budoucí zasvěcenec rovněž dokázat správně rozluštit. Je to především problém pravdy, s nímž se již leckterý filozof častokrát zabýval a ani my nezůstaneme tohoto úkolu ušetřeni.

Na tomto místě probereme pouze ony pravdy, o jejichž znalosti musíme mít jasnou představu. Pravda závisí na poznání každého jednotlivce. A jelikož nemáme všichni jedno a totéž poznání, nemůžeme také problém pravdy zevšeobecnit. Každý jednotlivec má dle zralosti a poznání, je-li jeho úmysl poctivý, ze svého hlediska svou vlastní pravdu. O absolutní pravdě může však hovořit pouze člověk, jenž zná a ovládá absolutní zákony makro- i mikrokosmu. Určité aspekty pravdy uznává zajisté bez rozdílu každý. Nikdo nebude pochybovat např. o životě, vůli, paměti a rozumu a jistě ho také nenapadne, aby tato fakta popíral. Žádný pravý zasvěcenec nebude nikomu, kdo není

dostatečně zralý, vnucovat svou pravdu, protože by byla chápána zase jen z individuálního hlediska jednotlivce. Bylo by proto bezúčelné hovořit s nezasvěcenci o vyšších pravdách, nejde-li ovšem o takové lidi, kteří k těmto pravdám spějí tj. začínají pro ně uzrávat. Vše ostatní by bylo profanací a z magického hlediska nesprávné. Každý nechť dbá slov velikého Mistra křesťanství, která zní „*Neházejte perly sviním!*“

K pravdě náleží též schopnost rozlišovat správně vědění od moudrosti. Vědění je ve všech odvětvích lidské činností závislé od zralosti, dále na vnímací schopnosti a na inteligenci rozumu a paměti bez ohledu na to, jak a čím jsme své vědomosti obohacovali, zda čtením nebo jinými zkušenostmi.

Mezí věděním a moudrostí je ohromný rozdíl a mnohem snáze se získává vědění nežli moudrost; tato není nijak závislá na vědění, ačkoliv je obojí do jisté míry identické. Zdroj moudrosti je v Bohu, tedy v principu příčiny (v akáše), ve všech úrovních hmotného, astrálního a mentálního světa. Moudrost nezávisí ani na rozumu ani na paměti, nýbrž na zralosti, čistotě a dokonalosti každého jednotlivce. Moudrost můžeme považovat také za vývojový stupeň vlastního Já. Dospíváme tudíž k poznání nejen rozumem, nýbrž převážně intuicí nebo inspirací. Stupeň moudrosti určuje tedy vývojový stupeň člověka. Tím však není řečeno, že máme vědění zanedbávat, naopak, vědění a moudrost musí držet stejný krok. Zasvěcenec bude proto vždy dbát na to, aby spěl kupředu jak ve vědění, tak i v moudrosti, neboť ve vývoji nesmí ani jedno ani druhé pokulhávat.

Jde-li vědění a moudrost ve vývoji ruku v ruce, je zasvěcenci dána možnost pochopit veškeré zákony mikro- i makrokosmu nejen z hlediska moudrosti, ale i po intelektuální stránce, tedy dvoupólově, dále je poznat a upotřebit pro vlastní rozvoj.

Z celé té řady zákonů jsme se s jedním zákonem seznámili již na všech úrovních a to s prvním hlavním klíčem, s tajemstvím Tetragramatonu neboli čtyřpólového magnetu. Jelikož je to klíč univerzální, je možno jej upotřebit k řešení všech problémů, veškerých zákonů, pro každou pravdu, zkrátka pro vše, za předpokladu, že zasvěcenec ví, jak má klíče správně použít. Během svého vývoje a zdokonalení v hermetické vědě pozná ještě různé aspekty tohoto klíče, jejichž neměnitelnou zákonitost se naučí uznávat. Nebude tápat v nejistotě a ve tmě, nýbrž bude třímat v ruce světlo, kterým prorazí každou nevědomost.

Nechť toto krátké pojednání postačí budoucímu zasvěcenci k tomu, aby věděl, jaký postoj musí k problému pravdy zaujmout.

NÁBOŽENSTVÍ

Nastávající zasvěcenec bude vyznávat univerzální náboženství. Pozná, že každé náboženství má své světlé i stinné stránky. Nejlepší z nich ponechá pro sebe a slabin si nebude všímat. Nemusí samozřejmě vyznávat každé náboženství, ale ke všem bude mít náležitou úctu, neboť každé náboženství má svůj vlastní božský princip, ať již jde o náboženství křesťanské, buddhistické, mohamedánské či jiné. Svému náboženství zůstane zásadně věrný. Oficiální dogmata své církve ho však neuspokojí a proto se vynasnaží vniknout hlouběji do božího stánku, což je také účelem zasvěcování.

Každý mág si na základě univerzálních zákonů utvoří svůj vlastní univerzální názor, v němž bude vidět pravé náboženství. Pozorováním dospěje k názoru, že každý církevník bude, nehledě k slabostem, prohlašovat svou církev vždy za nejlepší ze všech. Každá církevní pravda je relativní a její pochopení závisí na zralosti jednotlivce. Proto ponechá zasvěcenec v tomto ohledu každému jeho přesvědčení, nebude nikomu své vlastní přesvědčení vnucovat, nikoho kritizovat anebo dokonce odsuzovat. Fanatiky nebo ateisty ve svém nitru nanejvýše polituje, aniž by to dal najevo. Každý nechť se drží toho, v co věří, co ho činí šťastným a spokojeným. Kdyby každý dbal této

zásady, nevládla by ani nenávist, ani církevní rozepře. Nebylo by důvodu k rozdílnosti názorů a všechny duchovní směry by svorně vedle sebe prospívaly.

Jinak je tomu ovšem tehdy, když hledající, kterého nemohly uspokojit ani materialismus ani dogmata, touží po duchovní potravě a obrací se přímo k zasvěcenci o radu a vysvětlení. V takovém případě je zasvěcenec povinen poskytnout hledajícímu dle stupně chápavosti náležité vysvětlení. Zasvěcenec ať pak nešetří ani času ani námahy, aby poskytl hledajícímu své duchovní poklady a vedl ho ke světlu.

BŮH

Již od pradávna věřil člověk v něco vyššího, nadsmyslového, v něco, co zbožňoval, nepřihlíželje k tomu, zdali šlo o zosobněnou nebo smyšlenou božskou představu. Co nemohl pojmout a pochopit, připisoval vždy vyšší moci. Takto vznikla božstva celých národů, dobrá i zlá (démoni). Během různých dob došlo k uctívání bohů, andělů, demiurgů, démonů a duchů, což vesměs odpovídalo mentalitě jednotlivých národů, bez ohledu na to, zda uctívaní žili skutečně či jen v představě.

Vývoj lidstva snížil počet vybájených božstev, zejména tehdy, když věda objasnila různé úkazy, které dříve byly připisovány výhradně bohům. Kdyby z historie národů měly být uvedeny všechny jednotlivosti božských idejí, bylo by třeba popsat celé svazky.

Podívejme se na božskou ideu z magického hlediska. Pro průměrného člověka je božská idea opěrný bod jeho ducha, aby nebyl v nejistotě nebo se neztrácel. Proto mu jeho Bůh zůstane vždy nepochopitelný a nepředstavitelný. Jinak je tomu u mága, jenž zná svého Boha ve všech aspektech. Nespokojí se s pouhým uctíváním, ale jelikož ví, že byl stvořen podle obrazu božího a je tedy částí Boha, vidí svůj nejvyšší ideál, svou svatou povinnost a svůj nejvzdálenější cíl v splynutí s Bohem, touží se stát Boho-člověkem. Vzestup k tomuto vznešenému cíli popisuji v dalším obsahu.

Syntéza splynutí s Bohem spočívá ve vývinu božské ideje od nejnižšího stupně počínaje až k nejvyšším natolik, až dojde ke spojení s Univerzálním. Každý má pak na vůli, buďto se vzdát své individuality nebo si ji ponechat. Takoví velikáni se obyčejně vrací na zem s určitou svatou úlohou neboli misí.

Na vzestupu je zasvěcený mág zároveň mystikem. Avšak při splynutí, chce-li se vzdát své individuality, se dobrovolně rozplyne, což mystická terminologie nazývá mystickou smrtí.

Z toho je zřejmé, že skutečné zasvěcení nečiní rozdílu mezi mystickou a magickou cestou. Jde jen o jediné pravé zasvěcení, které oba pojmy spojuje, na rozdíl od většiny mystických a duchovních směrů, které se meditováním nebo jinými duchovními směrnicemi zabývají hned s nejvyššími problémy, aniž by prošly nižšími stupni. Je to právě takové, jako kdyby se někdo chopil hned univerzitního studia bez předchozí návštěvy elementárních tříd. Následky takového jednostranného školení jsou v některých případech velmi neblahé a dle založení jednotlivce někdy dokonce i drastické. Omyl vězí v tom, že většina studijního materiálu pochází z Orientu, kde hmotný a astrální svět platí za *mayu* (svět klamu) a není mu věnována náležitá pozornost.

Na jednotlivosti zde nemohu upozornit, protože by toto téma značně překročilo rámec díla. Při plánovitém postupném vývoji netřeba se obávat uklouznutí. Rovněž tak neúspěch a neblahé následky jsou předem vyloučeny, neboť vývin se děje pomalu, ale jistě. Nezáleží na tom, jaký pojem Boha zasvěcenec zvolí, zda Krista, Buddhu, Brahmu, Allaha nebo jiného, to je jeho individuální záležitostí. Při zasvěcování jde především o ideu.

Mystik se ve své představě bude přibližovat Bohu všeláskou. Jogín sleduje ponejvíce též jeden božský aspekt a to: Bhakti-jogín jde cestou lásky a oddanosti, Radja (čti rádža) a Hatha-jogín cestou ovládání a vůle, Djnana-jogín (čti džňána) cestou moudrostí a poznání.

Pozorujme z magického hlediska božskou ideu na základě čtyř živlů, tzv. Tetragramatonu tj. Nevyslovitelného, Nejvyššího.

Principu ohně připadá všemohoucnost a všesíla. Vzdušnému principu moudrost, čistota a jas, z čehož vychází univerzální zákonitost. Vodnímu principu náleží láska a věčný život. Zemnímu principu všudypřítomnost, nesmrtelnost a tudíž věčnost. Tyto čtyři aspekty tvoří nejvyšší božství. Cestu k tomuto nejvyššímu božství musíme prakticky nastoupit od nejnižší úrovně, abychom v sobě dosáhli uskutečnění Boha. Šťastný je ten, kdo toho dosáhne ještě v tomto životě. Nechť se nikdo neleká námahy, neboť každý jednou dojde k cíli.

ASKEZE

Odjakživa se ve všech náboženstvích, sektách, duchovních směrech a školních soustavách klade veliký důraz na askezi. V některých orientálních soustavách hraničí askeze s nezdravým fanatizmem, který na zdraví natropil již mnoho škod. Umrtvování masa je, všeobecně vzato, právě tak jednostranné, jako kdybychom se starali o vývin pouze jedné části lidského těla a druhou úmyslně zanedbávali. Slouží-li askeze tělu jako dieta, aby zbavila tělo různých usazenin a jiných nečistot, dále aby odstranila nemocí a vyrovnala disharmonie, pak je zcela na místě. Jinak se ale musíme vyhnout jakémukoliv přehánění.

Kdo musí fyzicky těžce pracovat, nečiní dobře, když tělu odpírá potřebné látky jen proto, že se soukromě zabývá jógou nebo mystikou. Takové extrémnosti musí nevyhnutelně poškodit zdraví.

Vegetariánství, pokud neslouží jako prostředek věci, např. rovněž k odstranění usazenin v těle, není pro duchovní pokrok a pro duchovní vývin bezpodmínečně nutné. Dočasné vystříhání se masitých jídel vyžadují přípravné práce některých magických operací a to jen na určitou dobu. Totéž platí o zdrženlivosti v pohlavním životě.

Myšlenka, že pojídáním zvířecího masa přijímá tělo i zvířecí vlastnosti, je nerozumná a mohla vzniknout jen v takovém duchovním směru, který nezná dokonalost prazákonů. Mág takovým mylným názorům nevěnuje pozornost.

Pro magicko-mystický vývin musí mág dodržovat pouze střídmost v pití a v jídle a musí vést rozumnou životosprávu. Přesné směrnice zde nemůžeme určit, neboť magická životospráva je u každého zcela individuální. Každý musí vědět nejlépe sám, co mu svědčí a co mu škodí a jeho svatou povinností je udržovat ve všem rovnováhu.

Rozeznáváme tři druhy askeze a to:

1) duchovní čili mentální
2) duševní či astrální a
3) tělesnou či materiální askezi.

Prvnímu druhu askeze náleží kázeň myšlenky, druhému zušlechťování duše, ovládání vášní a pudů a třetí druh askeze sleduje souladnost těla, střídmý a přirozený život. Bez těchto tří způsobů askeze, které je nutno vyvíjet souběžně, není správný magický vzestup myslitelný. Žádný z těchto způsobů nesmí být zanedbán, žádnému nesmí být dána přednost, nemá-li vývin být jednostranný. Na praktické provádění upozorňuji v učební soustavě této knihy.

Dříve než ukončím teoretickou část, která tvoří teoretickou základnu, doporučuji každému, aby jí neprošel jen letmo, ale usilovným přemýšlením a náležitou meditací si vše uvedené osvojil tak, až se to stane jeho majetkem. Nastávající mág přijde k poznání, že v jednotlivých úrovních je práce živlů podmínkou života. Je samozřejmé, že síly pracují a působí jak v malém, tak i ve velkém, v mikrokosmu i v makrokosmu, v dočasném i ve věčném. Z tohoto poznání není smrtí v pravém slova smyslu, nýbrž podle prazákonů žije vše dále, mění a zdokonaluje se. Mág se proto smrti nebojí, neboť fyzická smrt je pouze přechodem do daleko jemnější sféry, do tzv. astrální sféry, odtud do duchovní úrovně atd. Mág nevěří proto ani v nebe ani v peklo. Na této představě lpí kněží nejrůznějších náboženství, aby udrželi své věřící. Jejich morální kázání slouží k tomu, aby vyvolávali bázeň před peklem a očistcem a slibovali morálně dobrému člověku nebe. Pro

průměrného člověka, pokud je nábožensky založen, má i tento názor své dobré stránky, alespoň se ze strachu z pekla vynasnaží zůstat dobrým.

Mágovi však slouží morální zákony k tomu, aby duši a ducha zušlechťoval. Jenom ve zušlechtěné duši mohou univerzální síly působit, zejména tehdy, když tělo, duše a duch jsou stejnoměrně školeny a vyvinuty.

ČAST II.
ZASVĚCOVÁNÍ DRUHÉ - PRAKTICKÉ

Věnujme se nyní praktické stránce zasvěcování. Stále si musíme uvědomovat, že je třeba školit tělo, duši i ducha stejnoměrně, jinak by nebylo možno dosáhnout magické rovnováhy a také by nebylo možno jí udržet. Na nebezpečí jednostranného školení jsem důrazně upozornil již v teoretické části. Ve vývinu nespěchejme, neboť vše vyžaduje svůj čas. Trpělivost, vytrvalost a houževnatost jsou základními podmínkami vývoje. Úsilí, které k svému vývinu vynaložíme, se mnohokráte vyplatí.

Kdo chce kráčet magickou cestou, nechť si svatě slíbí, že bude pravidelně cvičit. K svým bližním buďme vždy laskaví, přívětiví a shovívaví, za to však neúprosní a přísní vůči sami sobě. Bez dodržování těchto pravidel bychom v magii neprospívali. Nikoho nekritizujme a neodsuzujme. Dbejme především toho, abychom měli vždy čisto před vlastním prahem. Do své svatyně nenecháme nikoho nahlédnout. Mág o své cestě, o svém úspěchu a vzestupu zachovává naprosté mlčení. V mlčení vězí největší moc a čím více tohoto přikázání budeme dbát, tím přístupnější a dosažitelnější se nám stanou všechny vyšší síly.

Se svým časem disponujeme tak, abychom z něho věnovali co nejvíce k svému duchovnímu vzestupu. Není třeba prolelkovat jej v bezvýznamné společnosti nebo jej promrhat planými záležitostmi. Čas plyne jako voda a nikdy ho už nelze dohonit. Stanovme si učební dobu, kterou však musíme bezpodmínečně dodržovat. Výjimky jsou přípustné jen ve zvláštních případech. Člověk, jak je známo, podléhá síle svých zvyků. Zvykne-li si tedy i na určitou cvičební hodinu, bude ho to v daný okamžik již samo nabádat ke cvičení. Cvičení se musí stát právě tak nutností jako jídlo, pití a spaní, jinak bychom nemohli počítat s naprostými úspěchy. Bez práce nejsou koláče!

Veškeré instrukce jsem sestavil tak, jako kdyby byly určeny pro plně zaměstnaného člověka. Kdo má více času, může se zabývat dvěma až třemi cvičeními současně.

Stupeň I.

Magický výcvik ducha

Kontrola myšlenek, kázeň myšlenek, ovládání myšlenek.

Usedněte pohodlně na židli nebo se uložte na pohovku. Uvolněte svaly celého těla, zavřete oči a pozorujte po dobu pěti minut běh svých myšlenek, které se snažte podržet.

Zpočátku na Vás budou dorážet myšlenky, týkající se věcí a záležitostí denního života, povolání, starostí a pod. K těmto myšlenkovým pochodům zaujměte postoj tichého pozorovatele, tedy zcela neodvisle. Podle toho, v jaké situaci a náladě se právě nacházíte, bude se Vám cvičení dařit buď dobře anebo méně uspokojivě. To znamená, že nemáte chod myšlenek ztrácet, nesmíte se zapomínat, nýbrž je pozorně sledovat. Chraňte se při cvičení usnout. Dostaví-li se únava, je lépe cvičení okamžitě přerušit a odložit napříště s předsevzetím, že budete únavě statečně vzdorovat.

Indové např., aby neztráceli drahocenný čas, pomáhají si tím, že si stříkají do obličeje studenou vodu nebo omývají studenou vodou obličej a hořejší tělo. Obojí napomáhá k tomu, abychom se udrželi svěží. Můžeme též před cvičením udělat několik hlubokých vdechů, které rovněž zabraňují únavě a ospalosti. Na takové a podobné zásahy přijde po čase každý žák sám.

Cvičení, týkající se kontroly myšlenek, musíme provádět denně a to ráno i večer. Každý den cvičení prodlužujeme o jednu minutu, takže během týdne musí žák být již s to, po dobu nejméně deseti minut sledovat a kontrolovat chod svých myšlenek, aniž by od tohoto cvičení odbočil.

Doba uvedená k provádění tohoto cvičení je pro člověka průměrných možností a kvalit. Kdo by s ní nevystačil, může si cvičební lhůtu prodloužit dle svých vnímacích schopností, neboť nemá význam spěchat. Vývin je u každého člověka zcela individuální. Pokud není zvládnuto jedno cvičení, nesmí být nikdy započato s dalším.

Pozorný žák pozná, jak ho z počátku myšlenky překotně napadají, jak přímo šíleným tempem kolem něho pádí, takže mu přijde skoro zatěžko rozpomenout se na ně na všechny. Od jednoho cvičení ke druhému však zjistí, že se myšlenky stávají méně chaotické, že se pozvolně mírní až se konečně ve vědomí objeví jen ojediněle, jakoby z dálky přicházející myšlenky.

Této kontrole myšlenek nechť žák věnuje veškerou pozornost, neboť v magickém vývinu je velmi důležitá, což ostatně později každý pozná sám na sobě.

Za předpokladu, že uvedené cvičení bylo náležitě provedeno a žák je prakticky ovládá, může přikročit k dalšímu výcviku a to mentálnímu.

Žák se naučil kontrole svých myšlenek. Další cvičení spočívá v zadržování veškerých myšlenek, které se vtírají tvrdošíjně a proti naší vůli. Musíte např. dokázat vypustit z mysli práci a starosti svého povolání, jakmile jste se z něj vrátili do svého soukromého a rodinného života. Všechny myšlenky, které do Vašeho soukromí nepatří, musíte vypojit a stát se okamžitě jinými lidmi. A zase naopak, jste-li v povolání, musíte veškeré myšlenky věnovat jen tomu a nedovolit, aby bloudily někde jinde, např. doma, u Vašich známých apod.

V tom se cvičte tak dlouho, až se vám to stane zvykem. Dbejte především na to, abyste vše, co děláte, ať již v povolání nebo v soukromí, konali vždy s plným vědomím, bez ohledu na to, zda se jedná o velké nebo o malé věci. Toto cvičení provádějte po celý život, neboť jim bystříte ducha, posilujete vědomí a paměť.

Jestliže jste v tomto cvičení získali určitou praxi, přikročíte k dalšímu a vynasnažíte se udržet delší dobu jen jedinou myšlenku nebo jedinou ideu. Jiné myšlenky, které by se chtěly přidružit nebo násilně vetřít, statečně potlačíte. Pro tento účel si zvolte libovolně buď nějaký myšlenkový nebo ideový pochod, a nějakou vhodnou představu, kterou vší silou podržíte.

Z počátku se Vám to podaří jen několik vteřin, později už několik minut. Musíte dokázat nejméně deset minut nepřetržitě sledovat a udržet jednu jedinou myšlenku.

Bylo-li Vaše úsilí korunováno dobrým výsledkem, můžete přejít k dalšímu cvičení. Nyní budete usilovat o dokonalé vyprázdnění myšlenek! Uložte se opět na pohovku, postel nebo usedněte na židli a uvolněte všechny svaly. Zavřete oči a snažte se každou Vás přepadávající myšlenku energicky odmítnout. Ve Vaší mysli nesmí nic vzniknout, musí zde vládnout naprostá prázdnota.

I toto cvičení se Vám nejdříve podaří zvládnout jen na několik vteřin, avšak při častějším opakování bude Váš úspěch vždy větší. Podaří-li se Vám udržet tento stav plných deset minut, aniž byste se zapomněli, ba dokonce usnuli, můžete považovat cvičení za zvládnuté.

Vaše úspěchy i neúspěchy, dobu cvičení a případné poruchy si pečlivě zapisujte do magického deníku (viz bližší o něm v magickém výcviku duše tohoto stupně). Čím svědomitěji si budete počínat, tím lépe a s větším úspěchem zvládnete i veškerá další cvičení. Pro příští den nebo i týden si vypracujte přesný pracovní plán. Konejte především autokritiku (sebekritiku).

Magický výcvik duše

INTROSPEKCE neboli SEBEPOZNÁNÍ

V našem obydlí, čímž je myšleno naše tělo a naše duše, se musíme v každou dobu dobře vyznat. Budiž tedy naším předním úkolem poznat sami sebe. Každá zasvěcovací soustava, ať je jakéhokoliv druhu, klade tuto podmínku. Bez sebepoznání není opravdového vzestupu.

V prvních dnech magického výcviku duše se budeme zabývat introspekcí neboli sebepoznáním z praktického hlediska. Založte si magický deník a poznamenejte si v něm všechny špatné vlastnosti své duše. Tento deník, který je jakousi Vaší kontrolní knihou, bude sloužit jen Vám a nikdo jiný nemá právo do něho nahlédnout. Při sebekontrole svých chyb, zvyků, vášní, pudů a ostatních nepěkných povahových vlastností buďte nesmlouvaví, neúprosní a tvrdí. Nezkrášlujte žádnou ze svých chyb a nedostatků. Meditujte sami o sobě, vmyslete se nazpět do různých situací své minulosti, jak jste se tu či onde zachovali a jakých chyb jste se za daných okolností dopustili. Všechny své slabosti, zabíhající do nejjemnějších odstínů, si poctivě zapište. Kdyby jich bylo sebevíce, nevadí. Žádnou z nich nesmíte sami sobě utajit a žádná Vám nesmí zůstat neodhalena.

Obzvláště nadaným žákům se podařilo objevit celé stovky chyb v nejjemnějších odstínech.Tito žáci měli výborné meditační schopnosti a dokázali vniknout hluboko do vlastní duše. Očistěte svou duši dokonale, zbavte ji každé nečistoty a všeho kalu.

Tato sebeanalýza je jednou z nejdůležitějších magických průpravných prací. Mnoho okultních soustav jí zanedbává a proto jsou jejich úspěchy také zcela nepatrné. Tato duševní průprava je styčným bodem magické rovnováhy, bez níž pravidelný vzestup ve vývinu není myslitelný. Této sebekritice věnujte každého dne, ráno i večer, několik minut času.

Máte-li během dne nějakou tu chvilku volnou, využijte ji nejlépe tím, že budete intenzivně přemýšlet, kde ve skrytu číhá ještě nějaký nedostatek a podaří-li se Vám jej objevit, ihned si jej poznamenejte, abyste na něj nezapomněli. Přistihnete-li se kdekoliv při chybě, nemeškejte a ihned si ji zapište.

Nepodaří-li se Vám všechny své chyby objevit během jednoho týdne, věnujte tomuto pátrání další týden, až svůj tzv. rejstřík hříchů budete mít úplně sepsaný. Přikročte potom k dalšímu cvičení a to bystrým přemýšlením se snažte přiřknout každou chybu jednomu ze čtyř živlů. Ve svém deníku si pro každý živel utvořte jeden sloupec, do kterého své chyby zapíšete. Takové chyby, u kterých si nebudete zcela jisti, kterému živlu náleží, zapište zatím do sloupce „chyby indiferentní“. Později, až ve výcviku pokročíte, zjistíte snadno, jakému živlu tu či onu chybu máte přiřknout.

Tak např. ohnivému živlu připíšete: mstivost, náhlé vzkypění, nenávist, zlost, žárlivost.

Vzdušnému živlu: chlubivost, lehkomyslnost, klevetivost, marnotratnost, přeceňování sama sebe.

Vodnímu živlu: bezcitnost, ledabylost, lhostejnost, nesmělost, nestálost, netečnost, povolnost, vzdorovitost.

A zemnímu živlu: lenost, nepravidelnost, nesvědomitost, těžkopádnost, urážlivost, zádumčivost.

V následujícím týdnu meditujte o každém jednotlivém sloupci a rozdělte jej na tři skupiny. Do první z nich zařaďte nejhrubější chyby a takové, kterým nejvíce a nejsnáze podléháte, které se při sebemenší příčině a příležitosti okamžitě vynoří. Do skupiny druhé přijdou chyby, které se vyskytují řidčeji a s menší intenzitou. A do třetího, posledního sloupce vypište konečně takové chyby, které se objeví málokdy a jen v nepatrném měřítku. Takto si počínejte u všech ostatních (živlových) sloupců i s chybami indiferentními. Pracujte vždy svědomitě, vyplatí se Vám to.

Stejným způsobem roztřiďte své dobré vlastnosti a zařaďte je do příslušných živlových sloupců. Pamatujte i zde na uvedené tři skupiny.

Ohnivému živlu připíšete např.: aktivnost, nadšení, odvahu, rozhodnost, smělost.

Vzdušnému živlu: dobrosrdečnost, chuť, obratnost, optimismus, píli, radost.

Vodnímu živlu: jemnost, klid, odpouštění, skromnost, soucit, vroucnost, zdrženlivost.

A zemnímu živlu: dochvilnost, důkladnost, odpovědnost, střízlivost, svědomitost, vytrvalost, úctu.

Takto obdržíte dvě tak zvaná astrální zrcadla duše a to: jedno černé zrcadlo se špatnými duševními vlastnostmi a jedno bílé s dobrými a ušlechtilými povahovými vlastnostmi. Tato magická zrcadla můžeme pokládat doslova za okultní a kromě majitele není nikdo oprávněn do nich nahlédnout. Znovu zdůrazňuji, že se každý musí vynasnažit vypracovat svá duševní magická zrcadla přesně a svědomitě. Kdybyste během vývoje objevili na sobě ještě některou dobrou nebo špatnou vlastnost, máte stále ještě možnost zařadit ji do příslušného sloupce. Tato dvě magická zrcadla umožňují mágovi rozeznat téměř přesně, který živel u něho v bílém a černém zrcadle převládá. K dosažení magické rovnováhy je toto poznání, na němž závisí další vývoj, krajně důležité.

Magický výcvik těla

HMOTNÉ TĚLO

Ruku v ruce s vývojem ducha a duše musí jít i vývoj zevní viditelné stránky, to jest těla. Žádná část našeho Já nesmí zaostávat a nesmí být zanedbávána.

Jakmile ráno vstanete, masírujte své tělo na sucho měkkým kartáčem tak dlouho, až kůže lehce zčervená. Tím se otevřou póry a mohou lépe dýchat. Kromě toho to značně usnadní práci ledvin. Pak omyjte rychle celé tělo nebo alespoň hořejší část těla studenou vodou a třete celé tělo hrubým nebo froté ručníkem tak dlouho, až se tělo zahřeje. Osoby starší a zchoulostivělé použijí zejména v zimním období vlažné vody. Tento postup ať se Vám stane denním zvykem a dodržujte jej po celý další život; působí osvěživě a zabraňuje únavě.

Vedle toho pěstujte denně alespoň několik minut ranní gymnastiku, aby se tělo stalo ohebným. Zvláštní gymnastická cvičení neuvádím, tato si může každý sestavit tak, aby vyhovovala jeho věku. Jde hlavně o to, abyste dosáhli tělesné pružnosti.

MYSTÉRIUM DECHU

I dechu musíme věnovat náležitou pozornost. Normálně dýchá každý živočich. Bez dechu není života. Mág musí samozřejmě vědět o dechu víc než pouze to, že vdechuje kyslík a dusík, což plíce pohlcují, a dusík vydechují. Bez dechu a potravy by plíce nemohly prospívat. Vše, co

potřebujeme k životu a co život udržuje, tedy dech a potrava, je čtyřpólové včetně pátého životodárného živlu neboli akášického principu, jak je uvedeno v teoretické části v kapitole o živlech. Vzduch, který vdechujeme, má jemnější stupeň hustoty než hrubohmotná potrava. Obojí je dle univerzálních zákonů téže povahy, tedy čtyřpólové a slouží k udržení těla při životě. Věnujme tedy svou pozornost dechu.

Kyslík podléhá živlu ohně a dusík živlu vody. Živel vzduchu má úlohu zprostředkovatele a živel země udržuje kyslík a dusík pohromadě. Pátý živel étericky neboli akášický, je princip zákonitostí, princip příčiny neboli božský princip. I zde mají živly své elektrické i magnetické fluidum, svou polaritu, jako ve velkém univerzu, v přírodě.

Při bezděčném, tedy normálním dechu obdrží tělo jen tolik živlové látky, kolik potřebuje k svému normálnímu udržení. I zde se řídí přísun podle potřeby živlové látky. Jinak je tomu ovšem u vědomého dýchání. Vložíme-li do vzduchu, který vdechujeme, určitou myšlenku, ideu či představu, bez ohledu nato, zda je věcná nebo abstraktní, přijme tuto myšlenku akášický princip onoho vzduchu a vede jí elektrickým a magnetickým fluidem k vzduchové látce. Tato impregnovaná vzduchová látka, procházejíc krvinkami do plic, má pak dvojí úlohu. Za prvé slouží hmotné částici živlů k udržení těla a za druhé vede elektromagnetické fluidum nabité určitou ideou nebo představou, elektromagneticky, ideově zbarvený vzduch z krevní dráhy astrální matricí k astrálnímu tělu a odtud reflexem mentální matricí k nesmrtelnému duchu.

Tím by bylo tajemství dechu z magického hlediska dostatečně objasněno. Mnoho o Bohu pojednávajících soustav doporučuje ve svých instrukcích vědomé dýchání, jako např. Hathajóga, avšak bez znalosti správného postupu. Násilnými dechovými cvičeními, která všechny tyto soustavy předepisují, si již leckdo značně poškodil zdraví, obzvláště tehdy, koná-li tyto praktiky jen proto, že slibovaly rychlé dosažení okultních sil. Těch může mág, bude-li si to přát, dosáhnout mnohem snadněji a rychleji univerzální soustavou, kterou v tomto svém díle dokonale a podrobně popisuji.

Jak vidíme, nezáleží tedy na množství vdechovaného vzduchu, nýbrž na jeho jakosti, přesněji řečeno na ideji, kterou do vzduchové látky vložíme. Proto není zapotřebí, ba ani radno, přeplňovat plíce vzduchem a tím je jen zbytečně namáhat. Konejte proto svá dechová cvičení pomalu a klidně.

Posaďte se pohodlně, uvolněte svaly a vdechujte nosem. Představujte si, že s vdechovaným vzduchem vniká do plic a prochází krví do Vašeho těla zdraví, klid, mír, úspěch, zkrátka vše to, čeho si nejdříve přejete dosáhnout. Představa Vaší ideje musí být tak intenzivní, že vzduch, který vdechujete, bude Vaším přáním tak silně prodchnut, že se Vaše přání stávají již skutečností. Nesmí ve Vás vzniknout nejmenší pochybnost.

Aby nedošlo k únavě, stačí započít každého dne ráno i večer se sedmi vdechy. Dle možností tento počet stupňujte denně o jedno vdechnutí. Vyvarujte se jakéhokoliv přehánění, které by bylo zbytečné; vše vyžaduje svůj čas.

K představě dalšího přání přistupte v každém případě teprve tehdy, až prvé zvolené je dokonale splněno. U vysoce nadaného žáka se dostaví úspěch nejdříve po sedmi dnech. Vše záleží pouze na schopnostech a na síle představivosti. Některý žák bude k realizaci svých přání potřebovat týdny, ne-li měsíce. Také druh přání zde hraje velkou úlohu. Proto je dobře, nemáme-li zpočátku přání sobecké, ale omezíme se na shora uvedená, jako zdraví, klid, mír atd. Jednotlivá dechová cvičení nekonejte déle, jak půl hodiny. Později postačí úplně deset minut.

Vědomé jedení

(Tajemství eucharistie)

S přísunem potravy pro tělo (jedením) je tomu stejně tak jako s vdechováním. I zde se odehrávají tytéž živlové pochody jako u přijatého vzduchu. Pouze účinek živlů je hmotnější a hrubší. Do potravy vložená přání se projevují obzvláště silně na hmotné úrovni, protože jsou

vystavena nejhmotnějšímu živlovému záření. Tento aspekt musí mág respektovat, chce-li dosáhnout i v tomto směru splnění svých přání, týkajících se těla, zdraví apod., nebo jiných hmotných potřeb.

Posaďte se tedy před talíř s potravou, kterou chcete právě pojíst a zaměřte se s nejintenzivnější představou na to, že Vaše přání je v potravě ztělesněno a tak účinné, jako by se bylo již uskutečnilo. Jste-li sami, nerušeni a nepozorování, můžete nad jídlem držet ruce a žehnat. Není-li to za daných okolností možné, ovlivněte aspoň upřeným pohledem jídlo svým přáním. Navenek to může působit dojmem, že konáte svou obvyklou modlitbu. Ve skutečnosti tomu také tak je. Potom zvolna a vědomě jezte s vnitřním přesvědčením, že současně s jídlem vchází do Vašeho těla a vniká až do nejjemnějšího nervstva také Vaše přání. To, co pro křesťana znamená svaté přijímání, musí být i u Vás přijímání jídla, tedy rovněž posvátný úkon.

Pro magický pokrok se nedoporučuje kvapně jíst. Všechny pokrmy a nápoje se dají magicky ovlivnit, tedy impregnovat přáním. Podmínkou však je, že vše, co bylo magicky ovlivněno, musí být bezpodmínečně snědeno a vypito, nic nesmí zůstat. Při jídle nikdy nečtěte. Tento špatný návyk má bohužel mnoho lidí. Při jídle také nehovořte. Dbejte též toho, abyste při jídle udržovali totéž přání jako např. při vědomém dýchání. Jestliže jste se při tom zaměřili na zdraví, nesmíte si při jídle přát event. úspěch. V těle by tím vznikly dvě nestejné vibrace, které by se vzájemně zeslabovaly. Vždy se držte přísloví: „*Kdo dva zajíce honí, žádného neuloví!*“ Zamyslíte-li se při vědomém a soustředěném jídle nad tajemstvím eucharistie, zjeví se Vám pravý a hluboký význam Kristových slov: „*Vezměte a jezte, neboť toto jest mé tělo, vezměte a pijte, neboť toto jest má krev!*“.

MAGIE VODY

Nejenom v denním životě hraje voda jednu z nejhlavnějších úloh a je jí nevyhnutelně třeba např. k pití, k přípravě pokrmů, k mytí, k výrobě páry v nejrůznějších provozovnách atd., ale i v našem magickém vývinu se může vodní živel stát důležitým pomocným činitelem. Jak již bylo řečeno v teoretické části, podléhá živlu vody magnetizmus neboli síla přitažlivosti. A právě této vlastnosti hodláme v magickém vývoji náležitě využít.

Z literatury, pojednávající o léčebném magnetizmu, záření ódu atd., je známa skutečnost, že vodu můžeme zmagnetizovat. Nikde však není uvedeno, proč a jakým způsobem je možno tuto vlastnost rozšířit nebo ji ještě jinak prakticky zužitkovat. Nejenom voda, ale i veškeré ostatní tekutiny mají specifickou vlastnost přitahovat a vzhledem ku své stahovačnosti vše přijaté zadržet, nehledě k tomu, zda jde o dobré nebo špatné vlivy. Můžeme proto vodní živel a zejména hrubohmotný pokládat za jakýsi akumulátor. Čím chladnější je voda, tím větší je její akumulativní schopnost. Nejakumulativnější je při plné specifické váze, tj. při 4ºC (nad nulou).

Tento poznatek však není tak rozhodující, neboť rozdíly akumulativnosti vody a i jiných tekutin jsou až do 6ºC tak nepatrné a tak málo viditelné, že jenom dobře školený mág je schopen tyto rozdíly postřehnout. Jestliže ale teplota vody stoupá a tato se stává vlažnější, ztrácí voda rychle svou akumulativní schopnost. Mezi 36-37ºC je pro magnetizování již docela neutrální. Avšak pozor! Zde jde pouze o specifickou vlastnost přitažlivé síly a o její praktický význam se zřetelem na magnetizování, což je ostatně samozřejmé na základě znalosti střídavého působení živlů.

Pomocí akášického principu můžeme přáním impregnovat každou věc, každý předmět a tudíž i fyzickou vodu a to při jakékoliv temperatuře. Můžeme tedy magicky ovlivnit jak kus chleba, tak horkou polévku nebo šálek kávy a čaje.

Toto ovlivňování nezávisí ovšem na akumulativní schopnosti vodního živlu, nýbrž na principu příčiny páté živlové síly a projevuje se účinně elektromagnetickým fluidem oněch živlů. Na tento rozdíl musíme brát zřetel, chceme-li předejít případným omylům.

Tak např. není možno zmagnetizovat talíř horké polévky, jelikož akumulativní schopnost vodního živlu vyrovnává expanzivní síla teploty obsažené ve vodě, případně ji ještě převyšuje,

jestliže temperatura přesahuje 37ºC. Můžeme však polévku impregnovat určitým přáním. Pohleďme nyní na problém magie vody z praktické stránky.

Kdykoliv si myjete ruce, myslete si při tom intenzivně, že omýváním nezbavujete špíny jenom tělo, nýbrž i duši. Např., že z Vás přechází do vody neúspěch, neklid, nespokojenost, nemoc atd. Pokud je to možné, myjte se pod vodovodem, kde znečištěná voda hned odtéká, přičemž se soustřeďte na to, že s vodou odtékají zároveň i Vaše slabosti. Máte-li ale k dispozici jen umyvadlo, musíte upotřebenou vodu ihned vylít, aby s nikým jiným nepřišla již do styku. Můžete také své ruce ponořit na chvíli do studené vody a intenzivně myslit, že astrálně-magnetická síla přitažlivosti přitahuje k sobě všechny nedostatky Vašeho těla i Vaší duše. Buďte pevně přesvědčeni o tom, že voda přejímá všechen Váš neúspěch.

Již zakrátko budete úspěchem tohoto cvičení mile překvapení. I tuto vodu samozřejmě ihned vylijte. Neobyčejně silně působí toto cvičení, když je prováděno v létě při koupání v řece, kde je celé tělo (kromě hlavy) pod vodou.

Toto cvičení můžeme také provádět opačným způsobem a to následovně: v nádobě, kde se chceme umýt, vodu zmagnetizujeme nebo jí impregnujeme svým individuálním přáním, jsouce pevně přesvědčeni o tom, že při mytí vchází síla do našeho těla a přání realizuje. Kdo má dostatek času, může spojit obě cvičení, přičemž si počíná tak, že v jedné vodě se zbaví všeho špatného (pod vodovodem nebo ve zvláštní nádobě) a v druhé, dle libosti impregnované vodě, se potom myje. V tomto případě použijeme při prvém cvičení, kde se zbavujeme všeho špatného, mýdla.

Zasvěcenkyně mají kromě těchto dvou možností ještě třetí možnost a to, že se mohou soustředit na myšlenku, že zmagnetizovaná voda omlazuje a osvěžuje jejich obličej a pokožku a činí je přitažlivějšími. Při tom je dobře nejenom se umýt, ale ponořit celý obličej na několik vteřin do vody, což je nutno nejméně sedmkrát opakovat. K tomu účelu můžeme dát do vody trochu boraxu (asi na špičku nože).

Mág se může chopit ještě další možnosti, která rovněž zasluhuje náležitého povšimnutí. Je to magnetická oční koupel. Do odražené, nejlépe den předtím převařené vody, ponoří mág ráno (v umyvadle, vodou přes polovinu naplněného) svůj obličej a otevře ve vodě oči. Ve vodě koulí očima na všechny strany. Toto ponořování opakuje rovněž po každé sedmkrát. Počáteční pálení očí pomine, jakmile si oči na tyto koupele zvyknou. Kdo trpí oční slabostí, učiní dobře, přidá-li do vody slabý odvar světlíku (Herba Euphrasia). Tyto oční lázně učiní oči odolnější vůči povětrnostním vlivům, odstraní oční slabost, posílí tedy sílu zraku a oko se stane jasnějším a zářícím. Neopomeňte vodu pro oční koupel zmagnetizovat respektive impregnovat zvoleným přáním. Pokročilejší žáci, kteří se cvičí v jasnozření, podporují tím své jasnovidné schopnosti.

Souhrn všech cvičení I. stupně

I. Magický výcvik ducha:

1) Kontrola myšlenek
2) Kázeň myšlenek
3) Ovládání myšlenek

K bodu 1): Kontrola myšlenek dvakrát denně, vždy po dobu 5 až 10 minut.
K bodu 2): Potlačení nežádoucích myšlenek
Udržení určité, libovolně zvolené myšlenky
Prázdnota mysli tj. zabránění všem myšlenkám
K bodu 3): Založení magického deníku
Sebekritika
Plánování myšlenek, idejí nebo představ pro příští den, případně týden

II. Magický výcvik duše:

1) Introspekce čili sebepoznávání
2) Sestavení duševního zrcadla (bílého a černého) se zřetelem na živly, z nichž každý se dělí na tři skupiny (okruhy účinností)

III. Magický výcvik těla:

1) Normální a rozumná životospráva
2) Ranní gymnastika
3) Vědomé dýchání
4) Vědomé jedení (tajemství eucharistie)
5) Magie vody

Každé z těchto cvičení můžeme zvládnout během 14 dní, nejdéle během jednoho měsíce. Tato doba je stanovena pro průměrně nadaného žáka. Kdo se s koncentrací a meditací prakticky již zabýval, jistě s touto cvičební pomůckou vystačí. Ostatní, kterým je uvedená cvičební látka zatím ještě něčím zcela novým, si mohou cvičební lhůtu samozřejmě prodloužit podle vlastní potřeby. Neboť každý úspěch se řídí individualitou žáka. Pro praxi by bylo zcela zbytečné přecházet z jednoho stupně na druhý bez důkladného zpracování a ovládání předchozích cvičení.

Konec prvního stupně.

Stupeň II.

AUTOSUGESCE neboli TAJEMSTVÍ PODVĚDOMÍ

Dříve než přikročím k popisování jednotlivých cvičení druhého stupně, vysvětlím žákovi tajemství podvědomí a upozorním zároveň na jeho praktický význam. Tak jako je normální vědomí umístěno v duši, které je velkým v hlavě se nacházejícím mozkem uvedeno v činnost, patří k duši podvědomí, sídlící v malém mozku, jenž je v zadní části hlavy. Jelikož má podvědomí pro magii určitý praktický význam, probereme proto i psychologickou funkci malého mozku, kterému říkáme podvědomí.

U každého člověka, který si je svých pěti smyslů plně vědom, je oblast normálního vědomí stále činná, což znamená, že člověk je schopen permanentně užívat funkci normálního vědomí. Dosavadní bádání nás poučilo, že každá síla má jak v univerzu, tak i v člověku svůj protiklad. Můžeme proto podvědomí považovat za opak normálního vědomí. To, co v normálním vědomí chápeme pod pojmem myšlení, cítění, chtění, paměti a rozumu, se v našem podvědomí odráží jako opačná činnost. Z praktického hlediska bychom vlastně mohli mít podvědomí za svého protivníka, neboť z této oblasti vychází impuls ke všemu nežádoucímu, jako jsou např. naše vášně, chyby a slabosti. V introspekci budiž proto žákovi uloženo, aby pomocí živlového klíče neboli čtyřpólového magnetu práci podvědomí rozebral. Je to vděčný úkol, neboť žák získá vlastním přemýšlením a vlastní meditací o podvědomí naprostou jistotu.

Podvědomí je tedy podněcovatelem všeho toho, co si ne přejeme. Naučme se proto, tento vůči našemu Já jaksi zaujatý aspekt přetvořit, aby nám nejenom neškodil, ale co více, aby nám pomáhal uskutečňovat naše přání. Podvědomí potřebuje k promítnutí do hmotného světa čas a prostor, tedy dva základní principy. Tyto musí mít ostatně každá věc, která má přejít ze světa příčin do skutečnosti. Vezmeme-li tedy našemu podvědomí čas a prostor, přestane nás opačná polarita ovlivňovat a my se stáváme schopnými uskutečňovat svá přání pomocí podvědomí. V tomto náhlém vypojení podvědomí vězí tedy klíč k praktickému použití autosugesce.

Vštípíme-li např. podvědomí, že zítra nebo v jinou dobu už nechceme podlehnout některým svým vášním, řekněme např. kouření, pití (alkoholu), má podvědomí do stanoveného termínu dosti času, aby nám přímo nebo nepřímo kladlo překážky. Ve většině případech se mu skoro vždy podaří nás přelstít a přivodit nám neúspěch. Když ale odejmeme podvědomí při impregnaci určitým přáním pojem času a prostoru, působí v nás jen jeho pozitivní stránka. Normální vědomí se přizpůsobí a naše přání se uskuteční. Znalost této možnosti je pro magický vývoj velmi důležitá a při ovlivňování sebe sama je třeba mít ji stále na zřeteli.

Formule, kterou si pro autosugesci zvolíme, musí být bezpodmínečně pronášena v rozkazovacím způsobu v přítomném čase. Nebylo by správné říkat např.: „*Přestanu kouřit*“ nebo „*Přestanu pít*“, nýbrž formule musí správně znít: „*Nekouřím!*“, „*Nepiji!*“, a nebo „*Nemám chuť ke kouření*“, „*Nemám chuť k pití*“; zcela podle toho, co si chceme odsugerovat nebo vsugerovat. Klíč k sebeovládání je v přítomném čase a v rozkazovacím způsobu. Vždy a v každém ohledu si to musíme uvědomit, chceme-li při ovlivňování podvědomí mít úspěch.

Nejspolehlivěji a nejpronikavěji pracuje podvědomí v noci, když spíme. Ve spánku je práce normálního vědomí zastavena a činnost podvědomí převládá. Proto je doba, kdy se dostavuje ospalost a kdy se hodláme uložit k odpočinku nejvhodnější pro vštěpování sugestivní formule; ale právě tak ráno, ihned po probuzení, kdy je tělo v jakémsi polospánku. Tím není ovšem řečeno, že by se nehodila i jiná doba pro ovlivňování autosugescí. V každém případě jsou prve jmenované doby nejvhodnější a i podvědomí v nich nejlépe přijímá naše rozkazy. Mág proto nebude nikdy usínat s myšlenkami plnými starostí, žalu a deprese, neboť by takovými myšlenkami nepříznivě ovlivňoval své podvědomí. S jakými myšlenkami se usíná, s takovými podvědomí pracuje.

Udržujte proto vždy jen myšlenky dokonale harmonické nebo zaměřené na mír, klid, úspěch a zdraví.

Dříve než se rozhodnete autosugesci provádět, pořiďte si malý řetěz (růženec), který musí mít 30 nebo 40 větších uzlíčků, a tato malá pomůcka pro autosugesci je hotová. Slouží výhradně k tomu, abyste při opakování sugestivní formule nemuseli počítat a neodvraceli tím pozornost. Tato pomůcka Vám ale také pomůže zjistit, kolikrát jste během meditačního nebo koncentračního cvičení odbočili. Při každém přerušení posunete jeden korálek nebo uzlíček.

V praxi se provádí autosugesce velmi jednoduchým způsobem. Jestliže jste své přání vhodně zformulovali, se zřetelem na rozkazovací způsob a přítomný čas např.: „*Je mi každým dnem lépe*“, nebo „*Jsem zdráv, spokojen, šťasten*“, „*Nemám chuť ke kouření, k pití atd.*“, můžete započít s vlastní praxi.

Těsně před spánkem vezměte perličkový (uzlíčkový) růženec a opakujte buď polohlasem, šeptem nebo pouze v myšlenkách, dle toho, jak Vám to nejlépe vyhovuje a jak to Vaše okolí připouští, zvolenou formuli a při každém opakování posuňte jednu perličku nebo uzlíček, až dojdete na konec růžence. Jste si pak jisti, že jste formulku čtyřicetkrát opakovali. Důležité při tom je, abyste viděli své přání již uskutečněno. Kdybyste po čtyřicátém pronesení ještě nemohli usnout, pokračujte v provádění autosugesce tak dlouho, až s přáním přejdete do spánku, což je na tom to nejdůležitější. Usnete-li dříve, než dospějete po druhé až na konec šňůry růžence, je přesto účelu dosaženo.

Rovněž tak ráno, máte-li po probuzení trochu času, sáhněte ihned po šňůře a experiment opakujte. Kdo se během spánku častěji probouzí, učiní dobře, když se po každé, než opět usne, chopí autosugesce. Dosáhne tím rychlejších úspěchů.

Zbývá ještě zmínka o tom, jakých přání můžeme autosugescí dosáhnout. Zde platí všeobecné pravidlo: Dosáhnout můžeme všeho, co se týká ducha, duše a těla. Tak např. zušlechtění povahy; odstranění nepěkných vlastností, disharmonie, dosažení zdraví, získání různých nadání, rychlejší vývin schopností atd. Nedají se ovšem uskutečnit přání, jež s osobností nemají nic společného, jako např. výhry v loterii apod.

K volbě jiné formule (dalšího přání) přikročte vždy teprve tehdy, když vaše předešlé přání bylo uspokojivě splněno. Kdo cvičí systematicky a s rozvahou, přesvědčí se brzy o příznivém vlivu autosugesce a podrží tuto metodu po celý svůj život.

Magický výcvik ducha

V magickém výcviku ducha prvního stupně jsme se učili sledovat a ovládat své myšlenky. Nyní půjdeme dále a naučíme se ovládat koncentraci myšlenek, abychom měli větší koncentrační schopnost a zesílili svou vůlí.

Položte před sebe několik předmětů, jako případně nůž, tabatěrku, pudřenku, tužku, krabičku od zápalek apod. a hleďte upřeně několik okamžiků na některý z nich. Zapamatujte si dobře jeho tvar a barvu. Potom zavřete oči a pokuste se představit si tento předmět plasticky, jak ve skutečnosti vypadá. Zmizí-li Vaší představě, snažte se jej znovu vyvolat. Zpočátku se Vám tento experiment podaří jen na několik vteřin, ale při vytrvalém cvičení bude předmět zřetelnější. Od jednoho cvičení ke druhému bude zmizení a znovuvyvolání vzácnější. Počáteční neúspěchy ať Vás neodradí. Dostaví-li se únava, přejděte na jiný předmět. Zprvu necvičte déle jak deset minut. Postupně prodlužujte cvičební dobu až na půl hodiny.

Abyste mohli vyskytnuvší se koncentrační poruchy kontrolovat, sáhněte opět k perličkovému nebo uzlíčkovému růženci a posuňte při odbočení vždy jednu perličku. Na konci cvičení pak přesně víte, kolikrát jste cvičení přerušili. Cvičení můžete považovat za zvládnuté, jste-li schopní udržet v představě jeden předmět bez přerušení pět minut.

Nyní můžete přejít k tomu, abyste si uměli představovat předměty s otevřenýma očima. Musíte se v tom vycvičit tak dokonale, že budete před sebou vidět jednotlivé předměty tak plasticky, že by se daly téměř uchopit. Kromě představovaných předmětů nesmíte ze svého okolí nic vnímat. I zde sledujte poruchy cvičení pomocí růžence.

Jste-li schopni udržet s otevřeným zrakem nejméně pět minut bez nejmenšího odbočení plastickou představu, jako by tato visela přímo ve vzduchu, je cvičení splněno.

Po vizuální koncentrační schopnosti následuje cvičení akustické. Při tomto cvičení si pro začátek musíte vypomoci s velkou dávkou obrazotvornosti. Nedá se doslova říci; představte se tikot hodin apod., u akustických koncentračních cvičení se nejedná o plastickou představu. Srozumitelněji se můžeme vyjádřit slovy: „myslete si“, že slyšíte (případně na stěně) tikot hodin. Naslouchejte pouze jejich tikotu, aniž byste při tom viděli celé hodiny.

Pochopitelně se Vám to z počátku podaří jen na několik vteřin, ale při určité vytrvalosti zvládnete i toto cvičení uspokojivě. Pro kontrolní účely nechť Vám slouží, jako obvykle, růženec. Dále se snažte slyšet tikot kapesních nebo náramkových hodinek, potom vyzvánění zvonů v nejrůznějších zvukových stupnicích. Můžete si zvolit i jiné akustické koncentrační experimenty, jako údery na gong, na kovadlinu, udeření hromu, dopad kladiva, také různý šramot jako škrábání, srkání, šplíchání, ševel větru až k burácení vichřice. Později hudbu houslí, klavíru nebo jiných hudebních nástrojů.

Důležitá je pouze akustická koncentrace bez připuštění obrazové představivosti. Vtírá-li se při akustické koncentraci současně nějaký obraz, musí být ihned zaplašen. Cvičení je zvládnuto, když jste schopni udržet každou akustickou představu bez jakéhokoliv přerušení nejméně pět minut.

Jako další cvičení je koncentrace pocitová. Vyvolejte si pocit chladu, tepla, horka, tíhy, lehkosti, dále hladu, žízně, únavy a cvičte každý z těchto pocitů tak dlouho, až se Vám podaří udržet jej bez obrazové a akustické představivosti nejméně pět minut.

Načež můžete přikročit ke koncentraci pomocí čichu. Myslete si, že sajete vůni různých květin, jako růží, bezu, fialek a jiných, aniž byste připustili obrazovou představu oněch květin. Totéž se cvičí s vůněmi ostrými a méně lahodnými. I tuto koncentraci provádějte tak dlouho, až se Vám podaří vyvolat libovolně imaginárně každé aróma a podržet je alespoň pět minut.

Poslední koncentrace smyslů je koncentrace pomocí chuti. Aniž bychom nějaký pokrm nebo nápoj imaginárně viděli, soustředíme se pouze na jeho chuť. Nejdříve zvolte pocit sladkosti, kyselosti, hořkosti, načež přejděte podle vlastní volby k chutím různě kořeněným.

Podaří-li se žákovi pocítit jakoukoliv chuť a udržet jí alespoň pět minut, může cvičení považovat za zvládnuté.

Některý žák bude mít při té, jiný při oné smyslové koncentraci, větší nebo menší úspěch. To znamená, že mozková funkce onoho smyslu je buď zcela zanedbaná, nebo převážně zakrnělá nebo také nedostatečně vyvinutá.

Magický výcvik duše

V prvním stupni magického výcviku duše se žák naučil provádět introspekci. Veškeré dobré i špatné vlastnosti si na základě čtyř živlů poznamenal a rozdělil do tří skupin. Takto získal dvě duševní zrcadla. Jedno příznivé (bílé) a jedno nepříznivé (černé). V těchto dvou duševních zrcadlech se přesně zračí povaha jeho duše. Pomocí tohoto sestavení nyní zjistí, které živlové síly, dobré i špatné, v něm převládají a bude usilovat o to, aby dosáhl v působení živlů za každou cenu rovnováhy. Bez vyrovnání živlů v astrálním těle neboli v duši není magický pokrok nebo vzestup myslitelný.

Úkolem druhého stupně magického výcviku duše tudíž je získání duševní rovnováhy. Má-li nastávající mág silnou vůli, započne neprodleně s ovládáním všech nepěkných vlastností, případně vášní, které ho nejvíce ovlivňují. Nemá-li dostatek pevné vůle, vezme to z opačného konce a

vyrovná nejdříve veškeré slabší chyby a s většími bude zápasit tak dlouho, až se mu podaří i tyto zvládnout. Většina učebních soustav předepisuje vývin jenom jednoho nebo dvou, nanejvýše tří smyslů. Koncentrační cvičení prováděná všemi pěti smysly sílí ducha i vůli a žák se naučí všechny smysly nejen kontrolovat, ale také vyvíjet a konec konců též dokonale ovládat. Mág musí mít všechny smysly dostatečně vyvinuty a musí je bezpodmínečně ovládat. Pro magický vývoj jsou tato cvičení velmi důležitá a nesmí být proto opomenuta.

Jsou tři možnosti, pomocí jichž může žák zvládnout všechny své chyby a vášně:

1) Systematickou autosugescí, (viz o ní zvláštní pojednání).
2) Transmutací, neboli přetvořením vášní do opačných, tedy dobrých vlastností.
   Toho můžeme dosáhnout rovněž autosugescí, ale i vhodným meditováním resp. ustavičným uvědomováním si příslušných dobrých vlastností.
3) Silnou vůlí a bdělostí.
   To znamená, že žák nepřipustí, aby vášeň propukla a potře jí okamžitě v samém zárodku.
   Tato metoda je ze všech nejobtížnější a je určena ponejvíce jen pro toho, kdo má dostatek silné vůle, kterou hodlá bojem s vášněmi jen ještě více upevnit.

Má-li žák mnoho času a chce-li ve svém vývoji jít rychle kupředu, může se chopit všech tří metod. Nejlépe je, když všechny metody jdou jedním směrem, jako např. vědomé dýchání, vědomé jedení, magie vody atd. Dobrý výsledek nenechá potom dlouho na sebe čekat.

Účelem tohoto stupně je dosažení duševní živlové rovnováhy. Nastávající mág se proto musí vynasnažit zbavit se co nejdříve navždy všech vášní a chyb, které ho nejvíce brzdí v pokroku. Rozhodně nesmí započít s cvičeními dalšího stupně, pokud dokonale nezvládl všechna cvičení stupně druhého a pokud zejména ve vyrovnávání živlů nedosáhl rovněž pronikavého úspěchu. Zušlechťování duše musí žák sledovat po celý tento cyklus, ale již v tomto stupni musí zkrotit převládající špatné vlastnosti, které jsou největší překážkou jeho dalšímu magickému vývoji.

Magický výcvik těla

Cvičení uvedená v prvním stupni magického výcviku těla provádějte dále. Ta se musí stát denní zvyklostí, jako je např. omývání studenou vodou, tření ručníkem, tělocvik, gymnastika, magie vody, vědomé jedení atd.

Druhý stupeň magického výcviku těla přináší změnu v dechovém cvičení. V předešlém stupni se žák naučil vědomě dýchat a přáním, které se vzduchem přiváděl do plic (pomocí akášického principu) naplňoval současně krevní dráhu. V této kapitole vysvětlím žákovi, jak má vědomě dýchat nejen plícemi, ale i póry.

Naše pokožka zastává dvě funkce a to vdechuje a vylučuje (vyměšuje). Můžeme proto pokládat pokožku za druhé plíce a druhé ledviny v těle. Nyní si každý snadno vysvětlí, proč kladu tak velký důraz na kartáčování těla, na důkladné otírání (tření) hrubým ručníkem, na omývání studenou vodou a na všechny ostatní pokyny, týkající se pěstění těla. Za prvé, aby plíce a ledviny měly snazší práci a za druhé, aby póry byly povzbuzeny k větší činnosti. Netřeba zvláště podotýkat, že pro celkový zdravotní stav má toto vše velký význam. Vědomé dýchání póry nás musí zajímat zejména z magického hlediska a věnujme proto této praxi plnou pozornost.

Usedněte pohodlně do křesla nebo se položte na pohovku (nebo postel) a uvolněte všechny svaly. Nyní si myslete, že nedýchají jenom Vaše plíce, ale že celé tělo saje do sebe vzduch. Buďte pevně přesvědčeni o tom, že současně s plícemi přijímá každý jednotlivý pór životní sílu, kterou tělo přejímá. Musíte si při tom připadat jako vyschlá houba, která, namočena do vody, hltavěji saje. Životní síla přechází takto z akášického principu a z Vašeho okolí do Vás. Zcela podle povahy cvičícího bude vnikání životní síly póry každý pociťovat jinak. Jestliže jste po několikerém opakování dosáhli určité praxe v tom, že dokážete dýchat plícemi a póry, to jest celým tělem současně, spojte oba dýchací způsoby pro vdechování určitého přání např. zdraví, úspěch, mír,

zvládnutí vášní a pod. podle toho, co nejvíce potřebujete. Splnění Vašeho přání (sestaveného v přítomném čase a v rozkazovacím způsobu) musí kromě plic a krevní dráhy přijmout celé Vaše tělo.

Při dostatečné praxi můžete magicky ovlivňovati vydechování tím, že si při každém vydechnutí představíte, že vylučujete opak Vašeho přání, tedy slabost,neúspěch, neklid atd. Pakliže jste dokázali vdechovat a vydechovat plícemi a celým tělem současně, je cvičení splněno.

Jako další přichází na řadu ovládání těla. Klidně a pohodlně sedět je rovněž umění, které je třeba si osvojit. Posaďte se zpříma na židli. Z počátku je dovoleno se zády opírat, aby páteř zůstala vzpřímená. Nohy musíte držet u sebe, aby spolu s koleny tvořily pravý úhel. Kolena dávejte vždy k sobě. Sedíte volně, bez námahy svalů, obě ruce odpočívají na stehnech. Postavte před sebe budík, který nařídíte a necháte po pěti minutách zvonit. Nyní zavřete oči a sledujte pozorně celé své tělo. Nejdříve zpozorujete, že všechny svaly se stanou neklidné. S celou svojí silou se přinuťte k tomu, abyste seděli klidně a vytrvale. Jak toto cvičení se zdá být snadné, pro začátečníka je těžké. Jdou-li kolena stále od sebe, můžete je při prvních pokusech ovinout šňůrou nebo ručníkem.

Podaří-li se Vám bez jakékoliv nervozity, tedy nerušeně pět minut bez námahy sedět, prodlužte každé další cvičení o jednu minutu. Jestliže jste dokázali alespoň půl hodiny klidně, pohodlně a nerušeně sedět, cvičení jste absolvovali.

Kdo dospěl až sem, pozná, že v žádné jiné tělesné pozici si nemůže tak odpočinout a tak se zotavit jako v pozici právě popsané. Kdo by chtěl držení těla použít zároveň jako prostředku k určitému účelu, případně k upevnění vůle, může si dle vlastního úsudku zvolit sám různé jiné tělesné pozice, ovšem za předpokladu, že vydrží v této, mnou doporučované pozici, sedět zcela klidně a pohodlně celou hodinu.

Indická nauka o yoze (józe) uvádí v kapitole a ásánách (tělesné pozice) celou řadu pozic a dává naději, že jejich zvládnutím můžeme získat různé okultní síly. Nebudeme zatím o tom hovořit, zda můžeme těchto sil dosáhnout jenom držením těla (ásána). Pro magický vývoj potřebujeme každopádně zaujmout určitou pozici a shora uvedená je tou nejjednodušší. Slouží nejen k uklidnění těla a vypěstování vůle, ale chrání současně ducha a duši předtím, aby tělem nebyly při svých pracích rušeny. O tom se žák v dalších cvičeních ještě více poučí.

Žáci, kteří při úkolech prvního a druhého stupně zejména v mentálním a duševním školení rádi podléhají únavě a při koncentraci pravidelně usínají, učiní dobře, budou-li provádět cvičení v doporučené tělesné pozici. Snažte se cvičit i v praktickém životě ovládání těla. Pozorováním sama sebe naskytne se k tomu každému dosti příležitostí. Jste-li např. unaveni, přinuťte se ještě k nějaké práci nebo k menší procházce. Máte-li hlad, posečkejte s jídlem ještě půlhodiny. Máte-li žízeň, nepijte ihned, nýbrž až za nějakou chvíli. Kdo má ve zvyku při všem spěchat, ať si navykne jednat pomaleji a zase naopak, kdo je „budižkničemu“, musí se cvičit v tom, aby pracoval rychleji. Je na žákovi samotném, aby se naučil ovládat své tělo a své nervy silou své vůle.

Tím byla cvičení druhého stupně úplně vyčerpána.

Souhrn všech cvičení II stupně

I. Magický výcvik ducha:

1) Autosugesce neboli odhalené záhady podvědomí
2) Koncentrační cvičení:
    a) vizuální (optická)
    b) akustická
    c) pocitová
    d) pomocí čichu
    e) pomocí chuti
3) Negativní stav:
    a) Cvičení, týkající se vypojování všech myšlenek (negativní stav) prohlubujte a provádějte je dále.

II. Magický výcvik duše:

1) Živlová magicko-astrální rovnováha
2) Tříbení povahy - zušlechťování duše:
    a) ovládáním
    b) autosugescí
    c) transmutací

III. Magický výcvik těla:

1) Vědomé dýchání póry
2) Vědomé držení těla
3) Ovládání těla v praktickém životě podle potřeby a přání

Před spaním udržovat vždy jen ty nejkrásnější a nejšlechetnější myšlenky a přejímat je do spánku.

Konec druhého stupně.

Stupeň III.

VĚDĚNÍ, ODVAHA, CHTĚNÍ a MLČENÍ

představují ony čtyři základní pilíře chrámu Šalamounova, tedy opět mikro a makrokosmu, na nichž byla vybudována svatá věda magie. Podle oněch čtyř živlů jsou to základní vlastnosti, které musí mít každý mág, chce-li dosáhnout ve vědě toho nejvyššího.

Magické vědění si horlivým studiem může osvojit bez rozdílu každý a znalost zákonů mu pak umožní, aby dospěl postupně až k nejvyšší moudrosti.

Chtění je aspekt vůle, jehož je možno ve svaté vědě a v běžném životě vůbec bezpečně dosáhnout houževnatostí, trpělivostí a vytrvalostí. Koho nepudí jen pouhá zvědavost, ale kdo je pevně rozhodnut jít a dospět až k samému vrcholu vytčeného cíle, ten musí vyvinout nezlomnou vůli.

Odvaha: Kdo se neleká ani obětí ani překážek, kdo nedbá mínění druhých, ale jde neohroženě za svým cílem, nevšímaje si také toho, zda úspěch či neúspěch se mu staví v cestu, tomu se zajisté projeví to Nejvyšší.

Mlčení: Kdo se vychloubá a honosí, kdo se ohání svou moudrostí, ten se nikdy nestane dobrým mágem. Mág nemá zapotřebí usilovat o to, aby byl považován za autoritu, naopak, činí vše, aby zůstal nepoznán. Mlčení je Moc! Čím více o svých zkušenostech a znalostech každý mág pomlčí, přesto se ale lidem nevyhýbá, tím více mu z nevysychajícího pramene moudrosti bude poskytnuto.

Komu tedy záleží na tom, aby dosáhl vědění i moudrosti, nechť v sobě vybuduje tyto čtyři základní vlastnosti, bez kterých by ve svaté magii nic podstatného nesvedl.

Magický výcvik ducha

V druhém stupni se žák učil cvičení smyslů. Každý smysl koncentrativně školil. V tomto stupni rozšíří svou koncentrační schopnost tím, že bude školit dva až tři smysly najednou. V dalším uvádím několik učebních příkladů, podle nichž si bystrý žák utvoří vlastní pracovní působiště.

Představme si plasticky nástěnné hodiny s kyvadlovým pohybem. Vaše imaginární představa musí být tak dokonalá, jako kdyby se hodiny na stěně skutečně nacházely. Současně se pokuste o to, abyste slyšeli i jejich tikot. Tuto dvojitou představu, tedy zrakovou a sluchovou, se snažte udržet alespoň pět minut. Podaří se Vám to zpočátku opět jen na několik vteřin, ale při vytrvalém cvičení dokážete představu udržet vždy lépe a delší dobu.

Opakujte tento experiment s jiným podobným předmětem, případně s gongem, kde nebudete jenom slyšet dopadající údery, ale zároveň vidět i osobu na gong tlučící. Dále se pokuste o to, abyste viděli potůček, jehož zurčení naslouchátе. Představte si např. pole s dozrávajícím žitem (nebo jiným obilím) a naslouchejte ševelení větru, který naklání klasy sem a tam. Pro změnu si vymyslete jiné podobné pokusy, jimiž zaměstnáte dva až tři smysly současně.

S obrazovými a akustickými představami můžeme spojit i takové experimenty, které zaměstnávají i cit (hmat). Je třeba, abychom všechny smysly oživili a koncentrativně vycvičili. Největší důraz klaďte při těchto cvičeních na zrak, sluch a cit (hmat), neboť vývoj těchto smyslů je pro další pokrok v magii krajně důležitý. Cvičte proto pilně každý den!

Dostaví-li se při cvičení únava, přerušte koncentrační práci a odložte ji na vhodnější dobu, kdy jste duševně svěžejší. Chraňte se usínání při cvičení. Podle získaných zkušeností se pro koncentraci hodí nejlépe ranní doba.

Komu se podaří udržet nepřetržitě pět minut dvě až tři smyslové koncentrace, splnil úkol a může přikročit k dalšímu cvičení.

Zaujměte opět svoji obvyklou pohodlnou pozici, jako při každé koncentrační práci. Zavřete oči a představte si na ní nějakou Vám dobře známou krajinu, dědinu, osadu, zahradu, louku, nějaké místo nebo nějaký les, dům apod. Každou představu udržte co nejdéle. Musíte imaginárně vidět i všechny podrobnosti, jako: barvu, světlo, tvar atd. Imaginace musí být tak plastická, jako byste na dotyčném místě osobně přebývali. Nic nesmí Vašemu zraku uniknout, nic nesmíte vynechat. Zastře-li se Vám obraz nebo úplně zmizí, tím zřetelněji jej ve své představě obnovte. Úkol je splněn, jestliže jste dokázali alespoň pět minut obraz plasticky udržet.

Pokračujte tím, že vložíte do téže představy i sluchový smysl. Jestliže jste si např. představovali krásný les, naslouchejte zároveň zpěvu ptactva, zurčení potůčku, ševelení větříku, bzučení včel atd. Podaří-li se Vám to u jednoho obrazu, přejděte na další podobný experiment dle vlastního výmyslu. Úkol můžete považovat za splněný, jestliže jste každou krajinu, každé místo podrželi nepřetržitě v představě nejméně pět minut a zaměstnali při něm dva až tři smysly současně.

Bylo-li tohoto koncentračního stupně dosaženo, proveďte totéž cvičení s otevřenýma očima, při čemž upřete zrak na jediný bod nebo zírejte do prázdna. Fyzické okolí přestanete vnímat a zvolený obraz musí před Vaším zrakem viset ve vzduchu tak zřetelně jako nějaká fata morgana. Podržte tuto představu pět minut a zvolte pak jinou. Cvičení jste absolvovali, jestliže dokážete podržet při otevřených očích jedním nebo více smysly zvolenou představu bez přerušení nejméně pět minut.

Jako necháváme po přečtení poutavého románu obrazy jednotlivých zajímavých událostí vyvstat před svými zraky, přesně tak si je třeba počínat při každém dalším koncentračním cvičení.

Žák se naučil imaginovat obrazy krajin a míst, které již viděl a které mu jsou tedy dobře známé. Nyní se bude cvičit v tom, že si představí místa, která ještě nikdy neviděl a která musí vzniknout v jeho fantazii. Nejdříve je bude vidět se zavřenýma očima a když se mu to podaří dvěma až třemi smysly najednou po dobu pěti minut, pak se o to pokusí s otevřeným zrakem.

Podaří-li se žákovi zvládnout i toto cvičení stejně dobře, přejde k dalšímu; vystřídá neživé předměty, domy, místa atd. se živočichy. Uvidí imaginárně různá zvířata, jako kočky, ptáky, koně, drůbež, telátka, krávy atd. Zprvu pět minut se zavřenýma očima a po zvládnutí cvičení s očima otevřenýma.

Dále si představí tato zvířata (případně i jiná) při pohybu. Třeba jak si kočička hraje, jak dovádí, jak pije mléko, štěkajícího a skákajícího psa, ptáka v letu, při zobání zrní atd. Takové a podobné kombinace si žák sestaví sám podle vlastní volby. Nejdříve to uvidí se zavřenýma a potom s otevřenýma očima. Udrží-li každou oživenou představu bez přerušení pět minut, může jít dále.

Stejným způsobem si bude žák počínat u lidí. Nejdříve uvidí své známé a příbuzné, později si představí i cizí osoby, které před tím nikdy neviděl. Nejprve započne s představou obličeje, potom celé hlavy a konečně celého oděného těla, napřed se zavřeným a pak s otevřeným zrakem. Žák musí dokázat udržet zvolenou představu pokaždé plných pět minut, než přikročí k dalšímu cvičení a to k představě osob se pohybujících, tedy v chůzi, při hovoru, práci, zábavě atd.

Dokázal-li to žák jedním smyslem, tedy vizuálně, spojí to s akustickou představou, to znamená se sluchovou imaginací, takže bude jakoukoliv představovanou osobu nejen vidět, ale imaginárně i slyšet.

Snažte se imaginaci dokonale přizpůsobit skutečnosti, např. pokud jde o modulaci hlasu, způsob řeči, buď pomalý nebo rychlý, tak, jak tomu u představované osoby skutečně je. Cvičte opět nejdříve se zavřeným a pak s otevřeným zrakem.

Bylo-li dosaženo úspěchu, pokračujte v představivé koncentraci tak, že si imaginárně vytvoříte sami různé obličeje a hlasy. Mohou to být lidé obojího pohlaví a každého věku. Pak si představte osoby cizích národů a ras, ženy, muže, děti, jako např. Negry, Indiány, Číňany, Japonce atd. Různé knihy a obrázkové časopisy Vám v tom mohou být vhodnou pomůckou. I návštěvy v muzeích se k tomu účelu doporučují.

Jestliže jste dbali všech uvedených pokynů a zvládli dokonale všechna doporučovaná cvičení, to znamená, že jste udrželi každou představu pět minut se zavřeným a pět minut s otevřeným zrakem, splnili jste magický výcvik ducha třetího stupně.

Zvládnutí všech těchto obtížných cvičení vyžaduje vytrvalost, trpělivost, houževnatost a pevnou vůli. Kdo nelituje námahy, bude se získanými schopnostmi velmi spokojen, neboť koncentrační cvičení tohoto stupně neposilují jen vůli a schopnost soustředění, nýbrž veškeré intelektuální a duchovní síly, vznítí magické schopnosti ducha a jsou průpravným cvičením pro přenášení myšlenek, telepatii, pro mentální putování, pro jasnozření i na dálku a pod. Bez těchto schopností by nastávající mág mnoho nepořídil. Pracujte proto pečlivě a svědomitě!

Magický výcvik duše

Dříve než započnete s cvičením tohoto stupně, musíte pomocí introspekce a sebeovládání mít v duši astrální živlovou rovnováhu, nechcete-li uškodit sami sobě. Jste-li si jisti tím, že žádný živel ve Vás nemá převahu, budete sice ve zušlechťování povahy pokračovat, ale započnete již s prací živlů v astrálním těle. Úkolem tohoto stupně je osvojit si základní vlastnosti živlů, vyvolat a rozpustit je v těle dle libosti. Teoreticky je nám živlová účinnost již dostatečně známa, takže nyní přejdeme k praxi.

Specifickou vlastností ohně je následkem jeho všestranné rozpínavosti horko, které má tvar koule. Osvojme si především tuto vlastnost, abychom ji mohli v duši a v těle libovolně vyvolat. Při ovládání těla jsme si zvolili pozici, v níž můžeme setrvat neomezeně dlouho pohodlně a nerušeně. Indové nazývají takovou pozici Ásana a i my se přidržíme tohoto názvu.

Usedněte tedy do ásany a myslete si, že jste ve středu ohnivého živlu, který ve tvaru koule zaujímá celý vesmír. Imaginárně se domnívejte, že vše kolem Vás, ba i celý vesmír, je ohnivý. Nyní vdechujte živel ohně nosem a současně celým tělem (póry). Vdechování musí být pravidelné, hluboké, žádné stlačování vzduchu a také žádné přemáhání plic. Hmotné a astrální tělo se musí podobat prázdné nádobě, která se každým vdechnutím víc a více živlem plní, lépe řečeno nasává. Každé nové vdechnutí stupňuje teplotu živlu a stlačuje jí do těla, kde se rozrůstá až k úplnému žáru. Horkost a síla rozpínavosti se stále zvětšují, ohnivý tlak mohutní, takže máte konečně pocit, že jste sami ohnivě žhaví. Celý postup vdechování a procházení ohnivého živlu tělem je samozřejmě čistě imaginární. Při cvičení je třeba mít a udržovat nejplastičtější představu ohně. Započněte se sedmi vdechy ohnivého živlu a při každém dalším cvičení přidejte jedno vdechnutí. Průměrně postačí 20-30 vdechů. Pouze žáci tělesně zdatní a mající pevnou vůli mohou tento počet libovolně zvýšit.

Abyste při vdechování nemuseli počítat, sáhněte k své malé pomůcce tj. k uzlíčkovému nebo korálkovému růženci a při každém vdechnutí posuňte jeden korálek. Z počátku pocítíte teplo pouze duševně, ale při každém dalším experimentu stane se žár duševně i tělesně citelnějším a vy můžete kromě zvýšené teploty (pocení) dosáhnout i stupně horečky. Jestliže žák mezitím dosáhl vyrovnanosti živlů v duši, nemůže mu takové nahromadění živlů v těle ani v nejmenším uškodit.

Po skončení cvičení imaginárního hromadění ohnivého živlu pociťujete imaginárně žár a rozpínavost ohně. Nyní cvičíte v obráceném pořadí takto: nosem normálně vdechujte a ústy a celým tělem (póry) postupně vydechujte, vypouštějíce ohnivý živel do celého vesmíru. Při vydechování živlu dodržujte tentýž počet jako při vdechování. Bylo-li např. započato sedmi vdechy, musíte rovněž sedmkrát vydechnout, prostě kolik vdechů, tolik výdechů. Je to velmi důležité, neboť po skončení cvičení musí žák mít pocit, že je prost vdechovaného živlu a vyvolané teplo musí opět zmizet. Proto se doporučuje používat při cvičení růžence. Cvičte nejdříve se zavřenýma a později otevřenýma očima.

V Orientu jsou zasvěcenci, kteří toto cvičení (nazvané Sádhana) provádějí řadu let a dokáží následkem toho živel ohně tak zhustit, že chodí v zimě za nejkrutějších mrazů nazí a bosí, aniž by pocítili chlad a jsou dokonce ještě schopni kolem svého těla ovinuté mokré šátky ve chvilce usušit.

Nahromaděním ohnivého živlu v těle působí na své okolí a tím přímo na přírodu, takže mohou nechat roztát sníh a led nejen ve svém bezprostředním okolí, ale v okruhu několika kilometrů.

Takové a podobné úkazy dokáže vyvolat i Evropan, pakliže těmto cvikům věnuje dostatek času. Pro náš magický vzestup potřebujeme však zvládnout všechny živly, nikoliv jen jediný z nich, což je z magického hlediska také naprosto správné.

Nyní jsou na řadě cvičení se živlem vzduchu, při nichž si počínejte stejně jako u živlu ohně, pouze představa pocitu je jiná. Zaujměte tutéž pohodlnou pozici, zavřete oči a domnívejte se, že se nacházíte uprostřed vzdušného prostoru, který zaplňuje celé univerzum. Ze svého okolí nic nevnímejte a nic jiného nesmí pro Vás existovat než vzduchem naplněný celý vesmír obestírající prostor. Do své prázdné nádoby duše a hmotného těla vdechujte celým tělem (plícemi a póry) živel vzduchu. Každým dechem naplňujte celé své tělo mocněji a více vzduchem. Musíte přímo ulpět na představě, že Vaše tělo saje každým vdechnutím do sebe vzduch a podobá se přímo balónu. Zároveň to spojíte s pocitovou představou, že se Vaše tělo stává lehčím, že je již tak lehké jako samotný vzduch. Pocit lehkosti musí být tak intenzivní, že své tělo pro svou lehkost již ani nebudete pociťovat.

Jako u živlu ohně započnete i u živlu vzduchu se sedmi vdechy a výdechy. Po ukončení cvičení musíte mít opět jistotu, že ze živlu vzduchu ve Vašem těle nic nezůstalo a Váš pocit je tentýž, jako před zahájením cvičení. Neopomeňte sáhnout opět po růženci, který Vám usnadní počítání. Od jednoho cvičení k druhému stupňujete počet vdechů a výdechů. Nedoporučuji však více než čtyřicet vdechů a výdechů.

Poznámka:
Cestovatelka a badatelka Tibetu Alex. Dav. Neelová popisuje ve svých knihách podobný experiment, nazvaný ŠOD, který prý provádějí tibetští lámové. Avšak pro praxi a obzvláště pro Evropana se tento způsob pro svou nedokonalost vůbec nehodí a proto ho žákovi magie také nedoporučuji.

Neustálým prováděním tohoto experimentu mohou zasvěcenci dosáhnout fenomenálních jevů, jako kráčení po vodě, pohyby ve vzduchu, přemístění těla a mnohých jiných jevů, zejména tehdy, když se soustřeďují pouze na jediný živel. Nás mágy jednostranné fenomény nemohou uspokojit, protože nejsou naším cílem. Hodláme vniknout mnohem hlouběji do poznání a ovládání živlů a chceme také více dosáhnout.

Nyní následuje popis praxe se živlem vody. Posadíte se opět do ásany, zavřete oči a zapomenete na celé své okolí. Představíte si, že se celé univerzum podobá širému moři, v jehož středu se nacházíte. Každým vdechem celého těla se Vaše tělo plní a nasává živlem vody. Chlad vody musíte pociťovat v celém těle. Jestliže jste sedmi dechy naplnili své tělo tímto živlem, vydechnete opět sedmkrát a při každém vydechnutí zbavíte tělo vodního živlu, takže při posledním výdechu nezůstane ve Vašem těle ani nejmenší částečka tohoto živlu. Růženec Vám bude opět vhodnou pomůckou při počítání.

Každé další cvičení prodloužíte o jedno vdechnutí. Čím častěji budete tyto experimenty provádět, tím více pocítíte živel vody a jeho mrazivou vlastnost. Konečně si musíte připadat jako rampouch. Každé jednotlivé cvičení však nesmí trvat déle než dvacet minut. Časem musíte dokázat učinit své tělo ledovým i v nejparnějším měsíci.

Zasvěcenci v Orientu ovládají tento živel tak dokonale, že s ním hravě provádějí fenomenální jevy. V období parna a sucha přivádějí dle libosti a uznání déšť a zase naopak ho zadrží, je-li toho třeba, zahánějí bouři, uklidňují rozbouřené moře, ovládají všechna zvířata pod vodou atd. Skutečnému mágovi jsou takové a podobné fenomény snadno vysvětlitelné.

Zbývá ještě popsat cvičení posledního živlu tj. země. I zde usednete jako u ostatních živlů do ásany. Celé univerzum si tentokrát představíte jako nekonečnou zem, v jejímž středu sedíte. Nesmíte však v zemi vidět pouze kus hlíny, nýbrž hustou zemitou látku. Specifické vlastnosti země

jsou hustota a tíha. Vdechujete opět celým tělem a naplňujete své tělo touto těžkou látkou. Nejdříve učiníte opět pouze sedm vdechů a prodloužíte každé další cvičení o jedno vdechnutí. Musíte dokázat soustředit v sobě tolik zemité hmoty, že Vaše tělo bude mít tíhu olova a touto tíhou téměř ochrne. Vydechování je totéž jako u předešlých cviků. Po skončení experimentu musíte mít tentýž normální pocit jako před cvičením. Cvičte maximálně dvacet minut.

Toto cvičení (zvané Sádhana) jev Tibetu velmi oblíbené; tamější lámové počnou nad kusem hlíny rozjímat, rozebírají ji a opět o ní meditují. Pravý mág si se živlem země lépe poradí, uchopí a zvládne jej u samého kořene a nepotřebuje se zabývat tak svízelnými meditačními pochody.

Barva jednotlivých živlů může sloužit jako pomocná představa a to oheň v barvě rudé vzduch v barvě modré voda v barvě zelenavě-modré a země v barvě žluté, šedé nebo černé.

Představa barev je zcela individuální, ale není bezpodmínečně nutná. Komu práci usnadní, ať si jí na počátku vypomůže. Při veškerých cvičeních jde hlavně o pocitovou představivost.

Po delším cvičení musí každý jednotlivec dokázat vytvořit např. u ohnivého živlu takový žár, který, měřený teploměrem, vykazuje zvýšenou teplotu. Tato průpravná cvičení týkající se ovládání živlů, jsou nezbytná a musíme jim tudíž věnovat náležitou pozornost.

Způsob jevů, které zasvěcenec může vyvolat např. u zvládnutého živlu země, je velmi rozmanitý a každý o něm může libovolně meditovat. Zvládnutí živlů je nejtvrdším oříškem v magické vědě a jen velmi poskrovnu bylo až dosud o něm hovořeno, protože v sobě skrývá největší arkánum. Je nejdůležitějším odvětvím v magii a kdo neovládá živly, ten v magické vědě sotva co podstatného dokáže.

Magický výcvik těla

První stupeň této učební soustavy se žákovi stal již zvykem, takže jej snadno podrží po celý cyklus. Druhý stupeň rozlišuji v tomto pojednání dalšími pokyny. Klidné držení těla žák prodlouží na půl hodiny. Dechová cvičení pomocí pórů budeme v tomto stupni provádět v jednotlivých tělesných orgánech. Žák musí být schopen nechat dle přání dýchat pomocí pórů samostatně každou jednotlivou část těla. Započneme u nohou a končíme hlavou. Praxe je následující.

Usedněte do své obvyklé pozice a zavřete oči. Svým vědomím se přeneste do jedné ze svých nohou. Nezáleží na tom, jakou nohou započnete, zda pravou či levou. Představujte si nyní, že se Vaše noha rovná plicím a vdechuje a vydechuje právě tak jako Vaše plíce životní sílu z celého univerza. Vdechujete (sajete) tedy životní sílu z celého univerza a vydechováním ji opět do celého univerza vracíte (vylučujete). Když se Vám to při opakovaném vdechování a vydechování (asi sedmkrát) podařilo, přejděte k druhé noze. Načež dýchejte oběma nohama současně. Po dosaženém úspěchu proveďte totéž cvičení s rukama, nejdříve s jednou, pak s druhou a konečně s oběma současně. Po zdařilém provedení cvičení přijdou na řadu další orgány a to pohlaví, střeva, žaludek, játra, slezina, plíce, srdce, hrtan a hlava.

Cvičení můžete považovat za splněné, jestliže se Vám podařilo nechat každý jednotlivý orgán, i ten nejmenší, samostatně dýchat. Toto cvičení má veliký význam, neboť nám dává možnost ovládat každou jednotlivou část těla, kterou můžete nabíjet životní silou, ozdravit ji a oživit. Když to totiž dokážeme provést sami na sobě, pak není již takovým velikým uměním působit přemístěním svého vědomí i v jiném těle, což v magnetickém přenášení síly, tedy v magickém zdravotnictví, hraje velkou úlohu. Věnujte proto tomuto cvičení veškerou pozornost.

Další cvičení magického výcviku těla je hromadění životní síly. Naučili jsme se dýcháním póry celého těla vdechovat a vydechovat životní sílu z celého univerza. Nyní přikročíme k hromadění (kupení) životní síly. Praxe je následující.

Sedíte ve své ásaně a vdechujete plícemi a póry celého těla do sebe životní sílu z univerza. Životní sílu však tentokrát univerzu nevrátíte, nýbrž ponecháte ve svém těle. Při vydechování nemyslete na nic a vydechujte pravidelně spotřebovaný vzduch. Každým novým vdechnutím

pociťujete, jak se Vaše tělo stále více plní životní silou respektive jak se ta ve Vás kupí. Tlak životní síly musíte v sobě pociťovat jako stlačenou páru a představit si, že tato stlačená životní síla vyzařuje z těla navenek jako topné těleso. Síla tlaku a záře kolem Vás šíří každým dalším vdechnutím, stává se silnější a pronikavější.

Opakováním tohoto cvičení musíte dospět tak daleko, že pronikavé záření životní síly dokážete vysílat ze svého těla na vzdálenost několika kilometrů. Tlak a pronikavost Vašeho záření musíte doslova pociťovat. Cvik dělá Mistra! Započnete opět sedmi vdechy a každý den přidáte jedno vdechnutí. Každé jednotlivé cvičení nesmí trvat déle jak dvacet minut. Tyto cviky provádějte zejména tehdy, když při svých pracích a experimentech spotřebujete mnoho pronikavé životní síly, jako je např. ošetřování nemocných, působení na dálku, magnetizování předmětů atd.

Jakmile nakupenou životní sílu již nepotřebujete, musíte tělo opět uvést do původního stavu, neboť není radno pohybovat se v běžném životě s předimenzovaným napětím. Působilo by to neblaze na nervy, vedlo k nervozitě a ochablosti a vyvolalo by to i jiné nežádoucí jevy. Experiment ukončíte tím, že při vydechování vrátíte nakupenou životní sílu imaginárně do univerza. Přitom vdechujete jen čistý vzduch a napětí životní síly vydechujete tak dlouho, až jste dosáhli opět pocitu rovnováhy. Po delším provádění tohoto cvičení dokáže mág vrátit univerzu životní sílu najednou, takřka explozivně, podobně jako kdyby vzduchem naplněná pneumatika neočekávaně praskla.

V tomto náhlém vylučování životní síly se cvičte teprve tehdy, když se Vaše tělo stalo dostatečně odolným. Máte-li v tom určitou zručnost, provádějte totéž zvolna s jednotlivými částmi těla. Dbejte při tom hlavně výcviku rukou. Zasvěcenci provádějí tyto cviky i s očima a mohou okouzlit nejen jednu osobu, ale fascinují celou řadu lidí, ba co více, mohou si podmanit celé davy.

Mág, jenž toto dokáže svýma rukama, má pak skutečně žehnající ruce. V tom vězí tajemství žehnající moci, vkládání rukou na nemocné atd.

Cvičení tohoto stupně je splněno, jestliže jste dokázali nakupit životní sílu nejen v celém těle, ale v každé jednotlivé části těla a záření této nahromaděné síly promítnout navenek. Ovládáním tohoto cvičení je magický výcvik těla třetího stupně ukončen.

Dodatek k III. stupni

Žák, který svědomitě cvičil a následkem toho dospěl v magickém vývinu až sem, jistě již sám zpozoroval celkovou přeměnu své bytosti. Jeho magické schopnosti se budou ve všech směrech zdárně vyvíjet.

Po stránce mentální se jeho vůle zpevnila, získal větší odolnost, lepší paměť a bystřejší postřeh, jakož i jasný rozum.

Po stránce astrální se stal klidnějším, vyrovnanějším a v něm dřímající schopnosti se v něm budou nadále vyvíjet podle jeho povahy a nadání.

Po stránce hmotné jistě s radostí sám přizná, že je zdravější, svěžejší a jaksi omlazen. Jeho životní síla zdaleka předčí životní sílu mnoha jeho bližních a v praktickém životě mnoho dosáhne následkem své zářivé síly.

Tak např. může silou svého záření zbavit místnost, ve které se zdržuje, nepříznivých vlivů a naplnit ji svou životní sílou. Dále může s úspěchem ošetřovat nemocné i na dálku, protože je schopen vysílat svou zářivou sílu na kilometrovou vzdálenost. Rovněž má možnost nabíjet svou zářivou silou předměty svými přáními. To vše jsou jen pouhé příklady, neboť žák sám pozná, kdy a kde může své magické schopnosti vhodně uplatnit. Nechť si je však vždy vědom toho, že lze magických schopností užít jak k dobrým, tak i k sobeckým účelům a udělá proto dobře, když se bude stále držet přísloví: „*Jak kdo zasil, tak sklidí!*“

Jeho cílem proto bude vždy konat jen to nejlepší z nejlepšího.

Práce s magnetizmem dovoluje a umožňuje všechny možné variace. Pro lepší přehled upozorňuji zde žáka ještě na několik možností.

IMPREGNOVÁNÍ MÍSTNOSTI

Dýcháním plícemi a póry celého těla vdechujte životní sílu a stlačujte ji celou svou imaginační schopností do svého těla, kde musí přímo dynamicky zářit. Vaše tělo se tak stává světelnou silou, jen ohniskem, ba možno říci, individuálním sluncem. Při každém vdechnutí zesilujte jak stlačenou životní sílu, tak i sílu světla a naplňte jimi místnost, v níž se nacházíte. Silou Vašeho záření musí místnost doslova tonout ve slunečním svitu.

Při vytrvalém cvičení je dokonce i možno osvětlit ve tmě, tedy v noci, místnost natolik, že je možno předměty dobře rozpoznávat a to nejen osobou cvičící, ale i nezasvěcencem. Světlo životní síly se dá totiž tímto způsobem zhmotnit až na skutečné denní světlo a vše záleží vlastně jen na cviku a na síle imaginační.

Avšak jenom s tímto zjevným úkazem se mág samozřejmě nespokojí, neboť dobře ví, že životní síla je povahy univerzální a že není jen nositelem jeho idejí, myšlenek a přání, ale i uskutečňovatelem jeho imaginace, a že může touto životní silou všeho dosáhnout. Je úlohou plastické imaginace, aby toto vše zrealizovala (uvedla ve skutek).

Jestliže cvičící naplnil svou pracovní místnost silou svého záření, nechť si při tom představí to, čeho chce dosáhnout. Např. že všechny se v místnosti zdržující astrální a magické vlivy se pročišťují a mizí, anebo že nejenom jemu samotnému bude v místnosti dobře a zdrávo, ale každému, kdo do ní vstoupí a v ní se zdrží. Kromě toho může mág svou obývací a pracovní místnost impregnovat přáním, aby při všech jeho pracích měl správnou inspiraci, kýžený úspěch atd. Pokročilí mágové jsou dokonce schopni chránit svou místnost před nevítanými hosty tím, že ti, jakmile vstoupí do místnosti, jsou neklidní a nechtějí se v ní ani zdržet. Taková místnost je pak naplněna ochrannou myšlenkou nebo idejí bázně. I subtilně je možno místnost impregnovat a to tak, že každý, kdo do ní vejde bez dovolení, je jakoby ochrnut a vržen nazpět.

Jak vidíme, má mág nepřeberné možnosti a na jejích základě si může sestavit ještě jiné zcela individuální metody.

Vydechováním vypouští mág nakupenou životní sílu opět do univerza a může svou představivostí v místnosti ponechat pouze sílu zářivou a světelnou. Může ale také svou představou imaginovat životní sílu do místnosti přímo z univerza, aniž by ta musela procházet nahromaděna jeho tělem. Takto si může počínat, když v hromadění životní síly získal určitou praxi. I svá vlastní přání může tímto způsobem do místnosti impregnovat. Imaginaci spojené s vůlí, vírou a pevným přesvědčením nejsou kladeny meze.

Při těchto pracích není mág odkázán pouze na ohraničený prostor, nýbrž může dvě i více místností impregnovat současně, ba i celý dům může naplnit svou životní a zářivou silou, kterou nechá nejdříve projít vlastním tělem nebo ji dle uvedené metody čerpá přímo z univerza. Jelikož síla představivosti nezná ani času ani prostoru, může tuto práci vykonávat i na největší vzdálenost. Časem a získanou technikou bude schopen impregnovat náležitě i tu největší místnost, ať se nachází v samé blízkosti anebo v největší vzdálenosti. S ohledem na svůj etický vývin bude tím sledovat vždy jen to nejšlechetnější a jeho moc bude bezmezná. Vytrvalost bude nakonec vždy korunována úspěchem!

BIOMAGNETIZMUS

Žákovi je dána možnost poznat ještě další specifickou vlastnost životní síly, která je pro magické práce rovněž velmi důležitá. Je mu již známo, že životní silou a přáním v uskutečnění se dá nabíjet každý předmět, každé zvíře i každý životní útvar. Životní síla má však také tu vlastnost, že může pojmout jakoukoliv cizí myšlenku i cizí pocity, jimiž se infikuje a nakonec spojí. Koncentrovaná životní síla by se tudíž brzy smísila s jinými myšlenkami, což by účinek impregnované myšlenky oslabilo, ale nejen to, dokonce i znemožnilo, kdyby mág častějším

opakováním experimentu napětí nezesílil a tím i vložené přání neoživil. To vše by způsobilo velkou ztrátu a kromě toho by to nepříznivě ovlivnilo i očekávaný výsledek. Žádoucí vliv působí jen potud, pokud se v žádaném směru nachází napětí. Jestliže tomu tak není, pak životní síla vyprchá, smísí se s jinými vibracemi a účinek pozvolna klesá.

Aby mág tomu všemu mohl čelit, musí znát zákon BIOMAGNETIZMU. Životní síla nevstřebává do sebe jen jednu ideu, představu, myšlenku anebo jediný pocit, nýbrž také pojem času. Na tento zákon, respektive na tuto specifickou vlastnost životní síly musíme brát zřetel při svých experimentech s ní, a později též při práci se živly. Provádíte-li tedy impregnaci určitého přání pomocí životní síly, musíte dbát též času a prostoru. V magii platí tato pravidla:

Práce v akášickém principu je bez času a prostoru.
V mentální úrovni operujeme časem.
V astrální prostorem (tvarem, barvou).
Na hmotné úrovni časem a prostorem zároveň.

Několika příklady znázorním práci biomagnetizmu. Naplňte místnost životní silou a impregnujte ji přáním, že Vám v místnosti bude dobře a že budete zdrávi. Termínujte, lépe řečeno, upoutejte sílu a přání na to, že pokud místnost obýváte a v ní se zdržujete, tento vliv v ní trvale zůstane, že se v ní automaticky bude obnovovat a ustálí se i tehdy, kdybyste místnost přechodně třeba na delší dobu opustili. Vstoupí-li někdo jiný do Vašeho obydlí, aniž by o nakupené životní síle věděl, bude i jemu v něm dobře. Občas můžete hustotu a sílu záření ve svém bytě opakováním přání zesílit. Zdržujete-li se pak v takto ovlivněném bytě trvale, má zde nahromaděná a ovlivněná životní síla stále dobrý vliv na Vaše zdraví, tedy na Vaše tělo. Vibrace životní síly jsou v tomto prostoru pak zabarveny přáním zdraví.

Máte-li ale v úmyslu provádět v této místnosti např. různá okultní cvičení, která nemají se zdravím nic společného a sledují jinou ideovou vibraci, nebudou Vaše úspěchy tak dobré jako v neovlivněné místnosti, nebo v takové, kterou jste před tím pro své práce náležitě ovlivnili. Učiníte proto lépe, když si po každé nabijete místnost takovou ideovou vibrací, kterou Vaše práce a cvičení vyžadují.

Můžete např. nabíjet i prsten, kámen apod. s přáním, aby osoba, která jej nosí, měla štěstí a úspěch. Jsou dvě možnosti nabíjení a termínování. První záleží v tom, že silou své představivosti a koncentrací na dotyčné přání spoutáte životní sílu do kamene nebo kovu a terminujete v tom směru, že se v něm tato síla trvale udrží a že si bude dokonce z univerza automaticky přitahovat další sílu, která bude mohutnět a oné osobě přinášet tak dlouho štěstí a úspěch, pokud bude předmět nosit. Zvolený předmět možno libovolně nabíjet i na kratší dobu trvání, účinku, např. že vliv ihned pomine, jakmile bylo účelu dosaženo.

Druhou možností je takzvané univerzální nabíjení s tímtéž pracovním postupem, avšak se změnou v soustředěnosti přání a to, že předmět (prsten, kámen, šperk) bude po celou dobu svého trvání přinášet nositeli, ať je jím kdokoliv, stálé štěstí, úspěch atd. Taková univerzální nabíjení, byla-li provedena opravdovým zasvěcencem, podrží svoji sílu s plnou účinností po celá staletí. Jak známo z historie egyptských mumií, působí těmito způsoby připoutané síly celá tisíciletí.

V případě, že by se talisman nebo předmět, jenž byl ovlivněn pro určitou osobu, dostal do jiných rukou, ztrácí pro druhou osobu na účinnosti. Dostane-li jej ale původní majitel zpět, působí účinek automaticky dál.

V dalším popisuji jiné pracovní působiště se životní silou a to léčebný magnetizmus.

Léčí-li mág nemocného, ať již osobně magnetickými tahy nebo vkládáním rukou či na dálku, to znamená představou a vůlí, musí i zde dbát zákona času, chce-li v tomto odvětví dosáhnout pronikavých úspěchů.

Obvyklý způsob magnetizování je ten, že magnetizér nechá pomocí své představy proudit svou životní sílu ze svého těla, ponejvíce z rukou, do těla nemocné osoby. Tato metoda

předpokládá, že má přebytek životní síly, nechce-li ohrozit vlastní zdraví. Bohužel jsem byl svědkem velmi smutných případů, kde magnetizér vydal ze sebe tolik životní síly, že to poškodilo jeho zdraví do té míry, že byl blízek úplnému nervovému zhroucení, nehledě k ostatním přidruživším se chorobám, jako chabé srdce, srdeční astma apod. Takovým následkům nelze zabránit, jestliže magnetizér vydá ze sebe více síly než může načerpat a to zejména tehdy, léčí-li v současné době více pacientů.

Tato metoda má ale ještě tu nevýhodu, že totiž magnetizér přenáší na pacienta svou silou zároveň své duševní vibrace a povahové vlastnosti, takže ovlivňuje a infikuje pacienta nepřímo i duševně. Proto se u každého magnetizéra vyžaduje a předpokládá ušlechtilá povaha (viz příslušnou literaturu). Má-li však magnetizér pacienta, jehož povahové vlastnosti jsou ještě horší než jeho vlastní, tak zase naopak tyto nepřímo bere na sebe, což je pro něho v každém ohledu nepříznivé.

Naproti tomu okultně školený magnetizér nedává pacientovi životní sílu vlastního těla, nýbrž čerpá z univerza do svých rukou, impregnuje ji přáním na zdraví a nechá ji proudit do těla nemocného. Obě metody vyžadují však častější opakování experimentu, má-li býti dosaženo rychlejšího úspěchu. Disharmonie, nebo nemoc sama, anebo středisko nemoci vysávají a spotřebovávají totiž velmi rychle přenesenou sílu a po dalším přísunu síly přímo dychtí, takže je třeba experiment opakovat, nemá-li se stav nemocného zhoršit.

Jinak je tomu u mága. Pacient pocítí teprve tehdy určité ulehčení, když se mág duševně otevřel, to znamená, když ve vlastním těle provedl dynamické nakupení životní síly, jejíž světelné záření na nemocného převádí. Mág může úspěšně používat nejrůznějších metod, musí ale vložit do své imaginární představy přání, že se nemocnému vede od hodiny k hodině, ode dne ku dní lépe. V dalším uvádím několik způsobů, jichž se může každý mág při léčení nemocí přidržet.

Především musí umět nemoci dobře rozpoznávat. Tuto znalost si osvojí studiem příslušné literatury. Musí samozřejmě též dobře ovládat anatomii. Nebude zajisté natolik nesvědomitý, aby léčil nemoci, které vyžadují rychlý chirurgický zákrok a rovněž infekční choroby neponechá jen vlastnímu zásahu. Může však v takových případech hojivý proces urychlit a dosáhnout zmírnění bolestí při lékařském ošetření. To dokáže i na dálku.

Výhodou je, když se lékaři specializují i v tomto odvětví a vedle alopatického umění sáhnou i k praktikám magie. Proto učiní mág dobře, když se ujme jen takových případů, u kterých lékař magický způsob léčení přímo doporučuje, nebo ať pracuje ve spojení s lékařem, nechce-li být prohlášen za mastičkáře či šarlatána. Každý mág ať sleduje především blaho a dobro nemocného a nečeká ani na vděk, ani na odměnu. I chvála a uznání mu musí zůstat cizí. Bude-li se držet jen vznešeného ideálu dobra, zaslouženého požehnání se mu stejně dostane. Šlechetně smýšlející mágové pomáhají nemocným, aniž by nemocní měli o tom tušení. Tento způsob pomoci svým bližním přináší největší požehnání.

Uvádím ještě několik běžných metod, jichž může mág používat, aniž by musel mít obavy, že jimi uškodí vlastnímu zdraví.

Dříve než přistoupíte k lůžku nemocného, učiňte nejméně sedm vdechů plícemi a póry a nahromaďte v sobě velké množství životní síly z univerza, kterou nechte v podobě slunce zářit nejjasnějším světlem. Snažte se opětovným vdechováním životní síly utvořit kolem sebe v okruhu nejméně deseti metrů mohutnou zářivou sílu, která se musí přibližně rovnat životní síle deseti normálních osob. Musíte mít pocit, že nahromaděná životní síla září ve Vás slunečním jasem. Když se takto zářivý nacházíte v blízkosti nemocného, pocítí ten okamžitě zmírnění bolestí, je obestřen blahodárnou atmosférou a není-li jeho choroba příliš vážná, bude ihned uzdraven. Nahromaděnou zářivou sílu přeneste na nemocného zcela individuálně a je na Vaší libovůli, jednat dle vlastního uznání.

Školený mág nedělá ani magické tahy ani nevkládá ruce, neboť to vše jsou jen pomocné manipulace, pouhé opory jeho projevené vůle. Mág ví, že stačí úplně, když uchopí pacienta za jednu, případně za obě ruce a pracuje s představou. Oči může mít při tom otevřené i zavřené; chce-li, může se na nemocného dívat, není to ale nutné. Zde pracuje výhradně imaginace. Mág může také

po dobu přenosu síly u pacienta sedět, aniž by s ním tělesně přišel do styku. Představí si prostě, že jej obklopující vyzařovací síla přechází do těla nemocného, že je tam jeho imaginací silou vtlačena a že proniká a prosvěcuje všechny póry pacientovy. Zároveň svou vůlí rozkáže, aby stlačená světelná síla trpícího uzdravila. Musí přitom stále udržovat představu, že se nemocnému vede od hodiny k hodině lépe, že je každým dnem zdravější a světelné síle rozkáže, že tělo nemocného nesmí dříve opustit, dokud nebude úplně zdráv. Když tělo nemocného naplní takovým množstvím světelné síly, které u zdravého člověka je co do míry, asi jeden metr záření, dosáhne tím překvapujících účinků.

Opakuje-li po nějaké době tento experiment, potřebuje pouze napětí koncentrované světelné síly zpevnit a dobrý úspěch je předem zaručen. Za prvé nemůže světelná síla unikat, protože je připoutána a byl jí udělen rozkaz, aby se automaticky obnovovala. Za druhé bylo terminováno, aby se tělo stále více uzdravovalo. A za třetí byl síle vymezen prostor, kterým je tělo nemocného. Při tom je vždy vhodné poutat zářivou sílu ještě zevně a to asi jeden metr kolem těla, což jak shora uvedeno, odpovídá září normální osoby. U této metody bylo dbáno základní podmínky hmotného zákona o čase a prostoru.

Mág při tomto způsobu léčení poznal, že jeho zářivá síla, kterou na pacienta přenesl, není slabší, nýbrž že je stejně intenzivní jako před tím. Je to tím, že v těle stlačená životní síla se automaticky obnovuje a vydanou sílu okamžitě nahradí. Mág bude proto vždy schopen léčit i celé stovky nemocných, aniž by to šlo na újmu jeho vlastní nervové a duchovní síly.

Další způsob je ten, že mág vtlačí přímo do těla nemocného anebo pouze do onemocnělé části životní sílu póry s představou, že se životní síla musí až do úplného uzdravení z univerza sama obnovovat. I zde se představa spolu s přáním váže na čas a prostor. Tohoto způsobu se užívá pouze u nemocných, kteří mají ještě dostatek nervové síly, která určitý tlak nahromaděné životní síly vydrží.

U školeného mága je totiž nakupená životní síla již zhmotnělá tj. zhuštěná hrubohmotná síla, kterou možno porovnat s elektřinou. Tento způsob je v porovnání s ostatními způsoby nejoblíbenější, neboť velmi jednoduchý a nadmíru účinný.

Jiný, zcela zvláštní způsob je ten, že mág nechá pomocí své představivosti nemocného vdechovat svou vlastní vyzařovanou světelnou sílu. Je-li pacient schopen koncentrace, může to učinit sám, není-li tomu tak, provede za nemocného imaginaci mág. Celý postup je v praxi asi tento: Vaše vyzařovací síla sahá do okruhu asi deseti metrů. Jelikož jste v blízkosti nemocného, tone doslova v záplavě Vaší zářivé síly, kterou jste impregnovali přáním na uzdravení. Pacient, jenž je schopen koncentrace, je skálopevně přesvědčen o tom, že každým dechem přijímá Vaší světelnou sílu, která ho uzdravuje. Intenzivně musí myslit na to, že tato léčivá síla v něm trvale zůstane, že se mu daří stále lépe i tehdy, když mág již není v jeho blízkosti. Jestliže ale pacient není schopen vlastní koncentrace, nebo jde-li o nemocné děti, musíte si sami představit, že nemocná osoba každým dechem vdechuje záření Vaší životní síly, přivádí ji do krve a umožňuje tím uzdravení. I zde se musíte koncentrovat s přáním, že vdechovaná síla v nemocném účinkuje kladně a trvale.

Je to způsob vdechování životní síly z mágova těla do těla jiné osoby. přitom se můžeme opřít o jistý citát v bibli, kde se lemu Kristova roucha dotkla nemocná žena, věříc tím ve své uzdravení. Kristus, pocítiv okamžitě úbytek své životní síly, pravil učedníkům: „*Pocítil jsem dotek*“.

Při každé práci s magnetizmem a životní silou je nutno dbát času a prostoru. S ohledem na to jsem zde uvedl několik příkladů v léčení nemocí a na nepřehlednou řadu dalších způsobů z magnetického hlediska bych mohl ještě upozornit. Mág má např. také možnost spojit se s duchem nemocného, když nemocný spí, a uplatňovat v jeho těle leckterý uzdravovací způsob. Kromě toho může vedle životní síly operovat ještě také se živly, s magnetizmem a elektřinou a nemocné takto magicky léčit. Chtít podrobně popsat veškeré způsoby a možnosti léčení magickou cestou by znamenalo naplnit jeden celý objemný svazek. Snad někdy později mi bude ještě možno vydat

zvláštní knihu o okultním léčení z hlediska magie a dát ji k dispozici všem, kdož se magickým léčením zabývají. Zatím to zůstává věcí budoucnosti.

V tomto díle mohu jen poukázat na jednotlivé léčebné postupy, s ohledem na pojem času a prostoru, tedy na magnetizmus. Vysocí zasvěcenci a svatí, jejichž imaginace je již tak značně vyvinuta, že se každá z jejich představ v příslušných úrovních okamžitě zrealizuje, nepotřebují žádných soustav. Tací projeví anebo vysloví přání, která se okamžitě stávají skutečností. Dosáhnout rovněž tak vysokého stupně v léčebném a tím v magickém umění má být snahou každého jednotlivého mága.

Souhrn všech cvičení III. stupně

I. Magický výcvik ducha

1) Koncentrace myšlenek dvěma až třemi smysly současně
2) Koncentrace myšlenek na předměty, krajiny, místa
3) Koncentrace myšlenek na zvířata a lidi

II. Magický výcvik duše

1) Živlové dýchání v celém těle:
    a) oheň - teplo
    b) vzduch - lehkost
    c) voda - chlad
    d) země - tíha

III. Magický výcvik těla

1) Cvičení dle prvního stupně, která se musí stát zvykem
2) Hromadění (kupení) životní síly:
    a) v celém těle vdechováním plícemi a póry
    b) v jednotlivých částech těla Dodatky k III. stupni
3) Impregnování místností pro zdraví, úspěch atd.
4) Biomagnetizmus

Konec třetího stupně.

Stupeň IV.

Dříve než popíši poněkud obtížná cvičení čtvrtého stupně, podotýkám znovu důtklivě, že žák ve svém vývoji nesmí spěchat, chce-li na magické cestě sklízet pronikavé úspěchy. Veškerá cvičení z předešlých stupňů musí nejdříve dokonale ovládat, než započne s dalšími úkoly.

Magický výcvik ducha

V tomto stupni líčím přemístění vědomí zevně. Musíte umět přenést své vědomí dle libosti a potřeby do každého předmětu, do každého zvířete a do každé lidské bytosti.

Jako u koncentrace s předměty, položte jich několik, nejlépe takové, které jsou denními potřebami, před sebe. Sedíce ve své oblíbené pozici, pozorujte chvilku jeden z nich a zapamatujte si jeho tvar, barvu a velikost. Nyní si myslete, že jste se do tohoto předmětu proměnili. Musíte mít pocit tohoto předmětu a musíte také převzít veškeré jeho vlastnosti. Zároveň musíte prožívat připoutanost předmětu k místu, kam byl položen a že toto místo můžete opustit jedině způsobem zvenčí. I účel, jemuž předmět slouží, si musíte imaginárně vnutit. Při intenzivním koncentrování se Vám musí konečně podařit pozorovat a sledovat z předmětu celé ostatní okolí a podchytit poměr tohoto předmětu k jinému. Tedy leží-li např. předmět na stole, prožíváte jednak jeho vztah ke stolu a jednak i k ostatním na stole se nacházejícím předmětům včetně místností, ve které jsou zmíněné předměty umístěny.

Daří-li se Vám cvičení s jedním předmětem, přejděte postupně ke všem dalším. Cvičení jste splnili, jestliže jste dokázali každý zvolený předmět spojit se svým vědomím do té míry, že jste přijali jeho tvar, velikost a vlastnost a nejméně pět minut bez nejmenšího přerušení v něm prodleli. Při tomto cvičení musíte své tělo úplně vypustit z mysli a zapomenout je.

Jako další předměty si pro přemístění vědomí zvolte postupně větší objekty, jako květiny, rostliny, keře, stromy atd. Ježto vědomí nezná ani času ani prostoru, náleží principu akášickému. Nezvyklým způsobem cvičení, jakož i počátečními nezdary se nenechte nijak odradit od další práce. Trpělivost, vytrvalost a houževnatost vedou nakonec vždy k očekávanému úspěchu. Žák teprve později pozná pravý význam těchto průpravných cvičení pro další magii.

Ovládá-li přemístění vědomí do neživých předmětů, přikročí ke cvičení s živočichy. Jak jsem již podotkl, je vědomí bez času a prostoru, takže při svých dalších cvičeních nemusíte mít zvolený objekt přímo před očima. Žák je mezitím již tak dalece vycvičen a školen, že si jakoukoliv bytost dokáže imaginárně představit.

Přemístí tudíž své vědomí do imaginární představy kočky, psa, koně, krávy, kůzlete apod. Na druhu zkušebního objektu vůbec nezáleží, může to být právě tak mravenec jako pták nebo slon. Cvičení provede nejprve v nepohyblivém stavu, později v pohybu tj. v chůzi, běhu, letu, v plování nebo v lezení, zcela dle toho, o jaký objekt jde. Žák musí dokázat přemístit své vědomí do jakéhokoliv zvoleného tvaru, v němž se musí plně uplatnit. Alespoň pět minut musí vydržet bez přerušení v jednom objektu setrvat se svým vědomím, chce-li považovat cvičení za zvládnuté. Zasvěcenci, kteří se po léta zabývají těmito cviky, jsou schopni rozumět každému zvířeti a svou vůlí je ovládat.

V souvislosti s tím si potřebujeme pouze připomenout pověsti o vlkodlacích a vzpomenout si na různé jiné povídky, v nichž se praví, že se kouzelníci proměnili ve zvířata. Pro mága mají pohádky a pověsti daleko hlubší význam. Beze vší pochybnosti se v nich jedná o tak zvané černé mágy, kteří nechtíce být poznání při svých bezbožných činech, berou na sebe v neviditelném světě podobu všelijakých zvířat. Dobrý mág takové počínání odsuzuje a svými duchovními schopnostmi prohlédne každou takovou záhadnou bytost a okamžitě pozná pravého původce.

Naše předběžná cvičení neslouží však k tomu, aby sváděla žáka k nepěkným činům, nýbrž aby ho připravila na vysokou magii, kde při určitých pracích musí vzít na sebe vyšší božské tvary, do nichž pak bude přemísťovat své vědomí.

Kdo ve cvičení dospěl až sem a pomocí svého vědomí může vzít na sebe každou zvířecí podobu a setrvat v její představě alespoň pět minut, provede nyní totéž cvičení s lidmi. Nejprve si zvolíme k tomuto účelu své známé, přátele, rodinné příslušníky, jejichž podobu dobře známe, bez rozdílu stáří a pohlaví. Musíte vždy umístit vědomí pocitem i myslí v každém těle tak dokonale, že si sami sobě připadáte, jako byste byli sami představovanou osobou. Od osob známých přejděte k osobám úplně cizím, jaké jste ještě nikdy v životě nespatřili a které si tudíž musíte teprve představit. Nakonec si zvolte jako zkušební objekt ještě také lidí cizích ras a odlišné barvy pleti. Cvičení je splněno, jestliže jste dokázali přemístit své vědomí alespoň na pět minut do cizího těla. Čím déle přemístění vydržíte, tím lepší je Váš výcvik.

Tímto cvičením dosáhne mág moci spojit se s každým člověkem, prožívat city a myšlenky, které se ve vědomí představované osoby odehrávají. Pozná její minulost, přítomnost i způsob jednání, ale nejen to, může dokonce i osobu dle vlastního uznání ovlivňovat. Jsa si však dobře vědom přísloví:

„*Jak kdo zasil, tak také sklidí*“, nepřikloní se mág nikdy k nešlechetným činům a nebude nikdy ovládat lidi proti jejích vůli a nutit je jednat nepěkně. Veliké moci, která je mágovi tímto cvičením nad každým dána, použije jen pro dobro svých bližních, za což se mu vždy dostane požehnání.

Ze všeho toho mág pozná, proč v Orientu žák svého vůdce (Gurua) přímo zbožňuje. Tím se totiž žák interaktivně spojuje s vědomím svého Mistra, jímž je takto nepřímo prodchnut, takže žákovy pokroky jsou jistější a rychlejší. Orientální učební soustavy považují proto také Mistra (Gurua) za absolutní nezbytnost ve vývoji žáka. V Tibetu známé Ankhur spočívá na téže základně, pouze v opačném pořadí tj. Mistr se spojí s vědomím svého žáka, na kterého přenese moc a osvícení. Totéž se děje u mystiků, kde jde o tak zvaný pneuma-přenos.

Magický výcvik duše

V této kapitole rozšíříme svoji práci se živly. Naučili jsme se dýcháním plícemi a póry pojmout do sebe určitý živel a pociťovat jeho specifickou vlastnost v celém těle. Nyní naplníme zvoleným živlem jednotlivé části těla, což můžeme provést dvojím způsobem. Mág musí znát a ovládat obě metody. První je tato: Vdechujte, jak v třetím stupni (magického výcviku duše) uvedeno, plícemi a póry zvolený živel do celého těla a nahromaďte jej v něm tj. vydechujte naprázdno bez jakékoliv přestávky. Při vdechování doprovázejte svou pocitovou představivost specifickou vlastností živlu.

U ohně - horkem,
u vzduchu - lehkostí,
u vody - chladem
a u země - tíhou.

Započněme sedmi vdechy a namísto, abyste nahromaděný živel imaginárně vypustili opět do univerza, povedete jej do určité tělesné části tím, že specifickou vlastnost živlu ještě více stlačíte a tělesnou část živlem ještě více naplníte. Stlačený živel musíte s jeho specifickou vlastností v dotyčné části těla pocítit mnohem intenzivněji než v celém těle. Podobně jako když se stlačuje pára, aby bylo dosaženo většího tlaku, právě tak musí být živlem proniknuto maso, kosti a pokožka jednotlivé tělesné části.

Pakliže specifickou vlastnost živlu v naplněné částí těla pociťujete dosti značně, nechte živel pomocí své imaginace rozpustit do celého těla a vydechováním (viz III. stupeň) proudit nazpět do univerza. Toto cvičení provedete s každým jednotlivým živlem a to střídavě u vnějšího i vnitřního

orgánu s výjimkou mozku a srdce. Do obou těchto orgánů nehromaďte ani u sebe ani u jiných osob jakýkoliv živel, nechcete-li sobě i jiným uškodit na zdraví. Jenom takový Mistr, který je v ovládání živlů dokonale zběhlý, může si do jisté míry dovolit hromadit živly i v srdci a mozku, aniž by si tím uškodil. Své tělo zná dokonale a má je pod svou mocí.

Bez zvláštního hromadění můžeme živly s jejich specifickými vlastnostmi vést do všech orgánů, tedy i do srdce a mozku. Každý začátečník ať se chrání před hromaděním v srdci a v mozku jak živlů, tak životní síly, obzvláště tehdy, není-li ještě schopen sám jasnozřivě pozorovat funkce jednotlivých orgánů. Při hromadění živlů nebo životní síly v celém těle si mozek a srdce na to zvyknou, neboť rozpětí síly pak není jen v jediném orgánu, nýbrž rozprostírá se v celém těle.

Je záhodno obzvláště v rukou a nohou dobře ovládat hromadění jak živlů, tak životní síly, protože se s tím mág v praxi nejčastěji setkává. Největší pozornost je třeba věnovat prstům.

Další možnost zbavit tělesnou část živlu tkví v tom, že nakupený živel není třeba vést zpět do těla a vydechováním póry jej vrátit univerzu, nýbrž představou můžeme celý nakupený živel vypustit póry do univerza přímo z oné části těla. Tento postup je rychlejší. Mág musí samozřejmě znát a dokonale ovládat oba způsoby.

Druhá metoda hromadění živlů do jakékoliv části těla spočívá v tom, že do tělesné části přeneseme své vědomí a necháme ji jako u dýchání póry vdechovat a vydechovat. Při každém vdechu se živel vdechuje a bez představy, tedy naprázdno, se vydechuje. Máme-li pocit, že žádoucí živel je v tělesné části již dostatečně nakupen, vrátíme jej univerzu, odkud jsme ho načerpali. Tento postup je sice rychlý a jednoduchý, vyžaduje však dobré přenesení vědomí a samozřejmě i dokonalé ovládání hromadění životní síly v jednotlivých částech těla. Kdo se stal Mistrem i této praktiky, může jít opět o krůček dál.

Je nám již známo, že lidské tělo je rozděleno podle živlů na čtyři hlavní oblastí. Pro snadnější přehled si je zopakujeme:

Nohy až ke stehnům a ke kostrči včetně pohlavních orgánů odpovídají živlu země.

Oblasti břišní se všemi orgány (tj. střeva, slezina, žlučník, játra, žaludek až k bránici) náleží vodnímu živlu.

Hrudní koš, plíce a srdce až ke krku jsou vyhrazeny živlu vzduchu.

Hlavu se všemi jejími orgány ovládá živel ohně.

Účelem dalšího cvičení je naplňování jednotlivých tělesných oblastí jejich příslušnými živly. Praxe je tato:

Usedneme opět do své oblíbené pozice (ásany). Plícemi a póry vdechujeme živel země s jeho specifickou vlastností tíhy do zemní oblastí těla (od nohou počínaje až nad pohlavní orgány včetně kostrče). Zemní živel vdechněte sedmkrát, naprázdno vydechněte, takže zemní oblast je naplněna živlem ji ovlivňujícím. Zemní živel ponechte v zemní oblasti a zaveďte sedmi vdechy vodní živel do vodní oblasti, tedy do břicha, aniž byste ho vydechovali, takže je i tato oblast živlem ji ovládajícím rovněž naplněna. Nyní přejděte k dalšímu živlu a vdechněte opět sedmkrát živel vzduchu do hrudního koše a ponechte tento živel v jeho vlastní oblasti. Zbývá ještě oblast hlavy, kterou naplňte taktéž sedmi vdechy živlem ohně, vydechněte naprázdno, takže i oblast hlavy zůstane naplněná živlem ji ovládajícím.

Jsou-li všechny oblasti naplněny příslušnými živly, setrvejte asi dvě až pět minut v této poloze, načež započnete s jejich rozpouštěním. A to u nejposledněji naplněného živlu, v našem případě tedy od hlavy, začněte s ohnivým živlem tím, že sedmkrát naprázdno vdechnete a při každém vydechnutí (celkem sedmkrát) necháte ohnivý živel proudit zpět do univerza. Je-li oblast hlavy zbavena ohnivého živlu, přijde na řadu další oblast a to oblast vzduchu, dále oblast vody a konečně oblast země, až je celé tělo opět živlů prosto.

Kdo získal při těchto cvičeních určitou praxi, může ji obohatit tím, že jednotlivé tělesné oblasti nejen živly naplní, ale živly v oblastech nakupí. Postup je týž, jak, je shora uvedeno, to znamená, že se začíná opět živlem země od nohou a končí se živlem ohně v hlavě. Proces rozložení živlů je týž, jako u předešlého experimentu.

Tato cvičení mají veliký význam, neboť uvádějí jak tělo hmotné, tak i tělo astrální v dokonalý soulad s univerzálními zákony živlů. Došlo-li u mága k disharmonii ať již z jakékoliv příčiny a on ihned zasedne k těmto cvičením, dostane se okamžitě do své původní harmonie, nejen po několik hodin, ale po celé dni pocítí blahodárný vliv dokonalé harmonie celého univerza, která v něm vyvolá a zanechá pocit míru a blaženosti. Živlová harmonie v těle poskytuje ještě jiné možnosti a o některých z nich se zmíním v následujícím.

Především nemají negativní vlastnosti živlů na žáka žádný vliv. Dosáhl-li žák magické rovnováhy, stojí v centru dění, vidí veškeré zákony, všechen vznik a zánik z univerzální, tedy opravdové perspektivy. Vyhne se nemocem a vyvolá vyrovnávající účinek na vlastní karmu a tím i na svůj osud. Vůči každému nepříznivému vlivu se stane odolnějším. Vytříbí svou mentální a astrální auru a zesílí svou mentální a astrální matrici. Povzbudí své magické schopnosti a jeho intuice nabude univerzální povahy. Jeho astrální smysly se zjemní a jeho intelektuální schopnosti zvýší.

Magický výcvik těla

Cvičení prvního stupně se stalo žákovi již celoživotní potřebou.

Cvičení druhého stupně musí podle času a možnosti prohloubit a zesílit. Je třeba, aby žák byl schopen dodržet bezpodmínečně každou askezi, kterou si dobrovolně uložil, aniž by musel zápasit se svody nebo jim nakonec podlehl.

Cvičení třetího stupně je rovněž potřeba ještě prohlubovat. Držení těla musí žák již ovládat natolik, že vydrží sedět v ásaně po celé hodiny a to bez nejmenšího hnutí, bez jakékoliv nervozity a napětí a bez nejmenšího dostavování se svalových křečí. Svou vyzařovací sílu musí zesílit, prohloubit a musí ji zdynamizovat, což dokáže zesílenou imaginací, tedy představivostí a hlubší meditací.

Mág se musí naučit prakticky používat své vyzařovací síly při každé příležitosti a za každé situace. Musí v tom tak vyniknout, že se každé přání, které do své zářivé síly vloží, ihned uskuteční. Tím se stane schopným poskytnout trpícímu lidstvu v případech nemocí a neštěstí kdykoliv pomoc, za což se mu vždy dostane požehnání.

Přikročíme nyní k další, rovněž málo známé kapitole, ve které pohovořím o různém držení těla, o gestikulacích a prstokladech, což jsou tak zvané rituály. Základní princip spočívá v tom, že určitá idea, jistý myšlenkový pochod, má být potvrzen vnější vyjadřovací formou nebo naopak určitá idea či určitý myšlenkový pochod má být gestem vyvolán, hermeticky řečeno evokován. Tento základ platí pro celou obřadnou nebo rituální magii. Tím je řečeno, že lze nejen každou ideu (i každou bytost) vnějším způsobem vyjádřit, ale je možno ji vázat (poutat) i na určitý úkol.

Co nemá jména, symbolu nebo zevního znaku, je bezvýznamné. Na této pra-tezi spočívají veškeré magické pochody a rituály. I každá církevní soustava sleduje od pradávna své zvláštní náboženské kulty. Rozdíl je pouze v tom, že davu bylo z toho všeho přístupno jen velmi málo, vše ostatní bylo přísně tajeno a úzkostlivě střeženo a platilo jen pro církevní hodnostáře a zasvěcence. Každý rituál má svůj zvláštní účel, jemuž také slouží bez ohledu na to, zdali jde o zaklínací kouzla v Tibetu nebo o držení prstů Bali-kněží při provádění různých kultů v Orientu nebo o rituální zaklínání mágů. Syntéza je a zůstane vždy táž.

U justičních přelíčení se považuje zdvižení ruky se vztyčenými třemi prsty za důkaz pravdivé výpovědi a tudíž za magické gesto. Z hlediska křesťanského symbolizují vztyčené prsty svatou Trojici. Také každá z přečetných lóží a sekt má své zvláštní rituály. Tak např. jsou lóže svobodných zednářů vázány na určité znamení, slovo a hmat. Z dějepisně historického hlediska by se o tomto tématu mohlo říci mnoho. Pro praktickou magii resp. pro magický vývin by však takové studium bylo zcela bezúčelné.

Na pravého mága nijak nepůsobí, čte-li v různých knihách, jak leckterý mág kreslí svůj magický kruh, jak jej považuje za symbol nekonečnosti, Boha a nedotknutelnosti, do něhož na svou ochranu řadí svá génia a anděle anebo jak láma maluje svou mandalu a při rituálech do ní staví svá Thatagáta jako ochranná božstva. Pravý mág takové cizí návody a poučky nepotřebuje, ježto dobře ví, že to vše má vést pouze k jakémusi zpevnění určité ideje a že to má být pouhou pamětní oporou ducha.

V tomto (čtvrtém) stupni magického výcviku těla se mág naučí sestavovat a tvořit si své vlastní rituály, kulty, gesta a držení prstů. Vše záleží na jeho individualitě a schopnosti. Mnohý mág dosáhne nejprimitivnějšími rituály daleko více, než filozofický spekulant s nejkomplikovanějšími kulty. Přesný směr zde nemůžeme určit a žák musí jednat intuitivně a musí dokázat každou ideu, každý myšlenkový pochod, i to, co si přeje mít uskutečněné, vyjádřit jemu vyhovujícím vhodným gestem, držením prstů anebo rituálem.

Zajisté nebude např. chtít žehnající gesto vyjádřit sevřenou, k útoku zdviženou pěstí. Zcela podle situace, ve které se nachází, si sestaví svůj nenápadný rituál, jehož použije, nikým nepozorován, tedy tajně.

Někteří mágové, majíce ruce v kapsách, provádějí pohyby prstů uprostřed nejvyšší společnosti nenápadně obřadnou magii. Využívají při tom živlům odpovídající analogie pěti prstů a určí:

Ukazováček……ohni
Palec……...vodě
Střední prst……akáše
Prstenní prst……...zemi
a malíček……..vzduchu

A přitom ponechávají pravou ruku aktivním a levou ruku negativním živlům.

Naučte se proto dávat různým ideám zcela individuální znamení. Pomlčte však o nich před každým, protože kdyby někdo používal pro stejnou ideu téhož znamení, zeslaboval by ji odváděním její síly. Vaše osobní přání, která byste měli rádi co nejdříve splněna, upoutejte na svůj vlastní malý rituál nebo gestikulaci, nejlépe gestikulaci prstů a imaginujte, že se tímto gestem Vaše přání splní, přesněji řečeno, že se již splnilo. Zákon o dodržování přítomné doby a rozkazovacího způsobu platí i zde. Imaginací uskutečnění ve spojení s gestem nebo rituálem je třeba provádět na začátku co nejintenzivněji s pocitem jistoty, samozřejmosti a důvěrou a také s neochvějnou vírou ve zdárný průběh.

Nejdříve použijte obojího, tj. jak rituálu tak představy. Později, když se zabýváte s představou přání a jeho uskutečněním, provedete gesto nebo rituál zcela automaticky. Jestliže jste dospěli tak daleko, že se přání ve Vaší představě zautomatizovalo, je další postup opačný, a sice se provede rituál nebo gesto a představa neboli účinnost oné síly se automaticky rozplyne. To je vlastní účel rituálu nebo gestikulace, držení prstů nebo držení těla. Kdo dospěl již tak daleko, že přání ve své představě zautomatizoval, použije již jen rituálu nebo gesta a představa nebo dotyčná síla působí automaticky.

Dá se to snadno přirovnat k nabité baterii, u které stačí jen správný dotek, aby dala kdykoliv dostatek proudu. Opakováním představy se zvoleným gestem anebo rituálem se ve sféře příčin akášického principu tvoří mohutná zásobárna, která podle přání a účelu přijímá potřebnou vibraci (elektro-magnetické fluidum), barvu, zvuk a všechny potřebné analogie. Tyto můžeme právem pokládat za částice krve v celém jejím složení.

Je-li tato zásobárna častým opakováním rituálu dostatečně nabita silou, stačí pak rituál pouze provést, načež se ze zásobárny uvolní částice, která přivodí potřebný účinek. Proto je dobře zachovat o tom všem mlčení, protože stejným rituálem by mohl kdokoliv jiný bez veškeré námahy odčerpávat nabitou sílu a dosáhnout téhož účinku, což by pochopitelně šlo na úkor původce.

Jsou lóže, které svým začátečníkům ukládají provádění jistých rituálů, které takovou zásobárnu sil automaticky nabíjí. Vyšší zasvěcenci mají tak levný přísun pro svou vlastní zásobárnu sil, s nimiž pak mohou bez námahy operovat. Jakmile ale žák dělá pokroky, takže by mohl ze zásobárny již sám čerpat, je mu uloženo, aby rituálu co nejméně používal.

Mnohému přijde při tom na mysl, že některé pokrokové apolitické organizace vykonávají svými pozdravnými gesty vlastně nepřímo magický úkon a že do všeobecné zásobárny sil častým opakováním toho kterého pozdravného gesta, aniž by to tušili, přispívají i když nevelkou, tak přece jen novou dynamičností životních sil. Tak např. byl u německé národně-socialistické strany . pozdrav, doprovázený zdvižením ruky, určité mocenské gesto. Je-li ale pak takové silně utvořené kolektivní zásobárny sil zneužito k chamtivým a násilnickým účelům, postaví se tato mentálně napnutá síla následkem své polarity proti svým zakladatelům a výsledkem toho je rozkol a rozklad, nehledě k tomu, že kletby nesčetných obětí, jednak úpicích v žaláři, jednak nevinně k smrti odsouzených a smrti na bojišti vystavených, tvoří neviditelně protichůdnou polarizaci, která zásobárnu sil rozpouští.

Tentýž zákon platí stejnou měrou pro veškeré ostatní kulty kdekoli prováděné, ať v náboženství, v sektách nebo v lóžích. Zázračná uzdravování na poutních místech mají tutéž základnu. Věřící čerpá svou pevnou vírou a neochvějnou důvěrou v obraz světce anebo v sochu - duchovní sílu z akášického principu, která byla modlícími nakupena a stahuje ji k sobě, čímž dochází k zázraku. Dobře školený mág má na základě univerzálních zákonů k těmto a podobným úkazům vždy svůj správný postoj a dovede si jej logicky vysvětlit. Bylo by pro něho vskutku pouhou maličkostí, kdyby to ovšem měl v úmyslu učinit, strhnout tuto sílu na základě znalostí zákonů, zejména zákonů o polarizaci, z oné zásobárny sil na sebe a rovněž zázračně uzdravovat anebo provádět s ní zdánlivé zázraky.

Eticky vyspělý mág bude však podobné jednání považovat vždy za zcizení, k němuž se nikdy nesníží, neboť jemu jsou k dispozicí jiné možnosti. To budiž jen tak mimochodem podotknuto a věnujme svou pozornost opět rituálům.

Jak jsem se již zmínil, lze každou ideu, každé přání a každou představu realizovat rituálem, bez ohledu nato, zda na hmotné, astrální nebo mentální úrovni. Jenom doba uskutečnění závisí za prvé na duchovní zralosti, za druhé na tom, jak vydatně bylo rituálu použito. Mág udělá dobře, když si zvolí takové rituály, které může upotřebit po celý život, tedy rituály univerzální povahy. Čím méně přání bude mít, tím rychleji budou splněna. Pokud prvně zvolené rituály dostatečně uspokojivě neúčinkují, netvořte nové. Zpočátku postačí jeden rituál, nanejvýše tři. Dojde-li mág až k tomuto stupni vývoje, bude již vědět, jak daleko v tomto směru může jít a nakolik dokáže svou zásobárnu opatřovat potřebnou silou.

Souhrn všech cvičení IV. Stupně

I. Magický výcvik ducha

1) Přemístění vědomí zevně:
    a) do předmětů
    b) do zvířat
    c) do lidí

II. Magický výcvik duše

1) Hromadění (kupení) živlů:
    a) v celém těle
    b) v jednotlivých částech těla dvojím způsobem
2) Tvoření tělesné harmonie v příslušných tělesných oblastech:
    a) oheň - hlava
    b) vzduch - hruď
    c) voda - břicho
    d) země - nohy, pohlavní ústrojí, kostrč

III. Magický výcvik těla

1) Obřady (rituály) a jejich praktické upotřebení:
    a) gestikulace (gesta)
    b) držení těla
    c) držení prstů

Konec čtvrtého stupně

Stupeň V.

Moudrý Archimédes kdysi pravil: „*Označte mi bod v univerzu a já vypáčím zemi ze stěžejí*“.

Bude zajisté velmi málo těch, kteří vědí, že se za touto větou skrývá veliké okultní tajemství a to tajemství čtvrté dimenze. Ještě z doby školních docházek víme, že vše, co má tvar: kámen, rostlina, zvíře, člověk, zkrátka každé těleso, má zároveň všem známou délku, šířku a výšku.

Když jakýkoliv tvar např. kouli protkneme, obdržíme tak zvaný hloubkový bod, tentýž bod, který měl Archimédes při svém shora uvedeném výroku na mysli, protože tu jde o bod výchozí i závěrečný, jde o vlastní jádro každého tvaru. Každý z tohoto bodu pozorovaný tvar je stejnoměrně objektivní, jinými slovy řečeno, nachází se ve své skutečné rovnováze.

A v tom právě vězí ono tajemství čtvrté dimenze, tajemství časového a prostorového pojetí, tajemství bezčasovosti a bezprostorovosti a tudíž i tajemství prostorové magie.

Bude-li žák o tom náležitě meditovat, otevřou se mu nečekané hloubky vědění a za odměnu mu kyne vysoká intuiční schopnost. Prostorové magii budiž proto věnován pátý stupeň magického výcviku ducha.

Magický výcvik ducha

Předchozími cvičeními si žák osvojil určitou koncentrační schopnost a naučil se své vědomí libovolně přetvářet a každému tvaru přizpůsobovat. Tím se stal schopným natolik, aby vnikl hlouběji do vědy. Údaje pátého stupně magického výcviku ducha seznamují žáka s možností přenášení vědomí do středu každého tvaru od nejmenšího atomu počínaje až do nejvyššího univerza. Naučí se tím každý tvar z jeho středu nejen poznávat, chápat a pojmout, ale naučí se jej z jeho středu i ovládat. Schopnosti, které žák získá cvičením tohoto stupně, mají pro další magii veliký význam, neboť pouze jimi lze utvářet duchovní rovnováhu podle přání. Duchovní rovnováha je specifickou základní vlastností akáši neboli principu příčiny ducha. Přidržme se raději ihned praxe.

Sedíc ve své obvyklé pozici, položte před sebe několik větších předmětů, případně plnou kouli, krychli atd. Volte nejprve předměty s plným obsahem. Pozorujte chvíli některý z těchto předmětů, načež zavřete oči a přeneste své vědomí do jeho hloubkového bodu, tedy přesně do jeho středu. Myslete si, že se ve středu předmětu sami nacházíte a cítíte se být v něm. Přenesení vědomí musí být tak dokonalé, že při něm úplně zapomenete na své tělo.

Toto cvičení je sice těžké, ale praxe dělá Mistra! Počátečními neúspěchy se nenechte odradit a cvičte jen pilně dále.

Jelikož je člověk zvyklý jen na tři dimenze, vyskytují se z počátku určité obtíže, které však od jednoho cvičení ke druhému ustávají, až se konečně koncentrace do hloubkového bodu dokonale podaří. Vydržíte-li setrvat se svým vědomím ve středu zvoleného předmětu alespoň pět minut, přejděte k druhému.

Při stejně dobrém úspěchu zvolte jako cvičební objekt jiné, tentokráte nesymetrické předměty. Musíte dokázat přemístit své vědomí vždy do středu každého předmětu a pociťovat sebe jako zrnečko máku, ba dokonce jen jako pouhou částečku atomu. Podaří-li se Vám to pokaždé bez přerušení, přejděte k dalšímu cvičení a to: obsáhněte ze svého hloubkového bodu velikost a tvar předmětu. Čím menšími si v něm budete připadat a čím více se Vaše vědomí smršťí, tím větší se Vám bude zdát okolí nebo prostorovost cvičebního objektu. Zvolený předmět musí pro Vás znamenat celé univerzum a tento pocit prožívejte co možná nejdéle. Daří-li se Vám to bez poruch s předmětem symetrickým a nesymetrickým, volte jiný.

Cvičení můžete považovat za provedené, máte-li dobré úspěchy s každým předmětem. Po mnoha cvičeních s přemístěním vědomí do hloubkového bodu dosáhnete schopnosti prohlédnout

každý předmět a intuitivně získáte znalost jak o jeho hmotném tak i duchovním složení. Zároveň ale dokážete každý předmět z jeho hloubkového bodu, tedy z jádra ovlivňovat, podle přání jej magicky nabíjet a impregnovat mentální úroveň každého předmětu svým přáním.

Ve čtvrtém stupni si žák tuto schopnost, tj. hromadit životní síly zvenčí dovnitř osvojil, a tento tj. pátý stupeň mu umožňuje činit totéž, jen ještě pronikavěji zevnitř navenek.

U mága se předpokládá, že tutéž praktiku dokáže dokonale provést také ještě u zvířat a u lidí. Musí to dokázat i u takových objektů, které nemá přímo před očima. Ježto vědomí nemá hranic, dá se přenést na největší vzdálenost.

Došel-li mág až sem, chopí se dalších cvičení, týkajících se přemístění vědomí ve vlastním těle do čtvrté dimenze svého těla, svého malého univerza, mikrokosmu, tedy do akášického principu své vlastní bytosti. Viz následující praxi.

Seďte klidně ve své ásaně a zavřete očí. Přeneste své vědomí přímo do středu svého těla, který se nachází v pupečním důlku, což je tak zvaný plexus-solaris. Musíte sami sebe pociťovat jako pouhý bod, jako atomové zrnéčko v hloubkovém středu tj. mezi páteří a důlkem. Tento střed je nejhlubším bodem Vašeho těla. Pokuste se o to, abyste se v něm zdrželi vědomě alespoň pět minut. Pro kontrolu času použijte budík nebo stopky. Z tohoto bodu pozorujte své tělo. Čím nepatrnějším si budete sebe představovat, tím větší a objemnější Vám bude připadat Váš okruh, který se Vám bude jevit celým univerzem.

V tomto bodě meditujte asi takto: Jsem středem svého těla, jsem v něm určující silou! Počáteční obtíže nesmí žáka rozladit. I kdyby se mu to dařilo z počátku jen na několik vteřin, vytrvalým cvičením se z vteřin stanou minuty. Nejméně pět minut musí žák vydržet se svým vědomím v tomto hloubkovém bodě.

Po zpracování tohoto stupně musí se žák umět přenést v každé době a za všech okolností do tohoto hloubkového bodu, tedy do akášického principu a musí odtamtud poznat a ovlivnit vše, co se týká jeho bytosti.

Toto přemístění vědomí do vlastního akášického principu je pravý magický trans a je prvním stupněm ke spojení s kosmickým vědomím, což popisuji v jednom z dalších stupňů.

Magický trans nesmíme ztotožňovat se stavem vyvolávaným spiritistickými médii a to ani tehdy, kdyby šlo o pravou spiritistickou mediumitu. Většinou je ale vše klam, který lehkověrné strhuje k nerozumnému počínání. Skutečná spiritistická média přicházejí do tranzu pomocí modlitby, zpěvu anebo meditace, nebo opačným způsobem tj. pasivitou ducha (vyprázdněním mysli, čímž dochází k spontánnímu vyšinutí vědomí. V takovémto stavu pak mohou elementálové, zemřelí a ostatní nízké bytosti přimět astrální i hmotné tělo k různým projevům a všelijakým činům. Hermetická věda považuje takové experimenty za posedlost a to i tehdy, projeví-li se tu a tam i dobré bytosti.

Skutečný mág sice nepochybuje o podobných experimentech, pokud jde o pravé spiritistické pokusy, ale taková média (prostředky) může nanejvýše jen politovat. Mág může jinak, spolehlivěji a především vědomě přivodit styky s bytostmi. Bližší o tom ve zvláštní kapitole.

Magický výcvik duše

Praktické návody čtvrtého stupně nás naučily stahovat z univerza do svého těla všechny čtyři živly a hromadit je nejdříve v celém těle a pak v jeho jednotlivých částech a vyvolat tím určité živlové napětí, přesněji řečeno, tvořit tak zvanou dynamitu. Každým dalším cvičením se tělo stávalo vůči živlovému napětí elastičtějším a vůči vytvořenému tlaku víc a více odolným.

Pátý stupeň nás vede opět o krůček dále a poučí nás o tom, jak si máme počínat při projekci a ovládání živlů navenek, neboť bez této praxe by práce v praktické magii nebyla myslitelná. Musí nám proto jít o to, abychom tuto praktiku ovládali vskutku mistrně.

Zaujměte svou obvyklou pozici. Dýcháním plícemi a póry vdechujte pomocí představy živel ohně do celého těla. Ohnivý živel vdechujte s jeho specifickou vlastností horka a naprázdno vydechujte. Pociťujete-li v těle žár, je ohnivý živel dostatečně nakupen. Pomocí imaginace jej nechte z plexu-solaris vystoupit a naplňte jim celou místnost, ve které se nacházíte. Při vyprázdnění živlu z těla musíte mít pocit, že tělo je živlu úplně zbaveno a že se nakupený živel v místnosti rozšířil, podobně jak tomu bylo u impregnování místností životní silou. Hromadění a vyprazdňování opakujte s tímto živlem několikrát a po každém vyprázdnění hromaďte více ohnivého živlu v místností. Jakmile jste sami živlu prostí, musíte v místnosti soustředěný živel pociťovat na vlastním těle a seznat, že místnost je skutečně prohřátá.

Po několikerém nacvičování se teplo v místnosti stane nejen subjektivní, ale skutečné a vstoupí-li do takového živlem naplněného prostoru osoba, ať již magicky školena či nikoliv, musí i ona pocítit teplo. Teploměr na zdi nám prozradí, nakolik jsme byli schopní imaginárně živel ohně zhustit, aby v místnosti bylo teplo citelné.

Úspěch v tomto cvičení závisí na vůli a na plastické imaginární síle.

V tomto stupni sice není zapotřebí vyvolávat takové fyzické teplo, které by bylo třeba měřit teploměrem. Má-li ale mág obzvláštní zájem na tom, aby v tomto směru působil fenomenálně, může se na základě uvedeného návodu na toto živelné cvičení výhradně zaměřit.

Pravý mág se však s tímto malým fenoménem nespokojí a bude raději pracovat na svém dalším vývoji, neboť je přesvědčen, že během doby dosáhne ještě větších schopností.

Cvičení, týkající se zevní projekce živlů v místnosti je splněno, když mág teplo v místnosti zřetelně pociťuje. V kladném případě nechá pak nahromaděný živel ohně opět do nekonečna, tedy do univerza, všemi směry kulovitě rozplynout.

Je-li cvičební místnost naplněna živlem, může ji mág libovolně opustit, aniž by dříve živel rozpustil. Rovněž tak může živel neomezeně dlouho udržovat v místnosti, podobně jako při impregnování místnosti životní silou. Všechen zdar závisí na jeho vůli a imaginaci.

Nedoporučuje se však opustit na delší dobu místnost, jež byla naplněna určitým živlem, protože příslušné živlové bytosti pak v takové atmosféře tropí rády svoje rejdy, jdoucí pochopitelně na úkor mága. O tom však více v kapitole, týkající se práce se živlovými bytostmi.

Je třeba upozornit ještě na následující: Pracuje-li mág při těchto cvičeních ve volné přírodě, tedy v neohraničeném prostoru, musí si na základě své představivostí vymezit sám určitý prostor o libovolné velikosti. Imaginaci nejsou ani zde kladeny překážky a meze.

Stejně jako se živlem ohně nechť žák cvičí postupně i s ostatními třemi živly, takže vystřídá oheň se živlem vzduchu, po něm přijde na řadu živel vody a konečně živel země. Cvičení nechť si žák rozdělí podle svých časových dispozic. Jeden den může cvičit se živlem ohně, druhý den se živlem vzduchu atd. Může ale také v jednom dni probírat cviky s více živly. A to tak, že cvičí např. ráno s prvním živlem, v poledne s druhým, večer s třetím a druhého dne ráno opět se čtvrtým živlem. Žáci, mající nadbytek volného času a silnou vůli, mohou probrat všechny čtyři živly při jednom cvičení. Tito žáci budou mít velký úspěch v ovládání živlů. Ovládá-li žák v tomto směru všechny čtyři živly, může jít dále.

Předešlé cvičení poučilo žáka o tom, jak má živel vdechovaný skrze plexus-solaris soustřeďovat navenek do místnosti. Dalším cvičením získá schopnost vysílat póry a plícemi nakupený živel nejen skrze plexus-solaris do místnosti, nýbrž vydechováním póry celého těla vyvolat i takto jakési hromadění živlů v místnosti. To probere postupně i s ostatními živly. Rozpuštění živlů do nekonečna, do univerza se děje stejným způsobem, jak uvedeno v předešlém cvičení.

Ovládá-li žák dokonale i toto cvičení, pokračuje tím, že koná totéž cvičení, ale nikoliv celým tělem, nýbrž jen jednotlivými částmi těla. V magii je nejvíce třeba rukou a prstů, kterým musí žák věnovat největší pozornost. Živelným dýcháním póry musí onen živel soustředit v jedné ruce nebo v obou rukou tak, že jej pak pouhým pohybem ruky najednou bleskurychle vpustí do zvolené místnosti, kterou tímto živlem okamžitě impregnuje. Opakováním cvičení se stane i v tom Mistrem.

Toto cvičení provádí žák se všemi živly až do úplného zvládnutí, načež jde opět o krůček dále.

Usednete jako obvykle do své oblíbené pozice. Vdechujte plícemi a póry celého těla živel ohně a nahromaďte jej v celém těle, až pociťujete opět žár. Nyní imaginujte, že se z nakupeného živlu ohně tvoří v pupečním důlku, v plexu-solaris stlačená ohnivá koule o průměru asi 10-20 cm. Tato stlačená koule musí být tak ohnivá a jasná, že se rovná slunečnímu svitu. Nyní si představte, že tato koule vystupuje volně z Vaší sluneční uzliny (solar-plexus) a že se v prostorovém vzduchu vznáší. Musíte imaginovat, že i při vznášení se v místnosti koule doběla žhaví a že vydává žár. Imaginárně mějte kouli co možná nejdéle v dohledu. Přibližujete-li se jí rukou, musíte pociťovat sálavé horko. Cvičení zakončíte tak, že necháte kouli do univerza buďto zvolna rozplynout nebo naráz rozpadnout v nic. Obě možnosti se Vám musí stát běžné. Stejným způsobem si počínejte se živlem vzduchu, vody a země.

Abyste si u živlu vzduchu mohli udělat lepší představu, dejte kouli při stlačování bleděmodrou barvu. Představa vodního živlu vám půjde lépe; ne-li, tedy si jej představte pro začátek jako ledovou kouli. Nebude však jistě těžko představit si zemní živel v podobě hliněné koule.

Jakmile jste toto cvičení probrali a dokonale ovládli všemi živlovými koulemi, pokuste se utvářet dle stejného návodu jiné formy, jako krychle, kužele, pyramidy a pod. Cvičení můžete považovat za zvládnuté, jestliže se vám podařilo každý živel, který jste ve svém těle nahromadili, do libovolného tvaru zhustit a navenek promítnout.

Jedině tehdy, bylo-li toto cvičení dopodrobna zvládnuto, může přijít na řadu další, které popisuje projekci živlů přímo z univerza. Praxe je následující.

Sedíte ve své ásaně a dýcháte klidně a bez námahy. Představujete si, jak z nekonečného prostoru, z univerza stahujete živel ohně a naplňujete jím místnost, kterou obýváte. Univerzum Vám musí připadat jako obrovská koule, z které ohnivý živel všemi směry čerpáte a místnost jím naplňujete. Imaginujte, že ze samého prazdroje je živel ohně nejéteričtější, nejjemnější, že houstne tím více a stává se hmotnějším a palčivějším, čím více jej k sobě stahujete. Při tomto cvičení musíte na vlastním těle pociťovat žár. Čím více stlačený živel v místnosti houstne, tím větší je teplota. Musíte mít pocit, jako byste byli v peci. Imaginací a silou vůle nechte pak tento živel opět rozplynout v nekonečnu.

Totéž proveďte se živlem vzduchu, který stáhnete rovněž z kulovitého univerza všemi směry k sobě dolů, naplníte jím místnost a necháte zhoustnout. Při tomto cvičení musíte mít pocit, že se vznášíte v nekonečném moři vzduchu prosti tíhy a síly přitažlivosti.

Bylo-li toto cvičení správně provedeno, máte v takto naplněné místnosti pocit lehkosti, jako byste byli sami nějakým balónem. Zhuštěný vzdušný živel rozpusťte pak do své původní substance právě tak, jako popsaný živel ohně v předcházejícím cvičení. Taktéž si počínejte se živlem vody. Představujte si, že tento živel stahujete k sobě z nekonečného oceánu, nejdříve ve tvaru studené páry, kterou tím více zhušťujete, čím blíže je Vaší osobě a místnosti.

Touto studenou párou naplňte celou cvičební místnost a domnívejte se, že jste uprostřed tohoto imaginovaného živlu vody. Musíte pociťovat třeskutý mráz, který Vám na hmotném těle nahání husí kůži. Jakmile cítíte zmíněný pocit zimy, nechte vodní živel opět rozplynout do univerza ve svou prapodstatu.

Tímto způsobem je mág schopen vyvolat kolem sebe i v nejparnějším létě v několika okamžicích příjemný chládek. Právě tak si počínejte se živlem země. Z univerza stahujte šedou hmotu, která, jsouce podobna hlíně, se stává stále hnědší, čím více přichází do Vaší blízkosti. Touto těžkou hmotou naplňte hustě svou místnost. Na vlastním těle musíte při tom pociťovat její tíhu a tlak, jakož i sílu spojitosti. Máte-li tímto pocitem živel země ve své moci, rozložte jej jako ostatní živly do jeho pralátky.

Z toho všeho vidíme, že stahování a zhmotňování živlů směřuje při tomto postupu přesně tam, kam je naše koncentrace řídí, aniž by živel, se kterým právě pracujeme, musel procházet dříve

naším tělem. Vše se tedy odehrává mimo naše tělo. Mág musí dokonale ovládat oba způsoby, protože při některých magických pracích potřebuje živel, který zhmotnil vlastním tělem např. při léčení nemocí, při tvoření služebních duchů a elementárů. Naproti tomu v jiných případech potřebuje živel přímý, univerzálně zhuštěný. Ovládá-li dobře tuto praktiku, může jít dále.

Nové cvičení spočívá v tom, že z univerza je vzat živel, jímž se nenaplňuje místnost tak, jak praví cvičení předcházející, nýbrž zhušťuje se jím libovolně zvolená forma, podobně jako při cvičeních, kde v těle (solar-plexu) byly ze živlu tvořeny a zhušťovány formy a jako ve vzduchu se vznášejíce mimo tělo udržovány, jenomže tvoření forem se neděje v těle, nýbrž přímo ve vzduchu, ve kterém se formy také vznášejí.

Takto si mág musí umět vytvořit kouli ohně, vody, vzduchu a země. Když se mu to správně podařilo, nechť tvoří ze živlů před ním se v místností vznášejících jiné tvary, které po nějaké době nechá opět rozplynout v univerzu. Přitom musí ale vždy pociťovat specifickou vlastnost onoho živlu, s nímž pracuje a z něhož tvoří, musí to dokonce vést tak daleko, že i nezasvěcená osoba onen živel pocítí a zahlédne.

Toto jsou však již veliké výkony, výsledky namáhavé práce v tomto oboru. Zkrátka žák musí být schopen během cvičení každý živel z univerza zhustit a stlačit do jakékoliv zvolené formy. To je účelem tohoto cvičení. Mágové v tomto směru vycvičení dokáží zhustit živel tak dokonale, že se stane hmotnou silou. Tak např. vznítí pomocí ohnivého živlu oheň v největší vzdálenosti. Z počátku se cvičí v tom, že z univerza vzatou ohnivou kouli stlačí imaginárně bez předchozího promítnutí do malé kuličky, z které učiní žhavou jiskru. Tuto jiskru vloží do připraveného klůcku vaty, nasáklého lehce hořlavou látkou, jako je éter, benzín, nebo líh. Stejným způsobem se připraví druhá jiskra se živlem vzduchu a když se tyto jiskry vzájemně dotknou, zachytí vata oheň a začne hořet. Pakliže se mágovi tento malý zázrak podařil, opakuje pokus s knotem obyčejné svíčky a konečně s petrolejovou lampou. Dokáže to učinit na blízko i na dálku.

Kromě toho může spoutat ohnivou jiskru do obyčejného skla nebo do láhve, do které vrhne bleskurychle jiskru vody. Jakmile se tyto jiskry střetnou, nastane výbuch obou živlů a sklo nebo láhev se rozletí na tisíc střepin. Takové a podobné hříčky si pak mág sestaví sám, ježto zná zákony a ovládá je. Skutečný mág ovšem při takovýchto magických žertovinách nezůstane. Ví dobře, že může se živly vyvolat přírodní fenomény, jako blesky, hromobití, déšť, velké bouřky a naopak, může tyto zadržet, zahnat a rozložit. Všechny tyto síly, na které průměrný člověk hledí jako na zázraky, jsou mágovi samozřejmostí a záleží na jeho libovůli, hodlá-li při nich zůstat nebo pokračovat ve svém vývoji.

Mimo jiné je mu též známo, že orientální fakíři dokáží onen skutečný zázrak s mangovým stromem, kde z malého semínka vyroste strom až k plodu během jediné hodiny výhradně jen na základě ovládání živlů.

Žák může ještě také fyzicky kontrolovat hmotné zhuštění živlů a to tím, že zhuštěný živel hodí do sklenice s čistou, ještě lépe destilovanou vodou a toto vhození živlu několikrát opakuje. Pak zjistí, že chuť vody je při ohnivém živlu nakyslá, při vzdušném živlu nasládlá, při vodním živlu natrpkle stahuje a při zemním živlu je ztuchlá. I chemicky je možno tento postup zkoumat, když do takto impregnované vody ponoříme malý proužek lakmusového papíru. Při dobré a pevné impregnaci uzříme, že aktivní živly tj. oheň a vzduch, vyvolají na lakmusovém papíru kyselou reakci, zatímco u vody a země bude reakce zásaditá.

Při tomto experimentu nám bezděčně přijde na mysl biblická svatba v Kanaae, při níž Kristus proměnil vodu ve víno. Jedině tak vysoký zasvěcenec, jakým byl Kristus, dokáže provést tento zázrak a to nikoliv vlivem živlů zvenčí, nýbrž ovládáním akášického principu vody z nitra navenek.

Tímto příkladem uzavírám ovládání živlů magického výcviku duše pátého stupně. Nikdo ať nejde dále, pokud nemá všechna cvičení dokonale zvládnuta. Veškerá cvičení jdou ruku v ruce, ježto jsou na sobě závislá a navazují jedno na druhé.

Předpokládám, že nikoho nenapadne sledovat pouze ojedinělé metody. Nejen, že by nedosáhl žádného očekávaného úspěchu, ale co horšího, škodil by tím vlastnímu zdraví. A hlavně toho je

třeba dbát. Kdo však svědomitě probírá jedno cvičení po druhém, může s klidným svědomím pokračovat a pracovat plnou parou na svém magickém vývoji.

Magický výcvik těla

Tento stupeň obsahuje cvičení, která umožňují vědomě pasivní styk‘ s neviditelnými bytostmi. Tyto metody se sice do jisté míry podobají metodám spiritistickým, ale jak mág sám pozná, je rozdíl vtom, že se z něho nestane bezděčný nástroj, který spiritisté nazývají médiem.

Mág se nesmí stát hříčkou nekontrolovatelných sil, naopak, svoje síly řídí vědomě a naučí se jich rovněž vědomě používat. Přitom dbá zákonů jak neviditelného, tak i fyzického světa.

Pro pasivní styk s neviditelnými bytostmi se v první řadě hodí nejlépe cvičení levitační, jejichž účelem je tu či onu část těla magicky natolik preparovat nebo uzpůsobit, aby se její pomocí mohla bytost projevit. Přejděme tedy ihned k praxi.

Zasedněte pohodlně ke stolu, na který položíte obě ruce. Do pravé ruky proveďte hromadění životní síly a koncentrujte se přitom na to, že svoji ruku a prsty ovládáte jen pouhou vůlí, tedy nikoliv pomocí svalů. Potom nechte nakupenou životní sílu svou představou opět rozplynout do univerza. Nyní započněte s vlastním levitačním cvičením.

Živel vzduchu nahromaďte do ukazováčku pravé ruky a soustřeďte se přitom na to, že ukazováček je tak lehký jako vzduch. Potom si představte, že svou vůlí ukazováček zdviháte, při čemž ruka s ostatními prsty leží klidně a nepohnutě na stole. Musíte mít při tom pocit, že ukazováček nezdvihají svaly, nýbrž Vaše vůle. Jakmile jste prst dostali do výše, nechte jej opět vůlí klesnout. Kdybyste mezitím, co prst je ve výší, ustali v soustřeďování, ihned by klesl. Můžete se o tom konečně i sami přesvědčit, avšak jen proto, abyste zjistili, zda to dokáže vůle nebo svaly.

Můžete-li ukazováčkem pravé ruky provádět vlastní vůlí libovolně levitace, proberete postupně i ostatní prsty. Levitační cvičení je skončeno, když můžete vlastní vůlí nechat zdvihat a klesat všechny prsty pravé ruky. Totéž cvičení proveďte i s prsty levé ruky. Po zdařilém cvičení se pokuste zdvihnout tímto způsobem celou ruku, nejprve pravou a potom levou.

Dostaví-li se po opakovaném cvičení i v tom úspěch, půjdete dále a pokusíte se zdvihnout svou vůlí ruku nejen až k lokti, ale k samému rameni. Pokusy můžete také rozšířit tím, že zdvihnete pomocí vlastní vůle obě ruce současně.

Kdyby mág takto procvičil celé tělo, stal by se po delší době schopným toho, že zdvihne svou vůlí celé své tělo do vzduchu. Mohl by kráčet po vodě, aniž by se potopil, mohl by i s tělem vzlétnout a konat ještě mnoho jiného, zcela dle vlastního přání. Musel by ovšem provádět tato cvičení řadu let, aby dosáhl zmíněných úspěchů.

Velmi dokonalý zasvěcenec dokáže tyto a podobné fenomény hravě i bez dlouholetého cviku, což závisí ovšem na magické zralosti a na magickém vývoji. Bez pádných důvodů nebude však žádný mág tyto fenomény vyvolávat a už vůbec ne snad jen proto, aby ukojil zvědavost nevěřících.

V našem vývojovém stadiu se spokojíme s tím, že budeme pohybovat vlastní vůlí rukama a prsty. Když jsme došli až sem, chopme se ještě jiného menšího, průpravného cvičení, kterého je k pasivnímu styku s neviditelnými bytostmi rovněž zapotřebí.

Usedněte opět ke stolu, na němž necháte ruce klidně ležet. Plasticky si představujte, že duchovní pravá ruka vystupuje z fyzické. Psychickou ruku položte vedle fyzické nebo ji nechte stolem padnout do klína. Představovanou duchovní ruku musíte pokládat za svou skutečnou ruku. Ve hmotné ruce nastane mentálně volný prostor ve tvaru zevní ruky. Myslete přitom, že hmotná ruka je bez prostoru a že se tedy nachází ve čtvrté dimenzi tj. v akášickém principu. Podařilo-li se Vám udržet tuto představu několik vteřin, jděte se svojí mentální rukou opět nazpět do hmotné ruky a ukončete tím cvičení.

Opakujte toto cvičení několikrát, až se Vám podaří delší dobu, nejméně pět minut, ruku uvedeným způsobem vymístit. I s druhou rukou můžete, chcete-li, provádět tytéž cviky. Teprve po velmi zdařilém úspěchu jste schopni navázat pasivní styk s neviditelnými bytostmi.

Magická průprava je, jak vidno, poněkud jiná než u spiritistů, kteří zaujímají pasivní postoj, protože vezmou do ruky tužku a píší nebo kreslí. Zda zprávy, nazývané spiritisty mediálním psaním nebo mediálním kreslením, pocházejí skutečně ze čtvrté dimenze, jak mají za to „z onoho světa“, či zda vznikly jen z podvědomí onoho média, ponechme mínění a úsudku mága.

Ruka, která byla vymístěna dle mé metody, se nachází skutečně ve čtvrté dimenzi, kde může být viděna bytostí oné sféry. Bytost se ruky zmocní a přenese zprávy do našeho hmotného světa.

Po absolvování těchto cvičení je žák schopen spojit se s bytostmi čtvrté dimenze. Mág se bude především snažit navázat styk se svým ochranným duchem, s jeho tak zvaným duchovním vůdcem, který je mu nejblíže. Každý žák magie ví, že od samého zrození je mu božskou Prozřetelností dána na cestu bytost, jejímž úkolem je bdít nad svým chráněncem, řídit jeho kroky a inspirovat ho. Dle vývoje a karmy to může být duch některé zemřelé příbuzenské osoby, může to ale také být inteligence, která se na této planetě ještě neztělesnila; tato dbá o duchovní blaho svého chráněnce obyčejně až do puberty. Čím se člověk stává intelektuálně zralejším, tím méně pozornosti mu duchovní vůdce věnuje a to zejména u takových lidí, kteří si na svého vůdce vůbec nevzpomenou. Svazky se tedy víc a více uvolňují.

O třídním zařazení takových ochranných duchů, jakož i o jejich působení by bylo možno mnoho říci, jenomže by to značně překročilo rámec této knihy. Mágovi je však dána možnost, spojit se se svým vůdcem a dovědět se přímo od něho o všem, co si přeje vědět a co je mu zapotřebí znát. Mág však si může být jist, jestliže je poctivý a jeho povaha zušlechtěna, je-li ve svém vývoji pilný a vytrvalý, že se jeho vůdce bude sám snažit o navázání styků se svým chráněncem. Ať tedy žák hledí nejdříve navázat spojení se svým ochranným duchem. Následuje příslušná praxe.

Vezměte k ruce siderické kyvadélko. Nemusí to být ani originál kyvadélka, stačí také prsten či malý předmět, v nouzi i hřebík, který upevníte na hedvábné niti. Konec nitky otočíte několikrát kolem ukazováčku. Kyvadélko krouží v průměru asi 20-25 cm volně ve vzduchu. Zasedněte pohodlně ke stolu, na který opět položíte obě ruce. Loket ruky, držící kyvadélko, opřete o stolní desku, nad kterou asi 2-3 cm vysoko bude kyvadélko volně kroužit. Loket zůstane opřen, ruku nutno držet zpříma. Asi 5-7 cm stranou nebo za kyvadélko postavte sklenici, vázu nebo jiný zvonivý předmět. Jakmile je podle návodu vše připraveno, vysuňte svou mentální ruku z té, která drží kyvadélko a nechte ji ležet vedle hmotné ruky. Načež se uveďte na několik okamžiků do tranzu, jak popisováno v mentálním školení, tj. že přemístíte své vědomí do středu pupku, čímž se octnete ve čtvrté dimenzi. V tomto stavu volejte svého vůdce a žádejte ho v duchu, aby se Vám prostřednictvím Vaší magicky uzpůsobené ruky projevil. Zachovejte přitom klid a pozorujte kyvadélko, žádajíce současně vůdce, aby vám jedním úderem na sklo dal najevo zápor (tedy NE), dvěma údery NEURČITO a třemi údery klad (ANO).

Podivíte se tomu, jak se kyvadélko dá do pohybu a provede žádané údery. Citlivější osoby dokonce postřehnou, že ruka, držící kyvadélko, je ovládána rukou cizí. Budete možná mít i pocit, jako by Vaše ruka byla pouze rukavicí, ve které vězí ruka cizí, která kyvadélkem pohybuje. Jiné osoby naproti tomu z toho všeho neuvidí nic a budou namísto toho mít pocit, že myšlenky jsou nepřímo řízeny přáním, jež pohybuje svaly ruky a vyvolává kyvadélkové kmity. To vše je zcela individuální a záleží to na vlohách. Kdyby hned na první pokus nedošlo k spojení s duchovním vůdcem, nenechte se případným nezdarem odradit. Vytrvalost vede k úspěchu. Nejde-li to hned naráz, podaří se to jistě po několika dalších pokusech.

V každém případě se dříve nebo později podaří každému žáku navázat styky se svým duchovním vůdcem. A došlo-li jednou k těmto stykům, můžete svému vůdci buďto v duchu nebo hlasitě klást otázky, na které vůdce odpoví znamením kladu, záporu nebo neurčitosti. Především to mají být otázky, týkající se samotného vůdce, jako např. zda se hodlá prohlásit, zda byl již na této planetě vtělen a pod.

Po navázání styků pomocí kyvadélka lze namísto úderů na sklo sáhnout ke kulaté planžetě. Je to kruhový kotouč, rozdělený do políček a každé políčko se opatří abecedním písmenkem. Uprostřed zůstane malý kulatý volný prostor. Kyvadélko bude směřovat k jednotlivým písmenům a slabikováním udělí vůdce bližší zprávy.

Bylo-li dosaženo úspěchu, pořiďte si větší planžetu s úplnou abecedou, číslicemi, s políčky: ano, ne, nejisto, s udáním dnů a hodin. Uprostřed zůstane rovněž volné pole, odkud se vychází. U této větší planžety odpadá manipulace s kyvadélkem, které nahradíte malou (likérovou) sklenkou. Na nožce likérové sklenky nakreslíte inkoustem, tuší nebo inkoustovou tužkou šipku jako ukazovatel. Spodní část sklenky vezměte mezi ukazováček a střední prst a rukou vůdce nechte sklenku pohybovat po abecedě. Hrot šipky bude pak směřovat k písmenkům.

Aby se mohlo sklenkou po planžetě snadněji pohybovat, můžete jí dát pod sklo, neboť po hladké ploše skla bude manipulace se sklenkou výhodnější.

Takové a podobné pomůcky si žák může vymyslit sám. Různé podněty nalezne čtením spiritistické literatury. To vše jsou jen počáteční pomůcky, kterých později nebude zapotřebí.

Ve cvičení pokračujte s tím, že požádáte svého vůdce, aby u magicky připravené ruky zdvihl ukazováček. Vznesete prosbu, aby při NE zdvihl prst jednou, při NEJISTO dvakrát a při ANO třikrát. Máte-li úspěch s ukazováčkem, provedete totéž cvičení i s ostatními prsty. Přijdete na to, že některým prstem Vám to půjde lépe. U někoho to bude ukazováček, u druhého žáka prostředník nebo prsteník. Jelikož v tom hraje úlohu pružnost prstů, zůstaňte pak trvale při onom prstu, kterým se Vám cvičení nejlépe dařilo.

Mág uvítá tuto metodu jistě s radostí, protože umožňuje pasivní styk s neviditelným světem, ať již s vůdcem anebo se zemřelými, a to i tehdy, když okolnosti nepřipustí sáhnout k tužce nebo planžetě, jako např. ve společnosti, v přírodě apod. v takovýchto případech je třeba držet ruku pouze v kapse a i v největším návalu přijde odpověď ANO či NE, zejména když v tom bylo již dosaženo určité zručnosti.

Kdo veškeré uvedené experimenty ovládá, přejde k mediálnímu psaní dle následující metody:

Položte před sebe kus čistého papíru, vezměte do ruky tužku jako při obyčejném psaní. Na palec, ukazováček a střední prst můžete navléknout jakýsi gumový prstenec, nepříliš těsně přiléhající, který si sami zhotovíte z kousku hadice od jízdního kola. Účelem gumového prstence je držet prsty pohromadě, abyste se na držení tužky nemuseli zvláště soustřeďovat.

Poté se uveďte do tranzu, volejte svého duchovního vůdce, připravte mu dle uvedeného návodu magicky pravou ruku a požádejte ho, aby Vaší pravou rukou psal. Z počátku to budou jen nerovné čáry, později nečitelná slova, po několika cvičeních budou slova i věty již čitelné. Popsaný list vyměňte novým čistým, který jste si již předem připravili. Na všechny dotazy obdržíte přímou odpověď. Stálým opakováním tohoto cvičení získáte takovou zručnost, že Vám mediální psaní půjde velmi snadno. Takto se můžete spojit se zemřelými příbuznými, rodinnými příslušníky, s nimiž si přejete vejít do styku. Mág pozná, že není rozdílu mezi vezdejším a oním světem, že to jsou jen stupně hustoty čtvrté dimenze, ve kterých se různé bytosti zdržují a smrt bude pro mága pouhým přechodem do této zmíněné čtvrté dimenze.

Ještě se zmíním o tom, že je (zcela podle založení) několik druhů mediálního psaní a to:

První je automaticko-mechanická metoda, při které se ruka pohybuje zcela automaticky, aniž by mág předem věděl, co bude psát anebo co onen duch hodlá sdělit. Při této metodě dochází i k sdělování v cizích jazycích, které mág nejen že neovládá, ale které ani nikdy neslyšel. I kresby a obrazy mohou takto vzniknout.

Druhá je inspirační a nejběžnější metoda, při níž se sdělení projevují v podobě hlasitého myšlení v nitru anebo mimo sebe. Mág ví takřka již předem, co mu bytost hodlá sdělit. Častým opakováním se v pasivním styku stává tato inspirace hlasitým myšlením a slyšením. Sdělení pak přicházejí z hloubi duše anebo zvenčí.

Třetí metoda je intuitivní, při níž máme pocit, jako bychom psali sami. Kladené otázky jsou okamžitě zodpovězeny. Budí to dojmem, jako bychom odpověď na otázky sami věděli. Je to jakýsi

druh jasnovědění. Ruka píše plným vědomím slova a věty, aniž bychom něco slyšeli anebo byli k něčemu inspirováni.

Metody mohou být i pomíchané např. poloautomatické a poloinspirativní anebo intuitivní nebo mohou být společné tj. inspirativní a intuitivní. Po delším cvičení se teprve ukáže, která metoda převládá. Pracuje-li však žák správně a poctivě, je každá metoda dobrá a spolehlivá. Cvik dělá Mistra!

Uvedu ještě několik připomínek k otázkám kladeným bytostem a k sdělením, která můžeme obdržet. Především se nesmí mág se svými cvičeními a úspěchy vychloubat. Čím více o tom pomlčí, že je ve styku s neviditelnými, tím lépe pro něho. Dále si buďte při kladení otázek vždy vědomi toho, že máte co činit s bytostmi, které jsou podřízeny jiným zákonům než my lidé na fyzické úrovni. Nezapomínejte také na to, že bytosti, jež před tím žily na naší zemi, jsou brzy dezorientovány, protože je naše fyzická sféra třídimenzionální tj. závislá na času a prostoru, což ve sféře čtvrté dimenze odpadá. Jen velmi vyspělé bytosti jsou schopny podat spolehlivou zprávu o čase, dění, budoucnosti atd.

Mág se proto bude ptát bytostí na jejich domov a pro své poučení bude spíše žádat sdělení a vysvětlivky o čtvrté dimenzi. Později, až žák bude mít duchovní smysly vyvinuty, nebude pasivní styk s neviditelnými bytostmi již potřebovat, protože to, co mu může bytost říci, si dokáže sám a spolehlivě zjistit. Pasivní styk má sloužit jen k tomu, abychom se přesvědčili o jiném světě, který bude každý obývat po odložení hmotného těla.

Souhrn všech cvičení V. stupně

I. Magický výcvik ducha

1) Prostorová magie

II. Magický výcvik duše

1) Projekce živlů zevně:
    a) pomocí vlastního těla, zhuštěné v plexu-solaris
    b) zhuštěné v rukou, obzvláště dynamicky prsty
2) Zevní projekce živlů bez předchozího průchodu tělem

III. Magický výcvik těla

1) Průprava pro pasivní styk s neviditelnými bytostmi:
    a) uvolnění vlastní ruky k tomu účelu
    b) výcvik prstů pomocí kyvadélka, tužky, planžety atd.
2) Pasivní styk:
    a) s vlastním ochranným duchem
    b) se zemřelými a jinými bytostmi

Konec pátého stupně.

Stupeň VI.

Upozorňuji znovu důrazně, že všechna dosavadní cvičení musí být bezpodmínečně dokonale zvládnuta, aby bylo možno udržet rovnováhu i při vyšším magickém vývinu. Nemělo by význam některý stupeň vynechat nebo jej zanedbat. Každá mezera by se brzy projevila a žákovi by pak bylo velmi těžké ve vývinu to nebo ono dohánět. Svědomitost je proto jednou z předních podmínek úspěchu v magii, a vždy se vyplácí.

Magický výcvik ducha

V tomto stupni se budeme zabývat meditací o duchu. již v teoretické části této knihy hovořím podrobně o mentální úrovni a rovněž o mentálním těle, tedy o duchu. V tomto pojednání bude naším úkolem učinit si jasný obraz o vlastním duchu včetně jeho čtyř funkcí se zřetelem k nám již dobře známým čtyřem živlům, kteréžto funkce se naučíme zvláštním meditováním od sebe rozlišovat. Vlastnosti ducha, odpovídající čtyřem živlům, jsou tyto:

Vůle, která náleží principu ohně.

Intelekt se všemi jeho souběžnými aspekty (jako jsou rozum a paměť), který náleží principu vzduchu.

Cit se všemi aspekty, náležející principu vody‘

a ***vědomí*** rovněž se všemi aspekty, jako spojovací páska předcházejících tří živlů, náležející principu země.

V myšlenkách se ponořte do sebe, pozorujte jak sebe tak i funkce ducha a meditujte o nich. Každou živlovou funkci si musíte umět jasně představit. Dovedete-li rozlišovat funkce ducha respektive učinit si o nich jasný obraz, půjdete dále.

Toto předběžné cvičení je velmi důležité, neboť uschopňuje mága, aby na mentální úrovni jak u sebe, tak i u jiných osob mohl tyto funkce příslušným živlem ovlivnit, ovládnout, zesílit anebo zeslabit, popřípadě i vypudit.

V dalším cvičení je třeba uvědomovat si své mentální tělo, které se nachází v jakémsi astrálním obalu a spolu s tímto ve hmotném těle podobně jako když je ruka v jemné hedvábné rukavičce, přes kterou je navlečena ještě další rukavice, avšak z tlustého materiálu. Vaše ruka musí pociťovat obě rukavice. Právě tak tomu musí být s celým duchovním tělem. Svého ducha musíte pociťovat v jemném astrálním těle a toto opět v těle hrubohmotném. A právě toto uvědomění je duch. Meditujte o tom při každé vhodné příležitosti.

Jste-li si tím jisti, že Váš duch zaujímá jak astrální tak i hmotné tělo, že obě těla pociťuje a oživuje a že vlastně všechny úkony koná duch prostřednictvím těchto dvou obalů, můžete jít opět o krůček dále.

V jednání si počíná každý člověk buďto vědomě, polovědomě nebo i bezděčně, zcela tak, jak mu to impulzivně z nitra nebo zvenčí přichází, aniž by tomu věnoval zvláštní pozornost.

Následující cvičení Vás naučí jednat při všem vědomě, ať jde o malé či o velké věci, a Vaší snahou budiž, abyste dobu každého vědomého úkonu prodlužovali.

Pod slovem „vědomě“ není míněno, že máme myšlenkou nebo pozorností zůstat při věci, nýbrž že máme jednat s představou a s pocitem, že duch jedná pomocí duše a hmotného těla. Kráčíte-li např. po silnici, nemyslete na to, že kráčíte Vy, nýbrž že je to Váš duch, který jde a který posunuje Vaše astrální a hmotné nohy. Totéž se děje s rukama a ostatními částmi těla.

Dokážete-li provést určitý úkon tímto způsobem alespoň po dobu deseti minut, ovládáte toto cvičení dokonale. Čím déle vydržíte sledovat vědomě své počínání, aniž se přidružily vedlejší úkazy, jako závratě, pocit únavy, poruchy rovnováhy atd., tím lépe. Započněte proto s tímto

cvičením nejdříve při malých úkonech na krátkou dobu a zvyšujte jak význam dění, tak i dobu cvičení, až si konečně zvyknete na správný postoj k věcem.

Toto cvičení je velmi důležité, neboť dává žákovi možnost, aby provedl jakýkoliv úkon jak duchovně, tak i duševně ve spojitosti s hmotným tělem, podle toho, zda pracuje s mentální nebo astrální matricí. Takový úkon je považován za úkon magický.

Žák jistě nyní pochopí, proč magické rituály u nezasvěcenců a u magicky neškolených osob nepůsobí. Tací lidé nemají schopnost provést rituál magicky tj. nebyli předem připraveni a uzpůsobeni, aby pracovali mentálně a astrálně ve spojitosti s hmotou.

Vkládá-li např. magnetizér ruce na nemocného nebo provádí-li magnetické tahy a nenechá-li zároveň zářit svou mentální a astrální ruku a nepředstavuje si při tom, že duchovní síla prozařuje a ovlivňuje ducha, astrální síla že prozařuje a ovlivňuje astrální tělo a hmotná síla hmotné tělo nemocného, bude mít vždy jen poloviční úspěchy, neboť pacient pozůstává ze tří složek, kterými jsou: tělo, duše a duch. Mágovi je samozřejmé, že mentální tělo působí jen na mentální úroveň neboli ducha, astrální tělo jen na astrální úroveň, tedy na duši a hmotné tělo jen na materiální svět tj. působí jen na hmotu. Tento zákon nutno respektovat.

Proto je zapotřebí, aby se mág naučil správně jednat jak duchovně, tak i duševně a dokázal jednat buďto pouze duchem anebo ve spojitosti s duší. Pochopil-li toto vše dobře a ovládá-li tuto praktiku dokonale, může ve svém vývinu pokračovat.

Následuje magické školení smyslů. Nejdříve důležité předběžné cvičení:

Jak v předešlém, tak i v tomto cvičení si stále uvědomujte, že to nejsou Vaše hmotné oči, které vidí, nýbrž že je to Váš duch, který pomocí astrálních a hmotných (fyzických) očí vše vnímá a pozoruje. Meditujte o tom tak často, jak jen můžete. Nejméně pět minut musíte udržet vědomí, že se duch dívá tělesnýma fyzickýma očima. Čím déle to dokážete, tím lépe. Častým opakováním tohoto experimentu nabudete i v tom dokonalosti.

Když se Vám podařilo zvládnout toto cvičení, přijdou po očích na řadu uši a tu si uvědomujete, že to není vaše hmotné ucho, které přijímá zvukové vlny, nýbrž že jsou to uši ducha, které pomocí astrálních a hmotných uší vše vnímají. Máte-li tytéž dobré úspěchy jako u očí, pokračujte stejným způsobem s citem a představujte si, že duch pomocí astrálního těla a toto opět pomocí hmotného těla vnímá předměty, pociťuje zimu, teplo atd. Cvičte pilně, až to ovládáte stejně dobře jak s očima, tak s ušima, tak i s citem.

Chcete-li se zvlášť silně vyvíjet, můžete tyto cviky rozšířit i na ostatní dva smysly a to na čich a chuť. Největší důraz budiž však kladen na první tři jmenované smysly, to jest na vidění, slyšení a cítění, jichž je v praktické magii nejvíce třeba.

Jestliže jste dosáhli náležitého úspěchu v duchovním uvědomování smyslů, pokuste se cvičit dva smysly současně tak, jak tomu bylo u koncentrace smyslů. Nejdříve oči a uši. Dokážete-li to nejméně pět minut, nalaďte ducha na tři smysly zároveň a to na vidění, slyšení a cítění. Podaří-li se Vám i to, udělali jste již značný pokrok v magickém vývinu.

Toto průpravné cvičení je směrodatné pro tak zvaný jasnovid, jasnosluch a jasnocit a musí být dobře zvládnuto. Hlavní cvičení nalezne žák v sedmém stupni magického výcviku ducha této učební soustavy.

Magický výcvik duše

V pátém stupni jsme se učili projektovat živly navenek. V tomto stupni jdeme opět o kousek dále a osvojíme si ovládat akášický princip se zřetelem k živlům. Jak z teoretické části již dobře víme, vznikly živly z akášického principu, který je také ovládá a udržuje v rovnováze. Mág, jenž dlouhým cvikem dosáhl v práci se živly úspěch, může ovládat i nejjemnější princip tj. astrální éter. Cvičení je následující:

Usedněte do ásany a zavřete oči. Představujte si, že se nalézáte v neohraničeném prostoru, jehož jste středem. Není zde „ani nahoře, ani dole“ a ani „po straně“. Tento neohraničený prostor je naplněn nejjemnější látkou, kterou je univerzální éter. Tento je popravdě bezbarvý, smyslům se však jeví v barvě ultrafialové, téměř černofialové, v kteréžto barvě si tuto éterickou látku také představujte. Vdechujte tuto éterickou látku plícemi a přivádějte ji vědomě krevní dráze. Máte-li v tom zručnost, počínejte si s vědomým dýcháním plícemi a póry stejně tak, jako s hromaděním životní síly, pouze s tím rozdílem, že namísto životní síly budete vdechovat éter ve zmíněné barvě a naplníte jím celé tělo. Při tomto cvičení udržujte pocit, že jste spojeni s celým neohraničeným prostorem. Na zevnější svět musíte docela zapomenout. Na tento neobvyklý stav si musíte při cvičeních zvyknout. Každopádně se vyvarujte toho, abyste pozbyli vědomí a usnuli. Jste-li unavení, přerušte raději cvičení a volte dobu, kdy jste duchovně svěžejší. Kdo po několika cvičeních dosáhl úspěchu ve vdechování akáši celým tělem a póry, může jít opět dále.

Jak již víme, je akáša svět příčin, je tedy sférou všech příčin.Vědomá příčina, jako přání, myšlenka, představa, vyvolaná v této sféře s náležitou dynamičností volní koncentrace, neochvějnou vírou a plným přesvědčením, se musí působením živlů realizovat bez ohledu na to, v které úrovní nebo sféře je realizace žádoucí. Toto je jedno z největších magických tajemství a je pro mága univerzálním klíčem, o jehož rozsahu se dokonale přesvědčí teprve během svého dalšího magického vývinu. Žák musí dbát svého etického vývinu, který mu dopomůže k tomu, aby jednal vždy jen šlechetně.

Dalším cvičením se naučíte získávat absolutní moc nad živly ve všech třech říších. Způsob cvičení je tento:

Sedíte ve své obvyklé pozici a vdechujete do sebe plícemi a póry celého těla proud akáši a naplňujete jím celé tělo. Je třeba ještě předeslat, že akášu nelze hromadit (kupit), jako je tomu u životní síly.

Již při vdechování musíte udržovat představu, že vyvoláváte moc nad živly. Myslete při tom, že schopnost vládnout živly již máte a že Vám živly udělají vše, co jim nařídíte vykonat a co si přejete mít, bez ohledu na to, na jaké úrovni má dojít k realizaci přání nebo rozkazu. Při každém vdechu, který v tomto stavu učiníte, musíte mít pocit moci nad živly. Vaše víra a přesvědčení v tuto moc musí být neochvějné. Nesmí ve Vás vyvstat nejmenší pochybnost.

Kdo se propracoval svědomitě všemi cvičeními dosavadních stupňů, získá po delším provádění tohoto cvičení absolutní moc nad živly.

Mág, jenž dosáhl s ohledem na živly magické rovnováhy, svou povahu v životě vyrovnal a zušlechtil, který má nejlepší ctnosti a vysoké ideály, tomu bude tato moc brzy dána. Pocítí v sobě skálopevnou víru, dokonalé přesvědčení a absolutní jistotu, což každou pochybnost předem vylučuje.

Naproti tomu v žákovi, který nepracoval dosti svědomitě, který některého stupně a některá cvičení vynechal nebo je zanedbal, vzniknou pochyby a vliv živlu, který u něho nejvíce převládá, nepřipustí, aby živel byl zvládnut. Žák nyní vidí, proč je především na svědomitost a vytrvalost při cvičeních kladen tak veliký důraz. Postup prostě nestrpí mezery, jinak zůstane žák pozadu a mnohé se dá pak jen velmi těžko a za svízelných podmínek dohonit, protože překážky se rozrůstají.

Žák, jenž je si jist tím, že živly ovládá, pozná, že projekce živlů se mu navenek i do nitra na všech úrovních daří velmi dobře, takže se mu tyto projekce zdají být nakonec jen pouhou hračkou.

Dospěl-li mág až sem, uplatní získanou moc nad živly tím způsobem, že ji vtělí do vhodného rituálu. V jedné z předcházejících kapitol jsem se o rituálech již velmi podrobně rozhovořil. Mág si může kladením prstů nebo pohyby ruky utvořit podle vlastního úsudku vhodný rituál, do něhož vloží živelnou moc. Magickým vývinem bude mít již tolik vlastní intuice, že dokáže sestavit správný, tomu nebo onomu živlu příslušející rituál, který opatří zvoleným slovem (formulí) a vše spojí s určitým, živlu odpovídajícím tónem.

Při této práci se nemůže dopustit žádné chyby, neboť takovéto rituály jsou zcela individuální, tedy čistě osobní. Proto nesmí mág s nikým sdílet rituály, které si sestavil pro svou vlastní potřebu.

Druhá osoba by při upotřebení těchto rituálů mohla v ovládání živlů dosáhnout téhož úspěchu, což by šlo na úkor mágovy síly. Kdyby osoba, nemající magické znalosti, použila takových rituálů, uškodila by nejen sobě, ale přivodila by neštěstí i oněm osobám, pro které by rituály upotřebila. Je tudíž třeba opatrnosti a doporučuje se volit takové rituály, které je možno upotřebit nepozorovaně i v největší společnosti, např. rituály s kladením prstů v kapse. Pravý mág uzná, že je tato výstraha zcela na místě.

Nechť si mág sestaví nejdříve jeden rituál pro živel astrální úrovně, se kterým pohne účinností tohoto živlu a současně utvoří druhý rituál, který působivou sílu na přání okamžitě zastaví nebo rozloží. Tak si bude počínat i s ostatními živly. Pro astrální úroveň utvoří tudíž svou mocí celkem osm rituálů a pro hrubohmotnou projekci rovněž osm.

Dlouhým cvičením a opakováním rituálů se tyto tak zautomatizují, že pak stačí rituál použít, načež živel okamžitě zapůsobí v žádaném směru. Hodlá-li mág účinnost rituálu zrušit, stačí použít rituálu druhého, rozkladného.

Tuto metodu lze nacvičit tou měrou, že se práce daří bez jakéhokoliv volního napětí a bez jakékoliv představivosti. Že může mág účinností živlů na astrálním a hrubohmotném světě všeho dosáhnout, jsem již podotkl. K dosažení tohoto stupně zralosti je třeba především trpělivosti, vytrvalosti a pilného cvičení.

I tehdy, když se žák na podkladě vyšších stupňů vyvíjí dále, musí pokračovat v ovládání živlů, aby se stal v tomto směru dokonalým Mistrem. Jsou-li jeho ideály vznešené a chce-li konat jen dobro a lidstvu pomoci, bude mu Boží Prozřetelnost žehnat a obdaří ho nečekanými schopnostmi, které mu dopomohou k velkolepým úspěchům.

Magický výcvik těla

V tomto stupni není již zapotřebí tělo zvláště školit. Zato využijeme prakticky všech okultních sil, které si žák během magického výcviku těla všech předcházejících stupňů osvojil. Učiníme tak ovšem za předpokladu, že všechny metody a veškerá cvičení žák svědomitě sledoval a že se mu již veškeré praktiky staly zvyklostí. Předepsaná cvičení může každopádně ještě prohloubit, aby dosáhl lepších úspěchů.

Není možno vylíčit všechny magické praktiky, které by žák mohl ovládat. Znamenalo by to popsat ještě další knihu. Z celé nepřehledné řady praktik jich vyjímám pouze několik, které v dalším uvádím.

Žák se stal mezitím již natolik zralým, že praktiky nižší magie se mu velmi dobře daří, zejména tehdy, sleduje-li šlechetné a vysoké ideály.

Vědomé tvoření elementálních bytostí (ELEMENTÁLŮ)

Oproti myšlenkám, které svou formou obývají mentální neboli duchovní sféru, jsou elementálové bytosti, které mág utvořil vědomě a vybavil je určitým stupněm inteligence. Tito elementálové vyplní na mentální úrovni určité úlohy a slouží tedy mágovi jako poslušní sluhové. Mág si může utvořit celou řadu takových sluhů, podle toho, co jimi zamýšlí vykonat. Tvořením elementálů na podkladě elementální magie může mág na mentální úrovni všeho dosáhnout, bez ohledu na to, zda se jedná o jeho vlastní sféru nebo sféru cizí. Pro mnohostrannost mohu uvést jen několik příkladů.

Pomocí elementálů může mág libovolně ovlivnit myšlenky jiné osoby, může duchovní a intelektuální síly člověka posílit nebo oslabit, může sebe i jiné chránit před škodlivými vlivy. Může přátelství proměnit v nepřátelství a naopak, z nepřátel udělá nejlepší přátele. Ve styku s lidmi si může utvořit duchovní ovzduší. Může si podmanit každého lidského ducha, který není vyvinut a

který má slabší vůli. Např. obchodník může rozšířit svůj okruh zákazníků. I v jiných různých záležitostech mohou elementálové konat dobré služby. Pravý mág však bude sledovat vždy jen dobro a motivy altruistické, chce-li dosáhnout ještě vyšších stupňů zralosti.

Praxe tvoření elementálů je velmi jednoduchá a je vlastně věcí mágovy schopnosti imaginace. Je však třeba dbát těchto pravidel:

1) Elementálu dáme vhodnou formu, odpovídající přání, které má být splněno. Forma se tvoří intenzivní imaginací.

2) Forma, tak zvaná nádoba nebo tzv. obal, musí mít i jméno. Vše stávající, ať ve tvaru či bez něho, má jméno. Co jméno nemá, neexistuje.

3) Elementálu vymezíme úkol, který má splnit a to vůlí a silou představivosti. Úkol udělujeme v přítomném čase a v rozkazovacím způsobu, jak již uvádím v kapitole, týkající se podvědomí.

4) Elementálu vtiskneme působnost bez ohledu na to, zda jde o elementál s trvalou nebo omezenou účinností.

Má-li se práce s elementály dařit, musíme bezpodmínečně dbát těchto čtyř základních pravidel. Následujícím praktickým příkladem učiním práci s elementály ještě srozumitelnější.

Dejme tomu, že mág hodlá pomocí elementálu u někoho posílit paměť nebo jinou intelektuální schopnost. Bude si tedy počínat takto.

Představí si nekonečné univerzální moře světla, z kteréžto světelné látky utvoří velikou světelnou kouli. Pomocí imaginace tuto kouli víc a více stlačuje, tedy kupí, až světelná koule dosáhne velikosti asi 30-50 cm. Stlačováním světla se koule podobá třpytícímu slunci. Tuto světelnou kouli impregnuje mág přáním a pevným přesvědčením, aby měla onu sílu a moc, která má u určité osoby vzbudit a posílit žádoucí mentální schopnost, jako např. paměť, dar výřečnosti apod. Jakmile mág toto mentální slunce (kouli) utvořil, dá mu vhodné jméno, např. „Lucis“ a pod. Dále mu určí dobu, po kterou má tato koule v mentální úrovni působit. Příklad: „*Budeš tak dlouho působit na mentální úrovni, až dotyčná osoba obdrží žádoucí schopnost natolik, aby se ji stala zvykem.*“ Po stanovení elementálovy životnosti udělí mág ještě rozkaz, aby se elementál po splnění úkolu opět v moři světla rozplynul.

Tím je magicky řečeno - stanoveno zrození a smrt elementálu, podobně jak tomu je osudově i u člověka nebo u každé jiné žijící bytosti. Jelikož je elementál bez času a prostoru, lze jej dirigovat do mentální nebo myšlenkové úrovně oné osoby. Odeslání se děje náhle, jako by tvůrce mezi sebou a elementálem přetrhl jakousi pásku. Po odeslání elementálu je třeba zabývat se neprodleně jinými záležitostmi a nemyslit již na právě utvořený elementál. Přerušení mezi sebou a elementálem možno také doprovázet odesílacím gestem, podobně jako bylo při jeho tvoření užito libovolného posunku ruky.

To vše je již věcí žáka, jenž v tomto stupni musí být již natolik vyvinut, že si takové a podobné návody dovede svou vypěstovanou intuicí určit již sám. Čím je elementál od mága odpoutanější, to znamená, čím méně mág na svůj elementál myslí, tím více může elementál působit v mentální sféře osoby, pro kterou byl stvořen. Nerušen myšlenkou mága může samostatně pracovat.

Čas od času je záhodno elementál nabíjet a dát mu novou expanzivní sílu. Za tímto účelem se elementál jménem mu daným přivolá z mentální úrovně dotyčné osoby, učiní se novým nakupením světla dynamičtější, načež se opět odešle. Splnil-li elementál uloženou mu úlohu, rozloží se samočinně v moři světla.

Tento příklad jistě postačí, aby mág věděl, jak si má počínat při tvoření elementálů. Vylíčeného experimentu používá mnoho zasvěcenců proto, aby žáka ve vývinu níže stojícího, inspirovali a posílili.

Věnujme nyní svou pozornost dalšímu, do jisté míry podobnému tématu, které nás seznámí s tzv. LARVAMI.

Rozdíl mezi elementálem a larvou je ten, že elemnentála tvoří mág vědomě, kdežto larvy se následkem silného psychického rozrušení v příslušné úrovni tvoří bezděčně samy.

Čím větší je rozrušení, tím více mentální hmoty člověk ztrácí a tím silnější, hutnější a života schopnější se larva stává, zejména tehdy, když se jedno a totéž psychické rozrušení často a pravidelně opakuje. Toto bezděčné tvoření larev v mentální úrovní se děje u každého člověka, ať je magicky školen či nikoliv, ať je mlád nebo stár, inteligentní nebo primitiv, bez ohledu na to, zda o tom ví nebo ne.

Jakmile psychické rozčilení přejde a vzrušující záležitosti není věnována již pozornost, zaniká pozvolna takováto larva sama, až se konečně zcela rozplyne, tedy zmizí. Vyvoláno naší psychickou vznětlivostí odehrává se na mentální úrovni nepřetržitý zrod a odumírání larev, což jde na úkor mentální látky každého člověka. Příčina psychického vzrušení může být různá. Původci jsou ponejvíce strach, žal, leknutí, starost, nenávist, lakota a pod. Tvar larvy závisí na příčině psychického vzrušení a je vždy symbolický. Kdo se v symbolice jen poněkud vyzná, učiní si o tom jasný obraz. Např. myšlenka lásky je většinou symbolizována srdcem, myšlenky nenávisti i bleskem nebo šípem atd.

Ačkoliv nemohou být larvy, tyto nežádoucí mentální obyvatelé, viděny normálním okem, existují přesto a dobře školený mág je na mentální úrovni velmi dobře postřehne. U citlivých nebo snadno vznětlivých osob, ať již magicky školených či nikoliv, se mentální látka snadněji odpoutává a tvoření larev je následkem toho rovněž snazší a také intenzivnější. Takové osoby škodí samy sobě jak na zdraví (doplácí na to zejména svými nervy), tak i v duchovním směru a strhnou sebou dokonce i jiné osoby, které Se dají snadno ovlivnit.

Příčinou toho jsou veškeré druhy davových psychóz. Účinnost takových davových psychóz nemusím blíže popisovat, neboť každý získal své osobní zkušenosti na základě vlastního pozorování.

Z toho všeho je patrno, že larva se stává tím silnější, čím častěji se vracíme k příčině psychického vzrušení a čím větší pozornost jí věnujeme. Byla-li larva silně zhuštěna, roste její pud sebezáchovy a i ona všemožně usiluje o prodloužení své životnosti. Při sebemenší příležitosti podněcuje ducha dotyčné osoby, aby se vrátil k oné vzrušující příčině a oživil ji. Citlivé anebo snadno vznětlivé osobě může se taková dobře živená larva stát i osudnou. Četné poruchy ducha, jako stihomam a pod, jsou jejími neblahými následky.

Mnoho lidí zastává mylný názor, že jsou pronásledováni a ničeni černými mágy, zatímco se stávají obětmi své vlastní fantazie, lépe řečeno larvy, kterou sami utvořili. Zpravidla přijdou tito lidé k poznání teprve tehdy, když opustili svou hmotnou schránku.

Magicky skutečně pronásledovaných osob je jen mizivé procento. Je třeba jen vzpomenout četných nevinných obětí, které v minulosti skončily inkvizicí. Povšechně vzato je pro veškeré lidstvo určitou výhodou, že přeměnou doby se duchovním zákonům věnovalo stále méně pozornosti. Jenomže tím, že se věci nešlo na kloub a neprozkoumaly se vyšší zákony, bylo - jak se praví - s koupelí vylito zároveň i děcko.

Žák magie jistě znovu uzná, proč hned z počátku praktické části tohoto díla kladu tak veliký důraz na introspekci, na kontrolu myšlenek a na ovládání myšlenek. Kdyby se totiž mág během svého vývoje nestal pánem svých myšlenek, tvořil by si nevědomky neustále larvy, které by mu dříve nebo později byly velmi na překážku.

V dalším popisuji jinou kategorii bytostí mentální úrovně a to kategorii tak zvaných STÍNŮ.

Rozdíl mezi larvou a stínem je ten, že larva přijme v mentální úrovni následkem psychického rozrušení zcela bezděčně tvar, motivu odpovídající, kdežto stín obdrží tvar určitý, vzešlý z lidské fantazie.

Jako larvy, tak i stíny se stálým vyvoláváním zjevu zhušťují a oživují. Mohou dokonce zesílit i natolik, že svůj vliv uplatňují nejen na mentální nebo astrální úrovni, ale i na hrubohmotné. Dvěma příklady popíši toto téma podrobněji.

Velmi markantním příkladem je tak zvaný stihomam, který se zřetelem na zmíněné tvoření stínů objasním ze dvou stran.

Jsou mezi lidmi jednotlivci, kteří mají téměř démonické vzezření nebo se tváří již od narození podmračeně, takže budí dojem být černými mágy, aniž by třeba měli nejmenší tušení o duchovní vědě nebo magii.

Nyní se může stát, že snadno vznětlivá, snadno ovladatelná, jedním slovem řečeno domýšlivá osůbka bude mít s takovým prototypem třeba co činit obchodně. Ona vznětlivá osoba, nazveme ji naším pokusným objektem, pocítí ihned velkou antipatii vůči svému protějšku. Může se přihodit, že tento prototyp bude mít - nejsa si rovněž toho vědom - ještě neobvykle nápadné chování. Náš pokusný objekt uchvátí myšlenka, že je to jistojistě černý mág, s nímž má co činit. Zčistajasna počne o tomto typu špatně smýšlet a první krok k sebe-ovlivňování je učiněn.

Dříve nebo později se našemu pokusnému objektu přihodí menší nepříjemnosti všedního rázu. Po původní příčině ovšem pátrat nebude, nýbrž vše jednoduše přiřkne přispění našeho prototypu. Pozornost se zvýší, bude následovat pozorování sama sebe a obraz prototypu vstupuje zřetelně a skálopevně o tom přesvědčen, že je prototypem pronásledován. Oči prototypu budou v nazírání pokusného objektu zlověstně svítit, jeho vzezření se zjevuje i ve snu, jeho obraz se stává stále zřetelnější a vynořuje se popřípadě i za bílého dne. Konečně to dospěje tak daleko, že se pokusný objekt cítí prototypem pronásledován na každém kroku. Živá imaginace dokáže obraz zhustit natolik, že je viditelný i jiným osobám. Náš pokusný objekt, domnívaje se být pronásledován, si namlouvá vše možné, i to nejhorší, maje při tom obraz stále před očima, hledá pomoc, utíká k modlitbě a podniká to či ono, jen aby vliv zaplašil. Nakonec se nervově zhroutí, pozbude případně i rozumu a končí buď sebevraždou anebo v ústavu pro nervově choré. Stín splnil svůj úkol. Jak velké je ale překvapení, když se takový duch musí na mentální úrovni přesvědčit o tom, že spáchal zdařilou magickou sebevraždu. Jaké to trpké zklamání.

Náš prototyp nemá pochopitelně ani nejmenší potuchy o tom všem, co se přihodilo, že byl vlastně jen prostředek k účelu. Jeho obličej a jeho zjev byly jen formou, byly šablonou, dle které si náš pokusný objekt utvořil stín, tuto sama sebe zničující bytost, které padl za oběť. Takové a podobné smutné příklady se vyskytují častěji, než by si kdo mohl myslit. U někoho rychleji, drastičtěji a u druhého pomaleji, plíživěji a záludněji.

Kdyby se však někdo odvážil říci domněle pronásledované osobě pravdu, se špatnou by se potázal. Nebylo by mu rozhodně uvěřeno, neboť stín se dovede nejrafinovanějším způsobem postarat o to, aby mu oběť neunikla.

Přivede-li Boží Prozřetelnost takovou pronásledovanou osobu do rukou pravého mága (zasvěcence), jenž je schopen záludnou hru takového stínu okamžitě prohlédnout, nastane i jemu těžký úkol, aby oběť přesvědčilo omylu, vsunul ji najmou kolej a naučil ji jinému způsobu myšlení. Někdy, a to zejména tehdy, když je oběť dokonale ve vleku takového stínu, musí zasvěcenec jednat velmi rázně, musí energicky zasáhnout, chce-li uvést vše do rovnováhy.

Následuje druhý příklad, který má tentýž postup, ale jiný motiv.

Jde v tomto případě, o stín lásky, tak zvaný Eros-stín.

Jeho zrození (možno-li zde slova zrození vůbec použít) je obličej, je to krásné tělo žijící osoby, anebo to může být také pouhý obraz, akt, pornografická kresba, která dráždí smysly a pohlavní pudy, při čemž zůstane stejné, jde-li o ženskou či mužskou bytost. Nemá-li zamilovaná osoba možnost své osobní požadavky uspokojit, roste a sílí touha, která takový stín jen posiluje a činí jej stále pronikavějším, ježto se živí výhradně myšlenkami touhy.

Čím více se postižená osoba staví proti takové neukojené lásce, tím dotěrněji. si takový Eros počíná. Zprvu se dostavuje ve snu a nechá svou oběť prožívat ty nekrásnější pocity lásky. Později dráždí pohlavní chtíče a nechá sebou ve snu prodělávat pohlavní akt. Polucí, která z toho vzejde, se stín stává stále hutnější a může tím více působit na svou oběť, neboť právě sperma je koncentrovaná životní síla, kterou stín upírovitě vysává. Zde ovšem nejde o hmotné semeno, nýbrž pouze o animální životní sílu, která jev semenu nahromaděna.

Oběť ztrácí půdu pod nohama, pozbývá svou vůli a stín získává zvolna, ale jistě nadvládu. Není-li takové osobě osud příznivý, aby se zavčas někdo vyskytl, kdo by ji náležitě poučil, dal ji správný směr a uvedl její zájem na jinou kolej, stává se stín stále nebezpečnější. Dotyčnou oběť postihne pomatenost, přestává jíst, její nervy jsou předrážděny a ještě celá řada dalších neblahých jevů se postupem času přidruží.

Tento EROS-STÍN (stín lásky) se může neukojenou vášní tak dalece zhustit, že vezme na sebe tělesné formy a svede svou oběť k onanii a pohlavním výstřednostem. Tisíce takových nešťastníků padlo již takovému stínu pro nešťastnou lásku, pro neukojenou vášeň sebevraždou za oběť. Připomíná to živé příhody středověkých inkubů a sukubů a soudní přelíčení s čarodějnicemi. Je to vskutku velmi nebezpečná zábava!

Na základě těchto dvou příkladů může mág pozorovat účinnost stínů, může si takové stíny dokonce sám stvořit. Vydává se ovšem přitom nebezpečí, že dříve nebo později bude jimi uchvácen a ovládán. Každopádně je mu nyní znám jak celý postup, probíhající u průměrného člověka, tak i postup vědomého tvoření z magického hlediska. Nenechá se zajisté svést k tomu, aby tyto praktiky sám prováděl a zůstane pamětliv magického rčení, které zní: „*Láska je zákon, láska ovládaná vůlí.*“

Zůstává k objasnění ještě jedno téma a to tak zvaných FANTÓMŮ.

Jsou to oživené tvary zemřelých. Abych zabránil mnoha omylům, věnuji tomuto tématu obzvláštní pozornost, aby mohl každý rozpoznat zrno od plevele.

Odloží-li člověk svoji tělesnou schránku, octne se okamžitě ve čtvrté agregaci, což všeobecně platí za „onen svět“. Bez zprostředkovatelské látky není možno, aby se bytost na naší třídimenzionální úrovni uplatnila, právě tak, jako ryba nemůže žít bez vody. Totéž platí o bytostech, které již přešly na „onen svět“.

Představou a vzpomínkou na zemřelého, ať jíž je to chvála, úcta, smutek a pod., se tvoří a oživují imaginární obrazové tvary zesnulých, které mají poměrně dlouhou životnost, jsou-li vzpomínky časté a intenzivní. Tyto obrazy, utvořeny žijícími osobami, nazývá magie fantomy. A je to právě tento druh fantomů, který se v nejčetnějších případech projevuje spiritistům, zaklinačům duchů apod. Také strašidla nejsou nic jiného, než pouhé fantomy, které se živí, zhušťují a udržují - stejně jako u stínů - pozorností pozůstalých. Lze se o tom snadno přesvědčit tím, když současně na několika místech v téže době a minutě je citována jedna bytost, která se prostřednictvím tzv. médií projeví potom zároveň na všech místech. Není to nic jiného, než že se hlásí fantom oné zemřelé osoby, neboť fantomů lze tvořit na stovky.

Je politováníhodné, že spiritistická média považují tyto fantomy za skutečné duchy zemřelých osob. Je bohužel nutno podotknout, že až příliš mnoho neplechy, podvodů a sebeklamu se vyskytuje právě ve spiritistické vědě. Lze pozorovat, že prostřednictvím jednoho média se stále projevuje např. nějaký veliký vojevůdce, prostřednictvím druhého média opět věhlasný kdysi umělec, zde svatý a jinde pro změnu farao a hned zase anděl. Nelze se proto divit, že právě toto vědecké odvětví má pro tento veliký sebeklam nejvíce nepřátel a sklízí neustálý posměch.

Takový fantom má pochopitelně nadmíru silný pud sebezáchovy a stane se přímo vampírem onoho média, ba i celého kroužku. I bezprostřednímu okolí může být osudným.

Ovšem pravý mág, jenž ovládá čtvrtou agregaci tj. akášický princip, je samozřejmě schopen navázat kdykoliv spojení s tím neb oním zemřelým nebo s jakoukoliv neprovtělenou inteligencí. Praxi jsem již uvedl v kapitole o mediálním psaní. Mág je kromě toho i schopen pomocí imaginace utvořit schránu (formu, obal), kterou uvede do čtvrté agregace a přiměje buď přáním nebo i násilně žádoucí bytost k tomu, aby vstoupila do připravené formy a navenek se projevila. Tato praxe však náleží do odvětví nekromancie čili zaklínací magie a nemá se všeobecně známým spiritismem nic společného. Pravý mág přikročí k této praxi ovšem jen v nejkrajnějším případě a nebude nikdy zbytečně volat bytost z její sféry, neboť vše to, co by mu bytost mohla ze čtvrté agregace sdělit nebo vykonat na hmotném event. na astrálním světě, dokáže učinit sám následkem své magické zralosti.

Souhrn cvičení VI stupně

I. Magický výcvik ducha

1) Meditace o vlastním duchu
2) Poznávání smyslů v duchu

II. Magický výcvik duše

1) Průprava k ovládnutí akášického principu
2) Vědomé uvádění do tranzu pomocí akáši
3) Zvládnutí živlů z akáši pomocí individuálního rituálu

III. Magický výcvik těla

1) Vědomé tvoření bytostí:
    a) elementálů
    b) larev
    c) stínů
    d) fantomů

Konec šestého stupně.

Stupeň VII.

Magický výcvik ducha

V šestém stupni se žák učil uvědomovat si svého vlastního ducha, jednat jako duch v těle vědomě a také vědomě používat smyslů.

V tomto stupni bude žák vědomě sledovat kvality ducha čili mentálního těla a používat je. Samozřejmě musí i zde dbát analogie živlů. Jak jsem již řekl, lze živel ohně přeměnit ve světlo a obráceně světlo v ohnivý živel. Bez světla by oko nebylo schopno postřehnout a rozpoznávat barvy a tudíž bychom také bez světla nemohli upotřebit své oči. V důsledku toho je smysl zraku analogický se živlem ohně.

Specifickou vlastností ohnivého živlu mentálního těla je vůle. Vzdušnému živlu podléhá v mentálním těle intelekt se všemi aspekty a je připisován sluchu. Vodní živel mentálního těla se projevuje v citu čili v žití. Tyto tři živlové principy, tedy: oheň, vzduch a voda tvoří společně v mentálním těle princip země, jehož specifická vlastnost se projevuje ve vědomí. Akášický princip se nejjednodušším způsobem uplatňuje ve svědomí.

Mág zajisté okamžitě pozná, jak důležitá je právě tato analogie, jestliže již natolik pokročil, že náležitou introspekcí dosáhl v astrálním těle magické rovnováhy. Jeho dalším úkolem budiž nyní, aby svého ducha analyzoval a zjistil, který živel v jeho duchu, tj. v mentálním těle převládá.

U lidí, majících velmi pevnou vůli, čímž ovšem není míněna jen tvrdohlavost a pod., nýbrž opravdu pevná vůle, převládá samozřejmě živel ohně. Převládá-li v mágově mentálním těle intelekt neboli rozum se všemi aspekty, můžeme z toho usoudit, že silnější je živel vzduchu. Je-li ale mág především citlivůstkářem, hraje v něm největší úlohu živel vody. Má-li mág slabou paměť, znamená to, že je vědomí všestranně ovlivňováno a s jistotou můžeme říci, že má nadvládu živel země.

Toto rozdělení slouží k zjištění účinností živlů v duchu (mentálním těle) a také k usměrnění vývinu, aby oslabené živly přišly vhodnými koncentračními cviky a hlubokým meditováním do rovnováhy. U mága nesmí převládat ani živel ohně ani vzduchu, vody nebo země a mág musí svá cvičení rozdělit tak, aby jeho usilovná práce živly vyrovnala. Vhodným příkladem podám v dalším správnou charakteristiku.

Dejme tomu, že mág má vysoce vyvinutý intelekt, ale naproti tomu slabou vůli, která neodpovídá zralosti jeho intelektu. V takovém případě musí usilovat o to, aby posílil vůli vhodnými koncentračními cviky, které povzbudí v duchu ohnivý princip. Musí volit především takový druh koncentrace, který oko více vycvičí, tedy koncentraci týkající se optické imaginace, jelikož, jak jsem již několikrát podotkl, oko podléhá živlu ohně.

Má-li ale mág silnou vůlí, přitom však slabý intelekt, můžeme z tohoto příkladu usoudit, že imaginárními cvičeními musí věnovat veškerou pozornost sluchu a musí tudíž volit taková koncentrační a meditační cvičení, kterými ucho plně zaměstná.

Zjistí-li však mág, že má jak silnou vůli, tak i velmi dobrý intelekt, za to ale pokulhává jeho cit, musí svého ducha učinit citlivějším. To dokáže imaginárními a meditačními cvičeními, kterými bude na cit silně působit.

Pozná-li mág, že jeho astrální i mentální tělo inklinuje převážně k zemnímu živlu, např. že jeho myšlenky se tvoří v jeho duchu jen velmi pomalu a že je příliš melancholický, je to nejlepším důkazem, že převládá živel země a musí především rovněž vhodným cvičením školit vědomí.

Mág musí se zřetelem k živlům učinit svého ducha dokonale harmonickým a musí volit vždy taková cvičení, která odpovídají živlům současně, takže se v něm bude stejnoměrně stupňovat a vyvíjet jak vůle, tak oheň, tak intelekt - vzduch, cit - voda a vědomí - země.

Na základě tohoto popisu vzniká určitá tabulka, kterou pro lepší srozumitelnost v dalším uvádím:

živly	oheň	vzduch	voda	země	akáša
smysly	oči	uši	vnímání	chuť, čich	vše úhrnně
základní vlastnosti ducha	vůle	rozum, intelekt	pocit, cit	vědomí	svědomí
cvičení koncentr. meditační	optická	akustická	pocitová	vědomí	rozšiřující, uvědomující si přítomné

Akášický princip vychází samočinně jako výsledek koncentrace, takže se o něm nemusím zvláště rozepisovat. Rovněž není třeba uvádět jednotlivá koncentrační a meditační cvičení, ta si žák může sestavit podle specifických vlastností živlů v něm převládajících. Při slabé vůli si zvolí za koncentrační cvičení imaginaci předmětů, obrazů atd. Konečně probral tato cvičení již podle druhého stupně této učební soustavy. Uvedená tabulka harmonie mu má být jen vodítkem či kompasem, aby poznal, který živel převládá a která cvičení musí intenzivněji sledovat. Jako výsledek neboli úspěch tohoto hermetického roztřídění se u něho dle toho projeví také akášický princip.

Magický výcvik duše

Obzvláště zajímavé téma, se kterým se v tomto stupni magického výcviku duše budeme zabývat, pojednává o vývinu astrálních smyslů se zřetelem k živlům. Uvedená cvičení všech předcházejících stupňů sice stejně vyškolí, oživí a vyvinou mágovy astrální smysly, přesto je třeba obzvláštního vývinu zejména v takových případech, kde pro tu neb onu schopnost jsou v nadání dány menší dispozice, ježto je každý člověk jinak založen. Proto je záhodno, abych zde uvedl cvičení, která mágovi dají možnost, aby smysly svého astrálního těla vyvinul snadno a rychle.

V magickém výcviku ducha šestého stupně se žák učil uvědomovat si své mentální tělo a jednat jako duch jak prostřednictvím astrálního, tak i hmotného těla. V souvislosti s tím pojednávám v dalším o nejzajímavějším problému a to o jasnozření.

O této schopnosti bylo již napsáno a vydáno mnoho knih, ale žádná z těch, která se mi až dosud dostala do rukou, neposkytuje mágovi nejmenší praktický návod. Proto je dvojnásob namístě, abych odvětví jasnovidnosti důkladně zpracoval.

Pod jasnozřením se všeobecně rozumí druhý zrak, jak to nazývá lidové rčení, nebo správněji řečeno zírání mimo čas a prostor, ať už se jedná o jasnozření do minulosti, přítomnosti a budoucnosti nebo o vidění zemřelých apod. Jen málokterý autor popsal tuto schopnost z psychologického nebo jiného hlediska a proto ať je naším dalším úkolem podrobit jasnozřivost důkladnému studiu.

Předně upozorňuji, že existuje vícero druhů jasnovidnosti. U prvního druhu jde o vrozenou schopnost jasnovideckou, která byla majiteli propůjčena již na neviditelném světě nebo, která mu jako výsledek jeho dřívějších vtělení byla dána s sebou do nynější existence. Tento druh jasnovidnosti je samozřejmě nejlepší. Jsou to ale jen jednotlivci, kteří se s ním mohou těšit. Tyto jednotlivce můžeme nazvat rodilými jasnovidci, u kterých je tato schopnost bez vlastního přičinění tak silně vyvinuta, že ji mohou ihned prakticky upotřebit.

Další druh jasnovidnosti se projevuje v tom, že následkem bezděčného vyšinutí živlů v duchu (mentálním těle) se tato schopnost projeví sama, což je patologický zjev. Rovněž silné otřesy při různých nemocech mohou vyvolat určitý stupeň jasnozřivé schopnosti. Obvykle se tento stav vyskytuje u lidí, kteří následkem mrtvice, nervového zhroucení a i jiných fyzických, psychických nebo duševních úpadků byli vyšinuti z normální rovnováhy a jako průvodní jev se u nich objevila zřetelná nebo méně zřetelná jasnovidnost.

Pro mága - praktika je ovšem tento druh jasnovidnosti nežádoucí, ježto vede dříve nebo později k úplnému zhroucení, což znamená nejen ztrátu jasnozřivé schopnosti, ale i podlomení zdraví, ba co více, může vést i k předčasnému konci. Tento druh jasnovidců je nanejvýše k politování a to i tehdy, když by jasnovidecké úspěchy těchto lidí byly přímo fenomenální. Do této kategorie patří i osoby, které případným mediálním nadáním mohou vyvolat jasnovideckou schopnost pomocí bytostí.

Ani tento druh není možno mágovi - praktikovi doporučit, protože i takové osoby končí obvykle nejen nervovým rozrušením, ale mnohem hůře, tj. dříve nebo později jako duševně choří. V řadách duševně chorých, kteří museli být dopraveni do ústavu pro chorobomyslné, je mnoho těch, kteří se bez spolehlivého vedení zabývali problémy spiritismu a právě tomu „děkují“, za svůj beznadějný stav bez ohledu na to, zda motivy k tomuto studiu byly vážné nebo zda byla sledována pouhá zvědavost, případně ještě jiné povrchní a sobecké důvody.

Dalším druhem vyprovokovaného jasnozření, který rovněž náleží do shora uvedené skupiny, je násilné vyvolávání této schopnosti užíváním omamných prostředků jako jsou opium, hašiš, mescalin (peyotl), soma a jiné. Předpokládám, že mág této skupině jasnozření nebude věnovat pozornost, neboť vede pomalu, ale jistě k záhubě. Na užívání těchto a podobných nebezpečných opiátů si pozvolna zvykne každý nešťastník (jinak tyto lidi nelze nazvat), čímž si podlomí veškeré morální a duchovní základní pilíře, dále vůli a konečně nervové síly, což se vše samozřejmě vymstí na zdraví a na dalším magickém vývinu. Orient má miliony takových případů a i v západním světě a v ostatních civilizovaných státech se hojně vyskytují.

Samozřejmě je mágovi dána možnost, aby se - pokud sám ještě nedosáhl potřebné zralosti - tím, nebo oním způsobem přesvědčil o existenci jasnozření a o jiných nadpřirozených jevech, ale zpravidla, a to je právě ten nejchoulostivější bod, nezůstane jen při pouhém přesvědčení, nýbrž pokus se stane zvyklostí a takoví lidé pak nevyhnutelně skončí tímtéž způsobem jako všichni ostatní postižení.

Z tohoto důvodu nepopisuji v tomto svém díle žádný způsob, který by mága mohl svádět k pokusům s uvedenými prostředky a poukazuji raději v dalším na zcela neškodné metody, které podle duchovní zralosti dopomohou zcela automaticky k projevení jasnozřivé schopnosti a jsou tudíž průvodním jevem vyššího magického vývinu.

Je ještě jiný způsob jasnozření a to ten, který byl vyvolán zeslabením nebo přechodným ochrnutím zrakového orgánu, tedy oka. Většina knih, v nichž se doporučuje cvičit jasnovideckou schopnost tak zvaným fixováním předmětu, magického zrcadla, křišťálové koule nebo drahokamů, je do jisté míry správnou metodou, která se však nehodí pro každého. Jedině v rukou školeného mága jsou tyto pomůcky pro vývin jasnozření namístě, ale nesmějí tuto schopnost vyvolat ovlivňováním optického nervu, nýbrž mají sloužit pouze jako pomůcka oku, které bylo vědomě školeno. Z magického hlediska není vůbec žádná pomůcka, ať byla sebevíce vychvalována a precizně zhotovena, schopna přivodit dar jasnovidnosti. Schopnost jasnozření sama spočívá: na založení (nadání) a na psychickém a astrálním vývinu a konečně na zralosti mága.

Další kapitoly, v nichž popisuji sestavení fluidických kondenzátorů, obsahují též návody na zhotovení magických zrcadel a ostatních pomůcek. Při studiu budiž mágovi jasno, že veškeré zde jmenované prostředky jsou a mají být jen pomůckami, nikoliv samotným faktorem, jenž žádaný výsledek, kterým je pravá jasnovidnost, přivodí.

Konečně se zmíním ještě o posledním druhu jasnovidnosti, který se správným magickým vývinem vyskytuje jako průvodní jev a který je vyvolán systematickým rozvojem smyslů. V našem případě je to jasnovidné oko.

Rozhodl jsem se obohatit toto dílo tajnou magickou metodou, o níž nebylo až dosud nikde učiněno zmínky, která je však jak z hermetického hlediska tak i dle zákonné analogie živlů nade vše praktická.

Následuje praxe týkající se vývinu astrálních smyslů.

MAGICKÁ JASNOZŘIVOST

Dříve, než vysvětlím cvičení samotné, musím ještě předeslat, že zde máme co činit s aspektem světla. Jak již vidíme, je světlo aspektem ohně a proto je analogické oku a vůli. U experimentu se jedná hlavně o to, abychom si světlo dokázali představit co nejpřirozeněji, to znamená viditelně, jinak bychom nedosáhli žádoucího úspěchu.

Zaujměte svou obvyklou ásanu a představujte si, že univerzální světlo, které se rovná svým leskem a tvarem našemu slunečnímu světlu, sajete z univerza do svého těla buď vdechováním plícemi a póry nebo pouze imaginárně. Své tělo mějte za jakousi dutinu, která je naplněna univerzálním třpytivým bílým světlem. Do tohoto světla v těle koncentrujte vlastnost jasnozření tím, že si představíte, že světlo vše proniká a vše vidí. Čas ani prostor nejsou tomuto světlu překážkou. O vlastnosti světla musíte být skálopevně přesvědčeni, nesmí ve Vás vzniknout nejmenší pochyby. Jste-li nábožensky založeni, snadno uvěříte tomu, že toto univerzální světlo je částí Boha, jenž má všechny zde popsané vlastnosti.

Jestliže jste tímto způsobem vsáli do svého těla světlo s uvedenými vlastnostmi a pociťujete vnitřně jeho napětí a pronikavost, veďte a hromaďte světlo imaginárně z nohou a rukou intenzivně směrem k hlavě a umístěte je, na nejvyšší míru stlačené, v obou očních bulvách. Můžete ale také, pakliže Vám to půjde lépe, naplnit nejprve jedno a potom druhé oko předepsaným stlačeným světlem.

Někteří mágové vyvíjejí a oživují jasnozřivě také jen jedno oko a druhé ponechávají volné a nevyvinuté. Je na žákovi, aby se rozhodl pro první nebo druhou možnost. Jsem však toho názoru, že je lépe učinit jasnovidnými obě oči současně.

Jakmile jste světlo v očních bulvách nakupili, imaginujte, že Vaše oči sají všechny do světla koncentrované vlastnosti. U tohoto cvičení setrvejte nejméně deset minut a jste-li si vnitřně jisti, že Vaše oko, které jste naplnili imaginárně univerzálním světlem, také skutečně vlastnosti tohoto světla má, necháte světlo přímo z očí opět imaginárně rozplynout v univerzálním moři světla nebo je povedete v jeho původním tvaru nazpět do těla a teprve odtud do univerzálního světla. Obě metody jsou dobré a výsledek je týž. Důležité při tom je, aby oči, zbavené přemíry světla, měly opět svou normální schopnost vidění. Oči mága se totiž nesmějí stát tak senzitivními, aby mág nemohl rozpoznat to, co vnímá normální oko a naopak, co postřehuje oko jasnozřivé. Kdyby totiž mág neprovedl rozplynutí koncentrovaného světla, mohlo by se stát, že by jeho oči zůstaly trvale jasnovidnými a on by byl již sotva schopen rozpoznat, co je hmotné a co duchovní. Svou jasnozřivou schopnost musí tudíž mít v moci a uplatňuje ji vždy jen tehdy, když si to sám přeje.

Častým opakováním tohoto cvičení se mág tak zdokonalí, že své jasnovidné, tedy světelné oko, uvede v činnost za několik okamžiků. Tímto způsobem připravené oko uzří pak vše, co mág vidět chce, ať již se zavřeným nebo otevřeným fyzickým zrakem, ať v křišťálové nebo skleněné kouli, ať na vyleštěné ploše skříně nebo v magickém zrcadle. Kvalitu viděného podmiňuje potom již jen čistota mágovy povahy.

Výbornou pomůckou, která napomáhá k ještě rychlejšímu úspěchu v dosažení jasnozřivosti a která blahodárně ovlivňuje i fyzické oko, je příprava magické ohnivé oční vodičky. Slabostí zraku a jinou oční chorobou postižené osoby mohou nejen z magického, ale i ze zdravotního hlediska dosáhnout jejím používáním praktického užitku. K přípravě této vodičky je zapotřebí těchto přísad:

1) Velká láhev destilované vody, kterou lze obdržet v lékárně nebo v drogerii.
2) Trochu heřmánku (čerstvého nebo sušeného).
3) Trochu světlíku (Herba Euphrasia), rovněž buď čerstvého nebo v sušeném stavu.
4) 7-9 slabších vrbových nebo lískových prutů, které najdete v přírodě. Tyto pruty stejně dlouhé se zbaví listí a propletou silnější nitkou, načež se svazek nechá uschnout u teplých kamen, na slunci nebo na suchém vzduchu.
5) Kousek filtračního papíru a malá nálevka.

Máte-li všechny přísady po ruce, započněte s přípravou vlastní ohnivé vodičky.

Do čisté nádoby dejte 1/4 litru destilované vody, postavte na plamen a nechte přijít do varu. Jakmile se voda začne vařit, hoďte do ní dvě čajové lžičky heřmánku a jednu čajovou lžičku světlíku. To vše nechte přejít jen několik vteřin varem, odstavte z ohně a přikryjte. Asi po desetiminutovém vyluhování přeceďte odvar do jiné čisté nádoby a nechte vychladnout. Jakmile je odvar studený, vezměte svazek vrbových nebo lískových prutů, které na volném konci zapálíte u otevřeného plamene v kamnech nebo nad plynovým hořákem, načež planoucí stranu ponořte do připraveného studeného odvaru.

Tímto způsobem jste do odvaru, který se stal tekutým kondenzátorem (o kondenzátorech viz podrobný popis v příslušné kapitole), vložili hmotný živel ohně. Tento tekutý kondenzátor přefiltrujte do čisté nádoby. Filtrací se totiž tekutý kondenzátor oprostí případných třísek, uhlíčků a popela, které se ponořením hořícího svazku do něho uvolnily. Tekutinu nalijte na misku nebo talíř a postavte před sebe.

Nyní vdechujte plícemi nebo póry anebo obojím současně do těla živel ohně a naplňte jím celé tělo. Při této projekci není třeba klást tak veliký důraz na intenzitu teploty, kterou stejně pocítíte, jako na to, že živel ohně má být nositelem Vašeho přání, které do tohoto živlu imaginárně vkládáte.

Jestliže jste tak učinili a vložili do živlu ohně přání, aby se Vaše fyzické oči posílily a astrální zrak vyvinul, jako jste to dělali u experimentu s hromaděním světla, veďte živel ohně do tekutiny buď slunečním pletivem (solarplexem) nebo jednou ze svých rukou anebo výdechem. Máte-li při tom pocit, že projekce nebyla dost vydatná, můžete experiment třeba několikrát opakovat, avšak nejvýše 7-9krát. Tím se takto připravený kondenzátor stane skutečně silně působivou trestí, která bude mít příznivý vliv nejen na fyzický zrak, ale která posílí, oživí a vyvine i astrální smysly.

Tento fluidický kondenzátor uzavřete pak v čisté láhvi, kterou uschováte v chladnu. Ohnivé oční vodičky používáme k posílení zraku nebo při jeho magickém ošetřování. Při stávající slabosti zraku by se mohl tento fluidický kondenzátor kapat bez obav jednoduše do očí, ježto složení obou bylinek posiluje zrak, aniž by působilo zánětlivě. Pro magickou praxi stačí pouze zvlhčit tímto fluidickým kondenzátorem kousek vaty obalené gázou a použít ji jako podkladu na oči po dobu cvičení pro oživení očí světlem.

Později, až bude Váš astrální zrak dostatečně vyvinut, odpadnou obklady s fluidickým kondenzátorem a stačí, abyste prováděli kupení světla v očních bulvách. Po opakovaných pokusech, když bude fyzické oko těmito světelnými cviky již vyvinuto, věnujte pozornost výhradně astrálnímu zraku s přáním, abyste astrálně viděli.

Kromě při experimentu samotném by bylo možno upotřebit obklady s fluidickým kondenzátorem i na noc, aby v době spánku automaticky působily. Mělo by to ale tu nevýhodu, že by se oči a oční víčka staly vnikáním ohnivého živlu následkem častého upotřebení obkladů přecitlivělé. Doporučuji proto dávat obklady pouze po dobu cvičení. Aby při cvičení obklad nepadal z očí, můžete si ho upevnit šátkem. Tuto magickou operaci provádějte vždy beze svědků, tedy když jste sami. Abyste obklady a tresť, která se dá určitou dobu uschovat, nemuseli při každém experimentu obnovovat, musíte dbát na to, aby obojí nepřišlo do nepovolaných rukou, i když by šlo o rodinné příslušníky.

Žák, jenž svědomitě probral všechny předcházející stupně, může na základě popsané a doporučované metody vyvinout jasnovideckou schopnost za několik měsíců, při dobrých vlohách dokonce jíž za několik týdnů. Kromě toho se stane schopným sledovat i nadále prakticky veškeré další úkoly a operace, které v magické vědě musí ještě absolvovat.

Není možné uvádět jednotlivé úspěchy popisovaných metod, týkajících se jasnozření, neboť jsou tak rozmanité a fenomenální, že je vskutku lépe, když mág pozná na vlastním úspěchu, nakolik dokáže jasnovidecky vyvinout svůj astrální zrak. V každém případě mága varuji, aby se získanými schopnostmi vychloubal, nebo co by bylo ještě horší, aby jich zneužíval ke škodě svých

spolubližních. Nechť jich užije jedině pro blaho lidstva. Čas a prostor mu nebudou na překážku a jeho jasnovidnému oku nezůstane nic ukryto.

MAGICKÝ VÝVIN ASTRÁLNÍHO JASNOSLUCHU

Tento vývin je téměř týž jako u jasnovidnosti. Schopnost jasnosluchu spočívá v tom, že je možno slyšet hlasy i na největší vzdálenost a být zároveň schopen rozumět řeči všech bytostí. Nejdříve se zračí tato schopnost v hlasitém myšlení, které přichází z nitra, buď z okolí srdce nebo z plexu-solaris. Po delším cvičení a návyku se astrální slyšení vyvine natolik dokonale, že abnormálním sluchem zachytíme vše, podobně, jako kdybyste s kýmkoliv normálně hovořili.

I tuto schopnost, bez níž se v magii nelze obejít, mají všichni mágové. Proto budiž na jasnosluch kladen právě takový důraz, jako na jasnozření a směrodatná cvičení nesmí v žádném případě zůstat bez povšimnutí. Vše, co jsem pravil o astrálním vidění, o jeho vlohách, dále o stavech, které vyvolávají patologické jevy, platí samozřejmě i pro jasnosluch a jasnocit, o němž pojednám po tomto tématu.

Bez dalších průtahů vizte praxi jasnosluchu:

Pro cvičení, přicházející v úvahu, potřebujete pouze tekutý kondenzátor‘ a kousek vaty. Z té udělejte dvě kuličky o velikosti středu ucha. Vatové zátky slabě zvlhčete fluidickým kondenzátorem a položte je obě před sebe. Podobně jak zní předpis u výcviku astrálního zraku počínejte si se živlem vzduchu a naplňte jim celé tělo vdechováním plícemi a póry. Celé Vaše tělo se musí podobat balónu, který je naplněn vzduchem.

Do tohoto principu vzduchu imaginujte svou představivostí přání, že tento princip vyvolá ve vašem astrálním a hmotném těle schopnost jasnosluchu. Máte-li vnitřní jistotu, že živel vzduchu je Vaším přáním a Vaší představou dostatečně impregnován, projektujte buď solar-plexem nebo rukama anebo výdechem preparovaný živel vzduchu do oněch dvou před Vámi ležících kuliček z vaty tím způsobem, že živel vzduchu, který vyplňuje celé Vaše tělo, stlačíte a nakupíte natolik, že příjme velikost oněch dvou před Vámi ležících kuliček. Obě zátky můžete magicky impregnovat současně nebo naplníte jednu po druhé celkovým množstvím živlu. U tohoto experimentu jde hlavně o absolutní přesvědčení a o pevnou víru, že se schopnost jasnosluchu u vás rychle vyvine.

Jako fluidického kondenzátoru použijte silného odvaru heřmánkového s destilovanou vodou. Na 1/8 litru dejte dvě plné polévkové lžíce heřmánku, které po spaření přefiltrujete a uschováte v chladnu, aby tento fluidický kondenzátor nezplesnivěl. Účinkoval by sice i tehdy, kdyby chytil plíseň, ale nebyl by hygienický.

Když jste tyto dvě vatové zátky buď obě najednou nebo postupně jednou nebo vícekrát naplnili živlem vzduchu, vsuňte si je do uší a ucpěte jimi střed ucha. Dále zaveďte imaginárně do celé hlavy akášický princip, přeneste své vědomí do uší a imaginujte schopnost absolutního jasnosluchu. Představujte si, že do uší zavedený akášický princip vyvolá u Vás okamžitě dar dokonalého jasnosluchu. Po delším meditování a koncentrování v tomto směru nechte akášický princip opět rozestoupit do univerzální akáši, z uší odstraňte vatové zátky, které dobře uschovejte, aby nepřišly do rukou nepovolaných. Kdyby se stalo a vatové zátky by přišly do styku s jinou osobou, musíte si zhotovit nové. Jinak postačí, abyste vatové kuličky vyjmuli z uší a nakupený živel vzduchu imaginárně rozpustili. Jestliže žák má dostatek času, může si pro každý experiment zhotovit a nabít nové vatové kuličky, což je ovšem výhodnější.

Chcete-li u některého experimentu použít svého astrálního sluchu, zaveďte pouze akášu o velikosti svých ušních mušlí do vnitřku obou uší. Po vytrvalém cvičení budete v téže okamžiku schopni použít jasnosluchu pro svou potřebu. Jakmile tuto schopnost již nepotřebujete, veďte akášický živel nazpět do její původní formy tj. do univerzální akáši. Zavedením akášického principu do ušních vchodů je mentální a astrální sluch ovlivněn a vyvinut a koncentrovaným živlem vzduchu se dostaví fyzický jasnosluch.

Kdo o tom náležitě medituje, nalezne ihned souvislost a může postup porovnat s rádiem, kde rovněž jsou éter (akášický princip hmoty) a vzduch prostředníky zvukových vln.

VÝVIN ASTRÁLNÍHO JASNOCITU

Dříve než přejdeme k vývinu astrálního jasnocitu, vezmeme k ruce svůj magický deník a vmyslíme se nazpět do doby, kdy jsme se náležitě zabývali introspekcí různých pozitivních a negativních vlastností. Na základě magického zrcadla jsme tehdy zjistili, které vlastnosti uvedeným živlům odpovídající v nás převládají. Jak důležitá byla tehdejší introspekce vysvítá z toho, že právě nadvláda dotyčných živlů poukazuje na naše citové centrum.

Převládá-li živel ohně, je citovým centrem hlava, přesněji vzato čelo. U živlu vzduchu to bylo srdce, u nadměrného živlu vody solar-plexus a u živlu země ruce nebo stehna. Jestliže jsme tímto způsobem zjistili své astrální citové pole, můžeme přejít k další praxi.

Budete si počínat právě tak, jako u vývinu obou předcházejících smyslů. Zapotřebí je pouze kousku flanelu, plátna nebo vaty, který fluidickým kondenzátorem slabě zvlhčíte. Fluidickým kondenzátorem může být opět silný odvar heřmánku. U tohoto postupu nabijte živlem vody, který budete vdechovat plícemi a póry zároveň, své tělo přáním, aby tento živel ve vás vyvolal jasnocit.

Jasnocit je schopnost pociťovat a vnímat všechny v živlech a v akáše se nacházející jevy a síly. K této kategorii schopností se řadí také psychometrie tj. vnímání minulosti, přítomnosti a budoucnosti každého předmětu, dopisu atd. Náleží sem i schopnost materializace každé myšlenky a bytosti, nehledě k tomu, zda jde o bytost utvořenou nebo takovou, která se již v akáše nachází. Ještě řadu dalších schopností, které jsou spojeny s vnímáním a pocitem, lze pojmout do kategorie jasnocitu. Rovněž tak intuice má svůj původ v jasnocitu. Těchto několik příkladů jistě postačí k objasnění schopnosti jasnocitu.

Nyní následuje vlastní praxe. Jakmile jste živel vody vdechováním póry v celém těle nakupili, naplňte jej intenzivní představou schopnosti jasnocitu.

Musíte si být jisti tím, že živel vody je dosti silným, aby ve Vašem astrálním těle tuto schopnost skutečně vzbudil. Imaginací vytáhněte buď solar-plexem, čelem, rukama nebo výdechem živel vody ze svého těla a veďte ho do kousku plátna nebo vaty, který jste napustili fluidickým kondenzátorem. Nabíjení můžete opakovat, avšak nejvýše 7-9krát.

Toto cvičení nekonejte ve své obvyklé pozici, nýbrž položte se pohodlně na pohovku nebo i na zem. Hlavní podmínkou při tom je, abyste leželi úplně rovně, pouze hlava leží poněkud výše. K vývinu astrálního jasnocitu není zapotřebí samotného živlu vody, nýbrž pouze jeho magnetické síly přitažlivosti. Ještě před cvičením položte fluidický kondenzátor na stanovené citové pole. Hned z počátku provádějte toto cvičení se zavřenýma očima. Nyní si představujte, že celé Vaše tělo doslova tone v univerzálním živlu vody, podobně, jako kdybyste se nacházeli uprostřed na povrchu nekonečného oceánu. Nebudete pociťovat nic jiného než vodu a opět jen vodu. Musíte být velmi opatrní, neboť při tomto cvičení Vás bude silně přepadávat spánek a není vyloučeno, že vzdor veškeré bdělosti přece jen usnete. Další cvičení konejte s pevným přesvědčením, že spánku více nepodlehnete. Kdyby se Vám totiž usnutí mělo stát zvykem, těžko byste se nadále této překážce ubránili.

Při shora uvedené imaginaci přemístěte své vědomí do vnímajícího pole a myslete si, že magnetická schopnost vody, která se ve Vás nachází, oživuje nejjemnější částečky Vašeho vnímacího pole a vyvolává astrální pocit. Magnetickou sílu přitažlivosti si musíte představovat tak intenzivně, že se stane absolutní skutečností.

Máte-li po delší meditaci absolutní jistotu, že jste vnímací pole dostatečně oživili, zanechte pozvolna představy univerzální vody. Rozložte živel vody, který se ve Vás nachází, opět do živlu univerzálního, sejměte fluidický kondenzátor a i zde koncentrovaný živel veďte nazpět do

univerzálního živlu, čímž jste cvičení zakončili. Chcete-li pocitové pole někdy prakticky použít, stačí, abyste do něho přemístili vědomí a schopnost jasnocitu vstoupí ihned v platnost.

Zbývá ještě podotknout, že vývin astrálních smyslů tj. vidění, slyšení a cítění, musíte cvičit denně až do úplného uskutečnění, i kdybyste těmto cvičením mohli věnovat jen sebekratší dobu. Skutečný úspěch na sebe nenechá dlouho čekat. Vývin ostatních smyslů nebudeme zatím sledovat, protože pro mágovu praxi nejsou tak důležité. Žák má ovšem na vůli, aby na základě těchto tří cvičebních metod sestavil svou vlastní praxi pro vývin ostatních smyslů.

Schopností dosažené tímto astrálním vývinem smyslů jsou tak dalekosáhlé, že není třeba o nich zvlášť hovořit. Radost nad dosaženým úspěchem by se dala porovnat snad jedině se slepcem, který byl po léta nevidomým, avšak náhle nabyl opět svého fyzického zraku.

Magický výcvik těla

Ovládá-li mág projekci živlů navenek tak, že dokáže projektovat, nebo vyvolat každý živel buď přes své tělo nebo přímo z univerza, může dle libosti pro sebe i pro jiné tvořit elementáry a používat je. Je schopen stvořit bytosti, které mu věrně slouží nejen na mentální, ale i na astrální úrovni a rovněž i na hmotném světě. Přijde jen na to, zdali je stvoří, přesněji řečeno zhustí, mentálně, astrálně či hmotně.

O vědomém tvoření myšlenkových forem neboli elementálů jsem již hovořil. Rozdíl mezi elementálem a elementárem spočívá v tom, že elementál vzniká mágovou představivostí a silou jeho vůle na základě vědomé myšlenkové formy a působí pro něho, případně pro jiné, ponejvíce jen na mentální neboli myšlenkové úrovní. Elementár naproti tomu je ve své účinnosti mnohem pronikavější a subtilnější, protože ho mág může utvořit z jednoho nebo i více živlů.

O vlastním tvoření neboli kreačním aktu elementáru, jakož i o veškerých podrobnostech, na které musí mág při tom bezpodmínečně dbát, hovořím v dalším a uvádím současně zřetelně praktické příklady. Intuicí vyvolanou dosavadním školením si mág dokáže sestavit vlastní praktiky pro účely, které bude mít právě na mysli. Maje na zřeteli svůj etický vývin, mág se jistě neodváží stvořit elementára pro špatné účely, protože by se mu neviditelný svět zle vymstil.

Znalostí tvoření elementárů je totiž mágovi dán do ruky klíč, kterým může na mentální, astrální a hmotné úrovni dosáhnout všeho. Mág si musí být stále vědom toho, že odpovědnost za jeho činy nenese stvořený elementár, nýbrž on sám. Elementární bytosti jsou v rukou mága poslušné nástroje, které slepě plní jeho rozkazy a přání, nehledě k tomu, zda jsou jeho úmysly šlechetné či nikoliv.

Právě tak, jako nelze od truhláře žádat pekařskou práci, nedá se od elementární bytosti, která byla stvořena pro určitý účel, očekávat splnění jiného úkolu, pro který stvořena nebyla. Jeden a týž elementár nesmí proto být nikdy pověřen dvěma nebo více úkoly, protože by dobře a spolehlivě neprovedl pak ani jednu ani druhou práci. Kromě toho je při stvoření elementáru také nutno dbát analogie živlů a bylo by protizákonné, kdyby si mág stvořil elementár, který by této analogií neodpovídal. Tvar elementáru může být libovolný a mágovi nejsou v tomto směru kladeny meze ani překážky, takže může zde dát své intuici a fantazii volný průchod.

Nedoporučují však mágovi rozhodnout se pro tvary žijících nebo již zemřelých známých osob. Takový elementár by mohl totiž snadno vniknout do okruhu mágova mentálního nebo astrálního těla a přivodit mu velkou škodu. Kromě toho by se mág vydával nebezpečí, že by se elementár v důsledku inteligence v něm spočívající postavil nakonec proti svému stvořiteli a v nestřeženém okamžiku by mu velmi uškodil. Elementáru by se totiž mistrně podařilo mága upírovat nebo ho ve spánku nepřímo ovládat, kromě jiných nepříjemností, které by dokázal mágovi natropit. Tuto výstrahu ať si každý mág vezme k srdci!

Elementáru dejte ihned při jeho stvoření vhodné jméno. Doporučuji volit jména méně běžná, protože při pouhém vyslovení toho kterého jména přijde elementár okamžitě do mágovy blízkosti.

Stvořil-li kdo více elementárů, nechť si jejich jména pečlivě zapíše. Nesdílejte s nikým jména svých elementárů, protože každý zručný mág by se jich mohl snadno zmocnit a pak s nimi manipulovat bez námahy.

Síla a účinnost elementára závisí na intenzitě jeho nabíjení. Čím silnější je mágova vůle, tím větší je projekce živlů navenek a silně nabitý elementár je tím pronikavější a účinnější. Elementára můžete dokonce tak silně zhustit, že se stane viditelným i neškolenému fyzickému oku. Mág může potom takového elementára nechat pracovat viditelně i neviditelně zcela dle toho, jak to pro svůj účel potřebuje.

Životnost elementára se řídí podle účelu, pro který byl stvořen a musí být hned na začátku kreačního aktu spoluurčena. Když byl účel splněn, rozloží mág svůj elementár opět do původního živlu.

Na tento rozkladný proces nikdy nezapomeňte, protože elementár se po skončení úkolu rád osamostatní a kdyby mág na tuto okolnost pozapomněl, vymkne se elementár jeho moci a stane se snadno upírem. Veškeré karmické následky, způsobené upírovitostí elementára by šly samozřejmě na úkor mága. Buďte proto při práci s elementáry velmi opatrní a svědomití!

Většina mágů určí hned při kreačním aktu způsob elementárova rozkladu např., že zničí (spálí) jeho jméno nebo vykonají určitý rituál, udělají znamení, gesto nebo použijí zvláštní, předem stanovené formule. To vše je zcela individuální a řídí se volbou mága. Zvláštní zřetel zasluhuje rozkladný akt, s nímž může mág, maje ho stále po ruce, kdykoliv přinutit své elementáry k absolutní poslušnosti, když jim pohrozí, že je zničí.

V každém případě si mág musí být vědom toho, že má nad svými elementáry absolutní moc a že je dokonale ovládá. Tento předpoklad je nutný, nemá-li se mág stát hříčkou svých vlastnoručně stvořených elementárů. Časem získá mág zkušenost, že čím věrněji, lépe a spolehlivěji mu elementár slouží, tím důvěrnějším se stává, takže mág jen nerad vykoná rozkladný proces. Tento pocit nesmí mága ovšem nikdy uchvátit, má-li zůstat neodvislým od svých bytostí. Proto je správné určit elementáru jen krátkou životnost a stvořit si v případě potřeby pro tytéž účely raději elementáry nové. Tím ovšem není řečeno, že si mág má každý týden utvořit pro jeden a týž účel nového elementára, ale nebylo by výhodné, aby udržoval třeba několik roků pro jedinou záležitost stále téhož elementára.

Elementáry, které si mág hodlá pořídit pro vlastní potřebu, utvoří výhodně z projekce živlů vlastním tělem. Naproti tomu elementáry, které potřebuje pro jiné osoby, stvoří projekcí živlů přímo z univerza. Mágovi je známo, že mezi ním a každým elementárem je neviditelná páska, které je možno zneužít, jestliže by i pro jiné osoby utvořil elementáry tělesnou projekcí. Jakým způsobem je to možné, to si každý mág jistě vysvětlí sám.

V dalším se zmíním o místě, na kterém můžete elementáry uschovávat. V Orientu upoutávají mágové své elementáry, které jmenují Yidamy (či žida-my) do takzvaných kylichorů, kde je zároveň uschovávají. Kylichor je diagram postavený z kamene a yidamu přizpůsobený, k němuž cizí osoba nemá přístup. Školený mág zvláštní místo nepotřebuje a uschová svého elementára na vhodném místečku ve zdi, neboť ví, že elementár není vázán na čas a že také nevyžaduje zvláštní umístění. Ve zdí je elementáru stejně dobře jako ve volném prostoru. Ve zdi nebo větším předmětu uschováte elementára dokonce ještě mnohem bezpečněji. Jenom nepoutejte elementára na taková místa, kde se lidé stále zdržují. Kdyby totiž některá osoba zaujala místo, kde elementár právě je, přepadl by ji jakýsi neklid a ještě by se mohly vyskytnout další nepříjemné průvodní jevy.

Při kreačním aktu určete hned zpočátku, jakým způsobem hodláte elementára přivolat, zdali jménem, které vyslovíte buď šeptem nebo v myšlenkách a nebo pohybem ruky, gestem nebo rituálem. V tom ať vždy rozhodne mágova individualita.

Dříve než popíši praktickou část, tedy vlastní kreační akt, podotýkám, že mág není vázán pouze na jediný způsob tvoření, který v dalším uvádím. Je to jen malý úsek praktické magie, který poukazuje na to, jak má a může použít svých sil. Mág se však nesmí nikdy zaměřovat jednostranně, naopak, ovládá-li tyto praktiky dokonale, jsou mu k dispozici další možnosti. Tento magický úsek

sledujte prakticky jen z počátku, při čemž můžete pomoci sobě i jiným, což je vlastně účelem tohoto tématu.

Tvořící čili KREAČNÍ AKT

K utvoření elementára platí pro kreační akt čtyři základní metody.

První je projekce jediného živlu do připravené určité formy, ať již mentální, astrální či hmotné.

Druhá metoda podmiňuje projekci více živlů rovněž do připravené určité formy, která musí být buď mentální, astrální nebo hmotná.

Třetí je projekce jednoho živlu bez určité formy, kterou pomocí onoho živlu teprve utvoříte.

Čtvrtá je projekce více živlů, které si postupně určitou formu teprve samy vytvoří.

Praktickými příklady vysvětlím podrobně všechny čtyři metody:

Metoda první

Postavte před sebe určitý předmět, dle jehož tvaru chcete elementára mít zpodobněného. Dejme tomu, že si zvolíte tvar koule. Může to být buď velká dřevěná nebo skleněná koule, plná nebo uvnitř dutá. I větší gumový míč vykoná tutéž službu. Silou své představivosti stáhněte z univerza žádaný živel a imaginujte ho do zvolené formy tak, že tvar předmětu (gumového míče) bude živlem zcela vyplněn. Takto si počínejte s každým živlem, se kterým chcete pracovat, s výjimkou akáši. Musí to být takový živel, který odpovídá Vašemu přání a Vaší ideji. Tuto projekci opakujte několikrát, přičemž si musíte představovat, že se tvoří, kupí a stlačuje stále více živelné látky. Jste-li si tím jisti, že je živel dostatečně nakupen, aby uskutečnil Vaše přání, impregnujte svého, nyní již hotového elementára přáním, tedy účelem, který chcete, aby byl splněn. Elementárovi dejte jméno, bez něhož by nemohl obstát a určete zároveň jeho životnost, během které má splnit danou mu úlohu.

Pakliže jste pracovali se živlem ohně, utvořili jste si ohnivého elementára a máte ohnivou kouli. Elementár utvořený ze živlu vody se bude podobat skleněné kouli. Ze živlu vzduchu bude koule mít modravý třpyt a ze živlu země se bude rovnat hroudě země. Jestliže jste dbalí všech pravidel a pokynů, pak elementára z předmětu vytáhněte a odešlete ho na práci mu určenou. Před tím mu rozkažte, aby se po vykonané práci do své formy okamžitě vrátil. Tím je Vám dána možnost elementára kontrolovat, zdali práci správně vykonal a to tím, že se formy dotknete siderickým kyvadélkem.

Vrátil-li se elementár po vykonané práci do své původní formy (v našem případě do gumového míče nebo koule), dá se siderické kyvadélko do pohybu a bude kroužit, protože takový elementár magneticky a elektricky silně září. Tento pokus s kyvadélkem je velmi důležitý, neboť se můžete takto nejlépe přesvědčit, zdali byl Váš rozkaz splněn či nikoliv. Později, až dosáhnete potřebné zralosti, budete práci svého elementára sledovat jasnovidně. Zůstane-li kyvadélko bez pohybu, je to důkaz, že elementár dosud pracuje, tj. že svou práci ještě neskončil.

Při odesílání elementára na jemu vykázanou práci si musíte být vědomi toho, že elementár nezná času ani prostoru, že pro něj neplatí překážky a že v případě potřeby může v jediném okamžiku přelétnout celou zeměkouli.

Musíte být pevně přesvědčeni o tom, že Vaši vůli a váš rozkaz splní bezpodmínečně v době, kterou jste stanovili. O úspěchu nesmíte pochybovat.

Jakmile jste elementára odeslali, přetněte spojovací pásku mezi sebou a elementárem, jako byste ji přeřízli nožem a přestaňte na svůj elementár myslet. Uveďte se buď do negativního stavu (vyprázdněte mysl) nebo upoutejte svoji pozornost na něco zcela jiného. Na svého elementára musíte jedním slovem řečeno úplně zapomenout. Čím lépe to dokážete, tím nerušeněji a pronikavěji může odeslaný elementár působit.

Po uplynutí Vámi stanovené lhůty se přesvědčíte siderickým kyvadélkem, zdali se elementár již vrátil do své formy. V daném případě máte možnost elementára rozložit (zničit) a to způsobem předem stanoveným, který je, jak jsem již řekl, zcela individuální. Může to být buď spálením jeho jména nebo provedením stanoveného rituálu nebo tím, že budete jeho jméno polohlasem slabikovat pozpátku. Rozklad se může stát také normální imaginací, podobně jak jsem to doporučoval při projekcí živlů. Chcete-li, můžete elementára pověřit také stejným úkolem ještě v jiné záležitosti.

Kdyby se snad elementár ve stanovené lhůtě nevrátil na své místo do úschovny a Vy jste se přesvědčili, že úkol nesplnil k Vaší spokojenosti, přivolejte ho nazpět, utvořte zesílenou imaginací vydatnější nakupení živlů a odešlete ho znovu na práci. Toto nabíjení můžete opakovat tolikrát, až docílíte žádaného účinku. To bude zapotřebí pouze tehdy, když jste elementára pověřili úkoly, pro které jeho síla a napětí nedostačují. Nesmíte zapomenout, že účinnost elementára závisí na Vaší duchovní zralosti, je proto závislá na Vaší schopnosti, jak dokážete živel zhustit, že dále závisí na Vaší víře, která musí být schopna i hory přenésti.

Tato metoda tvoření elementárů je nejjednodušší a mág ji používá jen při jednoduchých účincích, přesně ohraničených ideách a vlivech, které nevyžadují zvláštní inteligence. Např. udělit druhé osobě jakýkoliv rozkaz, poskytnout v jednoduchých záležitostech ochranu apod. Jak jsem již řekl, je pomocí elementárů možno dosáhnout mentálních, astrálních a hmotných účinků.

Uvedeným způsobem se dá elementární bytost utvořit i bez hmotné formy. V takovém případě projektujte budoucí živel do myšlenkové formy a postupujte stejně jako při tvoření do hmoty. Tato elementární kreace je sice poněkud svízelnější, ale má za to tu výhodu, že můžete formu umístit i tam, kde by hmotné těleso nemělo místo, např. v koutě, ve zdi a na takových místech, kde je styk s lidmi vyloučen.

Tento způsob praktiky skýtá mágovi řadu možností upotřebení a budiž přenecháno jeho intuici, k jakému účelu chce utvořených elementárů použít. Elementárem může např. chránit svůj dům nebo byt, může jeho pomocí utvořit kolem sebe příznivější ovzduší apod.

Právě tak, jako může každá věda sloužit dobru i zlu, tak je bohužel možno zneužít i této praktiky pro sobecké a zlomyslné účely. Např. si může obchodník utvořit elementára jen proto, aby mu získal velký okruh zákaznictva. Všechny strašidelné domy, které jsou přičiněním zlomyslných mágů jako takové známy, děkují za svou pověst vědomému tvoření elementárních bytostí pro nekalé účely. Šlechetně smýšlející mág se nikdy nepropůjčí k takovýmto praktikám.

Metoda druhá

Pro tuto metodu můžete použít každého předmětu, např. malé sošky, panenky a pod. a zvolit ho za vhodnou formu pro svou elementární bytost. V dalším se dovíte dosud přísně utajovanou praktiku, která je přímo ideální.

Opatřete si žlutou hlínu a pravý včelí vosk. S tímto materiálem si budete počínat takto:

Vezmete dvě třetiny hlíny a jednu třetinu vosku. Tyto díly se rozumí obsahově a nikoli podle váhy, takže na jeden litr hmoty připadnou dvě třetiny litru hlíny a jedna třetina litru vosku, aby hmota měla správný poměr.

Hlínu rozděláte trochou vroucí vody na hustou kaši a přidáte k ní buď úplně rozpuštěný nebo alespoň hodně nahřátý měkký včelí vosk. Obojí musíte tak dlouho mísit, až se hlína s voskem dobře stmelí. K rozdělání hlíny stačí jen malé množství vody, aby hmota nebyla měkká, neboť by se pak nedala vhodně zpracovat. Z nedostatku pravého včelího vosku postačí v nouzi i jiný podobný prostředek, jakým je např. lůj, stearin, vorvaní tuk apod., kterých se obvykle používá k výrobě svíček. Ovšem jen v případě opravdové nouze, protože pravý včelí vosk je nejvýhodnějším prostředkem pro naše účely.

Z dostatečně uhnětené hmoty utvořte figurku, tedy formu, kterou má elementár mít. Chcete-li elementáru dát lidskou podobu, musíte i hmotu náležitě zformovat a dát ji eventuálně tvar loutky.

Pokud je loutka teplá a měkká, provrtejte větším hřebíkem nebo nějakým ostrým předmětem od konce hlavy až k nohám, jako by podél páteře větší otvor tak, že uděláte uvnitř voskové loutky jakousi dutinu. Tuto dutinu naplňte až k samému otvoru fluidickým kondenzátorem, načež otvor zalepte, pokud je loutka ještě měkká, aby kondenzátor, je-li tekutý, nevytekl. I po vychladnutí a ztvrdnutí loutky by se tato dala kondenzátorem naplnit a její otvor pak zalepit tekutým voskem nebo svíčkou. O přípravě magických kondenzátorů hovořím ve zvláštní kapitole.

Hodlá-li mág stvořit elementární bytost jen pro vlastní potřebu, ucpe otvor loutky kouskem vaty, kterou opatřil několika kapkami své vlastní, tedy organické prima materie. Tato jest alfou a omegou a sestává z několika kapek vlastní krve a vlastního semene. V našem případě by sice úplně postačilo buď jedno nebo druhé, mohou-li však být spojena obě prvotřídní mumia, je účinek pochopitelně mnohem větší. Jde-li o ženu-magičku, postačí samozřejmě kapka vlastní krve. Takto impregnovaný kousek vaty vsunete nejprve do dutiny loutky, načež ho přelijete tekutým kondenzátorem a otvor zalepíte. Dle magických zákonů se taková loutka hodí nejlépe k utvoření elementární bytosti. Velikost loutky zde nehraje úlohu. Ovšem, čím je větší, tím snazší je mágova imaginární práce. Pro zručného mága postačí, je-li loutka asi 10 cm vysoká.

Tvoří-li mág elementára pro druhou osobu a zhotovuje-li k tomuto účelu loutku, nesmí za žádných okolností přimísit k tekutému kondenzátoru vlastní príma materii, nechce-li sám sobě uškodit. Ona osoba by pak na základě mentálního, astrálního a hmotného spojení měla možnost mága přímo nebo nepřímo ovlivňovat a to nejen v dobrém, ale i ve zlém. Např. ponořil-li by kdo mumiálně zhotovenou loutku do studené vody, vyvolal by tím u mága - stvořitele zimnici, a naopak loutka vystavena velkému horku by u mága způsobila rovněž velkou teplotu (horečku). Magicko-sympatickou páskou jsou dány ještě další možnosti, které však nehodlám uveřejnit, aby žáka nesváděly ke zlým činům.

Loutka zde popsaná se dá samozřejmě nabíjet jen jedním živlem a dá se jí tvořit pouze jediný elementár, jak ostatně v předcházející metodě uvádím. Následuje popis praxe druhé metody.

Uchopte svou voskovou loutku do levé ruky a pravou rukou učiňte nad ní několik tahů, jako byste ji chtěli oživit svou životní silou. Vlastním dechem na loutku několikrát dýchněte, jako byste ji chtěli z jejího neživého stavu přivodit k životu. Své stávající elementární bytosti dejte vhodné jméno, které několikrát do loutky vyřkněte. Křesťansky smýšlející mágové křtí dokonce loutku způsobem, jakým se provádí křest u novorozeňat, při kteréžto ceremonii dají pak loutce zvolené jméno. To je věcí názoru mága, není však bezpodmínečně zapotřebí. V každém případě si mág musí být vědom toho, že v loutce má dokonalé tělo pro svůj elementár.

Když jste své loutce dali jméno, naplňte živelným vdechováním celé své tělo živlem země, projektujte tento živel buď jednou rukou nebo solar-plexem navenek a naplňte živlem loutku počínaje od nohou až k místu pohlaví. Živel země musíte při plnění loutky v těchto místech dynamicky nakupit. Všechny specifické vlastnosti země, jako je tíha atd. musíte do loutky vkoncentrovat a mít při tom pevnou vůli a naprosté přesvědčení, že živel země se svými vlastnostmi v loutce také trvale zůstane a že v ní bude působit podle přání.

Právě tak si počínejte se živlem vody, který projektujte do břišní oblasti loutky. Dále přijde na řadu živel vzduchu do prsou a živel ohně do hlavy.

Jestliže jste imaginárně promítli do loutky všechny čtyři živly, můžete si být jisti, že jste utvořili astrální tělo svého elementára, které sice tvar loutky přijalo, může však z ní na Vaše přání kdykoliv vystoupit a vzít na sebe Vámi žádanou velikost. Neviditelnou páskou zůstane astrální tělo Vašeho elementáru s hmotným obalem, kterým je v našem případě loutka, trvale spojeno a život i jsoucnost elementáru závisí na fyzické loutce a musí po vykonané práci přijmout opět její velikost, musí do ní vstoupit, lépe řečeno, musí se s loutkou okamžitě spojit.

Když jste došli až k tomuto stadiu, můžete experiment několikrát opakovat a hlubokou meditací o dosavadním postupu účinnost zesílit. Jestliže jste dle popsaného způsobu stvořili astrální tělo svého elementára, přikročte k utvoření těla mentálního, při čemž si budete počínat takto.

Sílou své představivosti utvořte v loutce mentální tělo a představujte si, že je toto zhotoveno z nejjemnější étericke látky a že celou loutku vyplňuje. Do hlavy loutky koncentrujte veškeré schopnosti duše a ducha, které dle Vašeho přání má elementár mít a prohlubte tyto schopnosti náležitými meditacemi. Nemáte-li na mysli žádná obzvláštní přání, můžete v loutce soustředit čtyři specifické vlastnosti ducha, tj.: vůle, intelekt, cit (pocit) a vědomí a tyto vlastnosti rovněž postupně prohloubit meditacemi. Jste-li si tím jisti, že je Vaše loutka dostatečně nabita a schopna Vaše přání nebo očekávaný účinek provést, přikročte k oživení svého elementáru.

Do své pravé ruky soustřeďte (nahromaďte) z univerza tolik světla, že bude jako slunce žhavě bíle zářit. Do své levé ruky vezměte loutku, nad kterou několik centimetrů podržíte svou zářící pravou ruku. Do pupečního místa loutky vdechujte svůj teplý dech a proneste do ní hlasitě jméno svého elementára. Zároveň si představujte, že při každém dechu mizí světlo z Vaší pravé ruky, protože vniká do loutky. Hned při prvním vdechnutí si představujte, že v loutce počíná tlouci srdce a cirkulovat krev. Vaše představivost musí být tak intenzivní, že život v loutce pociťujete zřetelně, ba přímo fyzicky. Po sedmém vdechu světlo z Vaší pravé ruky úplně zmizelo a vniklo do loutky. V astrální formě Vaší loutky jde již tep. Při osmém vdechu si myslete, že astrální tělo Vaší loutky tep přijímá a že začíná pravidelně dýchat. Při devátém dechu jmenujte svého elementára a zvolejte současně hlasitě a přímo extaticky: *ŽIJ! ŽIJ! ŽIJ!* Poslední „*ŽIJ*“ musíte pronésti s jistým entuziasmem a s přesvědčením doprovázeným neochvějně vírou, že jste žádaného elementára stvořili. Buďte ujištěni, že jste dle analogie přírodních zákonů postavili do světa skutečně dokonalou bytost.

Nyní můžete buď pokračovat nebo loutku zahalit kusem pravého hedvábí pro další upotřebení. Hedvábí je totiž, jak známo, nejlepší magickou izolační látkou. Loutku uschovejte na vhodném místě, k němuž kromě Vás nemá nikdo jiný přístup. Žádná druhá a cizí osoba se Vaší loutky nesmí dotknout. Každá další práce už je pak jen věcí imaginace.

V případě, že hodláte pokračovat, postavte loutku opět před sebe a imaginárně si představujte, že astrální a mentální tělo z loutky vystupuje. Ve svém elementáru musíte vidět malého dokonalého človíčka podobně, jako byste pozorovali drobnohledem normální lidskou bytost. Chcete-li ve svém elementáru vidět ženskou nebo mužskou bytost, to záleží jednak na Vaší vůli a jednak na účelu, kterému bude elementár sloužit. Stejně je tomu se svršky (oblečením) loutky, při jejichž zhotovení může Vaše fantazie pracovat libovolně. Zcela dle povahy úlohy můžete případně elementára imaginárně spojit vhodným rituálem a nechat ho narůst podle potřeby.

Musíte hned z počátku svému elementáru vštípit, že musí podle Vašeho přání vzít na sebe vždy patřičnou velikost. Tím je Vám dána možnost, že se Váš elementár může stát jak malým trpaslíkem, tak i velikým obrem. Pokud jde o vzhled elementára tj. má-li být více nebo méně úhledný, je na Vaší vůli jednat v tomto ohledu dle vlastního přání a potřeby.

Protože astrální a mentální tělo nezná čas ani prostor a též hmota mu není překážkou, musíte svému elementáru vštípit tyto vlastnosti hned na počátku jeho tvoření. Každý mág udělá dobře, když při práci s elementárem upoutá důležité pracovní pochody na vhodný rituál, protože se pak další práce odehrává zcela mechanicky, aniž musí mág namáhat jak vůli tak imaginaci. Rituál, který je vázán na určitý postup, vyvolá pak samočinně potřebnou sílu a účinnost.

Po delší práci s elementárem se může elementár buď na přání mága nebo i zcela automaticky tak silně zhustit, že se stane viditelným i každému fyzickému a magicky neškolenému oku. Je ovšem lépe, necháte-li elementáry působit neviditelně. I tuto okolnost neopomeňte s elementárem imaginárně stanovit.

Elementár stvořený tímto způsobem, vykoná uloženou práci nejdříve jen mentálně, později astrálně a po delším upotřebení konečně i hmotně, což se řídí vždy účelem, pro jaký byl mágem utvořen. Úkol musíte elementáru včlenit hned při jeho stvoření. Vštěpovat mu případně (nové) vlastnosti dodatečně by už činilo potíže. Proto je vždy dobře, když si mág ještě před zhotovením elementára vypracuje přesný plán, v němž pečlivě každou podrobnost zaznamená.

Nikdy nedopusťte, aby Vám elementár přerostl přes hlavu, zejména ne tehdy, když již tak zmohutněl, že dokáže mentálně i astrálně vykonat velké Věci a vyvolávat i fyzické účinky. Po skončené práci upoutejte elementára určeným rituálem vždy do jeho formy (v našem případě do voskové loutky) a nenechte ho nikdy prosadit vlastní vůli. Buďte si vždy vědomi své autority a magické moci nad ním a pomněte, že ve fyzické voskové loutce držíte tělo svého elementára, tedy jeho život i jeho smrt.

Kdybyste voskovou loutku zničili (rozbili), případně nechali fluidický kondenzátor vytéci, přivodili byste tím smrt, tedy rozklad i elementára.

Jelikož má býti loutka balena vždy jen do pravého hedvábí, buďte ujištěni, že astrální tělo nemůže figuru opustit a ani do ní vniknout, protože hedvábí tomu brání. Je důležité toto vědět a zapamatovat si! Hodláte-li elementára od jeho fyzické schránky odpoutat a někam odeslat, musíte loutku nejdříve zbavit obalu.

Kdybyste nedopatřením loutku zabalili do hedvábí v době, kdy je její astrální tělo ještě venku, mohli byste elementára právě tak usmrtit (případně okamžitě rozložit), jako kdybyste se dotkli mága, jenž svým astrálním tělem dlí mimo své fyzické tělo, čímž byste ho okamžitě usmrtili, protože se dotekem přetrhne spojovací páska mezi astrálním a fyzickým tělem. Jak z uvedeného vidno, musíte s utvořeným elementárem zacházet právě tak, jako s člověkem.

Při rozložení elementára si nesmíte počínat ukvapeně, neboť uvolněná síla pochází ze samotného mága a náhlý nečekaný odraz by mohl uškodit i jemu, zejména tehdy, dokáže-li elementár vyvolat tak silné fyzické účinky, kterých není schopen ani sám mág. V takovém případě musíte elementára rozložit pozvolna. Dbejte proto raději včas na to, aby elementár tak dalece nezmohutněl, že by přerostl Vaše fyzické, astrální a mentální síly.

Pro rozkladný proces elementára doporučují dvě metody. Jak jsem již uvedl, nesmíte zničení provést náhle, např. že byste loutku bez předchozího odmagnetování naráz spálili a pod. Mějte na zřeteli, že jste do elementára, způsobem zde popsaným, vložili (projektovali) kus svého vlastního Já a náhlým zničením byste vyvolali silný magický odraz. Není-li mág pak dost odolný nebo vůči podobným odrazům dostatečně magicky chráněn, mohl by si velmi citelně uškodit na vlastním zdraví a přivodit si např. chorobu srdce, nervové zhroucení, různá ochrnutí, pomatení mysli a pod. Buďte proto v magii vždy velmi opatrní a řiďte se přesně danými pokyny a pravidly. Nemusíte se potom nikdy obávat, že uškodíte svému zdraví. Jen nerozumný a zákonů neznalý člověk uškodí sobě i jiným. Rozumný a šlechetně smýšlející mág bude konat vždy jen dobro a dokáže v magii mnoho, protože se nikdy neprohřeší vůči zákonům přírody a ducha.

Rozkladný proces je u elementára týž jako úmrtí u člověka, nebyl-li hned při kreačním aktu určen jiný způsob. Vezmete při něm k ruce svou loutku a představíte si v ní obvyklý dýchací proces astrálního těla. Pociťujete tlukot srdce a oběh krve. Svou pravou ruku nabijete akášou, kterou si představíte v černě-fialové barvě. Zahrocení projektujete náhle, jakoby černý blesk neočekávaně sjel, akášu do srdce své loutky, čímž jste svého elementára usmrtili. Srdce se zastaví, dech ustane. Mentální tělo z loutky vytáhnete, jelikož se úderem akáši páska u loutky mezi jejím mentálním a astrálním tělem přetrhla. Pakliže jste si mentální tělo představovali imaginárně mimo loutku, rozpusťte je rovněž imaginárně do univerzálního světla, podobně, jako když uniká pára. Po tomto činu přikročte k rozkladu astrálního těla loutky a nechte jeden živel po druhém do univerzálního živlu imaginárně vyprchat.

Při tomto aktu započněte se živlem ohně z hlavy loutky, po něm přijde na řadu živel vzduchu z oblasti prsou, dále živel vody z břicha a konečně živel země z nohou. Nějakým způsobem otevřete potom dutinu v loutce, třeba tak, že loutce ulomíte hlavu. Obsah, tj. fluidický kondenzátor, zachyťte na kus sacího papíru, který spálíte. Samotnou loutku byste sice mohli znovu zpracovat a upotřebit pro nového elementára, ale uděláte lépe, když ji rovněž zničíte spálením nebojí zakopete na nějakém osamělém místě. Tím jsem popsal normální proces rozkladu elementára.

Nyní seznámím žáka ještě s jinou metodou, kterou doporučuji užívat v případě, kde je elementár již natolik zhuštěn, že dokáže vykonat fyzické úkoly a účinky anebo kde je již tak silný,

že se staví na odpor mágovy moci a roste mu přes hlavu. Aby se uchránil před magickým odrazem, případně před lstí elementára, musí se přesně řídit následujícím návodem.

Přichystejte si vanovou lázeň s tak teplou vodou, jak jen Vaše tělo vydrží. Vstupte do vany a usedněte v ní. V levé ruce držte loutku obalenou hedvábím. Pravou ruku máte nabitou akášou. S loutky setřeste levou rukou, v níž jí držíte, hedvábný obal, který může spadnout do vody. V okamžiku, kdy držíte obnaženou loutku nad vanou, zaveďte zničující paprsek akáši do srdce loutky. V tomtéž okamžiku ponořte loutku do vody a myslete si při tom, že všechna síla, veškeré schopnosti, celý život přechází prostřednictvím vody do Vás, tedy do Vašeho těla, do Vaší duše a do Vašeho ducha. Tímto postupem zničíte rychle a spolehlivě stvořenou bytost, tj. svého elementára. Vaše tělo, duše a duch převezmou život v snesitelné míře, přebytečná síla zůstane ve vodě a Vy zůstanete uchráněni magického odrazu.

Vystupte zvody, osušte se, loutku však nechte ještě tak dlouho pod vodou, až úplně vychladne. Studenou vodu pak vypusťte nebo vylijte tak, aby s druhou osobou nepřišla do styku. Jste-li jasnovidní a shledáte-li, že aura loutky dosud září, vhoďte ji znovu do horké vody a koncentrujte se při tom natolik, aby voda přijala poslední zbytek života. Horká voda loutku rozpustí a fluidický kondenzátor, tedy tekutina se s teplou vodou smísí. Tento experiment můžete pro jistotu provést i tehdy, když záření aury nevidíte. Máte aspoň jistotu, že veškerý život elementára vyhasl. Zbytek loutky, včetně hedvábného obalu spalte nebo zakopejte do země. Tímto zákrokem přestal elementár pro Vás existovat.

Dříve, než ukončím popis této metody, dám mágovi, jenž pracuje s elementáry, ještě několik pokynů, které jsou pro jeho praxi velmi cenné a důležité.

Tak jako je člověku osudem přesně na minutu stanovena hodina zrodu a smrti, určete i svému elementáru hned při kreačním aktu jeho životnost, tedy přesnou hodinu smrti, kterou musíte na minutu bezpodmínečně dodržet i tehdy, kdybyste své elementáry měli termínované třeba na několik roků. Proto učiníte dobře, když si předem vše pečlivě vypracujete, abyste na nic nezapomněli. Jsou-li Vaši elementárové tak stvořeni a zhuštění, že s nimi můžete hovořit jako s lidmi, budou Vás přemlouvat, dokonce Vám i hrozit, abyste je nezničili. Za žádných okolností nesmíte na nějaké sliby nebo výhrůžky přistoupit. Dříve nebo později byste stejně nad nimi ztratili svou moc a nadvládu a elementárové by se Vám pak bohužel stali velmi osudnými. I tehdy, když Vám elementárové věrně sloužili a Vy jste si je oblíbili, musíte lhostejně, přímo chladnokrevně přistoupit k zničujícímu aktu, jakmile udeřila stanovená hodina smrti. Nelítostně musíte zahájit rozkladný proces, jako byste měli v úmyslu provést jakoukoliv jinou magickou operaci.

Jak důležité je stanovení úmrtní hodiny elementára, vysvítá i z toho, že v případě, kdybyste měli být sami odvoláni z tohoto světa, aniž by životnost Vašeho elementáru byla dovršena, ten se sám ve stanovenou hodinu rozpadne, i kdybyste z astrální úrovně měli možnost zahájit v akášické sféře rozkladný proces, ovšem za předpokladu, že se o něj budete ještě zajímat. Jak to lze provést, o tom se zmiňovat nebudu, protože to by velmi překročilo obsah tohoto díla. Na astrální úrovni Vám to však, jako uvědomělému mágovi, bude automaticky jasné.

Kdyby v takovém případě Váš elementár nebyl termínován, to znamená, že jeho úmrtní hodina nebyla předem přesně stanovena, žil by po odchodu mága z tohoto světa celá staletí a byl by stále života schopen. Mezitím by se z něho stalo strašidlo, mučící duch nebo upír a za všechny zlé činy, které by potom natropil, by byl odpovědný jeho stvořitel, tedy mág.

Nyní může třeba někdo prohodit otázku, kolik takových a podobných elementárů si mág může pořídit. Má na vůli rozhodnout sám, kolik si jich chce stvořit pro sebe a kolik jich potřebuje pro jiné. Někteří mágové mají celou řadu elementárů, kteří jim věrně slouží a plní svědomitě všechny dané úkoly, pro které byli stvořeni. Tak např. může mág mít elementáry, kteří ho předem upozorní na každé blížící se nebezpečí, jiní opět, kteří ho chrání, opět takoví, kteří pro něho zprostředkují různé zprávy atp. Nemělo by význam citovat zde veškeré možnosti, protože jsou vesměs úplně individuální a závisejí na přání, která si mág přeje mít jimi uskutečněna.

V elementární magii vězí také původ všech mluvících obrazů, sloupoví a soch v chrámech antických národů. I báje o oživeném Golemu, kterého měl stvořit moudrý Rabbi Löw v Praze, spočívá na stvoření elementárů. Jenomže v případě Golema došlo ke stvoření rituálně na podkladě kabaly. Tato okolnost je známa každému, kdo se v kabalistické mystice dobře vyzná. Syntéza je však táž, jak ji uvádím v této metodě.

Metoda třetí

Dříve než popíši praxi třetí metody, musím podotknout, že je známa pouze jedincům a i v Orientu jí málokterý zasvěcenec používá. Rozhodne-li se tady mág, provádět prakticky i tuto třetí metodu, musí samozřejmě dbát na vše, co jsem až dosud o tvoření elementárů uvedl a doporučil.

Musí si především založit pracovní plán a dobře uvážit účel elementára, tj. jeho úlohu, o které si učiní jasný obraz. Dále musí brát zřetel i na tvar, pro který se rozhodne, a dbát i na to, zdali chce stvořit mužskou či ženskou anebo podvojnou bytost. Musí zároveň určit vhodné jméno a pečlivě zaznamenat. Nesmí zapomenout na stanovení životnosti elementára a to přesně den a hodinu. Půjde-li o elementára pro mágovu vlastní potřebu, nechá projekci projít vlastním tělem, stvoří-li elementára pro druhou osobu, provede projekci přímo z univerza. Také si poznamená způsob, jakým bude elementára přivolávat, zdali rituálem, formulí, gestem apod. Dále, na co ho chce poutat, zdali na loutku nebo na nějaký předmět, talisman nebo pentakl. I místo úschovy musí pro svého elementára určit předem, aby nepřišel do styku s jinými osobami. Když toto vše dobře uvážil, promyslel a zaznamenal tak, aby o celém plánu přesně věděl, přikročí k vlastní praxi.

V této tj. třetí metodě vylíčím elementára, který je určen pro mágovu vlastní potřebu a byl stvořen projekcí ohnivého živlu.

Na kus papíru nakreslete kruh a do jeho středu dva protilehlé čtverce, takže obdržíte pravidelný osmiúhelník, který naznačuje, že jde o symbol čtyř živlů a jejich pozitivní a negativní účinnost. Samotný kruh znázorňuje všeobsahující akášický princip, z něhož všechny čtyři živly vzešly. Střed úhelníku opatřete libovolným znamením, jakožto symbol elementára. Papír, na kterém kresbu provedete, musí být tak velký, aby stvořený elementár mohl pohodlně stát uprostřed osmiúhelníku, tedy na jeho znaménku. Tutéž kresbu vyryjte do malého kulatého předmětu, nejlépe na měděnou, stříbrnou nebo zlatou destičku (i jiný kov se pro tento účel hodí), o velikosti jednoho centimetru v průměru. V případě nedostatku kovu musel by postačit i kousek dřeva.

Ryteckou práci proveďte nejlépe ostrým předmětem na kovové destičce, tím spíše, má-li elementár mít delší životnost. Lámové z Tibetu takto pracují a nazývají velkou kresbu velkým kylichorem a malou rytinu malým kylichorem, který popřípadě nosí tajně stále u sebe. Jenomže v Tibetu nekreslí, jak zde pravím, velký kylichor na papír, nýbrž zhotovují ho na osamělém, nikomu přístupném místě z nasbíraných kamenů. Stavba takového velkého kylichoru má potom průměr 3-4 m. Pro naše účely však postačí nakreslit velký kylichor na papír červeným inkoustem, tuší nebo jinou nesnadno smazatelnou tekutinou.

Jakmile jste skončili přípravné práce, můžete započít s tvořením elementára. Usedněte pohodlně do ásany, rozložte před sebe kresbou opatřený papír a položte malý kylichor přesně doprostřed velkého kylichoru. V okamžiku, kdy jste pustili malý kylichor z ruky, vyslovte jméno, které jste pro elementár zvolili. Malý kylichor Vám budiž jen počátečním opěrným bodem při projekci živlů. Plícemi a póry vdechujte živel ohně, který můžete buď hned ve svém těle svým přáním impregnovat nebo až dodatečně oživit svou představivostí, když jste ho projektovali z těla navenek. Kdo by chtěl dosáhnout rychlejších úspěchů, může využít obou možností.

Nyní projektujte jedním z výchozích bodů svého astrálního těla živel ohně navenek a soustřeďte ho tak, že obsah z celého těla stlačíte do malé ohnivé jiskřičky. Tuto ohnivou jiskřičku nebo tento stlačený ohnivý živel upoutejte svou vůlí nebo svou imaginací na povrch svého malého kylichoru. Tento experiment opakujte alespoň sedmkrát, koncentrujte a nahromaďte živel na povrch malého kylichoru, spojte jednu koncentrovanou jiskřičku s druhou, takže se bude zvětšovat

a po sedmém opakování experimentu bude mít již velikost malého plaménku, asi jako plamen svíčky.

Unavilo-li Vás cvičení, můžete plamének na základě odesílací nebo uschovávací metody umístit až tam, kde elementára budete přechovávat. Může to být případně ve zdi nebo na jiném, těžko přístupném místě. Malý kylichor z velkého kylichoru vyjměte, rovněž ho dobře uschovejte a nebo, je-li Vám to milejší, stále ho noste u sebe. Velký kylichor složte a uschovejte, čímž jste zakončili první úsek práce.

Při druhém pracovním úseku potřebujete velký kylichor pouze před sebe rozprostřít, položit do jeho středu malý kylichor a přivolat bytost, jménem jí daným, načež se na povrchu malého kylichoru objeví plamen. Opakujte projekci se živlem ohně a zvětšujte plamen každým dalším nakupením ohnivého živlu.

Jestliže plamen dosáhl tímto způsobem žádoucí velikosti elementára, můžete imaginárně přeměnit plamen v potřebný tvar, čímž jste elementára dohotovili. Živlem ohně ho nabíjejte ještě delší dobu, abyste v něm dosáhli větší intenzity. Čím častěji budete cvičení opakovat, tím působivější bude Váš elementár.

Práce s elementárem, stvořeným tímto způsobem je táž, jak ji popisuji v obou předcházejících metodách, pouze nabíjení se děje vždy ve velkém kylichoru a při volání postačí použít rituálu nebo vzít k ruce malý kylichor a udělit elementáru potřebný rozkaz.

Této metody se užívá v Tibetu a tamější mágové nazývají své elementáry yidamy. Zrušení yidamů se provede rozkladným procesem pomocí imaginace, podle návodu metody první a druhé, jestliže jste si ovšem nesestavili individuálně jiný způsob rozkladu. Upotřebení takového elementáru je tak mnohostranné, že není možno zmínit se zde o všech možnostech.

Jsou např. yidamy, jež byli stvořeni k léčení nemocných, k přenášení předmětů, k doručování a zprostředkování zpráv žákům a přátelům. Dále tací, kteří ochrání mága na každém kroku a v každé době, kteří jiné osoby ovlivňují atd. atd. Vše se řídí přáním mága.

Nedoporučuji yidam přetěžovat několika úkoly zároveň. Nejlépe je utvořit u takového elementára pouze jedinou schopnost a jediný okruh účinnosti. I zde musíte přesně dodržovat životnost. Můžete si, přejete-li si to, pořídit několik takových yidamů.

Zasluhuje ještě zmínky, že stejným způsobem mohou být utvořeni yidami k projekcí živlů a dokonce jeden a týž yidam všemi čtyřmi živly. V posledně jmenovaném případě se však při projekci nezačíná se živlem ohně, nýbrž se zemí, potom s vodou, nato se vzduchem a naposled s ohněm. Tím jsem podrobně popsal postup třetí metody.

Metoda čtvrtá

I při této metodě můžete pracovat s velkým a malým kylichorem, jak je uvedeno v metodě třetí, pouze s tím rozdílem, že si hned zpočátku imaginárně představíte dokonalý tvar elementáru. Takto utvořený elementár je okamžitě hotov, avšak jeho sílu a působivost musíte častým opakováním projekce živlů prohloubit.

Tato metoda je sice obtížnější, ale zkušený mág, mající dobrou imaginaci, ji rovněž snadno ovládne. V Orientu si mágové tvoří elementáry, tedy yidami i tímto způsobem, při čemž jim obrazy démonů a bohů slouží jako pomůcky při jejich představivosti.

Všechny ostatní podmínky, jako určení životnosti, nabíjení, pojmenování, volání, ukrytí, působivost, účel, rozkladný proces jsou tytéž, jako u předcházejících tří metod.

MAGICKÉ OŽIVENÍ OBRAZŮ

K oněm čtyřem metodám, týkajícím se tvoření elementárů, náleží ještě metoda magického oživení obrazů. Často se praví, že obrazy, zejména na místech kultů, obrazy světců, sochy atd. magicky září a vyvolávají u svých ctitelů a zbožňovatelů zázračné účinky na těle, duši a duchu.

Božský klid, mírnost a náboženské cítění, které obestře návštěvníky kostelů a poutních míst je zajisté každému dostatečně známo, takže se o něm nemusím zmiňovat šířeji. I veškerá zázračná uzdravení na poutních místech, která byla částečně dokázána i vědecky, v základě zůstala však nevysvětlena, je třeba připsat oživení obrazů a soch. Zvláštní ovzduší, které takové objekty obestírá, přispívá k jejich záření a bylo způsobeno pozorností nebo zbožňováním tisíců obdivovatelů a věřících. Toto oživení obrazů a soch svatých se děje zcela bezděčně.

Magie však zná také způsob vědomého oživování obrazů apod., pro který v dalším uvádím velmi dobrý a praktický návod.

Vědomé magické oživení obrazů náleží, jak jsem již podotkl, k metodám o tvoření elementárů, při čemž zůstává stejné, jedná-li se o obraz obyčejný či svatý. Syntéza zůstane táž, pouze záření a účel mohou být odlišné.

Předně Vám musí být známo, že nesmíte oživovat obrazy, jejichž originál dosud žije. Zmíněné osobě byste totiž v důsledku toho, že Vás s jejím tělem, duší a duchem spojuje páska sympatie, mohli škodit. Utvořili byste totiž věrný obraz, který by byl neviditelnou tajemnou páskou sympatie s originálem spojen. I takové obrazy nemají být oživovány, které mohou vyvolat nečisté motivy, jako např. ženské akty a pod. V takových případech by se mág vydával v nebezpečí, že by vyvolal elementára, který by ho přepadával jako upír, inkubus nebo sukkubus. Také si tímto způsobem nepořizujte elementáry, kterými byste snad chtěli ukájet své vášně. Na tato opatření musí bezpodmínečně dbát každý, kdo se chce zabývat oživováním obrazů. Vizte nyní nezbytnou praxi.

Připadla-li Vaše volba na olejomalbu, kterou hodláte oživit, nepotřebujete sice k tomu fluidický kondenzátor, ačkoliv ten do jisté míry přispívá k zesílení a rychlejšímu tvoření elementáru. Vystřihněte kousek sacího nebo lepenkového papíru o velikosti zarámovaného obrazu, napusťte ho fluidickým kondenzátorem a nechte ho dobře zaschnout. Když je tato malá pomůcka připravena, otevřete zadní část obrazu a položte papír se zaschlým kondenzátorem přímo na zadní stranu malby. Nezáleží na tom, zdaje to plátno, hedvábí, papír nebo jiný materiál. Dejte přes to kus obyčejného papíru, připevněte hřebíky nebo lepicí páskou. Kartónovým papírem můžete zadní část rámu ještě pojistit, čímž zabráníte vnikání prachu. Tím jste připravili obraz k oživení. Umístěte ho buď na stěně nebo ho nechte stát před sebou na stole.

Nyní utvořte vlastní imaginací mentální tělo, které musí tvarem a velikostí přesně odpovídat zvolenému obrazu. Máte-li před sebou obraz, na němž je zobrazena pouze část nohy, musíte chybějící myšlenkově doplnit. Je-li naproti tomu Váš obraz menší, než vyžaduje normální velikost např. je-li to malá fotografie, musíte i na tuto okolnost brát při práci náležitý zřetel. Ostatní postup je týž, jak uvedeno v metodě druhé, týkající se tvoření elementárů pomocí voskové loutky.

Když jste do obrazu vložili imaginární představou mentální tělo, zaveďte tam rovněž svou imaginací příslušné vlastnosti ducha, kterými jsou: vůle, intelekt, cit a vědomí. Následuje imaginace obalu mentálního těla, což dokážete rovněž svou představivostí. Do tohoto obalu koncentrujte schopnosti, okruh působnosti, zkrátka vše to, co se Vám zdá být žádoucí.

Jde-li o elementára, kterého potřebujete pro jiné osoby, nesmí projekce živlů projít Vaším tělem, nýbrž potřebný živel musíte čerpat přímo z univerza. Jde-li však o obraz, který si chcete oživit pro vlastní potřebu, uděláte dobře, provedete-li projekci živlů vlastní tělem. Do svého obrazu můžete včlenit buď jediný živel nebo i všechny čtyři živly včetně akášického principu. Hodláte-li pracovat se všemi živly, musíte si při jejich projekci počínat právě tak, jako byste tvořili dokonalého člověka.

Jakmile jste provedli projekci živlů do svého astrálního těla a včlenili do obrazu určitou hustotu, přivolejte ho k životu. Způsob přivolání k životu je tentýž, jak uvedeno v druhé metodě s voskovou figurkou. I způsob zrušení může být stejný za předpokladu, že jste si nepřipravili jinou metodu, která by Vám individuálně lépe vyhovovala. Mág učiní dobře, když po několikerém opakování experimentu neponechá elementár v obraze, nýbrž ho uschová třeba za obrazem ve zdi.

Jestliže mág svůj obraz oživil, může ho nechat vystoupit a použít uvedeným způsobem pro svoji potřebu. Ponechá-li však elementára v obraze, může se stát, že se elementár zhustí natolik, že

se stane viditelným i nezasvěceným osobám. Radím každému, aby se s těmito věcmi nevychloubal a praktiky, které provádí, přísně tajil, nechce-li si přivodit pověst černého mága nebo kouzelníka.

Stejným způsobem se dají oživit sochy, busty a pod., jenomže by kondenzátor musel být vpraven přímo do busty a není-li to možné, tedy by busta musela být zevně natřena fluidickým kondenzátorem a kondenzátor by na ní musel důkladně zaschnout.

Několika příklady jsem zpracoval důležitou kapitolu praktické magie, na jejímž základě si může každý mág vypracovat ještě další metody. Uznal jsem za vhodné uvést pouze tyto čtyři metody, jejichž způsob upotřebení bude zajisté každému jasný. Předem budiž řečeno, že se žákovi, který svědomitou prací nemá všechny dosavadní stupně za sebou, nikdy nepodaří stvořit dokonalou elementární bytost. Tímto upozorněním uzavírám sedmý stupeň této učebnice.

Souhrn všech cvičení VII. stupně

I. Magický výcvik ducha

1) Rozbor ducha se zřetelem na vlastní praxi

II. Magický výcvik duše

1) Vývin astrálních smyslů pomocí živlů a fluidických kondenzátorů:
    a) jasnovidnost
    b) jasnosluch
    c) jasnocit

III. Magický výcvik těla

1) Tvoření elementárních bytostí na podkladě čtyř různých metod
2) Oživování obrazů magickou cestou

Konec sedmého stupně.

Stupeň VIII.

Magický výcvik ducha

V tomto stupni projednám kapitolu, která je pro další postup v magii velmi důležitá, neboť objasňuje tak zvané opouštění hmotného těla. Pod tím se rozumí přemísťování těla mentálního, později i astrálního z těla hmotného.

Každý mág, který v magii pracoval až dosud opravdu svědomitě, musí mít i tuto schopnost, která mu umožní, aby své fyzické tělo kdykoliv libovolně opustil a svým mentálním tělem překlenul největší vzdálenosti, navštívil všechny světadíly, octl se krátce řečeno v mžiku všude tam, kde si přeje být.

Tato na pohled složitá schopnost je pro mága, jenž se v ní dobře vycvičil, velmi jednoduchá. Jako holubice opouští snadno svůj holubník, právě tak bez obtíží a bez překážek se mág vymístí ze svého hmotného těla, aby byl v téže okamžiku tam, kde co chce vidět, slyšet a vnímat. Tuto schopnost si neosvojuje snad jen proto, aby ukojil svou zvědavost a viděl dopodrobna vše, co se na tom kterém místě děje, nýbrž touto schopností přispívá především k blahu svých bližních.

Hmota mu není překážkou, pro jeho ducha není času ani prostoru a on může, přeje-li si to, v jediném okamžiku přelétnout celou zeměkouli. Odpoutáním mentálního těla od hmotného se může volně pohybovat nejen na naší planetě, ale podle své zralosti může se svým mentálním tělem vyhledat i jiné sféry. Tímto způsobem pozná celé univerzum a v jeho jednotlivých sférách může do určité míry být i prospěšný. Poznat celé univerzum, tedy makrokosmos, má a musí být horoucím přáním každého mága a je ostatně i pravým účelem mentálního tj. duchovního putování.

O této schopnosti a o všem, co s ní souvisí, dalo by se teoreticky mnoho říci. Ježto jde ale v tomto díle o praktickou učebnici, nebudeme se líčením zkušeností a zážitků zbytečně zdržovat, neboť ty musí získávat konečně každý mág sám, aby se jednak přesvědčil a jednak, aby byl pro eventuální poslání dostatečně připraven. Věnujme tedy raději pozornost hned praktické části, týkající se vývinu mentálního putování, které je jakýmsi druhem přemístění vědomí, výstižněji řečeno přemístění ducha.

Doporučuji, aby mág absolvoval nejdříve několik průpravných cvičení, které ho na vlastní praxi mentálního putování náležitě připraví. Jedním z důležitých předběžných cvičení je např. toto:

Usedněte v ásaně před zrcadlo, v němž se vidíte v normální velikosti.

U velkého zrcadla udržujte mezi tělem a zrcadlem menší vzdálenost, kdežto u malého zrcadla musí být vzdálenost větší, aby v něm žák viděl svou věrnou podobu.

Několik minut se v zrcadle pozorujte, načež zavřete oči a v duchu si věrně představujte svůj obraz. Dokážete-li vštípit své představivosti přesně všechny tahy obličeje a celé své podoby, jděte dále. Není-li tomu tak, opakujte toto cvičení tak dlouho, až se Vám podaří představit si v duchu všechny podrobnosti Vaší zrcadlové podoby. Přitom si bedlivě všímejte zejména podoby hlavy a výrazu obličeje.

Jestliže se Vám trpělivým cvikem podařilo představovat si v originále svůj věrný obraz, přemístěte své vědomí do této zrcadlové polohy tak intenzivně, že se tam budete přímo pociťovat. Účelem tohoto přemístění vědomí je, naučit se pozorovat své tělo ze zrcadlové podoby. Setkává-li se Vaše snaha s úspěchem, pozorujte ze zrcadlové podoby postupně i všechny předměty, které jsou v zrcadle viditelné. Protože Vám to zpočátku půjde jistě velmi těžko, vezměte na pomoc sílu své představivosti a svědomitě si imaginujte předměty, jež se ve Vaší blízkosti nachází.

Po nějaké době pilného cvičení nebude Vám již činit obtíže postřehnout po přemístění vědomí do Vaší zrcadlové podoby ihned vše přesně tak, jak byste to pozorovali fyzickým zrakem. Jakmile jste si osvojili i tuto schopnost, jste pro mentální putování dostatečně připraveni.

Nedoporučuji žákovi, aby přikročil k tomuto experimentu bez absolvování uvedených průpravných prací, ježto odpoutáváním vědomí od fyzického těla by se mohly u slabších osob

vyskytnout různé poruchy vědomí. Tato výstraha je proto rozhodně namístě a jen žáci, kteří mohou s klidným svědomím říci, že ovládají všechna cvičení dosavadních stupňů, mohou se bez obav odvážit jak tohoto cvičení, tak i všech dalších prací.

K cvičení mentálního putování již nepotřebujete hmotné zrcadlo a budete pracovat nyní takto: Zaujměte svou normální pozici v ásaně a soustřeďte se na svého ducha. Myslete při tom, že je to Váš duch, který vše vidí, slyší a postřehuje a že se může neodvisle od času a prostoru pohybovat tak volně, jako by [ne][*] byl spojen s fyzickým tělem. Takto si musíte počínat před každým mentálním putováním. Čím více jde Vaše meditace do hloubky, čím větší je Váš pocit a Vaše jistota, že Váš duch nemá překážek a že může dle Vaší vůle z Vašeho těla volně vystupovat, tím rychlejšího úspěchu dosáhnete v mentálním putování.

Máte-li po tomto meditování, které vyžaduje denně jen několik minut času, vnitřní pocit volnosti a odpoutanosti, představujte si, že vystupujete ze svého těla, jako ze skořápky a že vedle něho stojíte. Svým duchem se musíte umět tak dalece přenést do svého vědomí, že máte pocit, že vedle svého těla stojíte i tělesně, podobně, jako když vyklouznete ze županu nebo jiné součásti oděvu. Právě tak se, za pomocí imaginace, odehrává celý postup. Představivost vlastního ducha ve tvaru a velikosti svého těla jste dostatečně nacvičovali před svou podobou v zrcadle.

Nyní se snažte pohlížet na své tělo, jako by toto nepatříc k Vám, sedělo ve své pozici. Tento vědomý stav nepřipoutanosti jakož i ono prodlévání samých vedle sebe vícekrát opakujte, přičemž považujte za první úlohu důkladné pozorování těla. Očima se snažte postřehnout na svém těle každou maličkost jako např. výraz obličeje se zavřenýma očima, klidný a pravidelný dech, oděv, místo, na němž Vaše tělo spočívá atd. Na začátku záleží samozřejmě vše, jak již bylo podotknuto, na síle Vaší představivosti, ale později si to již nebudete muset namlouvat.

Máte-li po opakovaném cvičení absolutní jistotu, že stojíte vědomě vedle svého těla a že ho pozorujete, obraťte svůj zřetel na své bezprostřední okolí, při čemž Vám bude imaginace rovněž dobrým pomocníkem. Po skončení cvičení se vždy do těla vraťte tak, jako kdybyste vklouzli do šatů, probuďte se a přesvědčete se, zdali vše to, co jste si imaginárně představovali, skutečnosti také odpovídá. V imaginaci musíte být tak vycvičeni, že Váš představovaný duch vnímá všechny předměty místnosti právě tak dobře a pravdivě, jako byste je pozorovali fyzickým okem.

Můžete-li po vytrvalém a častokrát opakovaném cvičení mluvit o úspěchu, jděte opět o krůček dále. Znovu se uveďte vedle svého těla, nezůstaňte však stát na jednom místě, nýbrž pokuste se po způsobu malých dětí udělat několik krůčků sem a tam a sice tak, jako byste byli na svém těle závislí. Vlastní lehkost a pocit bezčasovosti a bezprostorovosti rády svádí k tomu, pohybovat se hned velkými kroky, na které Vaše tělo normálně není zvyklé. Z počátku je lépe se tomu vyhnout, abyste dokázali dokonalé odpoutání mentálního těla. Důležité při tom je mít stále pocit připoutanosti k zemi.

Teprve později po nesčíselných pokusech a cvičeních můžete využít zákonů mentální sféry. Daří-li se Vám pozvolné chození po cvičební místnosti, otevřete dveře, jako byste byli ve svém fyzickém těle a pokuste se, krok za krokem, z místnosti odcházet. Nejdříve jenom do předsíně nebo do vedlejší místnosti, kde si rovněž imaginárně představíte předměty, které po skončení cvičení, tedy navrácení se do hmotného těla, porovnáte se skutečností.

Máte-li jistotu, že se můžete ve svém mentálním těle pohybovat právě tak, jako ve hmotě, jste schopni jít dále. Cvičení dělá Mistra a tajemství mentálního putování spočívá jen ve vytrvalém cvičení! Nemohu dosti zdůraznit, jak důležitá jsou všechna tato cvičení, neboť jsou předběžným stupněm k přemísťování astrálního těla, což je známo pod tak zvanou extází, kde se nejen duch, ale i duše spolu s duchem od těla oddělí. O tom podávám žáku podrobné vysvětlení ještě v kapitole, týkající se magického výcviku duše.

Dokážete-li se pohybovat ve vlastním bytě svým duchovním tělem právě tak dobře, jako fyzicky, můžete se již odvážit i kratších procházek mimo své obydlí. Vyhledejte např. byt svých

[*] v originále chybí.

sousedů nebo navštivte známé a přátele, kteří jsou za prvé ve Vaší bezprostřední blízkosti a za druhé, které dobře znáte.

Když jste po několika pokusech získali určité zkušenosti, sbírejte vedle rozpoznávání předmětů i jiné poznatky a dojmy. Těmito cviky vyškolíte své vědomí tak znamenitě, že svým mentálním tělem postřehnete smyslové dojmy sluchu, zraku a vjemu stejně tak, jako kdybyste byli přítomní fyzickým tělem. Podmínkou toho jsou nepřetržitá cvičení ve školení mentálního putování.

Pokračujte tím, že navštívíte své známé a přátele, abyste viděli, čím se právě zabývají. Toho či onoho přistihnete při nějaké každodenní práci, při čemž Vám z počátku může opět napomáhat Vaše představivost. Abyste poznali, zdali se smyšlený děj kryje se skutečností, potřebujete si představit, že osoba, kterou jste viděli v mentálním těle, koná něco jiného, popřípadě protichůdného.

Daří-li se Vám tato imaginace stejně dobře, odporuje ale skutečnosti, je to nejlepší důkaz, že není směrodatné ani jedno, ani druhé a že obojí je zatím jen smyšlenkou. V tom případě ještě nejste tak dalece vycvičeni a musíte cviky stále opakovat, až se Vám podaří rozpoznávat skutečnost od smyšleného. Nejdříve budete jen pociťovat, že představované je opravdu skutečností, což znamená, že smysly přešly z hmotného těla již do mentálního. Později odpadnou veškeré obavy, neboť v tom získáte jistotu a rozpoznáte přesně, zdali viděné, slyšené a pociťované je v mentálním těle skutečnost nebo smyšlenka.

Po dlouhodobém cvičení se tato schopnost stane každému mágovi běžnou a kamkoliv své mentální tělo přemístí, postřehne přesně to, co stávajícím poměrům také skutečně odpovídá.

Jsou-li Vaše pokroky takové, že můžete jako u normální chůze podnikat delší procházky aniž by Vás přepadávala únava, stáváte se teprve zralými zabývat se zákony bezčasovosti a bezprostorovosti, nikoliv dříve.

Uvedeným způsobem se tedy oddělte od svého hmotného těla a myslete si, že nejste vázáni ani časem ani prostorem. V mentálním těle meditujte, že se tak můžete v mžiku ocitnout všude tam, kde si přejete být. Tohoto pevného přesvědčení dosáhnete častým a hlubokým meditováním v mentálním těle. Přejete-li si někde být přítomni mentálním tělem, stačí pouze, abyste si představili, že tam již jste a v téže okamžiku tam také skutečně budete. Při větších vzdálenostech dosáhnete v této schopnosti uspokojivé plynulosti teprve po dlouhém a trpělivém cvičení a častým přemísťováním se do toho kterého místa.

Mezitím musíte ovšem vyhledávat také místa, která jsou Vám osobně známa. Teprve tehdy, když jste se dokonale přesvědčili, že dokážete svými smysly vše obsáhnout, ať se Vaše mentální tělo ocitne kdekoliv a to i v největší vzdálenosti a v každé denní době, můžete vyhledat místa, jež jsou Vám úplně neznámá. Tamější smyslové vjemy ve Vás nevzbudí nejmenší pochyby o tom, že to, co jste tam viděli, slyšeli a vnímali by neodpovídalo skutečnosti. Musíte vytrvale a pilně cvičit, než si zvyknete na cizí dojmy. Vyhledávejte proto svým mentálním tělem tropické krajiny, mořské břehy, velkoměsta, přemístěte se na dálný sever i jih, zkrátka všude tam, kam Vás to láká a co si Vaše srdce přeje vidět. Po dalších neúnavných cvičeních se Vám stane již běžným, abyste viděli, slyšeli a pocítili vše, kamkoliv se přemístíte.

Mentální putování neslouží jen k tomu, abyste všude tam, kde se na zemi octnete, vše postřehli, co se v přítomné době právě děje, nýbrž má také za účel tam působit. Tak např. můžete svým mentálním zrakem rozpoznávat nejen každou chorobu, ale máte zároveň možnost různé nemoci přímo na místě léčit a jinak příznivě uplatňovat svůj vliv. Veškeré úspěchy a práce, které jste se učili tvořením elementálů, můžete dokázat přemísťováním svého mentálního těla.

Když jste konečně na základě mentálního putování na celé zeměkouli jako doma a fyzický svět Vám nemůže poskytnout již nic nového, pokuste se o to, vyhledat svým mentálním tělem i jiné úrovně, abyste vešli do styku i s tamějšími bytostmi a získali tímto způsobem i znalosti, o nichž průměrný člověk nemůže mít nejmenší potuchy.

Odebrání se do jiné sféry je velmi jednoduché. Potřebujete se totiž na sféru, kterou hodláte svým mentálním tělem navštívit, pouze myšlenkově zaměřit, načež budete v téže okamžiku jakoby

uchopeni vírem a kolmo jakýmsi trychtýřem zdviženi do výše. Rovněž přechod z našeho hmotného světa na jinou sféru se děje tak rychle, jako byste v mžiku obletěli celou zeměkouli.

Protože v tomto směru musí mág získat své vlastní zkušenosti, bude lépe, když mu o tom nic bližšího nesdělím. Při cvičeních, týkajících se mentálního putování, bude mága zpočátku přepadávat nepřekonatelná ospalost, vůči které se musí veškerou silou bránit. Je to tím, že oddělováním mentálního těla se spojovací tj. životodárná páska mezi mentálním a astrálním tělem uvolňuje, což pochopitelně vyvolává přemístění vědomí a svádí k ospalosti. Ale nepřetržitým cvičením a také tehdy, když se vymísťování mentálního těla stalo již zvykem, ustane i onen neblahý pocit ospalosti.

Ovládání schopnosti mentálního putování, jak ji zde popisuji, je nezbytnou průpravou pro vymísťování těla astrálního, které vysvětluji a doprovázím v další kapitole a to v magickém výcviku duše.

Veliké „TEĎ“

Kdo se propracoval ve vývinu až sem, musí úzkostlivě bdít nad svým myšlením, zejména plastickým myšlením. Koncentrační schopnost, získaná dlouhými houževnatými cviky, vyvolává v akáše plastickým myšlením pronikavé obrazy, které jsou silně oživeny a usilují o realizaci.

Myslete proto vždy jen šlechetně a čistě a snažte se přeměnit své případně vášně v dobré vlastnosti. Mágova duše musí ostatně být již tak zušlechtěna, že mág již vůbec nedokáže myslit nepěkně a rovněž nedokáže někomu něco zlého přát. Opravdový mág musí být stále přívětivý, laskavý a ochotný, musí, kde je toho zapotřebí, přispět radou i skutkem a musí vždy jednat velkoryse a ohleduplně, zachovávaje při tom naprosté mlčení. Dále musí být prost ctižádostí, pýchy a vychloubačnosti. Všechny tyto a podobné vášně by se v akáše zřetelně zrcadlily a jelikož akášický princip v sobě zahrnuje analogii harmonie, činila by akáša mágovi v takovém případě největší potíže, které by mu byly brzdou při jeho dalším vývinu a které by ho mohly, což by bylo ještě horší, zcela znemožnit. Další vzestup by byl pak úplně vyloučen.

Stačí si pouze připomenout Bulwerův román „*Zanoni*“, ve kterém strážkyně prahu není nikdo jiný než akáša, která se vždy včas postará o to, aby nezralému a nešlechetnému nespadla nikdy velká mystéria do klína. I tehdy, kdyby je měl před sebou natištěna, nebudou nic platná, neboť akáša dokáže takového člověka vždy obestřít temnotou, nechá v něm vyvstat pochyby anebo ho osudově zle pronásleduje, jen aby mu mystéria utajila. I kdyby stovky knih zveřejňovaly všechna velká mystéria, nezralému zůstanou vždy nepřístupná.

Pravý mág není nábožensky zaujat, církevní a sektářské zabarvení je mu cizí. Ví, že každé náboženství má svůj vlastní systém, který má vést k Bohu a proto bude každé náboženství náležitě ctít. Ví rovněž dobře, že každá církev má své nedostatky, pro které ji však neodsuzuje, neboť každé dogma odpovídá zralosti jeho přívržen̊ců.

Vývinem mág zraje a stává se schopným prohlédnout svým duchovním zrakem každou myšlenku, každý skutek a čin, ať již náleží minulosti, přítomnosti či budoucnosti. Na základě této schopnosti ho budou často přepadávat i svody, aby odsuzoval své spolubližní. Tím by mág jednal protizákonně a vyvolal by určitou disharmonii. Takový mág není dosti zralý a sám na sobě brzy pozná, že akáša zastře jeho jasnovidné schopnosti a že maya (svět klamu) ho ošálí.

Mág musí vědět, že dobro i zlo mají svou jsoucnost a každé z nich plní svůj úkol. Pouze tehdy smí mág člověka napomenout a vytknout mu případně i jeho slabosti a nedostatky, když byl k tomu přímo vybídnut a ani tehdy nesmí mít v úmyslu činit tím někomu výtky.

Opravdový mág přijímá život tak, jak se mu jeví. Z dobra se raduje a ze zlého čerpá ponaučení, ale nikdy nevěsí hlavu. Vlastní slabosti jsou mu známy a on se snaží je všemožně zvládnout. Myšlenky lítosti nepěstuje, protože by to byly myšlenky negativní a proto činí dobře, když se jim vyhne. Tím, že své chyby uznává a již je neopakuje, je jim učiněno zadost.

Bylo by proto nehoráznou chybou vracet se stále do minulosti a litovat toho či onoho. Jen slaboch stále naříká a chce být politován. Pravý mág ví, že přivoláváním obrazů z minulosti je oživuje a tvoří jimi nové příčiny, kterými si sám klade nové překážky. Proto žije každý mág, pokud to jen jde, výhradně přítomností a jen v nejkrajnějším případě se dotkne minulosti. Do budoucnosti plánuje jen to nejnutnější. Zanechává veškerého snílkování a horování, a neztrácí tím zbytečně těžko získané síly a nedává zároveň podvědomí možnost a příležitost, aby mu kladlo v cestě nové překážky.

Mág pracuje na svém vzestupu vědomě, při tom však nezapomíná na své hmotné povinnosti, které plní svědomitě právě tak, jako převzaté úkoly svého duchovního rozvoje.

Sám k sobě ať je mág vždy přísný a neúprosný. Ať je vždy skromný a pokud jde o jeho postup, ať je naprosto mlčenlivý. Akášický princip neznaje času ani prostoru, působí stále jen v přítomnosti, neboť pojem času závisí pouze na našich smyslech.

Každému mágovi mohu jen vřele doporučit, aby se co možná nejvíce přizpůsobil akáše, ve které musí vidět ono veliké „TEĎ“, dle něhož musí myslit a jednat.

Koncentrační schopnost závisí se zřetelem k živlům na magické rovnováze a je zároveň nejlepším měřítkem, jaké živly musí mág zvládnout ve svém astrálním těle ještě dokonaleji. Může-li např. oheň mága astrálně ještě nějak uchopit, nebudou se mu dobře dařit plastická vizuální imaginační cvičení. U živlu vzduchu mu půjde těžko akustická koncentrace, u živlu vody bude pocitová koncentrace pokulhávat a u živlu země to bude vědomí, které se mu dá jen těžko zvládnout. U posledně jmenovaného živlu mu např. půjde hůře cvičení mentálního putování nebo uvádění se do tranzu, kde je zapotřebí přemístit vědomí. V podobném případě musí mág provádět intenzivněji taková cvičení, která příslušný živel ovlivňují.

V provádění koncentračních cvičení musí mág stále pokračovat a náležitě je prohlubovat. Známkou magické rovnováhy je, když se veškerá koncentrační cvičení (vizuální, akustická, pocitová a s přemístěním vědomí) daří stejně dobře.

Na tomto stupni vývinu musí mág být již schopen udržet v duchu představu jakéhokoliv živlu alespoň 15 minut bez nejmenšího přerušení. Žádný druh koncentrace se mágovi nesmí dařit lépe a rovněž tak nesmí mít raději ten neb onen způsob koncentrace. V daném případě by to nasvědčovalo tomu, že ještě nedosáhl absolutní rovnováhy živlů v těle, duši a duchu a musel by bedlivým a houževnatým cvičením usilovat o to, aby magické rovnováhy stůj co stůj dosáhl. Kdyby tak neučinil, byly by mu všechny nedostatky v další duchovní práci jen na závadu.

Následuje magický výcvik duše osmého stupně, ve kterém popisuji kabalistické OR a OB, vysvětlují elektrické a magnetické fluidum a uvádím i praktické návody pro jejich zvládnutí.

Magický výcvik duše

ELEKTRICKÉ a MAGNETICKÉ FLUIDUM

V teoretické částí tohoto díla pravím, že ze čtyř živlů, o kterých jsem již vícekrát velmi podrobně hovořil, vznikají dvě základní fluida a to: fluidum elektrické a magnetické. Elektrické fluidum pochází ze živlu ohně, magnetické fluidum ze živlu vody. Vzdušný princip je mezi oběma fluidy živlem vyrovnávacím. Živel země je obapolný a obsahuje tudíž obě fluida, takže je elektromagnetický - uvnitř elektrický a zevně (na tzv. periférii) magnetický. Tato dvě fluida působí zákonitostí, již popisovanou, ve všech sférách, dále v mentální a astrální úrovni i v hmotné sféře. Jsou příčinou našeho bytí.

Naším dalším úkolem bude poznat obě tato fluida a ovládat je. Jakmile se totiž mágovi podaří je zvládnout, může jimi ve všech sférách všeho dosáhnout bez ohledu na to, zda jde o mentální, astrální nebo hmotný svět. Účinnost fluida v té či oné sféře je závislá na mágově zralosti, jak silně a pronikavě dokáže příčinu vyvolat.

Při práci se jmenovanými fluidy musí dbát dvou základních metod, z nichž první je induktivní a druhá deduktivní. V tomto stupni se mág naučí obě metody prakticky užívat. Nejdříve si probereme elektrické fluidum.

Ovládání elektrického fluida (induktivně)

V úvahu přicházející cvičení můžete provádět vsedě nebo stoje, jak Vám to individuálně půjde lépe. Zaujměte tedy svou pozici, zavřete oči a myslete si, že je Vaše tělo duté a že se nacházíte uprostřed ohnivé koule, která obestírá celé univerzum. Ohnivý živel si představujte v barvě žhavě bílé a lesknoucí se, jako slunce. Cvičeními, týkajícími se projekce živlů, jste se již učili pociťovat horko. Při této imaginaci budete teplo pociťovat na povrchu svého těla zcela automaticky, aniž byste tomu museli věnovat zvláštní pozornost. Expanzi ohnivého živlu musíte prožívat na vlastním těle.

Imaginárně si představujte, že univerzální ohnivý živel vhání a expanzivně tlačí do Vašeho dutého těla světlo. Čím intenzivněji a ohnivěji si univerzální ohnivou kouli dokážete představovat, tím více světla vniká ze všech stran póry expanzivně do Vašeho těla, takže se celé Vaše tělo naplní přemírou světla. Tlakovou sílu světla musíte v těle pociťovat a připadat si jako balón naplněný světlem. Tlaková síla světla musí vnikat zvenčí dovnitř. Budete mít při tom nezvyklý pocit plnosti, jako byste měli každým okamžikem explodovat.

Při tomto cvičení dýchejte klidně a pravidelně. Dynamická náplň světla Vás bude totiž svádět k tomu, abyste zadržovali dech, což rozhodně nesmíte. Jakmile se Vám tato světelná dynamida tj. nakupení světla daří a máte dojem, že již každou chvilku může nastat exploze, budete mít zároveň pocit, jako by celé Vaše tělo, zejména konečky prstů, byly nabity elektřinou. Tento pocit si dobře zapamatujte, protože je to totiž ono elektrické fluidum mnou popisované.

Po zdařilém nakupení světla nechte imaginárně univerzální oheň pozvolna uhasínat, až posléze úplně vyhasne. Zároveň imaginujte, aby i nakupené světlo ochablo, síla napětí pozvolna slábla, až vše mimo Vás a ve Vás vybledne a docela vyhasne. Tím jste zakončili první cvičení, týkající se induktivní metody elektrického fluida.

Jestliže jste si po několika cvičeních osvojili dostatečnou zručnost a dokážete snadno a kdykoliv si to přejete, utvořit v sobě elektrické fluidum, impregnujte je nějakým přáním. Stačí, když si při tom budete představovat, že ve Vás nakupené světlo, lépe řečeno ve světle se nacházející elektrické fluidum, povzbuzuje a posiluje Vaše aktivní síly v duchu, duši a v těle. Tímto způsobem můžete zvenčí dovnitř, tedy v sobě, probudit všechny aktivní schopnosti, vlastnosti atd., které ohnivému a vzdušnému živlu náleží. Máte např. možnost stupňovat svou sílu vůle, víru a moc nad živly. Rozsah Vámi takto získané síly a moci nelze popsat pouhými slovy a bude proto lépe, když se o tom sami přesvědčíte vlastními zkušenostmi.

V předcházejících stupních poukazuji stále na to, jak je důležité zušlechťovat svou duši, být prost veškerých vášní a usilovat o dosažení magické rovnováhy. Kdyby toto a všechna další cvičení prováděl vášnivý člověk, který nedosáhl absolutní magické rovnováhy, aktivizací by jen ještě posílil své vášně a ty by pak těžko zvládnul. Nakonec by se mu staly osudnými. Jistě každý uzná, že veškerá varovná slova nebyla pronášena nadarmo a že nebyla jen morálním kázáním. Naproti tomu dokonale vyrovnaný člověk se nemá čeho obávat, může se naopak jen ještě více povznést a očekávat s plnou důvěrou, že dosáhne splnění svých vznešených ideálů.

Ovládání magnetického fluida (induktivně)

Postup je u tohoto fluida tentýž. Sedíte ve své ásaně a domníváte se, že jste dutí a schopní přijmout do sebe magnetické fluidum. Zavřete nyní oči a představujte si, že celé univerzum, v jehož středu se nacházíte, je naplněno vodou. Automaticky budete na povrchu svého těla pociťovat mokro a chlad, čehož ale nebudete tolik dbát, jako si spíše imaginárně představovat, že Vaše tělo

saje z univerzálního živlu vody veškerou magnetickou sílu, podobně, jako když je suchá houba vhozena do vody.

Toto imaginární cvičení musíte stále stupňovat, až v sobě utvoříte dynamiku, rovnající se naplněné pneumatice a až poznáte, že větší hromadění není již možné, ba ani zapotřebí. Samotné magnetické fluidum pocítíte jako sílu stahující a přitahující.

Jestliže jste s tímto cvičením dosáhli při hromadění magnetické síly vrcholu, nechte představu opět pozvolna rozplynout vniveč a rozpusťte ve Vás nahromaděnou magnetickou sílu do nekonečna. Dokážete-li po několikerém cvičení rozeznat rozdíly mezi elektrickým a magnetickým fluidem, můžete, podobně jako u elektrického fluida, posílit v sobě ony schopnosti, které náleží vodnímu a zemnímu živlu jako např. mediální schopnosti, (tj.jasnocit, psychometrie, čtení myšlenek, mediální psaní atd.).

Ovládání elektrického fluida (deduktivně)

Podle této metody pracujte jedině tehdy, ovládáte-li dokonale obě předcházející. Deduktivní metoda se podobá induktivní, pouze pořadí je obrácené. Dýcháním plícemi nebo póry, popřípadě obojím způsobem, eventuálně jen pouhou imaginací, nahromaďte do svého těla z univerza živel ohně tak, jak jste se to učili při vdechování živlů a jejich kupení. Při hromadění ohnivého živlu nepotřebujete věnovat pozornost výhradně teplu, protože to pocítíte automaticky.

Nakupením živlu vznikne značná expanze, která v těle vyvolá silné záření elektrického fluida navenek, které pocítí zejména celá pokožka Vašeho těla asi tak, jako byste se dali ošetřovat nějakým elektrickým nebo vysokofrekvenčním přístrojem. Častým opakováním a přibývajícím kupením živlu se záření elektrického fluida stupňuje, stává se pronikavější a subtilnější a může se i natolik zhustit, že bude viditelné a vnímatelné i neškolenému oku. Tuto sílu je možno tak dalece stupňovat, že by se s ní dala rozsvítit i neónová lampa.

Pro takové a podobné pokusy ovšem tato cvičení určena nejsou a tyto experimenty mají sloužit jen pro eventuální přesvědčení. Jinak má být této síly použito výhradně jen k vyšším a šlechetnějším účelům. Jestliže jste u tohoto cvičení dosáhli nejvyšší míry nahromadění živlu, tedy nejvyššího záření, nechte ohnivý živel spolu s elektrickým fluidem opět rozplynout do univerza. Tělo se od živlu oprostí a cvičení je skončeno.

Ovládání magnetického fluida (deduktivně)

Podobně, jakým je postup předcházejícího cvičení s elektrickým fluidem (deduktivně), je i při cvičení týkajícím se magnetického fluida (deduktivně), pouze s tím rozdílem, že místo živlu ohně budete pracovat s živlem vody.

Do svého imaginárně vyprázdněného, tedy dutého těla nahromaďte dynamicky, jak to jen nejlépe dokážete, živel vody. Při hromadění dýchejte plícemi nebo póry anebo obojím způsobem. Můžete to učinit ale také jen čistě imaginárně. Ačkoliv mokro a chlad při hromadění živlu stejně pocítíte, obraťte přesto svůj zřetel k zevní vrstvě a k pokožce svého těla. Obzvláště na pokraji a na pokožce pocítíte jakýsi stahující chlad a přitažlivou sílu, jako by šlo o skutečný magnet. Z počátku a při obzvláště silné dynamičnosti Vás bude pocit tohoto fluida, než tomu uvyknete, téměř ochromovat.

Jestliže jste nakupení živlu provedli až do nejvyšší míry, necháte vodní živel spolu s magnetickým fluidem imaginárně pozvolna rozplynout do univerza a ukončíte tím cvičení.

Všechny čtyři metody musíte ovládat tak dokonale, že každou z nich dokážete během několika vteřin svou imaginací provést a vyvolat buď magnetické nebo elektrické fluidum. Častým a neúnavným cvičením dosáhnete žádoucí zručnosti.

Buďte při cvičení pozorní, neboť ovládání obou jmenovaných fluid je velmi důležité. Pomocí těchto univerzálních sil můžete totiž dosáhnout všeho bez ohledu na to, na jaké úrovni hodláte uplatnit svůj vliv. Z počátku cvičte se zavřenýma očima, později s otevřeným zrakem, ať jste

kdekoliv a v jakékoliv situaci. Zasluhuje ještě zmínky, že u všech čtyř metod to mága rádo svádí k tomu, aby napínal celé svalstvo a zadržoval dech, což rozhodně dělat nesmí! Všechny metody musí provádět klidně a navenek k nepoznání.

Jak mág jistě už poznal, slouží induktivní metoda k tomu, aby z univerza přivodil sílu dovnitř, tedy do svého těla, duše a ducha, zatím co úkolem deduktivní metody je projektovat sílu tj. fluidum z nitra navenek.

Osvojil-li si mág ve všech čtyřech metodách velmi dobrou praxi, rozšíří cvičení tím, že při induktivní metodě, když elektrické fluidum v sobě vystupňoval až na nejvyšší míru, nechá zevní živel ohně svou imaginací rozplynout v nic, zatím co elektrické fluidum se silou napětí a s příslušným živlem ohně ponechá ještě ve svém těle.

Po nějaké chvíli (když už to déle neudrží) nechá toto fluidum pozvolna rozplynout do univerza. Stejným způsobem si mág bude počínat s magnetickým fluidem. Obě uvedené metody cvičte tak dlouho a vytrvale, až je mistrně ovládnete.

Uvedené metody považujte jaksi za předběžná cvičení k ovládání elektrického a magnetického fluida. A jestliže se Vám tyto metody staly běžné, můžete se chopit poslední a hlavní metody, která se týká ovládání fluida elektromagnetického. Následuje podrobný popis.

Ovládání elektromagnetického fluida

Dbejte především této analogie: Hlavu a hrudník ovlivňuje elektrické fluidum, břicho, stehna a nohy magnetické. Je úkolem mága, aby nohy, stehna a břicho (až k pupečnímu důlku) naplnil dle uvedeného způsobu magnetickým fluidem. Musíte dokázat zavést do těchto dvou oblastí těla postupně obě fluida takovou dynamikou, jako kdybyste měli již každým okamžikem explodovat.

Po několika cvičeních se Vám podaří udržet obě fluida. Svou imaginací zaveďte nyní elektrické fluidum do pravé strany hrudníku, takže si utvoříte kolem srdce dutinu. Doporučuji, abyste hned při plnění hořejší oblasti těla elektrickým fluidem nechali levou stranu hrudníku volnou, to znamená, že ji nebudete plnit. Potom vytáhněte imaginací levým hrudníkem magnetické fluidum, nahromaděné v dolejší oblasti těla a nakupte toto fluidum v celé levé ruce až do konečků prstů. Ruka se tím stane magnetickou a její chladivé záření bude stahovat.

Právě tak si budete počínat u pravé ruky, do které z hořejší oblasti tj. z hlavy a z pravé strany hrudníku zavedete imaginárně elektrické fluidum a tamtéž ho nakupíte. Pravá ruka se tímto způsobem stane elektrickou. V celé ruce pocítíte expanzivně žhavou elektrickou sílu, nejvíce však v konečcích prstů. Nemáte-li pro obě síly zvláštní potřebu, necháte je z rukou imaginárně rozplynout do univerza.

Ovládáte-li toto cvičení dokonale, stali jste se pány nad elektromagnetickým fluidem, pány nad dvěma univerzálními silami, s nimiž můžete všeho dosáhnout.

V jednom z dalších pojednání této knihy popisuji několik možností upotřebení obou fluidických sil. Sláva mágovi, jehož ruce jsou elektrické a magnetické, neboť takové ruce jsou opravdovým požehnáním lidstva!

Magický výcvik těla

Ovládá-li mág veškeré dosavadní praktiky magického výcviku těla, nepotřebuje již v tomto směru zvláštní školení. V dalších kapitolách magického výcviku těla mu dám ještě několik ponaučení a podnětů pro případná upotřebení. Následuje popis ovlivňovající metody pomocí živlů, kterou může mág použíti k ovlivňování sama sebe i jiných osob.

Magické ovlivňování pomocí živlů

Pro tyto platí čtyři - analogii živlů odpovídající metody - bez ohledu na to, zdali jde o ovlivňování sama sebe či jiných osob. Je to:

1) u živlu ohně - metoda spalování
2) u živlu vzduchu - metoda vypařování
3) u živlu vody - metoda mísení
4) u živlu země - metoda tlení

Mohl bych uvést na sta variací a ovlivňovacích možností pomocí živlů a zaplnit jimi celou knihu. Omezím se však u každého živlu jen na jediný příklad a na základě tohoto příkladu si mág může eventuálně sám obohatit svou praktickou stránku a rovněž sám sestavit podobné praktiky.

Uvedené čtyři metody působí na nejsubtilnější astrální matrici hmotného světa a podněcují živly této úrovně, aby uplatňovaly svůj vliv všude tam, kde je mág nechává nepřímo zasahovat.

Jde-li o ovlivňování člověka, působí hmotné živly se svými analogiemi na spojovací látku mezi astrálním a hmotným tělem. Takový mág, který na každé úrovní živly dokonale ovládá, nepotřebuje žádnou z těchto metod, protože žádaného dosáhne přímým působením stejně rychle a bezpečně. Ovšem i nejvyšší mág sáhne občas k nižším silám, které mu slouží právě tak, jako síly nejvyšší. Méně zralí mágové naproti tomu využívají rádi nižších praktik, aby jimi splnili svá přání, neboť tyto síly slouží slepě každému, kdo je ovládá.

Možná, že vznikne otázka, čemu tyto nižší síly, tudíž metody, mají vůbec sloužit? Na tuto otázku odpovídám dvěma příklady.

Dejme tomu, že některý v magii zatím ještě málo zběhlý žák se obrátí na vyspělejšího bratra o pomoc, aby mu byl nápomocen při překonávání určité vášně, zděděné negativní vlastnosti apod., kterou při nejlepší vůli není schopen sám zdolat anebo by při nejmenším strávil mnoho času, než by nad ní zvítězil a vyrovnal se s ní. Vyšší bratr má možnost působit příslušnou metodou na živel, jemuž vášeň podléhá a zmírnit u žáka negativní formu ovlivňujícího živlu, aby žák svou vášeň snáze zdolával. Vyspělejší bratr může, když to uzná za vhodné, neblahý vliv živlu i docela vyřadit.

Druhý příklad: Úkolem mága je léčit pomocí živlů velmi zdlouhavou chronickou chorobu. Několik přímých zásahů k úplnému vyléčení nepostačí a častější opakování by ho stálo mnoho času. V takových případech může mág použít těchto sil jako pomocných faktorů. Takové a podobné případy se vyskytují častěji, kde živly uvedených kategorií mohou mágovi býti nápomocny. Mág může použít veškeré síly, které zná, hlavním předpokladem však je, aby úmysly a motivy byly vždy šlechetné, neboť mág je toho přesvědčení, že čistému zůstane vše čisté.

Při práci se všemi čtyřmi metodami jsou mágovi dány tři rozsahy působnosti:

1) Okamžitá působivost
2) Termínovaná působivost, která je časově omezena.
3) Neomezená neboli trvalá působivost, která určitě časem ochabne a konečně zcela vyprchá, nedojde-li k obnovení magického zásahu.

V dalším uvádím popis praktického provádění.

Ovlivňování živlem ohně (spálením)

Připravte si kousek flanelu nebo sacího papíru. Nemáte-li jedno ani druhé, postačí v nouzi i kousek obyčejného papíru o velikosti l0x10 cm. Papír napusťte ohnivým fluidickým kondenzátorem a nechte uschnout.

Tímto způsobem připravený papír položte před sebe a imaginací do něho koncentrujte pomocí hrubých živlů své přání, které chcete míti splněno. Nezapomeňte při tom termínovat účinnost tj. má-li zásah působit jednorázově, po určitou dobu nebo trvale. Jakmile jste papír ovlivnili svým

přáním, spalte ho, buď v ohništi, nebo nad hořící svíčkou. Při spálení koncentrujte znovu, že spálením papíru (nebo flanelu) se síla uvolní a přiměje hrubé živly k tomu, aby žádoucí účinek vyvolaly. Zbylý popel je magicky bezcenný a naložte s ním tak, jak nakládáte s každým jiným popelem.

Při tomto experimentu můžete účinnost formulovat i tak, že se u oné osoby, pro kterou operaci podnikáte, dostaví účinek ihned, jakmile něco teplého sní, vypije, nebo když vstoupí do teplé místnosti, či do styku s jakýmkoliv faktorem tepla. Při této operaci máte také možnost živel ohně projektovat do papíru, naplnit přáním a předat univerzálnímu živlu ohně nebo akášickému principu za účelem splnění. Je možno postupovat i jinak, ale tento příklad jistě postačí, aby mágovi byl dán přesný pokyn, jak si má správně počínat.

Ovlivňování živlem vzduchu (vypařováním)

Na malou misku z jakéhokoliv kovu nalijte trochu vody, aby jí bylo dno pokryto jen několik milimetrů. Do vody dejte několik kapek fluidického kondenzátoru, přicházejícího pro živel vzduchu speciálně v úvahu. Nemáte-li ho po ruce, může to být i univerzální fluidický kondenzátor.

Nyní si počínejte právě tak, jako u předcházejícího živlu a koncentrujte do tekutiny své přání. Misku nebo talířek postavte na horký plát, na plynový hořák nebo lihovar (elektrický vařič nepoužijte) a nechte přáním nabitou tekutinu vypařit. Do páry koncentrujte, aby vzdušný živel přání přijal a aby nejsubtilnější vzdušný princip byl přinucen přání realizovat. Koncentraci provádějte tak dlouho, dokud se poslední kapka tekutiny nevypaří, čímž je experiment skončen.

Při imaginaci přání můžete současně vložit i rozkaz, aby osoba, jež má být ovlivněna, při každém dechu sála do sebe vzdušný princip, který přání počne uskutečňovat.

Toto je pouze jeden příklad a podobné variace ovlivňování vzdušným živlem si může každý mág sestavit sám.

Ovlivňování vodním živlem (smísením)

Vezměte nový pohár, skleněný talířek nebo malou vázu a jděte k tekoucí vodě u pramene potoka nebo u řeky. Dbejte na to, abyste u tohoto experimentu nebyli nikým pozorováni. Nádobku naplňte vodou, do které přidáte několik kapek fluidického kondenzátoru, který je pro vodní živel směrodatný. V případě nouze vezměte univerzální fluidický kondenzátor. Potom si počínejte právě tak, jako u předcházejícího živlu a proveďte impregnaci přání. Je-li připravená voda Vaším přáním dostatečně nabita, vylijte impregnovanou vodu po proudu přímo extaticky a rozkažte, aby nejsubtilnější částečky vodního živlu Vaše přání splnily.

Jakmile přijde ovlivněná osoba kterýmkoliv způsobem do styku s vodním živlem např. při mytí sama sebe, při pití, následkem deště apod., stává se vodní živel okamžitě činným a vyvolá žádoucí zásah.

Tento příklad mágovi zajisté postačí a je mu ponecháno na vůli, aby si na základě tohoto příkladu sestavil sám různé individuální metody, které budou rovněž tak účinné.

Ovlivňování zemním živlem (tlením)

Pro práci s tímto živlem platí dvě metody. První je táž, jak uvedeno u předcházejícího experimentu, kde použijete říční nebo dešťové vody (voda z vodovodu nepřichází v úvahu) a přidáte trochu fluidického kondenzátoru, který odpovídá zemnímu živlu. Můžete použít i univerzálního kondenzátoru. S fluidickým kondenzátorem můžete také pracovat bez ředění vodou. V tomto případě nevylijte impregnovanou tekutinu do vody, nýbrž dostatečnou koncentrací opatřenou ji vlijete do země, která tekutinu do sebe vsaje a zemní živel přivodí žádaný účinek.

Tento experiment neprovádějte nikdy na místech frekventovaných, jako jsou např. ulice, nýbrž na vhodném místě v zahradě, na louce nebo na poli. Kdo ve velkoměstě tuto možnost nemá, vezme pro tento účel květináč s trochou země.

Druhá možnost je tato: Vezměte jablko, hrušku nebo ještě lépe brambor, do kterého loupáčkem na brambory nebo nožem uděláte otvor, který naplníte fluidickým kondenzátorem, zemnímu živlu odpovídajícím. V nouzi postačí i univerzální fluidický kondenzátor. Nyní si počínejte jako před tím a impregnujte bramboru svým přáním. Na to zakopejte bramboru do země. Při každé manipulaci koncentrujte, aby živel země vyvolal žádoucí účinek.

K tomuto úseku patří také sympatická a mumiální magie, tzv. transplantace, při níž se však nepracuje s fluidickými kondenzátory, nýbrž s mumiemi. Jsou to součástky těla jako vlasy, nehty, krev, pot atd.

Tento nízký druh magie nebudu zde blíže popisovat, ježto si příslušné praktiky může sestavit každý mág sám, hodlá-li se jimi řídit.

Tyto dva příklady postačí k vysvětlení ovlivňovací metody živlem země. Dle těchto údajů si mág může vymyslit další metody, při čemž mu budou jeho intuicí dány vždy ty nejsprávnější pokyny.

Jak z příkladu vysvítá, je mág, lépe řečeno jeho školená vůle, oním směrodatným faktorem, který svou imaginací přiměje univerzální živly k tomu, aby žádaný účinek provedly. Mág může operaci opakovat tak často, jak si sám přeje, až dosáhne žádoucího účinku. I pro sebe, tedy pro ovlivňování sama sebe, může tyto experimenty provádět.

Je ještě jiný druh sebeovlivňování, kde živlové bytosti, tzv. salamandři, víly, lesní žínky a trpaslíci provádějí sledovaný účinek pomocí živlů. Způsob, jakým mají být tyto bytosti vyvolány, aby se staly viditelnými a mágovi sloužily, uveřejňuji ve svém druhém díle.

FLUIDICKÉ KONDENZÁTORY

Každý předmět se dá ovlivnit každým fluidem, ať již elektrickým nebo magnetickým, ať nabitým živly nebo akášou, či pomocí imaginace a vůle. Dle zákonů analogie a na základě zkušeností se však ukázalo, že se každý předmět a každá tekutina nehodí k tomu, aby nahromaděnou sílu dostatečně dlouho podržely nebo akumulovaly. Podobně, jako mají elektřina, magnetizmus a teplo dobré a špatné vodiče, je tomu i u vyšších sil. Dobré vodiče mají nadměrnou akumulativní schopnost, ježto hromadí a v sobě neomezeně dlouho udržují síly, které byly do nich koncentrovány. Hermetická věda nazývá takové akumulátory „fluidickými kondenzátory“ a dělí je na tři hlavní skupiny.

K první skupině náleží ***pevné***,
k druhé skupině ***tekuté*** a
k třetí skupině ***vzdušné*** kondenzátory

Do první tj. nejhlavnější skupiny fluidických kondenzátorů patří především pryskyřice a kovy. U kovů je to zlato, které stojí na prvním a nejvyšším místě. Nepatrné stopy, ba pouhé atomové částečky zlata propůjčují každé tekutině neobyčejnou kondenzační schopnost. Proto se také zlato přidává v nepatrném množství do každého fluidického kondenzátoru. O tom však později.

Do druhé skupiny patří z pryskyřic sestavované látky, oleje, roztoky a extrakty, získané a složené z určitých rostlin. U pevných těles je to zlato, které se těší nejvyšší hodnosti, protože je analogické se sluncem a odpovídá tudíž sluneční a světelné síle. U tekutých těles je oním zlatem lidská krev a semeno (sperma), které mohou podle okolností zlato dokonce úplně nahradit, protože nepatrné stopy krve nebo spermatu, přidané k tekutině, jí propůjčují výbornou akumulativní schopnost.

Do třetí skupiny patří vykuřovadla, vůně (voňavky), vypařovadla, o kterých se však nebudu blíže zmiňovat, protože jsou pro magickou praxi méně důležité.

V dalším popisuji jen ty nejhlavnější fluidické kondenzátory, jichž je v praxi nejvíce zapotřebí. Kdybych chtěl uvést všechny druhy fluidických kondenzátorů, dále jejich způsoby výroby, možnosti upotřebení a kdybych kromě toho měl ještě také brát zřetel na drahokamy a polodrahokamy, které jsou rovněž znamenitými kondenzátory, vzrostlo by toto pojednání na objemnou knihu.

Fluidické kondenzátory se připravují dvojím způsobem. Jsou jednoduché tzv. univerzální fluidické kondenzátory, které se připravují z jedné jediné látky nebo rostliny a které se dají upotřebit téměř pro každý účel.

Druhými jsou sestavované fluidické kondenzátory, které se připravují z více látek nebo rostlin a které mají obzvláště silné akumulativní schopnosti. Protože se ke každému tekutému fluidickému kondenzátoru dává jako přísada nenápadné množství zlata, musí si ho každý mág opatřit.

V odborných fotozávodech obdržíte zlatý chlorid, což je tzv. *aurum chloratum*, jehož se užívá při nuancování fotografických desek. Toto aurum chloratum se dá snadno rozpustit ve vodě. Rozpustíte-li jeden gram tohoto zlatého chloridu ve dvaceti gramech destilované vody, obdržíte znamenitý roztok zlata, z něhož stačí přidat 5- 10 kapek do 100 gr tekutiny fluidického kondenzátoru.

Ti, kdož jsou obeznámeni s laboratorními pracemi, mohou si elektroanalýzou roztok zlata pořídit sami. V homeopatických lékárnách a tam, kde se homeopatické nebo elektrohomeopatické léčebné prostředky prodávají, můžete preparát zlata snadno získat. Homeopatické zlaté prostředky jsou ponejvíce rozředěný zlatý chlorid a nebo elektrolytickým postupem sestavované roztoky, jako např. *aurum chloratum Dl - D3*, *aurum muriatikum Dl - D3* nebo *aurum metallicum Dl - D3*. Znalec homeopatických léků ví, že velké D je decimální potence.

Nemáte-li ani jednu ani druhou možnost, abyste si takový roztok obstarali, nezbude Vám nic jiného, než si ho pořídit sami podle receptu starých proslulých alchymistů. Složení receptu je velmi jednoduché.

Vezměte částečku zlata nejlepší jakosti (žádné nové zlato), čím více karátů, tím lépe. Obvyklé l4ti karátové zlato splní rovněž svůj účel. Tvar zlata zde nehraje úlohu, může to býti právě tak prsten nebo jehlice, řetízek nebo plášť od hodinek. Dále si udělejte (nebo opatřete) trochu destilované vody. V nouzi to může být i dešťová voda.

Do malé nádobky dejte tolik vody, aby podle váhy byla voda desetkrát těžší než zlato. Máte-li např. 10 gr zlata, přidejte 100 gr destilované nebo dešťové vody. Na otevřeném plameni rozžhavte zlato do ruda a vhoďte je potom do destilované vody. Dbejte na to, aby drát, na němž máte zlato připevněno nebo kleště, s nimiž zlato držíte, nepřišly s vodou do styku. Nejlépe se k tomu hodí hák z drátu, z něhož do ruda rozžhavený kousek zlata shodíte.

Rychlým ochlazením voda obyčejně zasyčí a stříká a musíte býti opatrní, aby Vás horká voda nepopálila. Zejména pozor na oči! Do destilované vody smí spadnout jedině čisté zlato. Nechte obojí (vodu i zlato) vychladnout. Tuto proceduru opakujte 7- 10krát. Při každém ochlazování zlata se vypaří i mnoho vody, zejména tehdy, pracujete-li s malým množstvím vody. Rychlým ochlazováním zlata (oxidací) se od něho oddělí pokaždé zcela nepatrné částečky, kterými se voda nasytí. Staří alchymisté nazývali tuto nasáklou vodu nebo jinou rostlinnou esenci, kterou žhavým zlatem preparovali, „kvintesencí zlata horkou cestou“ a používali ji jako přísady pro jiné alchymistické léčebné prostředky. My ji však potřebujeme pro naše fluidické kondenzátory. Zlatem nasáklou tekutinu profiltrujte a dobře ji uschovejte. Z tohoto zlatého roztoku přidávejte rovněž jen 5-10 kapek do 100 gr. tekutiny fluidického kondenzátoru. Zlato, jehož jste použili k výrobě roztoku, očistěte nějakým čistícím prostředkem a užívejte je dále.

Výroba jednoduchého fluidického kondenzátoru

Do nádoby (hrnce) dejte jednu hrstku čerstvého nebo sušeného heřmánku a polijte ho takovým množstvím studené vody, aby byl úplně pod vodou.

Heřmánek nechte asi 20 minut přikrytý vařit. Rovněž přikrytý ho nechte vychladnout, načež ho proceďte. Odvar dejte znovu na oheň a nechte ho přikrytý pomalu vyvařit, až z něho zbude asi 50 gr. Několik kapek více nebo méně nehrají úlohu. Heřmánkový extrakt nechte vychladnout a přilijte do něho za účelem konzervování stejnou dávku (v našem případě 50 gr) ligu nebo čistého alkoholu. V nejkrajnějším případě můžete použít i denaturovaného lihu. Do této směsi dejte 10 kapek zlatého roztoku.

Hodláte-li kondenzátoru použít pro vlastní potřebu, můžete ho ještě zesílit tím, když na kousek vaty zachytíte vlastní krev nebo sperma, v případě možnosti obojí, načež dáte vatu do kondenzátoru a se vším dobře zatřepete. Potom vše přefiltrujte přes kousek vaty, plátna nebo filtrační papír v trychtýři do lahvičky a uschovejte dobře zazátkované v chladnu a temnu pro další potřebu.

Tímto způsobem zhotovený fluidický kondenzátor neztrácí ani po mnoha letech svou účinnost. Před každým novým upotřebením musíte kondenzátorem dobře zatřepat a láhev po odlití opět zazátkovat a dobře uschovat v chladnu a temnu.

Takto si můžete zhotovit více univerzálních fluidických kondenzátorů např. z ruského nebo pravého čínského čaje, z květu lilie, z topolových listů, z kořene alúry nebo mandragory, z květů arniky nebo akátu. Pro normální potřebu jako je např. ovlivňování pomocí živlů nebo vývin astrálních smyslů fluidickými kondenzátory postačí jednoduchý, pouze z jedné rostliny zhotovený fluidický kondenzátor.

Složitý univerzální fluidický kondenzátor

K dosažení obzvláště silného hromadění sil nebo při pracích, které mají kromě mentálního a astrálního vlivu přivodit i hmotná ovlivňování, jako např. při tvoření elementárů (vosková loutka), oživování obrazů a dalších materializačních úkazů, potřebujeme složitý fluidický kondenzátor, který se skládá z těchto rostlinných extraktů:

- kořen anděliky
- listy šalvěje
- lipový květ
- slupky z okurek nebo jádra tykve
- květy nebo listy z akátu
- heřmánek
- květy, listy nebo kořen lilie
- skořicový květ nebo kůra
- kopřivové listí
- listí z máty peprné topolové listí
- květy nebo listy fialek (popřípadě macešky)
- vrbové listy nebo kůra
- tabák (zelený nebo sušený)

Jsou tři druhy výroby. První a nejjednodušší je tento: Dejte do hrnce stejné díly shora uvedených rostlin, přelijte je vodou a nechte je půlhodiny vařit. Po vychladnutí je proceďte a odvar nechte pozvolna vyvařit až je hodně hustý. Kolik výtažku obdržíte, tolik alkoholu nebo lihu přidejte, nakapte do všeho podle míry (10 kapek na 100 gr) zlatého roztoku, případně krve, sperma nebo obojího. Vše dobře protřepte a celou tekutinu proceďte jemným sítkem do tmavé láhve (zelené nebo hnědé), kterou zazátkujte a postavte na tmavé místo pro další upotřebení.

Druhý způsob spočívá v tom, že stejné díly rostlin dáte do skleněné láhve, přelijete je čistým lihem nebo alkoholem, aby byly dostatečně ponořeny a necháte je na teplém místě 29 dní vyluhovat. Potom je prolisujete přes plátno nebo je necháte projít jiným lisem. Získanou tekutinu přefiltrujete a přidáte do ní podle míry roztok zlata, případně i vlastní mumia (krev, sperma). Nalijete tekutinu do láhví a uchováte pro vlastní potřebu. Do tohoto lihového výtažku nepřijde za účelem konzervování již žádný další líh.

Jeden z nejlepších způsobů výroby je ovšem ten, připravíte-li jednu rostlinu po druhé a to buď způsobem uvedeným při jednoduchém fluidickém kondenzátoru (s heřmánkem) anebo si zhotovíte extrakty z rostlin lihovými výtažky. Když máte vše hotovo, slijete extrakty dohromady, přidáte k nim popsaný roztok zlata a dobře uschováte.

Právě tak si počínejte u ostatních čtyř speciálních fluidických kondenzátorů za účelem ovlivňování živlů. Potřebné rostliny jsou tyto:

Pro živel ohně:

- cibule, česnek
- pepř
- hořčicová zrnka resp. semínka.

Poznámka: Tento fluidický kondenzátor nesmí pro svou dráždivost přijít na nahé tělo, zejména na oči.

Pro živel vzduchu:

- lískové oříšky (může být i listí nebo kůra)
- jalovcové bobulky
- růžové květy (nebo listí)
- semena koriandru

Pro živel vody:

- oves (může to být i jemně nakrájená ovesná sláma)
- řepné semeno (různého druhu event. krmné řepy, cukrovky atd.)
- pivoňky (květy nebo listy)
- třešňové listy (popřípadě i kůra)

Pro živel země:

- petržel (kořen, listí nebo semena)
- semeno kmínu
- jitrocel (širokolistý nebo úzkolistý)
- květ karafiátu nebo melisové listí

Na nezasvěcence budou tyto recepty působit dojmem neuspořádanosti a z farmakologického hlediska by platily za holý nesmysl. Zde však nejde o farmakologický, ale o magický účinek. Oko zasvěcence, znající tajnou signaturu rostlin, jistě nalezne hlubokým přemýšlením jejich pravou souvislost.

Na podkladu zákonitosti analogie by se daly sestavit celé stovky takových receptů. Avšak naznačený směr musí mágovi postačit a bude mu dobrým vodítkem. Veškeré zde uvedené recepty jsou vyzkoušeny a v praxi se dobře osvědčily.

Dříve než ukončím problém o tekutých fluidických kondenzátorech, osvětlím v souvislosti s ním i problém alchymistický, kterým jsou

ŽIVLOVÉ ELIXÍRY

Pravé alchymistické elixíry nejsou nic jiného než znamenitě sestavované fluidické kondenzátory, které se zhotovují na podkladu živlové analogie a tří úrovní lidské jsoucnosti a které se dle toho náležitě nabíjejí.

Pro mentální úroveň se nabíjejí a užívají esence, pro astrální úroveň roztoky (tinktury) a pro hmotnou sféru různé soli, případně extrakty.

Takto zhotovené elixíry neovlivňují samozřejmě jen hmotné lidské tělo, nýbrž i tělo astrální a mentální. Takový elixír není tudíž jen dobrým lékem, ale i dynamickým regeneračním prostředkem.

Ve svém dalším díle, pojednávajícím o alchymii, které hodlám též vydat tiskem*, uvedu v tomto směru celou řadu návodů. V této učební soustavě poukazuji pouze na to, že elixíry pravých alchymistů jsou vlastně jen znamenité fluidické kondenzátory.

Příprava pevného fluidického kondenzátoru

Jelikož v dalším stupni popisuji zrcadlovou magii, tedy praxi s magickým zrcadlem, musí si umět každý mág zhotovit magické zrcadlo sám. K tomu potřebuje pevný fluidický kondenzátor, který sestává ze sedmi kovů:

olovo……jeden díl
cín……jeden díl
železo……...jeden díl
zlato……jeden díl
měď……jeden díl
mosaz……..jeden díl
stříbro……..jeden díl
aloeová pryskyřice……...…...jeden díl
živočišné uhlí……tři díly
kamenné uhlí…….sedm dílů

Uvedenými díly se zde nemíní váha, nýbrž míra. Vezmete-li např. jeden kubický centimetr olova, musíte u všech ostatních kovů vzíti též po jednom kubickém centimetru. Totéž platí u aloeové pryskyřice a u obou druhů uhlí.

Všechny součástky rozmělníte. Z měkkých kovů, jako je olovo a cín uděláte hrubším pilníkem drtiny a na tvrdší kovy vezmete jemnější pilník. Abeovou pryskyřici roztlučte v hmoždýři na jemný prášek. Je ale možné, že ji obdržíte již rozmělněnou. Rovněž tak si počínejte u živočišného a kamenného uhlí. Máte-li všechny ingredience pohromadě, promíchejte je dobře a získaná směs je již pevným fluidickým kondenzátorem.

Elektro Magicum starých mágů a alchymistů není rovněž ničím jiným než skvělým fluidickým kondenzátorem, který se připravuje takto:

30 g	zlata
30 g	stříbra
15 g	mědi
6 g	cínu
5 g	olova
3 g	železa
15 g	rtuti

* toto dílo už autor nestačil napsat (pozn. nakl.)

Jak vidíte, jsou zde zastoupeny všechny planetární kovy a z této kovové směsi se zhotovují magická zrcadla, zvony atd.

Mnou doporučované pevné fluidické kondenzátory jsou rovněž velmi dobré a spolehlivé a byly mnohokrát vyzkoušeny.

Příprava magických zrcadel

Jsou dva druhy magických zrcadel a to plochá a dutá. Pro oba druhy se hodí normální zrcadla, natřená stříbrným amalgamem nebo černým lakem anebo opatřená tekutým nebo pevným fluidickým kondenzátorem. Zejména posledně jmenovaná mají pro naši magickou praxi obzvláštní význam a několika příklady popíši jejich způsob zhotovení.

1) Pro nejjednodušší s jedním kondenzátorem zhotovená zrcadla se hodí povrch zrcadla, misky (nejlépe skleněné), který natřete tekutým nebo pevným fluidickým kondenzátorem.

2) Z lepenky si vystřihněte kotouč o průměru 20-50 cm podle toho, jak velké chcete mít magické zrcadlo. Ze sacího nebo filtračního papíru vystřihněte stejně veliký kotouč, navlhčete nebo natřete ho několikrát stejnoměrně štětkou nebo vatou, až je kotouč fluidickým kondenzátorem úplně prolnut, načež ho nechte uschnout. Sací nebo filtrační papír přilepte na přistřiženou lepenku, nechte vše uschnout a zrcadlo máte hotové.

Tak jednoduché zrcadlo si může zajisté zhotovit každý sám. Komu by kulatý tvar nevyhovoval, může volit ovál nebo hranatý tvar. Také si můžete dát zrcadlo do rámu, přejete-li si to. Fluidickým kondenzátorem, který k tomu potřebujeme, může být onen jednoduchý, doporučuji však vzít raději složitý fluidický kondenzátor.

3) U třetí metody si počínejte právě tak, pouze povrch impregnovaného sacího nebo filtračního papíru natřete tence bezbarvým lakem a posypte celý povrch přes jemné sítko rozmělněným pevným fluidickým kondenzátorem.

Zrcadlo, které je po uschnutí již hotové, je nejlepším magickým plochým zrcadlem, jaké si můžete vůbec představit, protože obsahuje oba fluidické kondenzátory, proto se znamenitě hodí pro praxi.

4) Příprava parabolického nebo dutého zrcadla není rovněž komplikovaná. Ze sklárny nebo hodinářského obchodu si opatřete vypouklé sklo, jakého se užívá k výrobě nástěnných hodin. Též vypařovací miska vykoná tutéž službu. Stranu navenek vypouklou natřete několikrát stejnoměrně černým lihem nebo rychle schnoucím nitrolakem (acetonovým autolakem).

Chcete-li upotřebit zrcadla pro optické jasnozření, stačí, když je opatříte černým dřevěným rámem a zrcadlo je hotové. Jestliže je kromě toho chcete míti opatřeno fluidickým kondenzátorem, natřete vnitřní stranu slabě dobrým bezbarvým lakem, posypte ji přes jemné sítko pevným fluidickým kondenzátorem a nechte uschnout.

Kdo by si chtěl zhotovit zrcadlo z dutého skla, které nemůže obdržet, vezme místo skla vydlabané dřevo nebo kus lepenky, která se dá snadno zpracovat, je-li navlhčená.

Jednoduché, levné a snadno dosažitelné duté zrcadlo si zhotovíte z hlíny, sádry a podobného materiálu. Žlutou hlínu nebo sádru rozmícháte tekutým fluidickým kondenzátorem tak, abyste s hmotou mohli dobře pracovat. Žádané zrcadlo zformujete ručně, necháte je pozvolna uschnout, aby se neutvořily trhliny. Vzniknou-li přece, zamažte je měkkou hlínou a nechte tvar opět dobře uschnout. Hotovou zrcadlovou formu vyleštěte sklem nebo smirkovým papírem, aby nezůstaly špinavé pruhy a natřete dutou zrcadlovou plochu bezbarvým lakem. Na olakovanou plochu nasypte přes sítko kondenzátor a nechte zrcadlo opět uschnout. Černým lihem nebo nitrolakem můžete ještě také nalakovat orámování, jestliže jste je neopomněli udělat, a zadní část formy. Tím jste zrcadlo dohotovili.

Takové zrcadlo, které jste si z hlíny nebo sádry sami zhotovili, je dokonce magicky mnohem účinnější než zrcadlo skleněné, protože má dva působivé kondenzátory, tj. pevný a tekutý. Tekutý

kondenzátor je ve hlíně a pevný na povrchu zrcadlové plochy. Toto zrcadlo má pouze tu nevýhodu, že je v porovnání s jinými zrcadly těžké a snadno se rozbije.

Zůstane-li Vám po přípravě zrcadla ještě trochu fluidického kondenzátoru, dobře ho uschovejte, protože ho můžete upotřebit i pro jiné účely, jako např. pro magickou hůl, která se zhotovuje z jalovcové větve asi 30 - 50 cm dlouhé, do jejíž celé délky se navrtá úzký otvor, který se naplní pevným kondenzátorem. Hůl se zazátkuje, zapečetí a pro různé magické operace, jako přenášení vůle na žijící osoby nebo jiné bytosti, pro upoutání atd. magicky nabije.

O tom však více v druhém díle, týkajícím se praktické magie.

Souhrn všech cvičení VIII. stupně

I. Magický výcvik ducha

1) Průpravná cvičení pro mentální putování
2) Mentální putování v praxi:
    a) v místností
    b) na kratší vzdálenost
    c) návštěvy u známých, příbuzných atd.

II. Magický výcvik duše

1) Veliké „TEĎ“
2) Nelpění na minulosti
3) Poruchy koncentrace jako vodítko magické rovnováhy
4) Astrální tělo a světlo
5) Ovládání elektrického a magnetického fluida

III. Magický výcvik těla

1) Magické ovlivňování pomocí živlů
2) Fluidické kondenzátory:
    a) jednoduché
    b) složité
    c) fluidické kondenzátory pro magická zrcadla
    d) zhotovení magického zrcadla pomocí fluidických kondenzátorů

Konec osmého stupně.

Stupeň IX.

Magický výcvik ducha

V sedmém stupni, v kapitole: „Magický výcvik duše“ hovořím o jasnozření. Toto téma rozebírám v devátém stupni ještě důkladněji. Veškeré návody, které jsou až dosud známy a které mají sloužit k dosažení této schopností, nepřinesou nikomu kýžený úspěch. I u nejvíce nadaných, mediálně založených osob se dostavují úspěchy jen kusé, které však brzy a úplně ustanou. Namísto toho se zpravidla přihlásí různé choroby, např. oslabení zraku, nervová slabost apod. Hlavní příčina onemocnění vězí v tom, že získaná jasnozřivost není výsledkem soustavného mentálního a astrálního vývinu, nýbrž že byla vyvolána násilím. Je tudíž jednostranná a následkem toho chorobná.

Praktické upotřebení veškerých nedokonalých návodů vede bezpodmínečně k ochrnutí některého živlového principu a následek toho je přecitlivělost toho nebo onoho smyslového orgánu. Tato přecitlivělost může vyvolat smyslové dojmy z astrálního nebo mentálního světa. Všechny tyto vjemy pak závisí na duchovním založení cvičící osoby, jsou důsledkem její zralosti a konečně bývají způsobeny i karmou.

Ochrnutí živlu dělíme na čtyři skupiny:

1) *ochrnutí principu ohnivého*

Do této skupiny zařadíme veškeré jasnozřivé experimenty, které doporučují: zírání do křišťálu, fixaci jednoho bodu, lesklé plochy (černého inkoustu, černé kávy, zrcadla atd.)

2) *ochrnutí principu vzdušného*

Do skupiny patří jasnosluchové experimenty, předepisující různá vykuřování, vdechování narkotických dýmů, plynů atd.

3) *ochrnutí principu vodního*

Ochrnutí tohoto principu vyvolají experimenty s narkotickými a alkalickými prostředky, kterými jsou např. opium, hašiš, soma, peyotl (meskalin), které zažíváním přechází do krve.

4) *ochrnutí principu zemního*

K tomu vedou veškeré praktiky, způsobující rozštěpení nebo vyšinutí vědomí. Jsou to např. tance různého druhu, naklánění přední části těla, kroužení hlavou, slabikování v nohou a pod. Rovněž náleží k této skupině veškeré nežádoucí a chorobné vize duševně chorých, všechny patologické případy vyvolané leknutím, vyčerpaností apod.

O rozmanitosti těchto a podobných cvičení, o jejich nebezpečích a nevýhodách bylo by mnoho co říci. Skutečnému mágovi však toto krátké pojednání zcela určitě postačí.

Je samozřejmé, že ochrnutí živlového principu podlamuje zdraví, zejména jsou-li takové a podobné experimenty prováděny delší dobu a staly se tudíž již zvykem, ale nejen to, brzdí i duchovní vývin. Všichni pochybovači se mohou na základě uvedených čtyř skupin o jsoucnosti vyšších sil sami přesvědčit. Kdo však neovládá sám sebe, tím méně živly, podlehne snadno svodům sil nižších, z jejichž područí se jen zřídka kdy dostane.

Pouze školený mág, jenž má pevnou vůli, ovládá živly a vyvíjí své astrální smysly vhodnými cviky předběžných stupňů, může si beztrestně dovolit dočasné ochrnutí nebo vypojení některého živlového principu, aniž by se musel obávat, že si uškodí na těle, duši a duchu. Pravý mág uvede vhodnými cviky tělo, duši a ducha opět do živlové rovnováhy. I jeho úspěchy v praktické

jasnozřivosti jsou naprosto uspokojivé, neboť neexperimentuje, nýbrž pracuje vědomě se schopnostmi již získanými, které jsou průvodními jevy jeho duchovního vývoje.

JASNOZŘENÍ v praxi pomocí MAGICKÝCH ZRCADEL

Jsou dva druhy magických zrcadel a to: 1) optická zrcadla zhotovená buď z plochého nebo dutého skla, opatřená na jedné straně stříbrným amalganem nebo černým lákem. U zrcadla z dutého skla je vnější vypouklá strana lakovaná a vnitřní, tedy dutá strana zůstává čistá a lesklá. K optickým zrcadlům se čítají i křišťálové koule, dále plochá nebo dutá kovová zrcadla, na jejichž povrchu je nanesena barevná nebo černá tekutina. I hladina tiché vody může sloužit za optické zrcadlo.

Dále jsou magická zrcadla opatřená fluidickými kondenzátory, které jsem již podrobně popsal.

Mág si musí býti vědom především toho, že úspěch zrcadlové magie nezaručuje magické zrcadlo, nýbrž astrální a mentální schopnosti, vyvinuté vhodnými cviky předběžných stupňů. Mág bude proto magické zrcadlo jakéhokoliv druhu považovat jen za pomůcku – za jakési nářadí. Tím ovšem není řečeno, že by mág bez magického zrcadla nemohl vůbec pracovat. Jelikož magické zrcadlo poskytuje mnoho možností upotřebení, mág po této pomůcce jistě vždy rád sáhne.

Mág, který tuto učební soustavu probral prakticky, se neposadí před magické zrcadlo, aby pouhou fixací tohoto unavil zrakové nervy. Mág pracuje jinak, tj. prakticky. Dříve než popíši jednotlivé praktiky, uvedu několik příkladů, kdy magické zrcadlo koná dobré služby:

1) u všech imaginačních prací, vyžadujících optické cviky
2) všude tam, kde jde o nabíjení silami, fluidy atd.
3) jako průchodní brána ke všem žádoucím úrovním (sférám)
4) jako spojovací prostředek se živými a zesnulými osobami
5) jako pomůcka k navázání styků s různými silami, bytostmi, inteligencemi atd.
6) jako ozařovač při impregnování místnosti, léčení nemocných atd.
7) jako ovlivňovací prostředek sebe sama nebo jiných osob
8) jako magický vysílač a přijímač
9) jako prostředek k zadržování škodlivých a nežádoucích vlivů
10) jako promítací přístroj veškerých žádoucích sil, bytostí, obrazů atd.
11) jako dalekohled
12) jako pomůcka k prozkoumání minulosti, přítomnosti a budoucnosti

Jelikož je magické zrcadlo univerzálním prostředkem, není možno vyjmenovat zde všechny možnosti. Avšak intuitivní mág přijde na základě těchto dvanácti příkladů sám na další praktiky s magickými zrcadly.

Ve vzdálenosti asi 1 - 2 m se před svým magickým zrcadlem posaďte do ásany (koncentrační pozice). Toto cvičení nevyžaduje zvláštní osvětlení. Imaginační cviky provádějte tím, že si zpočátku postupně představujte předměty, které otevřeným zrakem musíte vidět tak zřetelně, jako by zde byly skutečné. Jelikož jste se pomocí předcházejících cvičení stali již Mistry imaginace, nepřijde Vám toto předběžné cvičení nijak zatěžko. Představu předmětů udržte vždy po dobu několika minut, načež je imaginačně opět zrušte. Kdyby se Vám proti očekávání imaginace přec jen nedařila, provádějte nejdříve imaginační cviky s barvami a potom teprve přejděte k imaginaci s předměty.

Optická imaginační schopnost je, jak jsem již podotkl, obdobná ohnivému principu, takže mágové, kteří ovládají dokonale živel ohně, budou mít i v zrcadlové magii nejlepší úspěchy. Po představě s předměty přejděte k imaginaci různých zvířat, dále lidí, při čemž si zpočátku představujte výrazy tváří u známých, později u neznámých osob a různých lidských ras. Imaginační cvičení prodlužte konečně na celou postavu. Daří-li se Vám toto cvičení a můžete-li si představit

osobu, ať známou či neznámou, mužskou nebo ženskou na povrchu zrcadla, přejděte k představě domů, krajin, míst apod., abyste i v tom získali náležitou schopnost. Teprve takto jste magicky připraveni k provádění pravé zrcadlové magie.

Tyto přípravné cviky jsou velmi důležité, neboť mentální, astrální a hmotné oko musí imaginací teprve uvyknout tomu, aby pojalo velikosti obrazů a jejich zřetelnost. Jinak bychom viděli vše jen zkresleně. Při provádění těchto cviků nesmíte připustit, aby se Vám v zrcadle objevovaly samočinně různé jiné obrazy, což se stává ponejvíce osobám mediálně založeným. Odmítejte proto důrazně všechny nežádoucí jevy i tehdy, kdyby byly sebekrásnější a lákavé. Vše, co se Vám objeví nečekaně, jsou pouhé halucinace, myšlenkové reflexy prýštící z podvědomí, které se rády vynořují za tím účelem, aby mága klamaly a brzdily v jeho úsilí a poctivé práci. Při tomto předběžném cvičení shledáte, že se Vám imaginárně pracuje tím lépe, čím větší je magické zrcadlo.

Nabíjení magického zrcadla

Další úlohou mága je seznámit se s nabíjením magických zrcadel. Musí dokázat upoutat (nakupit) pomocí imaginace na každý zrcadlový povrch sám ze sebe nebo přímo z univerza žádanou sílu, kterou opět imaginárně rozpustí do původního zdroje. Nabíjení magických zrcadel může provádět následovně:

1) postupně všemi čtyřmi živly
2) akášou
3) světlem
4) elektrickým fluidem
5) magnetickým fluidem

Dosáhl-li mág těmito cviky v nabíjení zrcadla určité zručnosti, je dostatečně schopen provádět s magickými zrcadly další experimenty. V dalším uvádím několik příkladů současně s návody.

MAGICKÉ ZRCADLO
jako průchodní brána ke všem žádoucím úrovním (sférám)

Při tomto experimentu se postarejte o to, aby Vás okolí nerušilo. Posaďte se pohodlně před magické zrcadlo a naplňte jeho povrch akášickým živlem, který vsajete z univerza do svého těla plícemi a póry. Nabíjení zrcadla osobní (vlastní) akášou provedete buď skrze ruce nebo přímo ze solar-plexu. Nyní na své tělo zapomeňte a považujte se pouze za ducha, který může přijmout jakýkoliv tvar a jakoukoliv podobu. Myslete si, že se Váš duch zmenšil natolik, aby mohl zrcadlem projít. Jakmile pomocí imaginace projdete zrcadlem, octnete se okamžitě na astrální úrovni. Svým plným vědomím se na ní zdržte, několikrát se poohlédněte, aniž byste pozbyli vědomí nebo dokonce usnuli. Potom se zrcadlem opět vraťte a spojte se se svým tělem. Při počátečních cvičeních Vás na astrální pláni obklopí pouze tma. Při častém opakování tohoto pokusu spatříte světlo. Pocit svobody, nevázanosti, volnosti Vás uchvátí. Nacházíte se na astrální úrovni, které se obvykle říká „onen svět“.

Vytrváte-li v onom cvičení, setkáte se na astrální pláni se zesnulými a jinými bytostmi tuto pláň obývajícími, a projevíte-li přání vidět určitou zemřelou bytost, v téže okamžiku s ní budete ve styku. Časem se seznámíte se všemi platnými zákony astrálního světa a poznáte i místo, které po odložení hmotné schránky sami zaujmete. Obavy ze smrti tím z Vás jednou provždy vymizí. Soustředíte-li se z astrální pláně na některou vyšší sféru, pocítíte brzy jemnější kmity, pocit zvláštní lehkosti (éteričnosti) Vás uchvátí a budete uzpůsobení vstoupit do styku s bytostmi vyšších sfér. Získáte tím poznání a zkušenosti, jaké Vám žádný smrtelník nemůže dát. Do svého fyzického těla se vrátíte obohaceni duchovními kmity vyššího stupně, které není možno popsat. Na ovládání živlů a na vlastní mentální a astrální čistotě (zušlechtěné povaze) záleží, které duchovní sféry můžete navštěvovat. V získání poznatků Vám nejsou kladeny meze.

Jestliže Vám astrální úroveň poskytla dosti zkušeností, můžete stejným způsobem navázat styky i s vysokými světelnými bytostmi. V kladném případě nenabijete zrcadlo akášou, nýbrž koncentrovaným, slunci se podobajícím světlem. Je nabíledni, že dle uvedených návodů můžete pomocí zrcadla vyhledat a navštívit i nižší úrovně jako např. říší živlů a jejich obyvatele. Magické zrcadlo nabijte vždy tím živlem, jehož říši hodláte navštívit a při prostoupení zrcadlem vezmete na sebe vždy tvar té nebo oné úrovně. Tak např. při návštěvě říše trpaslíků naplníte nejen magické zrcadlo živlem země, ale i svého ducha proměníte imaginárně v trpaslíka a naplníte se cele jeho životem. Totéž platí o bytostech živlu vzduchu o tzv. vílách, o vodních bytostech, rusalkách nebo undinách a ohnivých bytostech, salamandrech. Zkušenosti, které v těchto říších a s jejich obyvateli získáte, jsou tak cenné, že by se jimi daly naplnit celé svazky. Jak je možno přimět živelní duchy k sestoupení na naši pozemskou pláň a k tomu, aby vykonali různé služby, popisují zřetelně ve svém druhém díle nazvaném „Praxe magické evokace“.

MAGICKÉ ZRCADLO
jako spojovací prostředek se živými a zesnulými osobami

Přejete-li si pomocí magického zrcadla ovlivnit přítele, známého nebo jinou osobu, chcete-li jí např. udělit rozkaz, aby Vám napsala nebo Vás navštívila, budete si počínat takto:

Povrch magického zrcadla nabijete akášou a meditujete, že všude tj. mezi Vámi, zrcadlem a Vaším přítelem je akáša, že tudíž není času ani prostoru. Tento pocit meditativně udržte a přejte si vidět ihned v zrcadle svého přítele. V následujícím okamžiku spatříte jako v panoramatu žádoucí osobu, uvidíte čím se právě zabývá a co ji bezprostředně obklopuje. Současně budete mít pocit, jako byste vedle žádoucí osoby sami stáli. Je-li Vám okolí známé, můžete se pak ihned mentálním putováním přesvědčit o pravdivosti toho, co jste v zrcadle spatřili. U mága, jenž správně cvičil a své astrální smysly školil, budou zkušenosti jeho práce s magickým zrcadlem souhlasit s výsledkem mentálního putování a budou proto odpovídat skutečnosti. Není-li tomu tak, musí mág experiment tak dlouho opakovat, až bude mít vnitřní jistotu, že viděné souhlasí se skutečností, což se dá různou osobní kontrolou snadno zjistit.

Vidíte-li např., že dotyčná osoba spí, přitáhněte pomocí imaginace jejího ducha, tj. mentální tělo do svého zrcadla a zhmotněte ho svou vůlí natolik, jako by osoba stála před Vámi tělesně. Když se Vám to podařilo, udělte ji svůj rozkaz. Při tom vždy dbejte, stejně jako u autosugesce, přítomné doby a rozkazovacího způsobu, protože jinak by se možná podvědomí dotyčné osoby‘ mohlo vzepřít. Pravý mág se však nikdy nesníží k tomu, aby dával rozkazy škodlivé a ničící, neboť dobře ví, že akášický princip by se mu za to těžce mstil.

Zrcadlovou magií je také možno navázat astrální styky s druhým mágem, který je na téže vývojovém stupni. Vše, co jeden z mágů do zrcadla pronese, druhý uslyší, byť by vzdálenost mezi oběma mágy byla sebevětší. Někdy je přenos slyšet tak hlasitě, že by třeba i třetí právě přítomná osoba, magicky neškolená, ale senzitivní, na dálku pronesená slova zřetelně uslyšela.

Stejným způsobem je možno volat zesnulé osoby, aby se v zrcadle objevily. Soustřeďte se pouze do akáši, dotyčnou zesnulou bytost si představte nebo intenzivně myslete, aby se tato objevila. Voláte-li ze zemřelých někoho známého, soustřeďte se na nějakou okolnost v době, kdy dotyčná osoba žila, zavolejte pak její jméno do akáši a vyčkejte, setrvajíce v meditaci, objevení zesnulé bytosti. Za krátkou chvíli se v zrcadle objeví, načež můžete vyslovit svá přání. Z počátku se bude styk s bytostí podobat hlasitému pronášení myšlenek, avšak později bude mág schopen se zesnulou bytostí normálně hovořit. Mág také může zesnulou bytost nechat ze zrcadla vystoupit, načež jí živlem země natolik zhmotní, že bude viditelná i oku neškolené osoby.

Je věcí každého jednotlivce, jak hluboko do všeho vnikne a jak důkladně a důsledně si bude při práci počínat. I jiné bytosti je možno přivolat a zhmotnit, avšak o tom všem podrobněji v mém druhém díle, ježto je při tom třeba dbát určitých pravidel.

MAGICKÉ ZRCADLO
jako pomůcka k navázání styků a různými silami, bytostmi, inteligencemi atd.

Tuto metodu podrobně popisuji ve svém druhém díle „Praxe magické evokace“. Pro zajímavost se zde zmiňuji jen o následujícím: Nabije-li mág své zrcadlo akášou a učiní-li na jeho povrchu imaginativně živlem dotyčné bytosti tahy jejího znaku a vysloví-li jméno oné bytosti, může s ní navázat styky. Na základě tohoto kontaktu může pak mág od oné bytosti obdržet vše, co je schopna podle svých zvláštností poskytnout. Totéž platí ovšem i pro veškeré ostatní bytosti a síly.

MAGICKÉ ZRCADLO
jako ovlivňovací prostředek sebe sama nebo jiných osob

Pro tento účel se hodí každé magické zrcadlo, ale zejména zrcadla opatřené fluidickým kondenzátorem. V tomto směru je tolik možností upotřebení, že není možno je všechny vyjmenovat. V dalším uvádím jen několik příkladů.

Z univerzálního moře světla vsajte pomocí imaginace nebo vdechováním skrze plíce a póry tolik světla do svého těla, až máte pocit, že se podobáte žhavě bílému slunci. Světlo impregnujte určitým přáním např. že Vám jeho záře propůjčuje intuici, inspiraci nebo jinou žádoucí schopnost, nebo že Vám dává poznat pravdu. Skrze své ruce nechte světlo imaginárně proudit na povrch zrcadla, kde ho shromáždíte, takže i poslední paprsek z Vašeho těla přejde na zrcadlo. Z nakupeného světla utvořte bílou lesknoucí, slunci se podobající kouli, která vydává přemíru intenzivních paprsků. Tento způsob nabíjení opakujte několikrát bezprostředně za sebou, až jste si jisti, že je zrcadlo dostatečně nabito a že jeho paprsky silně pronikají Vaším tělem, duší a duchem a vyvolají ve Vás žádoucí vliv. Silou své vůle a pevným přesvědčením upoutejte pomocí imaginace toto světlo na povrch zrcadla, kde je podle svého přání necháte libovolně dlouho, načež je opět rozpusťte. O účinku a vlivu světla musíte být tak přesvědčeni, že ani stín pochybnosti ve Vás nevznikne. Právě ono skálopevné přesvědčení to je, které propůjčuje světelným paprskům nesmírnou dynamitu, jež vyvolává téměř fyzické účinky. Sám jsem před léty tímto způsobem ovlivnil magické duté zrcadlo tak silně, že se rozletělo na tisíce střepů a střípků, takže jsem si pro tento účel musel pořídit zrcadlo z dubového dřeva.

Nyní se posaďte před zrcadlo a meditujte o svém přání nebo o pravdě, kterou si přejete zvědět, nebo o problému, jehož rozluštění Vás čeká. Když pak po svém meditování zavedete do sebe akášický princip nebo se uvedete do tranzu, dosáhnete velmi brzy svého cíle. Každopádně Vás tato práce příjemně překvapí a při svých dalších meditacích tyto praktiky nevynecháte. Ponecháte-li magické zrcadlo nabité, musíte je před zraky jiných osob ochránit. Nejlépe učiníte, když je zabalíte do pravého hedvábí, protože hedvábí je, jak známo, spolehlivým izolačním prostředkem. Paprsky zrcadla můžete také nechat dopadat na své lůžko, aby pro dosažení žádaného ovlivňovaly podvědomí i po dobu Vašeho spánku. Vaše autosugesce zesílí účinek a vedou k rychlejšímu úspěchu. Je samozřejmé, že tímto způsobem nezískáte pouze poznatky a neprobudíte v sobě jen dřímající schopnosti, jejichž vývin urychlíte, ale ovlivníte i vytčeným směrem i duši a ducha. Jakmile tento vliv zrcadla již nepotřebujete nebo vyžaduje-li jiná práce něco jiného např. ovlivnění akášou nebo živlovým zářením, magnetickým nebo elektrickým fluidem, zrušíte imaginací první ovlivnění opačným způsobem respektive rozpustíte světlo do univerza. I jiné osoby můžete ozářit nebo ovlivnit, jenomže potřebné nabíjení nevedete vlastním tělem, nýbrž imaginárně přímo z univerza na povrch zrcadla. Tímto způsobem je možno provádět různé experimenty, jako např. hypnózu, mediální styk, magnetický spánek a pod. Pro intuitivního mága je toto vše samozřejmostí a vlastní praxi dle toho usměrňuje.

MAGICKÉ ZRCADLO
jako ozařovač k impregnováni místností, léčení nemocných atd.

Podobnou praktikou je impregnování místností pomocí magického zrcadla, které nabijete fluidem odpovídajícím Vašemu přání, jako např. světlem, biomagnetizmem, akášou a pod. Toto fluidum stáhněte pomocí imaginace přímo z univerza natolik, aby se záření rozprostíralo po celé místnosti, kterou hodláte impregnovat. Již při hromadění termínujte účinek. Takto můžete, je-li toho třeba, ozařovat po celé dny, případně i měsíce místnost, v níž se zdržujete tím, čeho si nejvíce přejete, např. úspěchem, zdravím, inspirací, mírem a pod. Nabíjení můžete také zesílit, když jeho dynamitu častějším opakováním zhustíte. Samozřejmě je možno léčit tímto způsobem a vyléčit různé choroby, je-li zrcadlo dostatečně nabito. Můžete před zrcadlo posadit i nemocné osoby, kterým již po uplynutí několika minut bude mnohem lépe.

MAGICKÉ ZRCADLO
jako vysílač a přijímač

I pro tyto účely je možno zrcadlo výhodně použít a to při experimentech, týkajících se oživení obrazů nebo zvukového přenosu. V tomtéž smyslu jako má rozhlasová stanice vysílače a přijímače, můžeme i my využít svého magického zrcadla. V dalším uvádím v krátkosti dvě praktiky, které dokáže provést bez námahy každý mág, jenž se řídil všemi dosavadními pokyny.

První z těchto praktik popisuje vzájemné oživení obrazů nebo myšlenek mezi dvěma stejnoměrně školenými mágy. Na vzdálenosti nezáleží, může býti právě tak l0ti nebo 1000 kilometrová. Dorozumívací možnost je několikerá a to prostřednictvím myšlenek, obrazů, dopisů, slov a pocitů. Praxe je jedna a táž, při níž se pracuje jedním a tímtéž principem, jímž je akáša. Následuje popis zrcadla jako vysílače, aniž by ovlivněná osoba tušila, že bylo vysíláno.

Bude dobře, když si mág osvojí nejdříve určitou praxi s partnerem, jenž je na téže vývojovém stupni nebo který alespoň akášický princip velmi dobře ovládá. Stanovte se svým partnerem přesnou vysílací a přijímací dobu. Obojí se může dít současně. Nejdříve o praxi vysílatele. Ten především nabije zrcadlo akášou a uvede se pomocí akášického principu do transu. Pojem o času a prostoru mezi sebou a přijímatelem imaginárně vypojí, takže má pocit, že stojí u svého přítele. Tento pocit se později dostaví zcela automaticky, což známe již ze zkušenosti a z dřívějších experimentů. Nejdříve se pokuste přenést zcela jednoduché tvary, jako např. trojhran nebo kruh s přáním, aby přijímatel tento tvar uviděl ve svém zrcadle. Přijímatel nabije rovněž své zrcadlo před přijímáním akášou, uvede se též do transu akášickým principem a naladí se na to, že v zrcadle zřetelně pozná, co vysílací partner vyšle. Jsou-li oba partneři stejnoměrně školeni, postřehne pak přijímatel bezpečně obraz, který byl vysílatelem do zrcadla projektován. Po uplynutí stanovené doby přenosu a postřehu vymění oba partneři úlohu, takže vysílatel se stane přijímatelem a opakuje telepatický experiment v obráceném pořadí.

Je vždy dobře, když se mág školí rovnoměrně, jak ve vysílání, tak v postřehu. Počátečními neúspěchy se nenechte odradit a cvičte pilně dál. Po několika pokusech se úspěch zcela určitě dostaví.

Daří-li se Vám příjem jednoduchých obrazů, zesilte cvičení tím, že volíte obrazy složitější, později obrazy žijících osob, obrazy míst a krajin, podobně, jak jste si počínali při prvních přípravných cvičeních, týkajících se imaginace v zrcadle. Po dostatečné praxi se pokuste o to, přenášet myšlenky bez imaginace, tedy myšlenky zachycené pouze intelektem. Jestliže jste získali ve vysílání i příjmu dostatek zkušeností, pokuste se pomocí imaginace napsat do zrcadla krátká slova, která příjemce uvidí a přečte ve svém zrcadle. Slova vystřídají věty a konečně dokážete přenášet písemně z jednoho zrcadla na druhé i celá poselství. Po dosažení optické schopností přenosu vynasnažte se získat též možnost akustického přenášení tím, že jako vysílající pronesete do zrcadla zpočátku jedno nebo dvě slova s přáním, aby byla příjemcem vyslyšena. Příjemce se uvede pro stanovenou dobu do transu a vyčká sluchového poselství. To mu bude nejdříve připadat jako

hlasité myšlení, avšak od jednoho cvičení ke druhému bude slyšet vždy zřetelněji, dokonce tak zřetelně, jako by šlo o telefonní hovor. Po mnoha vytrvalých pokusech a cvičeních bude akustický příjem tak jasný, jako by pronášená slova byla mluvena přímo do ucha.

Jste-li dostatečně obeznámeni s přenosem krátkých slov, přejděte k vysílání a k poslechu kratších vět, až opět vytrvalým cvičením dospějete i k přenášení dlouhých zpráv. Zasvěcenci v Orientu se tímto způsobem vzájemně dorozumívají a nazývají tuto schopnost „Poselství vzduchem“, což je nutno brát symbolicky, neboť ve skutečnosti při tom hraje největší úlohu akášický princip. Je samozřejmé, že vysílatel a příjemce si mohou tímtéž způsobem vyměňovat navzájem i pocity nejrůznějšího druhu.

Ovládá-li mág schopnost na rovnocenné partnery vysílat a od nich přijímat, může zachycovat a odposlouchat hovory a sledovat obrazné přenosy i jiných mágů, podobně, jako je tomu u radiopřijímačů. Jako v rozhlase rádiem tak i v magické terminologii se tomu říká „poslech na černo“.

V dalším popisuji magické zrcadlo jako vysílače sloužícího k přenášení myšlenek, slov a obrazů na osoby magicky neškolené, které nemají nejmenší potuchy o tom, že se tímto způsobem vysílá a že mohou býti případně ovlivňovány.

V takovém případě upoutá mág do svého akášou nabitého zrcadla své předsevzetí rozkazem, aby na určitou dobu bylo to neb ono přeneseno. Zavede-li mezi sebe a onu nepřipravenou osobu akášický princip, přijme toto poselství podle své schopnosti. Při ještě nedostačující praxi se poselství zpočátku projeví tím, že ovlivněnou osobu přepadne ve stanovenou chvíli jakýsi neklid a že na vysílatele (v našem případě na mága) bude intenzivně myslit. Později bude přijímací osoba považovat poselství jako vlastní myšlenku, ježto není schopna rozpoznat, zdali bylo vysláno nebo zdali prýští z jejího vlastního nitra. Záleží-li mágovi na tom a zaměří-li se případně hlavně na tento druh vysílání, může dotyčné osobě vštípit, že myšlenky přichází od něho. Dříve nebo později se tato praktika nemine účinkem.

Mág může pomocí zrcadla vysílat také tím způsobem, že účinek se dostaví postupně nebo tehdy, když je příjemce náležitě uzpůsoben. Nejvhodnější doba je obvykle tehdy, když příjemce není rušen vnějšími vlivy a může vysílané zachytit buď před spaním nebo ráno ihned po probuzení. V takových případech koncentruje mág do zrcadla myšlenku, přání, zprávu s rozkazem, že to, co hodlá dotyčné osobě sdělit, přijme ta teprve tehdy, jakmile nadejde pro ni vhodná chvíle poslechu. Pokud nebyla zpráva přijata, působí dále a zůstane na povrchu zrcadla. Byla-li však odeslána, splnilo zrcadlo svůj úkol a přijala-li ovlivněná osoba vyslanou myšlenku nebo zprávu, stane se povrch zrcadla opět čistý. Mág se věnuje svým dalším povinnostem, aniž by se více staral o svou vysílačku a zrcadlo působí automaticky tak dlouho, až byla myšlenka nebo zpráva skutečně přijata.

MAGICKÉ ZRCADLO
jako ozařovač při impregnování místností, léčení nemocných a pod.

I pro tento účel se dá magického zrcadla použít. V rukou zručného mága se může stát výborným prostředkem jeho vlastního vývinu. Praxe impregnování místností je tato:

Pracujete-li v místnosti, kterou si přejete ovlivnit pomocí magického zrcadla výhradně pro vlastní účely, provedete nabíjení skrze vlastní tělo. Při nabíjení zrcadla pro jiné osoby stáhnete síly přímo z univerza, aniž byste tyto nechali dříve projít vlastním tělem. .

Tedy z univerza stáhnete buď přímo nebo skrze své tělo množství světla, které nakupené upoutáte pomocí imaginace na povrch magického zrcadla. Hromadění opakujte tak dlouho, až nakupené světlo přijme tvar koule nebo kotouče, vydávající v celé místnosti lesknoucí se bílé světlo, podobající se světlu silné lampy. Intenzivním opakováním cvičení nejen že vyzařované světlo imaginárně vidíte, ale přímo pociťujete, jak prostupuje Vaše tělo v podobě rentgenových paprsků. Přesvědčením a vírou vložte do světla přání a myslete, že se světlo stává od hodiny k hodině, ode dne ke dni automaticky silnější a že síla záření působí stále pronikavěji a dynamičtěji.

Účinek termínujte - jak řečeno v kapitole o biomagnetismu - a působení zářivé síly určete buď dočasné nebo trvalé. Do spoutaného světla tj. do svého imaginárního slunce vložte úlohu nebo přání, které má zářivá síla vykonat (splnit) např. přivodit úspěch, mír, zdraví, zvýšit inspiraci, intuici, zcela podle toho, co nejvíce potřebujete. Potom umístěte zrcadlo ve svém pokoji jako světlomet, abyste byli stále pod vlivem jeho vyzařování. O zrcadlo se nemusíte více starat, neboť pracuje jako ozařovač automaticky dále a ovlivňuje Vás i jiné osoby žádaným směrem. Tuto metodu podržíte zajisté při veškerých svých pracích, cvičeních, bádáních a meditacích.

Bylo-li zrcadlo nejen pro Vás, ale i pro jiné osoby magicky ovlivněno např. za účelem léčení nemocných, tedy pro úplné uzdravení, poznáte, že pod vlivem zářivé síly zrcadla dokážete vykonat mnohem více práce, aniž byste byli unaveni, a vstoupí-li do Vaší místnosti nemocná osoba, pocítí okamžitou úlevu bolestí, obzvláště, přijde-li pod přímý dopad zářivých paprsků. Síla účinnosti závisí na intenzitě, s jakou bylo zrcadlo nabito. Příznivé záření neplatí jen pro jedinou osobu, nýbrž pro tolik osob, kolik se jich do místností vejde. Pro magnetizéry z povolání nebo pro osoby, zabývající se léčením nemocných nebo ovlivňováním osob, bude tato metoda znamenitou pomůckou.

Je možno impregnovat nebo ozařovat nejen jednu jedinou místnost, nýbrž zářivou sílu můžete pomocí imaginace přenést do největší vzdálenosti na jednu nebo více osob. Pouze imaginaci účelně pozměníte. Netřeba zdůrazňovat, že se magické zrcadlo jako ozařovač stává v rukou mága velmi cennou pomůckou, poskytující různé možnosti upotřebení. Mág svého magického zrcadla jistě nikdy nezneužije a nezneuctí tím, že by jím rozséval špatné vlivy.

MAGICKÉ ZRCADLO
jako prostředek k zadržování škodlivých a nežádoucích vlivů

I pro tento účel koná magické zrcadlo dobré služby. Pouze impregnace vyzařovací síly magického zrcadla je poněkud jiná a impregnace místnosti nebo místa, zkrátka toho, co má být chráněno, se naplní zářivou silou světla tak, aby světelné paprsky zadržovaly jakékoliv nepříznivé vlivy nebo vracely je zpět k výchozímu bodu. Tam, kde jde o nepříznivé vlivy, musíte pracovat s impregnací světla. Jedná-li se o to, chránit místnost před jakýmikoliv vlivy, ať dobrými či nepříznivými, naplníte impregnaci zrcadla respektive místnosti akášou, do níž vložíte imaginárně vlastnost nedotknutelnost a neprostupnost. Práce s akášickým principem nedovolují jeho hromadění, což bylo již několikrát podotknuto, avšak impregnaci přání je kvůli dynamizaci účinku možno pomocí imaginace častěji opakovat.

Mág má na vůli pořídit si pro různé účely několik magických zrcadel. Pracuje-li však s dálkovým poslechem a přenosem, nesmí samozřejmě svoji pracovní místnost izolovat akášou, protože by mu tento princip znemožnil jakékoliv působení na dálku. Podrobnosti, týkající se zadržování škodlivých vlivů, dále izolování určitého místa pomocí magického zrcadla za účelem různých magických prací atd. uvádím ve svém druhém díle nazvaném „Praxe magické evokace“.

Kromě této možnosti upotřebit magického zrcadla jako prostředku k zadržování nežádoucích vlivů, má mág ještě další výhody v tom, že může veškerá známá fluida (magnetické, elektrické nebo elektromagnetické) upotřebit ve spojitosti se zrcadlovou magií a účelně s nimi pracovat. Jakých sil je pro ten či onen případ třeba, zdali magnetického či elektrického fluida nebo živlů, závisí na práci a na účinnosti jeho přání.

MAGICKÉ ZRCADLO
jako promítací přístroj veškerých sil, bytostí, obrazů atd.

Magické zrcadlo můžete také upotřebit ke zhmotnění veškerých sil mentální a astrální úrovně, takže budou viditelné i magicky neškoleným osobám. Nejde při tom jen o pouhou domněnku nebo sugesci, neboť myšlenky, elementáry, bytosti všech úrovní, živlové bytosti atd. se dají na základě

zde uvedených praktik v zrcadle natolik zhmotnit, že mohou být i fotografovány. Následuje praktický návod.

Naplňte povrch zrcadla zhmotnělým živlem země. Tento živel nenechte projít vlastním tělem, protože byste tím vyvolali poruchy na zdraví (určitá ochromení atd.), nýbrž nahromaďte ho pomocí imaginace přímo z univerza. Čím větší bude nakupení zemního živlu, tím hmotnější a viditelnější bude to, co hodláte promítnout. Je proto třeba nakupení živlu víckrát opakovat. Přejete-li si zhmotnit nějakou představu, nějaký obraz nebo elementál natolik, aby se stal dobře viditelným i druhé, magicky neškolené osobě, musíte si počínat takto:

Zaveďte pomocí imaginace akášický princip buď pouze do hlavy dotyčné osoby nebo chcete-li do celého těla a určete současně, aby tento princip v ní účinkoval po celou dobu experimentu. Jde-li to, učinit nějakou představu (smyšlenku) viditelnou, umístěte ji svou imaginací dokonale, zřetelně a jasně na povrch zrcadla, jako by tam byla skutečně a stáleji udržujte. Pohlédne-li pak osoba, kterou jste akášickým principem ovlivnili, na zrcadlo, uvidí na něm onu představu jako ve filmu. Stejným způsobem si můžete počínat s elementálem, elementárem nebo stínem, který jste sami utvořili (zplodili). Voláte-li však bytost z astrální nebo jiné úrovně, musíte dříve prostor kolem svého zrcadla, v němž se má bytost projevit, naplnit akášickým principem. Lépe je samozřejmě naplnit akášou celou místnost. Těchto příprav není třeba, máte-li ještě jedno magické zrcadlo, jemuž určíte úlohu impregnovat akášickým principem celou místnost. Je-li vše dokonale připraveno, uveďte se do tranzu tím, že do sebe zavedete akášický princip a v tomto stavu volejte žádanou bytost, obývající astrální nebo jinou úroveň. Dokud neovládáte praktiky zaklínací magie, které popisuji podrobně ve svém druhém díle, spokojte se s tím, že pomocí imaginace voláte zesnulé a jiné bytosti z astrální úrovně.

Na zrcadle se nacházející nakupený živel země zhmotní obrazy nebo bytosti natolik, že je uvidí a uslyší neškolená osoba. Viděné a slyšené není potom žádnou halucinací a mág může obraz (zjev) živlem země zhmotnělý zachytit i fotograficky. Musí však mít na zřeteli, že obrazy takto zhuštěné mají mnohem vyšší vibraci než normální nám známé světlo. Tuto vyšší vibraci není samozřejmě možno fotograficky zachytit. Proto vyžadují takové snímky co možná nejkratší expoziční dobu. U dobrých fotopřístrojů volte jednu setinu vteřiny. Jsou však již speciální fotopřístroje, které mají expoziční dobu dvě setiny vteřiny. Takové přístroje se hodí nejlépe, usnadní práci a obrazy jsou konkrétní.

Při pořizování těchto snímků nehraje úlohu, zdali je den či noc. Kdo by však chtěl mít zároveň ofotografováno zrcadlo a jeho pozadí, musí ovšem snímek pořizovat při vhodném osvětlení. Jinak se v zrcadle objeví pouze zhmotnělý obraz. Zkušenosti ukázaly, že je u těchto snímků lépe volit desky nežli filmy. Jelikož je kmitočet dotyčného obrazu mnohem vyšší než kmitočet světla, vyžadují tyto snímky zvláštní barevné filtry. Vyžadují tedy fotografické snímky mentální úrovně, jako jsou smyšlené (představované) obrazy, elementáry, elementály, stíny a všechny ostatní jevy modrý filtr. Veškeré bytosti, astrály zesnulých atd. musí mít fialové filtry. Bytosti jedno-živelné (živlové bytosti) vyžadují filtr barvy rubínové. Pro fotografické snímky přírodních jevů, vyvolané na základě přírodní magie přírodními silami nutno použít žlutý filtr. Barvy filtrů jsou, jak vidno, obdobné dotyčným úrovním.

Kromě obrazů a bytostí může mág nechat skrze magické zrcadlo nahlédnout i neškoleného do jeho (případně i někoho jiného) minulosti, přítomnosti a budoucnosti.

MAGICKÉ ZRCADLO
jako dalekohled

Ve svém magickém zrcadle můžete pozorovat a sledovat též události, které se u známých i neznámých odehrávají i v té největší vzdálenosti. Zrcadlo naplňte jako obvykle akášickým principem. Klidně a pohodlně vytrvejte ve své pozici, uveďte se do tranzu pomocí akášického principu a zaměřte se v tomto stavu na osobu, kterou hodláte pozorovat. Při tom si myslete, že

zrcadlo je veliký dalekohled, skrze který i na největší dálku vše dobře vidíte. V téže okamžiku uvidíte dotyčnou osobu a její okolí jako ve filmu. Z počátku budou obrazy možná poněkud nejasné, ale častějším opakováním experimentu vyvstanou před Vámi tak zřetelně a čistě a pocit, že žádaná osoba se nachází ve Vaší bezprostřední blízkosti, bude tak přesvědčivý, že se budete domnívat stát skutečně přímo vedle ní, i kdyby šlo v tomto případě o vzdálenost třeba tisíc kilometrovou.

Kvůli kontrole a jistotě, že to, co jste si přáli v zrcadle vidět, odpovídá skutečnosti, představte si pomocí imaginace, že se dotyčná osoba zabývá něčím zcela jiným. Když se Vám to astrálními smysly podaří právě tak dobře je to důkazem, že viděné je zatím pouhý klam a je tudíž třeba cvičení opakovat tak často, že si osvojíte schopnost rozeznávat skutečnost od smyšlenky nebo klamu. Mág může, jestliže si to přeje, pod svým zručným vedením nechat stejným způsobem vidět do dálky i každou jinou magicky neškolenou osobu. V tomto odvětví obzvláště vyškolení a vycvičení mágové dokáží na podkladě uvedených praktik a za pomocí červených filtrů zhotovit na největší vzdálenost i fotografické snímky viděných obrazů a událostí.

Nejedná-li se Vám ani tak o hmotné události, které můžete na vzdálenost v přítomné době spatřit, jako spíše o duševní život, o povahu a cítění určité osoby, stačí, když si odmyslíte její hmotné tělo a zaměříte se výhradně na její astrál. Ihned se Vám objeví aura a povahové rysy dotyčné osoby v různých barevných odstínech. Z toho si můžete potom dle zákona analogie učinit logické závěry o její povaze a jejích schopnostech. Jestliže Vás ale nezajímá ani světské počínání určité osoby, ani její duševní vlastnosti a povahové rysy, odmyslete si jak její hmotné, tak i astrální tělo a přejte si vidět v zrcadle výhradně jejího ducha. Okamžitě se Vám zjeví obrazy duchu odpovídající, takže můžete její myšlenkové a ideové pochody sledovat i na největší vzdálenost.

Z tohoto příkladu vidíte, že je možno osvojit si schopnost čtení myšlenek u kohokoliv i na největší vzdálenost a záleží pouze na Vaší vůli, jak dalece si hodláte toto Mistrovství osvojit.

MAGICKÉ ZRCADLO
jako pomůcka k prozkoumání minulosti, přítomnosti a budoucnosti

Nejobtížnější úloha při práci s magickým zrcadlem připadá přesnému zjišťování minulosti, přítomnosti a budoucnosti u jiných osob. Je samozřejmé, že mág může vidět v zrcadle, jakoby na filmu natočenou svou vlastní minulost a přítomnost. A kdyby chtěl ukojit svou zvědavost a přál si vidět také svou vlastní budoucnost, nebylo by pro něho těžké se pomocí zrcadla na ni zaměřit a dovědět se sebemenší podrobnosti. Nevýhoda by však byla v tom, že v okamžiku, kdy mág spatří v zrcadle svou budoucnost, je zbaven své svobodné vůle. Dal by se pak přirovnat již jen se šablonou, kterou je nutno vyplnit, aniž by se mohlo na ní něco pozměnit. Jinak je tomu ovšem tehdy, když akášický princip v nejvyšším projevu, který můžeme nazvat Božskou Prozřetelnost, mága tím nebo oním způsobem varuje, případně před blížícím se nebezpečím, aniž by se mág chtěl o své budoucnosti sám něco dovědět. Na takovou výstrahu musí mág samozřejmě reagovat, protože případné neuposlechnutí by mohlo mít pro něho neblahé následky. Každý mág, který dospěl až k tomuto stupni vývinu pozná, zdali výstraha přichází od bytostí, jakoukoliv sféru obývající, nebo přímo z akášického principu.

Chce-li mág u neškolených osob a u takových, na nichž mu záleží, zjistit minulost, přítomnost a budoucnost, je pro něho magické zrcadlo pochopitelně velmi cennou pomůckou. Veškeré myšlenky, city, pocity a fyzické činy zanechávají v akáše čili v principu příčiny přesné záznamy, které může mág kdykoliv, buď pomocí svého magického zrcadla, nebo přímo v transu v akáše číst a které jsou mu tedy otevřenou knihou. Potřebuje se pouze pomocí imaginace na to zaměřit. Z počátku, pokud mág není v tom ještě dokonalým Mistrem, budou se mu obrazy projevovat nesouvisle nebo jen ojediněle. Častým opakováním tohoto cvičení vyvstane však před zraky mága na povrchu zrcadla jako v panoramatu jeden obraz za druhým s minulostí související a to tak čistě a zřetelně, jako by mág viděné události sám prožíval. Od přítomnosti počínaje až k dětství a k samému zrození může mág nechat promítnout jednu událost za druhou. Je dobře sledovat

minulost jenom ke zrození, ačkoliv je možno zjistit život ducha té či oné osoby i v dřívějších vtěleních. Toho nechť se ale mág vyvaruje, protože by zjišťováním jak budoucnosti tak dřívějších vtělení u sebe a u jiných osob zasahoval do dění Božské Prozřetelnosti a jeho zvědavost by měla těžké následky. Předně by byl v téže okamžiku tak stár, kolik předešlých životů uviděl. Toto vědomí by v nitru mága vyvolalo a zanechalo velmi nepříjemný pocit a neblaze by se projevovalo hlavně v tom, že by mág ztratil veškerý zájem na svém dalším životě. Za druhé se mág stává odpovědným za veškeré chyby svých minulých životů. Jediná výhoda by byla v tom, že by si uvědomil své zkušenosti v minulých životech získané, což by ale nevýhody nijak nevyvážilo.

Přeje-li si mág zjistit budoucnost jiné osoby, uvede se pouze do tranzu. Ovládá-li tuto praxi dokonale, nezůstane mu nic ukryto. Tento druh jasnozření, kdy mág může mentální, astrální a hmotnou úroveň u sebe i u jiných jasně a souvisle vidět, je nejvyšší výsledek práce s magickým zrcadlem. Dospěl-li mág až sem, nemám mu k praxi s magickým zrcadlem už co říci a na základě příkladů zde uvedených si vypracuje své vlastní praktické metody.

Magický výcvik duše

V tomto stupni uvádím metodu, dle které se mág naučí vědomě odpoutávat své astrální tělo od těla hmotného a přenést se všude tam, kde si přeje se svým astrálním tělem být. Odpoutávání astrálního těla se děje - jak nám ihned poví praktický návod - za jiných předpokladů než je tomu u mentálního putování nebo u transu, vyvolaného akášickým principem. Stav, při kterém je astrální a mentální tělo odpoutáno od těla fyzického, nazývá okultní terminologie extází. Opravdový mág ovládá schopnost odpoutávání astrálního těla dokonale a může se se svým astrálním tělem kdekoliv objevit. Ve většině případů mu však postačí mentální putování nebo trans.

Schopnosti odpoutávání astrálního těla použije mág ponejvíce jen při pracích, které vyžadují hmotný magický zásah. Tyto práce podmiňují zvýšenou opatrnost, protože na rozdíl od mentálního putování jsou obě spojovací pásky mezi mentálním, astrálním a hmotným tělem (tak zvané mentální a astrální matrice) od těla uvolněny a astrální a mentální tělo spojuje s fyzickým tělem pouze velmi jemná, elastická, stříbrně se lesknoucí životní páska. Kdyby se ve stavu, v němž je mentální a astrální tělo odděleno od těla hmotného, dotkla fyzického těla cizí ruka, ať magicky školená či nikoliv, porušil by tento dotek onu nadmíru jemnou pásku, to znamená, že spojení s hmotným tělem by bylo přerváno a okamžitě by nastala fyzická smrt.

Proto musíte hned z počátku těchto cvičení přísně dbát na to, aby se Vás v tomto stavu nikdo nedotkl. K přetržení jemné pásky dochází tím, že lidské elektromagnetické fluidum působí mnohem silněji a mágova přejemná životní páska nemůže tomuto fluidu vzdorovat, ani tehdy, když je mág sebevíce vycvičen a magicky vyvinut. Lékařská věda by při prohlídce těla, které by bylo tímto způsobem usmrceno, zjistila toliko srdeční embolii nebo srdeční mrtvici (případně ochrnutí srdce). Fyzické tělo se ve stavu extáze podobá zdánlivě mrtvému, je tudíž neživé a bez citu, dech je zastaven a srdce nebije. Popis praxe vše blíže vysvětlí. Zdánlivá smrt je rovněž extatický jev, který se u postiženého dostaví následkem patologického působení. Každému mágovi je tento jev snadno vysvětlitelný.

Je nutno ještě podotknout, že normální dýchání, které přivádí ony čtyři živly včetně akáši do krevní dráhy, udržuje v permanenci mentální matrici, tvořící ono pojítko mezi mentálním a astrálním tělem, neboť jak víme ze zkušenosti, není života bez dechu. Naproti tomu astrální matrici, která spojuje astrální tělo s tělem fyzickým, udržuje při životě přísun potravy do těla. Mág vidí nyní jasně souvislost mezi přijímáním potravy a mezi dechem. Cvičení týkající se vědomého dýchání a vědomé požívání potravy v počátečních stupních uvedená uzná za opodstatněná. Zanedbávání jednoho nebo druhého v tomto vývojovém stupni by se u mága projevilo bezpochyby disharmonicky, ať již nemocemi nebo jinými poruchami. Příčina mnohých poruch na duchu, duši a na těle tkví v nepravidelnosti a zanedbávání obou těchto faktorů. Proto jsem, hned z počátku

zdůrazňoval, a to nikoliv zbytečně, že je bezpodmínečně třeba, aby tělo, duše a duch byly vyvíjeny a udržovány současně a stejnoměrně. Není-li fyzické tělo dosti harmonické, silné a houževnaté, nemá-li přijímáním vydatné a na vitamíny bohaté potravy dostatečnou zásobu elektromagnetického fluida a tím dostačující elastičnost astrální matrice, mohou mu extatická cvičení uškodit na zdraví.

Mág zajisté nyní uzná, že jsou veškerá asketická cvičení, doporučující dodržovat v pracovní vývojové soustavě posty extrémní a tudíž hodná zavržení. Mnohé orientální praktiky, které předepisují askezi a asketická cvičení, jsou jednostranné a přímo nebezpečné pro lidi nedomorodé, jejichž tělesné dispozice jsou pro stávající podnebí nedostačující.

Jestliže ale mág vyvíjel stejnoměrně ony tři stupně jsoucnosti, kterými jsou tělo, duše a duch, nemusí se obávat, že u něho vyvstanou nějaké poruchy v mentálním, astrálním a fyzickém těle. Arciť, kdo tuto učební soustavu neprobíral systematicky a ve vývinu přehlížel to i ono bezpečnostní opatření, musí počítat s případnou disharmonií.

Mág tudíž nepřikročí dříve ke cvičení, týkající se odpoutávání a vysílání těla astrálního, pokud si není zcela jist, že ovládá dokonale veškeré dosud uvedené metody. U mentálního putování zůstává nejsubtilnější část tj. astrální matrice, spojující tělo s duší, v těle, kdežto při odpoutání těla astrálního všechno z těla vystoupí, takže je u extatických cvičení zvýšená opatrnost na místě.

Vlastní praxe odpoutávání a vysílání těla astrálního je velmi jednoduchá, zejména pro toho, kdo dobře ovládá mentální putování. Při odpoutávání těla astrálního si počínejte takto:

Usedněte do ásany (i v leže můžete toto cvičení provádět) a vystupte se svým mentálním tělem z těla fyzického. Své hmotné tělo pozorujte vědomím, které jste do těla mentálního přenesli. Bude Vám připadat, jako by hmotné tělo bylo pohrouženo do spánku. Pomocí imaginace si nyní představujte, že z těla hmotného vytahujete svou vůlí své astrální tělo, podobně jako tělo mentální. Astrální tělo se ve Vaší představě musí podobat přesně tělu mentálnímu a fyzickému. Se svým astrálním tělem se nyní spojte tím, že do astrální formy vstoupíte. Při tomto cvičení budete mít divný pocit, jakoby astrální tělo k Vám nepatřilo a musíte tudíž ihned vědomě spojit mentální matrici s astrální, neboť by se Vám tak jako tak nedařilo astrální tělo v představě udržet. Toto bude fyzickým tělem (Jakoby jakousi neviditelnou páskou) stále přitahováno. Pozorujete-li při těchto cvičeních zároveň fyzické tělo, zjistíte, že při provádění tohoto experimentu vyvstanou poruchy v dýchání. Avšak v okamžiku, kdy se v duchu spojíte s astrální formou a začnete ihned vědomě dýchat, pocítíte, že jste s astrálním tělem také skutečně spojeni.

Při počátečních cvičeních, kde se jako duch vedle svého fyzického těla spojíte tímto způsobem s tělem astrálním, musíte myslit výhradně jen na dýchání. Toto cvičení provádějte tak dlouho, až si na dýchání v astrálním těle, které jste vytáhli a umístili vedle svého fyzického těla a duchovně se s ním spojili, úplně zvyknete.

Z uvedeného je zřejmé, že je to výhradně vědomé dýchání v astrálním těle, které umožňuje uvolnění astrální matrice. Stalo-li se Vám častým opakováním tohoto cvičení dýchání v mentálním a astrálním těle zvykem, můžete přejít k dalším cvikům. Jakmile počnete v astrálním těle dýchat, ustane dech v těle fyzickém. Odpoutáním upadne fyzické tělo do jakési letargie, údy ztuhnou, obličej zpopelaví a vezme na sebe mrtvolný vzhled. Přestanete-li ale vedle svého fyzického těla dýchat a hodláte-li cvičení ukončit, zpozorujete v tu chvíli, že je astrální tělo neprodleně přitahováno (Jakoby silou magnetu) tělem hmotným, ve kterém se okamžitě ujímá normálního dýchání. Až tehdy, když se i mentálním tělem, tedy se svým vědomím, vrátíte duchovně do svého fyzického těla, takže astrální a mentální tělo je opět ve fyzické schránce, nabudete pozvolna plného vědomí a ukončíte tím první cvičení.

To, co se všeobecně považuje za umírání, je tentýž postup. Rozdíl je pouze v tom, že matrice mezi hmotným a astrálním tělem je zničena. Tam, kde jde o normální úmrtí a astrální matrice mezi hmotným a astrálním tělem je následkem nemoci nebo z jiné příčiny přervána, nemá astrální tělo spolu s tělem mentálním ve fyzickém těle již co činit a vystoupí z něj automatiky. Tento postup převede dýchání do těla astrálního, aniž si to kdo v astrálním těle uvědomí. Z toho vyplývá, že zesnulé bytosti rozdíl mezi hmotným tělem a tělem astrálním hned nepostřehnou a nepociťují.

Uvědomí si to znenáhla až tehdy, když poznají, že hmotné tělo nemohou již upotřebit a že astrální tělo podléhá jiným zákonům (zákonům akášického principu). O tom se však podrobněji zmiňuji již v kapitole, týkající se astrální úrovně. Cvičení vědomého odpoutávání astrálního těla je tedy napodobení procesu umírání. Z toho jasně vidíme, jak blízko jsme těmito cviky od hranice, dělící skutečný život od tak zvané smrti a všechno nabádání ke zvýšené opatrnosti je tím naprosto odůvodněno.

Ovládá-li mág dokonale odpoutávání astrálního těla, odpadá pro něho za prvé veškerý strach ze smrti, za druhé pozná celý postup jeho odchodu z tohoto světa a ví také, kam po odložení své hmotné schránky přijde. Po mnoha cvičeních vědomého odpoutávání astrálního těla uvykne mág dýchání v astrálním těle natolik, že si toho již ani nebude vědom a bude v astrálním těle prožívat tytéž pocity, jako by se nacházel v těle hmotném. Při návratu do hmotného těla zadrží pouze v astrálním těle vědomě dech, aby se astrální tělo mohlo od mentálního těla odpoutat a přijmout opět tvar těla fyzického. V okamžiku, kdy astrální tělo přijme formu těla fyzického, začne automaticky dýchat, čímž je teprve návrat do fyzického těla možný. Tuto okolnost je nutno mít stále na zřeteli. Jelikož mentální tělo podléhá jiné zákonitosti, nedýchá stejným rytmem, jako tělo hmotné ve spojení s tělem astrálním. Až tehdy, když jste si na vystupování a navrácení astrálního a mentálního těla z těla hmotného zvykli a můžete-li jedno, jak druhé libovolně provádět, dále, když si - pokud jde o dýchání - počínáte náležitě opatrně, jste schopni se od hmotného těla znenáhla vzdalovat. Při těchto přípravných cvičeních se však nevzdaluje dále, než vedle svého fyzického těla. Stůjte buď vedle svého těla nebo zaujměte jeho polohu tj. posaďte se do ásany.

Další cvičení spočívá v tom, pozorovat kromě těla, stejně jako při odpoutání mentálu, své bezprostřední okolí. Je to konečně tentýž postup jako u mentálního putování. Všechny předměty musíte postřehnout, vnímat a musíte vše slyšet, pouze s tím rozdílem, že duch si zvolí pro své putování ještě jeden obal, kterým je astrální tělo, umožňující hmotnější působení.

Odeberete-li se někam pouze se svým mentálním tělem a tam sledujete nějaký příběh, nějakou událost, která by ve Vás mohla vyvolat příznivé nebo nepříznivé fyzické pocity, nemůžete tyto v mentálním těle prožívat a také události samy Vás nemohou ovlivnit. Prožijete-li ale totéž s tělem astrálním, pociťujete to tak intenzivně, jako byste tam byli přítomni i tělem hmotným.

Nyní se cvičte v tom, vzdálit se od svého hmotného těla krok za krokem. Neviditelná síla přitažlivostí, podobající se té, se kterou magnet působí na železo, Vás bude nejdříve násilně přitahovat k tělu fyzickému. Dá se to vysvětlit tím, že páska mezí astrálním a hmotným tělem je vyživována, udržována a držena v rovnováze nejsubtilnějším fluidem. Těmito cviky se však exteriorizace astrálního těla stává vědomým postupem proti přírodnímu zákonodárství přírodních sil v těle, který musí být zvládnut. Z toho důvodu vyžaduje pohyb astrálním tělem mnohem větší úsilí, než když se pohybujete pouze tělem mentálním. Vzdalujte se proto při počátečních cvičeních od svého hmotného těla jen několik kroků a ihned se zase vraťte. Tím, že Vás magnetická přitažlivost trvale upoutá a ovlivní, vyvolá ve Vašem astrálním těle i různé pocity, jako např. strach před smrtí a pod. Tyto pocity musíte každopádně přemoci. V tomto stupni musíte nad veškerými se vyskytnuvšími překážkami stůj co stůj zvítězit. Při každém opakování cvičení se od fyzického těla více vzdalujte. Čím větší kus cesty se svým astrálním tělem časem urazíte, tím menší bude síla přitažlivosti k tělu hmotnému. A později při velmi dalekých cestách Vám přijde dokonce i zatěžko se vracet do těla. Pro mága vyrůstá potom nebezpečí v tom, že ho přepadne při vzpomínce na opětný návrat do hmotného těla smutek, obzvláště tehdy, když se nachází v úrovních nebo krajích, jež ho zcela uchvátí. Proto musí být mág absolutním pánem svých citů. Zvykne-li si na to, být se svým astrálním tělem nejen na hmotné, ale i na astrální úrovni jako doma, tak ho obvykle omrzí život a on by se nejraději do svého hmotného těla již nevrátil. Zatouží po tom, přetnout násilně životní pásku, která ho k fyzickému tělu ještě poutá. Kdyby tak učinil, spáchal by tím právě takovou sebevraždu, jako ve fyzickém těle. Kromě toho by se provinil vůči Božské Prozřetelnosti a přivodil by si tímto násilnickým činem karmické následky. Je pochopitelné, že jsou svody k takové

násilnosti velké, zejména tehdy, musí-li mág ve hmotném světě snášet mnohá utrpení, kdežto na jiných úrovních a sférách prožívá samou blaženost.

Kdo s těmito cvičeními, týkajícími se vysílání astrálního těla pokročil natolik, že může astrální tělo podle své libosti kamkoliv vysílat, má možnost použít této schopnosti pro nejrůznější účely. Se svým astrálním tělem se může odebrat všude tam, kde si přeje být, může léčit nemocné tím, že v astrálním těle nakupí a zhustí elektrické a magnetické fluidum, které na nemocné osoby převede. Léčení astrálním tělem je mnohem pronikavější než pouhým přenášením myšlenek nebo pomocí mentálního putování, protože fluida, s nimiž mág pracuje, působí jen v úrovni nemocné osoby.

Kromě toho má mág možnost působit různými vlivy. Živlem země, který na astrální úrovni zhustí ve svém astrálním těle, že se před zraky zasvěcence i nezasvěcence zmaterializuje a stane viditelným, slyšitelným i hmatatelným. Tyto úspěchy jsou odvislé od doby cvičení a od toho, jak je kdo schopen živel země nakupit ve svém astrálním těle. Je samozřejmé, že mág dokáže se svým astrálním tělem provádět i fyzické úkony. Vyvolávání fenoménu, což je schopností zasvěcenců (klepání, vykonávání různých prací) je tím dostatečně objasněno. Mágovi v tomto ohledu nejsou kladeny meze a jen na něm záleží, v čem se hodlá specializovat. Každopádně je dostatečně obeznámen a ví, jak si má počínat. Může např. zhustit jen jednu část těla, případně ruku, zatím co druhou nechá astrální. Dokáže-li pomocí své imaginační síly zrychlit v předmětu elektronové kmity, nechá před zraky diváka zmizet předmět velikosti odpovídající jeho síle a vývinu a přenese ho na astrální úroveň. Hrubohmotné předměty pak již nepodléhají zákonům hmoty a stanou se astrální. Svým astrálním tělem může mág takové předměty přenést hravě na největší vzdálenost, kde je opět zhmotní do původního tvaru.

V očích nezasvěcenců se zdají tyto fenomény být pouhou chimérou. Vycvičený mág však dokáže vyvolat ještě větší fenomény, které svět považuje za hotové zázraky. Na základě tohoto vysvětlení zázraky jako takové pro mága neexistují. Mág zná upotřebení vyšších sil a zákonů a dle potřeby jich použije.

Mohl bych uvést ještě mnoho dalších příkladů, co vše dokáže mág se svým astrálním tělem provést, ale poctivému snaživci postačí pouhé náznaky.

IMPREGNACE ASTRÁLNÍHO TĚLA
se čtyřmi základními Božskými Vlastnostmi

Došel-li mág ve svém magickém vývinu až sem, započne s konkretizováním svého názoru o Bohu. Jednostranně školený mystik, jogín atd. vidí svého Boha pouze v jednom aspektu, kterého uctívá a jemuž platí jeho největší uznání. Naproti tomu opravdový zasvěcenec, jenž s ohledem na ony čtyři živly sleduje trvale tuto učební soustavu ve svém duchovním vývinu, rozdělí pojem Boha podle univerzálních zákonů na čtyři aspekty:

1. **Všemohoucnost**, odpovídající ohnivému principu
2. **Moudrost a Vševědoucnost**, náležející principu vzdušnému
3. **Všudypřítomnost** s principem vody
4. **Nesmrtelnost** s principem země

Tento stupeň ukládá mágovi, aby o těchto čtyřech božských idejích (aspektech) postupně meditoval. Hluboké meditace mohou mága přivést s některou božskou Ctností do extáze, ve které s ní přímo splyne, takže se bude sám pociťovat za onu Ctnost. Toto vytržení musí prožít se všemi čtyřmi Ctnostmi Boha. Cvičení si rozdělí libovolně. Bude např. o jedné z těchto Ctností meditovat tak dlouho, až si je jist tím, že se s ní ztotožnil. Meditace si může rozdělit podle svého času také tak, že po jednom cvičení vyvolá v sobě meditativně postupně všechny čtyři Ctnosti.

Meditace musí být tak silné, hluboké, pronikavé a přesvědčivé, že se astrální tělo naplní každou jednotlivou Ctností. Pojem mága o Bohu je univerzální, slučující podle univerzálních zákonů všechny čtyři Božské Vlastnosti. Nechť mág věnuje těmto meditacím veškerou pozornost, protože vedou ke splynutí s jeho Bohem. Může-li si mág o těchto čtyřech Ctnostech učinit vnitřní obraz, což dokáže hlubokou meditací, bude schopen navázat spojení, jehož praxi nalezne v desátém stupni této učební soustavy. Tyto meditace časem zbožští jeho ducha, jeho duši a konečně působí analogicky i na jeho tělo, čímž mu umožní spojení s Bohem, což je také hlavním účelem a cílem tohoto vývojového kursu.

Magický výcvik těla

Žák, jenž prakticky probral všechny až dosud uvedené metody, nepotřebuje pro magický výcvik těla provádět již žádná zvláštní cvičení. Vyvinuté síly jen ještě více prohloubí a všestranně jich použije. V dalším uvádím několik návodů, které může žák po několikerém opakování dle svého vývinu prakticky sledovat.

Léčení nemocných pomocí elektromagnetického fluida

Je překrásnou a svatou povinností pomáhat svými silami trpícím. Mág dokáže konat v léčení nemocí po způsobu mnoha svatých hotové zázraky. Žádný lékař, magnetizér a léčící médium nedokáže vyvolat a využít dynamické síly podle prazákonů tak dokonale, jako právě mág. Předpoklad toho je, že mág musí dobře znát okultní anatomii těla se zřetelem na živly a jejich pozitivní i negativní činnost, jinak by nebylo možné ohnisko nemoci zdárně ovlivňovat.

Pomocí akášického principu se svým jasnovidným zrakem může mág ihned rozeznat každou příčinu onemocnění a započít s ovlivněním (tedy s léčením) přímo u kořene, tedy u původní příčiny nemoci. Tkví-li příčina v mentální úrovni, musí mág působit především na ducha nemocného, aby napravil harmonii. Jak jsem již vícekrát podotkl, může mentální sféra působit pouze na mentální úroveň, astrální sféra na astrální úroveň a hmotná sféra výhradně jen na hrubohmotnou úroveň. Toho si musí být mág stále vědom. Transmutace z jedné úrovně na druhou se může dít jen pomocí příslušné matrice neboli spojovací pásky silou, která je mnohem subtilnější. Myšlenka sama absolutně nemůže vyvolat fyzickou sílu tj. odstranit tělesnou bolest.

Za to ale myšlenka koncentrovaná, naplněná vírou a přesvědčením vyvolá v pacientově mentální sféře silné vibrace, které projdou mentální matricí a vniknou do astrálního těla. Dále než do pacientovy duše takový vliv nevnikne. Tento zásah pacienta sice povzbudí k tomu, aby se v duchu obíral léčivým procesem, čímž vznikne vibrace pro léčení žádoucí, ale to je vše. Určité mentálně-astrální zmírnění choroby se tím sice docílí, z pacientovy vnitřní mentální sféry se urychlí léčivý postup, ale pro zmenšení bolestí hmotného těla tento vliv nepostačuje, zvláště tehdy ne, když je pacient chorobou tak vyčerpán, že si tělo látky a fluida, jichž je k léčení třeba, automaticky již neobnovuje. Úspěch by byl tedy jen zcela nepatrný a léčení jen subjektivní.

Do této kategorie léčebných metod patří sugesce, hypnóza, autosugesce, modlitba o zdraví atd. Mág sice tyto metody nezavrhuje, ale také na ně nespoléhá a považuje je jen za druhořadé pomocné prostředky. Tak vysokou hodnotu, jaká je těmto metodám v různých četných knihách připisována, pro něho nemají.

Mnohem účinněji pracuje opravdový magnetizér, jenž okultním tréninkem a vhodnou životosprávou disponuje přebytkem životního magnetizmu. Takový magnetizér nepotřebuje ani víru pacientovu ani sugesci, hypnózu nebo svatozář. Přebytkem své životní síly naplní, v případě potřeby i proti pacientově vůli, astrální tělo a dosáhne tím rychlejšího uzdravení, protože jeho magnetizmus má silnější napětí a může tímto způsobem posílit astrální matrici nemocného.

Magnetopat může plným zdarem léčit i dítě, které si ještě neumí udělat správnou představu a které ještě nedokáže být svým podvědomím v léčení nápomocno.

Jinak je tomu u mága, který by mohl denně léčit celé stovky nemocných, aniž by jeho vitalita utrpěla nejmenší újmu, kdyby mu to ovšem jednak dovolil čas a za druhé, kdyby se na léčebnou praxi zaměřil. Mág se řídí univerzálními zákony a uplatňuje jeho vliv přímo v onemocnělé části, aniž by musel procházet astrálním tělem a jeho matricí. Mágův zásah je tudíž mnohem vydatnější a účinnější všech ostatních zázračných léčitelů. Uzdravení může podle okolností nastat tak rychle, že to školní medicína bude považovat za zázrak.

Opravdovému mágovi zde nehodlám předepisovat všeobecná pravidla léčení nemocných. Ježto je znalý zákonů, jistě si již sestavil svou vlastní pracovní metodu. Postačí mu tedy jen několik náznaků.

Mág pracuje vůlí a imaginací všude tam, kde u jeho pacientů jde o slabost nebo poruchu ducha a je proto třeba narušenou harmonii opět napravit. Při tom si mág musí býti vědom činnosti svého ducha, že totiž ovlivnění neprovádí ani jeho astrál, ani fyzické tělo, nýbrž že zde pracuje výhradně jeho duch. Proto zasluhuje jeho duch veškerou pozornost. Na tělo a na duši musí úplně zapomenout, aby účinek ducha k duchu byl dostatečně intenzivní. Jeli pacient v agonii nebo v bezvědomí, může ho mág probudit opět k vědomí. Jestliže je třeba hledat příčinu onemocnění v astrálním těle, pracuje mág s nahromaděnou životní silou, kterou impregnuje přáním úplného uzdravení. Nakupenou životní sílu povede mág přímo z univerza do astrálního těla pacientova, aniž by ji dříve nechal projít svým vlastním tělem. Tím zabrání mág jakémukoliv oslabení vlastní vitality a zároveň tomu, aby se ód smísil s nemocným ódem pacientovým. Jsou-li příčiny onemocnění fyzické povahy a je-li v těle zasažen některý orgán, vezme mág na pomoc živly, elektrické a magnetické fluidum. Při silné konstituci pacienta pracuje mág pouze se živly, které působí na nemoc blahodárně např. proti vysoké teplotě bude bojovat se živlem vody. Zavedený živel si sám vytvoří potřebné fluidum (elektrické nebo magnetické) a mág doporučí pacientovi dodržovat životosprávu živlům odpovídající, dále dietu, dýchací gymnastiku, léčebné bylinky, koupele apod.

Jestliže je ale tělo nemocného již velmi zeslabeno tedy málo odolné, takže není schopno chybějící živel přijmout, následkem čehož se potřebné fluidum nemůže samočinně vytvářet, nezbývá mágovi než onemocnělý orgán chybějícím fluidem sám naplnit. Při tom musí ovšem mít na zřeteli okultní anatomii polarizace. Orgán, který zastává funkci magnetického fluida, nesmí nabíjet fluidem elektrickým, nechce-li pacientovi přitížit. U orgánů, v nichž působí obě fluida, zavede tyto postupně. Ovlivňuje-li např. fluidálně hlavu, naplní její přední část tj. čelo, levou stranu a vnitřek (velký mozek) elektrickým fluidem a pravou stranu hlavy a její zadní část (malý mozek) fluidem magnetickým.

Vkládá-li při léčení mág na nemocného ruce, což je arci dobrou pomůckou, ale není ji nevyhnutelně třeba, musí i vkládání rukou být fluidálně správné. V našem případě týkající se hlavy bude čelo a levou stranu ovlivňovat pravou, tedy elektrickou a zadní část hlavy a pravou stranu levou, tj. magnetickou rukou.

V léčebné praxi obzvláště dobře vycvičený a zběhlý mág nevkládá ani ruce, ani neprovádí tahy, nýbrž koná vše, dík své školené obrazotvornosti, imaginativně. Pomocí imaginace musí umět zavést magnetické nebo elektrické fluidum i do nejmenších orgánů, takže např. do nitra oka zavede magnetická a do okrajů bulvy elektrické fluidum. Tímto způsobem dokáže nejen vyléčit mnoho očních chorob a posílit zrak, ale co víc, udělá slepé opět vidoucími, ovšem za předpokladu, že se v tom kterém případě nejedná o organickou vadu.

Neutrální části těla bude mág léčit tím způsobem, že je naplní buď živlem odpovídajícím dotyčné oblasti těla nebo nahromaděnou životní silou. Nevezme-li eventuálně na neutrální části vůbec zřetel, nedopustí se tím velké chyby, protože fluidické záření ovlivňuje nepřímo i neutrální organická střediska.

Tam, kde nejde jen o poruchu jediného orgánu, nýbrž kde je zasaženo celé tělo např. u nervových chorob, špatné krve a apod. zavede mág elektrické fluidum do celé pravé strany pacientovy a magnetické fluidum do celé levé strany.

U pacienta, jehož tělesná konstituce není pro příjem způsobilá, zavede mág kromě léčivých fluid postupně ještě živly, jednotlivým oblastem odpovídající. Od nadměrného dynamického nakupení živlů mág ovšem upustí, protože by tím vyvolané veliké napětí pacient nesnesl.

Nejúčinnější magické léčení spočívá v tom, že mág ovlivňuje u nemocného podle potřeby postupně ducha, duši a tělo. Způsob tohoto léčení je mágovi na základě uvedených příkladů již dostatečně znám a není tudíž třeba zvláštních připomínek.

Na eventuální otázku, zdali je opravdový a vysoce vyvinutý mág schopen vyléčit úplně každou, i zdánlivě nevyléčitelnou chorobu je možno odpovědět kladně za předpokladu, že tělu nechybí žádný orgán. Mág tedy opravdu může vyléčit každou i tu nejtěžší chorobu.

V knize Osudu (akáše) bude však mág číst, kam až smí se svým zásahem jít, neboť některé choroby jsou podmíněny karmou. To znamená, že pacientovi bylo osudem uloženo, aby svojí chorobou to nebo ono z nynějšího života nebo z některého minulého vtělení vyrovnal. Jestliže je ale mág povolán k tomu, aby se stal prostředkem k Věci a chorobu buď zmírnil anebo úplně vyléčil, což pravý mág v akáše také vidí, může na základě těchto návodů a s ohledem na univerzální zákony působit přímo zázračně.

Nejvyšší zasvěcenci, kteří kdy kráčeli po naší zeměkouli a kteří dokázali udivit svět nevídanými zázraky v léčení nemocných, křišením mrtvých apod., mohli tak činit jen se zřetelem na univerzální zákony, jejich síly a fluida. Nebylo přitom důležité, zdali schopnost realizace jejich víry hrála vědomě či bezděčně úlohu nebo zda šlo o vyřknutí živého slova (kabalu). Na mágově vyspělosti záleží, nakolik dokáže jeho realizační schopnost provést zázračné vyléčení.

Magické nabíjení talismanů, amuletů a drahokamů

Víra v talismany, amulety a drahokamy sahá až do šerověku a má svůj původ ve fetišismu, který je mezi primitivními národy rozšířen až dodnes. Do určitého stupně je i u kultivovaných národů víra v talismany atd. dosud rozšířena, byla však přizpůsobena módě a projevuje se v nošení rozličných drobných předmětů, jako jsou přívěsky, prsteny, náprsní jehlice apod. Zejména měsíční kameny přinášející štěstí jsou vysoce v kursu. Kdyby idea talismanů neskrývala v sobě něco pravdivého a i magického, byla by myšlenka i víra v talismany ze světa idejí již dávno zmizela. Naší úlohou bude proto závoj sejmout a rozpoznat zrno od plevele.

Talisman, amulet nebo měsíční kámen má posílit, zvýšit a udržet víru a důvěru osoby, která jej nosí. Tím, že nositel věnuje svému talismanu zvýšenou pozornost, působí autosugestivně žádoucím směrem na podvědomí a může podle vloh a schopností dosáhnout různých efektů. Když člověk věřící jen hmotě, tedy vyslovený hmotař, suchopárný vědátor tento druh víry odsuzuje, zesměšňuje, kritizuje a všem takovým a podobným věcem vtiskne pečeť pověry, nelze se tomu divit. Pravý mág však ví, oč ve skutečnosti jde a nespokojí se nošením talismanů jen za účelem povzbuzení víry a důvěry, ale bude pátrat po souvislosti talismanu se zákonitostí. Je mu známo, že talismany, které vděčí za svou existenci jen víře, ztrácí v ruce nevěřícího nebo podezřívavého člověka svoji působivost. Mág půjde proto se svou vědou a zákonitostí v tomto směru o kus dále.

Dříve než rozpitvám syntézu, upozorním ještě na různé rozdíly. V rukou mága není talisman ničím jiným než nástrojem, opěrným bodem, něčím hmotným, na což může vázat nebo poutat svou sílu, příčinu, svůj fluid. Tvar talismanu, zda je to prsten, přívěsek, náprsní jehlice apod., jakož i věcná hodnota jsou mu věcí vedlejší. Nedbá při tom ani na módu, ani na krásu a nimbus. Pro něho je to předmět, jehož pomocí tvoří upoutáním svých sil příčiny, které mají vyvolat žádoucí účinky bez ohledu na to, zda-li nositel v to věří či nikoliv.

Pentakl je naproti tomu již předmět specifický (talisman), který je v souzvuku se zákony analogie žádoucího účinku, žádané síly, schopnosti a příčiny. Při jeho zhotovení a ovlivnění musí mág dbát příslušných zákonů analogie. Rovněž za účelem navázání spojení s bytostmi vyšších světů, ať dobrých či zlých (inteligencemi, genu nebo démony) dá mág přednost pentaklu před talismanem.

Amuletem se nazývá kousek speciálního tzv. panenského nebo i obyčejného pergamenového papíru, na němž může být napsáno božské jméno, svatý verš z bible nebo mantra, vyjadřující uctívání božstva. Též nošení různých kouzelných rostlin, jako je např. mandragora, které mají přivodit určitou ochranu nebo jiné efektivní účinky, patří ještě do kategorie amuletů. Dále nošení fluidických kondenzátorů pevných nebo tekutých nebo jimi nasáklý sací papír, přírodní magnety, malé umělé magnety ve tvaru podkůvky se čítají rovněž k amuletům.

Zbývá ještě zmínit se o drahokamech a polodrahokamech, které jsou výborné fluidické kondenzátory. Od pradávna byly používány jako nositelé štěstí, úspěchu, poskytující ochranu a působící léčivě. Na podkladě barev a tvrdosti (hutnosti) přisoudila astrologická věda každému druhu kamenů zvláštní účinnost a osobám narozeným pod určitým znamením nebo pod vlivem určité planety doporučila nosit pro štěstí příslušný kámen. Skutečnému mágovi je však známo, že astrologicky volené kameny pro štěstí mají jen nepatrnou účinnost a pro lidi vůbec nevěřící jsou úplně bezcenné. Naproti tomu jsou kameny, souvisící s astrologickou účinností a se zřetelem na jejich tvrdost, chemické složení a barvu přístupny a hodí se k tomu, aby byly magicky ovlivněny.

Mág může, pokud je to možné, dbát astrologických pravidel, není však na nich závislý. Je schopen, přeje-li si to, ovlivnit každý kámen i astrologicky nejnepříznivější tak silně, že jsou účinky zaručeny bez ohledu nato, zdali dotyčná osoba v účinnost věří nebo nevěří. Vždy se dostaví efekt podle mágova rozkazu a přání.

Různé druhy a rozdíly mezi talismany, amulety, pentakly a drahokamy jsem tedy dostatečně objasnil. Pohovořím nyní ještě o rozličnosti nabíjení. Jde o deset způsobů, které jsou:

1) Nabíjení pouhou vůlí ve spojitosti s imaginací.
2) Nabíjení zhuštěnou časovou životní silou a impregnací přání.
3) Nabíjení upoutáním elementárů, elementálů, bytostí, které mají žádoucí účinek vykonávat.
4) Nabíjení individuálními a tradicionelními rituály.
5) Nabíjení magickými formulkami, mantramy, tantry atd.
6) Nabíjení hromaděním živlů.
7) Nabíjení elektrickým a magnetickým fluidem.
8) Nabíjení nahromaděním světelné síly.
9) Nabíjení pomocí elektromagnetických voltů.
10) Nabíjení sexuálně-magickými operacemi.

Každá z uvedených možností nabíjení má mnoho obměn a zabralo by mnoho času a papíru, kdybych je zde chtěl všechny popsat. Vyvinutý mág si podle své intuice sestaví vlastní způsoby a možnosti. Deset zde uvedených má sloužit jen jako příklad a proto podám jen stručný popis o každém jednotlivém způsobu nabíjení.

Ad 1)

Nabíjení pouhou vůlí ve spojitosti s imaginací

Pro tento způsob nabíjení platí nejjednodušší a nejsnazší metoda. Účinek závisí jednak od mágovy vůle a jednak od jeho imaginační schopnosti. Každý talisman, kámen, pentakl, s výjimkou papírových a pergamenových amuletů, musí být před magickým nabíjením zbaven cizího, na něm lpícího fluida. Nejlépe je to učinit pomocí magie vody.

Vezměte sklenici s čerstvou studenou vodou, do které talisman ponořte. Koncentrujte se při tom, že voda odnímá z talismanu všechny nepříznivé vlivy. V této koncentraci setrvejte určitou

chvíli. Po několika minutách dokonalé soustředěnosti musíte mít jistotu, že veškeré nežádoucí vlivy voda již sebrala a že Váš talisman je jich tudíž prost. Talisman osušte a buďte ujištěni, že je pro ovlivnění způsobilý. Tento očistný proces musíte provést s každým pevným talismanem, bez rozdílu, jakou metodou ho hodláte nabíjet.

Nyní vezměte talisman k ruce, upřete na něj svůj pohled a s největší silou vůle, pevnou vírou vložte do něho imaginativně své přání respektive účinnost. Tuto termínujte, tj. má-li působit jen určitou dobu nebo trvale, platí-li jen pro jistou osobu nebo pro každého, kdo by tento talisman nosil. V přítomné době imaginujte, že žádoucí efekt již působí. Sílu napětí vloženého přání můžete častějším opakováním svého ovlivnění zesílit, čímž se síla vyzařování zintezivní a bude pronikavější. Do talismanu soustřeďte pocit, že jeho účinnost trvá a sílí automaticky i tehdy, když na něj nemyslíte. Je-li talisman určen pro druhou osobu, platí pro ni totéž. Když jste podle nejlepšího vědomí a svědomí, s největší schopnou silou talisman nabili, je možno jej nosit.

Ad 2)

Nabíjení zhuštěnou časovou životní silou a impregnací přání

Stejným způsobem zbavíte talisman cizích vlivů, jak je uvedeno pod ad 1). Je-li talisman určen pro Vaši osobní potřebu, musíte zhuštění životní síly provést ve vlastním těle (viz návod ve III. stupni). Když jste své tělo životní silou expanzivně naplnili, veďte a zaveďte ji pravou rukou do talismanu, kde ji stlačíte tou měrou, aby celý tvar talismanu, amuletu nebo kamenu zabrala. Musíte při tom udržovat představu, že talisman v podobě sací nádobky životní sílu do sebe hravě přijímá atak dlouho ji v sobě podrží, jak dlouho si to budete přát. Pracujte s představou, že se časem a nošením nebo upotřebením talismanu jeho účinnost nijak nezmenší, ale naopak zvýší. Vaše imaginace musí být tak silná a vydatná, že talismanem vstřebávaná životní síla nabývá stlačováním sněhobílý třpyt a že se podobá žhavému slunci. Přání ohledně účinnosti talismanu vložte ihned při zhušťování životní síly do svého těla. Také dobu působnosti můžete dodatečně imaginárně určit. Konejte vše v přítomném čase, čímž vyjádříte přesvědčení, že talisman má bezprostředně po ovlivňovacím aktu plnou účinnost.

Nemějte pro jeden a týž talisman několik přání a obzvláště protichůdná. Nejlépe působí takové nabíjení, které sleduje splnění pouze jediného přání. Volte vždy přání, která mohou být splněná a zanechte přání fantastických, tudíž nesplnitelných. Tento příkaz platí pro všechny tvary talismanů a pro všechny způsoby nabíjení.

Chcete-li se přesvědčit o expansivnosti nabíjení talismanu, vezměte si na pomoc siderické kyvadélko. Nabíjíte-li talisman pro někoho jiného, neveďte zhuštěnou životní sílu vlastním tělem, nýbrž přímo z univerza a zaveďte ji imaginárně do talismanu. Ostatní pravidla jsou tatáž.

Ad 3)

Nabíjení upoutáním elementálů, elementárů, bytostí, které mají vyvolat žádoucí účinek

O tvoření elementálů a elementárů jsem psal podrobně již v předešlých stupních. I elementál nebo elementár můžete vázat na talisman, pentakl, amulet nebo kámen. Upoutání můžete provést vyřknutím slova, které si sami zvolíte, použitím malého zvlášť sestaveného rituálu nebo gestem pomocí imaginace. Potom stačí zvolené gesto, rituál, slovo nebo formuli pouze vyslovit nebo provést a připoutaný elementál způsobí žádoucí účinek. Kdy je možné elementál nebo elementár vázat na talisman, bude mág již vědět.

Elementálů použije k ovlivňování sféry mentální a elementárů pro dosažení astrálních nebo hmotných účinků. Také bytosti je možno tímtéž způsobem upoutat na talisman pro určité úkony, což dokáže každý mág, který na svém vývinu poctivě pracoval. Kontaktu může dosáhnout na základě praxe pasivního styku, dále magickým zrcadlem nebo uvedením se do tranzu v akáše. K tomu není třeba dalších pokynů a mág jistě ví, jak si má počínat.

Ad 4)

Nabíjení individuálními a tradicionelními rituály

Tento způsob nabíjení je ve veliké oblibě u orientálních mágů, majících svatou trpělivost, jíž je v tomto případě skutečně třeba. Orientální mág učiní rukou, prsty nebo také jen jediným prstem, zcela podle své individuality nad talismanem určité, své libovolné znamení, nebo učiní toto znamení s talismanem přímo ve vzduchu. Zároveň se koncentruje na působivost, kterou má talisman mít. Tento experiment opakuje denně několikrát a získá tímto častým opakováním nadmíru silnou baterii (voltáž) v akáše, která potom žádoucí účinek vyvolá. Když stálým opakováním experimentu magický volt v akáše zesílil, stačí učinit s talismanem nebo nad ním znamení nebo rituál i bez imaginace a duchovní námahy a žádoucí účinek se bezpečně dostaví.

V kabale zběhlý mág ví, že bude mít za 462 dní vlastní, tímto způsobem nabitou baterii v akáše, aby jeho rituál automaticky účinkoval. Tento způsob nabíjení nevyžaduje velké námahy, je ale velmi zdlouhavý a zřídka kdy bude mít evropský mág k tomu trpělivost, protože může stejného efektu dosáhnout mnohem rychleji pomocí jiné - zde uvedené - metody.

Nabíjení tradicionelním rituálem je snazší a vyžaduje jen několikerého opakování experimentu, aby kontakt byl navázán. Účinek je při tom obrovský a hraničí přímo se zázraky. Takové tradicionelně nabíjené rituály jsou však tajemství lóží, duchovních společností, sekt nebo klášterů, která nesmím ani já prozrazovat. V jasnozření dobře školený mág se může o těchto tajemstvích snadno dovědět pomocí své jasnovidné schopnosti, vydával by se ale v nebezpečí, že bude přistižen. Orientální mágové, kteří chrání svoje rituály pod přísahou smrti, by postupovali vůči každému vetřelci, který by se odvážil zmocnit se těchto rituálů bez jejich svolení, magicky neúprosně. Proto varuji mága před podobným zcizováním. Tyto rituály jsou obvykle gesta, jimiž se nad talismanem provádí tajná znamení různých božstev (Ishta Devatas), podobně, jak to popisují u rituálů individuálních. Že takové ovlivnění působí nade vše silně, je bezesporu, neboť rituál provádí možná i na sta školených mágů a předchází tradicionelně z jedné generace na druhou. Je-li některý člen tajné duchovní společnosti pro svou zralost uznán a hoden toho, obdrží takový rituál jako vyznamenání. Takové předávání tajného rituálu a zároveň navázání kontaktu s dotyčnou baterií se v Orientu nazývá Ankhur nebo Abhisheka.

Ad 5)

Nabíjení magickými formulkami, mantramy, tantry atd.

Tato možnost nabíjení je jedna z největších a nejmocnějších, vyžaduje však vysokých vědných znalostí a velkých příprav. Tyto popisuji podrobně ve svých dalších dvou dílech, týkající se praxe magické evokace a klíče k opravdové kabale. Avšak kvůli snazšímu porozumění činím zde malou poznámku.

První způsob nabíjení spočívá v opakování magické formulky, při čemž žádoucí účinek vyvolá bytost v úvahu přicházející.

Nabíjení mantramy se děje tím způsobem, že se do vhodného talismanu opakuje bezpočtukrát v myšlenkách nebo slovy svatá věta, jako uctívání božstva (Japa-Yoga, čti džapa-jóga). Ctnost (vlastnost) dotyčného božstva se tímto opakováním zhmotňuje. Je jisté, že se na všech úrovních (sférách) může takto dosáhnout velkých účinků.

Nabíjení pomocí tanter není nic jiného než správně prováděná slovní magie, při níž se používá určitých kosmických sil tak, že se s ohledem na kosmický rytmus, zvuk, na kosmickou barvu a vlastnost, volí vhodná písmena, slova atd.

Ad 6)

Nabíjení hromaděním živlů

Tuto možnost má každý mág, který všechny dosavadní stupně prakticky absolvoval. Přeje-li si mág dosáhnout účinku pomocí některého živlového principu, naplní (ovlivní) talisman nebo pentakl, pro tento účel zhotovený, živlem, který je pro splnění účinku směrodatný. Nabíjení se děje stejným způsobem, jak uvedeno pod ad 2): Nabíjení zhuštěnou životní silou. Rozdíl je pouze v tom, že se namísto životní síly použije v úvahu přicházejícího živlu. Pro svou vlastní potřebu se zhuštění živlu provede vlastním tělem a pro jiné osoby přímo z univerza.

Jestliže některý živel způsobuje např. těžkosti při jeho zvládnutí, je možno použít v tomto případě talismanu, který je naplněn živlem opačným (protichůdným). Ještě mnoho jiných účinků je možno dosáhnout pomocí živlů a mág, který je v ovládání živlů zběhlý, si intuitivně sestaví vlastní praktické návody.

Ad 7)

Nabíjení elektrickým a magnetickým fluidem

Jedním z nejsilnějších způsobů nabíjení je upotřebení elektrického a magnetického fluida. Má-li talisman něco ochraňovat, odvracet, něco ozařovat nebo vyvolávat nějakou aktivizaci, použije se převážně elektrického fluida. Jestliže má ale působit přitažlivě (vzbuzovat sympatii, přinášet štěstí, úspěch), volí se magnetické fluidum. Nabíjení se děje stejným způsobem, jako se životní silou a se živly, jenomže se u talismanů, určených pro vlastní potřebu, provádí nakupení fluida pouze v příslušné polovině těla, tedy nikoliv v celém těle. Magnetické fluidum se v levé polovině těla dynamicky nakupí a levou rukou se nechá proudit do talismanu. U elektrického fluida je to pravá polovina a projekce tohoto fluida se děje pravou rukou.

Ad 8)

Nabíjení nahromaděním světelné síly

Pro jemné duchovní účinky např. zvýšení různých okultních sil, intuice, inspirace atd. je možno talisman nabíjet nahromaděnou světelnou silou.

Způsob tohoto nabíjení je týž, jako se zhuštěnou životní sílou a současnou impregnací přání, termínováním atd. Stlačené světlo v talismanu se podobá slunci a musí mít jasnější zář než normální sluneční svit. Pro osobní potřebu se zhuštěná světelná síla nechá projít vlastním tělem do talismanu, pro druhé osoby přímo z univerza. Jinak platí všechna ostatní, již popsaná pravidla.

Ad 9)

Nabíjení elektromagnetickými volty

Ke zmírnění karmických vlivů, k ochraně vlivů jiných sféra též za účelem přetvoření osudu podle přání je možno ovlivnit talisman, jak pro vlastní potřebu, tak pro druhé osoby magickým voltem, tzv. voltováním.

Tento způsob nabíjení talismanů je nejsilnějším napodobením akášického principu a jenom mág, který upřímnou a poctivou prací sleduje spojení s Bohem, si může dovolit tento způsob ovlivnění, aby se případným zásahem do akáši neprovinil proti Boží Prozřetelnosti.

Jak jsem již častokrát pravil, bylo vše stvořeno vzájemným působením dvou fluid a čtyř živlů. Středem všeho je podle univerzálních zákonů vždy fluidum elektrické. Na periférii elektrického fluida, kde jeho rozpínavost již ochabuje, začíná intenzivně působit fluidum magnetické. Z ohniska, tedy ze středu až k periférii elektrického fluida je tatáž vzdálenost, jako od počátku magnetického fluida až na konec periférie magnetického fluida, kde je magnetická síla přitažlivosti nejsilnější. Tento zákon platí jak v malém, tak i ve velkém, tedy jak v mikrokosmu, tak i v makrokosmu. U

nabíjení talismanu voltem respektive při tvoření potřebného voltu je bezpodmínečně nutno tento zákon respektovat. Hodláte-li talisman, pentakl nebo kámen ovlivnit voltem pro vlastní účely, budete si počínat takto:

Do pravé strany svého těla nakupíte dynamicky, pomocí veškeré své síly, elektrické fluidum. To promítnete rukou, posléze ukazováčkem a proměníte je do silné elektrické jiskry, kterou imaginárně upoutáte přesně do středu svého talismanu. Stlačená elektrická jiskra musí přímo žhavě rudě svítit. Stejným způsobem si počínejte s fluidem magnetickým, které povedete ukazováčkem levé ruky a odtud před sebe, načež kulatou elektrickou jiskru obalíte magnetickým fluidem tak silně, aby se stala imaginárně neviditelnou. Stlačené magnetické fluidum si představujte v modré barvě.

Když jste to dokázali provést, musí Vám zůstat imaginárně jen malá modrá koule, která zabere celý tvar talismanu. Tím je Váš volt hotov a jakmile uvnitř tohoto voltu zazáří elektrické fluidum a kolem něho fluidum magnetické, impregnujte kouli tj. hotový volt svým přáním a termínujte zároveň účinek. Kdo by chtěl později ovlivnění ještě zesílit, což ale sotva bude třeba, potřebuje pouze zhustit magnetické fluidum, čímž uvnitř se nacházející elektrické fluidum samočinně zesílí.

Neobyčejně silný magický účinek takového voltu může podle přání změnit i karmu. Mág, jenž takový volt dokáže zhotovit, nepodléhá již zákonům karmy, nad ním vládne již jen Božská Prozřetelnost.

Nabíjení talismanů voltem pro druhé osoby provede mág stejným způsobem, jenomže nebude čerpat magnetické a elektrické fluidum z vlastního těla, nýbrž přímo z univerza. Nechť se ale pro tento druh nabíjení talismanů pro jiné osoby rozhodne jen v nejkrajnějším případě. Musí totiž mít naprostou jistotu, že dotyčná osoba má opravdu vznešené ideály, že to se svým magickým vývinem myslí upřímně a že je pouze karmou pronásledována a je, jak se lidově praví, ve všem smolař.

Jasnovidné oko mága toto vše postřehne a jeho intuice mu vždy správně vnukne, zdali to má a smí učinit či nikoliv. Zde je pak mág za své konání již sám zodpovědný. Kdyby se takový magický volt upoutal na malý železný podkůvkový magnet, takže by koule obsáhla celý magnet, musel by se o nadměrné účinnosti tohoto magnetu přesvědčit i sebevětší nevěřící Tomáš.

Ad 10)

Nabíjení sexuálně-magickými operacemi

Je ještě jeden způsob magického nabíjení talismanů, o kterém se zde zmíním jen malou poznámkou. Z etických a morálních důvodů upouštím od bližšího popisování praxe. Meditující mág objeví v úvahu přicházející metodu sám, ale i on upustí od praktického provádění, tím spíše, když mezitím poznal celou řadu jiných ovlivňovacích způsobů. Jen eticky velmi vyspělý mág se může odvážit tuto praktiku provádět, protože jemu, jakožto absolutně čistému, je vše rovněž absolutně čisté. Nemorální člověk by touto praktikou udělal více škody než užitku. Při nejmenším by tropil neplechu a tak veliké síly, jakými jsou síly lásky, by tím byly zneužívány. Proto se zmíním jen letmo o principu, na kterém tento způsob nabíjení spočívá.

Především je třeba různých příprav, bez nichž operace není proveditelná. Sexuálně-magická operace za jakýmkoliv účelem provedená je svatým úkonem, modlitbou, kterou se napodobuje akt Lásky. Vše v univerzu stvořené bylo uskutečněno dějem Lásky. Na tomto univerzálním zákoně spočívá i sexuální magie.

Mág pracuje samozřejmě s partnerkou stejně smýšlející, nejlépe rovněž magicky školenou. Muž (mág) je aktivní, tj. plodící princip, žena (magička) je naproti tomu princip pasivní, rodící. Magička (partnerka) školená v ovládání elektrického a magnetického fluida musí v sobě přeměnit póly, takže bude u ní hlava magnetická-fluidální a pohlavní ústrojí elektrické-fluidální. U muže je tomu naopak, hlava musí mít pól elektrický a pohlavní ústrojí pól magnetický. Při spojení nastane mezi oběma partnery nadmíru silné dvou-pólové napětí sil, které vyvolá nesmírný účinek. Při tomto

aktu lásky se neplodí nový život, nýbrž žádoucí příčina spolu s účinkem. Dolejší a hořejší dvojitý pól je uveden v činnost, takže zde působí čtyřpólový magnet, ono JOD-HE-VAU-HE, které je největším tajemstvím Lásky, tajemstvím stvoření. Jak snadno by mohlo být tohoto posvátného aktu stvoření, toho nejvyššího, co je vůbec možno v tomto světě provést, zneužito k nízké smyslnosti a tím ke zkáze. Nejvyšší symbolický důkaz toho nalezneme ve vyhnání biblického Adama a Evy z ráje.

Mág, jenž se odváží provést tuto praktiku ze všech praktik nejvyšší, musí bezpodmínečně ovládat hořejší i dolejší proudy, aby je za účelem případného nabíjení kamene, tedy svého talismanu na něj upoutal. Kdyby mág tohoto posvátného úkonu zneužil, postihlo by ho totéž, jako Adama a Evu, kteří nesměli více pojídat ovoce z ráje. Intuitivní mág jistě plně pochopí hloubku této symboliky a bude považovat za oprávněné, když o tomto mystériu, které je ze všech mystérií nejvyšší, zachovám přísné mlčení.

REALIZACE PŘÁNÍ elektromagnetickými volty v akáše, tak zvané voltování

Tvoření voltu elektromagnetickým fluidem jsem vysvětlil při popisu ovlivňování (nabíjení) talismanů. U voltu je postup týž, jenomže u akášického voltu musí být elektromagnetická koule větší. Následuje praxe:

Zhustěte ve své pravé polovině těla s největší silou elektrické fluidum a promítněte je dlaní pravé ruky navenek. Z elektrického fluida tvořte imaginárně kouli, kterou nechte volně se vznášet ve vzduchu. Tato projekce neprochází tudíž prstem, nýbrž celou pravou dlaní. Ohnivou kouli, kterou musí stlačené elektrické fluidum do ruda rozžhavit, častým zhušťováním elektrického fluida v sobě a opakováním promítnutí dynamicky zesilte. Zhušťování a dynamizování opakujte tak často, až koule dosáhne průměru jednoho metru. Totéž proveďte s fluidem magnetickým a začněte s promítnutím zhuštěného magnetického fluida levou dlaní a navenek tím, že elektrickou kouli budete svým magnetickým fluidem vrstvu za vrstvou obalovat. Častým opakováním zhuštění magnetického fluida a promítnutím tohoto bude obal stále hustší a větší, až celá koule dosáhne průměru asi dvou metrů. Elektromagnetický volt je takto hotov.

Zhotovuje-li mág takový volt pro osobu druhou, čerpá a zhušťuje jak elektrické tak i magnetické fluidum přímo z univerza. Jestliže byl takový elektromagnetický volt zhotoven s největší imaginací, pevnou vírou a vůlí, impregnuje mág tento ze všech nejsilnější magický akumulátor příslušným soustředěným přáním. Svou imaginací utvoří mág žádoucí příčinu, kterou má jeho volt vyvolat. Když jeho magickému voltu určil konečně také dobu trvání, vrhne ho téměř extaticky svou představou do nekonečného univerza, do makrokosmu, do světa příčin, tedy do akáši. Spojení se svým voltem myšlenkově přeruší tím, že při vrhu přestane náhle o něm přemýšlet, úmyslně naň zapomene a věnuje se jiným pracím.

Tento zde uvedený způsob totálního nabíjení (tzv. nabíjení naplno) je jednou z nejmocnějších operací, kterou mág dokáže na svém dosavadním vývojovém stupni provést, neboť tím se stal pánem jak sám nad sebou, tak i nad ostatními. Jakou příčinu do svého voltu v akáše vloží, takový účinek vyvolá bez rozdílu, zda na mentální nebo hmotné úrovni. Této velké a odpovědné možnosti si bude mág jistě náležitě vážit a pro sebe i pro svoje bližní, pro něž se takovéto operace odváží, sledovat vždy jen dosažení vysokých a ušlechtilých účelů.

Mág, jenž se propracoval tvrdou školou až k tomuto stupni, vyrovnal namáhavými cvičeními, které pro něho znamenaly víc než pouhou askezi, svou karmu natolik, že mu to nemůže již uškodit. Mág již nepodléhá obvyklému vlivu osudu, on se stal pánem nad svým vlastním osudem, jedině Božská Prozřetelnost ve svém nejvyšším aspektu může jeho vůli ovlivnit.

Souhrn všech cvičení IX. stupně

I. Magický výcvik ducha

1) Jasnozření v praxi prostřednictvím magnetického zrcadla
    a) zírání mimo čas a prostor
    b) působení na dálku pomocí magického zrcadla
    c) různé promítací práce magickým zrcadlem

II. Magický výcvik duše

1) Exteriorizace čili vědomé odpoutání astrálního těla od těla hmotného
2) Impregnování astrálního těla se čtyřmi božskými vlastnostmi (Ctnostmi)

III. Magický výcvik těla

1) Léčení nemocných elektromagnetickým fluidem
2) Magické ovlivňování (nabíjení) talismanů, amuletů a drahokamů
3) Realizace přání elektromagnetickými volty v akáše, tak zvané voltování

Konec devátého stupně.

Stupeň X.

Dříve než začne mág sledovat prakticky poslední, tj. desátý stupeň této učební soustavy, nechť se ohlédne nazpět a přesvědčí se, zdali vše až dosud uvedené také skutečně stoprocentně ovládá. Kdyby tomu tak nebylo, musí vynaložit veškeré úsilí, aby zameškané dohonil a vyplnil všechny mezery ve svých praktických znalostech a schopnostech. Nemá význam ve vývoji spěchat! Neboť při pozdějších magických pracích by se každé překotné počínání neblaze projevilo ke škodě jednotlivce. Aby si tedy mág ušetřil jakékoliv dodatečné zklamání, nechť pracuje soustavně a vytrvale.

Mág musí totiž vědět, že tímto posledním stupněm zakončuje - pokud jde o první tarotovou kartu - svůj magický vývin a že musí proto být náležitě připraven pro vyšší magické práce, které popisuji ve svých dalších dvou dílech. Kdyby jeho práce vykazovaly nedostatky, nikdy by se mu nepodařilo zvládnout a ovládat síly vyšší.

Nezáleží proto na tom, zdali ukončí tuto učební soustavu o několik měsíců dříve nebo později. Hlavní věcí je, že zůstane při svém rozhodnutí jít stále kupředu a dospět až k samému vrcholku Božského Poznání.

Zreviduje-li svůj dosavadní vývin, sezná, že již urazil značný kus cesty ve svém zdokonalování, mnohem větší, než se kdy domníval. Zároveň si ale musí uvědomit, že je to teprve první příčel žebříku, po němž se chce a musí dostat nahoru.

Jestliže mág uváží, kolik vědomostí a zkušeností si musí ještě osvojit, skloní v hluboké pokoře svou šíji před studnicí Božské Moudrosti. V jeho srdci nebude ctižádosti, ani pýchy a domýšlivosti, tím méně špatných vlastností, neboť čím více a čím hlouběji bude vnikat do dílny Boží, tím oddanější a přijatelnější se stane jeho nitro.

Magický výcvik ducha

První úlohou desátého stupně se mágovi ukládá, aby se blíže seznámil se sférou živlů. Mentálním tělem navštíví jednotlivé živlové sféry, tj. že se jeho duchem přenese do

říše trpaslíků tzv. gnómů, potom do
říše vodních panen nebo rusalek. Dále pozná
říši vzdušných bytostí tzv. víl a konečně i
říši salamandrů, říší ohnivých bytostí.

Nezasvěcenci budou připadat tyto možnosti příliš pohádkové a fantastické a bude je mít za pouhé utopie. Totéž platí o gnómech, rusalkách, vílách a salamandrech. Že tyto bytosti skutečně existují, o tom se mág vlastním pozorováním sám přesvědčí.

Magicky neškolený člověk, jehož smysly jsou v duchovním směru nevyvinuté, je zaměřen pouze na vibrace hmotného světla a nemůže si tudíž učinit o existenci jiných bytostí vůbec představu, tím méně se o nich přesvědčit. Následkem vysloveně hmotařského způsobu života je většina lidí zaujata hmotou do té míry, že něco vyššího, jemnějšího, mimo náš fyzický svět stávajícího, nemohou pochopit a už vůbec ne poznat.

Jinak je tomu samozřejmě u školeného mága, jenž své smysly vyvíjel vědomě a v důsledku toho může mnohem více vidět a postřehnout, takže se o vyšších silách, vyšších úrovních a bytostech sám přesvědčí. To je však také vlastní účel tohoto školení, vycvičit člověka natolik, aby poznal a ovládal nejen fyzický svět, ale také vyšší sféry. Nebudu však předbíhat a rozvíjet podobná témata. Vraťme se tedy raději k otázce praxe, jak a co je třeba činit, dostat se do říše živlových bytostí.

Z předběžného studia mág ví o existenci říše živlů, v níž vládne nejen živel samotný, ale i jemu odpovídající bytosti. Rozdíl mezi člověkem a živlovou bytostí je v tom, že lidská bytost pozůstává ze čtyř respektive z pěti živlů, ji ovládající, kdežto živlová bytost je složena pouze z jediného čistého, jí příslušejícího živlu.

Podle našeho letopočtu má taková bytost možná delší životnost, za to ale nemá nesmrtelného ducha. Obyčejně se potom taková bytost do svého živlu opět rozplyne.

O podrobnostech se zatím zmiňovat nebudu, protože mág je pozná praktickými zkušenostmi, které může získat přenosem svého ducha. Mág se musí umět svým duchem přenést do říše živlů, aby navázal se živlovými bytostmi kontakt. Časem dokáže nad nimi i vládnout. Přivolávání bytostí na náš hmotný svět pasivním nebo aktivním způsobem popisuji obšírně v příslušné kapitole svého druhého díla nazvaného „Praxe magické evokace“.

Říše živlů není naším hmotným světem a bez řádné průpravy by nebyl mág schopen se do ní přenést. Živlová bytost se může dorozumívat jen s bytostí sobě rovnou a mág musí tudíž tuto okolnost mít na zřeteli. Např. pták se může dorozumět zase jen s ptákem a právě takové je to u živlové bytosti. Kdyby se živlová bytost chtěla dorozumět s člověkem, musela by na sebe vzít lidskou postavu a lidskou vlastnost, aby se mohla jako člověk člověku přiblížit.

Mág teprve nyní plně pochopí, proč musel v předběžných stupních provádět cvičení, týkající se přeměňování a přemísťování. Gnóm nemůže nikdy rozumět člověku a naopak. Buď se při magické operaci stane mág gnómem nebo gnóm člověkem. Proto musí mág dříve než vejde do říše gnómů, vzít na sebe jejich podobu.

Nemá-li správnou představu o tom, jak gnóm ve skutečností vypadá, musí svou jasnozřivou schopností buď v tranzu nebo pomocí magického zrcadla podobu gnóma vidět. Přitom zjistí, že trpaslíci jsou docela malí mužíci, podobní skřítkům, líčeným v pohádkách. Ponejvíce mají dlouhý vous a na hlavách čapky, dlouhé vlasy, třpytivé oči a nosí malé kutny. Tak a podobně bude mág gnóma v zrcadle vidět. Všimne si i toho, že každý gnóm nosí u sebe lucerničku, vrhající různé světelné paprsky, která je mu v podzemní říší ukazovatelem.

Když se mág v zrcadle jasnozřivě přesvědčil o postavě gnóma, potřebuje již jen vzít na sebe v duchu, tedy na mentální úrovni jeho podobu. Ztotožní se se živlem země, to znamená, že naplní celou svoji podobu zemním živlem bez jakéhokoliv zhuštění (nakupení). Nemusí si nic více představovat, než že klesá do podzemní říše, tedy do země. Pocit temnoty se ho tam zmocní. Imaginárně si představí lampu, vydávající překrásné světlo, které temnotu prozáří.

Při svých počátečních pokusech mág mnoho neuvidí. Po několika experimentech si na tmu zvykne a postřehne bytosti jemu se podobající. Vytrvá-li ve svých pokusech, pozná, že se bytosti stávají viditelnějšími a při různých jejich pracích jim bude přihlížet. Mág však nesmí žádnou z těchto bytostí oslovit první. Pokud se některá ze zemních bytostí na něho přímo neobrátí a sama ho neosloví, musí se mág chránit pronést první jediné slůvko. Může se stát, že vzájemnou prací budou trpaslíci svádět mága k nějaké poznámce, ke které se však nesmí nechat vyprovokovat, nechce-li se vydat v nebezpečí, že trpaslíci získají nadvládu. Gnómové by pak různými magickými praktikami tohoto živlu mága upoutali v té míře, že by se stal zemním duchem a měl potom sotva kdy možnost vrátit se do svého fyzického těla. Po uplynutí určité lhůty by se mentální páska mezi astrálním a hrubohmotným tělem přetrhla a okamžitě by nastala fyzická smrt. Lékařská prohlídka by zjistila jen srdeční mrtvici.

Mág, jenž magickým školením má sám sebe v moci a dbá tohoto zákona (nepromluvit první), nemusí se ničeho obávat. Naopak, jakmile gnómové začnou sami hovořit, poznají v mágovi bytost jim nadřazenou a stanou se jeho nejlepšími přáteli. Zákon o mlčenlivosti platí jen při prvních návštěvách. Když se gnómové přesvědčí o tom, že je mág svou inteligencí a sílou vůle převyšuje, nejen že se z toho radují, ale stanou se jeho nejposlušnějšími sluhy. Bytosti živlu země jsou člověku nejblíže a slouží mu rády, zejména, když poznají jeho převahu.

Říši gnómů nechť mág navštěvuje tak dlouho, pokud se od jejích obyvatelů může něčemu novému naučit. Žádná kniha neseznámí mága s tolika tajemstvími této říše, jako gnómové sami.

Např. se mág dozví o síle a účinku různých bylin, o ukrytých pokladech, získá magickou moc nad určitými kameny a ještě mnohé jiné. Stane se očitým svědkem všeho toho, co se pod zemí nalézá např. prameny, uhlí, rudy a pod. Kromě toho si od gnómů osvojí různé magické praktiky, které je možno zhodnotit pomocí živlu země.

Časem mág zjistí, že jsou gnómové rozdělení na různé skupiny inteligence. Někteří ho poučí i ve vědě alchymistické. Je-li konečně mág v říši gnómů jako doma, získal-li všechny zkušenosti, které mu tyto bytosti mohly poskytnout, může vyhledat říši sousední, říši vodních duchů.

V magickém zrcadle si opět zjistí tvar a vzezření některého obyvatele vodní říše. Sezná, že vodní bytosti se podobají člověku jak vzhledem, tak i postavou. Většinou jsou to duchově, tzv. rusalky, krásné ženské postavy, ačkoliv jsou mezi nimi i mužští vodní duchově. Při návštěvě vodní říše není proto bezpodmínečně třeba vzít na sebe podobu ženské vodní bytosti a mág se imaginárně promění v rusalku jen tehdy, když ho to těší. Má to onu výhodu, že ho budou rusalky méně obtěžovat, neboť jsou to velmi dotěrné a eroticky silně založené bytosti.

Když je mág duchovně připraven, to znamená, že svého ducha impregnoval vodním živlem, přenese se někam k jezeru nebo k moři, zcela podle svého přání a spustí se do hloubky vody. Ani zde nenarazí hned zpočátku na vodní bytosti. Avšak častým opakováním pokusu, jsa prodchnut přáním přijít s nimi do styku, bude je k sobě přitahovat. Nejdříve se setká jen se ženskými postavami, pohybující se ve vodě zcela volně, tak jako lidé. Zřídka kdy uvidí rusalku nesympatickou. I rusalky jsou - pokud jde o inteligenci - rozděleny na skupiny a ačkoliv jsou všechny překrásné, potká takové, které se vyznačují obzvláštní inteligencí a krásou a jsou tak zvanými vůdkyněmi v říši vodního živlu. Mág uvidí, že kromě svých obvyklých rejů vykonávají tyto bytostí ještě také různé práce. Od bližší ho popisování upouštím, protože mág má možnost se o tom všem sám přesvědčit.

I zde platí zásada, že mág nesmí oslovit vodní bytosti dříve, pokud samy na něho nepromluví, nepoloží mu otázky a pod. Od inteligentních vodních bytostí, se kterými mág vstoupí do styku, se může o vodním živlu dovědět velmi mnoho zajímavého a poučného, že by o tom všem mohl sám popsat celé knihy. Nejen že získá vědomosti o životě ryb, různých vodních rostlin, kamenů nalézajících se pod vodou atd., ale rusalky mu svěří nejrůznější praktiky vodního živlu. Nechť se ale každý mág chrání před svůdnou krásou rusalek a nevzplane k některé z nich natolik, že by ztratil půdu pod nohama. Taková láska by mu byla osudnou.

Tím není řečeno, že by se s rusalkami nemohl pobavit, ale vždy musí býti pamětliv toho, že láska je zákon, ale láska ovládaná vůlí. Svou krásou, líbezností a opojnou erotikou by rusalky dokázaly mága tak uchvátit, že by se mohl stát jednou z jejich bytostí, což by přivodilo jeho fyzickou smrt. Kolík mágů již ztroskotalo na takové nešťastné lásce. Budiž proto mág pevný, neboť ve sféře živlů je tato říše ze všech nejpřitažlivější a kdyby nedokázal svou vášeň krotit, vydal by se vodním duchům úplně.

Dokáže-li mág říši vodních duchů libovolně vyhledávat a naučí-li se od nich vše, co mu může živel vody v hermetickém smyslu poskytnout, obrátí svoji pozornost k další říší, kterou jest říše vzdušných bytostí.

Na rozdíl od říše vodní, jejíž obyvatelé - vodní panny neboli undiny - spojení s člověkem vítají, jsou bytosti vzdušného živlu velmi plaché. I tyto jsou, podobně jako bytosti vodního živlu krásného vzezření, převážně ženského rodu, ačkoliv se mezi nimi vyskytují i bytosti mužské.

Zde nemusí mág vzíti na sebe podobu vzdušné bytosti a může svou vlastní osobu, svého ducha impregnovat živlem vzduchu a vydat se imaginárně do vzdušné oblasti s přáním, přimět bytosti vzdušného živlu k navázání spojení. Nesmí ovšem ztrácet trpělivost, kdyby se mu to delší dobu a častými pokusy nedařilo. Musí stále udržovat myšlenku, aby vzdušné bytosti za každou cenu uviděl, což se mu posléze také určitě podaří.

Nejdříve se mu budou vzdušné bytosti vyhýbat, to ho však nesmí rmoutit. Uvidí překrásné bytosti, hebké a ohebné s nádhernými éterickými těly. Svým duchem se jim musí přizpůsobit, že se též nechá vzduchem unášet. Dříve nebo později ho vzdušné bytosti osloví. I zde musí být mág

opatrný a nesmí žádnou vzdušnou bytost, ať mužskou či ženskou oslovit první. Mohlo by se mu přihodit totéž, jak je uvedeno u předcházejících živlových bytostí.

Dokázal-li mág četnými pokusy navázat styky i s bytostmi živlu vzduchu, zasvětí ho do všech praktik a tajů s tímto živlem souvisejících, o nichž si nezasvěcenec nemůže učinit ani představy.

Jestliže se mág dokonale seznámil s říší vzdušného živlu a jejími bytostmi, ovládá-li dokonale veškeré mu svěřené magické zákony a praktiky, obrátí svůj zřetel ke čtvrté říši živlových bytostí, k říši ohnivých duchů tzv. salamandrů. Tyto musí rovněž dokonale poznat a navázat s nimi kontakt.

Do určité míry se i bytosti ohnivého živlu podobají člověku, mají však některé zvláštnosti, které lidská bytost nemá a proto je radno, aby si mág pomocí svého magického zrcadla vštípil nejdříve důkladně vzezření ohnivého ducha. Zjistí přitom, že salamandři mají menší obličej než lidé a neúměrně tenký a dlouhý krk. Svého vlastního ducha přemístí mág imaginárně do podoby ohnivého ducha, kterou naplní čistým živlem ohně a v duchovní sféře se odebere někam do jícnu sopky, který je nejmarkantnějším domovem ohnivých bytostí.

U předcházejícího živlu vzduchu si mág jistě povšiml toho, že vzdušné bytosti jsou nestálé a že jsou nepřetržitě v pohybu. Ve zvýšené míře je tomu u salamandrů, kteří neustále kolem sebe šlehají plameny. Nechť mág nezapomene na zásadu, že přeměněn v podobu ohnivého ducha nesmí rovněž první oslovit některou z ohnivých bytostí. Podle stupně inteligence jsou ohnivé bytosti rozděleny na skupiny a čím je ohnivý duch inteligentnější, tím krásnější a ladnější je celé jeho vzezření. Lidské bytosti se nejvíce podobají takoví ohniví duchově, kteří mají nejvyšší stupeň inteligence a mág se pochopitelně bude snažit navázat styk s těmi nejinteligentnějšími. Se zřetelem k praktické magii pozná mág vše, co se živlem ohně dá v tomto směru dosáhnout.

Poznal-li mág také ohnivé bytosti, respektive jejich vůdčí duchy v kráterech, dosáhl-li s nimi spojení a dověděl-li se od nich vše, co samy ví a o čem ho mohly poučit, může vyhledat také ohnivé bytosti, zdržující se v nejhlubším středu naší země. Tito salamandři mají mnohem větší znalosti než ohnivé bytosti v kráterech.

Když konečně mág vyčerpal veškeré vědění týkající se ohnivého živlu, může s klidným svědomím říci, že se stal neomezeným pánem veškerých živlových principů.

Návštěvami u bytostí všech živlů mág pozná, že každá živlová bytost, byt by byla sebevíce inteligentní a měla sebevětší znalosti, sestává pouze z jediného živlu, kdežto člověk je složen ze čtyř živlů a kromě toho ještě z pátého živlu, kterým jest božský princip. Na základě tohoto poznání teprve jasně pochopí, proč je psáno v bibli, že člověk je nejdokonalejší bytostí všech tvorů a že je stvořen podle obrazu božího. Tím je také opodstatněna touha všech živlových bytostí po nesmrtelnosti, kteroužto přednost člověku závidí. Je přáním každé živlové bytosti dosáhnout též nesmrtelnosti a mág je schopen živlové bytosti tuto možnost propůjčit. Není zatím možno vypisovat podrobně způsob provedení, avšak každý mág bude mít tolik dobré intuice, že na to přijde sám.

Mágovy vlastní zkušenosti mu dají poznat, kolík může od živlových bytostí získat. Veškeré získané zkušeností pak přenese do paměti tj. do hmotného těla a využije jich prakticky i na hmotné úrovni. V oboru přírodní magie dokáže mág potom provést před zraky nezasvěcenců hotové divy.

Učinil-li mág další pokroky v tom, že důkladně poznal a dokonale ovládá všechny čtyři říše živlů a jejich obyvatele a že své zkušenosti o mnoho dalších rozšířil, může vědomě vejíti ve styk se svým duchovním učitelem (Guruem) neboli ochranným duchem. Jak jsem již v kapitole, týkající se pasivního styku s neviditelným světem uvedl, má každý člověk ochranného ducha, který je mu dán na cestu Božskou Prozřetelností a který bdí nad jeho duchovním vývojem.

Mág vešel poprvé ve spojení se svým ochranným duchem prostřednictvím pasivního styku. Pomocí své jasnovidecké schopnosti mohl svého ochranného ducha vidět buď v tranzu nebo v magickém zrcadle, když si přál dosáhnout tohoto kontaktu. Nyní však mág již pokročil natolik, že může se svým ochranným duchem vstoupit na mentální úrovni ve viditelný styk. Prakticky je to snadno proveditelné, jestliže se ovšem ochranný duch neprojevil jíž sám takovému mágovi, jenž mentální putování dokonale ovládá.

Praxe viditelného spojení s ochranným duchem pouze vyžaduje, aby si mág v duchu představil, že je - stoje rovně jako svíčka - jakoby vírem uchvácen a nesen do výše. I obrácený postup si může mág případně představit a to tak, že není nesen do výše, nýbrž, že je - lehký jako pírko - od země odražen. Budiž ponecháno koncentračnímu pochodu každého jednotlivce, pro kterou metodu se rozhodne.

Když se mág se svým duchem vyzdvihl, stoupá stále výš, až mu země připadá být již jen malou hvězdou a on - vzdálen zeměkouli - se vznáší v univerzu. Koncentruje se přitom na přání, aby se mu jeho duchovní ochránce zjevil, nebo, aby jím byl přiváben. I když ne hned, tedy zcela jistě po několika pokusech se mág setká se svým vůdcem nebo ochranným andělem, podle toho, jak ho kdo nazývá.

První setkání je pro mága obzvláště velikou událostí, neboť má od oné chvíle možnost být se svým duchovním ochráncem ve stálém spojení. První otázkou mága bude, kdy, jak a za jakých okolností může se svým ochranným duchem vždy vstoupit ve spojení. Pokynů vůdce musí každý mág bezpodmínečně uposlechnout. Od tohoto okamžiku převezme duchovní ochránce další vedení mága.

Jakmile došlo ke spojení s Guruem, nastoupí mág poslední etapu mentálního vývoje a jelikož mu hmotný svět nemá již co říci a co poskytnout, vyhledá sféry jiné. Provede to stejným způsobem, tj. že se v kolmém postoji odrazí od země a soustředí se na sféru, kterou hodlá vyhledat. Podle jeho vůle bude touto přitahován. Jelikož jeho duch nezná ani času ani prostoru, může v současném okamžiku vyhledat buď sám nebo v doprovodu svého ochránce každou sféru. Podle kabalistického stromu života vyhledá podle pořadí nejdříve sféru měsíční, po ní sféru Merkura, dále sféru Venuše, sféru Slunce, Marsu, Jupitera a konečně i sféru Saturna. Ve všech sférách se setká s tamějšími bytostmi, pozná prakticky tam vládnoucí zákony a veškerá tajemství.

Dospěl-li mág tak daleko, že může navštěvovat a ovládat celé univerzum tj. sférickou planetární soustavu bytostí, je tím jeho mentální školení ukončeno. Stal se z něho dokonalý mág, bratr světla, skutečný zasvěcenec, který arci dosáhl mnoho, ale ještě ne všechno.

Magický výcvik duše

V teoretické části této učební osnovy se zmiňuji o pojmu Boha. Pokročilý mág může s uskutečněním tohoto pojmu již započít. Dříve než přikročí k praktickému zpracování tohoto posledního úseku svého vývoje, nechť se přesvědčí, zdali astrální školení všech stupňů dokonale ovládá, zdali dosáhl absolutní magické rovnováhy a zušlechtil svoji duši natolik, aby v ní mohl Bůh přebývat.

O praktickém spojení s Bohem mluví mnoho církví. Většina jich zastává názor, že se postačí k Bohu modlit, uctívat Ho a vzdávat Mu díky, čímž může dojít ke spojení. Ovšem mágovi, jenž se poctivě propracoval svízelnou cestou vývoje až k tomuto stupni, toto tvrzení církví nepostačí. Bůh je pro mága absolutní Pravdou, je pro něho to Nejvyšší, Nejzákonitější, co vůbec může existovat. Proto také mág hned z počátku svého zasvěcení na svém vzestupu plně respektoval tuto zákonitost se zřetelem na univerzální zákony, těmito zákony se řídil a vědomě je v sobě pěstil. V této univerzální zákonitosti musí být Bůh chápán.

Každý mág ať křesťan, žid, buddhista, muslim, hind, brahmán nebo vyznavač jiné církve, jde-li cestou zasvěcení, musí při svém pojmu o Bohu univerzální zákonitost bezpodmínečně respektovat.

Křesťan bude mít za svůj nejvyšší ideál Krista, bude ho uctívat a přizná mu rovněž všechny čtyři základní vlastnosti, základní kvality nebo aspekty, které se vyznačují Všudypřítomností. Ony čtyři základní vlastnosti jsou:

Všemohoucnost, Moudrost nebo Vševědoucnost, Všeláska nebo Milosrdenství a Nesmrtelnost. Ve svém Kristu nebude tudíž mág manifestovat pouze jedinou kvalitu, nýbrž

s ohledem na univerzální zákony a analogii čtyř živlů bude v Kristu vidět a uctívat nejvyšší Božství. Totéž platí o přívrženci Buddhismu nebo jiné náboženské nauky. Jestliže mág správně pracuje a je magicky zralý, vybuduje svůj božský princip podle těchto čtyř základen s jejich základními vlastnostmi živlům odpovídající a těmito čtyřmi základními aspekty svého Božství bude zastupovat svůj nejvyšší názor o Bohu.

Představu svého Boha nemusí upnout na nějakou právě žijící nebo kdysi žijící osobnost, nýbrž představa může být i symbolická. Jestliže si mág zvolí za symbol svého nejvyššího Božství Krista, Budhu, Dévi, Slunce, Světlo nebo Plamen nebo cokoliv jiného, je to v postatě totéž. Nejde zde ani tak o představu jako spíše o kvalitu, kterou do své představy vloží. V každém případě musí pro mága jakéhokoliv náboženského vyznání být jeho představa o Bohu to Nejvyšší, Nejmilejší, Nejcennější a Nejuctivatelnější, nad kterým již nic vyššího nemůže existovat.

Ke styku respektive ke spojení se svým Bohem může dojít čtverým způsobem. První způsob je mysticko-pasivní, druhý magicko-aktivní, třetí konkrétní a čtvrtý způsob je forma abstraktní. Pravý mág má ovládat všechny čtyři způsoby. Pro svůj pozdější trvalý styk může pak volit způsob, jemu nejlépe vyhovující.

Mysticko-pasivní formu spojení s Bohem sleduje většina svatých a všichni věřící, jimž se v náboženském zanícení nebo v extázi božský princip jakkoli projevil. Projevení Boha se řídí vždy podle nejvyššího nazírání mága. Křesťanovi se zjeví Bůh v některém známém symbolu např. v podobě Krista, bílé holubice, Ducha svatého, v podobě kříže atd. Tyto podrobnosti nejsou ani tak důležité, jako je spíše důležitá božská vlastnost, ve které se Bůh jednotlivci projevuje. Jak hluboko, intenzívně a pronikavě se Bůh jednotlivci projeví, závisí na jeho duchovní a duševní zralosti. Tento způsob zjevení Boha prožívají všichni ti, kdož přijdou hlubokou meditací nebo modlitbou do tzv. extatického stavu. Všichni mystikové, teosofové, Bhakti-yogíni atd. vidí v této formě zjevení Boha dosažení svého vytouženého cíle. V historii nalezneme mnoho záznamů o tomto mystickém spojení s Kristem a není proto třeba je jednotlivě uvádět.

Druhý způsob zjevení Boha je magicko-aktivní, který prožívá většina mágů. Školený mág se snaží přiblížit svému Bohu voláním, respektive vstoupit s ním do styku. I zde jde o formu extatickou s tím rozdílem, že se nedostavuje jako průvodní jev, jako je tomu u prvého způsobu zjevení, nýbrž dochází k němu vědomě stupeň za stupněm. Při tomto způsobu zjevení spěje nitro, to jest duch mága polovinu cesty vzhůru k Bohu a druhou polovinu jde Bůh mágovi vstříc. Volání Boha tímto magicko-aktivním způsobem je volání teurgické, skutečně magické, které si mág smí dovolit jen tehdy, když dosáhl pravý stupeň zralosti. Je věcí jednotlivce, jak volání provede, protože není pro to zvláštní metody.

Jak mysticko-pasivní, tak i magicko-aktivní volání Boha se může dít buď konkrétní nebo abstraktní formou. Při konkrétním volání dá mág svému Bohu určitou podobu, kdežto abstraktní volání spočívá na představě abstraktní božské ideje (božských vlastností).

Praxe jednotlivých možností zjevení božského pojmu je velmi jednoduchá. Medituje-li mág v odpoutání, tedy v akášickém principu, tj. v tranzu o svém Bohu a o Jeho Vlastnostech (Ctnostech), a zjeví-li se mu při této meditaci očekávaný božský symbol, jde v tomto případě o mysticko-pasivní způsob zjevení Boha. Volá-li ale mág pomocí své plastické meditace buď mimo sebe anebo v sobě jednotlivé vlastnosti Boha bez ohledu na to, zdali má pro tyto vlastnosti formu konkrétní nebo abstraktní, jedná-li se o magicko-aktivní způsob volání Boha.

Kdo ve svém vývoji dospěl až k tomuto bodu, může kromě mysticko-pasivního spojení s Bohem dosáhnout i spojení magicko-aktivního. Proto dávám přednost metodám, týkající se konkrétní i abstraktní formy, které může mág ovládat. Velmi dobré předběžné cvičení ke konkretizování Boha spočívá v tom, postavit před sebe obraz, sošku nebo symbol uctívajícího Božství.

Mág, sedě v ásaně, zírá intenzivně na obraz tak dlouho, až se mu - zavře-li oči - obraz objeví. Při zírání na obraz jeho uctívaného Božství může potom toto Božství také na vedlejší bílé ploše opět vidět. Toto zobrazování Božství napomáhá mágovi k zjevování se jeho Boha.

Nechť toto předběžné cvičení opakuje tak dlouho, až si dokáže v každé době, za každé situace a na každém místě bez jakékoliv námahy své uctívané Božstvo živě představit. Představovaný obraz může potom spojit s dotyčnými božskými vlastnostmi. Nedokáže hned na poprvé spojit svůj obraz se všemi čtyřmi základními božskými vlastnostmi, o nichž meditoval v předběžném stupni. Vezme tedy jednu vlastnost po druhé. Konkretizování božské vlastnosti do představovaného obrazu je velmi důležité a musí být tak dlouho opakováno, až mág své Božství vybavené všemi čtyřmi vlastnostmi skutečně pocítí. Jakmile toho mág dosáhl, představí si svůj uctívaný obraz nikoliv jako obraz, nýbrž s veškerou intenzitou skutečně žijící, působící, zářící, jakoby Božství, jeho osobní Bůh stál vskutku před ním. To je tak zvané konkrétní spojení s Božstvím mimo sebe. Čím častěji mág tuto metodu opakuje, tím silnější a působivější bude před sebou mít vizuální procítěné Božství.

Je-li si mág jist tím, že vše, co o pojmu Boha a jeho realizaci rozumí, vložil do svého uctívaného obrazu, nechť si myslí, že toto živé Božství, které před ním v plné záři stojí se všemi čtyřmi základními vlastnostmi, zaujímá celé jeho tělo, že tedy do něho vstupuje a zastává místo jeho duše. Toto nechť mág opakuje tak často, až v sobě ucítí Božství tak silně, že při této metodě ztratí své osobní vědomí a považuje sám sebe za představované Božství.

Častým opakováním tohoto splynutí s Božstvím převezme mág vlastnosti, které do svého obrazu konkretizoval. Nepůsobí v něm již jeho osobní Já, nýbrž jeho Božství. Zažije-li takto konkrétní božské splynutí jeho osobního Boha a z úst mágových nemluví již jeho vědomí, jeho duše, jeho duch, nýbrž v něm se projevující Duch Boží. V téže okamžiku splývá mág se svým Bohem, stává se po dobu splynutí sám Bohem a je účasten všech základních Vlastností jeho s ním spojeného Božství.

Metoda konkretizování spojení s Bohem je pro další magickou praxi velmi důležitá, neboť mág se musí umět spojit tímtéž způsobem také s Božstvím jiného náboženství. Tuto praxi vyžaduje jak zaklínací magie, tak i teurgie, neboť jedině takto může mág spojení s Božstvím kdykoliv přivodit a podřízené bytosti přimět k provádění jeho vůle.

Je samozřejmé, že je tímto způsobem mág schopen spojit se s božským principem v té míře, že veškeré síly konkretizovaného Božství, s nímž se duševně spojí, jsou vlastní i jemu a zůstanou vněm jako vlastnosti tehdy, když s představou není přímo spojen. Tyto božské vlastnosti nazýváme my zasvěcenci magickými schopnostmi, silami nebo Siddhis.

Ovládá-li mág dobře konkrétní spojení s jeho představovaným Božstvím započne s uskutečňováním abstraktní formy spojení s Bohem. Z počátku může božskou ideu vázat na pomocnou představu jako např. na světlo, oheň apod., později od ní upustí a promítne nejdříve mimo sebe a pak ve svém nitru a výhradně jakost božské vlastnosti. Tuto váže rovněž nejdříve na tělesný orgán živlům odpovídající, takže pocítí abstraktně např. Všemohoucnost v hlavě, Lásku v srdci atd.

Častým opakováním tohoto cvičení se mág s abstraktní božskou ideou ztotožní natolik, že představa tělesné části nebo oblasti odpadne. Nyní může ony čtyři základní vlastnosti sloučit v jednu jedinou ideu, která nechá pojem Boha v nejvyšší možné formě prožívat v jeho nitru. Vytrvalými cviky manifestací Boha prohloubí, takže si bude připadat být sám Bohem. Tak dalece musí jít splynutí s Bohem, že po dobu meditace mág nepocítí Boha ani mimo sebe ani v nitru. Subjekt a objekt se musí vzájemně prolínat a mág si uvědomuje pouze toto jediné: „*Jsem Bohem*“ nebo jak praví Ind ve svých Védách:

„*Tat tvam asi / To jsi Ty!*“

Dospěl-li mág až sem, ukončil po astrální stránce svůj magický vývin. Dalšími cviky potřebuje své meditace již jen prohlubovat a své Božství zesilovat.

STYK S BOHY

Jakmile mág v uskutečňování Boha dospěl tak daleko, že se může spojit s každým Božstvím, s každou Inteligencí a s každou vysokou Božskou Bytostí, je schopen působit v jakékoliv sféře nikoliv jako mág, ale jako Bůh.

Tím zakončuji magický výcvik duše posledního stupně. V tomto směru nemám mágovi již co říci, neboť se stal zajedno s Bohem a co ve svém božském spojení vysloví nebo rozkáže je tolik, jako by to byl vyslovil Bůh sám. Mág se nyní podílí na všech čtyřech základních vlastnostech jeho Boha, s nímž je spojen.

Magický výcvik těla

BRAHMA a SHAKTI

Znalec jiných zasvěcovacích soustav nalezne při porovnání s touto mojí učební osnovou určitou paralelu, protože se musí všechny cesty v pravdě shodnout. Jako příklad zde uvádím indickou jógickou soustavu, týkající se hadí síly, která se shoduje se soustavami egyptských mystérií mnou uvedenými.

U Kanadalini-jógy je žák svým Guruem nabádán k tomu, aby meditoval o Muladhara-centru, které se nalézá v kostrči a aby zde prováděl cviky Pranayamy. Probereme-li symboliku Muladhara-centra shledáme, že toto středisko má tvar čtyřúhelníku žlutě zabarveného s rudým trojúhelníkem uvnitř. Střed trojúhelníku vyplňuje fallos (mužský úd), který je třiapůlkrát ovinut hadem. Mualdhara-centrum je první, nejprimitivnější a nejhmotnější centrum, zobrazeno tím, že jeden z rohů vyplňuje slon s příslušnou Bohyní.

Tento symbolický vyjadřovací způsob v Indii nazýván Laya-jógou je naprosto jednoznačný a je zasvěcovacím klíčem k prvnímu stupni v józe. Popsaný znak má různé výklady, z nichž nejsprávnější je ten, že čtyřúhelník zastupuje princip země, trojúhelník ony tří hroty nebo říše (hmotný, astrální a mentální svět), fallos sílu plodící (imaginaci) a had představuje cestu vědění. Že princip země sestává ze čtyř živlů je žákovi již známo a není proto třeba dalších komentářů. Žák jógy musí především poznat a ovládat ony tři světy tj. hmotný, astrální-duševní a mentální-duchovní svět.

Muladhara-čakra je tudíž pouhým zasvěcovacím diagramem, odpovídajícím první tarotové kartě. Žádný žák v Indii neobdrží tak jasnou definici a musí k ní dospět sám tehdy, když Muladhara-centrum ovládá tj. když na své duchovní cestě dosáhl vývoje, který odpovídá tomuto diagramu.

Ne nadarmo je Muladhara-centrum nazýváno centrem Brahmovým, neboť v tomto vývojovém stadiu pozná žák jógy Brahmu, tedy Božství ve své nejjemnější manifestaci.

Brahma je ono Věčné, Nevyzpytatelné, Nedefinovatelné, Univerzální, ono Stálé a Klidné, je tedy část pozitivní. Brahma netvoří sám ze sebe, a vše stvořené je prací jeho Shakti, prací ženského principu. V Muladhara-centru je tudíž Shakti znázorněna hadem, který se ujímá síly tvořivosti zobrazeného fallose, tj. imaginace.

O tomto centru by se dalo ještě mnohé říci, ale vyvinutému mágovi postačí tyto vysvětlivky, aby poznal, že mají náboženské a zasvěcovací soustavy společnou paralelu. Imaginace je Shakti čili síla Kundalíni, kterou mág musí soustavně pěstovat. Při pohledu na celou tuto desetistupňovou vývojovou soustavu přijde mág nato, že právě tato tvořivá síla, síla fallose, tedy imaginace a její vývoj hrají ve vývinu největší úlohu.

Magický výcvik těla jsem ukončil již v devátém stupni, takže v této kapitole pohovořím již jen o vývinu některých okultních sil, které mág arci nemusí všechny ovládat, ale v jeho vývinu mu nesmí být nic podivné a každý okultní fenomén musí umět správně vysvětlit.

SUGESCE

V kapitole o podvědomí hovořím o tomto tématu natolik, že podrobně popisuji autosugesci čili ovlivňování sama sebe. Tatáž pravidla platí i pro sugesci jiných osob. Je však podmínkou, aby sugestivní formulka zněla přesně, v přítomném čase a v rozkazovacím způsobu. S ohledem na svůj duchovní vývin vloží mág každému, kdo zralosti nedosáhl žádanou sugesci do podvědomí. Není vždy bezpodmínečně třeba pronášet sugesci hlasitě, nýbrž stačí opakovat ji v myšlenkách (telepaticky).

Provádět sugesci i na největší vzdálenost není pro mága těžké. Může tak učinit dvojím způsobem. Buď svým duchem vyhledá dotyčnou osobu, aby ji (nejlépe ve spánku) sugestivně ovlivnil, nebo překlene mezi sebou a subjektem pomocí akášického principu vzdálenost, aby mohl sugestivně pracovat. Není třeba zvláště upozornit, že při dálkových sugescích může mág také použít magického zrcadla. Je samozřejmé, že působení sugesce může býti uděleno nejen pro přítomnou dobu, ale i pro dalekou budoucnost, to znamená, že doba subjektivního působení musí být vložena do podvědomí subjektu.

TELEPATIE

je obor podobný sugesci. Přenést svoje myšlenky na kohokoliv je pro mága maličkostí. Potřebuje při tom dbát pouze na to, že musí myšlenky vštípit duchu dotyčné osoby a nikoliv tělu a také ne duši. Mág si představí ducha osoby, tj. že si hmotné a astrální tělo odmyslí a zaměstná se pouze jejím duchem, kterému myšlenku vštípí. přitom má na vůli vnuknout subjektu, že jde o jeho, (tedy mágovu) myšlenku nebo o myšlenku jiné osoby. Může ale také ponechat příjemce v domnění, že myšlenka vznikla v něm samotném. Na to vše musí mág vzít při přenosu myšlenek zřetel.

Nejen myšlenky, ale i city se dají přenést jak v bezprostřední blízkosti, tak i na největší vzdálenost. Mág jistě nikdy nepustí ze zřetele, že pomocí svých magických sil má přenášet jedině dobré myšlenky a city. Jsem přesvědčen o tom, že žádný mág se nepropůjčí k tomu, aby svých schopností zneužil. Je samozřejmě možné vsugerovat někomu myšlenky i proti jeho vůli. Jelikož mág ovládá živly, může v telepaticky ovlivněné osobě myšlenky vypojit a vštípit jí myšlenky podle svého přání.

HYPNÓZA

Vedle sugesce a telepatie je to hypnóza, pomocí které může býti lidská bytost uvedena násilně do spánku a zbavena své vlastní vůle. Z magického hlediska je hypnóza hodná zavržení, pročež by se mág měl na tento obor méně zaměřit. Není tím ovšem řečeno, že by mág nedokázal kohokoliv uspat. Praxe je velmi jednoduchá.

Mág potřebuje pouze svou vůlí nebo pomocí elektromagnetického fluida funkci ducha vypojit a v tutéž chvíli se dostaví spánek. Zdali při tom mág použije telepatickou nebo sugestivní představu myšlenek je již věcí vedlejší. Obojí mu může sloužit jako pomůcka, není ale od nich odvislý. Téměř všechny knihy pojednávající o hypnóze doporučují použití telepatie a sugesce. Kdo ovládá síly, nepotřebuje ani jedno ani druhé, neboť v okamžiku, v němž si tělo a duši pokusné osoby odmyslí tj. nedbá ani jednoho ani druhého, a pomocí imaginace vypojí nebo ochromí vůli dotyčné osoby, upadne okamžitě do bezvědomí nebo spánku. Tímto způsobem uvolněné podvědomí je pak přístupno sugescím všeho druhu.

A právě tento akt násilnosti, toto zasažení do individuality člověka se z magického hlediska nedoporučuje a mág přikročí k hypnóze jakéhokoliv druhu pouze tehdy, jestliže tím sleduje výhradně šlechetné cíle např. hodlá-li svému objektu udělit sugesce s obzvláště silnou působivostí. I kdyby pokusná osoba si výslovně přála být hypnotizovaná, má mág podle možností od toho

upustit. Pravý mág nebude nikdy provádět hypnotické experimenty jen proto, aby ukojil zvědavost nebo chtivost jiných.

Ve chvílích velkého nebezpečí může školený mág přivodit tak zvanou hypnózu úleku tím, že nechá elektromagnetickým fluidem bleskovitě ochrnout na několik okamžiků ducha svého protivníka. V životě mága toho sotva kdy bude třeba. Vědecky bylo dokázáno, že je možno hypnotizovat i zvířata. Při hypnóze zvířete zasáhne mág instinktivní stránku, načež i to největší a nejsilnější zvíře upadne okamžitě do bezvědomí.

DAVOVÁ PSYCHÓZA FAKÍRŮ

která nachází četné obdivovatele a je prováděna indickými fakíry a kejklíři, není pro mága žádným problémem. Fakíři, zabývající se těmito experimenty, neví většinou ani sami, jak dochází k jejich uskutečnění, neboť tajemství těchto experimentů je tradiční a přechází z jedné generace na druhou. Je-li určitý prostor, místo atd. naplněn akášickým principem, jsou akášou prodchnuti i všichni přítomní, takže vládne tento princip v každém jednotlivci. Jelikož je akáša principem příčiny, musí se vše, co do akášického principu bylo vloženo, uskutečnit. Na základě tohoto zákona je davová psychóza fakírů, kteří svým divákům předvádějí různé scény, snadno vysvětlitelná. Tutéž davovou hypnózu dokáže i mág přivodit popsaným způsobem.

Tradičním slovem nebo tradiční formulí přivolá fakír do místností akášu a vloží do tohoto principu obrazy, které si přejí diváci vidět. Tento experiment se nepřetržitým opakováním již natolik zautomatizoval, že fakír nemusí použít ani imaginace ani akáši, tím méně postupu děje. Jemu stačí vyslovit akášickou formuli, aby diváky dostal do své moci, načež potřebuje jen tiše krátkými větami, tantry atd. vyslovovat postupně děj, který je diváky žádán a diváci vidí postupně celý děj v obrazech. Takové formule jsou potom opravdu formule kouzelné, neboť jejich tajemství přechází tradičně po celá staletí z jedné rodiny na druhou. Majitel takové tradiční formule pak ani sám neví, jaké síly jejich vyslovením dává do pohybu. Je mu pouze známo, že při vyslovení té či oné formule se to nebo ono stane, aniž by pátral po příčině. Takový přeludný akášický jev obdivují pak obyčejně lidé, kteří nemají o vyšších magických zákonech ani potuchy. V Indii je takové kouzelnické představení pouhou obchodní záležitostí. Kdyby někdo při takovém kejklířském představení celou scénu fotografoval, byl by velmi zklamán, až by zjistil, že na deskách není zcela nic z toho, co bylo diváky viděno, nýbrž že vykazují jen samotného fakíra (s jeho eventuálními průvodci) tiše sedícího a usmívajícího se.

Tento zdánlivě nejtajnější experiment je tudíž na základě zákona magie snadno vysvětlitelný a zůstává věcí jednotlivce, chce-li se tímto experimentováním zabývat nebo se dokonce na to specializovat. Pro další magický vývin a magický vzestup jsou tyto experimenty absolutně bezvýznamné. Zmiňuji se o nich jen proto, aby si mág mohl o nich učinit obraz a měl pro ně z magického hlediska správné vysvětlení.

ČTENÍ MYŠLENEK

Problém čtení myšlenek zavdal příčinu k mnohé propagandě. Pro mága je tento problém věcí samozřejmou, kterou považuje za méně cennější průvodní jev svého duchovního vývinu. Čtení myšlenek se řídí postojem mága a může být obrazné nebo intuitivní. Je samozřejmé číst myšlenky nejen osoby v bezprostřední blízkostí se nacházející, ale i tehdy, když je osoba na míle vzdálená, což není ničím jiným, než zrealizované působení v akáše. Každá myšlenka, každé slovo a každý čin zanechávají ve světě příčiny tj. v akáše přesné otisky. Hovořím o tom již v kapitole, pojednávající o akáše.

Zaměří-li se mág na ducha té které osoby a naplní sebe akášou, může číst myšlenky přítomnosti a hledí-li se svým nejvnitřnějším přáním nazpět, může bez jakékoliv námahy zachytit i

myšlenky nejhlubší minulosti. Zaměstnal-li se mág čtením myšlenek delší dobu a je-li vtom dostatečně zběhlý, může číst hravě každou, i sebevíce skrytou myšlenku. Myšlenky se tvoří intelektuálně nebo imaginativně. Snadněji se dají číst imaginativně tvořené myšlenky. Schopnosti dokonalého čtení myšlenek dosáhne mág pouze tehdy, když se stal neomezeným pánem nad svým duchem a tudíž i pánem svého myšlenkového života. Toto jest základní podmínkou. Jinak dokáže zachycovat myšlenky jen částečně a to jen myšlenky afektivní. Čtení myšlenek není žádný problém, vyžaduje pouze styk ducha s duchem. Mág se musí jako duch sám cítit, což snadno dokáže na základě absolvovaných cvičení předběžných stupňů. Mezi sebou a dotyčnou osobou naváže kontakt tím způsobem, že si tělo a duši odmyslí a zachytí veškeré myšlenky, které si přeje vědět.

PSYCHOMETRIE

Je schopnost spočívající v tom, vypátrat z libovolného předmětu, dopisu, klenotu, starožitnosti jak přítomnost, minulost a podle přání i budoucnost a zjistit všechny s dotyčným předmětem související události minulé, nynější i budoucí.

Pro mága, jenž tuto učební soustavu prakticky absolvoval a své astrální smysly ve vidění, slyšení a cítění dobře vyškolil, je tato schopnost průvodním jevem vyvinutých astrálních smyslů a je velmi snadno proveditelná. Předmět, který hodlá prozkoumat vezme buď do ruky nebo ho položí na místo svého těla, které je pro důkladné zjištění směrodatné. Chce-li události vidět v obrazech, tj. probádat je vizuálně, přitiskne předmět k čelu. Při inspirativním tj. akustickém zjišťování položí předmět na místo, kde se nalézá srdce a hodlá-li předmět prozkoumat po stránce citové nebo intuitivní, položí ho na solar-plexus nebo ho drží prostě v ruce. Nyní se soustředí na to, co chce o předmětu vědět a uvede se do akáši nebo do tranzu. Svým duchovním zrakem, sluchem nebo citem sleduje jednotlivé události minulosti, přítomností a budoucnosti. Mág může vzít na pomoc i své magické zrcadlo.

Tímto způsobem může např. ze starožitností zjistit všechny s nimi související události, jako by je viděl ve filmu nebo v panorámatu. Má samozřejmě možnost vidět v každém dopise, který obdrží buď on sám nebo jiné osoby od známých nebo neznámých, nejen pisatele, ale čte hravě i myšlenky, které v duchu píšící osoby vyvstaly. Krátce řečeno mág může číst mezi řádky každého dopisu.

K psychometrii náleží též schopnost navázat hmotné, duševní a duchovní spojení s osobou, která s tím neb oním předmětem přišla do styku, protože je jakýkoliv předmět jakýmsi pojítkem mezi tělem, duší a duchem mága a dotyčné osoby. Nesporně může mág pomocí předmětu číst i myšlenky té které osoby na největší vzdálenost. Zároveň má možnost poznat i duchovní stránku dotyčné osoby, její povahové vlastnosti a vyzkoumat bez námahy ve světě akáši její duševní vývoj. Totéž platí samozřejmě i po stránce hmotné, takže zjistí minulost, přítomnost a budoucnost, utvoří-li se zřetelem k akáše mezi svou duší a duší dotyčné osoby příslušné pojítko.

Určitý druh psychometrie s nepatrnou odchylkou je takzvaná psychografie, která pro mága nemá arci valného významu a z řečeného vyplývá. Zmíněným pojítkem je možno zjistit a poznat nejen odesílatele např. dopisu ve všech fázích a věcech, ale dotyčný předmět může sloužit mezi dotyčnou osobou za tím účelem, aby tato mohla býti eventuálně duchovně, duševně a i tělesně ovlivňována. Z toho všeho je patrno, že psychometrie je vlastně podřadnou schopností nám již známého jasnozření.

OVLIVŇOVÁNÍ PAMĚTI

Jak již víme, je paměť intelektuální vlastnost, kterou má každý člověk, jehož pět smyslů je neporušeno. Paměť je ale zároveň příjemcem myšlenek a idejí z mentálního, tedy akášického světa.

Je nám známo, že veškeré myšlenky a ideje se vtisknou do akáši a z akáši a mentální sféry je paměť svou přijímací vlastností přivolá opět do vědomí. Jelikož je mág pánem v akáše, může paměť ovlivňovat přímo i nepřímo. Přímý způsob je ten, že posiluje pomocí příslušného živlu nebo elektromagnetického fluida, také jen pouhým ovlivněním podvědomí, paměť imaginací. Může ale také, má-li na zřeteli paměť, pomocí imaginace určité ideje, myšlenky a vzpomínkové obrazy ve vědomí, tedy i v paměti, podle svého přání snadno vymazat, vypojit, zeslabit. Nepřímý způsob ovlivňování paměti spočívá v tom, že akášickým principem působí mág na paměť nepřímo.

Mág, jenž v akáše vidí veškeré obrazové a myšlenkové pochody každé osoby, může tyto pomocí imaginace nechat vyblednout, může je vymazat, nebo pojítko mezi obrazy v akáše a dotyčnou osobou rovněž pomocí imaginace zničit, odpojit nebo zeslabit. Jelikož má mág možnost odejmout tímto způsobem každé osobě paměť, varuji důtklivě před zneužitím a nikdo, komu jde o etický vývin, se nesníží k podobnému činu. Této schopnosti použije mág jen tehdy, chce-li u někoho zeslabit nebo zcela vymazat smutné zkušenosti nebo neblahé zážitky, které zanechaly v paměti hluboké stopy. V takovém případě může mág vykonat mnoho dobra tím, že zastře mnohý srdcebol, mnohou smutnou vzpomínku, přes kterou se některá osoba nedokáže sama přenést. Toto může mág provést i sám na sobě, jestliže se kdysi dožil velkých zklamání a jiných duševních otřesů, případně před jeho magickým vývinem, které se vždy znovu vrací do paměti. Vymaže-li tyto obrazy v akáše, nemohou se do jeho paměti již nikdy vrátit. Dokáže-li ale zvítězit nad nimi svou vůlí, autosugescí nebo jinými metodami, nemá zapotřebí zasáhnout drastickým způsobem do akáši, aby nechal nepříjemné obrazy zmizet. Patologický jev, týkající se ztráty paměti, je možno vysvětlit tím, že bylo spojení s mentálním světem, tudíž i s akášou občas ochromeno. Tento stav je však již disharmonie, je to choroba, porucha ducha, jestliže nastal různými příčinami, jako je leknutí apod.

PŮSOBENÍ V AKÁŠE

Právě tak, jak je možno podle předběžné kapitoly v akáše paměť ovlivňovat a určité vzpomínkové obrazy vymazat, může dobře školený a velmi vyspělý mág podle okolností vymazat v akáše nejenom určité ideje a vzpomínkové obrazce, nýbrž pomocí své vůle a imaginární síly i příčiny v akáše zaznamenané, které mají osudový vliv u něho a u jiných osob. Učiní to ovšem za předpokladu, že své počínání může dostatečně odůvodnit. Jestliže vymaže příčinu, kterou si ten či onen v životě sám utvořil, musí ji vyměnit za jinou, která bude mít na osud dotyčného určitý vliv. Tento zásah do osudu člověka, ať se jedná o samotného mága nebo o někoho jiného, se nesmí stát z lehkovážnosti.

Mág si dovolí takový zásah pouze tehdy, jestliže své počínání může Boží Prozřetelností dostatečně odůvodnit. Vymazání jedné příčiny a utvoření nové, ať více či méně příznivé se dá nejlépe provést elektromagnetickým voltem, jehož praxe je uvedena v devátém stupni magického výcviku těla.

Jsou ještě jiné metody, které vesměs spočívají na vůli a nezbytné imaginaci a mág si je může podle vlastního uvážení sám určit. Jedno je jisté a sice okolnost, že mág je schopen změnit osud, příčiny a tudíž i hříchy (co ovšem církve za hřích považují, neboť hříchy jsou morální názory církví). Již Kristem to bylo naznačeno slovy: „*Komu hříchy odpustím, tomu zůstanou odpuštěny*“.

IMPREGNACE MÍSTNOSTI NA VZDÁLENOST

O impregnování místností, kde se mág v impregnovaném prostoru sám zdržuje, jsem již hovořil a doporučil různé pomůcky, jako např. magické zrcadlo s fluidickým kondenzátorem. Nezmínil jsem se však ještě o tom, že mág může impregnovat místnost i na vzdálenost. Má k tomu dvě možnosti.

Prvá možnost spočívá v tom, že svým duchem nebo i svým astrálním tělem vyhledá a navštíví místnost bez ohledu nato, kde se tato nachází a provede v ní pomocí imaginace žádoucí impregnaci. Pro impregnaci samotnou platí samozřejmě tatáž pravidla, která jsem již uvedl v příslušné kapitole. Při druhé možnosti spojí mág pomocí akáši místnost, kterou hodlá impregnovat se svou místností, takže obě místnosti v akáše splývají. Spojením jedné místnosti s druhou se dá překlenout i největší vzdálenost. Čím mág impregnuje vlastní místnost, to přechází i na místnost druhou, byť by tato byla sebevíce vzdálená.

POSELSTVÍ VZDUCHEM

Tento dorozumívací způsob mezi mágy a adepty je ponejvíce oblíben v Orientu, obzvláště v Tibetu. Když se pomocí akášického principu překlene vzdálenost bez ohledu na rozměry mezi osobou nebo místností tím, že bylo překlenuto A+B (matematicky AB) tj. čas a prostor, je možno v tomto stavu - jsme-li s někým spojeni - čísti a přenášeti nejen myšlenky, ale udělovati a přijímati i fyzické zprávy, jestliže v těchto dvou překlenutých nebo v akáše spojených dvou pólech zavedeme elektromagnetické fluidum. Např. věty, které byly v prostoru mága proneseny, mohou býti zřetelně slyšeny i v prostoru, který je s mágovým prostorem akášicky spojen. Vysloví-li vzdálená osoba ve své místnosti odpověď, je možno ji v místnosti mága slyšet tak zřetelně, jako by vysílající osoba byla sama přítomna.

Elektromagnetické fluidum musí být utvořeno práv ě tak, jak uvedeno v kapitole o voltování. Rozdíl je pouze v tom, že se neutvoří koule, nýbrž voltu se dá forma místnosti. Takovým elektromagnetickým akášickým spojením je možno vyslovovat a na největší vzdálenost přenášet slova a věty, které uslyší i osoby nezasvěcené a magicky neškolené. Horlivým cvičením se dá tato pracovní metoda fyzicky natolik zmaterializovat, že se projeví i ve hmotě. Zde se tedy nejedná o přenos myšlenek, nýbrž o přenos fyzicky pronesených slov, což věda nazývá radiovysílačem a radiopřijímačem. Éter, v němž se slovní záchvěvy pohybují, je akášický princip a potřebná elektřina je v našem. případě elektromagnetické fluidum. Mág ví již ze zkušenosti, že všechno to, co věda dosáhla fyzikálně nebo fyzickou cestou bez ohledu na to, jakými silami, zdali elektřinou, magnetismem, teplem atd., je možno dosáhnout magickými znalostmi.

Ale nejen slova a zvukové vlny je možno přenášet, nýbrž i obrazy. Obrazy, které byly v magicky připravené místnosti pomocí imaginace viditelně vyvolány, tedy zmaterializovány, mohou být viděny a postřehnuty lidmi, kteří jsou akusticky spojeni s vysílací místností, tedy s prostorem, v němž mág pracuje. Viz moderní televizní techniku. Je nabíledni, že je možno uskutečnit akášickým principem a elektromagnetickým fluidem na největší vzdálenost i jiné přenosy, např. pocity, vůně atd.

Tímto způsobem je možno přenášet i působení živlů. Hrubohmotný éter není ještě zdaleka zcela využit a budoucnost nás poučí, že bude možno přenášet nejen zvukové vlny, rádiu podobné a světelné vlny, podobné televizi, ale i jiné síly. Věda zde nalezne široké pole působnosti a jsem si naprosto jist tím, že přijdou doby, kdy se budou i éterem přenášet termické vlny tj. teplo na největší vzdálenost. V tomto směru by mohl mág poskytnout mnoho podnětů a říci mnohé, co by se dalo éterem uskutečnit. Jeho pomocí by mohlo dojít k pospolitosti mezi magickou vědou a technicko-fyzikální a chemickou. Na základě univerzálních zákonů by mág objevil ještě daleko větší vynálezy, ale každý předčasný zásah do evoluce by se na něm samotném těžce mstil.

EXTERIORIZACE

Podle této učební osnovy si mág osvojil schopnost odpoutat své mentální a astrální tělo od hmotného, takže to pro něho není jíž novinkou. Dosud neznámým mu bude snad jen dodatek, že při těchto pracích nemusí odpoutávat celé mentální nebo astrální tělo, nýbrž že provede exteriorizaci

pouze jednotlivých tělesných částí. Jelikož mentální a astrální tělo nejsou vázány na čas a prostor, může mág, odpoutá-li pomocí imaginace v akáše jednotlivé částí svého těla, přenést je na největší vzdálenost.

Může tedy např. jedno oko nebo obě oči kamkoliv přenést a získat tam právě takové dojmy, jako by tam byl přítomen fyzicky a nemusí vynaložit síly na to, přenést se tam celým svým mentálním nebo astrálním tělem. Totéž dokáže provést se svým duchovním nebo duševním uchem a je schopen slyšet vše na neomezenou vzdálenost. Z počátku to pomocí imaginace dokáže učinit jen s mentálním tělem a později s astrálním a s mentálním tělem. Takto může všude se svým přemístěným okem a uchem vše vidět a současně slyšet, aniž by se musel uvádět do tranzu nebo do světa příčin.

Jestliže získal dost zručnosti v přemisťování očí a uší, provede tentýž postup s rukama, případně i s nohama. Nejdříve jenom mentálně, potom ve spojení s astrálníma rukama a jestliže je živly země zhustí, může je i zhmotnit. Materializací svých rukou upozorní na sebe v neomezené vzdálenosti např. klepáním a jiným podobným hlukem. Při dostatečné praxi bude schopen pohybovat i předměty. Je jisté, že je tímto způsobem možno přivodit všelijaké strašidelné zjevy, ale žádný mág se nebude zabývat podobnou dětinskostí.

Tím je vysvětlena schopnost dopisování na dálku mezi žijícími osobami. Odpoutá-li osoba, v magii zběhlá, pomocí imaginace svojí mentální a astrální ruku, kterou si představí tam, kde je připravena tužka a papír, může mentální a astrální ruka mága uchopit ruku partnera i v největší vzdálenosti a podávat normální sdělení, podobně jak bylo uvedeno při mediálním psaní. Je dokonce možné zprostředkovat tímto experimentem na neomezenou vzdálenost i přesný rukopis mága. Zasvěcenci nazývají tuto práci „dopisování na dálku mezi osobami“.

Získal-li mág v exteriorizaci rukou a případně i nohou určité mistrovství, může přikročit k přenášení předmětů i na největší vzdálenost tímtéž způsobem.

V následující kapitole uvádím způsob, dle kterého je možno učinit předmět, který má být přemístěn, neviditelným. Mág zjistí, že svým fyzickým zrakem a uchem nemůže vidět ani slyšet, jestliže své oči a uši přemístil kamkoliv mimo své tělo. I kdyby měl fyzické oči otevřené, nepostřehl by nic, co se v době experimentu kolem něho děje. Při exteriorizaci jiných údů bude přemístěný úd např. ruka tak dlouho ztuhlá, až mentální a astrální úd bude opět spojen s tělem.

Schopnost UČINIT SE magickým způsobem NEVIDITELNÝM

V četných pohádkách a povídkách se praví, že ten neb onen kouzelník se stal neviditelným, dále, že existuje prsten, který toho, kdo si ho navlékne na prst, učiní okamžitě neviditelným. Mnoho knih popisuje i talismany a drahokamy, jejichž nošením se může každý stát neviditelným a tyto knihy uvádějí i návody k této schopnosti, ale zhola nic z uvedeného není absolutně spolehlivé a pro praxi použitelné. Že je z magického hlediska skutečně možné osvojit si schopnost stát se neviditelným, může každý mág na základě znalosti univerzálních zákonů potvrdit.

Především jde o neviditelnost mentální čili duchovní, astrální čili duševní a taktéž o neviditelnost fyzickou. Neviditelnost mentálního těla - ducha nemá sice valného významu, avšak v životě mohou přece jen nastat situace, kde bude třeba sáhnout i k této praxi. Přemístí-li se mág duchovně i duševně někam, kde si nepřeje být viděn bytostmi jakéhokoliv druhu ani školenými smysly kohokoliv, může použít mentální neviditelnosti.

Např. Mistr nebo Guru vyhledá mentálně svého žáka, aby ho mohl nerušeně kontrolovat. Tím, že se učiní neviditelným, může se zdržovat v bezprostřední blízkosti žáka, aniž by byl žákem viděn, i kdyby žákovy smysly byly již dostatečně magicky vyvinuty. Dále může býti mág přítomen magickým pracím takzvaných černých mágů, sledujících nepěkné cíle, aby vše viděl a v případě potřeby svým vlivem zasáhl, aniž by byl spatřen samotnými mágy nebo jejich podřízenými

bytostmi. Ještě mnoho jiných situací se může v životě naskytnout, kdy schopnost stát se mentálně a astrálně neviditelným bude na místě.

Metoda, jak se stát mentálně neviditelným je velmi jednoduchá. Své duchovní tělo naplní mág od hlavy až k patě akášou. Jakmile tak učinil, zmizí okamžitě duchovní tělo před zraky každé bytosti, neboť akáša je bezbarvá a bez chvění. Kdyby takto připravený duch mága chtěl na některé mentální úrovni něco podniknout, zanechala by jeho práce v akášickém principu přesné otisky a mág by mohl, ačkoliv neviditelný, být následkem své činnosti vypátrán pomocí jasnozření. Tomu musí mág předejít a jakmile naplní své duchovní tělo akášou, utvoří kolem celého svého těla černý obal. Nezáleží na tom, jaký tvar tomuto obalu dá, zdali tvar koule nebo vejce. Každopádně nesmí opomenout izolovat se dokonale jak nad hlavou, tak i pod nohama akášou.

Dříve než se mág učiní tímto způsobem neviditelným a než se odebere na místo působení, soustředí se na to, aby pomocí akáši zůstala jeho činnost úplně neutrální, tedy aby nebyla psána do akáši tj. nezanechala stopy. Tato koncentrace je důležitá, neboť jinak by musel mág počítat s tím, že by v akáše byly zaznamenány sice velmi nečitelně, ale přece jen nové příčiny. Za svou činnost v mentálním světě jako neviditelný je si mág sám odpovědný. Osud na něho nemá již vlivu, neboť mág se stal pánem akáši, tedy pánem Osudu. Podléhá jedině Božské Prozřetelnosti a pouze Jí musí skládat účty. Kdyby mág tyto praktiky zneužil, neměl by co činit s Osudem, ale s Božskou Prozřetelností. V případě, že by jeho činy měly neblahý vliv, mohlo by se mágovi stát, že by se od něho Božská Prozřetelnost odvrátila a jako osamělá individualita by musel - sám na sebe odkázán - žíti v univerzu. Jedinečnou možnost opírat se o Božskou Prozřetelnost by tím ztratil. Že by to bylo víc než kletbou, tím si může být mág jist. Neměl by nad sebou nikoho a dříve nebo později by svou opuštěnost zřetelně pocítil a byl vydán zániku celé své individuality. Co to znamená z magického hlediska, může si každý mág velmi dobře představit.

Kdo v mentálním putování ovládá dobře schopnost stát se neviditelným, může tutéž metodu použíti i při exteriorizaci těla astrálního. Zde platí tatáž praktika se zavedením akáši do celého těla tj. do mentálního i astrálního těla současně. Ostatní pravidla jsou nezměněna.

Stát se neviditelným i na hrubohmotné úrovni je z magického hlediska rovněž proveditelné, jenomže se namísto akáši použije světla. Náplň světla ve fyzickém těle musí odpovídat vždy síle světla, které právě v daném okamžiku vládne. Kdyby např. světelná náplň byla intenzivnější než je třeba, nedosáhlo by se neviditelnosti, nýbrž průsvitnosti a lesku, takže by mág zářil navenek jako slunce. Schopnost stát se fyzicky neviditelným vyžaduje k osvojení třeba několikaletou vytrvalou praxi. Absolutně dokonale ovládají tuto schopnost jedině adepti vyššího, mnohdy přímo nejvyššího stupně.

Jiný způsob stát se neviditelným záleží v odvrácení smyslů, jako např. pomocí hypnózy, davové sugesce; dále je neviditelnost provedená bytostmi, která ve fyzickém těle vyvolá světlu odpovídající kmitočet, čímž dochází k neviditelnosti. O této kapitole, stát se neviditelným pomocí bytostí, hovořím ve druhém díle nazvaném „Praxe magické evokace“, kde uvádím současně několik návodů.

Mág, který si osvojil dostatečnou praxi v tom, jak učinit své mentální, astrální a případně i fyzické tělo neviditelným, může podle svého přání bez námahy učinit neviditelným i každý předmět hmotného světa. Jiná možnost učinit obyčejný předmět neviditelným spočívá ještě v tom, že mág imaginárně ve spojitosti s akášou přemění pevnou formu předmětu ve formu astrální, načež před zraky nezasvěcence tj. osoby, jejíž smysly nejsou magicky vyvinuty, okamžitě zmizí. Do astrální formy přeměněný předmět může býti astrálním tělem ať již bytosti nebo samotného mága, případně jeho některou tělesnou částí (řekněme rukou) přemístěn do největší vzdálenosti. Mágovi nebo bytosti, která přenos vykonala, připadá potom již jen úloha uvést předmět z astrálního stavu opět do hmotné formy. Bytosti spiritistických médií se rovněž mnohdy zabývají přenášením předmětů, jestliže se jedná o neklamné materializační fenomény, které se ale vyskytnou málokdy, ale jsou též možné. Mág, jenž zná univerzální zákony a ve vývinu učinil značné pokroky, musí dokázat totéž, co umí vyvolat nejvyšší planetární a mimoplanetární inteligence.

PRAKTICKY SE ŽIVLY

Mágovi, jež se hodlá ještě více zaměřit na využití živlů, se k tomu skýtá mnoho možností. Při specializaci je ovšem třeba, aby mág živel, se kterým pracuje, častými cviky zmaterializoval tj. zhustil natolik, že živelní síla se stane skutečnou silou fyzickou. Je-li mág v tomto směru dokonalý, může např. živlem země, který ve svém těle zhustí, dosáhnout nezranitelnosti rovnající se experimentům indických fakírů. Může do svých svalů zabodávat ostré předměty, aniž by pocítil nejmenší bolesti a ztratil jediné krůpěje krve, tím méně zanechal nějakou jizvu. Lehat na prkna se hřebíky dokážou fakíři na základě autosugesce do určitého stupně. Mág dosáhne téhož efektu mnohem rychleji pomocí živlu země. Velká tržná zranění dokáže mág přímo pod rukou u sebe a u jiných osob pomocí živlu zahojit, aniž by zůstala jakákoliv jizva. Ránu několik centimetrů dlouhou, která by musela býti chirurgicky sešívána, dokáže scelit během několika minut. Živlem země, který zhustí mimo svou osobu, může každou myšlenku, každou představu, každou bytost, ať zesnulou nebo neztělesněnou zhustit natolik, že se stane viditelnou i očím neškolené osoby a může být dokonce i fotografována.

Bleskovým promítnutím zemního živlu dokáže mág kohokoliv, i největšího nepřítele, ať člověka nebo zvíře, okamžitě ochromit. Práce se zemním živlem poskytují ještě jiné možnosti, avšak tyto příklady mágovi jistě postačí.

Promítne-li mág do sebe vodní živel, který silně zhustí, je schopen vzdorovat největšímu vedru, aniž by jeho tělo utrpělo nebo bylo popáleno. Promítne-li vodní živel do svých rukou, může bez obav vzít do ruky žhavé uhlíky nebo držet žhavé kusy železa, aniž by se popálil. S úsměvem ve tváři by mág mohl stát i v hořící hranici a neutrpěl by sebemenší škodu na svém těle. V souvislosti s tím si vzpomeňme na biblickou událost, podle které byl jinoch vržen do roztopené pece a zůstal bez pohromy. Apoštol Jan, miláček Kristův, byl - jak známo - vhozen do kotle s vroucím olejem a nic se mu nestalo.

Mágovi je jasné, že tyto události nejsou pouhými legendami, nýbrž že se skutečně udály a že tyto na pohled připadající zázraky je možno ovládáním živlů provést. Vodní živel navenek promítnutý a zhuštěný uhasí každý požár bez ohledu na jeho rozsah.

I se živlem vzduchu může mág provádět tím neb oním způsobem experimenty, jejichž výsledky hraničí přímo se zázraky.

Nakupí-li mág v sobě živel ohně, vydrží největší mráz. Tibetští lámové dokáží do sebe nahromadit ohnivý živel a vyvolat v sobě tak veliký žár, že na svém těle usuší v krátké době mokré ručníky, byť by počasí bylo sebechladnější. Tato praktika je v Tibetu známa pod jménem TUMO. Mág může se živlem ohně navenek promítnutým zapálit bez námahy veškeré hořlavé látky. Bible obsahuje podobné události, kde hranice vzplály pomocí živlu ohně, i když před tím byly polity vodou. Není pochyby o tom, že je možné projekcí živlu ohně nechat zahynout (uschnout) i rostliny (stromy). Kristus, jenž podával důkaz své síly, nechal uschnout listy fíkovníku, při čemž dbal téhož zákona; projekci samotnou však přivodil vyřknutím kabalistického slova, které nepřímo přimělo ohnivý živel k provedení jeho rozkazu.

Ještě mnoho jiných magických účinků se dá vyvolat pomocí živlů, pro které si mág na základě univerzálních zákonů se zřetelem k ovládání živlů sestaví své vlastní metody.

LEVITAČNÍ FENOMÉNY

Pod slovem levitace se rozumí odstranění gravitace. Studiem univerzálních zákonů mág zjistí, že gravitace je odvislá od magnetické síly přitažlivosti země. Ve vlastním těle můžeme tíži odstranit dvojím způsobem.

Jednak tím, když vytrvalým cvičením a hromaděním živlů vzduchu (Waju-tatvy) zrealizujeme základní vlastnost tohoto živlu v sobě natolik, že se jako balón od země vyzdvihneme tj. že se staneme lehkými jako pírko.

Druhá metoda spočívá v ovládání elektromagnetického fluida. Dosáhneme-li dostatečné hustoty v nahromadění magnetického fluida v těle, přestane zemská síla přitažlivosti působit tj. gravitace pomine. Mág octnuv se v této náplni, se země sotva dotkne a můžeme se směle pohybovat i na hladině vody, bez ohledu na její hloubku. Zhustí-li magnetické fluidum ještě více, můžeme se libovolně vznést od země do vzduchu a pomocí zhuštěného živlu vzduchu nebo vyvolaného větru pohybovat se jakýmkoliv směrem. Rychlost takového transportu vzduchem závisí již jen na jeho vůli. Většina jógínů ovládá tyto levitační fenomény. I v bibli čteme, že Kristus kráčel po moři. Že může mág tímto způsobem zcela podle svého přání levitovat i předměty nebo magicky neškolené osoby, je jisté.

Nakupení magnetického fluida, jehož je k tomu zapotřebí, je možno provést tímtéž způsobem pomocí magicky školené imaginace nebo jinými praktikami, jako např. kabalou, za přispění bytostí, duchů atd. Vypojení elektrického fluida v těle a převaha magnetického fluida se může stát nejen vědomě, ale i bezděčně, jako např. u různých spiritistických transmédií a somnabulů, kde elektrické fluidum se tranzem vypojí a magnetické fluidum získá nadvládu.

I u osob náměsíčních obdrží magnetické fluidum převahu následkem toho, že z nich náhle vyprchá fluidum elektrické, což se obyčejně odehrává v noci ve spánku. Je potom jisté a bylo také pozorováno, že tito náměsíčníci, lehcí jako pírko se pohybují po zdí vzhůru, vyšplhají bez námahy na nejnebezpečnější místa na domech nebo se jednoduše na drátě pohybují sem a tam. Překypění magnetického fluida u náměsíčních v době spánku způsobuje vliv měsíce. Proto také onen název „náměsíční“. Každopádně se zde jedná o disharmonii, o poruchu elektromagnetického fluida a následkem toho o patologický stav, tedy o nemoc. Léčit tyto postižené osoby by bylo možno pouze zharmonizováním elektrického fluida, které je třeba v těle osoby, tímto způsobem onemocnělé, zesílit.

Toto krátké vysvětlení o levitaci musí mágovi postačit. Je logické, že mág může u sebe i u jiných osob nebo předmětů vyvolat pravý opak tj. zvýšenou gravitaci. Postup je tentýž, jenomže se pracuje místo s magnetickým fluidem s fluidem elektrickým. Toto vysvětlení je jednoznačné, jestliže je mágovi známo, že se dvě stejnojmenné síly odpuzují a dvě nestejnojmenné síly přitahují.

PŘÍRODNÍ FENOMÉNY

Pomocí živlů a elektromagnetického fluida může mág působit jak v malém tak i ve velkém rozsahu i v přírodě. Potřebuje k tomu pouze větší prostor, v němž v úvahu přicházející síly promítne a zhustí. Tak např. může projekcí živlu vzduchu ovlivnit vítr v přírodě, projekcí živlu vody může přivolat prudký liják nebo i trvalý déšť. Elektromagnetickým fluidem promítne elektrické a magnetické volty, které na sebe narazí a způsobí blesky. Hromaděním magnetického fluida dokáže přitáhnout vodní živel i z největší vzdálenosti a způsobit deštivé počasí. Samozřejmě může učinit pravý opak, zadrží-li např. déšť a rozežene mraky. Též krupobití může podle libosti vyvolat nebo toto odvést na jiné místo. To vše docílí mág pomocí živlů nebo elektromagnetického fluida. Toto ovlivňování počasí provádí s úspěchem lámové v Tibetu. Mág si veškeré metody snadno vysvětlí a to, co dokáže učinit tibetský lama pomocí jeho obřadů (zaklínací magie) s bytostmi, tantry atd., je schopen vyvolat vlastní silou v případě, že se zaměří na toto odvětví.

MOC NAD ŽIVOTEM A SMRTÍ

Mág, jenž dokonale ovládá živly a elekromagnetické fluidum, stal se pánem i nad životem a smrtí každého člověka. Nikdy se však neodváží ohrozit život svých spolubližních, ačkoliv dobře ví,

jak je možno přivodit magickou smrt. Je pro to mnoho možností. Upouštím však od toho, uvést podrobnější metody a to z toho důvodu, abych mága nepřivedl do pokušení. Na základě univerzálních zákonů může mág, stojící v ovládání okultních schopností a sil na vysokém stupni, křísit i mrtvé. Mágovy školené smysly mu umožní pozorovat práci živlů v těle, duši a duchu, dále působení elekromagnetického fluida, vidí pojítko mezi hmotným, astrálním a mentálním tělem a je mu známo, jak se dá vše podle univerzálních zákonů ovlivnit. Je pro něho jednoduchou věcí oba spojovací články pomocí živlů a elektromagnetického fluida vytvořit.

Tam, kde nebyl porušen žádný orgán, životu důležitý, může mág přivolat duši zpět do života, ovšem za předpokladu, že mu Božská Prozřetelnost káže tak učinit. Smrt člověka nebo zvířete bleskem nebo podobnými příčinami zaviněnou, může mág učinit neplatnou. Potřebuje pouze v tomto případě navázat v akáše kontakt s duchem, zavést vědomě mezi duchem a duší elektromagnetické fluidum, aby se pojítko mezi duší a duchem zpevnilo. Totéž provede s duchem a duší v těle a utvoří pomocí elektromagnetického fluida a živlů náležitou harmonii. Bleskurychlou náplní těla principem světla zesnulý oživne. V tom vězí syntéza křísení mrtvých magickým způsobem, jejíž příčinou jsou živlové síly a elekromagnetické fluidum, bez rozdílu, zda při tom hrála úlohu vůle nebo zda byly použity jiné metody. Je dostatečně známo, že dosud každá doba měla své zasvěcence, kteří křísili mrtvé.

Nežli ukončím desátý stupeň, upozorňuji znovu, že v tomto stupni uvedené magické schopností nemusí mág všechny dokonale ovládat. Na základě univerzálních zákonů jsem pouze uvedl směrnice, jak je možno tyto fenomény, které hraničí se zázraky, vyvolat. Jak dalece se mág v té či oné metodě hodlá zaměřit, ponechávám jeho úvaze. Dokonalý zasvěcenec, opravdový adept umí vyvolat na základě univerzálních zákonů všechny a ještě mnohem větší magické fenomény než jsou fenomény zde uvedené.

Celá učební osnova první tarotové karty, symbol mága, je tím dokonale popsána. Kdo se rozhodl tuto soustavu prakticky sledovat, tomu je dána možnost se dokonale vyvinout. Důkladněji není možno praxi podat a tak, jak jsem ji popsal já, byla až dosud podána a svěřena jen nejvyvolenějším žákům v chrámech mystérií.

Není možno všechny stupně v krátké době důkladně probrat. Celá praxe si může podle okolností vyžádat i několika let k úplnému absolvování. Vážně smýšlejícího žáka to však neodradí, neboť na základě této vědy může do prvního zasvěcení náležitě vniknout. Mnozí, kteří až dosud měli pro magii jen opovržlivý úsměv, změní po přečtení tohoto díla zcela určitě svůj názor, neboť magie je něco docela jiného, než se většina lidí domnívala. Magie je nejtěžší vědou na této zemi, kterou je nutno zvládnout nejen teoreticky, ale hlavně prakticky. Je mnohem snadnější osvojit si intelektuální vědění, než se stát opravdovým mágem.

Souhrn všech cvičení X. stupně

I. Magický výcvik ducha

1) Povznesení ducha do vyšších sfér.

II. Magický výcvik duše

1) Vědomé spojení duše s osobním božstvím.
2) Styk s Božstvy atd.

III. Magický výcvik těla

1) Různé návody k získání magických schopností.

Konec desátého stupně.

Doslov

Již v úvodu knihy pravím, že toto zasvěcovací dílo není prostředkem k tomu, získat bohatství, moc, čest a slávu, nýbrž je vážným studiem člověka, tedy mikrokosmu se zřetelem k univerzu - makrokosmu a k jeho zákonům.

V důsledku toho získá čtenář docela jiné mínění o magii a nebude ji již nikdy přirovnávat ke kouzelnictví.

Samozřejmě bude každý čtenář posuzovat toto zasvěcovací dílo podle vlastní individuality. Úplný materialista tj. vyslovený hmotař, který v nic nevěří, tím méně o nadsmyslném něco ví a uznává proto jen hrubohmotný svět, bude mít toto dílo za pouhý výplod fantazie. Není úkolem této knihy v takovýchto lidech vzbuzovat víru nebo je přimět k tomu, aby své mínění změnili a zaujali jiné stanovisko. Kniha je určena výhradně pro čtenáře, hledající nejčistší pravdu a nejvyšší poznání. Pro tyto jednotlivce je toto dílo opravdovým zlatým nalezištěm.

Mnohdy bývají spolubližní přemlouváni, aby se přiklonili k určitému duchovnímu směru, který je jim i vnucován. Zkušenosti ukázaly, že se lidé různých duchovních směrů vzájemně potírají. Jedni to činí z existenční zášti, druzí se domnívají být pokrokovější, moudřejší apod. Opravdový mág bude mít pro takové lidi, sekty, duchovní směry soucit, nebude však vůči nikomu chovat zášť, nikoho nebude pomlouvat a ponižovat. Každého bude náležitě ctít, bez ohledu na to, jakou cestou k Bohu kráčí. Je smutným, ale pravdivým úkazem, že teosofové, duchovní, spiritisté a jak se všichni ještě jinak jmenují, chovají navzájem nepřátelský postoj, jako by každá cesta nevedla k Bohu. Všichni, kdož hledají cestu k Bohu by si měli připomenout slova Kristova, velkého Učitele mystiků, která zní: „*Miluj svého bližního, jako sebe samého*“. Tato průpověď by měla být svatým přikázáním všem, kteří hledají duchovní stezku.

Mnoho bytostí, jež musely opustit náš hrubohmotný svět, v němž neměly možnost dosáhnout pravého poznání v duchu, si ve vyšších sférách stěžovalo, že na této zemi není všeobecně přístupná pravá věda, která v minulosti byla vyhrazena jen zvláštním vyvolencům.

V důsledku toho vkládá nyní Božská Prozřetelnost do rukou všech, kdož jdou upřímně za pravdou a poznáním, stupeň za stupněm mystéria, která byla po tisíciletí pečlivě ukryta zrakům veřejnosti. Pouhým čtením ovoce poznání arci nespadne nikomu do klína, toto si musí zasloužit každý tvrdou prací a mnohými obtížemi a překážkami.

Mnohý čtenář se o pravdivosti zákonů bude chtít nejdříve přesvědčit, aby mohl uvěřit a pak se teprve eventuálně rozhodne jíti cestou zasvěcení. Skutečný mág ví, že tento postoj člověka je zvrácený. Je přesvědčen o tom, že je třeba se k víře vyškolit zasvěcením. Teoretickým pročítáním tohoto díla se získá intelektuální vědění, ale nikoliv moudrost. Vědění je možno získat a nasbírat teorií (přenosem atd.), ale moudrost si osvojíme jenom zkušenostmi a poznáním. Ta je pak závislá na duchovní zralosti jednotlivce a duchovní zralost spočívá na duchovním vývinu, který na cestě zasvěcení prakticky prodělváváme.

Kromě této první tarotové karty, která je v egyptských mystériích - kolébce moudrosti - symbolicky znázorněna mágem, je ještě dalších dvacet karet, tak zvaných velkých arkán. Tato skutečnost je známa každému, kdo o tarotu něco četl. Každá z těchto tarotových karet zastupuje další zasvěcovací systém. Vedle oněch dvaceti dvou arkán je ještě padesát šest malých arkán, odpovídající tarotovým kartám, které symbolizují rovněž malá mystéria. Každá z těchto karet vyžaduje další popis. Je na vůli Božské Prozřetelnosti, kolik z těchto tarotových karet mi bude dovoleno popsat a uveřejnit.

Po důkladném studiu této nauky dospěje čtenář k názoru, že se nedá hovořit ani o bílé ani o černé magii a že není také rozdílu mezi magií, mystikou a jinými podobnými vědami, ať se již nazývají jakkoli a jdou jakýmkoliv směrem.

V úvodu jsem také podotkl, že každá věda může sloužit jak dobru, tak zlu. Protože lidé dosud neměli o magii správnou představu, vznikl názor, že černá magie existuje. V jednotlivých kapitolách a příslušných učebních metodách jsem častokrát poukázal na to, že je tato věda určena jen pro nejvznešenější cíle. Kromě toho jsem vždy zdůraznil, že mág musí během svého vývinu zušlechtit svou povahu do nejvyšší míry, nechce-li se na svém vzestupu zastavit nebo dokonce klesnout, což by bylo velmi tragické. Zušlechtění duše jde ruku v ruce se vzestupem a vývinem. Komu jde pouze o to, aby získal okultní síly a schopnosti, jimiž by se chtěl honosit, koná zbytečnou práci, neboť Božská Prozřetelnost zůstane ve svém díle vždy nevyzpytatelnou a svede toho, kdo se pachtí jen za okultními silami brzy z cesty. Okultní schopnosti jsou pouhé průvodní jevy, které mají sloužit za jakýsi kompas vývinu. Jimi se mají sledovat jen šlechetné cíle, jako např. pomoci svým spolubližním, pročež zůstanou vyhrazeny vždy jen pravému mágovi.

Kdo vstoupil na cestu zasvěcení, nemusí měnit svůj světský názor, pokud jde o náboženství. Pravé náboženství je vlastně praxe zde popsaného zasvěcení a každé náboženství je možno podle této zasvěcovací soustavy usměrnit.

Před vstupem na Cestu Pravého Zasvěcení nechť každý dobře uváží, zdali v tomto pravém zasvěcení vidí také skutečně své pravé náboženství, svou životní úlohu, kterou hodlá splnit i tehdy, když mu vyvstanou překážky a obtíže. A vydá-li se na Cestu tímto naznačeným směrem, nechť si zároveň slíbí, že ho nikdy nepustí se zřetele. Základní podmínky k tomu jsou: veliká, přímo nadlidská vytrvalost, železná vůle a mlčenlivost o svém pokroku.

Který čtenář touží po zdokonalení a zvolí si proto toto poučné dílo za svého vůdce, tomu přeji dokonalý úspěch a Boží požehnání.

Autor.